

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 1.7.136

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 1.7.136

Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 1.7.136

1 H. 136

Quod semper h
in quo quis est
pauca reddunt. Vnde
in suis
in quibus
immunde velere
et

GEOMETRIA INDIVISIBILIBVS CONTINVORVM

Noua quadam ratione promota.

AVTHORE

F. BONAVENTURA CAVALERIO MEDIOLAN.
Ord. Iesuatorum S. Hieronymi, D. M. Mascarella Pr.

Ac in Almo Bonon. Gymn. Prim. Mathematicarum Professore.

AD ILLVSTRISS. ET REVERENDISS. D.

D. IOANNEM CIAMPOLVM.

BONONIÆ, Typis Clementis Ferronij. M. DC. XXXV. Superiorum permisso.

D. IOANNES CLAMFOLVM

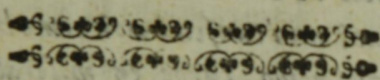

ILLVSTRISSIMO

AC REVERENDISS. D. D.

IOANNI CIAMPOLO

Domino suo colendissimo.

Ar quidem erat, Illustriss.
Præsul, vt tot ex tui exi-
mia, ac singulari, huma-
nitate acceptis beneficijs,
aliqua grati animi signi-
ficatione responderem.

Miraberis fortè tamen, Ampliss. Vir, me per
hæc geometrica schemata (perinde ac literis
hieroglyphicis Aegyptij animi sensa decla-
rabant) nunc meam tibi gratitudinem quo-
dammodo patefacere velle. Quid ni? nonne
& Aristippo, cum ad Rhodiensium litus ap-

a a

pul-

pullisset, hæc, ut hominum æstimata vestigia,
incolarum indicare sapientiam valuerunt?
Quid si nunc mei gratitudinem, ac præfer-
tim sic me decernente, per eadem, uti mea
erga te debitæ seruitutis insignia, tibi ape-
riendam esse dixerim? nihil enim est, quod
malim, quam, ut cum Eloquentiæ parente
loquar, & me tibi gratum esse, & videri:
quapropter has, etsi rudes, geometricas spe-
culationes perennitati tuæ censui nuncupan-
das. Verum ut Persius.

*Quis leget hæc? min' tu istud ais? nemo hercule. nemo?
Vel duo, vel nemo: turpe, & miserabile, quare?*

Geometrica enim sunt plurimis obsita diffi-
cultatibus, à quibus, licet ingenio saluberrimis,
velut ab amaris quibusdam pharmacis,
agræ hominum mentes nimium abhorrere
solent. Atqui tu legas hæc, Præstantiss. Vir,
qui mihi, ut quoddam Antimacho obscurum
Poema recitanti solus Plato, omnium in-
star eris. Tu, qui in omnium disciplinarum
genera summoperè exardescens, omnium,
quod paucis datum est, encyclopediam es af-
secutus. Tu, qui optime nosti quanti ipsa
Geometria, quam disertissimus Philo reli-
qua-

quarum principem, ac metropolim appella-
bat, optimarum artium studiosis sit habēda.
Propterea enim illius ignatos ē gymnasij fo-
ribus magnus ille Academiae moderator ar-
cebat: qui, cum de Problemate Delphico
fuiſſet perquiſitus, illicō neglectae Geome-
triae Græcos ab Apolline accusari reſpondit.
Quinimmo Eudoxum, Architam, & Me-
nechmum, reprehendebat, quod illius Pro-
blematis ſolutionem per instrumenta me-
chanica aggredierentur, hoc enim pacto aie-
bat Geometriae bonum perdi, ac corrumpi,
quippe quæ cognitionis tantum gratia quæ-
ritur. Is deniq; tot laudibus eandem decora-
uit, vt vel ipſum Deum ſemper Geometriam
tractare aſſeruerit. Inter Geometrica quidem
difficilioris hæc eſſe reor contemplationis,
ſed eò magis, quod ad eadem nunc mihi de-
lecta via nullius adhuc, quod ſciam, eſt attri-
ta veſtigio, hic enim inaudita, ni fallor, huc-
uſq; ratione nouam Continuorum Arach-
nē indiuiſibilibus, ceu filis, texentem Geo-
metriam euaiſſe comperies. Hoc ergo licet
exiguum, tamen vt nouum inuentum, ti-
bi non minus in Mathematicis, quam in cæ-
teris

teris disciplinis, eruditissimo Viro, & cui tan-
tum debeo, iure omni debebatur. Ne igitur,
Illustris. Præful, hoc grata, quaecumq; fir,
ac deuotæ mentis argumentum aspernare,
sed mihi, meisq; studijs, quæ tuis benignissi-
mis auspicijs sælicissimè prouehuntur, per-
ge, vt assolles, fauendo prodesse, dum præpo-
tentem Deum enixè precabor, vt te selectio-
rum studiorum candidatis, incolumem, sæ-
licemque, diutissimè tueatur. Vale.

Illustris. & Reuerendis. D. Tuæ

Addictissimus Seruus

F. Bonauentura Caualerius.

PRÆFATIO.

Eminem profectio mathematicarum demon-
strationum dulcedinem vel primoribus labris
vix attingere puto, qui (non secus ac, mellis in
arbore lasentis degustata paululum suauitate,
innumera lices ferientibus certatim aculeis
apium ceterua deglusiensem Versum agrè ar-
cere possunt) summarum, qua illas comitantur difficultatum com-
pia crebris velus ictibus obfistente repulsus, ad satietatem usq; ean-
dem ubiq; perfundi totis viribus non contendas. Talia tibi amice
Lector, qui melleos hosce fructus depascere consuesti, cuiusdam in
Geometria rei admiranda casu in me orta speculationis occasione,
parata, huiusce dulcedinis amore fragrantis, libanda propono. Cum
ergo solidorum, qua ex revolutione circa axim oriuntur, generis
aliquando meditarer, rationemq; gignentium planarum figura-
rum cum genitis solidis compararem, maxime sanè admirabar
quod à propriorum parentum conditione adeò mata figura de gene-
rent, ut aliam omninò ab eisdem rationem sequi viderentur.
Cylindrus, n. exempli gratia, in eadem basi, & circa eundem axim,
cum cono constitutus, est eiusdem^a triplus, cum tamen ex paral-
logrammo trianguli dictum conum generantis^b duplo per revolu-
tionem oriatur. Similiter si in eadem basi, & circa eundem axim,
hemisphariū, vel hemispharoides, necnon conoides parabolicum,
atq; cylindrus, extiterint, hic erit hemisphariū, vel hemispharoi-
dis^c sexquialter, conoidis verò^d duplus, cum tamē gignens paral-
logrammū dictum cylindrum ad inscriptū gignentem circulum,
seu ellipsim, proximè rationem habeat, quatuordecim ad
undecim, ad parabolā verò sit in ratione^e sexquialtera. Quinimò
& in planis figuris per revolutionē rectarum linearum circa pun-
ctum genitis, quales sunt circuli, eandem varietatem lices expe-
riri. Si enim plures circuli cōcentrici intelligantur expositi radio-
baben-

^a 10. Du-
od. Elem.
^b 41. Pri.
Elem.

^c Cor. 1.
34. l. 3.
^d Cor. 1.
31. l. 4.
^e Arch. de
Dim. Circ.
f. Prop. 19.
l. 4.

habentes ex. g. in proportione numerorum ab unitate deinceps ex-
 positum, ipsi circuli non eandem radiorum proportionem confer-
 uabunt, sed eam, quam eorum quadrata inuicem habebunt.
 His vero perspectis cum ad planarum, ac solidarum figurarum
 quoque gravitatum centra respicerem, similemque varietatem na-
 tus essem, adhuc augebatur admiratio: in cono enim centrū gra-
 uitatis h est in axe per quartam partem distans à basi, in triangu-
 lo vero ipsum gignente est in eodem axe, distans ab eadem per
 tertiam partem eiusdem axis. Similiter in cono de parabolico illud
 est in axe per tertiam partem distans à basi, in parabola vero ip-
 sum generante per duas tertias eiusdem axis remouetur ab ipsa
 basi. Cum ergo eadem varietatem in plurimis alijs figuris sepius, ac
 sepe fuissem meditatus, ubi prius e. g. cylindri ex indefinitis nu-
 mero parallelogrammis, conum vero in eadem basi, & circa eun-
 dem axem, cum cylindro constitutum, ex indefinitis numero tri-
 angulis per axem transeuntibus veluti compactum effluens, ha-
 bita dictorum planorum mutua ratione, illico & ipsorum solidorum
 ab ipsis genitorum emergence rationem existimabam, cum iam pla-
 ne constaret planorum rationem genitorum ab ipsis solidorum ra-
 tionem minime concordare, figurarum mensuram vero ratione in-
 quivertentem oleum, & operam pendere, ac ex inanis patens ritum
 nam futurum esse, mihi iure censendum videbatur. Verum paulo
 profundius rem contemplatus in hanc tandem deveni sententiam,
 nempe ad rem nostram lineas, & plana, non ad invicem coinciden-
 tia, sed æquidistantia assumenda esse; sic enim in plurimis ratione
 inue. fig. a reperij. tum corporum proportioni ipsorum planorum,
 tum planorum proportioni ipsarum linearum proportionem (si eo
 modo sumantur, quo in lib. 2. explicatur) ad amissum in omnibus
 respondere. Cylindrum igitur, & conum, iam dictos non amplius
 per axem, sed æquidistanter basi seu secutos contemplatus, eandem
 sanè rationem habere illa comperij, quæ lib. 2. vocata sunt in plana
 cylindri ad omnia plana coni, & regula communi basi nempe cir-
 culorum congeriem, quæ intra cylindrum, & conum, veluti vesti-
 gia

g. Cor. 1.
 II. L. 3.

h. Luc. Val.
 39. l. 1.
 i. Idem 19.
 l. 1.

k. Idem 41.
 l. 2.
 l. Arch. 8.
 Sec. e. quep.

g. Cor. 1.
 l. 1.

m. Def. 1. &
 2. l. 2.

n. Def. 1. &
 2. l. 2.
 o. Def. 1. &
 2. l. 2.

gla plani à basi ad oppositam basim continuò illi aquidistanter
 fluentis quodammodo relinqui intelliguntur) ei, quam habes cy-
 lindrus ad conum. Optimam ergo methodum figurarum scrutanda
 mensura indicam prius linearum pro planis, & planorum pro soli-
 dis rationes indagare, ut illicò ipsarum figurarum mensuram mihi
 compararem, res, puto, iuxta vota successit, ut perlegenti patebit.
 Artificio autem tali usus sum, quale ad propositas quaestiones ab-
 soluendas Algebraici adhibere solent; qui quidem numerorum
 radices, quamvis ineffabiles, surdas, ac ignotas, nihilominus se-
 rum aggregantes, subtrahentes, multiplicantes, ac diuidentes,
 dummodo propositae rei exoptatam sibi notitiam enucleare valeat,
 sua satis obijce munera sibi persuadens. Non aliter ipse ergo indi-
 uisibilium siue linearum, siue planorum congerie (ysdem ut in lib.
 2. explicatur assumptis) licet quoad eorundem numerum in nomi-
 nabili, surda, ac ignota, quoad magnitudinem tamen conspicuis li-
 mitibus clausa, ad continuarum inuestigandam mensuram usus
 sum, ut legenti in processu operis apparebit. Propositum mihi est
 autem à Geometra in his septem libris quamplurimum tam plana-
 rum, quam solidarum figurarum dimensionem adiuuenire, qua-
 rum aliqua etiam ab alijs, ac praecipue ab Euclide, & Archimede
 pertractata fuerunt, reliqua verò nemini, quod sciam hucusq; at-
 tentata; uno tamen excepto Keplero, qui occasione Dolij Aultrian-
 ci per virgam mensuram dimetiendi, postquam in sua de Stereo-
 metria Archimedeae summarie ipsius Archimedis adiuncta sibi
 opportuna recessit, nouis aliquando, qualescumq; sint, adiectis
 rationibus, tandem eam partem superaddidit, quam Stereometria
 Archimedeae supplementum nuncupauit, in qua multiplicem Se-
 ctionum conicarum, Circuli nempe, Parabola, Hyperbole, & Elli-
 psis, nec non earundem portionum circa diuersos axes reuolutionem
 contemplatus, solida numero octuaginta septem, praeter quinque
 Archimedeae, Sphaeram scilicet, Conoides parabolicum, Conoides hy-
 perbolicum, Sphaeroides oblongum, & prolatum Geometris perquam
 eleganti praconio promulgauit. Cum ergo iam expositam metien-

p Keplero
 Stereome-
 tria Dolio-
 rum

darum figurarum nouam, at, si dicere fas sit, valde compendiosam
 methodum adinuenissem, feliciter mecum actum esse existima-
 ui, ut hac solida, prater illa Archimedeae, mihi suppeditarentur.
 circa qua illius vim ac energiam, experiri liceret. Ne quis tamen
 putes me omnium dictorum solidorum dimensionem fuisse conse-
 quutum, sicuti neq; Keplero contingere potuit, nisi paucorum, nec
 sitis feliciter, ut praedictam Stereometriam, ac supplementum
 perlegenti constare poteris: satis mihi fuit eorum aliqua certiori
 tamē, ni fallor ratione, inuestigare, qua circiter numero plusquam
 viginti enumerari poterunt, praecipue si Archimedeae in numero
 computentur, quinq; scilicet pro singulis quatuor Coni sectionibus.
 & amplius alia quadam inferius recensenda. Vel enim reuolutio
 fit circa axem dictarum sectionū, & sic fiunt solida Archimedeae.

- q Cor. 14. ex circulo nempe Sphæra, ex parabola Conoides parabolicum, ex
 34. l. 3.
 r Cor. 12. hyperbola hyperbolicum, & ex ellipsi Sphaeroides oblongum, seu pro-
 31. l. 4.
 f Cor. 16. latum. Vel reuolutio fit circa parallelam axi, extra figuram, sed
 30. l. 5.
 i Cor. 14. minimè eandem tangentem constitutam, & sic ex circulo fit q ana-
 34. l. 3.
 u Cor. 13. lus latus circularis, ex parabola ¹ semianulus latus parabolicus,
 34. l. 3.
 ex hyperbola ¹ hyperbolicus (hos Keplerus tamquam montis Aet-
 u Cor. 13. na causati similes Cratæ res vocat) & ex Ellipsi ¹ Anulus latus el-
 34. l. 3.
 x Cor. 10. lipticus, quem idem Keplerus, velut ferto rusticarum puellarum
 31. l. 4.
 y Cor. 15. similem, Anulum arduum appellat. Vel reuolutio fit circa paralle-
 30. l. 5.
 a Cor. 13. lam axi, ac figuram tangentem, & tunc ex circulo fit Anulus
 34. l. 3.
 u strictus circularis, ex parabola ² semianulus strictus parabolicus,
 a Cor. 19. ex hyperbola ² hyperbolicus, & tandem ex ellipsi, qui pariter Anu-
 34. l. 3.
 b Cor. 20. lus strictus ² ellipticus nuncupatur. Denique reuolutione facta
 & 23. 34.
 l. 2.
 e Cor. 21. circa parallelam axi, secantemq; figuram in duas portiones ina-
 31. l. 4.
 d Cor. 24. quales, ex circuli portione maiori fit Malum roscum, ex minori
 31. l. 4.
 Malum citrinum. In ellipsi verò ex maiori Malum ² cotoneū, & ex
 31. l. 4.
 a Paraboli-
 eis confor-
 miter.
 f Paraboli-
 eis confor-
 miter.
 miter.
 Hos autem Aceruos minores parabolicos, & hyperbolicos, idem
 Keple-

Keplerus cornibus rectis similes existimat, quorum alia sunt acuta, & alia obtusa, ut in pecudibus, quando primum, inquit, cornibus coniscunt. Hac verò sunt solida numero viginti, quibus etiam Anulus strictus & ellipticus altera parte latior, & Anulus latus ellipticus altera parte strictior, addi possunt, quæ Keplerus Tiaræ, seu Globo Turcico similem putat, necnon ea solida, quæ ex sectionibus oppositis oriuntur, seu præfata videntur concomitantia. Has inquam sunt, quæ ex enumeratis ab ipso excerpimus examinanda, à quo præter aliqua nomina nihil aliud à nobis desumptum est, ut inspicienti manifestum erit. Sciat verò lector nos præter dicta solida alia pariter quamplurima, quæ non sunt ex grege superius enumeratorum, etiam contemplari. Præ ceteris autem maximam huiusce demonstrandi methodi universalitatem non reticebo, quod enim aliq̃ de una, vel saltem paucis solidorum speciebus, nos de infinitis continuo demonstramus, nedum .n. hic e. g. ostenditur ^h cylindrum coni, vel prismæ pyramidis, in eadem basi, & altitudine cum eo existentis, triplum esse, sed quacumq; in basi variatione facta, quæ nullo assignato numero coarctatur, solidum eidem insistentis, quod cylindricum vocamus, esse tripulum eius quod in eadem basi, & altitudine cum eo constitutum, o coni cum appellamus; quorum quidem solidorum species numero indefinitas esse manifestò apparet: Ex hoc autem unico exemplo, tamquam ex ungue Leonem, dignoscet studiosus, quanto geometricus ager per hac fertilior, & amplior fiat, hanc universalitatem namq; circa omnia penè solida à nobis hic considerata ingiter prosequemur. In primo igitur, & secundo Libro, ut plurimum lemmata proponuntur, quæ ad sequentium librorum doctrinam capiendam necessaria videntur, licet in eisdem plurima quoque sine suis gratia simpliciter demonstrata: In 3. 4. & 5. Lib. solida examinantur, quæ ex conicis sectionibus suam genesim agnoscunt. In 6. agitur de spatij helieis, ac solidis ab eisdem genitis, probicmataq; circa præ demonstrata construuntur. In septimo deniq; Lib. nostram infinitatis indimensibilem Oceanum emensam ratem, alia instituta methodo,

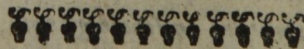
g Cor. 18.
 54 l. 3.
 h Cor. 29.
 14 l. 3.
 i Cor. 21.
 30 l. 5.

k 10 Duod
 Elem.
 l Corol. 7.
 Duod Elē.

m Def. 3.
 l. 1.
 n Sect. 9.
 Cor. 4. 34.
 l. 2
 o Def 4 l. 1.

rhodo, in portum deducimus, ut in illius infinitatis scopulis periclitandi omnis tandem tollatur ambiguitas. Scio tamen hac prima fronte leniter perpendentibus, quippe qua per iamdiu tritam Geometria semitam haud fuerint inquisita, minus esse probanda; ad qui nausentis stomachi tumentes flatu initio suppressantes ad extremam huius doctrinae metam pervenire haud dedignabuntur, foris super hac minimè amplius nausabunt: Ne quis igitur hanc rogo methodum prius damnare velit, quam hac omnia puro mentis oculo, sinceroque illius affectu fuerit perlustratus, hic. n. tali ratione demonstrata cum aliorum inuentis ad unguem concordare iugiter animadvertet. Nemo autem hac aggredietur, qui sex saltem priores Libros, & undecimū Elementorū non calluerit, quod si in Apollonij, & Archimedis Operibus Lector pariter versatus fuerit, facilius hac apprehendet, sin minus, quadam pauca, quae ab ipso desumpta fuere, poterit supponere. Qui verò viderit P Com. de Motu Martis praefati Kepleri per has nostras speculationes planè intelliget, quam facile in dimensione plani ellipsis potuerit ipse hallucinari, dum omnium distantiarum Planeta à Sole, per ellipticam lineam circumvolusi, mensuram putat aequipollere plani ellipsis mēsurā (quod est quoddam simile errori, in quem initio praesentis speculationis & ipse lapsus eram, putans coincidentia lineas, vel plana, proportionem planorum, seu solidorum, eandem conservare) licet postmodum & ipse errorem proprium detegat, & quomodo possit illum emendare contendat. His igitur rite consideratis, neminem fore existimo, qui hanc novam methodum duxerit aspernendam, quin potius eandem veluti auream clavem, qua summa arcis Geometria nonnullas hucusque occlusas fores referandas, summis pulcherrimarum speculationum thesauris ditissimi fieri valeamus, albo adiecto calculo, postmodum foris satius comprobabit.

P Kepleri
de
motu Martis.

fin

In huius Libri Auctorem.

EXerit ecce nouos sapiens CAVALERIVS ausus
Archimedæa deficiente manu:
Nempè geometricas ex umbris eruit artes,
Quis metiare salum, quis metiare solum.
Egregium mirata VIRI decus, Ars stupet, inde
Sis ait, ergo meas exuperabis opes?

Anonymus.

In Librum Geometriæ.

Dum noua peruoluis CAVALERI schemata, deque
Arte Geometrica prima trophæa referis;
Applaudis dignis tibi Felsina laudibus, & quem
Suspexit ingenio, voce per astra uebis.
Hinc Archimedæis fileant monumenta, remixit
Ecce Syracusæ qui premit ætæ senis.
Co. Fran. Carolus Caprara Coll. Nob. Alum.

Ad Libri Auctorem.

Vera Geometriæ rectè documenta recludis,
Quæ minus antiquis emicuerunt uiris.
Sufficis illius noua schemata scilicet artis,
Percipis unde decus tu quoque in orbe nouum.
Emensa spatium terra dumque exprimis; inde
Arripis immensi limina summa Poli.
Petrus Fran. Coruinus Coll. Nob. Alum.

Ad Librum Geometriæ.

Optima si cupias cognoscere schemata Lector,
Firma Geometrici percipe iura libri.
Acquoris, at quæ soles discas spatia alma metiri,
Ingenij miras arri, i squæ modos.
Felsina plaudat ouans, tanquæ superba triumpho,
Gaudia non unquam deperitura ciet.
Co. Fran. Carolus Caprara Coll. Nob. Alum.

De

De Libro Geometriæ.

Exprimit egregiam nobis *Cavalertus*, artem
Ingenioquæ refert abdita sensa novo.
Huic veterum penitus cedunt monumenta virorum,
Vt longè meritis inferiora suis.

Co. Marcus Antonius Herculaneus Coll. Nob. Alum.

De Libro Geometriæ.

Plena Geometricis sunt hæc monumenta figuris,
Quæ *Bona Ventura* condidit alma manus.
Ingenij vires, & suspice mentis acumen,
Quod meritò æternum concelebrare licet,
Sola latere nequit *Virtus*: hæc sidera tranat,
Imaque d. spiciens limina, summa petit.]

Marcus à Cartis Coll. Nob. Alum.

Ad Auctorem Libri Geometriæ.

Iam nova lux splendet, iam splendor prævitæ omnis,
Arte Geometrica, dum nova iura refers.
Lux fuit *Architas*, lux *Archimedis* opusquæ,
Lux ea sed tenebris consociata fuit;
Lux tua pellucet nulla caligine pressa,
Instar *Apollinei* sideris instar adest.

Petrus Fran. Corvinus Coll. Nob. Alum.

Facultas R. P. Vic. Generalis.

NOs Frater Iacobus Scholarius Venerus, Congregationis Iesuatorum Vicarius Generalis Apostolicus, Opus, cui titulus est, *Geometria*, à nostro in Christo Filio R. P. Bonauentura Caualerio, Mathematicarum in Almo Bononiensi Gymnasio publico Professore, ac Congregationis nostrae Sacerdote, elaboratum, vt typis excudi possit, seruatis seruandis, facultatem per praesentes concedimus. Dat. Ferrariae, in Conuentu S. Hieronymi Die prima Nouembris 1632.

EGo F. Constantinus Bucius Ordinis Iesuatorum S. Hieronymi iussu Reuerendiss. Patris Vic. Generalis perlegi Opus de *Geometria* Ad. R. P. Bonauenturae Caualerij eiusdem Ordinis, in quo nihil Chatholicae fidei, aut bonis moribus aduersatur.

DOn Octauianus Finatius Cler. Regul. S. Pauli, & Sacrae Bonon. Poenit. Rector pro Eminentiss. ac Reuerendiss. D. D. Card. Arch. Imprimatur.

FR. Hieronymus Onuphrinus Doctor Collegiatus, Lector publicus, & Sanctiss. Inquisitionis Consultor, pro Reuerendiss. P. M. Paulo de Garrexio Inquisit. Bonon.

<i>In Primo Lib. 6.</i>		<i>40 30 figuras, AT, IN, figurarū, AT, FN.</i>	
<i>pag. lin.</i>	<i>Errata sic corrigita.</i>	<i>productas</i>	<i>productarū plana</i>
3 18	eidem	41 20	est vertex
9 14	D. Sectio IV.	41 24	esse verticem
10 3	quibusdam sint	42 7	tangit
		42 8	vertex
13 10	diuidentes	43	
16 24	igitur	48 35	qua
20 15	eorum	51 16	qui in
20 17	eorum	52 13	quo vii
23 18	respectu	53 22	eiusdem
23		64 18	
24 16	Propos. IV.	76 29	similes
24 17	basis	78 26	
32 30	AP.	79 19	secans
40 19	figuram, AT, pro. planum, AT, pro. ductam,	84 1	Theorema
		122 11	extremo
			extrema

In

De Secundo Libro.	
4 8	has incidentes hanc incidentem
7 14	descrip descrip
9 13	quorum quorum
12 23	altera alteram
19 20	eorum eorum
20 15	eorum eorum
20 17	eorum eorum
21 6	perueni fucimus peruenimus
40 25	$\Pi R \&$ $\Omega R \&$
46 10	SY, & SY, $\beta \Delta$, &
	Corrige nu pag prid.
54 6	habentes habentia
79 15	Vide dicta Lib. 7.
	(Annot. prop. 8.)
82	In fig. duc lineam,
	CB, & pone, X,
100 12	$\frac{1}{4}$. FS, $\frac{1}{2}$. FS,

In Tertio Libro.	
19 19	ut quadratum axis ut quad. dimidij ax.
20	Vide dicta Lib. 7.
	Annot. prop. 21.
27 22	Vide ibidem dicta
44 31	cum $\frac{3}{4}$. quadrati cum $\frac{1}{4}$. quadrati
62 8	ΔMI , ΓMI ,
64	Pone antecedentis
	Prop. figuram.
111 6	volui his volui

In Quarto Libro.	
37 11	OF, OR,
54 23	BDC, BDE,
68 18	ZC, ZG,
68 30	Z ^o Q, Z ^o G,
69 10	RF, PF,
69 11	RIF, PTF,

In Quinto Libro.	
6 3	vsque ad curuam vsq; ad latera paral-
	hyperbolicā, cui lelogrāmi, quibus
7 27	ex, MX, & ON, & ex, NX, & ON, &
	$\frac{1}{2}$. NE, $\frac{1}{2}$. NE,
16 17	anteced. prop. 7
16	Pone in fig. li ^e XR.
19 28	Dele hac verba (iū-
	cta ipsa, OK.)
32 27	prop. 44 prop. 11.

42. *Ente de, EC, hinc in-*
de usq; ad a/symp-
tor, ponendo in oco
oursu litteras, S, l.

In Sexto Libro.	
6 9	DED, DEC.
10 28	superabant superabant
11 7	sector sector
12	In fig. pone, E, & B, F,
20 21	63, B3,
27 19	MI, MH,
27 33	OR, OR,
30 1	parabola parabola
30 12	$\frac{1}{4}$, $\frac{1}{4}$
34 2	LZf, LZ,
34 3	IONZ, ION ^o ,
35 4	GB, CB,
35 12	LVB, LV6,
37 10	portiones portione
42 6	CDFB, MNLK,
63	In figura duc, MH,

In Septimo Libro.	
9 19	dicatur dicantur
11 9	FRH, FOH,
13 6	altitudines altitudinis
14 8	6Z, BZ,
23 14	BIRKTA, BYRKTΔ,
29 26	cylindricas cylindricos
30 23	fit sine
32 8	sunt bases sunt ut bases
32 27	hæc similiter secta hæc similiter sectæ
37 29	HX, FX,
43 32	dictam dictum
47 21	latera latero
48 24	dictam dictum
49 30	constare constare
50 24	AC, PS, ac, PS,
51 10	RC, HC, ut, RS,
52 26	solidam solidum
53 11	effecerint effecerit
54 4	dele verba, vel, HC,
56 15	HI, HC,
57 9	Cor. pm Cor. primum
70 18	HN, HM,
76 6	ut quadratum vel quadratum

GEOMETRIÆ
CAVALERII
LIBER PRIMVS.

In quo præcipuè de sectionibus Cylindricorum, & Conicorum, necnon similibus figuris, quædam elementaria præmittuntur; ac aliquæ Propositiones lemmaticæ pro sequentibus Libris ostenduntur.

DEFINITIONES.

A. I.

A

VM duæ rectæ lineæ inuicem parallelæ aliquam tetigerint figuram planam, cum illis in eodem plano constitutam, vnumquodq; punctum contractus illius vertex dicatur, & oppositi vertices puncta contactuum vtriusque dictarum tangentium parallelarum simul comparata; quilibet autem vertices semper intelligentur assumpti respectu cuius-

A

iuf-

iuscunque rectæ lineæ dictis tangentibus æquidistantis, quæ infra regula appellatur.

B

B.

L Ineæ tangentes dicantur, oppositæ tangentes eiusdem figuræ respectu cuiuscunque rectæ lineæ eisdem tangentibus æquidistanter ductæ.

C

C.

C Vm earum vnus contactus fuerit in linea, tunc linea contactus vocabitur basis eiusdem figuræ, respectu cuius poterunt dici vertices puncta contactuum alterius tangentes, vel si istius contactus pariter sit in linea, ambæ lineæ contactus, oppositæ bases, sumptæ respectu cuiuscumq; lineæ, cui sint æquidistantes.

A

A. II.

C Vm plana inuicem parallela tetigerint aliquod solidum, vnumquodq; punctum contactus illius vertex dicatur; & oppositi vertices puncta contactuum vtriusque dictorum tangentium planorum simul comparata: quilibet autem vertices semper intelligantur assumpti respectu cuiuscumq; plani dictis tangentibus æquidistantis, quod infra regula pariter appellatur.

B

B.

I Psa tangentia plana dicantur, opposita tangentia plana eiusdem solidi, respectu dicti plani tangentibus æquidistantis assumpta.

Cum

C.

C

C Vm dictorum tangentium contactus fuerit in plano, tunc vtriusvis tangentium planorum plana contactus bases dicantur, cuius respectu puncta contactus reliqui tangentis plani poterunt vertices appellari, & vtriusq; tangentium planorum contactus plana dicentur, oppositæ bases, cum verò vtriusque contactus fuerit in linea, oppositæ bases lineares ipsæ lineæ contactus vocabuntur.

D.

D

C Vm figuræ planæ oppositis tangentibus vtrumq; ductis, & solide oppositis planis tangentibus, inciderit perpendiculariter recta linea in eadem tangentia terminata, dicetur hæc altitudo propositæ figuræ planæ, vel solidæ, respectu dictorum tangentium, vel cuiuscunque eidem æquidistantis, assumpta.

E.

E

R Egula appellabitur in planis recta linea, cui quædam lineæ ducuntur æquidistantes, & in solidis, planum, cui quædam plana ducuntur æquidistantia, qualis in superioribus est recta linea, vel planum, cuius respectu sumuntur vertices, vel opposita tangentia, cui vel vtraq; vel alterum tangentium æquidistat.

SCHOLIUM.

H *Æt minimè discrepant ab his, quæ in Euclide, Archimede, & Apollonio, circa vertices, bases, altitudines, & tangentia,*

A 2

fine

siue lineas, siue plana, assumuntur; cum, licet uniuersalius, idem quod ipsi, declarent, ut ipsi, qui in supradictorum auctorum operibus versati sunt innotescet facile, unde sine scrupulo assumemus aliquando ex dictis auctoribus, quæ ex consimilibus definitionibus pendent, illis committentes, prout ipse fuerit, quæ ex his deducuntur.

III.

EXposita quacumque figura plana, & in eiusdem ambitu sumpto utcumque puncto, ab eoque ad alteram eiusdem partium ducta, quadam recta linea terminata, & super planum, propositæ figuræ eleuata, si hæc per ambitum talis figuræ semper æquidistanter cuidam rectæ lineæ moueri intelligatur, donec omnem percurrerit ambitum, alterum eiusdem extremum punctum, quod non fertur per ambitum propositæ figuræ, describet circuitum planæ figuræ ipsi propositæ æquidistantis, ut probabitur. Solidum ergo, quod comprehenditur utrisque figuris iam dictis, & superficie linea, quæ reuoluitur, descripta, dicitur: Cylindricus; superficies in reuolutione descripta, necnon quodlibet illius frustum, superficies cylindracea: Cylindrici oppositæ bases dictæ figuræ planæ inter se æquidistantes; latus autem cylindrici, quæuis recta in superficie cylindracea oppositas bases pertingens, cui congruit in reuolutione ipsa linea reuoluta; & tandem; regula lateris cylindrici dicetur illa, cui reuoluta semper manet æquidistans.

6. huius

Ex-

A. IV.

A

EXposita plana quacumq; figura, extra cuius planū ad vtramuis eiusdem partium quodcumque sit assumptum punctum, si ab eo ad quoduis punctū illius ambitus recta linea ducatur, quæ indefinitè quoq; sit producta, & hæc per eiusdem ambitū moueatur donec ipsum totū percurrerit ambitum; sumptum punctum erit vertex solidi, quod comprehenditur superficie descripta à linea, quæ reuoluitur inter ambitum propositæ figuræ, & sumptum punctum clausa, vertex, inquam sumptus respectu propositæ figuræ, vt probabitur. 15. huius.

Tale solidum autem dicatur; Conicus, cuius basis, proposita figura, & vertex dictum punctum; superficies descripta linea, quæ reuoluitur, & iacet inter ambitum propositæ figuræ, & dictum punctum, & quodlibet illius frustum dicatur; superficies Conicularis: illæ verò rectæ lineæ, quæ in eadem reperiuntur, quibus congruit reuoluta inter verticem, & ambitum basis conclusa, vocentur, latera eiusdem Conici.

COROLLARIUM.

EX hac, & antecedenti definitione, patet cylindrum esse cylindricum, & conum esse conicum, eos scilicet, qui ab Apollonio, & Sereuo, definiuntur.

B.

B

Cylindrici recti dicentur, cum eorum latera fuerint ad rectos angulos basibus, scaleni verò, cum non fuerint ad rectos angulos
eif

A eisdem: Conicorum verò, & cylindricorum frustra vocabuntur, quæ per plana basibus parallela (pro conicis versus ipsas bases) ab iisdem abscinduntur.

V.

A Xis, diameter, figuræ planæ, vel solidæ, ordinatim applicatæ ad easdem, lineæ, iuxta quas possunt, &c. nomina sectionum conicorum latera recta, seu transuersa, sumantur, prout ab Apollonio definiuntur, hoc tantum animaduerso, me in sequentibus aliquando abuti eisdem nominibus sectionum coni, Parabolæ .s. Hyperbolæ, Ellipsis, & oppositarum sectionum, spatia videlicet intelligens sub illis, & earum basibus, comprehensa, quod ex modo loquendi tunc euidenter cognoscitur. Cætera deniq; Apollonij, & quæ ab Archimede circa Sphæroides, & Conoides, definiuntur, nisi alia afferatur à me definitio, sumantur, prout ab ipsis vsurpantur.

VI.

Figuram planam circa diametrum, vocat Apollonius I. Conicorum, cum in ea ductis quotuis lineis cuidam æquidistantibus, omnes bifariam à quadam recta linea diuiduntur, quam vocat diametrum, si eas obliquè secet, & axem, si eas rectè diuidat, & ipsam figuram circa diametrum, vel axem.

Si ergo figura circa axem, reuoluatur circa eundem donec redeat, vnde discessit, descripta in tali reuolutione ab eadem solida figura dicatur:
so-

solidum rotundum, eiusdem verò axis, circa quem fit reuolutio.

VII.

Similes Cylindrici, & Conici dicantur, quorum bases sunt similes (iuxta definitionem 10. similium figurarum infra positam, subintellige, vel iuxta aliorum definitiones, quas cum prædicta concordare infra ostendemus) in quibus sumptis duabus homologis lineis, vel lateribus utcumque, & per ipsas, & latera extensis planis ipsa ad eandem partem æquè ad bases inclinantur, horumque conceptæ in eisdem figuræ sunt similes, nempe similia parallelogramma in cylindricis, & similia triangula in conicis, quorum homologa latera sint sumptæ in basibus homologæ.

VIII.

Similes sphæroides dicentur, quæ ex similium ellipsium reuolutione oriuntur.

IX.

Similes portiones sphærarum, vel sphæroidum, & similes Conoides, siue Conoidum portiones appellabimus, quando per axes ductis planis ad rectos angulos basibus conceptæ in eisdem solidis figuræ similes erunt (iuxta definit. 10. subsequentem, vel etiam iuxta aliorum definitiones de similibus figuris planis allatas, subintellige) quarum, & basium communes sectiones sint homologæ basium diametri, quæ vel circuli sint, vel similes ellipses.

Ce.

Cetera definitiones ab Euclide similium planarum figurarum, & solidarum, & similium cylindrorum, & conorum, & quæ ab Apollonio lib. 6. Conicorum, referente Eutocio, sunt similium sectionum Coni portionum, sumantur, ut ab ipsis afferuntur, adiuncto tamen definitioni similium sectionum Coni portionum ibidem ab Apollonio allata, si pro spatij usurpetur, quod infra dicitur.

A

A. X.

Similes figuræ planæ in vniuersum vocentur, in quarum singulis oppositæ tangentes ita duci possunt, & in easdem tangentes ita incidere ad eundem angulum, ex eadem parte, rectæ lineæ in illis terminatæ, ut, si intra dictas oppositas tangentes eisdem æquidistantes vtrumque ductæ fuerint rectæ lineæ, eas, quæ incidunt dictis tangentibus, similiter ad eandem partem secantes; reperiamus harum parallelarum, necnon & oppositarum tangentium eas portiones, quæ inter dictas incidentes, & circuitus figurarum ad eandem partem sitæ sunt, eodem ordine sumptas, eandem inter se rationem habere, quam rectæ lineæ, quæ dictis tangentibus inciderunt, & in easdem terminantur.

B

B.

Ipsæ autem, quæ dictis tangentibus incidunt, & in eas terminantur, dicentur; Incidentes dictarum tangentium in oppositarum, & figurarum.

Quæ

QUæ verò dictis tangentibus oppositis æquidistant, & diuidunt productæ, si opus sit, similiter ad eādem partem ipsas incidentes, necnon oppositarum tangentium portiones, quæ in similibus figuris iam dictis reperiuntur, vocentur; homologæ earundem, sumptæ regula qualibet earum; dicantur autem lineæ homologæ, quæ sunt intra ambitum similium figurarum, quæ verò in ambitu, latera homologa. Ipsæ verò tangentes etiam, tangentes earundem homologarum.

D. SECTIO IV.

CUM verò duæ similes figuræ planæ in eodem plano, vel in planis æquidistantibus ita positæ fuerint, vt earum, & oppositarum tangentium, quæ sunt regulæ homologarum earundem, incidentes vel sint superpositæ, vel sibi inuicem æquidistant, homologis earundem figurarum, & homologis partibus ipsarum incidentium, ad eandem partem constitutis, ipsæ figuræ similes dicantur etiam, inter se similiter positæ; siue à suis lineis, vel lateribus homologis, similiter descriptæ.

SI verò fuerint quotcumq; & qualescumq; figuræ planæ in eodem plano vtcumq; dispositæ; fuerint autem aliæ tot numero figuræ in

B

quo-

quouis plano, cum prædictis ita se habentes, ut binæ sint similes, & earum omnium lineæ homologæ duabus quibusdam sint æquidistantes: ductis verò oppositis tangentibus singularum similium figurarum, quæ sint parallelæ illis duabus, quibus homologæ earundem æquidistant, & repertis incidentibus duarum ex dictis similibus figuris, & earum tangentium, illæ productæ fuerint usque ad extremas tâgentes, repariamus autem easdem à tangentibus similium figurarum similiter ad eandem partem diuidi, quarum portiones inter oppositas tangentes similium figurarum iacêtes sint earundem oppositarum tangentium, & similium figurarum incidentes. Tales figuræ dicentur binæ similes, & similiter inter se positiæ primò dictæ, ac secundo dictæ, & earum, ac extremarum tangentium etiam dicentur incidentes, quæ in tangentium extremas terminantur.

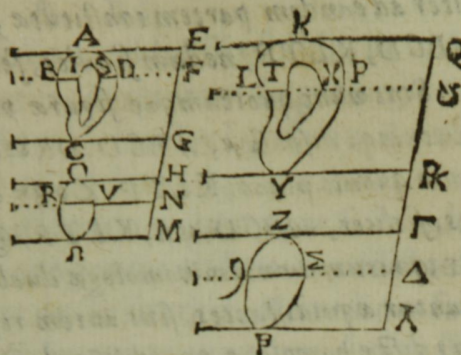
APPENDIX PRIOR

Pro explicatione Definit. 10. antecedentis.

B. Def. 1.

Sint duæ figuræ planæ, $ABCD$, $KLTP$, in quibus supponantur ductæ oppositæ tangentibus, AE , CG , in figura, $ABCD$, & KQ , TR , in fig. $KLTP$, quibus incident duæ rectæ lineæ, EG , QR , ad eundem angulum ex eadem parte, siue secant figuras, siue non, ductis autem utcumque dictis tangentibus parallelis, BF , LE , quæ in punctis, F , E , diuidant similiter ad eandem

dem partē ipsas,
EG, Q_R, & cir-
cuitus figurarum
in punctis, B, I,
S, D; L, T, X,
P; reperimus,
DF, ad P & ef-
se ut, EG, ad,
Q_R, & ita esse,
SF, ad X & IF,

ad, T &, BF, ad, L &, ita nempe, ut, quæ sunt ad ean-
dem partem ipsarum, EG, Q_R, eodem ordine sumptæ,
sint, ut ipse, EG, Q_R, sic etiam tangentes, AE, KQ,
CG, Y_R, sint ut, EG, Q_R, & sic cetera consimiliter
sumptæ, tunc voco figuras, ABCD, KLTP, similes, A. Def. 10
& ipsas, EG, Q_R, incidentes similium figurarum, AB B. Def. 10,
CD KLTP, & oppositarum tangentium, AE, CG,
KQ, Y_R; ipsas, BI, SD, LT, XP, quæ clauduntur
perimetris figurarum, & diuidūt productæ, si opus sit,
ipsas, EG, Q_R, similiter ad eandem partem, voco, ho-
mologas earumdem figurarum, quarum dictæ oppositæ C. Def. 10,
tangentes dicuntur tangentes, siue regula.

Cum verò figura, ABCD, KLTP, fuerint in eodem
plano, vel in planis æquidistantibus, ita constitutæ, ut
ipse incidentes, EG, Q_R, sint vel superpositæ ad inui-
cem, vel parallelæ, & homologæ, BI, SD, LT, XP, ad
eandem partem ipsarum, EG, Q_R, & partes homolo-
gæ incidentium (per dictas homologas, productas, si opus
sit, similiter ad eandem partem diuisarum) fuerint pa-

B 2 riter

riter ad eandem partem constituta, tunc voco figuras,
 D. Def. 10. $ABCD, KLTP$, nedum similes, sed et similiter positas.

Sint nunc quocumque figura planæ in eodem plano
 utcumq; dispositæ, $ABCD, OR\Omega V$, & alia tot nume-
 ro in quouis plano, $KLTP, Z\theta\beta\zeta$, quæ binæ sint simi-
 les, scilicet, $ABCD$, ipsæ, $KLTP$, & $OR\Omega V$, ipsæ, $Z\theta$

C. Def. 10. $\beta\zeta$, quarum omnium homologæ duabus quibusdam repe-
 riantur æquidistantes, sint autem respectu ipsarum, qui-
 bus dictæ homologæ æquidistant, ductæ in figuris, $ABCD$,

B. Def. 1. $KLTP$, oppositæ tangentibus, $AE, CG, K\theta, TR$, & in
 figuris, $OR\Omega V, Z\theta\beta\zeta$, oppositæ tangentibus, $OH, \Omega M$,
 $Z\Gamma, \beta\Lambda$, quæ tangentibus erunt regula homologarum simi-

B. Def. 10. lium figurarum iam dictarum: Sint deinde incidentes
 duarum ex dictis similibus figuris vicinæ, ut ipsarum,

$ABCD, KLTP$, & oppositarum tangentium, AE, CG ,
 ipse, $EG, \theta\beta$, quæ producuntur usque ad extremas tan-

gentes, $SM, \beta\Lambda$, quibus incidant in punctis, M, Λ , re-
 periamus autem integras, $EM, \theta\Lambda$, similiter ad eandem
 partem secantibus à tangentibus, CG, TR , tum ab, OH ,
 $Z\Gamma$, & insuper portiones, $HM, \Gamma\Lambda$, esse etiam incidentes

oppositarum tangentium, $OH, \Omega M, Z\Gamma, \beta\Lambda$, & similium
 figurarum, $OR\Omega V, Z\theta\beta\zeta$, veluti ipsæ, $EG, \theta\beta$, sunt
 incidentes oppositarum tangentium, $AE, CG, K\theta, TR$,

& similium figurarum, $ABCD, KLTP$. Tunc igitur
 has figuras voco binas similes, & una, scilicet ipsas,

$ABCD, OR\Omega V$, similiter, ac alias inter se dispositas, idest
 ut ipse, $KLTP, Z\theta\beta\zeta$, & earum, ac extremarum
 tangentium, $AE, \Omega M, K\theta, \beta\Lambda$, ipsas, $EM, \theta\Lambda$, voco
 etiam incidentes.

Si-

A. XI.

Similes figuræ solidæ, vel similia solida, in vniuersum vocentur, in quorum singulis opposita plana tangentia ita duci possunt, & in eadem ita incidere ad eundem angulum ex eadem parte duo plana in iisdem terminata, vt si deinde inter eadem plana tangentia eisdem æquidistantia vtrumque plana ducta fuerint, altitudines solidorum, respectu dictorum tangentium sumptas, similiter ad eandem partem diuidentes, reperiemus figuras ex his planis in dictis solidis cōceptas esse similes, vel si plures producantur, tot numero in vno, quot in alio solido produci, quæ sint binæ similes, & quæ sunt vnius solidi similiter inter se dispositæ, ac quæ sunt alterius, & omnium homologas duabus quibusdam rectis lineis communiter, tamquam earundem regulis, æquidistare (sic .n. earum homologæ cum quibusuis alijs duabus regulis angulos æquales cum prædictis facientibus, vt infra Prop. 23. huius ostendetur, etiam haberi poterunt) Vnde si regulæ homologarū accipiantur cum incidentibus planis concurrentes, & conceptarum in solidis similibus figurarum ductæ in singulis oppositæ tangentes præfatis regulis parallelæ, producantur, si opus sit, quousq; prædictis incidentibus planis occurrant, & binarū quarumcumq; oppositarum tangentium puncta occursum iungantur rectis lineis, etiam has iungentes reperiemus singulas esse incidentes suarum similiarum

D. Def. 2.

A. Def. 10.

E. Def. 10.

lium figurarum, & oppositarum tangentium, ac omnes dictas incidentes concipi in figuris similibus, quarum & ipsæ incidentes sint homologæ, & omnium regulæ communes sectiones planorum incidentium, & oppositorum planorum tangentium. Has omnes, inquam, condiciones similia solida in vniuersum habere suppono.

B.

B.

Ipsæ autem figuræ planæ similes, quæ capiunt omnes dictas incidentes, vocentur. Figuræ incidentes dictorum similibus solidorum, & oppositorum tangentium iam ductorum.

C.

C.

D. Def. 2.

Figuræ verò ex planis dictis tangentibus parallelis in eisdem solidis cōceptæ, quocumque sint, altitudines eorumdem respectu dictorum tangentium sumptas similiter ad eandem partem diuidentes, quæ similes esse reperiuntur, siue binæ similes, & vnæ, ac aliæ similiter inter se dispositæ, vocentur: Figuræ homologæ dictorum similibus solidorum, sumptæ regula vna ipsarum, vel oppositorum tangentium, quæ homologarum figurarum plana tangentia, si libeat, et vocentur.

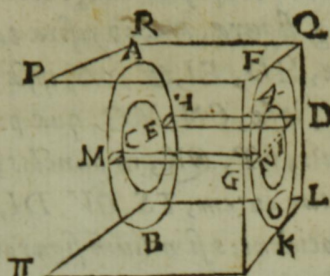
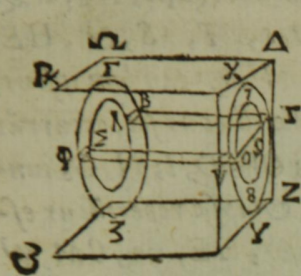
A. E. Def. 10.

APPENDIX POSTERIOR

Pro declaratione Definit. 11.

B. Def. 2.

Sint solida, $\Gamma\epsilon\zeta\Phi$, $AHBM$, quorum sint opposita tangentia plana, $\Delta\kappa$, $Z\epsilon$, solidi, $\Gamma\epsilon\zeta\Phi$, Θ , φ , $L\Pi$, solidi, $AHBM$, sint autem alia duo plana,

na, quæ istis incident ad eundem angulum ex eadem parte, ΔT , QK , illa nempe quorum, & dictorum tangentium sint communes sectiones, ΔX , ZT , QF , LK , secantur nunc dicta solida planis tangentibus parallelis, quæ diuidant eorum altitudines, respectu ductorum tangentium sumptas similiter ad eandem partem: Sint autem eorum in dictis solidis conceptæ figuræ planæ similes, si una in unoquoque solido figura producat, vel si plures, binæ similes, & similiter inter se dispositæ, quæ fiunt in uno, & quæ fiunt in alio solido, ex.g. ipsæ, $\beta\lambda$, $\Sigma\Phi$, HE , CM , quæ sint binæ similes, idest, $\beta\lambda$, ipsi, HE , & $\Sigma\Phi$, ipsi, CM , & $\beta\lambda$, $\Sigma\Phi$ similiter inter se dispositæ, ac ipsæ, HE , CM , quarum similium figurarum homologæ duabus quibuscumque regulis, ut ipsis, $R\Omega$, PR , æquidistant; vel si hæc non sint cum planis, ΔT , QK , concurrentes, alias, $\Omega\Delta$, RQ , cum prædictis angulos æquales continentes, $R\Omega\Delta$, PRQ , pro regulis homologarum accipiemus, hoc n fieri posse demonstrabitur in Prop. 23. huius, quæ erant cum planis, ΔT , QK , concurrentes. Si ergo ducantur prædictarum similium figurarum, $\beta\lambda$, HE , $\Sigma\Phi$,

D. Def. 12.

A. E. def. 10.

$\Sigma\Phi, CM$, oppositæ tangentibus, parallelæ regulis, $\Omega\Delta, RQ$, ex. g. figuræ, $\beta\lambda$, oppositæ tangentibus, $\epsilon T, \Delta S, \epsilon$, HE , ipsæ, HD, EI, ϵ , $\Sigma\Phi$, ipsæ, $\Sigma O, \Phi V, \epsilon$ tandem ipsius, CM , ipsæ, CN, MG , quæ productæ, si opus sit, occurrant planis, $\Delta T, QK$, in punctis, $T, S; OV; D, I; N, G$; iungantur autem, TS, OV, DI, NG , & ipsæ reperiuntur esse incidentes similium figurarum, $\beta\lambda, HE, \Sigma\Phi, CM, \epsilon$ ductarum oppositarum tangentium.

Consimiliter, sectis eisdem solidis alijs planis dictis planis tangentibus parallelis, altitudinesq; dictas similiter ad eandem partem secantibus, semper conceptæ in solidis figuræ sint similes, vel binæ similes, & c. & earumdem homologarum oppositæ tangentibus parallelæ præfatis regulis, $\Omega\Delta, RQ$, sint productæ usque ad plana, $\Delta T, QK$, occurrantq; illis in punctis, quæ si iungantur rectis lineis, ipsæ iungentes sint ductarum similium figurarum, & ductarum oppositarum tangentium semper incidentes, quæ omnes iaceant in planis, $\Delta T, QK$, per quarum extrema transeant lineæ, $XVTT, FGKD$, & interius lineæ, $4N61, 7085$, & contingat figuras, $XVTT, FGKD$, esse similes, earumq; homologas dictas incidentes, & ipsarum regulas esse communes sectiones planorum, in quibus iacent, & oppositorum planorum tangentium, idest ipsas, $X\Delta, YZ, FQ, KL$. His igitur positis, voco

A. Def. 11. solida, $\Gamma\beta\gamma\Phi, AHBM$, similia; figuras verò, $FGKD$,

B. Def. 11. $XVTT$; dico figuras incidentes similium solidorum iam dictorum, & oppositorum tangentium planorum, $\beta\lambda, \Sigma\Phi, HE, CM, \epsilon$; $PQ, \Pi L$; ipsas autem figuras, $\beta\lambda, \Sigma\Phi, HE, CM, \epsilon$ eas, quarum extensa plana similiter ad eandem partem divi-

diuidunt altitudines solidorum, $\Gamma\beta_3\Phi$, $AHBM$, respectu dictorum tangentium planorum sumptas, & sunt similes, vel binæ similes, & similiter inter se dispositæ, C. Def. 11.
 Voco figuras homologas dictorum solidorum, sumptas, regulis earum duabus, vel dictis tangentibus planis.

SCHOLIUM.

Aducendum est autem pro similium figurarum nominatione, dum voco eas similes figuras siue planas, siue solidas, me intelligere in eis definitiones generales superius allatas; dum vero eas particulari nomine appello, intelligere definitiones particulares pro ipsarum similitudine ab alijs, vel à me allatas, ut cum dicam, similes confectionum portiones, intelligam particularem in eis definitionem, & cum dicam (similia parallelogramma) intelligam in eis particularem definitionem similium rectilinearum figurarum, & sic in cæteris, licet utramq; definitionem tum particularem, tum generalem, de eisdem figuris verificari inferius ostendamus.

XII.

Cum fuerint quocumque magnitudines eiusdem generis utcumq; dispositæ, prima ad ultimam dicitur habere rationem compositam ex rationibus primæ ad secundam, secundæ ad tertiam, tertiæ ad quartam, & sic deinceps usq; ad ultimam.

XIII.

Cum vnum, & idem antecedens ad plura consequentia comparatum fuerit, singulatim ad vnumquodque; comparare idem ad eadem consequentia simul collecta, dicemus, colligere, vel, colligendo.

C

Pa-

[XIV.]

Parallelogrāum dicetur expositæ cuicumq;
planæ figuræ circumscriptum, si eius singu-
la latera tangant dictam figuram; quæ illi
pariter dicetur inscripta.

XV.

Parallelepipedum dicetur exposito solido
circumscriptum, si eius singula plana tan-
gant dictum solidum, quod illi pariter di-
cetur inscriptum.

P O S T U L A T A.

I.

Quamlibet rectam lineam indefinitè ita
posse moueri, vt semper vni cuidam fixæ
sit parallela, siue in eodem, siue in pluri-
bus planis, in tali motu existat.

II.

Quodlibet planum indefinitè ita posse mo-
ueri, vt semper vni cuidam fixo sit æqui-
distans.

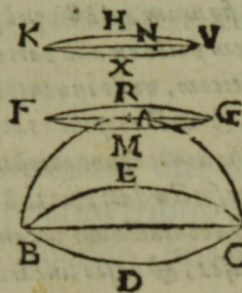
PRO

LIBER I.
PROBLEMA I. PROPOS. I.

C Viuslibet propositæ figuræ planæ, vel solidæ, verticem inuenire, respectu datæ, pro figura plana rectæ lineæ; pro solida verò, respectu dati plani.

Sit figura plana quæcumque, ABC, & in ea ducta recta linea, BC, oportet respectu ipsius, BC, verticem figuræ, ABC, inuenire. Sumatur in plano figuræ, ABC, indefinitè producta, vtcumq; punctum, N, & per, N, ipsi, BC, ducatur parallela, KV, indefinitè hinc inde producta, vel igitur, KV, tangit figuram, BAC, & sic inuentum esset, quod quæritur, vel non; igitur erit, KV, vel intra, vel extra figuram, vbiq; sit, moueatur, KV, semper manens in eiusdem figuræ plano, & æquidistans ipsi, BC, recedendo ab eadem, BC, si intra figuram reperiebatur, vel accedendo, si erat extra, tandem .n. continget figuram, ABC, contingat in situ ipsius, FG, & in puncto, A, igitur, A, erit vertex figuræ, ABC, respectu ipsius, BC, à nobis inuentus, qui in huius Problematis priori parte inueniendus proponebatur.

Sit nunc figura solida, siue solidum, ADE, in quo respectu plani, BECD, sit vertex inueniendus, sumpto igitur extra planum figuræ, vtcumque puncto, N, per ipsum agatur planum, KHVX, ipsi, BECD, æquidistans, quod vel continget solidum, BAC, vel non, si autem non contingat, moueatur accedendo, vel recedendo, à plano, BECD, tandem igitur continget ipsum, tangat in, A, puncto, igitur punctum, A, erit vertex solidi, ADE, respectu plani, BECD, qui inueniendus proponebatur.

A. Def. 1.

Postul. 1.

A. Def. 1.

Postul. 2.

A. Def. 1.

C 2

CO-

- B. Def. 1. **H**inc manifestum est, si recta, BC, tangat planam figuram, ABC, quod ducta erunt oppositæ tangentes ipsius figuræ, respectu data rectæ lineæ, quæ fuit una ex eisdem tangentibus, nempe, BC; & ita si figura, BDCE, tangat solidum, ADE, ducta erunt oppositæ tangentia plana solidi, ADE, respectu plani, BECD, in quibus puncta contactu erunt oppositi vertices eorumdem figurarum, hoc pacto inueni: Si verò recta lineæ, BC, secaret figuram, ABC, vel planum, BECD, secaret solidum, ADE, eodem pacto ex alia parte lineæ, BC, vel plani, BDCE, inueniemus verticem, unde inueni erunt oppositæ figuræ planæ oppositi vertices, & ductæ oppositæ tangentes respectu data lineæ, BC; & in solido inueni erunt oppositi vertices, & ductæ oppositæ tangentia plana respectu dati plani, BDCE, quæ cum tangunt in figuris planis, figuræ contactuum vocantur etiam oppositæ bases, & earum singula bases, & bases lineares, si contactus fieret in lineis: hinc ergo discimus inuenire oppositos vertices figuræ planæ, vel solidæ cuiuscumque, & eorum oppositæ tangentia ducere respectu datae in figuræ planæ rectæ lineæ, & dati plani pariter in solida figuræ.
- C. Def. 2.
- A. B. Def. 1. & 2.

PROBLEMA II. PROPOS. II.

Cvilibet figuræ planæ parallelogrammum circumscribere, cuius latera duabus datis rectis lineis, in propositæ figuræ plano secantibus, sint parallela.

- Def. 14.
- Cor. am.
- Sit proposita quæcumque figura plana, AOVE, & in ipsius plano duæ rectæ lineæ, BD, IT, utriusque se inuicem secantes in puncto, C, oportet illi parallelogrammum circumscribere, cuius latera rectis, BD, IT, sint parallela. Ducantur ergo oppositæ tangentes figuræ, AOVE, respectu ipsius, IT, quæ sint, KM, HL, & aliæ duæ respectu ipsius, BD, quæ sint, KH, ML,

ML, quæ cum prædictis concurrerent, nam sunt parallele ipsi, BD, IT, quæ inuicem concurrunt, sit ergo concursus in punctis, K, M, L, H, igitur, KL, erit parallelogrammum, cuius singula latera tangent ambitum figuræ, ut in punctis, A, O, V, E, & ideo erit figuræ, AOVE, circumscriptum, habens latera duabus datis rectis lineis, BD, IT, in figuræ, AOVE, plano se inuicem secantibus, parallela; quod efficere, &c.

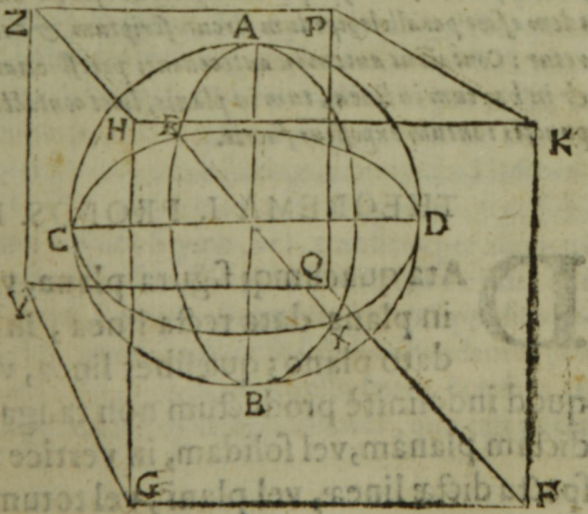

Def. 14.

PROBLEMA III. PROPOS. III.

Cvilibet solido parallelepipedum circumscribere, cuius plana opposita tribus datis planis, se inuicem secantibus, sint parallela.

Sit solidum, ACBD, quodcumque, in quo tria plana, ACB, CBD, AB, CD, se inuicem secant, quilibet duo, oportet solido, ACBD, parallelepipedum circumscribere, cuius opposita plana prædictis planis sint parallela. Du-

Def. 15.

cantur

Coroll. 1.
huius.

cantur duo plana opposita tangentia dictum solidum respectu cuiusvis planorum se secantium, ACBD, AB, CD, & producantur donec sibi occurrant, occurrent autem, quia hæc planis se inuicem secantibus sunt parallela, & sit ab illis comprehensum solidum, ZF, erit igitur, ZF, parallelepipedum, cum eius opposita plana sint inuicem parallela, quæ tangunt solidum, ACBD, ut in punctis, A, C, B, D, E, X, & ideo erit solido, ACBD, circumscriptum, habens plana opposita propositis planis se secantibus parallela; quod efficere opus erat.

Def. 17.

S C H O L I U M.

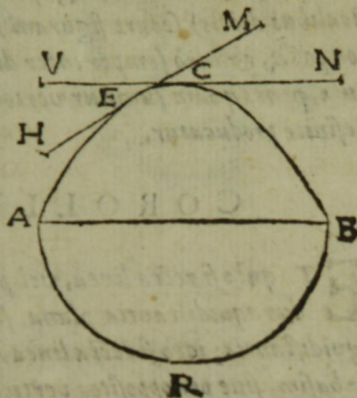
Potesť autem contingere in antecedentis Propos. figura ipsam esse parallelogrammum, & lineas rectas se secantes, quibus parallelogrammi circumscriptibilis latera debent esse parallela, esse ipsa parallelogrammi latera, in quo casu idem esset parallelogrammum circumscriptum, & cui circumscriberetur: Veluti hic etiam si solidum, ACBD, esset parallelepipedum, cuius oppositis planis, plana circumscriptibilis deberent esse parallela, tunc enim idem esset parallelepipedum circumscriptum, & cui circumscriberetur: Contactus autem in antecedenti potest etiam esse in linea, & in hac tum in linea, tum in planis, licet contactus, qui fit in punctis tantum expositus fueris.

THEOREMA I. PROPOS. IV.

Data quacumq; figura plana, vel solida, & in plana data recta linea, in solida verò dato plano; quælibet linea, vel planum, quod indefinitè productum non tangat figuram dictam planam, vel solidam, in vertice sumpto respectu dictæ lineæ, vel plani, vel totum extra, vel ali-

aliquid eius intra figuram cadit, nempe figuram
secat, si linea lineæ, vel planum plano æquidistet.

Sit data figura plana, CARB, & in ea recta, AB, sit ver-
tex vnus respectu ipsius, AB,
punctus, C, & sit recta, HM,
parallela ipsi, AB, quæ etiam
indefinitè producta non tan-
gat figuram, ARBC, in, C,
vertice. Dico, HM, vel to-
tam extra figuram cadere,
vel eandem secare, neutrum
efficiat si possibile est, igitur,
HM, tanget figuram, CARB,
& non in, C, igitur in alio
puncto, vt in, E, igitur, E, e-
rit vertex figuræ, CARB, re-
spectu ipsius, AB, est etiam, C, vertex eiusdem respectu e-
spectu eiusdem, AB, ergo si per, C, ducamus rectam, VN,
parallelam ipsi, AB, transibit hæc per punctum, E, qui est
etiam vertex respectu ipsius, AB, igitur secabit, HM, quod
est absurdum, nam utræq; sunt parallelæ eidem, AB, & ideo
inter se sunt parallelæ, vel, VN, extendetur super, HM, &
sic, HM, transiret per, C, in ipsoq; tangeret figuram contra
suppositum, quod etiam est absurdum, non igitur, HM, tan-
get figuram, CARB, sed erit tota extra figuram, si nullibi
concurrat cum ambitu figuræ, vel, transiens per aliquem
punctum, eandem secabit, si is punctus non sit ex illis, qui
sunt vertices ipsius figuræ ex hac parte, vel ex opposito re-
spectu ipsius, AB; quod similiter in solidis ostendemus pro
rectis lineis, AB, HM, VN, plana intelligentes, & ipsam,
CARB, esse figuram solidam supponentes, quæ ostendere
opus erat.

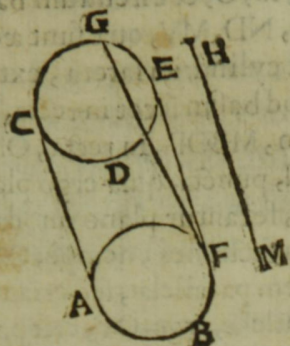

A. Def. 30
huius.

Ex A. De-
fin. 1. huius
ius.

CO.

tunc quia, FE, est parallela ipsi, HM, & etiam, FG, est ipsi, HM, parallela sequitur, FE, ipsi, FG, esse parallelam, & sunt, FE, FG, eductæ ab eodem puncto, F, in quo sunt cōcurrentes, quod est absurdum, igitur quæ ducitur à puncto, F, parallela ipsi, HM, cadet super, FE, latus cylindrici, igitur erit latus huius cylindrici, quod erat ostendendum.

THEOREMA III. PROPOS. VI.

Superficies, quæ clauditur ambitu descripto ab extremo puncto lateris cylindrici, quod per circuitum eiusdem basis non properat, est superficies plana, & æquidistans basi; si ea sumatur, in qua iacent iungentes duo quævis puncta descripti ambitus.

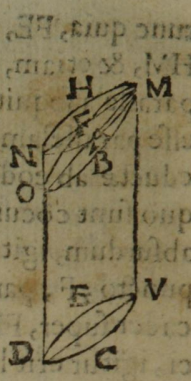
Sit quilibet cylindricus, AE, cuius basis, CDEV, latus, MV, cuius punctum extremum, M, quod non properat per ambitum basis, in reuolutione describat circuitum, MANH. Dico figuram hoc circuitu comprehensam, in qua iacent iungentes duo quævis puncta descripti ambitus esse superficiem planam, æquidistantem basi, CDEV, & ideo singula puncta huius circuitus reperiri in tali plano. Sumatur ergo in tali circuitu utcumq; punctum, M, & per, M, ducatur basi, CE, æquidistans planum, MBOF. Dico omnia puncta descripti circuitus esse in hoc plano, si enim non sint, ali- quod erit extra, sit hoc punctum, N, & per, N, sit ductum latus cylindrici, quod sit, ND, secans circuitum figuræ planæ,

D

BF,

16. Vnde-
cimi &c.

BF, in, O, & circuitum basis in, D, deinde per, ND, MV, quæ sunt æquidistantes, cum sint cylindrici latera, extendatur planum, quod basim secet in recta, DV, figuram planam, MBOF, in recta, OM, & iungantur, MN, puncta, quia ergo plana parallela, BF, CE, secantur plano quodam, communes eorum sectiones, nempe, OM, DV, erunt invicem parallelæ, sed etiam, OD, MV, sunt parallelæ, ergo, OV, erit parallelogrammum, & OD, æqualis ipsi, MV, estantem, MV, æqualis ipsi, ND, quia ambo sunt latera eiusdem cylindrici, ergo, DO, æqualis erit ipsi, DN, pars totius, quod est absurdum, non igitur aliquod punctum circuitus descripti à puncto, M, est extra planum æquidistantis basi, CE, igitur omnia sunt in tali plano, iuncta igitur, NM, ipsa erit in eodem cum illis plano, in quo pariter iacebunt duo quævis puncta iungentes eiusdem circuitus, & ideo figura tali ambitu contenta est superficies plana ipsi basi, CE, æquidistans, quod erat ostendendum: istæ autem vocantur cylindrici oppositæ bases.

COROLLARIUM.

Quoniam vero supposito ipsam, MBOF, esse superficiem planam basi æquidistantem, & ducto per latera, OD, MV, plano ostendimus, OV, esse parallelogrammum, id est cum sciamus, MANH, esse superficiem planam basi, CE, æquidistantem, ducto per latera vicumque plano cylindricum secante, ostendimus eodem pacto, ductu plani secantis in cylindrico conceptam figuram esse parallelogrammum, cum scilicet planum ducitur tantum per duo latera, vel parallelogramma, cum per plura duobus, ipsum in eorum aliquo non tangens.

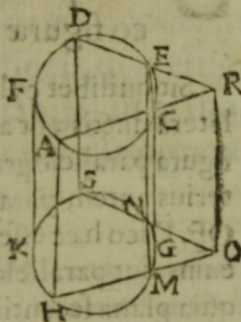
Defin. 3.

THEO-

THEOREMA IV. PROPOS. VII.

SI cylindricus fecetur, vel tangatur à duobus planis per eiusdem latera ductis, quæ non sint inter se parallela, sint autem illa producta donec sibi occurrant, communis eorum sectio erit eiusdem cylindrici lateribus parallela.

Sit quilibet cylindricus, FG, per cuius latera sint ducta duo plana non parallela, quæ ita sint producta, donec sibi occurrant, sint autem illa plana, AM, DN, quorum & oppositarum basium cylindrici, FG, communes sectiones, AC, HM, DE, SN, erunt igitur, AM, DN, parallelogramma, intelligatur oppositarum basium, FL, GK, indefinite productarum plana secari à planis dictorum parallelogram. pariter indefinite productis, in rectis, AR, DR, HO, SO, & eadem se inuicem secare in recta, RO. Dico, RO, esse parallelam lateri cylindrici, FG. Iungantur, CE, MN, quoniam ergo, CE, MN, coniungunt extrema laterum cylindrici, CM, EN, quæ sunt æqualia, & parallela, erunt & ipsæ æquales, & parallelæ, sunt etiam parallelæ ipsæ, CR, MO, ergo angulus, ECR, erit æqualis angulo, NMO, eodẽ pacto ostendemus angulum, CER, esse æqualem angulo, MNO, unde etiam, CR, MO, erunt æquales, & sunt parallelæ, ergo eas iungentes, quæ sunt, RO, CM, erunt æquales, & parallelæ, est autem, CM, latus cylindrici, FG, ergo, RO, communis sectio duorum planorum dictum cylindricum secantium, erit eiusdem lateribus parallela. Idem ostendemus, si sectio contingat fieri intra cylindricum, si autem

Corollari-
um.

37. p. Pri-
mi Elem.
p. 16. Vn-
dec Elem.
10. Vnde
cimi Ele.
26. Pri-
mi Elem.

D 2

fiat

fiat in superficie, patet non posse fieri, nisi in latere cylindrici, nam plana secantia ducuntur per latera, quodlibet autem latus est ceteris eiusdem cylindrici lateribus æquidistans, & ideo ubicumq; contingat sectionem fieri semper communis sectio planorum per latera cylindrici ductorum se inuicem secantiū, est parallela lateribus cylindrici. Idem sequetur de tangentibus planis, quod erat ostendendum.

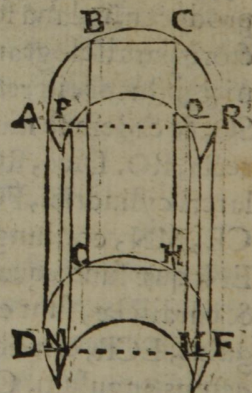
THEOREMA V. PROPOS. VIII.

Si quilibet cylindricus secetur planis parallelis per latera ductis, conceptæ in cylindrico figuræ erūt parallelogrāma æquiangula.

Sit quilibet cylindricus, BF, planis sectus parallelis per latera ductis, sit autem vnus in cylindrico, AF, concepta figura parallelogrammum, BH, alterius autem parallelogrāma, AN, QE. Dico hæc esse æquiangula, quod enim sint parallelogramma, patet, quia plana secantia ducuntur per latera, quod verò sint æquiangula patet etiam, nam in parallelogrāmo, AN, latus, AD, æquidistat lateri, BO, & AP, ipsi, BC, nam sunt communes sectiones plani, ABCR, & æquidistantium planorum, AN, BH, & ideo angulus, PAD, æquatur angulo, CBO, ergo parallelogramma, AN, BH, erunt æquiangula, eodem pacto ostendemus parallelogramma, QE, BH, esse æquiangula, vnde concludetur etiam parallelogramma, AN, QE, esse inter se æquiangula, quod ostendere opus erat.

Ex Coro.
6. huius.

10. Vnde
cimi. Ele.

CO-

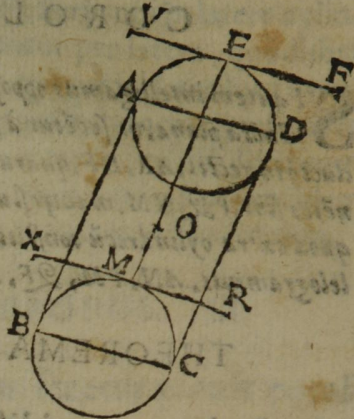
SI autem intelligamus oppositavū basiū cylindrici, AF , ita pro-
ducta plana, ut secetur à plano per latera, AD, PN, QM, RF ,
ducto in rectis, AR, DF , quarum portiones extra cylindricum ma-
nēies sint, PQ, NM , manifestum est etiam parallelogrammū, PM ,
quod extra cylindricū constituitur, & quod integratur ex paral-
lelogrammis, AN, PM, QF , .i. AF , esse predictis æquiangulum.

THEOREMA VI. PROPOS. IX.

SI planum æquidistans plano per latera cylin-
drici ducto tangat cylindricum, contactus
fiet in recta linea, vel rectis lineis, quæ erunt
latera eiusdem cylindrici: Vel si tangat in plano,
aut planis, plana contactus erunt parallelogram-
ma, æquiangula per latera ducto.

Sit cylindricus, AC , per cuius latera ducatur planum in
eo producens parallelogrammum, AC , sit autem ductum
aliud planum huic æquidistans, quod tangat cylindricum,
 AC . Dico eiusdem contactum fieri in recta linea, vel rectis
lineis, quæ erunt latera cylindrici, AC , vel si tangat in plā-
no, aut planis, plana contactus esse parallelogramma, æqui-
angula ipsi, AC . Primò igitur non tangat ipsum in plano,
quia ergo tangit cylindricum, aliquid superficiē cylindri-
ci commune est ipsi, & plano tangenti, sit is punctus, O ,
existens, & in plano tangente, & in superficie cylindræa,
& per, O , sit ductum latus cylindrici, quod sit, EM . Dico
totum, EM , reperiri in plano tangente cylindricum in, O ,
æquidistante ipsi, AC . Ducatur per, M , ipsi, BC , parallela,
 XR , quia ergo, XR , æquidistat ipsi, BC , & EM , ipsi, AB ,
vel, DC , planum per, EM, XR , ductum æquidistabit plano,
 AC ,

AC, est autem planum, quod tangit cylindricum in, O, æquidistans plano, AC, & transit per idem punctum, O, per quod transit planum per, EM, XR, ductum, ergo illa duo plana fiunt vnum planum, iacet autem, EM, in plano per, EM, XR, ducto, ergo iacet etiã in plano æquidistante ipsi, AC, & cylindricum, AC, tangente, igitur tangit cylindricum in recta, EM. Eodẽ pacto si in alio puncto extra, EM, in superficie cylindræa sumpto tangeret cylindricum, AC, ostenderemus tangere ipsum in latere, quod per tale punctum transiret, in quo casu tangeret cylindricum in lateribus vno pluribus, ut contingere potest. Tangat autem secundo ipsum in plano, igitur in eo plano sumpto utcumq; puncto, tanget cylindricum in latere transeunte per tale punctum, igitur planum contactus tale est, ut in eo omnes ductæ rectæ lineæ æquidistantes ipsi, EM, sint latera cylindrici, AC, & subinde eidem, EM, æqualia, vnde superficies, in qua iacent erit parallelogrammum, igitur planum contactus in hoc casu erit parallelogrammum, & erit æquiangulum parallelogrammo, AC, nam eius latera sunt parallela lateribus parallelogrammi, AC, & idẽo continent angulos æquales contentis à lateribus parallelogrammi, AC, vnde talia parallelogramma sunt æquiangula, igitur contactus plani æquidistantis plano per latera cylindrici ducto, vel fit in latere, aut lateribus contacti cylindrici, vel in parallelogrammo, siue parallelogrammis, in eiusdem superficie iacentibus, & æquiangulis ei, quod fit à plano per latera ducto, quod ostendendum erat.

CO-

COROLLARIUM

Hinc habetur communes sectiones plani tangentis, & cylindrici oppositarum, basium productorum planorum, quæ sint, VF, XR , esse inter se parallelas, & tangere easdem bases; scilicet, VF , ipsam basium, EAD , & XR , ipsam, MEG .

THEOREMA VII. PROPOS. X.

Si cylindricus quomodocumq; secetur per latera, diuiditur in cylindricos à secantibus planis, si autem secetur planis omnibus eiusdem lateribus coincidentibus inter se parallelis; solidum comprehensum conceptis in cylindrico figuris, & inclusa superficie cylindræa, erit cylindricus.

Sit cylindricus, AE , secus à planis quomodocumq; per latera. Dico per eadem diuidi in cylindricos; sint autem secantia plana, quæ in cylindrico, AE , producant parallelogramma, AB, ME . Quia igitur, AE , est parallelogrammum, si in ipso ducantur rectæ lineæ ipsis, AD, HE , parallelæ, & in, AE, DE , terminatæ, erunt eisdem, AD, HE , æquales, & subinde erunt æquales, & parallelæ regulæ lateris cylindrici, AE , unde erit, AE , superficies cylindræa descripta latere, AD , siue latere cylindrici, AE ; ergo solidum, $ARXE$, erit cylindricus. Eodem pacto ostendemus solida, $AMHDVE, MZHVIE$, esse cylindricos, talibus igitur planis cylindricus, AE , semper diuiditur in cylindricos, quæ est prior pars huius Theorematis.

Secetur nunc duobus planis, utcumq; inter se parallelis coincidentibus cum omnibus eiusdem lateribus, quæ in cylindrico, AE , producant figuras, $BNGK, COFL$. Dico

foli-

Ex def. 3.

solidum compræhensum inter has figuras, & ijs inclusam superficiem cylindraceam, esse cylindricum. Sint adhuc plana per latera cylindrici, AE, utcumq; ducta, AE, ME, quæ secant figuras, BNGK, COFL, in rectis, BG, CF, NG, OF, igitur eiusdem plani & ipsarum, BNGK, COFL, communes sectiones erunt parallelæ, quæ sint, BG, CF, sicut etiam ipsæ, NG, OF, sunt autem parallelæ etiam ipsæ, BC, NO, GF, ergo, BE, NF, erunt parallelogramma, & latera eorundem, BC, GF, NO, inter se æqualia, & æquidistantia; si igitur eorū quoduis, vt, GF, statuatur pro regula lateris cylindrici, superficies inclusa duabus figuris, BNGK, COFL, erit descripta vno laterum, BC, vel, NO, properante per circuitū figuræ, COFL, semper ipsi, GF, æquidistante, donec redeat vnde discessit, igitur hæc erit superficies cylindracea, cuius oppositæ bases ipsæ figuræ, BNGK, COFL, & solidum eisdem inclusum, erit cylindricus, quod erat posterior pars huius Theorematis à nobis demonstranda.

THEOREMA VIII. PROPOS. XI.

Cuiusvis cylindrici oppositæ bases sunt similes, æquales, & similiter positæ.

Sit cylindricus, PN, cuius oppositæ bases, APK, OZN. Dico eas esse similes, æquales, & similiter positas. Ducantur utcumq; duo plana opposita tangentia cylindricū, PN, parallela cuidam per latera transeunti, quorum & oppositarum basium productarum cōmunes sectiones sint ex vna parte ipsæ, VF, XL, ex alia verò, AB, ZG, quæ tangent vel in latere, siue lateribus, vt in, VX, AP, vel in planis, quæ erunt parallelogramma, sint autem dicta plana, & communes

Coroll. 1.
huius.

9. huius.

FV, ipsi, LX, & sunt ipsæ, BF, GL, similiter ad eādem partem diuisæ in punctis, D, H, per rectas, PD, OH, parallelas ipsi oppositis tangentibus, quæ cum sint utcumq; ductæ reperitur tamen earundem portiones, quæ iacent inter ipsas, GL, BF, ex eadem parte, eodem ordine sumptas, esse, ut ipsas, BF, GL, nam quia, DK, est æqualis ipsi, HN, & BF, ipsi, GL, ut, BF, ad, GL, ita est, DK, ad, HN, & ita esse ostendemus, DE, ad, HM, DC, ad, HI, & DP, ad, HO, nam istæ sunt æquales. Idem demonstrabitur in cæteris, quæ si-

Def. 10. militer ad eandem partem diuidunt ipsas, BF, GL, igitur figuræ, APK, ZON, sunt similes: Et quia earum homologarum, PC, OL, tum, EK, MN, sunt æquales, quod etiam de cæteris ostenderetur eodem pacto, sunt enim semper parallelogrammorum opposita latera, ideo figuræ, APK, ZON, nedum erunt similes, sed etiam æquales, & regulæ homologarum erunt ipsæ oppositæ tangentes, & ipsæ, BF, GL, earum incidentes. Quia verò figuræ, APK, ZON, sunt in planis æquidistantibus ita constitutæ, ut earum incidentes sint parallelæ, & homologæ figurarum, ZON, APK, sunt ad eandem partem incidentium positæ, & item homologæ partes incidentium, BF, GL, ut ipsæ, BD, GH, sunt ad eandem partem pariter constitutæ, ideo figuræ, APK, ZON, nedum erunt similes, & æquales, sed etiam similiter positæ, quod ostendere opus erat.

**Æquales homologas argue-
re æquales
similes fi-
guras, & e
contra, pa-
tebit infra
in Cor. 25.
huius, ab
hac inde
pendet.**

**D. Defin.
10.**

C O R O L L A R I U M.

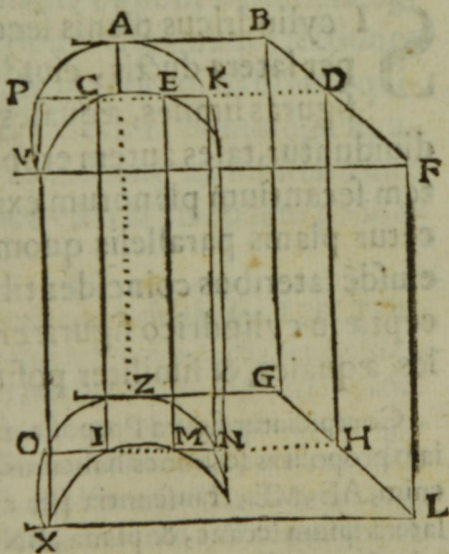
Manifestum est autem, quia plana opposita tangentia cylindrici, PN, ducta sunt utcumque, & eorum, & oppositarum basium productarum communes sectiones sunt regulæ homologarum earundem, quod si duxerimus duo alia opposita tangentia plana, habebimus etiam earundem figurarum homologas, regulis adhuc communibus sectionibus horum tangentium planorum postremo ductorum, & earundem basium productarum, quæ communes

omnes sectiones cum primò dictis angulos aequales continebunt, nam quæ existent ex. g. in plano figura, *APK*, erunt parallelae existentibus in plano figura, *ZON*, igitur in oppositis cylindricorum basibus homologas habebimus etiam cum quibusvis rectis lineis aequales angulos cum duabus quibusvis homologarum earundem inuentis regulis continentibus, quæ igitur cum regulis homologarum oppositarum basium cylindrici angulos ad eandem partem continent aequales, sunt & ipsæ homologarum earundem regulae, nec non earundem oppositarum basium, & oppositarum tangentium aequè ad prædictas inclinatarum, etiam incidentes licebit, ut supra, inuenire.

10. Vnde
cimi Ele.

LEMMA PRO ANTECED. PROP.

DEsiderari tantum videtur huius euidentia, quod scilicet planum inter opposita tangentia plana eisdem æquidistanter ductum transeat per latera cylindrici, quod assumpta eiusdè figura nunc fiet manifestum; intelligatur ergo in ambitu vtriusvis oppositarum basium cylindrici, *PN*, sumptum punctum, ut, *O*, in ambitu figuræ, *ZON*. Dico planum, quod transit per, *O*, æquidistans planis tangentibus, *AG*, *VL*, transire per latera cylindrici, *PN*. Ducatur ergo à puncto, *O*, latus cylindrici, *PO*, & ab eodem puncto, *O*, in basi, *ZON*, recta, *ON*, parallela ipsi, *XL*, igitur

13. Vnde-
cim Ele.

tur planum, quod transit per, PO, ON, æquidistat plano, VL, nam, PO, ipsi, VX, lateri cylindrici, & ON, ipsi, XL, æquidistat, quod ergo ducitur per, O, eidem plano tangenti æquidistans transit per ipsas, PO, ON, si. n. non, erunt duo plana eidem plano, VL, æquidistantia, & idè inter se æquidistantia, quibus communis erit punctus, O, igitur in eo concurrent, quod est absurdum, non ergo illa sunt duo plana, sed vnum tantum, illud nempe, quod ducitur per punctum, O, ipsi plano, VL, æquidistans, transitq; per, PO, ON, necessario: Si verò à punctis, I, M, N, erigantur latera cylindrici, CI, ME, NK, erunt cuncta in plano per, PO, ON, transeunte, ergo planum, quod ducitur per punctum, O, æquidistans plano, VL, cylindricum tangenti transit per latera, PO, CI, EM, KN, quod ostendendum erat.

THEOREMA IX. PROPOS. XII.

SI cylindricus planis secetur quomodocumq; per latera ductis, eiusdem oppositæ bases in figuras similes, æquales, & similiter positas diuiduntur, tales autem erunt, quæ ad eandem partem secantium planorum existent: Et si idem secetur planis parallelis quomodocumq; omnibus eiusdè lateribus coincidentibus, conceptæ in cylindrico figuræ erunt similes, æquales, & similiter positæ.

Conspiciatur figura Proposit. 10. in qua iam propositas sectiones habemus, plana enim, AE, ME, transeuntia per cylindrici latera ipsum secant, & plana, BNG, COF, omnibus eiusdè lateribus coincidunt, & sunt parallela. Dico ergo figuras, MZH,

EIV,

EIV, esse similes, & æquales, & similiter positas, quod patet, nam illæ sunt cylindrici, MHZI, oppositæ bases; idem eodem modo probabitur de figuris, AMH, DVE, & de, ARH, DXE, & tandem ostendemus pariter figuras, BNGK, COFL, esse similes, æquales, & similiter positas, quia sunt cylindrici, BF, oppositæ bases, quod demonstrandum erat. 11. huius.

COROLLARIUM.

Hinc apparet, quamvis figuram planam ex sectione plani, oppositis basibus cylindrici æquidistantis, in eo productam, eisdem oppositis basibus esse similem, æqualem, & similiter positam.

THEOREMA X. PROPOS. XIII.

Si quivis cylindricus secetur plano per latera, deinde secetur planis oppositis eiusdem basibus æquidistantibus: Communes sectiones plani per latera ducti, & planorum basibus æquidistantium, erunt lineæ, vel latera homologa figurarum similium, quæ ex sectione æquidistantium planorum in cylindrico effecta in eodem producuntur.

Sit cylindricus, ADM, cuius oppositæ bases, ABC, TDF, secetur autem plano utcumq; per latera ducto, quod in eo producat parallelogrammum, BF, & alio utcumque plano oppositis basibus æquidistante, quod in eo producat figuram, YNXO, & in parallelogrammo, BF, rectam, NO. Dico rectas, DE, NO, BC, esse lineas, vel latera homologa figurarum, TDF, YNO, ABC, similium. Ducantur planæ oppositæ tangentia cylindrici, AM, respectu plani, BF, in eo ducti, vnius quorum, & planorū figurarum, YNO, TDF,

Coroll. 1.
huius.

pro-

fiduis figuris, quæ ab ipsis, BC, DF, abscinduntur; tunc enim eodem modo facta fuisset demonstratio, ut cōsideranti facile patebit; idem ostendemus in recta, BC, & in quibusvis alijs, quæ sunt communes sectiones planorum basibus æquidistantium, & parallelogrammi, BF, probantes scilicet easdem esse lineas, vel latera homologa figurarum in cylindrico per basibus æquidistantia plana productarum, quod ostendere opus erat.

THEOREMA XI. PROPOS. XIV.

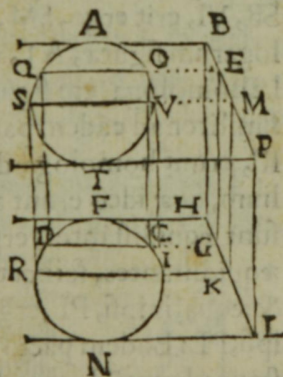
SI duæ figuræ planæ non existentes in eodem plano fuerint similes, æquales, & similiter positæ, illæ erunt cuiusdam cylindrici oppositæ bases.

Sint duæ similes figuræ planæ, & æquales, AQTO, FDNC, non existentes in eodem plano, & similiter positæ.

Dico eas esse cuiusdam cylindrici oppositas bases. Quoniam enim sunt similiter positæ erunt inter se æquidistantes, & earum incidentes pariter inter se æquidistantes, ducantur oppositæ tangentibus figuræ, AQTO, quæ sint, TP, AB, & figuræ, FDNC, quæ sint, FH, NL, quæq; sint regulæ homologarum earundem similium figurarum, & sint incidentes earum, & similium figurarum ipsæ, BP, HL, quæ erunt

parallelæ, & quia sunt incidentes similium figurarum, AT, FN, & oppositarum tangentium iam ductarum, ideo ad eadem ex eadem parte efficient angulos æquales, igitur angulus, BPT, erit æqualis angulo, HLN, & ideo etiam, PT,

æqui-

D. Def. 10.

Coroll. 1.
huius.

D. Def. 10.

B. Def. 10.

Ex cōuer.
sa 10. Vn-
dec. Elem.

æquidistabit ipsi, LN, & BA, ipsi, FH, iungantur, BH, PL,
 quoniam ergo, AT, FN, sunt similes, & æquales, earum
 homologæ erunt pariter æquales, sunt autem incidentes,
 BP, HL, ut ipsæ homologæ, ut colligitur in Coroll. 1. se-
 quentis Proposit. 22. independenter ab hac Propositione,
 ergo, BP, HL, erunt æquales, & sunt æquidistantes, ergo
 eas iungentes, BH, PL, erunt æquales, & æquidistantes.
 Diuidantur ipsæ incidentes, BP, HL, similiter ad eandem
 partem in punctis, E, M; G, K, & iungantur, EG, MK, erit
 ergo, MP, æqualis ipsi, KL, & EM, ipsi, GK, & BE, ipsi,
 HG, nam quia, BP, HL, similiter diuiduntur in his punctis,
 earum partes sunt, ut ipsæ integræ, illæ verò sunt æquales,
 & ideo etiam homologæ partes sunt æquales, & eas iun-
 gentes, PL, MK, EG, BH, erunt æquales, & æquidistantes,
 ducatur à puncto, K, versus figuram, FN, ipsa, KR, æquidi-
 stans ipsi, NL, quia ergo, MK, æquidistat ipsi, PL, & RK,
 ipsi, NL, planum per, MK, KR, transiens æquidistat tran-
 seunti per, PL, LN, secet hoc planum transiens per, MK,
 KR, figuram, AT, productam, in recta, SM, & iungantur,
 SR, VI, erit ergo, SM, æquidistans ipsi, TP, regulæ homo-
 logarum figuræ, AT, veluti, RK, æquidistat ipsi, NL, regu-
 læ homologarum figuræ, FN, & secant incidentes, BP, HL,
 similiter ad eandem partem in punctis, M, K, ergo ipsæ, SV,
 RI, erunt homologæ dictarum figurarum similium, & æqua-
 lium, quæ ideo erunt æquales, sicut etiam ipsæ, VM, IK, &
 sunt æquidistantes, ergo eas iungentes erunt æquales, &
 æquidistantes, scilicet, SR, VI, MK, est autem, MK, parallela
 & æqualis ipsi, PL, ergo, SR, VI, erunt æquales, & parallelæ
 ipsi, PL: Eodem pacto per, EG, extendentes planum æquidi-
 stans plano, TL, quod secet figuras, AT, FN, productas in
 rectis, QE, DG, ostendemus ipsas, QQ, DC, esse homolo-
 gas figurarum similium, & æqualium, AT, FN, & ideo eas
 esse æquales, ut & ipsas, OE, CG, ergo si iungantur, QD,
 OC, illæ erunt æquales, & parallelæ ipsi, EG, idest ipsi, PL;
 simi-

10. Sexti
 Elem.

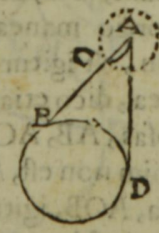
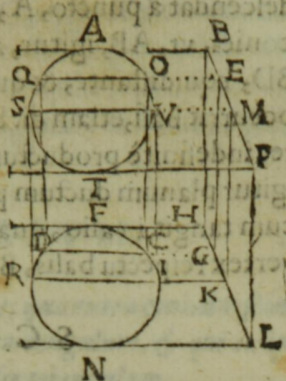
35. Vnde
 cimi Ele.

similiter in cæteris planis procedemus, quæ inter plana, TL, AH, ipsis æquidistantia ducuntur, ostendentes, quæ iungunt extrema homologarum earundem figurarum, AT, FN, esse æquales, & æquidistantes ipsi, PL, si igitur PL, regula statuatur, erunt omnes di-
 &æ iungentes in superficie quadam, per quam ipsi, PL, præcipite
 quadam recta linea æquali semper æquidistantes, eiusdem extre-
 ma iugiter manent in ambitu figurarum, AT, FN, ergo hæc Def. 3;
 erit superficies cylindrici, cuius oppositæ bases erunt ipsæ, AT, FN, sunt igitur, AT, FN, cylindrici cuiusdam (nempe
 cuius latius est quoduis ipsorum, QD, SR, VI, OC, & oppositæ bases, quod erat nobis ostendendum.

THEOREMA XII. PROPOS. XV.

PVnctus manens, cui in reuolutione innititur latus conici, est vertex conici respectu eiusdem basis.

Sit conicus, ABD, basis, BD, punctus, cui innititur lat-
tus conici, ABD, in resolutione, quæ ab eo fit per circui- A. Def. 4.
tum basis, BD, sit, A. Dico, A, esse verti-
cem conici, ABD, respectu basis, BD. In-
telligatur per punctum, A, ductum planum
æquidistans basi, dico hoc planum tantum-
modo in hoc puncto tangere conicum, si
enim possibile est eundem tangat, seu secet
in duobus punctis, ut in, C, A, iuncta ergo,
AC, illa erit in superficie coniculari, & cum

descendat à puncto, A, per ipsum transier aliquando latus conici, vt, AB, igitur, AB, erit in plano ducto per, A, basi, BD, æquidistante, & quia latus, AB, indefinitè productum occurrit basi, etiam dictum basi æquidistans planum occurreret indefinitè productum ipsi basi, quod est absurdum, non igitur planum ductum per, A, basi, BD, æquidistans conicum tangit in alio, quam in puncto, A, ergo, A, erit illius vertex respectu basis, BD, quod erat ostendendum.

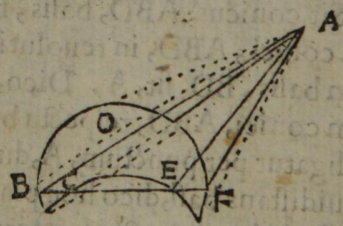
SCHOLIUM.

Cum autem dicemus verticem alicuius conici, intelligemus semper ipsum respectu basis assumptum, idest punctum, cuius in revolutione innititur latus cylindrici, nisi aliud explicetur.

THEOREMA XIII. PROPOS. XVI.

SI conicus secetur vtrumq; per verticem ducto plano, concepta in ipso figura, vel figura, erit triangulus, vel trianguli.

Secetur quilibet conicus, ABF, plano vtrumq; per verticem ducto, quod in eo producat figuram, siue figuras, ABC, AEF. Dico eas esse triangulos, sit communis sectio illius, & basis producti plani, tota, BF, cuius, CE, portio maneat extra basim, est igitur, BF, recta linea, dico etiam esse rectas ipsas, AB, AC, AE, AF, si enim non est, AB, recta, ducatur in plano figuræ, ABC, recta, AOB, igitur, AOB, quæ iungit punctum, B, & verticem conici est latus conici, ABF, ergo est in superficie conicula-

ri,

ri, & est etiam in plano figuræ, ABC, ergo est in eorum
communi sectione, id est cedit super, AB, igitur, AB, erit
recta linea, eodem modo ostendemus ipsas, AC, AE, AF,
esse rectas, & idem erit, ABC, triangulus, ut etiam, AEF,
quod erat ostendendum.

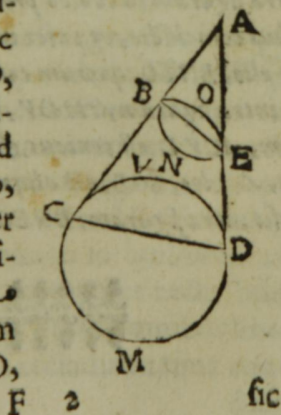
COROLLARIUM.

Eodem modo nobis innotescit figuras, quæ extra conicum fiunt
esse triangulos, id est, ACE, esse triangulum, & qui ex ip-
sis integratur, scilicet, ABF, pariter esse triangulum.

THEOREMA XIV. PROPOS. XVII.

SI conicus secetur utcumque planis per verti-
cem, diuiditur ab eisdem in conicos: Et si se-
cetur utcumq; planis coincidentibus omni-
bus eiusdem lateribus, solida ab iisdem abscissa
versus verticem erunt pariter conici, & eorum
bases ipsæ figuræ abscindentes.

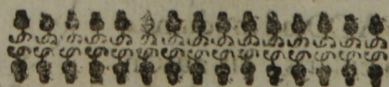
Sit quilibet conicus, AMV, sectus plano utcumque per
verticem ducto, quod in eo produ-
cat triangulum, ACD. Dico ab hoc
plano secante in conicos, ACVD,
ACMD, fuisse diuisum. Si .n. intel-
ligamus latus triaguli, ACD, quod
sit, AC, vel, AD, innixum puncto,
A, indefinite productum ferri per
rectam, CD, ipsa describet superfi-
ciem trianguli, ACD, ad modum
superficiæ conicularis, est autem
reliqua, quæ insistit ambitui, CVD,

A. Def 4. sic descripta, ergo tota superficies, $ACDV$, est conicularis descripta latere, AC , vel, AD , properante per circuitum figuræ planæ, CVD , ergo erit, $ACVD$, conicus, cuius basis ipsa figura, CVD , & vertex, A . Eodem modo ostendemus, $ACMD$, esse conicum, cuius basis, CMD , vertex, A . Secetur nunc plano utcumq; omnibus conici, AMV , lateribus coincidente, quod in eo producat figuram, $BNEO$. Dico, ANO , esse conicum, cuius basis figura, $BNEO$, vertex, A , nam dum latus conici, AMV , properat per circuitum basis, $CMDV$, ut describat eius conicularem superficiem, properat etiam per circuitum figuræ, $BNEO$, & describit supra ipsam superficiem conicularem, igitur superficies ab eadem figura, BE , abscissa versus, A , est conicularis, & solidum comprehensum ab ipsa, & figura plana, $BNEO$, erit conicus, & eiusdem basis ipsa figura, $BNEO$, vertex autem, A , quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM.

Hinc habetur, si planum trāseat per verticem conici, & quālibet rectam lineam intra basim conici existerem, qui quidem secetur alio plano coincidente cum omnibus eiusdem conici lateribus, communem sectionem horum duorum planorum fore intra figuram in conico productam à plano omnibus eiusdem lateribus coincidente, ut patet in conico, ACD , qui secatur plano, ACD , & alio, $BNEO$, quorum communis sectio sit, BE . Dico. n. si, CD , sit intra figuram, $CMDV$, etiam, BE , fore intra figuram, $BNEO$, nam, $ACVD$, est conicus, & quia latera non uniantur, nisi in puncto, A , ideo, BOE , est aliqua figura, ut etiam, BNE , & ideo, BE , cadit intra figuram, $BNEO$.

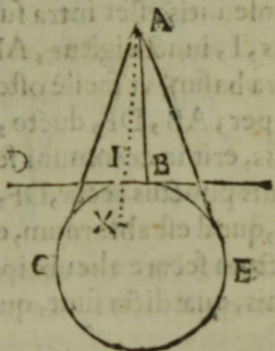

THEO.

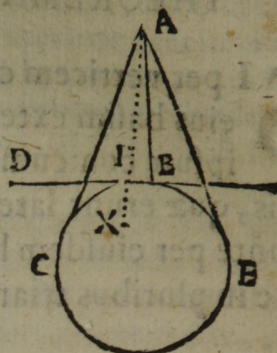
THEOREMA XVI. PROPOS. XVIII.

SI per verticem conici, & rectam tangentem eius basim extendatur planum, hoc tanget ipsum conicum in vna, vel pluribus rectis lineis, quæ erunt latera conici, vel in plano transeunte per eiusdem latera, quod erit triangulum, siue in pluribus triangulis.

Sit conicus, cuius vertex, A , basis, BCE , quam tangat recta, DF , in puncto, vel punctis, siue in linea. Dico planum, ADF , tangere dictum conicum in recta linea, siue in pluribus rectis lineis, siue in plano, quod erit triangulum per eiusdem latera transiens. Tangat igitur, DF , figuram, BCE , in puncto, B , & iungatur, AB , perque, AB , & DF , dictum sit extensum planum, ergo, AB , erit latus conici, ACE , nam latus, quod reuoluitur transiens per, B , congruit rectæ, AB , alioquin duæ rectæ lineæ clauderent superficiem, est ergo, AB , in superficie coniculi, est etiam in plano per, A , & DF , transeunte, ergo, AB , est communis tum superfici coniculi, tum plano per, A , & DF , ducto, nullus autem punctus rectæ, AB , est intra superficiem cylindraceam, ergo planum per, AB , DF , ductum tangit conicum in recta, AB : Eodem pacto ostendemus idem tangere conicum in quibusvis alijs lateribus, quæ ducuntur a punctis contractus rectæ lineæ, DF , qui si sint plures, fit etiam contactus in omnibus lineis, si verò contractus rectæ, DF , fiat in recta linea tunc contactus.

ctus plani per, AB, DF, fit in singulis rectis lineis, quæ à recta, talis contactus ad verticem, A, duci possunt, iacent autem omnes illæ in plano trianguli, cuius basis est linea contactus vertex respectu eius, punctus, A, igitur, contactus plani per, AB, DF, ducti fit vel in vna, vel pluribus rectis lineis, vel in plano, quod est triangulum, siue plura triangula, non secabit autem alicubi tale planum ipsum conicum, tunc enim aliquis punctus talis plani per, AB, DF, transeuntis esset intra superficiem conicalem, sit is punctus, I, iuncta igitur, AI, & producta versus basim incidet intra basim, vt facile ostendi potest, & quia est, AX, in plano per, AB, DF, ducto, & punctus, X, est etiam in plano basis, erit in communi sectione, idest in linea, DF, igitur aliquis punctus rectæ, DF, erit intra basim, igitur illam secabit, quod est absurdum, ergo falsum est planum per, A, DF, ductum secare alicubi ipsum conicum, igitur illum tanget in his, quæ dicta sunt, quod ostendere oportebat.

C O R O L L A R I V M.

Ex hoc habetur, si conicus secetur plano basi æquidistante, communem sectionem huius, & plani per verticem, & tangentem basim ducti, tangere figuram à plano æquidistante basi in conico productam. si enim eam secaret, etiam tangens planum secaret conicum, quod est absurdum.

THEO-

THEOREMA XVI. PROPOS. XIX.

SI conicus plano secetur basi æquidistante, concepta in eo figura erit similis basi, & eidem similiter posita.

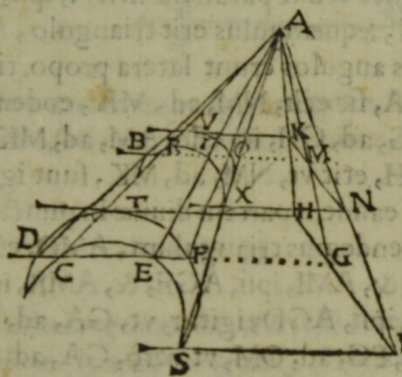
Sit conicus, cuius vertex, A, basis, TDF, secetur autem plano basi æquidistante, quod in eo producat figurâ, VBO.

Dico hæc esse similem basi, & eidem similiter positam.

Ducantur ipsius basis duæ utcumque oppositæ tangentæ, quæ sint, TH, SP, indefinite productæ, deinde per verticem, & quamlibet dictarum tangentium extendatur planum,

erunt ergo hæc plana tangentia conicum, ADF, secent aut figurâ, VBO, productum planum in rectis, VK, XN, quæ erunt ipsius figuræ, VBO, oppositæ tangentæ, sumatur deinde in altera ipsarum, TH, SP, ut in, TH, utcumque punctum, vt, H, à quo versus reliquam tangentem eiusdem figuræ, TDF, in eiusdem plano ducatur utcumque, HP, in, SP, terminata, deinde intelligatur extensum planum per, A, & HP, transiens ita, vt secet plana conicum tangentia in rectis, AH, AP, & planum per, VK, XN, ductum in recta, KN, rursus diuidatur, HP, utcumque in puncto, G, à quo ducatur ipsi, SP, parallela, GD, secans basis ambitum in punctis, F, E, C, D, deinde extendatur planum per, A, verticem, & rectam, DG, quod per conici latera transibit, & producat

triangula siue intus, siue extra conicum, quæ sint, ADC, ACE,

Coroll. 1.
huius.

Per antea.

Coroll. 2.
seced.

16. huius.

ACE, AEF, AFG, fecabitq; figuram, VBO, secet diu-
 ductum planum in recta, BM, quæ ambitum eiusdem, VBO,
 diuidat in punctis, B, R, L, Q, habebimus enim triangula
 ABR, ARL, ALO, AOM, quorum latera erunt portiones la-
 terum inferiorum triangulorum, per planum autem, ADG,
 siue per rectam, AG, sit secta, KN, in puncto, M. Quia er-
 go plana, quæ per rectas, VK, XN, & per, TH, SP, trāseunt
 sunt parallela, & secantur à plano, APH, cōmunes eorum
 sectiones erunt parallelae. s. KN, ipsi, HP, igitur triangulus,
 AMN, æquiangulus erit triangulo, AGP, & ideo circa æ-
 quales angulos erunt latera proportionalia, ergo vt, PG,
 ad, GA, sic erit, NM, ad, MA, eodem modo ostendemus,
 vt, AG, ad, GH, ita esse, AM, ad, MK, ergo ex æquali, PG,
 ad, GH, erit vt, NM, ad, MK, sunt igitur, PH, NK, similito-
 ter ad eandem partem diuisa in punctis, M, G. Eodem mo-
 do ostendemus triangulum, AMO, esse æquiangulum ipsi,
 AGF, & AML, ipsi, AGE, & AMR, ipsi, AGC, & tandem,
 AMB, ipsi, AGD, igitur, vt, GA, ad, AM, sic erit, permutan-
 do, FG, ad, OM, vt, vero, GA, ad, AM, sic permutando
 est, PG, ad, NM, idest, PH, ad, NK, ergo, FG, ad, OM, est
 vt, PH, ad, NK, similiter ostendemus, EG, ad, IM, & CG,
 ad, RM, & tandem, DG, ad, BM, esse vt, PH, ad, NK, &
 quia, KN, est parallela ipsi, HP, & NX, ipsi, PS, ideo angu-
 lus, KNX, est æqualis angulo, HPS, habemus igitur duas
 figuras planas, VBO, TDF, quarum ductæ sunt oppositæ
 tangentes, VK, XN, vnius, & TH, SP, alterius, inuenimus
 autem rectas, KN, HP, inter easdem positas, cū eis ad ean-
 dem partem angulos æquales continentes, ita se habere,
 vt ductis duabus utrumq; ipsis tangentibus parallelis, quæ
 diuidant ipsas similiter ad eandem partem, repertū sit eas,
 quæ inter taliter incidentes, & perimetrum figurarū con-
 tinentur, eodem ordine sumptas, esse vt ipsas, HP, KN, in-
 cidentes, sunt igitur figuræ planæ, BVO, DTF, inter se si-
 miles, & homologarum earundem regulæ ipsæ tangentes,
 qua-

10. Vnde
cimi Etc.

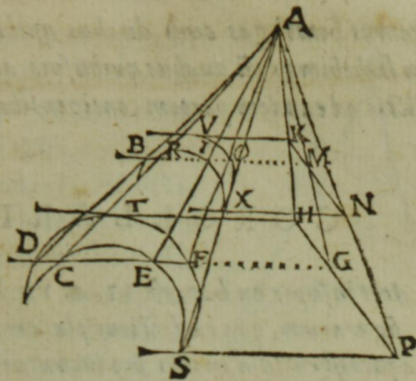
4. Sexti
Elem.

1. Italo
quidam

10. Vnde
cimi Etc.

A. Def. 10.

dictæ figuræ sunt in planis æquidistantibus, quarum incidentes sibi inuicem æquidistant, & homologæ earundem figurarum sunt ad eandem partem incidentium, & ipsarum incidentium partes homologæ

pariter ad eandem partem constitutæ, igitur figuræ, VBO, TDF, nedum erunt similes, sed etiam similiter positæ, quod ostendendum erat.

COROLLARIUM I.

ET quia ostensum est ipsas tangentes, SP, XN, esse homologarum earundem similium figurarum regulas, & ducta sunt utcumque, patet si duxerimus alias duas eiusdem basis oppositas tangentes, quæ cum primò ductis angulos efficient aequales, & per ipsas, & verticem, A, extenderimus duo plana (quorum & plani figura, BVO, producti communes sectiones erunt alia dua figura, BVO, opposita tangentes) quod eodem modò ostendemus has secundas tangentes esse homologarum earundem similium figurarum regulas, & intra ipsas contineri earundem quoq; incidentes, facient autem secunda tangentes cum primis angulos aequales, prima n. ex. g. tangens figura, BVO, quæ est, XN, est parallela ipsi, SP, prima tangenti figura, DTF, & secunda tangens figura, BVO, est pariter parallela secunda tangenti figura, DTF, nam tum prima, tum secunda tangentes sunt communes sectiones æquidistantium planorum, ipsarum nempe figurarum, BVO, DTF, productorum planorum, & ideo sunt parallela, & angulos continent aequales, unde in figuris, quæ à planis basi conici parallelis producuntur, si

io. Vnde
cimi Etc.

C

ba

habeamus homologas cum duabus quibusdam regulis, easdem etiam habebimus cū duabus quibusvis alijs angulos aequales cum prædictis ad eandem partem continentibus.

COROLLARIUM II.

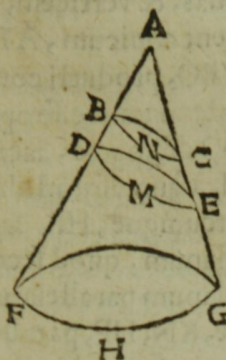
Patet insuper ex hac, & 11. ac 12. huius similium planarum figurarum, quæ ex sectione planorum basi cylindrici, vel conici æquidistantium in illis producuntur, vel sunt oppositæ bases cylindrici, aut fructi conici, possibile esse inuenire incidentes, quæ sint & ductarum utcumq; oppositarum earundem tangentium incidentes, & quia punctum, H, sumptum est utcumque, & ab ipso ducta qualibet incidens, HP, patet, quod, ducta utcumque in dictis figuris incidere earum tangentibus, quæ sunt regula homologarum earundem, possunt reperiri duæ incidentes earundem, quarum altera sit iam ducta; veluti, acta, HP, utcumq; inuenta sunt duæ incidentes, KN, HP, quarum altera fuit, HP. Et quia homologarum in easdem incidentes productarum, & ad eas terminatarum, portiones, eodem ordine sumptæ, sunt proportionales, sunt enim, ut ipsæ incidentes, ideo per homologarum productarum, talia extrema semper transeunt aliqua incidentes.

THEOREMA XVII. PROPOS. XX.

Si conicus secetur quomodocumq; planis parallelis, cum omnibus eiusdem lateribus coincidentibus, conceptæ in ipso figuræ erunt inter se similes, & similiter positæ.

Sit conicus, cuius basis, FHC, vertex, A, secetur autem utcumq; planis parallelis, quæ cum omnibus eiusdem lateribus

ribus coincident, & sint conceptæ in ipso figuræ, DME, BNC. Dico has esse similes, & similiter positas: Nam quia planum figuræ, DME, coincidit omnibus lateribus conici, AFHG, ideò est etiam conicus ipse, ADME, secatur autem plano eius basi, DME, æquidistante, eo scilicet, quod producit figuram, BNC, ergo figuræ, BNC, erit similis basi, DME, & eadem similiter posita, quod erat demonstrandum.

17. huius.

Ex antec.

THEOREMA XVIII. PROPOS. XXI.

SI quilibet conicus secetur plano per verticem, siue ab eodem tangatur in plano, nēpe in triangulo, vel triangulis, secetur autem alijs planis utcumq; basi parallelis, communes sectiones, quæ ab eodem plano secante fiunt in dictis planis basi parallelis, erunt homologæ lineæ, vel latera figurarum, quæ ab eisdem æquidistantibus planis in eodem conico producuntur.

Videatur figura Propos. 19. huius, in qua conicus, ATDF, intelligatur sectus plano utcumq; per verticem, A, ducto efficiente triangulum, siue triangulos, ADC, AEF, intra, extra autem triangulum, ACE, & qui ex illis integratur, ADF, secetur autem alio plano basi parallelo, qui in conico producat figuram, VBO; & sint earum, & plani per verticem communes sectiones, BR, DC, IO, EF. Dico easdem esse lineas homologas earundem figurarum, VBO, TDF. Intelligantur in basi ductæ oppositæ tangentes, TH, SP, per

G 2

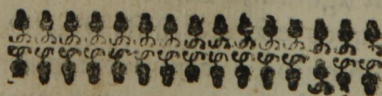
quas,

Coroll. 1.
huius.

18, huius.

quas, & verticem, A, extendantur plana, quæ pariter tangent conicum, ATDF, sint autem eorum, & plani figuræ, VBO, producti communes sectiones, VK, XN, quas, vt ibi, ostendemus esse oppositas tangentes ipsius, VBO, respectu, BO, sumptas, accipiat deinde in, TH, vtcūq; punctum, H, à quo vsq; ad aliam oppositam tangentem, SP, ducatur vtcumque, HP, & per ipsam, & punctum, A, extendatur planum, quod secet tangentia plana in rectis, AH, AP, & planum parallelarum, VK, XN, in recta, KN, erunt ergo ipsæ, KN, HP, parallelæ, extendatur planū trianguli, ADF, ita vt secet triangulum, APH, in recta, AG, & planum figuræ, TDF, productum, si opus sit, in recta, DG. Eodem modo igitur, quo vti sumus in Propos. 19. quia, KN, HP, sunt parallelæ, ostendemus ipsas, KN, HP, esse ab ipsis, BM, DG, (quæ sunt communes sectiones trianguli, ADF, & æquidistanti in planorum, VBO, TDF, & ideo sunt parallelæ) similiter diuisas, & ad eandem partem in punctis, M, G, vnde, vt ibi ostendemus figuras, VBO, TDF, esse similes, & earum, & tangentium oppositarum, XN, VK; SP, TH, incidentes esse ipsas, KN, HP, & tangentes esse regulas homologarum earundem, quarum duæ sunt ipsæ, BRIO, DC EF, coniunctæ, siue ipsæ, BR, DC; IO, EF. Eodem modo, si propositus conicus fuisset, cuius vertex, A, basis altera figurarum à basi, TDF, per rectam, DF, abscissarum, vt ipsa, DTF, ostensum esset ipsas, BR, DC; IO, EF, communes sectiones plani conicū tangentis in triangulis, ADC, AEF, & planorum æquidistantium, BVO, DTF, esse earundem homologas, erunt autem in hoc casu latera homologa, velut cum sunt intra figuras sunt lineæ homologæ earundem, quod erat ostendendum.

Sed hoc est
per modū
Coroll. ex
Prop. 19.
deduci po-
tuit.

CO-

Hinc habetur, si propositum fuisset frustum conici, $BT F$, quod eius omnia latera producta coinciderent in uno puncto, A , unde ostensum pariter fuisset communes sectiones plani per eius latera transeuntis, ut ipsius, $BDFO$, quod semper est trapezium, & ipsarum, VBO , TDF , siue eisdem equidistantium inter easdem ductarum, esse earundem lineas, vel latera homologa, unde patet communes sectiones plani per latera frusti conici ducti, & eiusdem basium oppositarum, siue eisdem equidistantium inter eas productarum figurarum, esse earundem lineas, vel latera homologa; lineas, inquam, cum sunt intra figuras, nec sumuntur in plano tangente, latera, cum sunt in earum circuitu, cum nempe sunt in eodem plano tangente, in eo praevisum, quod est plenum contactus frusti conici (contactus scilicet eius plani, quod per verticem ducitur) quod semper erit trapezium, vel trapezia, ut patere potest in trapezys, $BDCR$, $IEFO$, quae essent planum contactus frusti conici, si idem frustum tangeretur à plano trianguli, ADF .

THEOREMA XIX. PROPOS. XXII.

Si duae figurae planae similes, non existentes in eodem plano, fuerint inaequales, & similiter positae; erunt eiusdem frusti conici oppositae bases.

Vtatur adhuc figura Prop. 19. & sint duae figurae planae quaecumque similes, inaequales, & similiter positae, non tamen existentes in eodem plano, ipsae, VBO , TDF . Dico, quod erunt ambae cuiusdam frusti conici oppositae bases. Quoniam ergo figurae, VBO , TDF , sunt similiter positae, & non in eodem plano, erunt in planis aequidistantibus, & quia sunt similes sint earum incidentes, & oppositarum tangen-

D. Def. 10.
huius.

quibus,

Dico, A, esse verticem conici, cuius est basis ipsa, TDF, & ex plano ipsi, TDF, æquidistanter ducto est in ipso concepta figura, VBO. Quia ergo, NK, est parallela ipsi, PH, erunt triangula, ANK, APH, æquiangula, & circa æquales angulos latera proportionalia, igitur, HP, ad, PA, erit vt, KN, ad, NA, &, permutando, HP, ad, NK, erit vt, PA, ad, AN, vt autem, PH, ad, NK, ita est, PG, ad, NM, nam ipse, HP, KN, similiter sunt diuise in punctis, G, M, ergo, PA, ad, AN, erit vt, PG, ad, NM, & sunt parallelæ ipsæ, PG, NM, ergo puncta, G, M, A, erunt in vna recta linea, sit illa, AC, igitur, vt, PG, ad, NM, vel, PH, ad, NK, ita erit, GA, ad, AM, est autem, PH, ad, NK, vt, FG, ad, OM, & vt, EG, ad, IM, & tandem, vt, DG, ad, BM, ergo, vt, GA, ad, AM, ita erit, FG, ad, OM; EG, ad, IM; CG, ad, RM; &, DG, ad, BM, ergo, cum sint parallelæ, erunt tum puncta, AOF, tum, AIB, ARC, tum etiam, ABD, in vna recta linea, extendatur ergo dictæ rectæ lineæ, quæ erunt, AE, AE, AD, AC. Eodem modo, si per duas quaslibet homologas figurarum, VEO, TDF, planum extendamus, fiet in cæteris demonstratio; igitur si sumantur in ambitu figuræ, TDF, quæcumq; puncta, quæ iungantur cum puncto, A, semper iungentes transibunt per circuitum figuræ, VBO, ergo figuræ, TDF, &, VBO, erunt frusti conici oppositæ bases, quod à conico, ATDF, abscinditur per figuram, VBO, quod erat demonstrandum.

4. Sexti
Elem.Ex Lem.
te seq.Ex Lem.
te seq.

Defin. 4.

COROLLARIUM I.

Quoniam offendimus, tum, DC, BR, tum etiam, EF, IO, esse vt ipsas incidentes, PH, NK, habetur similitum figurarum homologas pariter esse, vt incidentes earundem, & oppositarum tangentium, quæ sunt earundem regulæ, quod in diffinitione assumitur contingere tantum ijs, quæ inter circuitum figurarum, & ipsas incidentes, eodem ordine sumptæ, continentur.

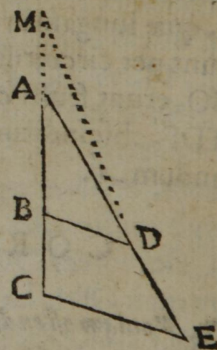
CO-

Pates etiam ex hac, & 14. huius, omnes similes figuras planas posse esse alicuius cylindrici, vel frusti conici, oppositas bases; unde quæ pro illis in Coroll. 2. 19 huius colliguntur, pro omnibus similibus figuris planis etiam colligi possunt.

LEMMA PRO ANTECED. PROP.

SI in recta linea signentur tria puncta, primū, medium, & postremum, à primo autem, & medio ducantur ad eandem partem duæ inuicem parallelæ ita se habentes, vt educta à primo ad eductam à secundo, sit veluti recta inter primum, & postremum punctum posita, ad eam, quæ inter medium, & idem postremum sita est: Extrema puncta parallelarum, quæ non sunt in proposita linea, & illius postremum, erunt in recta linea.

Sit proposita recta, AC, in qua signatis vtcumq; tribus punctis, C, primo, B, medio, & A, postremo, à punctis, C, B, educantur ad eandem partem duæ inuicem parallelæ, quæ sint, CE, BD, ita se habentes, vt, CE, ad, BD, sit, vt, CA, ad, AB. Dico puncta, A, D, E, esse in recta linea, si enim (iuncta, ED,) ipsa, ED, producta non transit per, A, transibit supra, vel infra, A, secans, CA, (nam, BD, est minor ipsa, CE, vt est, AB, minor, AC,) transeat, vt per, M, quia igitur, EDM, est recta erit, MCE, triangulus, in quo lateri, CE, ducitur parallela, BD, ergo trianguli, ECM, DBM, erunt æquianguli, & circa æquales angulos latera proportionalia, ergo, permutando, CE, ad, BD, erit vt, CM, ad, MB, est autem vt, CE, ad, BD, ita, CA, ad, AB, ergo vt, CM, ad,

4. Sexti
Elem.

ad, MB, ita erit, CA, ad, AB, diuidendo, CB, ad, BM, erit
 vt, CB, ad, BA, ergo, MB, erit æqualis ipsi, BA, totum par-
 ti, quod est absurdum, non igitur, ED, producta transit su-
 pra, A, eodem modo ostendemus non transire infra, A, er-
 go transibit per, A, ergo tria puncta, A, D, E, erunt in re-
 cta linea, AE, quod erat ostendendum.

THEOREMA XX. PROPOS. XXIII.

SI duarum quarumlibet similium figurarum
 habeamus homologas cum duabus quibus-
 dam regulis, habebimus etiam homologas
 earundem cum duabus quibusuis alijs, cum prædi-
 ctis angulos æquales ad eandem partem faciētibus.

Patet hæc propositio, nam quæcunq; figuræ planæ simi-
 les, si sint æquales, & similiter positæ, possunt esse cuiusdam
 cylindrici oppositæ bases, si sint inæquales, oppositæ bases
 frusti conici, in his aut contingit, si habeamus homologas
 cum duabus quibusdam regulis, nos easdem habere cum
 alijs duabus quibuscumq; cum prædictis angulos æquales
 ad eandem partem cōstituentibus, ergo hoc in quibuscunq;
 planis similibus figuris verificatur, quod est propositum.

14. huius.

22. huius.

Coroll. 19.

& 11. huius.

COROLLARIUM.

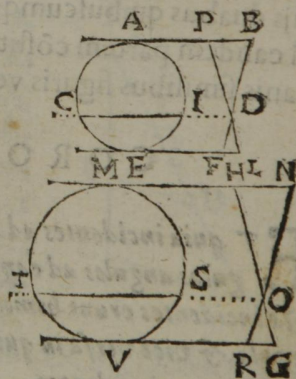
ET quia incidentes ad homologarum similium figurarum ve-
 gulas angulos ad eandem partem efficiunt æquales, ided & B. Def. 10;
 ipsa incidentes erunt homologarum earundem similium figurarum
 regula, & vice versa in quibusdam regulis homologarum poterunt
 sumi earum incidentes.

H

THEO.

SI in duarum similium figurarum oppositas tangentes, quæ earundem homologarum sint regulæ, incidant duæ rectæ lineæ ad eundem angulum ex eadem parte easdem secantes, ductis verò quibusdam duabus, prædictis tangentibus parallelis, in dictis figuris, quæ secantes diuidant similiter ad eandem partem, vel assumptis ipsis oppositis tangentibus, reperiamus harum portiones inter incidentes, & circuitum figurarum eodem ordine sumptas, ita se habere, velut illæ, quæ dictis tangentibus inciderunt, istæ, quæ illis inciderunt, erunt tum similium propositarum figurarum, tum ductarum tangentium, incidentes.

Sint duæ quæcumq; similes planæ figuræ, ACEL, MTVS, quarum sint ductæ oppositæ tangentes homologarum earundem regulæ, AB, EF, figuræ, AE, &, MN, VR, figuræ, MV, incidant autem eisdem ad eundem angulum ex eadem parte duæ, BF, NR, & ductæ sint quædam duæ ipsis tangentibus parallelæ, CD, TO, secantes ipsas, BF, NR, (& consequenter incidētes, vt facillè patet) similiter ad eandem partem, reperiamus, CD, ad, TO, & pariter, ID, ad, SO, esse vt, BF, ad, NR. Dico ipsas, BF, NR, esse incidentes similium figurarum, AE, MV, & ductarum oppositarum tangentium, VR, MN; EF, AB.

AB. Ex dictis igitur ipsæ, CI, TS, erunt homologæ earundem similium figurarum, AE, MV, & quia, CD, ad, TO, est vt, BF, ad, NR, & BF, ad, NR, vt, ID, ad, SO, erit, CD, ad, TO, vt, ID, ad, SO, igitur puncta, D, O, reperientur in duabus dictarum similium figurarum, & oppositarum tangentium, incidentibus, sint illæ ipsæ, HG, PL, quæ cum ipsis, TO, CD, æquales angulos ad eandem partem continebunt. Dico tamen etiam ipsas, NR, BF, esse earundem figurarum, & tangentium, incidentes: Sint puncta contactus tangentium, FE, RV, proxima ipsis, NR, BF, ipsa, V, E. Dico, EF, ad, VR, esse vt, FB, ad, RN, nam, EL, ad, VG, est vt, LP, ad, GH, quia verò angulus, CDP, æquatur angulo, TOH, & CDB, ipsi, TON, reliquus, PDB, æquabitur reliquo, HON, & sic etiam, FDL, ipsi, ROG, est etiam angulus, PLE, æqualis angulo, HGV, idè reliquus in triangulo, DFL, idèst angulus, DFL, erit æqualis angulo, ORG, & sic triangula, FDL, ORG, erunt æquiangula, vt etiam probabimus triangula, DPB, OHN, esse æquiangula, sicut sunt æquiangula inter se triangula, FDL, PDB, & ROG, HON, vnde vt, LD, ad, DF, sic erit, PD, ad, DB, permutando, LD, ad, DP, erit vt, FD, ad, DB, componendo, LP, ad, PD, erit vt, FB, ad, BD, permutando, LP, ad, FB, erit vt, PD, ad, DB, idèst vt, HO, ad, ON, at, vt supra, ostendemus, HO, ad, ON, esse vt, HG, ad, NR, ergo, PL, ad, BF, erit vt, HG, ad, NR, erat autem, EL, ad, VG, vt, PL, ad, HG, ergo, EL, ad, VG, erit vt, BF, ad, NR, quia verò, BF, ad, NR, est vt, DF, ad, OR, (nam, BF, NR, sunt similiter diuisæ in punctis, D, O,) idèst vt, FL, ad, RG, ergo, EL, ad, VG, erit vt, FL, ad, RG, ergo reliqua, EF, ad, VR, erit vt tota, EL, ad, VG, idèst vt, BF, ad, NR. Idem ostendemus de quibuslibet ductis ipsis, EF, VG, parallelis, quæ diuidant, BF, NR, similiter ad eandem partem, nempe eas, quæ inter ipsas, BF, NR, & circuitum figurarum, AE, MV, eodem ordine sumptæ continentur, esse vt ipsas, BF, NR, ergo, BF, NR, sunt in-

C. 10. definitio.

Ex Cor. 1. 19. & 21. huius.

B. Definitio 10.

4. Sexti Elem.

Def. 10. cidentes similium figurarum, MV, AE, & ductarum tangentium, quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM.

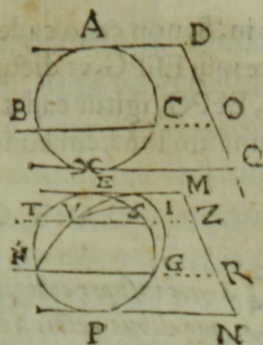
Innotescit ex hoc consequenter duarum similium figurarum, & earundem oppositarum tangentium, quæ sunt regula homologarum, tum incidentes similiter diuidi ab homologis earundem figurarum, productis, si opus sit, tum quascumq; alias, quæ cum homologis angulos continent æquales, ut exempli gratia ipsæ, NR, BF. Et ulterius ipsas homologas esse tum ut quasuis incidentes, tum ut eisdem parallelas, idest ex. g. CI, ad, TS, ne dum eris ut, PL, ad, HG, siue ut, BF, ad, NR, sed etiam ut, BF, ad quamcumq; aliam parallelam ipsi, NK, ductam inter parallelas, MN, VR, nam illa erit æqualis ipsi, NR. Paret igitur duarum similium figurarum homologas ne dum esse ut earum, & oppositarum earundem tangentium, quæ sunt regula homologarum, incidentes, sed etiam ut quasuis alias inter easdem tangentes ductas ipsis incidentibus æquidistantes, siue ad homologas s. milium figurarum æqualiter inclinatas.

THEOREMA XXII. PROPOS. XXV.

Si quæcunq; similes figuræ planæ à rectis lineis describantur, quæ sint earundem homologæ, & inter se æquales; superponantur autem ad inuicem ipsæ figuræ, ita ut easdem describentes rectæ lineæ sibi congruant, figuræque sint similiter positæ, illæ quoq; erunt ad inuicem congruentes.

Sint similes figuræ planæ, ABXC, EFPG, quæcunq; descriptæ ab earundem homologis, & æqualibus rectis lineis, BC,

BC, FG, quæ ita inuicem superponantur, vt, BC, FG, sibi congruant, & ipsæ sint similiter positæ. Dico etiam ipsas figuras ad inuicem fore congruentes. Sint oppositæ tangentes ductæ pro figura, ABXC, ipsæ, AD, XQ, regula, BC, & pro figura, EFPG, regula, FG, ipsæ, EM, PN, quarum figurarum, ac oppositarum tangentium sint quoq; incidentes ipsæ, DQ, MN, productis verò, BC, FG, versus, DQ, MN, illis incident in punctis, O, R, & superponatur figura, ABXC, figuræ, EFPG, ita vt, BC, congruat ipsi, FG, & sint similiter positæ: Erunt ergo ipsæ incidentes, DQ, MN, ad eandem partem figurarum iam superpositarum, & inuicem parallelæ, vel congruentes, sed in nostro casu erunt congruentes, cum enim vt, BC, ad, FG, ita sit, DQ, ad, MN, ipsæ verò, BC, FG, sint æquales, etiam, DQ, MN, æquales erunt, sicut etiam, CO, GR, (quæ sunt inter se vt, DQ, MN,) ergo cum punctus, B, positus sit in, F, erit, O, in R, & DQ, extensa super, MN, & cum etiam, DO, MR, sint æquales punctus, D, erit in, M, sic autem ostendemus quoq; punctum, Q, cadere in, N, & consequenter, XQ, cadere super, PN, & AD, super, EM, si ergo figura, ABXC, cadens super, EFPG, non congruit illi, esto quod ceciderit, si possibile est vt, FVIG, ita vt ambitus extra ambitum cadat, sumpto autem quocunq; puncto, I, qui sit in ambitu figuræ, VFPGI, sed cadens non in ambitu figuræ, EFPG, per ipsum ducatur, TZ, parallela, EM, secans, MN, in, Z, ambitum figuræ, VPI, in, V, I, & ambitum figuræ, EFPG, in, T, S, erunt autem homologæ, VI, TS, & inter se æquales cum sint, vt incidentes, DQ, MN, quæ sunt æquales, necnon æquales reliquæ usq; ad incidentes, nempe, SZ, IZ, quod est absurdum, punctus enim, I, non est

D. Defini.
10.Coroll r.
huius.B. Defini.
10.D. Defini.
10.A. Defini.
10.C. Defini.
10.A. Defini.
10.

est in, S, non ergo cadet ambitus figuræ, ABXC, superpositæ ipsi, EFPG, vt dictum est, extra ambitum eiusdem figuræ, EFPG, igitur cadet super illius ambitum, & ipsæ figuræ erunt sibi inuicem congruentes, quod ostendendum erat.

COROLLARIUM.

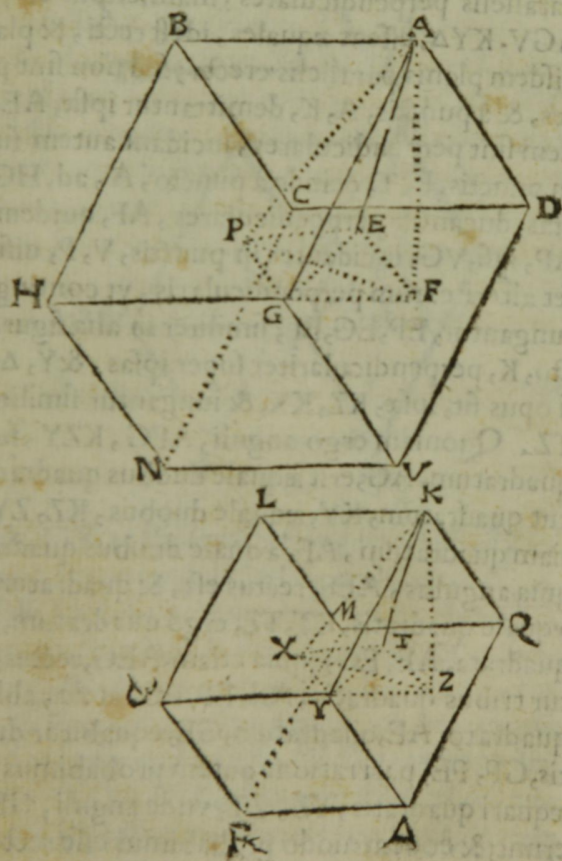
EX hoc insuper colligitur figuras quascumq; planas similes ab aequalibus rectis lineis, tanquam ab homologis, descriptas inter se aequales esse, cum ita ad inuicem superponi possint, vt sibi congruant, velut in Prop. demonstratum est. Et vice versa si figure sint similes, & aequales, etiā homologæ aequales esse, si enim inæquales essent, etiā ipsæ figuræ inæquales essent, quod est absurdum. Vtcrius autem patet, si sint inuicem superpositæ, ita vt similiter sint constitutæ, ac duæ quauis homologæ inuicem fuerint congruentes, etiā ipsas figuras fore congruentes. alioquin sequeretur absurda superius demonstrata, cum quæuis aliæ homologæ necessario quoq; sint aequales, quæ enim congruerunt sunt aequales, & subinde etiā incidentes, & quauis aliæ homologæ inter se sunt aequales.

THEOREMA XXIII. PROPOS. XXVI.

SI duobus parallelis quibuscumq; planis inciderint duo plana se se interfecantia, primum nempè, & secundum; fuerint autem alia duo parallela quæcūq; plana, quibus pariter incidant duo alia plana se se diuidentia, primum similiter, & secundum: Eorum autem cum parallelis planis cōmunes sectiones angulos æquales comprehenderit, necnon primorum, ac secundorum planorum mutux sectiones ad communes sectiones primo-

morum planorum cum planis parallelis effectas
angulos æquales constituerint, ipsa verò prima
plana ad plana parallela æquè fuerint ad eādem
partem inclinata: Eādem communes sectiones
ad communes sectiones secundorum planorum
cum planis parallelis effectas angulos pariter cō-
stituent æquales, necnon secunda plana erunt ad
eadem plana parallela æqualiter ad eandem par-
tem inclinata.

Sint duo
parallela q-
cunq; plana,
BD, HV, q-
bus incidat
duo plana,
HA, primū,
AV, secundū
se se secātia
ī recta, AG.
Sint nunc a-
lia duo pla-
na quęcunq;
parallelā,
LQ, & Δ, q-
bus pariter
incidat alia
duo plana,
LY, primū,
& KA, secū-
dum, se se
pariter secā-

tia

10. Vnde.
cimi Ele.

Def. 3. Vn
dec. Elem.
18 Vnde.
cimi Ele.

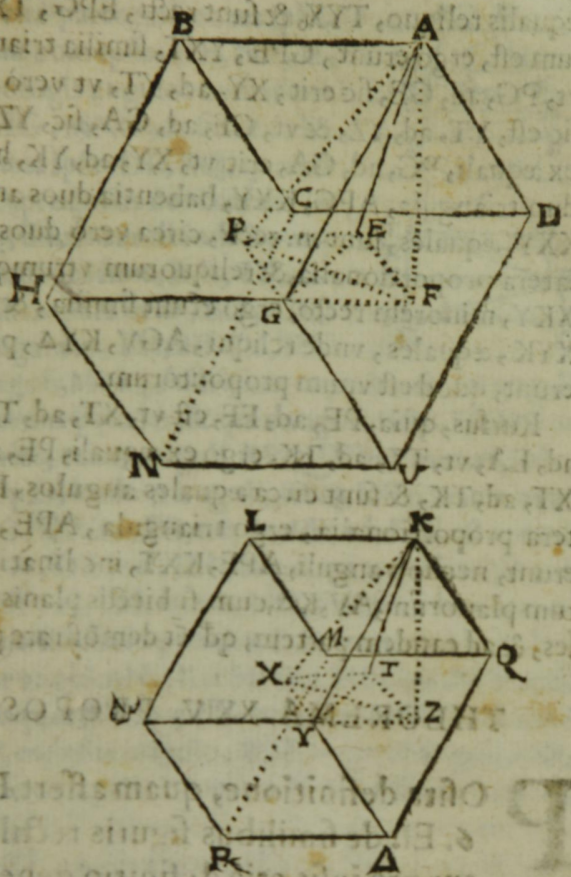
47. Primi
Elem.

48. Primi
Elem.
Def. 6. Vn
dec. Elem.

ria in recta, KY, communes verò sectiones, BA, AD; LK, KQ, incidētium planorum cum planis parallelis cōtineant angulos æquales, sit nempè, BAD, angulus æqualis angulo, LKQ, (erit. n. & HGV, æqualis ipsi, & YΔ,) similiter ipsæ, AG, KY, cum ipsis, GH, Y&, angulos constituāt æquales, & prima plana, BG, LY, ad plana parallela, BD, HV; LQ, & Δ, sint æquæ ad eandem partem inclinata. Dico angulos, AGV, KYΔ, æquales esse, necnon secunda plana, AV, KΔ, ad eadem parallela plana esse æqualiter ad eadem partem inclinata. Si igitur, AG, KY, eissent dictis planis parallelis perpendiculares, manifestum est, quod anguli, AGV, KYΔ, eissent æquales, idest recti, & plana, AV, KΔ, eisdem planis parallelis erecta; sed non sint perpendiculares, & à punctis, A, K, demittantur ipsæ, AE, KT, quæ eisdem sint perpendiculares, incidant autem subiectis planis in punctis, E, T; deinde à puncto, A, ad, HG, VG, productas, ducantur perpendiculares, AF, quidem ipsi; HG, &, AP, ipsi, VG, incidentes in punctis, V, P, nisi fortè, AG, esset alteri earum perpendicularis, vt contingere potest, & iungantur, EP, EG, EF; similiter in alia figura cadant à puncto, K, perpendiculariter super ipsas, & Y, ΔY, productas, si opus sit, ipsæ, KZ, KX, & iungantur similiter, TX, TY, & TZ. Quoniam ergo anguli, AFG, KZY, sunt recti, idè quadratum, AG, erit æquale duobus quadratis, AF, FG, sicut quadratum, KY, æquale duobus, KZ, ZY, est autem etiam quadratum, AF, æquale duobus quadratis, AE, EF, quia angulus, AEF, rectus est, & quadratum, KZ, pariter æquale quadratis, KT, TZ, ergo quadratum, AG, idest duo quadrata, AE, EG, (quia etiam, AEG, rectus est) æquabuntur tribus quadratis, AE, EF, FG, vnde, ablato communi quadrato, AE, quadratum, GE, æquabitur duobus quadratis, GF, FE; parī ratione autem probabimus quadratū, YT, æquari quadratis, YZ, ZT, vnde anguli, GFE, YZT, recti erunt; & eodem modo probabimus esse rectos, EPG, TXY, ergo

Defin. 6.
Vnd. Ele.

ergo anguli, AFE, KZT, inter se æquales, & AEF, KZT, recti, erunt triangula, AFE, KZT, inter se similia, ut etiam triangula, AFG, KZY, inter se, nam anguli, AGF, KYZ, sunt quoque æquales, & AFG, KZY, recti; erit ergo, ut, EF, ad, FA, sic, TZ, ad, ZK, & ut, AF, ad, FG, sic, KZ, ad, ZY, ergo ex æquali, ut, EF, ad, FG, ita erit, TZ, ad, ZY, & sunt circa rectos, nempe æquales angulos, GFE, YZT, ergo triangula, GFE, YZT, pariter similia erunt; anguli igitur, EGF, TYZ, adæquabuntur, totus autem, PGF, toti, XYZ, æquatur, ergo reliquus, EGP, erit æqua-

6. Sexti
Elem.

æqualis reliquo, TYX , & sunt recti, EPG , TXY , ut probatum est, ergo erunt, GPE , YXT , similia triangula, igitur, ut, PG , ad, GE , sic erit, XY , ad, YT , ut verò, GE , ad, GF , sic est, YT , ad, YZ , & ut, GF , ad, GA , sic, YZ , ad, YK , ergo ex æquali, PG , ad, GA , erit ut, XY , ad, YK , habemus ergo duo triangula, APG , KXY , habentia duos angulos, APG , KXY , æquales, sunt n. recti, circa verò duos, PGA , XYK , latera proportionalia, & reliquorum utrumq; simul, PAG , XKY , minorem recto, ergo erunt similia, & anguli, PGA , XYK , æquales, unde reliqui, AGV , $KYΔ$, pariter æquales erunt, quod est unum propositorum.

7. Sexti
Elem.

Rursum, quia, PE , ad, EF , est ut, XT , ad, TZ ; EF , autem ad, EA , ut, TZ , ad, TK , ergo ex æquali, PE , ad EA , erit ut, XT , ad, TK , & sunt circa æquales angulos, PEA , XTK , latera proportionalia, ergo triangula, APE , KXT , similia erunt, necnon anguli, APE , KXT , inclinationis secundorum planorum, AV , $KΔ$, cum subiectis planis inter se æquales, & ad eandem partem, qd̄ et demonstrare propositum fuit.

8. Sexti
Elem.

THEOREMA XXIV. PROPOS. XXVII.

Posita definitione, quam affert Euclides lib. 6. El. de similibus figuris rectilineis, sequitur pro ipsis etiā definitio generalis, quam de omnibus similibus figuris planis ipse attulit.

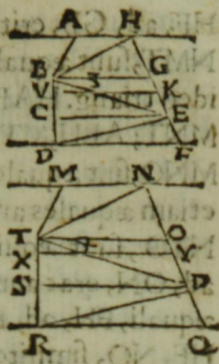
Sint duæ utcumq; figuræ rectilinearæ, $ABDEH$, $MTRPN$; similes iuxta definitionē Euclidis, id est singulos habentes angulos æquales, $A, M; B, T; D, R; E, H; N$, & circa æquales angulos latera proportionalia. Dico easdem esse similes iuxta meam definitionem: Ducantur duæ utcumq; oppositæ earum tægentes, quæ cum duobus ex lateribus homologis earundem angulos æquales ab eadē parte contineant, sint

Prima def.
Sexti Elem.

fiat autē ex una parte tangentes ipsae, AH, MN, quae cum ipsis, HE, NP, lateribus homologis angulos continent aequales, AHG, MNO, & sint ex alia parte tangentes ipsae, DF, RQ, quae cum ipsis, HE, NP, productis concurrant in punctis, F, Q, ducantur deinde à punctis angulorum, qui sunt, B, E, TP, dictis tangentibus parallelae, BG, CE, TO, SP, & iungantur, BH, BE, TN, TP. Quia ergo anguli, MNQ, AHF, sunt aequales, etiam anguli, NQR, HFD, erunt aequales, & quia anguli, NPR, HED, sunt quoque aequales, etiam anguli, RPQ, DEF, erunt aequales, & reliqui reliquis, unde trianguli, RPQ, DEF, erunt aequianguli, & ideo, QP, ad, PR, erit vt, FE, ad, ED, est autem, RP, ad, PN, vt, DE, ad, EH, ergo, ex aequali, QP, ad, PN, erit vt, FE, ad, EH, igitur, NQ, HF, sunt similiter ad eandem partem diuise in punctis, E, P, quia verò angulus, NPS, aequatur angulo, NQR, i. HFD, i. HEC, & NPR, ipsi, HED, ideo reliquus, SPR, equabitur reliquo, CED, est autē angulus, TRP, aequalis angulo, BDE, ergo trianguli, PSR, ECD, erunt aequianguli, & ideo, CE, ad, ED, erit vt, SP, ad, PR, & ED, ad, EF, est vt, RP, ad, PQ, ergo ex aequali, & permutando, CE, ad, SP, erit vt, EF, ad, PQ, i. vt, HF, ad, NQ. Similiter quia anguli, BDE, TRP, sunt aequales, & circa eos latera sunt proportionalia, ideo trianguli, BDE, TRP, erunt aequianguli, unde anguli, DBE, RTP, & BED, TPR, erunt aequales, sunt autem aequales ipsi, CED, SPR, ergo reliqui, BEC, TPS, erunt aequales, & ideo trianguli, BCE, TSP, erunt aequianguli, & quia angulus, BEF, est aequalis ipsi, TPQ, reliquus, BEH, erit aequalis reliquo, TPN, est autem, BGE, aequalis ipsi, TOP, ergo trianguli, BGE, TOP, erunt aequianguli, ergo, BG, ad, TO, erit vt, BE, ad, TP, idest vt, CE, ad, SP, idest vt, HF, ad, NQ, permutando, & conuertendo,

I 2

HF,

4. Secti
Elem.Ex definit.
Eucl.6. Secti
Elem.

6. Sexti
Elem.

HF, ad, GB, erit vt, NQ, ad, OT; quia, verò anguli, HAB, NMT, sunt æquales, & circa eisdem latera proportionalia, ideo triang. HAB, NMT, sunt æquianguli, & anguli, AHB, MNT; ABH, MTN, inter se æquales, ergo cū anguli, AHG, MNO, sint æquales, reliqui, BHG, TNO, erunt æquales, sunt etiam æquales anguli, HGB, NOT, ergo trianguli, HBG, NTO, sunt æquianguli, ergo, BG, ad, GH, erit vt, TO, ad, ON, erat autem, FH, ad, GB, vt, QN, ad, OT, ergo ex æquali, FH, ad, HG, erit vt, QN, ad, NO, sunt igitur ipsæ, HF, NQ, similiter diuise, & ad eandem partem in punctis, G, O, & ipsæ diuidentes, BG, TO, sunt vt ipsæ, HF, NQ.

Ducantur nunc inter dictas oppositas tangentes eisdem parallelarum duc vt cūque, VK, XY, inter circuitum figurarum iam propositarum, & rectas, HF, NQ, comprehensæ, similiter ad eandem partem diuidentes, ipsas, HF, NQ, in punctis, K, Y, secantesque ipsas, BE, TP, in punctis, 3, 4, est ergo, EK, ad, QY, permutando, vt, HF, ad, QN, idest vt, FE, ad, QP, ergo, EK, ad, QY, erit vt, FE, ad, QP, & reliquæ, EK, ad, reliquam, PY, vt, EK, ad, QY, idest vt, FH, ad, QN; Similiter ostendemus, vt, FH, ad, QN, sic esse, GK, ad, OY, ergo, GK, ad, OY, erit vt, KE, ad, YP, & permutando, GK, ad, KE, erit vt, OY, ad, YP, componendoque, GE, ad, EK, erit vt, OP, ad, PY, est verò, vt, GE, ad, EK, ita, BG, ad, 3K, & vt, OP, ad, PY, ita, TO, ad, 4Y, ergo, BG, ad, 3K, erit vt, TO, ad, 4Y, & permutando, BG, ad, TO, erit vt, 3K, ad, 4Y, est verò vt, BG, ad, TO, ita, HF, ad, NQ, ergo, 3K, ad, 4Y, erit vt, HF, ad, NQ, similiter, quia ipsæ, VK, XY, diuidunt similiter ad eandem partem ipsas, BC, TS, in punctis, V, X, ac diuiduntur ipsæ, GE, OP, in punctis, K, Y, ideo eodem modo ostendemus ipsas, V, 3, X, 4, esse vt ipsas, CE, SP, idest vt ipsas, HF, NQ, erat autem, 3K, 4Y, vt ipsæ, HF, NQ, ergo totæ, VK, XY, erunt vt ipsæ, HF, NQ, habemus igitur figuras, ADE, MRP in quibus duæ sunt oppositæ tangentes, AH, DF, MN, RQ, quibus in-

cide-

reiderunt ipse, HF, NQ, ad eundem angulum ex eadem parte, inuentum est autem eas, quæ inter dictas, HF, NQ, & circuitum figurarum eisdem tangentibus vtruncq; ductuntur æquidistantes, & secant dictas, HF, NQ, similiter ad eandem partem, eodem ordine sumptas, esse vt ipsas, HF, NQ, ergo figure, ADE, MRP, quæ erant similes iuxta definitionem Euclidis, erunt etiam similes iuxta definitionem meam, & erunt dictæ tangentes regulæ homologarum earundem, & ipsarum, ac dictarum similium figurarum incidentes ipso, HF, NQ, quod erat ostendendum.

Defin. 10.
huius.

C O R O L L A R I V M.

Quia verò oppositæ tangentes, AH, DE, MN, RQ, ductæ sunt vtruncq; angulos tamen æquales ad eandem partem cum homologis lateribus continentes, idcirco quascunq; duxerimus oppositæ tangentes in figuris rectilineis similibus iuxta Euclidem, quomodo faciant angulos æquales ad eandem partem cum lateribus homologis, easdem esse regulas homologarum similium figurarum poterit probari.

THEOREMA XXV. PROPOS. XXVIII.

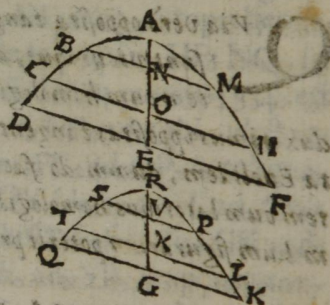
Posita infrascripta definitione similium portionum sectionum con, illi adiuncto, quod infra dicetur, sequitur pro ipsis etiam mea definitio generalis similium planarum figurarum. Hoc autem dico pro spatijs sub ipsis sectionibus, & rectis lineis contentis, non autem pro ipsis tamquam lineis; licet crediderim Apolloniū ipsarum similium sectionum tamquam linearū, non autem figurarū, quæ sunt ab ipsis, similitudinem attendisse,

disse, ego verò ipsam recipio tamquam ipsarum figurarum similitudini congruam, dum illi adiungitur, quod in ipsa Propos. explicatur.

D E F I N I T I O.

Similes portiones sectionum conici sunt, in quarum singulis ductis lineis basi parallelis numero æqualibus, sunt ipsæ parallelæ, & bases ad abscissas diametrorum partes sumptas à verticibus, in iisdem rationibus, tum abscissæ ipsæ ad abscissas: Apollonius lib. 6. Conicorum, vt refert Eutocius.

Sint similes portiones sectionum conici, DAF, QRK, in basibus, DF, QK, quarum diametri sint ipsæ, AE, RG, secantur autem similiter ipsæ diametri in punctis, N, O; V, X; & sit, DF, ad, EA, vt, QK, ad, GR, & CH, ad, OA, vt, TL, ad, XR, & PM, ad, NA, vt, SP, ad, VR; has igitur Apollonius in supradicta definitione similes vocat, mihi autem hoc opus est illi adiungere .s. quod anguli basibus, & diametris, ad eandem partem contenti sint æquales, vt angulus, AED, ipsi, RGQ, si. n. hoc non ponatur posset contingere esse bases, DF, QK, æquales, & ipsas, AE, RG, in quo casu tot figuras similes, & æquales, ex. g. ipsi, ADF, possemus habere, quot sunt variationes inclinationum diametrorum ad bases, quam tamen variationem per definitionem supradictam excludere necessarium esse existimaui. Supposito igitur, quod tali definitioni hoc adiungatur, dico eam cum mea concordare, si pro ipsis sectionibus tamquam figuris intelligatur. Ductis enim per vertices, A, R, basibus, DF, QK, parallelis, illæ tangēt dictas portiones, & inter easdem ductas habebimus ipsas, AE, RG, illis ad eundem angulum inci-

incidentes ex eadem parte, quibus similiter ad eandem partem ductis, ut in punctis, N, O, V, X, & per eadem ductis ipsis tangentibus, parallelis, BM, CH, SP, TL, inuenimus eas, & inter ipsas, AE, RG, & circuitum figurarum, ADF, RQK, ad eandem partem continentur, & diuidunt ipsas similiter ad eandem partem, eodem ordine sumptas, esse in proportionem ipsarum, AE, RG, nam quia, DF, ad, EA, est, ut, QK, ad, GR, permutando, DF, ad, QK, erit, ut, EA, ad, GR, & quia ipsae, AE, RG, sunt diametri, ad quas ordinatim applicatur distae parallelae, ideo ab eisdem bifariam diuidentur, ergo & DE, ad, QG, & EE, ad, GK, erit, ut, EA, ad, GR, eodem modo ostendemus, tum, CO, ad, TX, tum, OH, ad, XL, esse, ut, OA, ad, XR, .i. ut, EA, ad, GR, & sic, BN, ad, SV, & NM, ad, VP, esse, ut, NA, ad, VR, .i. ut, EA, ad, GR, sunt igitur figurae, ADF, RQK, similes iuxta meam definitionem, earum vero & tangentium oppositarum (quarum duae ex vna parte sunt ipsae, DF, QK,) incidentes sunt ipsae, AE, RG.

Defin. 10.

SCHOLIUM.

Afferit Commandinus aliam definitionem similium hyperbolarum, scilicet similes esse, quarum coniuncta diametri inter se, vel quarum figurae latera eandem proportionem habeant, quam Daniel Riualtus in Com. in Arch. lib. de Censuris. & Sphaeroidibus ad def. 18. ostendit concordare cum supradicta Apollonii, quam videat, qui voluerit: Hac igitur eodem modo, quo illa Apollonii, cum mea pariter concordabit (sumpta tamen hyperbola tamquam figura) unde haec quoque hypotesis, si opus fuerit, pariter utemur ad passionem inde dependentes demonstrandas.

LEMMA I.

Si fiat duae similes solidae figurae iuxta definitionem 9. Undec. Elem. & in earum altera duae assumantur in-

am-

ambitu quæcumq; figuræ coincidentes, illæ erunt ad inuicem æquæ ad eandem partem inclinatæ, ac aliæ duæ, quæ in reliqua solida figurâ eisdem similes esse supponuntur.

Sint similes solidæ figuræ, AN, KR, in earum autem altera, AN, sumantur duæ quæcumq; figuræ inuicem coincidentes, AV, VH, quibus in reliqua similes sint, KA, quidem, AV, & Δ&, ipsi, HV: Dico utrasque, AV, VH, æquæ ad inuicem, & ad eandem partem esse inclinatas, ac sunt ipsæ, KA, Δ&. Vel ergo, AG, KY, sunt subiectis planis perpendiculares, & tunc, AV, KA, erunt ipsis, HV, & Δ, erectæ, vel non, & tunc demittantur à punctis, A, K, subiectis planis perpendiculares, AE, KT, & super ipsas, HG, VG, productas (si opus sit, & nisi, AG, KY, sint vel ipsis, HG, & Y, vel ipsis, GV, YA, perpendiculares) similiter ad angulos rectos cadant, AP, KX, quidem ipsis, VG, ΔY, & AE, KZ, ipsis, HG, & Y, perpendiculares, iunganturque, PE, XT, PF, XZ, & FE, ZT. Quoniam ergo, APG, est angulus rectus, erit quadratum, AG, æquale quadratis, GP, PA, quadratū verò, PA, æquatur duobus quadratis, PE, EA, propter angulum rectum, AEP, ergo quadratum, AG, hoc est duo quadrata, GE, EA, æquabuntur tribus quadratis, GP, PE, EA, & ablato communi quadrato, EA, quadratum, GE, æquabitur quadratis, GP, PE, ergo, EP, erit perpendicularis ipsis, PV, cui etiam est perpendicularis, AP, ergo, APE, erit inclinatio planorum, AV, VH. Eodem modo ostendemus, KXT, esse inclinationem planorum, KA, Δ&, & angulos, EFG, TZY, esse rectos. Quoniam verò angulus, AGV, æquatur ipsi, KYA, (sunt. n. figuræ, AV, KA, similes ex hypothesis) etiā, AGP, æquabitur, KYX, & APG, KXY, recti sunt, ergo triangula, APG, KXY, similia erunt. Eodem modo probabimus etiam triangula, AGE, KYZ, esse similia, ergo, PG, ad, GA, erit vt, XY, ad, YK, & GA, ad, GF, vt, YK, ad, YZ, ergo ex æquali, PG, ad, GF, erit vt, XY, ad, YZ, & sunt latera, pportionalia circa æquales angulos, PGF, XYZ, (sunt

18 Vnde.
cimi Ele.

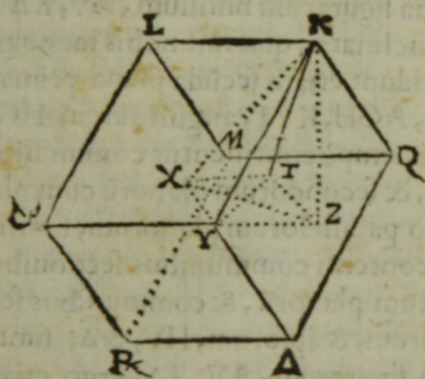
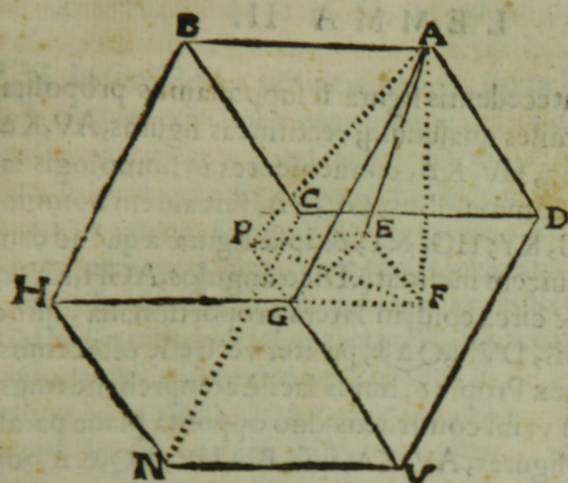
47. Primi
Elem.

Def. 3. Vn
dec. Elem.

48. Primi
Elem.

Def. 6. Vn
dec. Elem.

fidui
XTZ
ad,
ad,
sunt
simi
clia:
dem

(sūt. n. equa-
les ijs, qui
sunt ad ver-
ticem, nem-
pè, HGV, &
YΔ, qui a-
dæquantur,
cum sint si-
miliū figu-
rarū, HGV,
& YΔ,) ergo
triangula, P
GF, XYZ, e-
runt similia,
& anguli, G
PF, YXZ, vt
&, GFP, YZ
X, inter se
æquales, er-
go ipsi, FPE,
ZXT; PFE,
ZXT, inter
se quoq; e-
rūt æquales,
cum sint re-

6. Sexti
Elem.

fidui rectorū, GPE, GFE, YXT, YZT; ergo triangula, PEF,
XTZ, pariter similia erunt. Erit ergo, AP, ad, PG, vt, KX,
ad, XY; PG, ad, PF, vt, XY, ad, XZ; &, PF, ad, PE, vt, XZ,
ad, XT, ergo ex æquali, AP, ad, PE, erit vt, KX, ad, XT, &
sunt anguli, AEP, KTX, recti, ergo triangula, APE, KXT,
similia erunt, & anguli, APE, KXT, æquales, qui sunt in-
clinationes planorum, AV, KΔ, ad plana, VH, Δ&, ad ean-
dem partem, quod ostendendum erat.

4. Sexti
Elem.

7. Sexti
Elem.

K

LEM-

1ax. def. 1.
Sexti Ele.

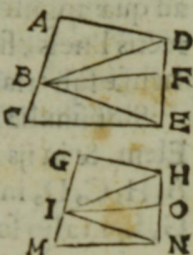
IN eadem antecedentis figura si supponamus propositas esse duas similes quascumq; rectilineas figuras, $AV, K\Delta$, inter se, necnon, $HV, \&\Delta$, conuenientes in homologis lateribus vtrisque communibus, $GV, Y\Delta$, sint autem homologæ inter se, AG, KY ; $HG, \&Y$; & ipsæ figuræ æquæ ad eandem partem inuicem inclinatæ. Dico angulos, $AGH, KY\&$, æquales esse, & circa eosdem latera proportionalia, quod etiam de angulis, $DVN, Q\Delta R$, pariter verū esse ostēdemus.

Hoc autem ex Prop. 26. huius facile comprehendemus, sunt .n. (ijsdem vt ibi constructis) duo opposita plana parallela tangentia figuras, $AV, K\Delta$, ipsa, BD, HV ; $LQ, \&\Delta$, quibus incidunt plana figurarum similium, $AV, K\Delta$, æquæ ad eandem partem inclinata, quæ sint nobis tanquam prima, ijsdem autem incidunt etiam secūda plana prima diuidentia, nempe plana, AGH, KYT , anguli autem, $HGV, \&Y\Delta$, sunt æquales, qui nempe continentur communibus sectionibus primorum, & secundorum planorū cum planis, $HV, \&\Delta$, quæ sunt duo parallelorum planorum, similiter anguli, $AGV, KY\Delta$, (contenti communibus sectionibus primorum, & secundorum planorū, & communibus sectionibus primorum planorum, & ipsorum, $HV, \&\Delta$) sunt æquales, sunt .n. similium figurarum, $AV, K\Delta$, ergo etiam anguli, $AGH, KY\&$, æquales erunt, vt in Prop. 26. iam ostensum est. Cum autem figuræ, $AV, K\Delta$, sint similes, & AG, KY , latera homologa, erit, AG, ad, GV , vt, $KY, ad, Y\Delta$, ostendimus autem eadem ratione, VG, ad, GH , esse vt, $\Delta Y, ad, Y\&$, ergo ex æquali, AG, ad, GH , erit vt, $KY, ad, Y\&$. Eodem modo probabimus angulos, $DVN, Q\Delta R$, æquales esse (siue plana, AH, DN ; $K\&, Q\&$, sint parallela, siue non, hoc .n. nihil refert) & circa eos latera esse proportionalia, quod ostendere opus erat.

LEM.

SI in similibus rectilineis figuris, iuxta Euclidem, ductantur rectæ lineæ quæcumque, earundem latera homologa similiter ad eandem partem diuidentes, ipsæ diuident easdem in similes figuras, similes autem erunt, quæ ad eandem partem diuidentium linearum constituentur, & ipsæ secantes earundem erunt homologa latera.

Sint similes rectilineæ figuræ iuxta Euclidem, ACED, GMNH, quibus incidant rectæ, BF, IO, secantes latera homologa, AC, GM; necnon, DE, HN, similiter ad eandem partem, vt, AC, GM, in punctis, B, I, & DE, HN, in punctis, F, O. Dico figuras ab eisdem constitutas ad eandem partem, nempe, BADF, IGHO; BCEF, IMNO, inter se similes esse. Ducantur à punctis, B, I, ad angulos oppositos rectæ lineæ, BD, BE, IH, IN, vt si figuræ sint quadrilateræ, vel multilateræ, in triângula dissepantur. Quoniam ergo, AC, GM, similiter diuiduntur in, B, I, erit, BA, ad, IG, vt, AC, ad, GM, idest, vt, AD, ad, GH, ergo permutando, BA, ad, AD, erit vt, IG, ad, GH, & anguli, BAD, IGH, sunt æquales, ergo, BAD, IGH, erunt triângula similia, ergo anguli, ADB, GHI, æquales erunt, sunt autem æquales etiam, ADF, GHO, ergo reliqui, BDF, IHO, erunt æquales, est vero, BD, ad, DA, vt, IH, ad, HG, & AD, ad, DF, vt, GH, ad, HO, ergo ex æquali, BD, ad, DF, est vt, IH, ad, HO, ergo triângula, BDF, IHO, pariter similia erunt, & anguli, DFB, HOL, inter se, necnon, DBF, HIO, inter se æquales, ergo anguli, ABF, GIO, ADF, GHO, erunt etiam æquales, & figuræ, ABFD, GIOH, æquiangulæ, & cum, BA, ad, DF, FB, binæ sint in eadem ratione cum, IG, GH, HO, OI, patet, quod etiam circa æquales angulos sunt latera propor-

6. Sexu
Elem.

Defin. 1.
Sexti Ele.

tionalia, ergo ipsæ figuræ, $BADE$, $IGHO$, similes erunt. Eodem autem modo ostendemus similes esse, $BCEF$, $IMNO$, patet autem ipsas, BF , IO , esse earum latera homologa, quod erat demonstrandum.

LEMMA IV.

SI in similibus solidis planis contentis iuxta def. 9. Undec. Elem. quatuor quælibet puncta sumantur in unoquoque eorundem (non tamen in eodem plano constituta) ad quæ anguli solidi æquales terminantur, illaque iungantur rectis lineis, fient similes pyramides triangulatae comprehensæ sub triangulis, iisdem rectis lineis iungentibus contentis.

Sint similia solida, $AHCD$, $FOGL$, iuxta def. 9. Undec. Elem. & in ijs accepta quatuor quæcumque puncta, nempe,

A , H , C , D , in uno, & F , O ,

G , L , in alio solido, quæ non

sint in eodem plano, sed ad

angulos æquales constituta,

iunganturque rectis lineis, AH ,

AC , CD , CH , HD ; FO , FG ,

FL , OG , GL , LO , siue hæc

iungentia sint ipsorum simili-

um solidorum latera. Dico

pyramides, $AHCD$, $FOGL$,

similes esse. Vel ergo plana

hæc pyramides continentia,

sunt in ambitu solidorum, ut

ex. g. CHD , GOL , & tunc erunt similia ex ipsa definitio-

ne, vel non sunt in ambitu, tunc autem probandum est ni-

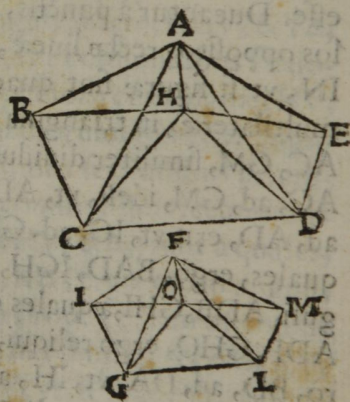
hilominus esse similes, ut non sint in ambitu ipsa triangula,

ACH , FGO , sint verò in ambitu triangula, ABC , FIG ;

ABH , FIO , HBC , OIG , ergo tria hæc tribus iam dictis simi-

lia erunt, ergo & bases, ACH , FGO , similes erunt, nam

cum

cum sit, AC, ad, CB, vt, FG, ad, GI; BC, ad, CH, vt, IG, ad, GO, erit ex æquali, AC, ad, CH, vt, FG, ad, GO, eadem ratione ostendemus, CH, ad, HA, esse vt, GO, ad, OF, ex quo habebitur ex æquali, CA, ad, AH, esse vt, GE, ad, FO, ergo triangula, ACH, EGO, similia erunt. Eodem modo probabimus triangula, AHD, FLO, ACD, FGL, esse similia, ex quo concludemus ipsas pyramides similes esse. Quod si tria triangula ad, B, I, terminantia omnia non sint in ambitu, ostendemus tamen illa esse similia, erunt. n. vel bases pyramidum, quarum tria triangula verticalia erunt in ambitu, vel saltem aliarum pyramidum, quarum triangula similia esse probabuntur, quia erunt bases pyramidum tria triangula verticalia in ambitu habentium, ad hæc. n. tandem deuenire necesse erit: Igitur ostensum est, quod proponebatur.

S. Sextus
Elem.

COROLLARIUM.

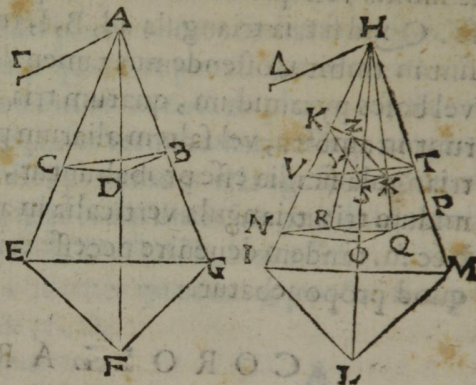
Quia verò in pyramidibus triangulatis, BAH, IFGO, existentibus similibus illarum triangulis verticalibus, bases, ACH, EGO, necessario similes esse ostensa sunt, idcirco ex hoc colligimus si in duabus pyramidibus triangulatis tria verticalia triangula tribus verticalibus triangulis similia sint, etiam bases similes esse.

LEMMA V.

Si duo similia triangula fuerint subiectis planis æquè ad eandem partem inclinata, ita vt communes cum illis sectiones sint earum latera homologa, quæ tanquam bases assumantur; ab eorum autem verticibus rectæ lineæ in sublimi fuerint constitutæ, angulos æquales cum eorum lateribus homologis continentes, illæ erunt subiectis planis æqualiter inclinatæ, vel eisdem ambo parallelæ; si autem fuerint

fuerint inclinatae, & vsque ad subiecta plana producantur, iunganturq; puncta occursum cum extremis basium dictorum triangulorum, pariter hinc constitutae pyramides similes erunt.

Sint similia triangula, ABD, HPO, subiectis planis aequè inclinata, in basibus, BD, PO, à quorum verticibus, A, H, rectae lineae, AC, HN, in sublimi constitutae cōtineant cum homologis eorū lateribus angulos aequales, sint nempe anguli, CAB, NHP, necnon, CAD, VHO, inter se aequales. Dico ipsas, AC, HN, subiectis planis esse equaliter inclinatas,

vel eisdem ambo parallelas, ac (si sint inclinatae, incidatq; ipsis in punctis, C, N, iunganturque, CB, CD, NP, NO,) pyramides, ACDB, HNOP, similes esse. Sumatur ergo in, AD, etiam quantumvis protensa ubicumq; punctum, F, & accipiat in, HO, producta, si opus sit, HL, aequalis, AF, & indefinitè extensis lineis, AC, AB, HN, HP, ducantur in planis, FAC, FAG, LHN, LHP, à punctis, F, L, ipsis, AF, HL, perpendiculares, FE, FG, LI, LM, occurrentes ipsis, AE, AG, HI, HM, in punctis, E, G, I, M, & iungantur, EG, IM. Quoniam ergo duo anguli, AFG, HLM, recti, & FAG, LHM, sunt aequales, & latera, AF, HL, aequalia, erunt etiā, FG, LM, GA, MH, aequalia; eodem modo ostendemus aequalia esse, FE, LI, EA, IH, unde cum sint aequales, EA, IH, AG, HM, & anguli, EAG, IHM, pariter aequales, etiam bases, EG, IM, aequales erunt, & pyramides, AEFG, HILM, similes, & aequales ad inuicem existent. Suspendatur nunc

py-

26. Primi
Elem.

4. Primi
Elem.

pyramis, AEEG, & ponatur punctum, F, in, L, demitta-
 turque, FG, super, LM, cui congruet, sed & triangulo, EFG,
 cadente super, ILM, punctum, E, erit in, L, ac latus, AF, ip-
 HL, alioquin duæ eidem plano, ILM, perpendiculares, es-
 sent eductæ ab eodem puncto, L, quod est absurdum (sunt
 autem, AF, HL, perpendiculares planis, ELG, ILM, hoc est
 solo plano, ILM, cum superponuntur, ex eo, quod duabus,
 IL, IM, sint perpendiculares in puncto, L, ergo, FA, cadet
 super, LH, & punctum, A, in, H, unde etiam, EA, cadet in,
 IH, & AG, in, HM, punctum, B, verò, E, quod sit in, T,
 D, in, S, & C, in, V, erit etiam, DB, congruens ipsi, ST,
 CD, VS, & CB, ipsi, VT, & quia angulus, ABD, æquatur
 ipsi, HPO, ABD, autem est etiam æqualis, HTS, ergo, HTS,
 HPO, sunt æquales, & ST, parallela, OP. Dico etiā trian-
 gulum, VST, æquidistare ipsi, NOP, si n. hoc non sit, quia,
 ST, est parallela ipsi, OP, poterit per, ST, duci planum ipsi
 NOP, parallelum, ducatur, & producat in pyramide trian-
 gulum, KST, acta autem à puncto, H, ipsi, OP, perpendicu-
 lari, quæ sit, HQ, secans, ST, in, X, ducatur in plano, NOP,
 recta, QR, à puncto, Q, perpendicularis ipsi, OP, & iunga-
 tur, HR, triangulumque, HRQ, secet duo triangula, VST,
 KST, in rectis, YX, ZX. Quia ergo triangula, KST, NOP,
 sunt parallela, erunt etiam ipsæ, ZX, RQ, parallela, sed &
 ST, OP, sunt parallela, ergo anguli, ZXS, RQQ, erunt æqua-
 les, rectus ergo est etiam ipse, ZXS, sed etiam, SXH, rectus
 est, ergo, SX, est duabus, ZX, XH, perpendicularis, & sub-
 inde plano per ipsas transeunti, & consequenter, SXY, est
 rectus, unde, HXZ, erit inclinatio planorum, HST, KST, &
 HXY, inclinatio planorum, HST, SVT, hæc autem est æ-
 qualis inclinationi planorum, HOP, NOP, ex hypotesi, id est
 angulo, HQR, id est angulo, HXZ, ergo angulus, HXY, qui
 est totum, est æqualis angulo, HXZ, eiusdem parti, quod
 est absurdum, ergo absurdum etiam est dicere triangulum,
 VST, non æquidistare ipsi, NOP, æquidistat ergo, & ipsæ,
 VS,

Defin. 10.
Vnd. Elem.

7. Pri. EL

13. Vnd.
Elem.

4. Vnd. EL

4. Pri. EL

16 Vnd.
Elem.

10. Vnd.
Elem.

4. Vnd. EL

16. Vnd.
Elem.

VS, VT, sunt etiam
parallelae ipsis, NO,
NP, & triangula, V
HS, ipsi, NHO, VHT,
ipsi, NHP, necnon,
VST, ipsi, NOP, sunt

similia, ergo pyrami-
des, HVST, HNOP,
sunt similes, est au-
tem pyramis, HVST,

similis, immo & æ-

qualis, ipsi, ACDB, ergo pyramides, ACDB, HNOP, in-

ter se similes erunt, & anguli, ACB, HVT, ACD, HVS, in-

ter se æquales, ergo, AC, HV, rectæ lineæ stantes in subli-

mi, & cum ipsis, CD, CB, VS, VT, angulos æquales conti-

nentes (à quibus etiam contenti anguli, DCB, SVT, sunt

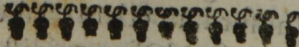
æquales) erunt ad plana triangulorum, CDB, NOP, æqua-

liter inclinata, & sunt ipsæ pyramides, ACDB, HNOP, si-

milis, ut propositum fuit demonstrare.

35. Vnd.
Elem.

Si verò rectæ lineæ angulos æquales cum ipsis, DA, AB,
CH, HP, continentes essent ipsæ, AT, HA, quarum, ΔH , ef-
fet parallela plano, VST, probaremus etiam, TA, esse paral-
lelam plano, CDB, alioquin si cum ipso producta concurreret,
etiam, ΔH , ex supra ostensis, producta concurreret
cum plano trianguli, VST. Vel præintellectis duabus iam
datis, AC, HN, & supposita superiori constructione, osten-
deremus, ut supra, tria latera, TA, ΔH , AD, HO; AB, HP;
esse ad invicem superposita, unde si, ΔH , æquidistat plano,
NOP, etiam necesse esse concluderetur, ΔH , seu, TA, in ea
cōstitutam, æquidistare plano, NOP, vel ipsi, VST, seu, TA,
ipsi, CDB, quod erat ostendendum.

CO-

LIBER I.
COROLLARIUM.

81

Ex hoc Lemmate colligitur similitudo solidorum, iuxta Euclidis definitionem, latera homologa quacunq; vel (duabus in ambitu quibuscumq; figuris similibus assumptis) iacere in plano similitudo dictarum figurarum, aut illis aequidistare, vel aequaliter eisdem inclinari; Vt in figura Lemmatis 4. ex. g. CD, GL , (assumptis similibus figuris, HCD, OGL ,) iacent in eorum plano, BA, IF , autem vel ambo illi aequidistant, vel eisdem sunt aequaliter inclinata, nam iunctis, AC, AH, FG, FO , nisi hac sint latera dictorum solidorum, sunt anguli, BAH, IFO, BAC, IFG , aequales, & triangula, ACH, FGO , similia, nam pyramides, $ABCH, FIGO$, sunt inter se similes, ipsa verò triangula, ACH, FGO , aequè ad eandem partem inclinantur ipsis, HCD, OGL , cum etiam, $ACHD, FGLO$, pyramides sint similes ex eodem Lemmate 4. unde vel, AB, FI , aequidistant basibus, CHD, GOL , vel sunt eisdem aequaliter inclinata, idem de ceteris homologis quibuscumq; lateribus, quibuscumq; similibus figuris in ambitu assumptis comparatis, pariter intelligendum erit.

Lemma 4.

Lemma 1.

LEMMA VI.

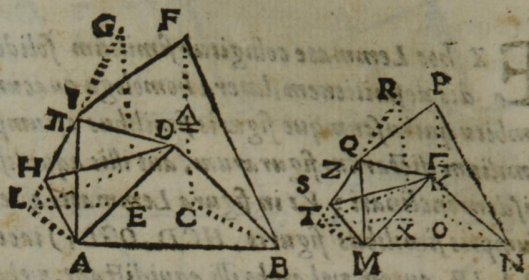
Si in similibus solidis iuxta Euclidis definitionem 9. duabus quibuscumq; similibus figuris in eorum ambitu assumptis parallela, quæ ut eorum bases accipiantur; diuidant autem ducta plana eorum altitudines, respectu dictarum basium captas, similiter ad eandem partem, quæcumq; latera homologa ab eisdem secabuntur, similiter ad eandem partem diuidentur.

Sint in similibus solidis iuxta Euclidis definitionem 9. Undec. Elem. assumptæ in ambitu duæ similes figuræ tanquam bases, ex. g. triangula similia, ADB, MKN , sint verò de ambitu etiam descripta triangula similia, AHI, MSQ ; AHD, MSK ; & IHD, QSK ; quibus etiam adiungantur la-

L

tera

tera homolo-
ga, IF, QP, ad
vertices, F, P,
respectu dicta-
rum basium
captos, pertin-
gentia, reliquis
dimissis figuris
eorum ambitu

complementibus, ne nimia fieret Schematis confusio, sint
autem à verticibus, F, P, demissæ altitudines respectu ba-
sium, ADB, MKN, ipsæ, FC, PO, planis basium in punctis,
P, O, occurrentes, ductis autem duobus planis quomodo-
cumq; basibus parallelis, & secantibus altitudines, FC, PO,
similiter ad eandem partem in punctis, Δ, F, eadem secant
latera homologa ex. g. IH, QS, in punctis, ΠZ. Dico in-
eisdem secari similiter ad eandem partem. Producantur
ergo, HI, SQ, hinc inde, ita ut (nisi hoc ipsis cōtingat absq;
eo, quod producantur) ad plana basium, DAB, KMN, &
eisdem æquidistantia plana per vertices, F, P, ducta, termi-
nentur, ut in punctis, L, T, G, R, à punctis verò, G, R, de-
mittantur ad plana dictarum basium perpendiculares, GE,
RX, illis incidentes in, E, X, & iungantur, L, E, TX. Simi-
liter à verticibus, F, P, ad puncta basium, B, N, ducantur,
FB, PN, & iungantur, BC, NO. Quoniam ergo latera ho-
mologa, HI, SQ, continent cum homologis lateribus simi-
lium triangulorum, AID, MQK, ad eandem partem basi-
bus, DAB, KMN, inclinatum (quia, IADB, QMKN, es-
sent similes pyramides) angulos aequales, & producta inci-
dunt in plana dictarum basium in, L, T, erunt eisdem æqua-
liter inclinata, ergo anguli, GLE, RTX, erunt æquales, &
GLE, RXT, sunt recti, ergo triangula, GLE, RTX, similia
erunt, ergo, GL, ad, RT, erit ut, GE, ad, RX, idest ut, FC,
ad, PO. Vltcrius si iungeremus, FA, FD, PM, PK, fierent
simi-

Ita Lem.
3:

similes pyramides, FDAB, PKMN, unde pateret, FB, PN, Ex Lem.
4.
 esse ad plana basium, DAB, KMN, similiter inclinata, &
 subinde angulos, FBC, PNO, esse æquales, & cum sint re-
 cti, FCB, PNO, triangula, FBC, PNO, esse æquiangula, &
 ut, FC, ad, PO, ita esse, FB, ad, PN, etiam manifestum ef-
 fet, sed ut, FC, ad, PO, ita est, GL, ad, RT, & ut, FB, ad,
 PN, ita, BD, ad, NK, & ita quodcunq; latus in solido, FHB,
 ad latus sibi homologum in solido, PSN, idest ita, IH, ad, 19. Quia.
Elem.
 QS, ergo ut, GL, ad, RT, ita, HI, ad, SQ, & ita cõpositum
 ex residuis, LH, IG, ad cõpositũ ex residuis, TS, QR, sunt Ex Lem.
5.
 aut, LH, TS, latera homologa similiũ pyramidum, HLAD,
 STMK, ergo ut, HA, ad, SM, vel ut, HI, ad, SQ, ita, HL,
 ad, ST, ergo etiam reliqua, IG, ad reliquam, QR, est ut,
 HI, ad, SQ, vel ut altitudo, FC, ad, PO, vel ut, GL, ad, RT,
 vel ut, GP, ad, RZ, sunt enim & ipsæ, GL, RT, similiter ad
 eandem partem sectæ in punctis, Π, Z, nam similiter secan-
 tur ac, FC, PO, in punctis, Δ, F, ergo etiam reliqua, IH,
 ad, QZ, erit ut tota, GP, ad totam, RZ, idest ut, FC, ad,
 PO. Eodem modo ostendemus, PH, ad, ZS, esse ut, FC,
 ad, PO, ergo, IH, ad, QZ, erit ut, PH, ad, ZS, & permutan-
 do, IH, ad, PH, erit ut, QZ, ad, ZS, sunt ergo latera homo-
 loga, IH, QS, similiter ad eandem partem secta à præfatis
 planis, quod eodem modo de quibuscunq; homologis la-
 teribus, quæ contingat dictis planis secari, pariter osten-
 demus, hoc verò demonstrare propositum fuit.

COROLLARIUM.

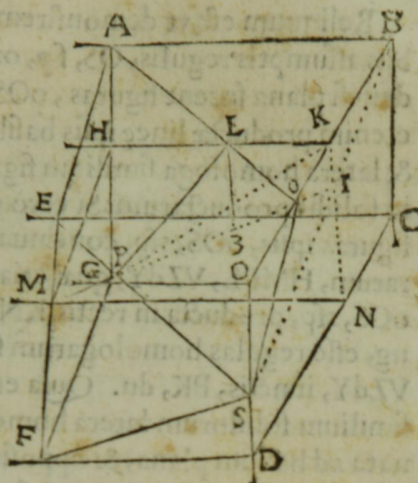
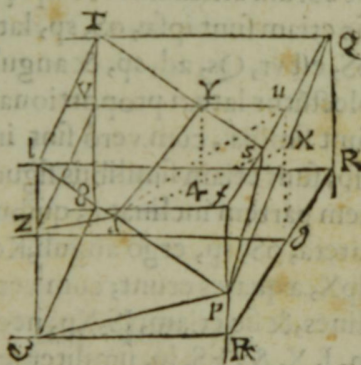
EX hoc autem Lemmate insuper habetur nedum latera homo-
 loga similium solidorum, sed etiam, si illa producantur usq;
 ad opposita tangentia plana, eorum residua, vel ipsa tota, esse ut
 eorum dictas altitudines.

SI in duobus similibus solidis iuxta def. 9. Undec. Elem. accipiantur, ac in eorumdem ambitu, duæ quæcumque similes figuræ planæ tanquam bases, quibus parallela ducantur quæcumq; plana eadem secantia, necnon eorum altitudines, respectu dictarum basium assumptas, similiter ad eandem partem diuidentia. Productæ ipsdem in solidis figuræ similes erunt iuxta definitionem 10. huius, & omniū homologæ duabus quibusdam regulis æquidistabunt.

Sint similia solida iuxta def. 9. Undec. Elem. ipsa, AEF SOGo, Tl&pf8s, in eorum autem ambitu capiantur similes quæcumq; figuræ planæ, OGFS, f8&p, quibus parallela ducantur duo quæcumq; plana eadem secantia, necnon & altitudines respectu dictarum basium assumptas similiter ad eandem partem diuidentia, ac in ipsis solidis figuras, LHMP, YVZd, producentia. Dico has esse similes figuras planas iuxta def. 10. huius, omniumq; sic productarum in dictis solidis homologas duabus quibusdā regulis, vt ex. g. ipsis, OS, sp, æquidistare. Igitur figurarum ambientium dicta solida duæ aliæ similes quæcumq; capiantur cum basibus concurrentes, vt ex. g. oOS, sfp, similia triangula, ducantur autem prefatis basibus opposita tangentia plana, AC, TR, secantia producta plana figurarum, oOS, spf, in rectis, BC, QR, quibus occurrant, Oo, fs, productæ vt in punctis, B, Q, & iungantur, SB, pQ, esto autem, quod plana figurarum, LHMP, YVZd, diuiserint plana figurarum, oOS, sfp, producta in rectis, KN, ug, quæ ab ipsis, BS, Qp, BO, Qf, secantur in, I, X, Ku, & iungantur, LK, PI, Yu, dX.

Quo-

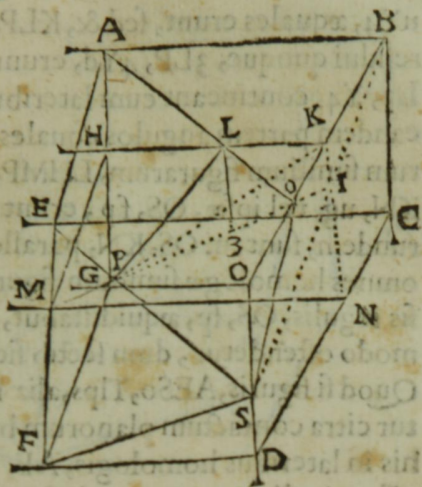
Quoniam ergo plana
figurarum, HMPL, VZ
dY, prædictas altitudi-
nes similiter ad eandem
partem diuidentia, se-
cant latera homologa,
ao, Ts, similiter ad eā-
dem partem in pūctis,
L, Y, vt etiā, AG, T8,
in, HV, erunt figuræ,
ALH, TYV, ad eandem
partem secantiū, HL,
VY, constitutæ inter se
similes, & earum latera ho-
mologa ipsæ, HL, VY; eo-
dem modo ostendemus si-
miles esse ipsas, EALP, IT
Yd, & earum latera homo-
loga ipsas, LP, Yd, sunt au-
tem figuræ, AEPL, ALH,
inuicem ad eandem partem
æquē inclinatæ, ac ipsæ, T
IdY, TYV, cum sint in pla-
nis similium figurarum, A
ESo, Tlps, AGOo, T8 fs,
quæ sunt inuicem ad ean-
dem partem æquē inclinatæ, ergo anguli, HLP, VYd, ho-
mologis lateribus contenti erunt æquales, & circa eosdem
latera erunt proportionalia. Eodem modo ostendemus cē-
teros angulos, LPM, YdZ, inter se, necnon, PMH, dZV,
ac, MHL, ZVY, æquales esse, & circa æquales angulos la-
tera existere proportionalia, ergo figuræ, LHMP, YVZd,
similes erūt iuxta Euclidem, ergo etiam similes erunt iux-
ta definit. 10. huius.

Ex Lem.
ant.Ex Lem.
3.Ex Lem.
1.Ex Lem.
2.Defin. 1.
Sen. Elem.

Re-

Reliquum est, vt demonstremus earum homologas duabus assumptis regulis, OS, sp, omnes æquidistare: Et quidem si plana secant figuras, oOS, sfp, hoc manifestum est, etenim productæ lineæ ipsiſ basibus, OS, sp, erunt parallelae, & latera homologa similium figurarum ex traiectis planis in solidis productarum. Si verò plana parallela secant duas figuras ipsiſ, oOS, sfp, continuatas, vt faciunt plana figurarum, HMPL, VZdY, quæ etiam secant plana figurarum, oOS, sfp, producta in rectis, KN, ug, ostendemus ipsas, KN, ug, esse regulas homologarum similium figurarum, LHMP, VZdY, iunctis, PK, du. Quia enim, Oo, fs, sunt ipsorum similium solidorum latera homologa, producta, ac terminata ad basium plana, & oppositorum tangentium, in punctis, O, B; f, Q, ideò, BO, Qf, sunt similiter ad eandem partem sectæ in, o, s, & nedum, Oo, fs, sed etiam, oB, sQ, sunt vt eorum altitudines sumptæ respectu dictarum basium, sed sic etiam sunt ipsæ, oS, sp, latera homologa, ergo, Bo, ad, oS, est vt, Qs, ad, sp, & angulos æquales, BoS, Qsp, complectuntur latera proportionalia, ergo triangu-
6. Sex. Ele. la, BoS, Qsp, sunt similia, cum verò sint in planis triangulorum, oOS, sfp, sunt etiam similibus figuris, LPSo, Ydps, æquè ad eandem partem inclinata, quibus communia sunt homologa
Ex Lem. 1. latera, oS, sp, ergo anguli, KoL, usY, inter se, necnon, PSI, dpX, æquales erunt; cum verò, BS, Qp, sint vt dictæ altitudines, & sic etiam, IS, Xp, necnon, PS, dp, (etenim, BS, Qp, in, I, X, & ES, lp, similiter secantur,, & ad eandem partem,
Cor. Lem. 6. in punctis, P, d,) erit, IS, ad, SP, vt, Xp, ad, pd, & circumstant angulos æquales, ISP, Xpd, ergo triangu-
Coro 1. 26. huius. la, LoK, Ysu. Eodem modo ostendemus similia esse triangu-
6. Sex. Ele. la, LoK, Ysu. Vltcrius, quia est, Ko, ad, oS, vt, us, ad, sp, & oS, ad, SI, vt, sp, ad, pX, & anguli, KoS, usp, necnon, oSI, spX, sunt æquales, ideò trapezia, KoSI, uspX, erunt similia, sed etiam figuræ, LPSo, Ydps, sunt similes, est autem, KL, ad, Lo, vt, uY, ad, Ys, & oL, ad, LP, vt, sY, ad,

ad, Yd, ergo, KL, ad,
 LP, erit vt, uY, ad, Yd,
 eodem modo autem
 ostendemus, LP, PI,
 IK, KL, binas esse in
 eadem proportionē
 cum ipsis, Yd, dX, Xu,
 uY. Manifestum est au-
 tem si iūgeremus, AO,
 Ts, AS, Tp, quod fierēt
 similes pyramides tri-
 angulatae ipsae, AOoS,
 Ts p, similibus. n. triā-
 gulis comprehenderentur,
 vt meditantī compertum
 fiet, ideō plana, AoO, Tsf,
 idest triāgula similia, LKo,
 Yus, sunt aequē ad eandem
 partem ipsis similibus figu-
 ris, LPSo, Ydps, inclinata,
 cum quibus coincidunt in
 lateribus homologis, Lo,
 Ys, ergo anguli, KLP, uYd,
 erunt aequales, quibus cir-
 cumstāt latera proportio-
 nalia, vt probatum est, er-
 go triāgula, KLP, uYd, similia erunt, & erit, KP, ad, PL,
 vt, ud, ad, dY, est verō, PL, ad, PI, vt, dY, ad, dX, ergo ex
 aequali, KP, ad, PI, erit vt, ud, ad, dX, est autem, PI, ad, IK,
 vt, dX, ad, Xu, ergo triāgula quoque, PKI, dūX, pariter
 similia erunt, vnde anguli, LPI, YdX; PIK, dXu, &, IKL,
 XuY, aequales erunt. Ducantur nunc in planis figurarum,
 L HMP, YVZd, a punctis, L, Y, parallelae, KN, ug, ipsae, L3,
 Y4. Cum igitur anguli, LKI, YuX, sint aequales, etiā, KL3,
 uY4.

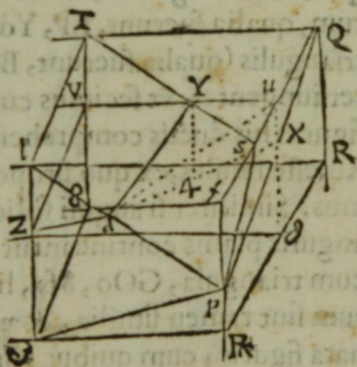

Ex Lem.

4.

Ex Lem.

1.

Ex Lem.

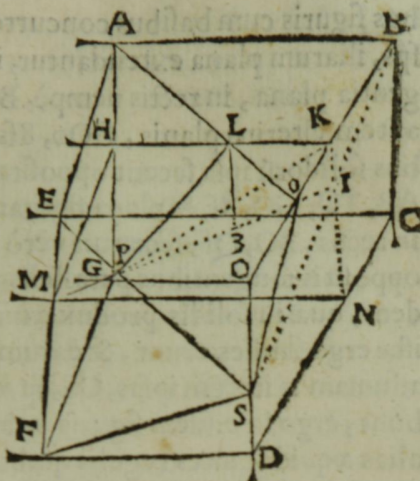
2.

Corol. 27.
huius.

uY4, æquales erunt, sed & KLP, uYd, sunt æquales, ergo residui quoque, 3LP, 4Yd, erunt æquales, vnde cum ipsæ, L3, Y4, contineant cum lateribus homologis, LP, Yd, ad eandem partem angulos æquales, erunt regulæ homologarum similium figurarum, LHMP, YVZd, vnde etiam ipsæ, KN, ug, vel ipsæ, OS, fp, erunt regulæ homologarum eandem, sunt .n. OS, KN, parallelæ, vt etiam, ug, fp, vnde omnes homologæ similium figurarum, LHMP, YVZd, ipsis regulis, OS, fp, æquidistabunt, quod & de cæteris eodem modo ostendetur, dum sectio fiet in figuris, AESo, Tlps. Quod si figuris, AESo, Tlps, aliæ figuræ planæ continuarentur citra contactum planorum basibus oppositorum, cum his in lateribus homologis, AE, TI, conuenientes, quibus essent inclinata, parum dissimili methodo, producentes, OB, fQ, vsq; ad tangentia plana, & occursum puncta cum ipsis, S, p, iungentes, necnon extrema laterum homologorum, qualia fuerunt, LP, Yd, cum extremis rectorum in triangulis (qualia fuerunt, BOS, Qsp,) productarum, pariter iungentes, vt fecimus cum ipsis, KI, uX, ostenderemus figuras his ductis comprehensas, quales fuerunt, LPIK, Yd Xu, esse similes, ex quo propositum quoq; nostrum haberemus. Similiter si anguli solidi, O, f, pluribus, quam tribus angulis planis contineantur, currit tamen demonstratio, cum triangula, GOo, 8fs, licet non sint in ambitu solidorum sint tamen similia, & æquæ ad eandem partem inclinata figuris, cum quibus concurrunt, etenim ex. g. pyramides, SGOo, p8fs, si eorum latera iungerentur, similes essent, quapropter ipsius demonstrationis vis non eneruatur. Similiter si, oOS, sp, non essent triangula, sed aliæ quæcumq; figuræ similes, pro, oS, sp, acceptis lateribus ipsis, Oo, fs, adiuncta, os, conterminantibus, & planis ad hæc latera pariter terminantibus, eodem modo demonstratio absolueretur: hæc omnia autem singillatim prosequi nimis longum, ac schematibus rem aperire, res tricus plena esset, qua-

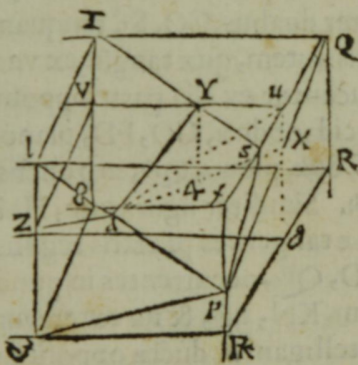
Ex Lem.
4. & 1.

quapropter Lectoris industria hoc relinquo, si enim ea rectè perceperit, quæ superius explicata sunt, circa huius veritatē minimè hæsitabit, infinita autem similium solidorum planis cōtentorum varietas efficit, ut ægrè ipsius demonstrationis vniuersalitatem oculis subijcere possim, quod Lector æqui, boniq; faciat, hæc verò ostendenda proponebantur.

TH. XXVII. PROP. XXX.

Posita def. 9. Vnde. Elem. similium solidarum figurarum, sequitur & mea definitio generalis similium solidorum.

Assumptis denuò ant. Prop. figuris, sint adhuc similia solida iuxta Euclidem ipsa, AGS, T8p. Dico eadem esse etiam similia iuxta def. 11. huius, quam de similibus solidis generaliter attuli. Sint autem ducta eadem opposita tangentia plana, ut ibi, ita ut duæ similes figuræ, GFSO, f8&p, sint plana cōtactuum ex vna parte, ex alia verò sint plana tangentia, AC, TR, captis autem alijs duabus simili-

M

bus

bus figuris cum basibus concurrentibus, ipsis nempe, OS, OS, FPS, illarum plana extendantur, ita ut secent opposita tangentia plana, in rectis nempe, BC, OD; QR, fR; extensis autem ulterius planis, GO, 8f, quæ nunc sint in ambitibus solidorum ipsa secent opposita tangentia plana in rectis, AB, TQ; GO, 8f, & plana figurarum, OS, FPS, producta in rectis, BO, Qf, secentur verò hæc solida duobus planis oppositis tangentibus parallelis utcumque, & sint illa eadem, quæ in solidis produxerunt figuras, LHMP, YVZd, istæ ergo similes erunt, & earum homologæ, si pro regulis assumamus iterum ipsas, OS, fp, eisdem quoque æquidistant, ergo in eisdem figuris habebimus etiam homologas alias æquidistantes regulis quibuscumque cum ipsis, OS, fp, angulos æquales ad eandem partem continentibus, cum ergo ipsæ, GO, 8f, angulos æquales cum ipsis, OS, fp, ad eandem partem contineant, ideo omnium homologæ pariter duabus, GO, 8f, tanquam novis regulis æquidistant, istis autem, quæ tangunt ex una parte figuras, GFSO, 8f & pf, ducantur ex alia parte oppositæ tangentibus, FD, & R, ita ut incidant duæ, GO, FD, plano, BD, in punctis, O, D, & duæ, 8f, & R, plano, QR, in punctis, f, R, sint autem iunctæ, OD, fR. Similiter figurarum, HMPL, VZdY, sint ductæ oppositæ tangentibus præfatis regulis, GO, 8f, parallelæ, planis, BD, QR, occurrentes in punctis, K, N; ug, iungantur autem, KN, ug, & ita cæterarum sic producibilium figurarum intelligantur ductæ oppositæ tangentibus ipsis, GO, 8f, parallelæ, & productæ usque ad plana, BD, QR, punctaque occursum iuncta rectis lineis, per quarum omnium extrema transeant lineæ, BO, CD, Qf, RR. Cum ergo, GO, 8f, sint homologarum regulæ, ac oppositæ tangentibus figurarum similium, OGFS, f8 & p, incidant autem illis ad eundem angulum ex eadem parte, OD, fR, & sit, GO, ad, f8, ut, OD, ad, fR, ideo, OD, fR, erunt incidentes similium figurarum, OGFS, f8 & p, & oppositarum tangentium, GO, FD, 8f, & R.

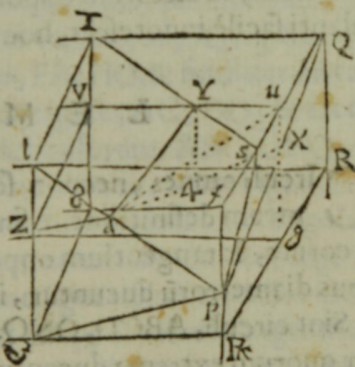
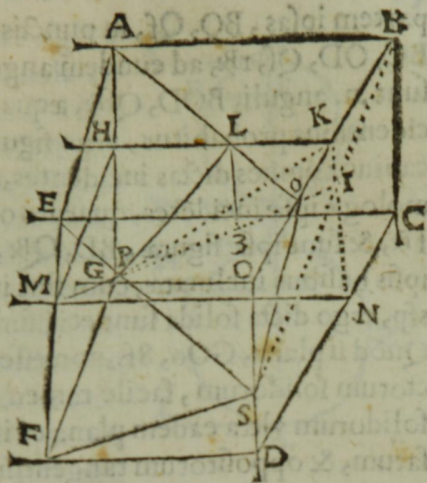
Simi-

Juxta def.
10. huius.

23. huius.

24. huius.

Similiter in figuris, H
MPL, VZdY, ostende-
mus esse ipsarum inci-
dentes, ac oppositarum
tangentialium, HK, MN,
Vu, Zg, ipsas, KN, ug,
si .n. iungeremus, MK,
Zu, probaretur, MH,
ad, HK, esse vt, ZV, ad,
Vu, (sunt .n. similes fi-
guræ, HMPL, VZdY;
necnon, LPK, Ydu, cir-
cumstant autem latera
proportionalia angulos æ-
quales, MHK, ZVu, & ideò
ostenderemus triangu-
la, M
HK, ZVu, esse similia, vnde
pateret angulos, HKM, Vu
Z, esse æquales, sed etiam,
HKN, Vug, sunt æquales,
ergo pateret angulos, MK
N, Zug, esse æquales, sunt
autem etiam æquales, MN
K, Zgu, ergo triangu-
la, M
KN, Zug, essent æquiangu-
la, vnde, MN, ad, Zg, esset
vt, KN, ad, ug, incidunt autem, KN, ug, oppositis tangen-
tibus, HK, MN, Vu, Zg, ad eundem angulū ex eadem par-
te, ergo ipsarum tangentialium, ac figurarum sunt incidētes,
KN, ug, cum verò, KN, ad, ug, sit vt, MK, ad, Zu, idest vt,
MH, ad, ZV, vel vt quoduis solidorum latus homologum
ad quoduis latus homologum, idest vt, GO, ad, 8f, idest vt,
OD, ad, fB; OD, autem ad, fB, sit vt, BO, ad, Qf, ideò, KN,
ad, ug, erit vt, BO, ad, Qf, & diuidunt similiter ad eandem

6. Sex. Ele.

24. huius;

M 2

par-

partem ipsas, BO , Qf , in punctis, Ku , quæ incidunt ipsis, BC , OD , Qf , rR , ad eundem angulum ex eadem parte, sunt. n. anguli, BOD , QfR , æquales, quod & de cæteris incidentibus probabitur, ergo figuræ, $BODC$, QfR , quæ capiunt omnes dictas incidentes, sunt similes, & earum homologæ ipsæ incidētes, quarum omnium regulæ sunt, OD , fR , & sunt ipsæ figuræ, BD , QR , æquæ ad eandem partem ipsis basibus inclinatæ, cum sint in planis figurarum, oOS , sfp , ergo dicta solida sunt etiā similia iuxta def. 11. huius. Quod si plana, GOo , $8fs$, non essent in ambitu similium dictorum solidorum, facilè tamen ostenderemus portiones solidorum ultra eadem plana existentes esse similes, ac ipsarum, & oppositorum tangentium planorū iam dictorum incidentes reperiri in planis figurarum, BD , QR , cum eisdem integrantes figuras incidentes integrorum similium solidorum, ac dictorum oppositorum tangentium, quod speculanti facilè innotescet, hoc autem erat ostendendum.

Defin. 10.
huius.

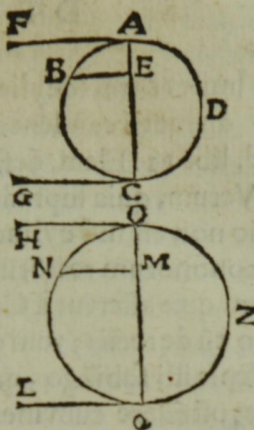
LEM. 1.

LEMMA.

Circuli omnes, necnon semicirculi sunt similes iuxta meam definitionem similium planarum figurarum, & eorum, & tangentium oppositarum, quæ ab extremitatibus diametrorū ducuntur, incidentes sunt ipsi diametri.

Sint circuli, $ABCD$, ONQ , quorum diametri, AC , OQ , per quorum extrema ducantur tangentes, FA , GC , HO , LQ . Dico hos circulos esse similes iuxta meam definitionem similium planarum figurarum, & eorum, & ductarum oppositarum tangentium incidentes esse ipsas diametros, AC , OQ , quæ etiam de semicirculis verificantur. Diametri ergo, AC , OQ , diuidantur similiter ad eandem partem in punctis, E , M , à quibus vsq; ad circumferentiam ducantur ipsæ, EB , MN , parallelæ dictis tangentibus, quæ cum ad angulos rectos diametros diuidant, etiam ipsæ, BE , NM ,
erunt

erunt illis perpendiculares, igitur quadratum, BE, erit æquale rectangulo, AEC, sicuti quadratum, NM, æquale rectangulo, OMQ, rectangulum autem, AEC, ad quadratum, EC, est vt, AE, ad, EC, idest vt, OM, ad, MQ, idest vt rectangulum, OMQ, ad quadratum, MQ, idest vt quadratum, NM, ad quadratum, MQ, ergo quadratum, BE, ad quadratum, EC, est vt quadratum, NM, ad quad. MQ, (quæ autem hic supponuntur, vel petantur

1. Sex. Ele.

ex Eucl. lib. Elem. vel ex sequenti meo lib. in quo, quæ hic assumuntur independentes ab hoc lemæ demonstratur) ergo, BE, ad, EC, erit vt, NM, ad, MQ, permutando, BE, ad, NM, erit vt, EC, ad MQ, vel vt, AC, ad, OQ, igitur, quæ æquidistant ipsis tangentibus, FA, HO, & similiter ad eandem partem vtrumque diuidunt ipsas, AC, OQ, & iacent inter ipsas, & circuitus semicirculorum, ABC, ONQ, ad eandem partem, eodem ordine sumptæ, sunt vt ipsæ, AC, OQ, quæ dictis tangentibus incidunt ad eundem angulum ex eadem parte, quæ ideo sunt earum incidentes, ergo semicirculi, ABC, ONQ, sunt figuræ planæ similes iuxta meam definitionem, quarum & oppositarum tangentium, quæ ab extremitate diametrorum ducuntur, incidentes sunt ipsi diametri; sic etiam patebit semicirculos, ADC, OZQ, necnon circulos, AC, OQ, esse similes, iuxta eandem definitionem; quod ostendendum erat.

8 lib. 2. se
quen. vel
10. Sexti
Elem

Def. 19.

THEOREMA XXVIII. PROP. XXXI.

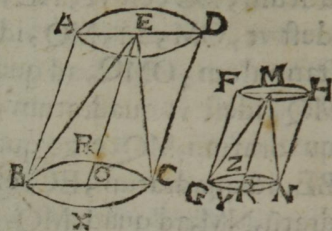
Positis infrascriptis definitionibus similium cylindrorum, & conorum, sequitur definitio generalis, quam de similibus solidis ipse attuli.

DE-

GEOMETRIÆ DEFINITIO.

Similes coni, & cylindri sunt, quorum & axes, & basium diametri eandem inter se proportionem habent. Euclid. lib. 11. Elem. def. 24.

Verum, quia supradicta definitio non est nisi cylindrorum, & cononorum rectorum, ideo aliam, quæ affertur à Commandino tū de rectis, tum etiam de scalenis illi subiūgo, quam sufficiet ostēdere cum mea supradicta cōcordare, nam hæc Commandini eam, quam Euclides attulit, inuoluit.

DEFINITIO.

Similes coni, & cylindri, siue recti, siue scaleni sunt, quando per axes ductis planis ad rectos angulos basibus, communes sectiones eorum, & basium cum axibus æquales angulos continentes, eandem inter se, quam axes, proportionem habent: Commandinus loco definitionis supra citatæ.

Sint coni, BEC, GMN, & cylindri, AC, FN, similes iuxta proximam definitionem. Dico eosdem esse similes iuxta meam supradictam. Vt autem insimul pro conis, & cylindris fiat demonstratio, supponantur coni, & cylindri iam dicti esse in eisdem basibus, & circa eosdem axes; ducātur ergo in ipsis plana per axes, qui sint, EO, MR, quoniam ergo latera cylindrorum sunt suis axibus parallela, ideo dicta plana transibunt per latera cylindrorum, siue cylindricorum, AC, FN, & per latera conorum, siue conicorum, EBC, GMN, quia per eorum vertices intra ipsos ducūtur, sint autem dicta plana ea, quæ sint ad rectos angulos basibus,

Def. 1.

**Ex def. 3.
& 4. Cor.**

bus, quorum & basium communes sectiones, quæ sint, BC, GN, cum axibus æquales angulos continentes eandem inter se, quam axes proportionem habeant, vt fert definitio, fient igitur in cylindricis parallelogramma, vt, AC, FN, & in conicis triangula, vt, BEC, GMN, & quia anguli, BOE, GRM, sunt æquales, idè etiam ipsi, BCD, GNH, sunt æquales, & est, BC, ad, CD, vt, GN, ad, NH, idè parallelogramma, AC, FN, & triangula, BEC, GMN, erunt similia iuxta definitionem Euclidis, & idè etiã iuxta meam, & quia ipsæ, AD, BC, FH, GN, tangunt figuras, AC, FN, quibus incidunt ad eundem angulum ex eadem parte, EO, MR, & quæ diuidunt ipsas, EO, MR, similiter ad eandem partem existētes parallelæ ipsis, BC, GN, sunt vt ipsæ, EO, MR, ad eandem partem eodem ordine inter ipsas, & circutitum dictarum figurarum comprehensæ, quia quæ sunt ex vna parte sunt æquales ipsis, BO, GR, & quæ ex alia ipsis, OC, RN, in triangulis autem sunt, vt ipsæ, BO, GR, vel, OC, RN, .i. vt, OE, RM, & idè, earum incidentes, & oppositarum tangentium dictarum erunt ipsæ, EO, MR, quæ tangentes sunt regulæ homologarum similium figurarum, AC, FN, vel, BEC, GMN. Vterius, quia, BXC, GYN, sunt semicirculi, erunt figuræ planæ similes iuxta meam definitionem, quarum & tangentiũ, quæ per extrema, BC, GN, ducuntur erunt incidentes ipsi diametri, BC, GN, vt probatum fuit, veluti idem patet de semicirculis, BXC, GZN, & de quibuscumq; alijs, quæ diuidunt ipsas, EO, MR, similiter ad eandem partē, & consequenter diuidunt etiam altitudines eorundem respectu basium sumptas similiter ad eandem partem, & de ijs, quæ per extrema, E, M, ducuntur, habemus igitur cylindros, AC, FN, siue conos, BEC, GMN, quorum ducta sunt plana opposita tangentia dictorum solidorum homologis figuris parallelæ, quæ sunt plana, BXC, AD, GYN, FH, quibus inciderunt duo plana ad æquales angulos ex eadem parte, illa nempe, in quibus

Ex Cor. 5.
& ex 16.
huius.

27. huius.

B. definit.
10.

Ex Lem.
ant.

17. Vnde.
Elem.

sunt ipsa parallelogramma, AC, FN, vel triangula, BEC, quia sunt recta ad bases .i. ad dicta tangentia, ipsæ autem figuræ .i. parallelogramma, vel triangula inuenta sunt esse similia, quarum homologarum regulæ oppositæ tangentes, AD, BC; FH, GN, quarum sunt incidentes, EO, MR, earum autem lineæ homologæ, sumptæ regulis dictis tangentibus, repertæ sunt esse incidentes figurarum planarum similium, quæ diuidunt altitudines dictorum solidorum iam dictas similiter ad eandem partem, & oppositarum tangentium, quæ omnes ijs, quæ ducuntur per extrema, BC, GN, tangentibus circulos, BB, CX, GYNZ, sunt æquidistantes, vt facile consideranti patebit, ergo cylindri, AC, FN, vel coni, BEC, GMN, sunt similes iuxta meam definitionem generalem similium solidorum, quod ostendere opus erat.

Def. 11.

THEOREMA XXIX. PROP. XXXII.

Definitio mea similium conicorum, & cylindricorum concordat cum definitione generali similium solidorum.

Sint cylindrici quicunque, AH, KY; seu conici in iisdem basibus, & altitudinibus (vt vna vice vtriusq; demonstrationem absoluamus) NLH, VXY, similes iuxta definit. 7. huius. Dico eosdem etiam esse similes iuxta definit. 11. Quoniam ergo vtraque prædicta solida sunt similia, erunt bases, LH, XY, similes, ducantur earum oppositæ tangentibus, quæ sint homologarum regulæ, ipsæ, LD, HG, Xf, Yl, quarum, & prædictarum similium figurarum incidentes sint ipsæ, DG, fl, quæ etiam pro regulis aliarum homologarum sumi poterunt, sint ergo duæ quæcunq; homologæ parallelæ incidentibus, DG, fl, ipsæ, LH, XY, si ergo per has, & latera cylindricorum, vel conicorum iam dictorum extendantur plana, ab ijs producentur in cylindricis similia parallelæ.

Def. 7.

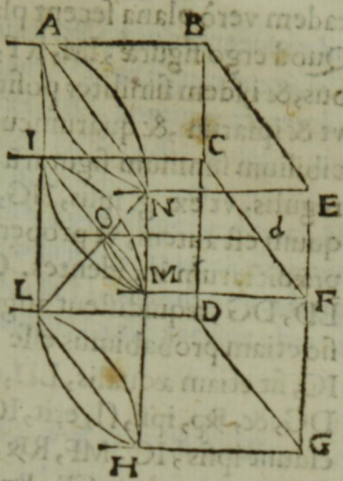
Coro. pri.

B. def. 10.

Corol. 23.

Def. 7.

rallelogramma, & in conicis
 similia triangula, quæ etiam
 erunt ad bases æquæ ad ean-
 dem partem inclinata. Ex-
 tendantur ergo per opposi-
 tas tangentes, LD, HG; Xf,
 Yl, plana tangentia tam cy-
 lindricos, quam conicos iam
 dictos, & hæc simul cum pla-
 nis basium indefinitè produ-
 cantur ad partes incidētium,
 DG, fl, & tandem per, DG,
 fl, cum sint parallelæ, exten-
 dantur plana ipsis, AH, KY,
 parallelæ secantia iam produ-
 cta plana in rectis, DG, GE,
 EB, BD, DE, fl, l&, & Z, Zf,
 f&, eruat ergo parallelepi-
 peda, AG, Kl, & prismata,
 LNGD, XVlf, ergo erit pa-
 rallelogrammum, BG, simile
 ipsi, AH, &, Zl, simile, KY,
 quæ cum sint inter se similia,
 etiam, BG, Zl, erunt similia,
 sic etiam ostendemus trian-
 gula, EDG, & fl, esse similia,
 subintellige iuxta definitionem Euclidis, ergo erunt etiam
 similia iuxta defin. 10. Ducantur duo plana oppositis tan-
 gentibus intermedia, ac parallelæ, altitudines dictorū so-
 lidorum respectu basium, LH, XY, sumptas, similiter ad ean-
 dem partem diidentia, quæ in cylindricis producāt figu-
 ras, IM, RT, in conicis verò, OM, ST, secant verò plana
 tangentia in rectis, IC, MF, Od, r&, Tp, So, istæ ergo erunt
 ad invicem parallelæ, & tangent figuras, IM, RT, OM, ST,
 eadem

Defin. 8.
Vad. Ele.

14. Vad.
Elem.

17. huius;

16. Vad.
Elem.
Corol. 9.

N

Corol. 12. eadem verò plana secant plana, BG, Zl, in rectis, CF, Rp, Quod ergo figuræ, IM, RT, vel, OM, ST, sint similes basi-
 22. & 19. bus, & ipsdem similiter positæ iam ostensum fuit, ex quo fit, huius. ut & ipsarum, & quarumcunq; sic in prefatis solidis produ-
 cibilibus similium figurarum homologæ duabus quibusdam regulis, ut ex. g. ipsis, HG, Yl, semper æquidistant. Reli-
 quum est autem, ut probemus, CF, Rp, vel, dF, op, esse prædictarum incidentes. Cum ergo duæ, IC, CF, duabus,
 20. Vnde. LD, DG, æquidistant anguli, IGH, LDG, æquales erunt, hinc. sic etiam probabimus esse æquales, RRp, Xfl, cum verò, IC, sit etiam æqualis, LD, & RRp, ipsi, Xf, necnon, CF, ipsi, DG, & Rp, ipsi, fl, erit, IC, ad RRp, ut, CF, ad Rp, & in-
 cidunt ipsi, IC, MF, RRp, Tp, ad eundem angulum ex ea-
 dem parte, ergo, CF, Rp, erunt incidentes similium figu-
 24. huius. rarum, IM, RT, & oppositarum tangentium, IG, ME, RRp, Tp, eadem ratione demonstrabimus, dF, op, esse inciden-
 tes similium figurarum, OM, ST, & oppositarum tangen-
 tium, Od, MF, So, Tp, est autem, dF, ad op, ut, dE, ad oE, scilicet, ut, DE, ad fE, nam, DE, fE, sunt similiter ad ean-
 27. Vnde. dem partem diuisæ in punctis, d o, (ceterum altitudines di- hinc. storum solidorum per plana, IF, Rp, similiter ad eandem partem diuiduntur) ergo, dF, op, æquidistantes oppositis tangentibus, BE, DG, Z&, fl, sunt homologæ figurarum similium, EDG, & fl, quarum & oppositarum tangentium incidentes erunt ipsæ, ED, & f. Eodem modo ostendemus, CF, Rp, esse homologas similium figurarum, BG, Zl, quarum & oppositarum tangentium, BE, DG, Z&, fl, incidentes sunt ipsæ, BD, Zf, hæc autem etiam in cæteris traiectis planis, ut dictum est contingere ostendemus, ergo, BG, Zl, EDG, & fl, erunt figuræ incidentes similium cylindricorum, seu conicorum iam dictorum, & oppositorum tangentium planorum, AE, LG, K&, XL, ergo in his solidis ad-
 sunt omnes conditiones def. 11. ut recolenti easdem pate-
 fiet, igitur erunt iuxta eandem pariter similia. Aduerte

autem, quod supposui planum, NG, tangere tam cylindricum, quam conicum, ut etiam, VI, ne figura nimis confunderetur, & ut fierent latera, EG, & l, communia parallelogrammis, BG, Zl, & triangulis, DEG, f&l, valebit tamen eadem demonstratio etiam si plana ducta per, HG, Yl, tangentia cylindricos, diuersa sint à planis per easdem, HG, Yl, transeuntibus, ac tangentibus ipsos conicos, fient enim semper similia triangula, EDG, & fl, etiam si non adiaceant lateribus, EG, & l, ut consideranti facile patebit, hæc autem nobis ostendenda erant.

THEOREMA XXX. PROP. XXXIII.

SI solidum rotundum feceretur plano per axem, producta in eo figura erit, quæ per reuolutionem ipsum genuit.

Sit solidum rotundum, cuius axis, AM, basis circulus, HDEF, hoc autem plano per axem, AM, ducto, secetur, quod in eo producat figuram, ACDFG. Dico hanc esse eam, quæ per reuolutionem ipsum solidum genuit. Intelligatur reuolui circa, AM, figura, quæ dictum solidum genuit, donec reperiatur posita in plano figura, ACDFG, igitur vel harum figurarum perimetri congruunt, vel non, si sic ex illis facta erit vna figura, ea nempe, quæ per reuolutionem generat dictum solidum, si verò non congruant, aliquis punctus alterius ambituum dictarum figurarum non reperietur in reliquæ ambitu, sit is punctus, B, qui reperietur in ambitu figure, quæ per reuolutionem

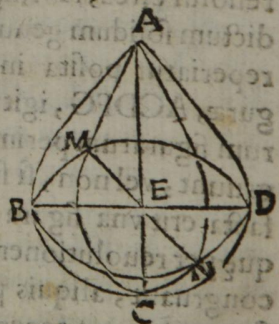

dictum solidum descripsit, quæ sit ipsa, ABDFG, & non in ambitu figuræ, ACDFG, cuius ambitus est cõmunis sectio plani ducti per axem, & superficiem dictum solidum ambientis, quia igitur, B, non est in communi sectione iam dicta, & est in plano figuræ, ACDFG, igitur erit intra, vel extra superficiem ambientem dictum solidum, est autem in ambitu figuræ, quæ tali ambitu dictam superficiem describit, ergo erit in ipsa superficie ambiente, & non erit, quod est absurdum, non igitur aliquis punctus ambitus figuræ, quæ dictam solidum per reuolutionem generat est extra ambitum figuræ, ACDFG, igitur isti ambitus, & consequenter ipsæ figuræ sibi inuicem congruunt, & sit vna figura, ea scilicet, quæ per reuolutionem dictum solidum rotundum generat, quod erat demonstrandum.

THEOREMA XXXI. PROP. XXXIV.

SI solidum rotundum secetur plano ad axem recto, fiet concepta in ipso figura circulus, cuius centrum erit in axe.

Sit solidum rotundum, cuius axis, AC, & figura, quæ ipsum per reuolutionem genuit ipsa, ABCD, secetur autem plano ad axem recto, ex quo in ipso producatur figura, MBND. Dico hanc esse circulum, cuius centrum erit in axe, vt, E, sit autem communis sectio plani recti ad axem, & figuræ, ABCD, recta, BD, quia ergo figura, ABCD, est circa axem, ipsa autem, BD, quæ rectè axem secat, vna est ex ordinatim ad ipsam axim applicatis, ideo ab ea bisariam diuiditur in puncto, E, ducatur nunc aliud planum

Defin. 6

num per axem, quod in dicto solido producat figuram, AM CN, quæ secet figuram, MBND, in recta, MN, erit ergo hæc figura eadem ei, quæ per reuolutionem dictum genuit *Enantes;* solidum, & ideo erit figura circa axem, ad quam ordinatim applicatur, MN, cum ipsa rectè axem, AC, diuidat, ergo, MN, bifariam diuiditur in, E, eodem pacto quascumq; alias communes sectiones figurarum per axem, AC, transeuntium, & figuræ, BNDM, ostendemus bifariam diuidi in, E. Vltèrius, quia figuræ, ABCD, AMCN, sunt eadem illi, quæ per reuolutionem generat solidum, ABCD, & BD, MN, transeunt per idem punctum axis, AC, rectè eundem secantes, ideo si ipsa, AMCN, reuolueretur, donec esset in plano figuræ, ABCD, illi congrueret, & MN, ipsi, BD, vnde, MN, BD, sunt æquales, & ideo earum dimidiæ, NE, EB; ME, ED, erunt æquales, eodem pacto ostendemus quascumq; ductas à puncto, E, ad lineam ambientem, MBND, esse æquales cuilibet ipsarum, BE, EN, ED, EM, ergo figura, MBND, erit circulus, cuius centrum, E, in axe reperitur, quod erat ostendendum.

COROLLARIUM.

Colligimus autem ipsas, BD, MN, communes sectiones figurarum per axem ductarum, & circularum, qui per sectionem dicti solidi per plana ad axem recta in eo producuntur, esse eorum diametros, cum per centrum transeant.

THEOREMA XXXII. PROP. XXXV.

Si quicunq; conus secetur plano basi æquidistante concepta in cono figura erit circulus centrum in axe habens.

Si

Si conus sit rectus patet hoc ex antece-
 denti Prop. ceterum si sit scalenus, qualis
 fit conus, $ACFD$, qui secetur plano basi,
 CFD , æquidistante, quod in eo producat
 figuram, BRE . Dico ipsam esse circulum,
 centrum in axe habentem. Secetur ergo
 plano per axem, quod in eo producat trian-
 gulum, ACD , cuius & circuli, CFD , com-
 munis sectio sit, CD , quæ erit diameter
 dicti circuli; eius autem & figuræ, BRE ,
 communis sectio, BE , sunt igitur trianguli, ABI , ACN , si-
 miles, quia, BI , æquidistant ipsi, CN , ergo, CN , ad, NA , e-
 rit, vt, BI , ad, IA , eodem modo ostendemus, AN , ad, ND ,
 esse vt, BI , ad, IE , ergo, ex æquo, CN , ad, ND , erit vt, BI ,
 ad, IE , sed, CN , est æqualis, ND , ergo &, BI , ipsi, IE . Du-
 catur nunc aliud planum per axem, quod producat trian-
 gulum, ANF , quodq; secet figuram, BRE , in, IR , sient er-
 go trianguli, AIR , ANF , æquianguli, ergo, FN , NA , NC ,
 erunt lineæ in eadem proportionem cum ipsis, RI , IA , IB , er-
 go, ex æquo, FN , ad, NC , erit vt, RI , ad, IB , sed, FN , est
 æqualis ipsi, NC , ergo, RI , erit æqualis ipsi, IB , eodem mo-
 do ostendemus quascunq; ductas à puncto, I , ad lineam
 ambientem, BRE , esse æquales ipsi, BI , ergo figuræ, BRE ,
 erit circulus, cuius centrum, I , quod ostendere oportebat.

COROLLARIUM.

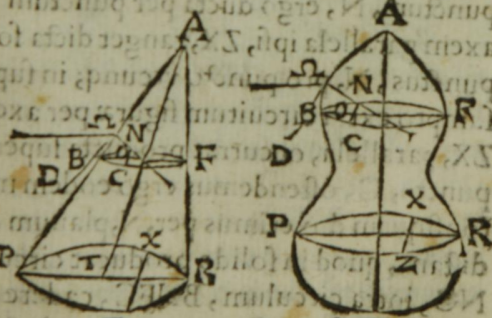
Hinc patet ipsam, BE , communem sectionem trianguli per
 axem ducti, & circuli, BRE , esse eiusdem diametrum,
 cum per eius centrum transeat.

THEO-

THEOREMA XXXIII. PROP. XXXVI.

SI solidum rotundum, vel conus scalenus secetur plano per axem, deinde secetur solidum rotundum (nisi basim habeat, quæ circulus erit) plano ad axem recto, circulum producente, in cuius plano, & illius, qui est coni basis perpendicularis ducta sit basi figuræ per axem ductæ; deinde sumpto puncto in ambitu figuræ per axem, per illum æquidistans dictæ perpendiculari ducta fuerit recta linea, hæc tanget dicta solida, at si sumptus punctus sit extra talem ambitum, sed in superficie ambiente dicta solida, quæ per ipsum ducitur eidem æquidistans intra dicta solida eader, & producta vsq; ad superficiem ambientem à figura ducta per axem bifariam dividetur.

Sit solidum rotundum, ABTF, vel conus scalenus, APR, in basi circulo, PXRZ, quorum axis, AT, & si solidum rotundum non habeat basim, secetur plano recto ad axem, quod in eo producat, circulum, PXRZ, secetur autem ambo planis per axem, quæ producant in solido rotundo figuram, APTF, & in cono triangulum, APR, deinde in plano circuli, PZRZ, du-

catu

8. Vnde.
Elem.

34. huius.

Corol. 34.
huius.

10. Vnde.
Elem.

catur ipsi, PR , communi sectioni dicti circuli, & figuræ per axem, perpendicularis, ZX , & sumpto puncto in ambitu figuræ per axem, vt, Ω , per ipsum ducatur recta linea parallela ipsi, ZX . Dico hanc tangere dicta solida, si enim non tangit secet, veluti, $D\Omega N$, in puncto, N , igitur punctus .n. erit extra planum figuræ per axem, nam ipsa, $D\Omega N$, est parallela ipsi, ZX , quæ est ad rectos angulos figuræ per axem transeunti, & ideo etiam, $D\Omega N$, est illi ad rectos angulos, occurrit autem illi in puncto, Ω , ergo non occurrit illi in alio puncto, ergo, N , est extra planum figuræ per axem, ducatur per, N , planum æquidistans plano, $PXRZ$, circuli, quod producat circulum, $BNFC$, & sit, BF , communis sectio ipsius circuli, & figuræ per axem, quæ erit ipsius circuli diameter, & N , non erit aliquis punctorum, BF , ergo si ab, N , duxerimus ipsi, ZX , parallelam, vt, NC , cum etiam, BF , sit parallela ipsi, PR , continebunt angulos æquales, sed, ZX , secat perpendiculariter, PR , ergo, NC , secabit perpendiculariter, BF , ducta non ab extremitate diametri, ergo intra circulum, $BCFN$, erit, & bifariam secabitur ab ipsa, BF , ergo non transibit per circuitum figuræ per axem ductæ, & per ipsum transit, $D\Omega N$, ergo, NC , $N\Omega D$, sunt duæ rectæ lineæ eidem, ZX , parallelæ, ergo etiam inter se erunt parallelæ, quod est absurdum, cum transeant per idem punctum, N , ergo ducta per punctum ambitus figuræ per axem parallela ipsi, ZX , tanget dicta solida: Sit nobis nunc punctus, N , pro puncto vt cunq; in superficie ambiente, sumpto extra circuitum figuræ per axem, à quo ducta ipsi, ZX , parallela, occurrat producta superficiei ambienti in puncto, C , ostendemus ergo eodem modo supra adhibito (postquam duxerimus per, N , planum circulo, $PXRZ$, æquidistans, quod in solido producat circulum, $BNFC$), ipsam, NC , intra circulum, $BNFC$, cadere, & bifariam diuidi à recta, BF , siue à figura per axem ducta (nam est, NC , perpendicularis ipsi, BF), quod ostendere opus erat.

THEO-

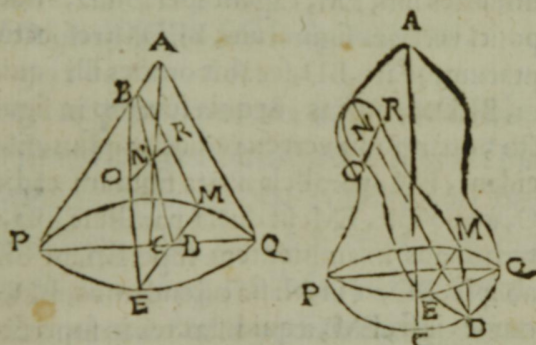
THEOREMA XXXIV. PROP. XXXVII.

SI solidum rotundum, vel conus scalenus, secantur plano per axem, & deinde alio plano secantur, cuius, & vnus planorū rectè axem secantium communis sectio sit recta linea perpendicularis communi sectioni eiusdem, & plani per axem; figura à secundo secante plano in solido producta erit circa axem, in cono scaleno autem erit circa axem, vel diametrum, & axis, vel diameter erit comunis sectio per dicta secantia plana productarum figurarum.

Sit solidum rotundum, APCQ, & conus scalenus, APEQM, vtraque autem secantur plano per axem, quod producat figuram, APCQ, in

solido, & triangulum, APQ, in cono, deinde secantur altero plano, cuius, & plani recti ad axem (quo productus sit circulus, PMQE,)

communis sectio sit, EM, perpendicularis ipsi, PQ, communi sectioni eiusdem, & plani per axem ducti. Dico figuram, BEDM, in solido rotundo esse circa axem, & in cono circa axem, vel diametrum, & axē, vel diametrum esse, BD, comunem sectionem productarum figurarum. Si ergo secundo producta figura per axem pariter ducta esset, manifestum est in solido rotundo fore figuram talem circa axem, & in cono fore triangulum, in quo axis, AC, si secaret æquidistantes basibus talis trianguli ad angulos

6. Defia.

33. huius.

16. huius.

rectos,

rectos, cum illas bifariam diuidat, esset talis triangulus figura circa axem, si verò ad angulos non rectos, esset figura circa diametrum, nempe circa, AC. Sed non transeat hæc secunda figura per axem, sint autem puncta, B, D, extrema communis sectionis primæ, & secundæ figuræ, idest ipsius, BD, ergo in solido rotundo (& in cono, dum triangulus, APQ, per axem ductus transit etiam per ductam à vertice, A, perpendicularem ipsi basi, PEQM, idest cum triangulus, APQ, est erectus basi, PEQM,) ipsa, EM, communis sectio secundi plani secantis, & PQ, plani rectè axim secantis, cum sit perpendicularis, PQ, communi sectioni planorum, PEQM, APQ, ad inuicem erectorum, erit etiam perpendicularis plano per axem, & idè erit perpendicularis ad omnes per eam in tali plano transeuntes, idè, BD, rectè secabit ipsam, EM, & quæ ducuntur per extrema, BD, æquidistantes ipsi, EM, tangent ipsa solida, vnde, B, D, erunt oppositi vertices figurarum, BEDM, respectu ipsius, EM, sumptarum, quare, BD, secabit omnes illi æquidistantes in figura, BEDM, ductas, & quia sumpto in figura, BEDM, puncto, qui non sit vertex respectu ipsius, EM, & ab eo ducta eidem, EM, parallela intra figuram cadit, sit is punctus, O, à quo ipsi, EM, sit ducta parallela ipsa, OR, igitur, OR, terminans in ambientem superficiem bifariam diuidetur ab ipsa, BD, vt in, N: sic ostendemus, BD, diuidere ceteras omnes ipsi, EM, æquidistantes in superficiem ambientem hinc inde terminatas, & quia, BD, secat, EM, ad angulos rectos, ceteras omnes iam dictas bifariam, & ad angulos rectos secabit, igitur tunc figura, BEDM, erit circa axem, BD, siue in solido rotundo, siue in cono: Si autem triangulus, APQ, non transeat per ductam ipsi plano perpendicularem, tunc eodem modo, quo supra ostendemus, BD, secare omnes æquidistantes ipsi, EM, bifariam, & quia triangulus, APQ, non transit per perpendicularem basi, neque erit erectus ipsi basi, PEQM, ergo angulus, EDB, non erit rectus,

Defin.
Vad. Elc.

Defin.

Coroll. 1.
4. huius.

Coroll. 1.
4. huius.

Ex antea.

rectus, nam si esset rectus, cum sit etiam rectus, EDP, planum circuli, PEQM, esset erectum triangulo, APQ, & ille huic, quod est contra suppositum, igitur, BD, secabit, EM, & consequenter ceteras iam dictas illi æquidistantes bifariam, & ad angulos non rectos, igitur figura, EBM, tunc erit circa diametrum, & erit diameter ipsa, BD, siue axis, in supradicto casu tum in cono, tum etiam in solido rotundo, quod erat ostendendum.

4. Undec.
Elem.

COROLLARIUM.

Hinc colligitur in cono, si triangulus per axem ductus sit erectus basi, fieri dictam figuram circa axem; si verò non sit erectus, sed inclinatus eidem, fieri figuram circa diametrum; in solido rotundo autem fieri semper figuram circa axem.

THEOREMA XXXV. PROP. XXXVIII.

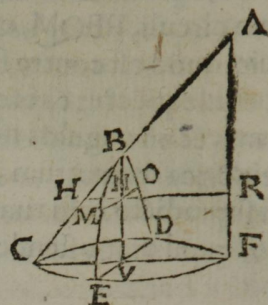
Si conus secetur plano per axem, secetur deinde altero plano secante basim coni secundum rectam lineam, quæ ad basim trianguli per axem sit perpendicularis, cuius & trianguli per axem communis sectio sit parallela vni laterum trianguli per axem; quadrata ordinatim applicatarum ad axim, vel diametrum figuræ in cono secundo plano productæ, æquidistantium eiusdem, & basis communi sectioni erunt inter se, vt abscissæ per easdem ordinatim applicatas versus verticem sumptæ ab eisdem axibus, vel diametris iam dictis.

Sit conus, cuius vertex, A, basis circulus, CEFD, secetur

O 2

tur

tur autem prius plano per axem,
quod in eo producat triangulum,
36. huius. ACF, secetur deinde altero plano
basim secante secundum rectam,
ED, perpendicularem ipsi, CF, cu-
37. antec. ius in cono concepta sit figura,
BED, erit ergo hæc figura circa
axem, vel diametrum, BV, quæ
sit parallela ipsi, AF, cuius ver-
tex respectu ipsius, ED, erit, B;
ducatur à puncto, M, qui non sit punctus, B, sed utcumque
sumptus in linea, EBD, extra basim, ED, ipsi, ED, recta
æquidistans, MO, producta vsque ad ambientem superfi-
ciem, cui occurrat in, O, igitur hæc erit una ex ordinatim
applicatis ad axim, vel diametrum, BV, æquidistans ipsi,
ED, quæ bifariam diuidetur ab ipsa, BV, in puncto, N, du-
catur per, N, ipsi, CF, parallela, HR, est verò etiā, MO, ipsi,
ED, parallela, ergo planum transiens per, HR, MO, æqui-
distabit basi, CEFD, & quatuor puncta, H, M, R, O, erunt
38. huius. in circuli periphæria, cuius diameter, HR, quem secat, MO,
perpendiculariter, nam angulus, HNM, æquatur angulo,
39. Secun. CVE, qui rectus est, ergo quadratum, MN, æquatur rectan-
Elem. gulo, HNR, & quadratū, EV, rectangulo, CVF, est autem
rectangulum, CVF, ad rectangulum, HNR, (quia eorum al-
titudines, VF, NR, sunt æquales, cum sint parallelogram-
mi, NF, opposita latera) ut basis, CV, ad, HN, ex prima,
Sexti Elem. vel ex quinta lib. sequentis independenter ab
hac demonstrata, & quia, HN, est parallela ipsi, CV, trian-
guli, BHN, BCV, sunt æquianguli, ideò, ut, CV, ad, HN,
ita, VB, ad, BN, ergo rectangulum, CVF, ad rectangulum,
HNR, idest quadratum, EV, ad quadratum, MN, erit ut,
VB, ad, BN, est autem quadratum, ED, quadruplum qua-
40. Secundi drati, EV, nam est æquale quadratis, EV, VD, & rectangu-
Elem. lis sub, EVD, bis, idest duobus quadratis, EV, quæ eum
præ-

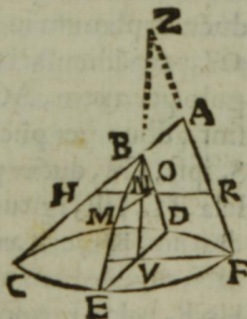
prædictis conficiunt quatuor quadrata, EV, & eadem ratione quadratum, MO, est quadruplum quadrati, MN, ergo quadratum, ED, ad quadratum, MO, erit ut, VB, ad, BN, quæ sunt abscissæ ab ipsa axi, vel diametro, BV, versus verticem, B, per ipsas, ED, MO, ordinatim ad ipsam, BV, applicatas, quod ostendere opus erat; hæc autem vocatur ab Apollonio Parabola.

THEOREMA XXXVI. PROP. XXXIX.

Idem positis, præterquam quod, BV, sit parallela ipsi, AF, sed posito, quod concurrat cum eodem latere, FA, versus verticem producto, ut in, Z. Dico quadratum, ED, ad quadratum, MO, esse ut rectangulum, ZVB, ad rectangulum, ZNB.

Quia enim quadratum, EV, est æquale rectangulo, CVF, & quadratum, MN, rectangulo, HNR, ideo quadratum, EV, ad quadratum, MN, erit ut rectangulum, CVF, HNR, rectangulum verò, CVF, ad HNR, habet rationem compositam ex ea, quam habet, CV, ad, HN, (ut infra independenter ab hac Proposit. probatur) i. VB, ad, BN, quia trianguli, CVB, HNB, sunt æquianguli, & ex ea, quæ habet, VF, ad, NR, idest, VZ, ad, ZN, quia trianguli, VFZ, NRZ, sunt æquianguli, duæ verò rationes, VB, ad, BN, & VZ, ad, ZN, componunt rationem rectanguli, ZVB, ad rectangulum, ZNB, ergo rectangulum, CVF, ad rectangulum, HNR, i. quadratum, EV, ad quadratum, MN,

14 Secunda
Elem.

Ex Sexta
lib. 2. seq.
vel ex 23.
Sexta Ele.

Ex Sexta
lib. 2. seq.
vel ex 23.
Sexta Ele.

vel

rationem rectanguli, BSV, ad rectangulum, BNV, ergo re-
ctangulum, TSL, ad, HNR, .i. quadratum, BS, ad quadra-
tum, MN, vel quadratum, BD, ad quadratum, MO, erit ut
rectangulum, VSB, ad rectangulum, VNB, quod ostende-
re opus erat; hæc autem ab Apollonio vocatur Ellipsis.

Ex Sexta
lib. 2. seq.
vel ex 23.
Sexta. Elc.

S C H O L I U M.

Hæc circa sectiones conicas apposui, tum ut quod meum me-
succurrit in lucem proferrem, tum ut elucescat, quam fa-
cile passionēs, quæ ab Apollonio in Elementis conicis circa easdem
diametros, vel axes quoscūq; demonstrantur, circa eos, qui axes,
vel diametri principales, siue ex generatione vocantur modo su-
pradicta ostendantur. His tamen contenti ex Apollonio recipimus
pro dictarum sectionum axibus, vel diametris quibuscumque
quod ipse colligit ad finem Prop. 51. primi Conicorum, scilicet:

In Parabola unamquamq; rectarum linearum, quæ dia-
metro ex generatione ducuntur æquidistantes, diametrum
esse: In hyperbola verò, & ellipsi, & oppositis sectionibus
unamquamq; earum, quæ per centrum ducuntur, & in pa-
rabola quidem applicatas ad unamquamq; diametrum, æ-
quidistantes cōtingentibus, posse rectangula ipsi adiacen-
tia: In hyperbola, & oppositis posse rectangula adiacentia
ipsi, quæ excedunt eadem figura: In ellipsi autem, quæ ea-
dem deficiunt: Postremo quæcumq; circa sectiones adhi-
bitis principalibus diametris demonstrata sunt, & alijs dia-
metris assumptis eadem contingere.

Tres autem proximæ Propositiones etiam in meo Speculo Vstro-
rio descriptæ fuerunt, cum & ibi iisdem indigerem, has verò hic
repetere volui, ut qui meum illud Speculum non viderunt, etiam
iisdem potiri possint: Aliqua tamen ex infra scriptis nunc ex Ara-
chimedæ, & eiusdem Commentatoribus sumemus, ut iam ostensa,
ne has demonstrationes, quæ apud præfatos Auctores videri pos-
sunt, frustra repetamus.

THEO.

THEOREMA XXXVIII. PROP. XLI.

SI sphaera, vel sphaeroides, conoides parabolicum, vel hyperbolicum planis secantur ad axem rectis, communes sectiones erunt circuli diametros in eadem figura ducta per axem (quæ est illa, quæ per reuolutionem creat dictum solidum) fitas habentes.

Patet hæc propositio, nam supradicta sunt solida rotunda, nascuntur. n. ex reuolutione figurarum circa axem.

Defin. 6.
34. huius.

THEOREMA XXXIX. PROPOS. XLII.

SI conoides parabolicum plano secetur non quidem per axem, neq; æquidistanter axi, neq; ad rectos angulos cum axe, communis sectio erit ellipsis, diameter verò ipsius maior erit linea concepta in conoide ab intersectione facta planorum, eius scilicet, quod secat figuram, & eius, quod ducitur recto per axem ad planum secans, minor verò diameter æqualis erit distantia linearum ductarum æquidistanter axi ab extremis diametri maioris.

Hæc ostenditur ab Archimede lib. de Conoidibus, & Sphaeroidibus p. 13.

THEOREMA XL. PROPOS. XLIII.

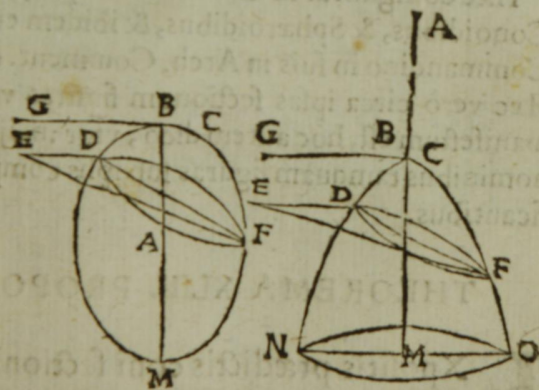
SI conoides hyperbolicum plano secetur coincidente in omnia coni latera conoides com-
præ-

præhendentis non recto ad axem; sectio erit ellipsis, diameter verò maior ipsius erit concepta in conoide à sectione facta planorū, alterius quidem secantis figuram, & alterius acti per axem recto ad planum secans. Archim. ibid. Prop. 14.

THEOREMA XLI. PROP. XLIV.

SI sphæroides plano secetur nō recto ad axem, sectio erit ellipsis, diameter verò ipsius maior erit concepta in sphæroide sectio duorum planorum, eius scilicet, quod secat figuram, & eius, quod ducitur per axem recto ad planū secans. Arch. ibid. Prop. 15.

Minor verò diameter sic habetur; Sit Sphæroides, vel conoides hyperbolicum, BDMF, axis, BM, centrum, A, ellipsis verò p axem trāsiens in sphæroide, BDMF, in conoide verò hyperbola, NC O. Secetur autem sphæroides, vel conoides plano nō recto ad axē, sed erecto figuræ, BDMF, ex quo fiat in ipsis sectio, DE, hæc erit ellipsis, cuius maior diameter, DE. Inueniatur nunc vertex ellipsis, seu hyperbolæ,

P

bolæ,

bolæ, BDME, respectu ipsius, DF, qui sit, C, & iungatur, CB, ac per, B, agatur, BG, tangens in, B, ipsam ellipsem, seu hyperbolam, tandem à puncto, D, parallela ipsi, BG, & à puncto, F, parallela ipsi, CB, producantur, DE, FE, quæ inuicem concurrent vt in, E. Dico igitur, quod erit, ED, minor diameter eiusdem ellipsis, DF.

Hoc autem demonstrat ibid. David Riualtus in Commentarijs in Archim. ad Prop. 14. & 15.

THEOREMA XLII. PROPOS. XLV.

SI sphæroides, vel conoides parabolicum, seu hyperbolicum secantur quomodocūq; planis parallelis ad axem rectis, siue inclinatis, communes sectiones similes erunt, & diametri eiusdem rationis erunt omnes in eadem figura per axem transeunte, rectè easdem secante.

Hæc colliguntur in Coroll. 2. Prop. 15. lib. Arch. de Conoidibus, & Sphæroidibus, & ibidem etiam à Federico Commandino in suis in Arch. Comment. demonstrantur. Hæc verò circa ipsas sectionum figuras verificari pariter manifestum est, hoc autem dico, vt or. n. ijsdem sectionum nominibus tamquam figuras sub ipsis comprehensas significantibus.

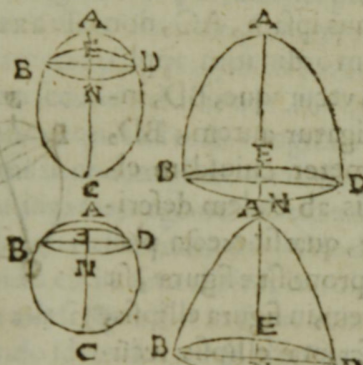
THEOREMA XLIII. PROPOS. XLVI.

EXpositis prædictis conic sectionibus, Circulo nempe, Ellipsi, Parabola, & Hyperbola, si, quæ ad earundem axes ordinatim applicantur, diametri esse intelligantur circulorum ab ipsis

sis

sis descriptorum, qui sint erecti planis ipsarum figurarum, periphæriæ descriptorum circularum, in sectione, quæ est circulus, erunt omnes in superficie spheræ, in Ellipsi verò in superficie sphæroidis, in Parabola in superficie conoidis parabolici, & in Hyperbola in superficie conoidis Hyperbolici.

Sint prædictæ sectiones figuræ scilicet, ipsæ, ABCD, eorum axes, AC, vna ex ordinatim ad axim applicatis, BD, quæ intelligatur esse, diameter ab ea descripti circuli, BNDE. Dico circumferentiam, BNDE, esse in dicta superficie. Intelligantur dictæ figuræ reuolui circa suos axes, vt ex circulo fiat sphaera, ex ellipsi sphæroides, ex parabola conoides parabolicum, & ex hyperbola hyperbolicum, secantur autem planis ad axem rectis, et eundem axem secantibus in eodem puncto, in quo descriptus circulus eum secat, producet ergo ab hoc secante plano in ipsis solidis circulus centrum in axe habens, cuius diameter erit ABD, habemus igitur duos circulos in eodem plano, circa eandem diametrum, ergo illi erunt congruentes; periphæria autem circuli dicto secante plano in dicto solido producti est in superficie ambiente dictum solidum, ergo & periphæria circuli, BNDE, descripti, vt dictum est, erit in tali superficie, scilicet in superficie spheræ in figura circuli, sphæroidis in figura ellipsis, conoidis parabolici in figura parabolæ, & hyperbolici

34. huius.

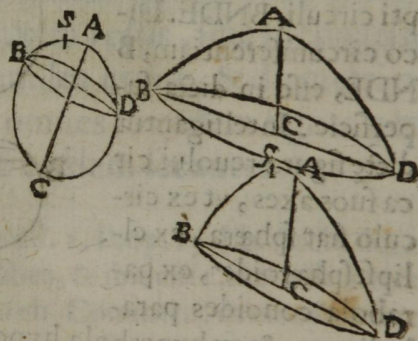
Corol. 34.
huius.

bolici in figura hyperbolæ, idem ostendemus de alijs quibuscunq; sic descriptis circulis ab ordinatim applicatis ad dictos axes tanquam à diametris, qui sint erecti eisdem sectionibus, igitur quod proponebatur demonstratum fuit.

THEOREMA XLIV. PROP. XLVII.

Infrascriptis positis, eadem adhuc sequi ostendemus.

Iisdem enim expositis figuris, præter circulum, supponamus ipsam, AC, non esse axem, sed diametrum, & ad ipsam ordinatim applicari utcumque, BD, intelligatur autem, BD, diameter cuiusdam ellipsis ab eadem descriptæ, quæ sit erecta plano propositæ figuræ, sit autem, in figura ellipsis, descriptæ ellipsis secunda diameter perpendicularis ipsi, BD, & æqualis ductæ à puncto, B, parallelæ tangenti ellipsim, ABCD, in extremitate eiusdem axis (quæ tangat in, S,) interiectæ inter, BD, & eam, quæ ducitur à puncto, D, parallelæ iungenti puncta, S, A. In figura verò hyperbolæ sit secunda diameter perpendicularis, BD, & æqualis ei, quæ ducitur à puncto, D, parallelæ tangenti hyperbolam in extremitate axis (vt in, S,) interiectæ inter, BD, & eam, quæ ducitur à puncto, B, parallelæ iungenti puncta, S, A, & tandem in parabola sit secunda diameter perpendicularis, quæ ipsi, BD, & æqualis distantia parallelarum eiusdem axis, quæ ducuntur ab extremitatibus ipsius, B, D. Intelligatur

44. huius.

42. huius.

tur deinde constituta conoides, & spheroides, in quibus planis per eorum axes ductis, productæ sint figuræ iam dictæ, fecentur deinde planis ad axem obliquis, sed erectis ad dictas figuras, & sint eadem plana descriptarum ellipsium dicta solida secantia, erūt ergo ex his secantibus planis conceptæ in ipsis figuræ pariter ellipses, quarū diametri erunt, BD, quidem prima, secunda autem in spheroidē æqualis ducta à puncto, B, parallelæ tangenti ellipsim in, S, interiecta inter ipsam, BD, & ductam à puncto, D, parallelam iungenti puncta, S, A, (in cæteris autem solidis eadem suo modo verificabūtur) ergo in spheroidē ipsa, BD, est prima diameter dictæ ellipsis, quæ à dicto secante plano producitur, & est etiam prima diameter ellipsis, quæ describitur modo supradicto, sunt autem secundæ diametri utriusq; ellipsis æquales, immo cōmunes, quia ad rectos angulos secāt ipsam, BD, ergo habemus in eodem plano duas ellipses circa easdem diametros coniugatas, ergo necessariō erunt cōgruentes, sed linea ellipsis, quæ est communis sectio dicti plani, & superficie spheroidis est in superficie spheroidis, ergo & linea ellipsis ut supra descripta erit in superficie dicti spheroidis. Eodem modo idem de cæteris ellipsis similiter descriptis demonstrabimus tum in spheroidē, tum etiam in conoidibus parabolicis, & hyperbolicis, quæ ostendere opus erat.

44. huius

Elicietur
ex Corol.
25. huius.

COROLLARIUM.

Hinc patet proposito aliquo ex supradictis solidis, eoque secto planis visumq; parallelis ad axem rectis, siue obliquis figuræ, quæ ex sectione planorum in ipsis solidis producuntur, easdem esse illis, quæ describuntur lineis rectis, tamquam homologis diametris, & primis, id est, inquam, quæ sunt communes sectiones dictarum æquidistantium figurarum, & figuræ, quæ produceretur dicto plano per axem recte eas secante, quæ describentes essent, quæ

ordo.

ordinatim applicantur ad axes, vel diametros dictarum figurarum, secundis autem diametris descriptarum figurarum existentibus, ijs, qua supra dicta sunt, prout postulat varietas solidorum, iuxta Prop. 42. 43. & 44. huius.

SCHOLIUM.

A Duerse tamen lices supra vocentur diametri, qua dictas figuras describunt, debere tamen intelligi semper esse axes descriptarum figurarum, cum. n. nomen diametri sit commune diametro. & axi, aliquando vice axis utimur nomine diametri, ut in circulo apparet, cuius tamen omnes diametri sunt axes: Itaque super sciendum est etiam, qua circa hyperbolam hic habentur, circa sectiones oppositas, quarum communes sunt dictae passiones, quoque intelligi posse. Eadem verò nedum in dictis integris solidis, sed etiam in eorum portionibus, siue in portionibus sectionum coni abscissis per lineas ad earum axim, vel diametrum ordinatim ductas, pariter verificari manifestum est.

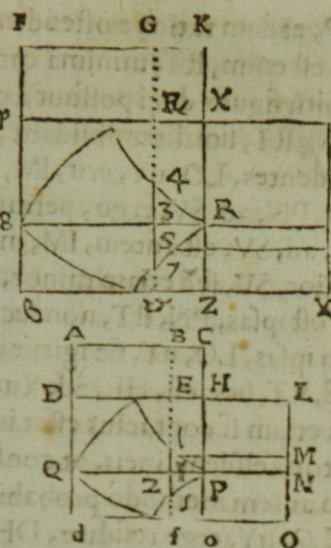
LEMMA.

Propositis duabus quibuscunque similibus figuris, duae quauis rectae lineae earum homologue poterunt esse incidentes, vel in ipsis productis reperientur saltem earum incidentes, & oppositarum tangentium, quibus ipsae incidunt ad eundem angulum ex eadem parte, erunt autem dictae homologue semper inuentarum incidentium partes proportionales.

Sint duae quaecunque similes figurae planae, $lQsP$, $487R$, in eisque duae quaelibet homologue, ls , 47 . Dico has esse vel incidentes, vel in eisdem productis reperiri posse incidentes praedictarum figurarum, & oppositarum tangentium, quibus occurrant ipsae homologue, productae, ad eundem angulum ex eadem parte, quales sint, DL , dO , pu , gY .

Du-

Ducantur autem ulterius oppositæ tangentes, quæ sunt regulæ homologarum, $ls, 47$, ipsæ, $Ad, Co; Fg, KZ$, quarum & dictarum figurarum incidentes sint, AC, FK , parallelæ ipsis, DL , puta, hoc. n. fieri potest; erunt autem etiam ipsæ, dO , gY , regulæ homologarum, cum faciant angulos æquales cum regulis, dA, gF , ut suppono, & inueniri poterunt earum, & dictarum figurarum incidentes parallelæ eisdem, Ad, Fg , sint ipsæ, LO, uY , tales incidentes: Vel ergo homologæ datæ, $ls, 47$, terminantur ad oppositas tangentes, DL, dO ; puta, gY , vel non, & tunc producantur, & ipsis incidentant in punctis, E, f ; & R , & ulterius productæ usque ad, AC, FK , secant ipsas in punctis, B, G . Ulterius vel, Ho, XZ , tangunt se totis, vel aliqua tantum sui parte, vel in uno puncto tantum, prædictas figuras, tangant in punctis tantum, P, R , & ab ipsis ducantur parallelæ regulis, dO, gY , ipsæ, PN, RT , occurrentes incidentibus, LO, uY , in punctis, N, T , dico, LN, uY , similiter ad eandem partem secari in, N, T , si. n. hoc non sit, diuidatur, LO , in, M , similiter ad eandem partem, ac diuiditur, uY , in, T , & per, M , extendatur, ML , parallelæ, dO , incidentes ambitui figuræ in, I , & rursus secetur, uY , in, V , similiter ad eandem partem, ut secatur, LO , in, N , quia ergo, N , est intra puncta, M, O , etiam, V , erit inter puncta, T, Y ; ducatur tandem, VS , parallelæ, gY , incidens ambitui figuræ in, S . Quia igitur, ML , non incidit in punctum contactus rectæ, Ho , cum figura, erit, ML , maior,

Corol. 19.
& p. 24.

23. huius.

Coroll. 2.
19. & p. 24.

ior, NP, eadem ratione ostendemus, SV, fore maiorem ipsa, RT, est enim, RT, minima earū, quæ ab incidente, uY, ad ambitū figuræ duci possunt æquidistanter ipsi, gY. Cum verò, IM, RT, similiter diuidant, & ad eandem partem ipsas incidentes, LO, uY, erit, IM, ad, RT, vt, LO, ad, uY, idest vt, PN, ad, SV, ergo, permutando, IM, ad, PN, erit vt, RT, ad, SV, est autem, IM, maior, PN, ergo etiam, RT, erit maior, SV, sed etiam minor, quod est absurdum, ergo falsum est ipsas, PN, RT, non secare similiter ad eandem partem ipsas, LO, uY, sic igitur easdem diuidunt, eritque, PN, ad, RT, hoc est, HL, ad, Xu, vt, LO, ad, uY, idē ostendimus etiam si contactus esset in parte linearum, Ho, XZ, seu in totis eisdem lineis, vt consideranti facillè innotescet. Eadem autem methodo probabimus etiam, DL, pu, esse vt ipsas, LO, uY, ergo residuæ, DH, pX, hoc est, AC, FK, erunt vt, LO, uY, idest vt, E₄, B&, sed, AC, FK, similiter sunt diuisæ ab homologis, s l, 7 4, productis, in punctis, B, G, ergo, AB, ad, FG, idest, DE, ad, pB, erit vt, AC, ad, FK, idest vt, E₄, ad, B&. Extendantur, NP, TR, quæ diuidunt, LO, uY, similiter ad eandem partem, secantque ipsos, E₄, B&, in punctis, 2, 3, incidat autem, NQ, in, Q, punctum contactus lineæ, Ad, cum figura, ostendimus, vt factū est circa ipsas, NP, TR, etiam, T8, incidere in punctum contactus rectæ, pg, cum figura, quod sit ipsum, 8, quoniam ergo probatum est, DE, ad, pB, esse vt, E₄, ad, B&, erit etiam, Q2, ad, 8 3, vt, E₄, ad, B&. Similiter probabimus, 2P, ad, 3R, esse vt, E₄, ad, B&, & diuidunt ipsas, E₄, B&, similiter ad eandem partem, à quibus vicissim secantur ad eundem angulum ex eadem parte, cum, E₄, B&, sint parallelæ ipsis, LO, uY, ergo, E₄, B&, erunt incidentes similia figurarum, PlQs, R487, & oppositarum tangentium, DH, do, pX, gZ, quod etiam verificaretur de ipsis homologis, l s, 4 7, si fuissent ad oppositas tangentes terminatæ in punctis, E, 4, B, &. Modò etiam si ad illa puncta non ter-

mi-

minentur dico tamen, ls , ad, $E4$, esse vt, 47 , ad, $R\&$, etenim, ls , ad, 47 , est vt, AC , ad, FK , idest vt, LO , ad, uY , vel vt, $E4$, ad, $R\&$, vt probatum est, ergo permutando, ls , ad, $E4$, erit vt, 47 , ad, $R\&$, quod ostendere oportebat.

COROLLARIUM.

ET quoniam probatum est, ls , ad, 47 , esse vt, $E4$, ad, $R\&$, seu vt, LO , ad, uY , vt autem, LO , ad, uY , ita due homologe, QP , ad, 83 , idè due homologe, ls , 47 , sunt inter se, vt due homologe, QP , $8R$, & cum oppositæ tangentes, DL , dO , pu , gY , ductæ sint utcumque, licet ad eundem angulum ex eadem parte cum ipsis, $E4$, $R\&$, idè due homologe, ls , 47 , erunt vt quacūq; alia due homologe quibusvis regulis assumptæ, vel vt earum incidentes, immo & ipsa incidentes, erunt inter se, vt quavis alia due incidentes, ostensum .n. est, AC , ad, FK , esse vt, LO , ad, uY .

THEOREMA XLV. PROPOS. XLVIII.

SI sint duæ similes figuræ planæ, quarum sint ductæ oppositæ tangentes, quæ sunt homologarum earundem regulæ, per quas extendantur duo plana utcūq; inuicem parallela æquè ad eandem partem iisdem inclinata, deinde sumptis duabus quibuslibet homologis illæ describere intelligantur figuras planas similes, ductis primò planis æquidistantes, ita vt sint similiter descriptæ, & describentes earum lineæ, vel latera homologa, idem autem contingat cæteris homologis, etiam si omnes figuræ descriptæ seorsim in vnaquaq; propositarum figurarum non essent similes; Solida, quæ ab iisdem tanguntur oppositis

Q

pla-

planis, in quibus ex traiectione planorum præfatis oppositis tangentibus æquidistantium eadem figuræ produci possunt, erūt similia, & figuræ descriptæ eorundem homologæ figuræ, & earum regulæ ipsa opposita tangentia plana, quorum & dictorum solidorum figuræ incidentes erunt primò propositæ figuræ.

Hæc Propositio manifesta est, inuoluit .n. requisita omnia definitionis similium solidorum; nam hic habemus duo
Defin. 11. solida, ea nempe, quæ secantur planis dictarum figurarum, quorum duo extremo, siue primò ducta æquidistantia plana talia sunt, ut illis incidant duo plana (in quibus nempe
huius. reperiuntur propositæ figuræ similes, quarum homologarum regulæ sunt communes sectiones earum, & dictorum oppositorum planorum tangentium) ad eundem angulum ex eadem parte, sunt autem figuræ planæ descriptæ lineis, vel lateribus homologis propositarum figurarum inter se similes, illæ .s. quæ secant incidentes propositarum figurarum, & subinde altitudines dictorum solidorum similiter ad eandem partem, & æquidistant dictis tangentibus planis, respectu quorum altitudines dictas assumptas intelligo; & quia supponimus omnium descriptarum similium figurarum latera homologa describentia esse lineas, vel latera homologa similium figurarum, quæ omnia sunt inter se æquidistantia, idè omnes earum lineæ homologæ duabus quibusdam regulis æquidistant, & ipsa latera describentia erunt etiam lineæ incidentes, vel in eisdem productis, saltem reperiri poterunt incidentes descriptarum similium figurarum, & oppositarum tangentium duabus quibusdam semper æquidistantium, scilicet eis, quæ cum dictis incidentibus angulos continent æquales (erunt autem dicta latera homologa incidentes, si dictæ tangentes transeant per
 extre-

27 Vnde.
 Item.

Corol. 23.
 huius.

extrema laterum describentium, si autem non, poterunt tamen in ipsis lateribus productis assumi earundem incidentes, quæ erunt, ut ipsa latera homologa) & cum ipsæ propositæ figuræ sint similes, subinde etiam erunt similes illæ, quæ capient omnes dictas incidentes, si fortè accadat ipsa latera homologa describentia nō esse incidentes, ut dictum est, igitur adsunt hic omnes conditiones definitionis meæ similium solidorum, ergo solida, in quibus dictæ similes descriptæ figuræ ex traiectione dictorum planorum producantur, erunt similia, & regulæ figurarum homologarum erunt dicta plana tangentia, & eorum, ac dictorum solidorum figuræ incidentes, propositæ primò figuræ, vel aliæ in eisdem planis iacentæ, illæ scilicet, in quibus iacent omnium similium descriptarum figurarum lineæ incidentes, quod ostendere opus erat.

Ex Lem.
ante.

COROLLARIUM.

Hinc apparet si descriptæ figuræ omnes sint inter se similes, dicta solida pariter esse similia. Vnde si intelligamus similes coni sectionum portiones, siue easdem integras, circa axes, vel diametros, & ab ordinatim applicatis ad axim, vel diametrum, earundem describi similes figuras planas eisdem sectionum portionibus erectas, tanquam à lineis, vel lateribus homologis descriptarum figurarum; solida, in quibus descriptæ figuræ ex traiectionis planis producentur (quæ in sequenti libro dicuntur, solida ad inuicem similia genita ex dictis sectionum portionibus) erunt similia, & figurarum homologarum eorundem regula opposita tangentia plana dictis iam descriptis figuris æquidistantia, quorum & dictorum solidorum figuræ incidentes erunt dictæ sectionum portiones, vel in earum planis iacebunt. Vnde colligimus omnes sphaeras esse similes, nam si secantur planis per axem, conceptæ figuræ fiunt similes, id est circuli, quod si secantur adhuc planis ad horum circulorum plana erectis, productæ figuræ fiunt pariter circuli de-

C. Def. 8.
lib. 2.

Lem. 37.
huius. pr.
33. huius.

Q 2

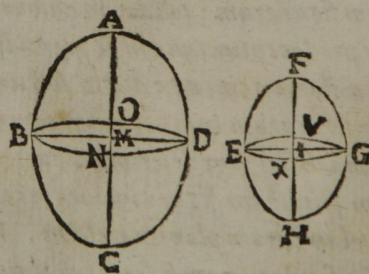
scripti

34. huius. scripti tanquam diametris eisdem rectis lineis, in quibus coinci-
 Lēma 31. dunt circuli per axem ductis, quæ diametri sunt etiam incidentes
 huius. eorundem descriptorum circularum, & oppositarum tangentium
 per eorum extrema ductarum, quæ tangentibus omnes inter se aequi-
 distant, ut facile patet, & sunt ista incidentes, siue diametri de-
 Lēma 31. scriptorum circularum, quæ axem diuidunt similiter ad eandem
 huius. partem, ut ipsi axes, agitur sphaera omnes sunt similes, & ductis
 duobus planis oppositis tangentibus vicinque, & per axem, qui
 iungit puncta contactuum ductis planis, hinc effecti circuli erunt
 figurae incidentes dictorum tangentium, & sphaerarum, & dicta
 plana tangentia erunt regulae homologarum figurarum earundem;
 unde tandem patet quosuis circulos in sphaeris per centrum transeun-
 tes posse esse figuras incidentes earundem sphaerarum, & planorum
 oppositorum tangentium sphaeras in extremis punctis diametrorum
 quorumvis dictorum circularum per centrum transeuntium.

THEOREMA XLVI. PROP. XLIX.

Posita definitione particulari similium sphæ-
 roidum, sequitur & generalis similium so-
 lidorum.

- Sint similes sphæroides iuxta definitionem particularem
 de ipsis allatam, ABCD, FEHG. Dico has esse similes iux-
 ta definitionem ge-
 neralem similium so-
 lidorum; ductis enim
 planis per axes, AC,
 FH, producantur in
 eisdem ellipses, ABC
 33. huius. D, FEHG, quæ erunt
 eadem illis, ex qua-
 28. huius. rum reuolutione circa axes, AC, FH, oriuntur dictæ sphæ-
 roides, & proinde erunt similes tum iuxta definit. Apolla-
 nij,

nij, tum iuxta definit. 10. huius. Et quoniam si secentur planis ad axem rectis in dictis sphæroidibus gignuntur circuli, vt ex. g. BNDO, EXGV, (qui secant axes, AC, FH, si- 34. huius. militer ad eandem partem in pñctis, M, I,) quorum diametri sunt communes sectiones cum figuris per axem transeuntibus, vt ipsæ, BD, BG, ideò istæ erunt incidentes ipsorum circulorum, BNDQ, EXGV, & oppositarum tangentium in punctis, B, D; E, G; quod etiam de cæteris intelligemus. Ergo si per axium, AC, FH, extrema ducta sint duo opposita tangentia plana, quæ erunt circulis, BNDO, EXGV, parallèla, habebimus plana ellipsium, ABCD, FEHG, illis incidentia ad eundem angulum ex eadem parte, nam ad illa sunt erecta, in quibus reperientur similes figuræ, ellipses nempe iam dictæ, & homologarum earundem regulæ erunt communes sectiones earundem productorum planorum cum oppositis tangentibus planis, quæ homologæ erunt incidentes homologarum figurarum (quarum regulæ sunt dicta tangentia plana) & oppositarum tangentium per earundem extrema ductarum, quæ semper duabus quibusdam regulis æquidistabunt. Ergo dictæ sphæroides similes erunt iuxta defin. 10. huius, & earum, ac dictorum oppositorum tangentium planorum figuræ incidentes erunt eadē ellipses, ABCD, FEHG, per axes trāscentes, quod, &c.

Iēma 31.
huius.

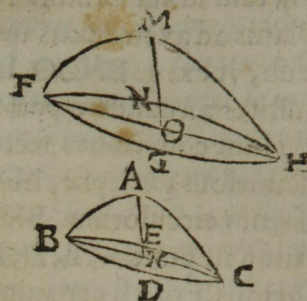
THEOREMA XLVII. PROPOS. L.

Posita definitione similium portionum sphærarum, vel sphæroidum, aut conoidum, siue earundem portionum, sequitur etiam definitio generalis similium solidorum.

Sint solida, FMH, BAC, similes portiones sphærarum, vel sphæroidum, vel similes conoides, seu conoidum portiones

Def. 9.

tiones iuxta particularem definitionem de illis allatam. Dico eadem esse similia iuxta definitionem generalem similium solidorum. Bases ergo erunt vel circuli, vel similes ellipses, nempe, $FGHN$, $BDCE$, ductis autem planis per axes ad rectos angulos basibus fiant in ipsis figuræ, FMH , BAC , quæ erunt similes

sectionum conii portiones, & earum bases, FH , BC , erunt axes basium eorundem solidorum, ipsarum nempe figura-

Elicetur ex
37. huius.

$rû$, $FGHN$, $BDCE$, sunt .n. solida rotunda, & plana, FMH , BAC , per axes transeuntia sunt basibus erecta. Sint autem solidorum iam dictorum axes, necnon axes, seu diametri figurarum, FMH , BAC , ipsæ, OM , XA . Quia ergo figuræ, FMH , BAC , sunt similes portionū conii sectiones, quarum bases, siue ad earum axes, vel diametros, MO , AX , ordinatim applicatæ sunt, FH , BC , erunt homologarum earūdem regulæ, ac tangentes ipsas figuras ex vna parte, ex alia verò, quæ per vertices, M , A , eisdem ducentur æquidistantes, earundem verò oppositarum tangentium, ac ipsarum figurarum incidentes, MO , AX , eritque, FH , ad, BC , vt, MO , ad, AX . Si ergo bases, $FGHN$, $BDCE$, sint circuli erunt

28. huius.

Lēma 31.
huius.

figuræ similes, quarum & oppositarum tangentium per extrema, FH , ductarum incidentes fient diametri, FH , BC . Si verò sint similes ellipses, quoniam, FH , BC , sunt axes, facile probabimus, sicut pro circulo factum est ad Lemma Prop. 31. huius, auxilio Prop. 40. huius, ipsas, FH , BC , esse incidentes similium figurarum, $FGHN$, $BDCE$, & oppositarum tangentium, quæ per puncta, F , H ; B , C , ducuntur (quæ ipsis, FH , BC , existent perpendiculares, cū sint axes earūdem figurarum.) Et eodem modo si dicta solida secentur alijs planis præfatis basibus parallelis (ita tamen vt illa diui-

diuidant similiter ad eandem partem ipsas, MO, AX , & sub-
inde etiam altitudines ipsorum solidorū respectu dictarum
basium assumptas) ostendemus & productas in solidis figu-
ras esse similes, & earum, ac oppositarum tangentiū (æqui-
distantium tanquam regulis duabus oppositis tangentibus
basium, FH, BC , per extrema, $F, H; B, C$, iam ductarum)
incidentes esse communes ipsarum sectiones cum figuris,
 FMH, BAC , quæ omnes erunt lineæ homologæ similium
figurarum, FMH, BAC , quarum regulæ, FH, BC . Ergo,
ductis per, M, A , duobus planis basibus parallelis, quæ ipsa
solida contingent, incidunt hisce oppositis tangentibus pla-
nis ad eundem angulum ex eadem parte plana figurarum,
 FMH, BAC , sectis autem solidis planis parallelis, ut dictum
est, fiunt in ipsis similes figuræ planæ, & earum incidentes
capiuntur omnes in similibus figuris, FMH, BAC , quarum
sunt homologæ, earumq; regulæ ipsæ, FH, BC , & lineæ ho-
mologæ figurarum homologarum duabus quibuscūq; regu-
lis, utpotè oppositis tangentibus basium, $FGHN, BDCE$,
iam dictis, omnes æquidistant, ergo solida, FMH, BAC , sunt
similia iuxta def. 11. huius, & earum, ac oppositorum tan-
gentiū planorum iam dictorum, figuræ incidentes sunt
ipsæ, FMH, BAC , quod erat ostendendum.

17. Vides.
Elem.

COROLLARIUM I.

Hinc etiam non difficile intelligi potest, propositis duabus co-
ni similibus sectionibus, FMH, BAC , quarum axes, vel
diametri sint, MO, AX , ac posito ipsas, FH, BC , tanquam axes
describere circulos, seu similes ellipses erectas planis figurarum,
 FMH, BAC , & ceteras omnes ordinatim applicatas ad ipsas, $MO,$
 AX , vel circulos, vel semper similes ellipses describere, ut dictum
est, solida in cuius superficie capiuntur omnes periphæria circulo-
rum, vel similium ellipsium, esse similes portiones sphaerarum, vel
similes sphaeroides, vel conoides, earumque portiones, similes inquam
nedum

nedū iuxta def. 11. huius, hoc. n. habetur ex 48. huius, sed etiam iuxta def. 9. habentur. n. hic omnes istius conditiones, ut examini- nanti facili apparerebit, quod est conuersum eius, quod in presenti Theor. propositum fuit. Hoc autem conuersum etiam in reliquis Theorematis, in quibus definitiones particulares similium planarum, vel solidarum figurarum cum generalibus ostēdimus concordare, poterat demonstrari, sed cum in sequētibz libris vel nullam, vel saltem nō necessariam occasionem viderem me huius habiturum esse, & cum etiam facili hoc studiosus, qui rectē priores propositiones intellexit, deducere possit, propterea ne lōgior fierem, consulto hoc pratermisi, quod tamen verum esse minimē dubito. & propterea hoc etiam pro vero supposito infra scriptum Corollarium subiungere volui.

COROLLARIUM II.

Vltius ergo cum hucusq; satis manifestum sit, definitiones particulares similium planarum, vel solidarum figurarum, cum definitionibus generalibus 10. nempe, & 11. huius concordare, idē in sequentibus utriusq; definitionis, tam particularis .s. quam generalis, prout libuerit, hypotesi nos uti posse ex hoc colligemus.

SCHOLIUM.

NE miretur autem Lētor si in hoc quasdam propositiones assumpserim tamquam veras, qua in sequēti Libro demonstrantur, quales precipuē esse potuerunt Prop. 5. 6. 7. & 8. lib. sequentis, has .n. accepi tamquam in Elementis iam demonstratas, licet potuissent etiam desumi ex seq. Lib. 2. cum ipsa non penderent ex hic demonstrandis, ne fieret petitio principij, ut suis locis admonui in presenti Libro; placuit tamen easdem Prop. noua mea methodo indiuisibilium etiam demonstrare, ut ex ea, tamquam ex herculeo cornu, quanta sit manans demonstrationum affluētia passim digito demonstrarem.

Finis Primi Libri.

GEOMETRIÆ CAVALERII LIBER SECVNDVS.

In quo de Triangulo præcipuè, & Parallelo-
grammo, ac Solidis ab eisdem genitis plura
demonstrantur, necnon aliæ quædam Pro-
positiones lemmaticæ pro sequentibus Li-
bris ostenduntur.

DEFINITIONES.

I.

I per oppositas tangentes cu-
iuscunq; datæ planæ figuræ
ducatur duo plana inuicem
parallela, recta, siue inclina-
ta ad planum datæ figuræ,
hinc inde indefinitè produ-
cta; quorum alterū mouea-
tur versus reliquum eidem
semper æquidistans donec illi congruerit: singu-
læ rectæ lineæ, quæ in toto motu fiunt communes

Post Secūda
lib. 1.

A

sectio-

E Defin.
Sec. I.

sectiones plani moti, & datæ figuræ, simul collectæ vocentur: Omnes lineæ talis figuræ, sumptæ regula vna earundem; & hoc cum plana sunt recta ad datam figuram: Cum verò ad illam sunt inclinata vocentur. Omnes lineæ eiusdem obliqui transitus datæ figuræ, regula pariter earundem vna; libeat tamen, cū expediet, etiam prædictas vocare, recti transitus, sicuti has, obliqui transitus, eius nempe, qui fit in tali æquidistatium planorum ad datam figuram inclinatione.

C O R O L L A R I V M.

Coro. Pri.
I.

Hinc patet, quoniam opposita tangentes regula quacunque in data figura duci possunt, etiam omnes lineas data figuræ regula quacunque recta linea proposita haberi posse, tum recti, tum etiam eiusdem obliqui transitus.

II.

Coro. Pri.
I.

SI, proposito quocunque solido, eiusdem opposita plana tangentia regula quacunque ducta fuerint, hinc inde indefinitè producta, quorum alterum versus reliquum moveatur semper eidem æquidistans, donec illi congruerit; singula plana, quæ in toto motu concipiuntur in proposito solido, simul collecta, vocentur: Omnia plana propositi solidi, sumpta, regula eorundem vno.

Post. Sec.
I.

E Defin.
Sec. I.

CO-

LIBER II.
COROLLARIUM.

3

Hinc etiam discimus, veluti propositi solidi opposita tangen-
sia plana quacumq; regula duci possunt, ita eiusdem om-
nia plana regula quocumq; plano haberi posse. Coro. Pri.
1. 1.

III.

Si oppositis tangentibus planis occurrant in-
terius duæ rectæ lineæ, vna perpendiculari-
ter, reliqua obliquè; puncta, quæ sunt com-
munes sectiones propositæ lineæ perpendiculari-
ter incidentis, & singulorum planorum, quæ col-
lecta dicuntur, omnia plana (ita tamen producta,
vt easdem secare possint) siue puncta, quæ sunt
cômunēs sectiones eiusdem, & moti plani, fiuntq;
in toto motu, simul collecta vocentur: Omnia
puncta recti transitus propositæ lineæ perpendi-
culariter incidentis; quæ in obliquè incidente
vocentur, eiusdem obliqui transitus.

COROLLARIUM.

Ex hoc habetur singula puncta recti transitus, vel obliqui, in-
cidentis lineæ, nedum esse communes sectiones illius, &
singulorum, quæ collecta dicuntur, omnia plana propositi solidi, sed
etiam, si per talem incidentem extendatur planum, esse commu-
nes sectiones illius, & singularum, quæ collecta dicuntur: Omnes
lineæ planæ figuræ, cuius opposita tangentes sunt communes sectio-
nes plani eiusdem figuræ, & oppositorum tangentium dicti solidi:
nam motum planum designat in plano secante rectam lineam, &
infirmat punctum in incidente, quod reperitur in illa recta lineæ.

A 2

& ideo

G E O M E T R I Æ

& idè idem punctum est communis sectio tum moti plani, & recte incidentis, tum unius earum, quæ dicuntur omnes linea data figura plana (ita tamen producta, ut has incidentes secare possint) & eiusdem incidentis.

IV.

SI inter alterum extremorum punctorum propositæ rectæ lineæ, & singula puncta, quæ simul collecta dicuntur omnia puncta recti, vel eiusdem obliqui transitus eiusdem, sumamus interiacentes lineas, dicantur istæ simul collectæ: Omnes abscissæ propositæ lineæ, quas (etiâ si non exprimatur) vocari supponemus recti transitus, si puncta sint recti transitus, vel eiusdem obliqui transitus, si puncta sint eiusdem obliqui transitus.

V.

RECTÆ lineæ verò in antecedētis definitionis proposita linea inter eadem puncta, & reliquum extremorum interiacentes, dicentur: Residua omnium abscissarum propositæ lineæ recti transitus, si puncta sint recti transitus, vel eiusdem obliqui transitus, si sumpta puncta sint eiusdem obliqui transitus.

C O R O L L A R I U M.

Hinc liquet cuilibet abscissæ in proximis definitionibus propositæ lineæ respondere unam ex residuis, ita ut tot sint illæ, quæ dicuntur residua omnium abscissarum propositæ lineæ, quot illæ, quæ dicuntur eiusdem omnes abscissæ, siue recti, siue eiusdem obliqui

obliqui transitus, nam residua omnium abscissarum propositæ lineæ
interiacent inter reliquum extremum eiusdem punctum, & ea-
dem illa puncta, inter quæ, & extremum primò dictum, interia-
cent omnes abscissæ.

VI.

SI pro qualibet earum, quæ dicuntur omnes
abscissæ propositæ rectæ lineæ, ipsa proposi-
ta lineæ, siue eidem æqualis, semel assumpta
intelligatur, istæ simul collectæ dicentur: Maxi-
mæ omnium abscissarum propositæ lineæ, vel sub-
intelligentur semper esse omnium, etiam si dice-
rentur solummodò: Maximæ abscissarum.

COROLLARIUM.

ET quia omnes abscissæ tot sunt, quot omnes residua, maximè
verò omnium abscissarum tot sunt, quot omnes abscissæ, nam
cuiuslibet abscissæ respondet una maximæ, id est maximæ omnium
abscissarum propositæ lineæ tot erunt, quot etiam residua omnium
abscissarum, quæcumq; sint omnes abscissæ, vel residua; id est pro
qualibet residua habebimus quoq; unam maximam; q̄s semper
erit, vel eiusdem obliqui transitus assumptis.

VII.

SI cuiuslibet omnium abscissarum propositæ re-
ctæ lineæ adiuncta intelligatur alia recta li-
neæ cuidam æqualis, compositæ ex omnibus
abscissis, & adiunctis, simul collectæ dicentur: Om-
nes abscissæ propositæ lineæ adiuncta tali, nempe
adiuncta illa, cui, quæ adiunguntur, sunt æquales:
si verò fieret hæc adiunctio residuis, vel maximis

em-

omnium abscissarū, pariter dicerentur: Residuæ,
vel Maximæ omnium abscissarū adiuncta eadem;
recti semper, vel eiusdem obliqui transitus.

A

A. VIII.

Proposita quacunq; plana figura, & in ea
ducta utcunq; recta linea vsq; ad ambitum
hinc inde terminata, si ipsa recta linea de-
scribere quamcūq; figuram planam intelligatur,
non existentem in plano propositæ figuræ, ac de-
inde reliquæ earum, quæ dicuntur omnes lineæ
propositæ figuræ, sumptæ regula iam ducta linea
(& recti transitus si descripta figura sit erecta pla-
no proposita, vel eiusdem obliqui transitus, si illi
sit inclinata, eius nempe transitus, qui fit in tali
inclinatione) describere intelligatur figuras pla-
nas similes, ac similiter positas, & æquidistantes
primò descriptæ, ita vt omnes describentes sint
descriptarum figurarum lineæ, vel latera homo-
loga; omnes descriptæ figuræ simul sumptæ dicē-
tur: Omnes figuræ planæ similes talis propositæ
figuræ, sumptæ regula earū vna, vel regula etiam
ipsa linea, vel latere describente; vt si descriptæ
figuræ essent quadrata, hæ dicerentur. Omnia
quadrata talis propositæ figuræ, vel si essent trian-
gula æquilatera dicerentur. Omnia triangula
æquilatera eiusdem.

So-

B. Solidum, cuius omnes descriptæ figuræ similes sunt omnia plana, dicetur: Solidum simile genitum ex proposita figura iuxta eadem regulam, iuxta quam sumptæ omnes dictæ figuræ similes fuerunt, quæ igitur ex figuris propositis, ut sic generantur, dicentur absq; alio addito: Solida similia genita ex propositis figuris iuxta regulas omnium similium figurarum, quæ ipsorû euadunt omnia plana, propositæ autem figuræ, eorundem genitrices figuræ vocabuntur.

C. Cum verò duarum genitricium utrunq; figurarum omnes describere figuræ nedum similes erûnt, quæ reperientur in earum vnaquaque, sed etiam quæ sunt vnius, inueniêtur similes omnibus figuris similibus alterius propositæ figuræ, fuerint autem in utroque solido figuræ equè eleuatæ super plana genitricium figurarum, tunc solida genita ex propositis figuris iuxta regulas eas, quæ sunt regulæ omnium similium figurarum earundem propositarum genitricium figurarum, dicentur solida inter se, vel ad inuicem similia, genita ex dictis figuris iuxta dictas regulas, vel intelligentur semper esse inter se, seu ad inuicem similia, licet hoc non exprimat, quotiescunq; contrarium aliquid non adijciatur.

D. Cum autem duas figuras in eodem plano habue-

buerimus in eadem altitudine existentes, rectangula sub singulis earum, quæ dicuntur omnes lineæ vnius propositarum figurarum, & illis in directum respondentibus in alia figura simul sumpta sic vocabimus, nempe Rectangula sub eisdem figuris, regula eadem, quæ est omnium sumptarum linearum regula.

E.

Cum verò propositarum figurarum altera fuerit parallelogrammum, cuius basis, iuxta quam altitudo sumitur, sit sumpta pro regula, dicta rectangula vocabuntur etiam: Omnia rectangula reliquæ figuræ quæ alta ac eorum vnum.

A P P E N D I X

Pro antecedentium Definitionum explicatione.

Coro. Pri.
l. 1.

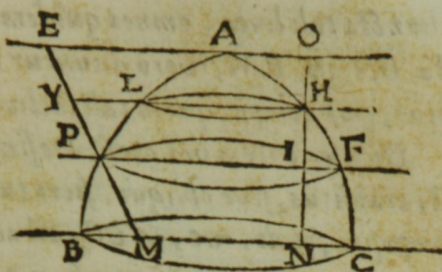
Defin. 1.
huius

Sit figura plana quæcunque, ABC , duæ eiusdem oppositæ tangentes utrunq; ductæ, EO , BC , intelligentur autem per, EO , BC , indefinitè extensa, duæ plana inuicem parallela, quorum quod transit per, EO , ex. g. moueatur versus planum per, BC , semper illi equidistans, donec illi congruat, igitur communes sectiones talis moti, siue fluentis plani, & figura, ABC , quæ in toto motu fiunt, simul collectæ à me vocantur: Omnes lineæ figuræ, ABC , quarum aliqua sint ipse, LH , PF , BC , sumptæ regula earum una, ut, BC , rectè transitus, cum plana parallela rectè secant figuram, ABC , eiusdem obliqui transitus, cum illam obliquè secant,

eius

eius scilicet transi-
ens, qui in tali in-
clinatione fit.

Intelligamus nūc
ABC, esse solidū,
cuius duo opposita
plana tangentia

sint, quæ transeunt per, EO, BC, moueatur autem ad-
huc planum, per, EO, extensum, versus planū per, BC,
semper illi æquidistās, igitur huius plani moti, siue fluen-
tis conceptæ in solido, ABC, figuræ, quæ in toto motu
fieri intelliguntur, voco: Omnia plana solidi, ABC,
sumpta regula eorum uno, quarum aliqua representare
possunt plana, LH, PF, BC.

Definit. 2.
huius.

Uterius duæ rectæ lineæ, ON, EM, occurrant planis
per, EO, BC, transeuntibus iam dictis in punctis, O, N,
E, M, quarum, ON, perpendiculariter, EM, verò obli-
què illis incidat, puncta igitur, quæ sunt communes se-
ctiones omnium planorum solidi, ABC, productorum,
si opus sit, & rectæ, ON, vocantur ipsius omnia puncta
recti transitus, quarum aliqua sunt puncta, H, I, N, quæ
inter ipsa, & extremum punctum, O, continentur, ut
ipse, OH, OL, ON, dicuntur abscissæ, quæ inter eadem
puncta, & aliud extremum, quod est, N, continentur,
ut ipse, NI, NH, NO, residuæ omnium abscissarū; tot
æquales ipsi, ON, quot sunt omnes abscissæ, siue residuæ
omnium abscissarū, ON, dicuntur maximæ abscissarum,
siue omnium abscissarum, ON, quibus si adiungatur ali-
qua rectæ lineæ, dicuntur abscissæ, residuæ, siue maximæ

Def. Tert.
huius.

Def. Qua
huius.
Def. Qui.
huius.

Def. Sexta
huius.

Def. Sept.
huius.

B

adun.

a iuncta tali linea, omnes quidem recti transitus in recta, ON, in, EM, verò dicuntur eiusdem obliqui transitus, eius nempe, qui in tali inclinatione fit.

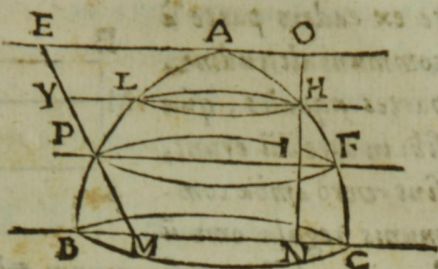
Dicitur autem in Coroll. Defin. 3. eadem puncta recti transitus, siue obliqui, fieri tum ab omnibus planis propositi solidi, ut, ABC, tum ab omnibus lineis plani per easdem incidentes extensi, ut ex.g. plani, quod transit per, EO, BC, quod quidem etiam transeat per ipsas, ON, EM, idem.n. planum, quod in solidum, ABC, producit figuram, LH, in figura plana, ABC, producit rectam, LH, & in recta, ON, punctum, H, in, EM, verò punctum, T, quod transit, HL, producta, & idè dico puncta, H, T, posse dici etiam effecta à recta, TH, & sic omnia puncta recti transitus, quæ nempe sunt in, ON, nedum fieri à dictis planis parallelis, sed etiam à lineis parallelis figuræ, ABC, productis si opus sit, idem intellige in recta, EM, cuius omnia puncta dicuntur eiusdem obliqui transitus, eius nempe, qui in tali inclinatione fit.

Pro intelligentia Defin. 8. supponatur in figura plana proposita, ABC, utcumq; recta, BC, quæ describat figuram planam, BC, eleuatam super, ABC, singulæ autem lineæ, quæ dicuntur omnes lineæ figuræ, ABC, sumptæ regula, BC, recti transitus, si figura, BC, sit erecta figuræ, ABC, vel eiusdem obliqui transitus (qui nempe in inclinatione descriptæ figuræ ad planum, ABC, fit, si figura, BC, sit inclinata ad figuram, ABC,) describere intelligantur figuras planas similes, similiter positas, & æquidistantes ipsi figuræ, BC, ita ut describentes sint descriptarum figurarum lineæ, vel latera homologa, quæ

D. Defin.
10. l. 1.

rum

rum figurarum aliquae sint ipsae, BC , P , F , LH , istae igitur omnes simul sumptae vocantur, omnes figurae similes ipsius figurae, ABC , sumpta regula figura, BC , vel linea, aut latere, BC .

A. Def. 8.
huius.

Solidum, cuius omnes dictae figurae similes ipsius, ABC , sunt omnia plana, dicitur, solidum simile genitum ex figura plana, ABC , iuxta regulam ipsam figuram, vel lineam, BC , & ipsa figura, ABC , appellatur genitrix eiusdem solidi, quod esse intelligatur ipsum, ABC .

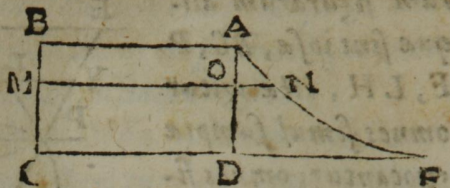
B. Def. 9.
huius.

Si vero adsit alia figura plana, cuius omnes linea, quadam regula sumpta, describantur similes figuras planas, & similiter positas, omnes uniuscuiusmodi aequidistantes, & similes figurae, BC , & aequè eleuatas super plana genitricium figurarum, solida similia genita ex istis figuris, iuxta dictas regulas vocabuntur ulterius inter se, vel adinuicem similia, licet cum dicemus, solida similia genita ex talibus, & talibus figuris, & hoc etiam sine alio addito, intelligemus semper ea esse inter se, vel adinuicem similia, etiam si non exprimat, hoc autem nisi aliter explicetur.

C. Def. 10.
huius.

Pro declarandis D. & E. Defin. 8. exponantur duae figurae in eodem plano, & in eadem altitudine, quae sint $BCDA$, ADE , sit autem altitudo figurae, $ABCD$, sumpta respectu ipsius rectae, CD , & altitudo figurae, ADE , respectu ipsius, DE , quae intelligantur absconde.

re ex eadem parte à
communi altitudine
partes æquales, quæ
sibi in directum erunt,
sint verò ambæ com-
munis regula omnium

linearum dictarum figurarum, & sit ducta alia recta-
eidem, CE, parallela, MN, cuius portio manens in figu-
ra, BD, sit, MO, & manens in figura, ADC, sit, ON;
rectangula igitur, CDE, MON, & reliqua rectangula,
quæ sub qualibet earum, quæ dicuntur omnes lineæ figu-
ra, BD, (regula, CE, vel, CD,) & illi in directum po-
sita in figura, ADE, continentur (erit autem semper
aliqua eidem in directum, præterquam fortè illi, quæ
tangit figuram, ut, BA, potest. n. in figura, ADE, illi
vice lineæ unum punctum tantum respondere, ut, A,
hoc tamen rectangulum non computatur, quia nihil illis
adiungit, erit inquam hæc linearum respondentia in fi-
gura, ADE, eis, quæ sumuntur in, BD, nam sunt in ea-
dem altitudine sumpta aspectu earundem linearum, sub
quibus rectangula continentur) simul sumpta vocamus:

D. Def. 8.
huius.

Rectangula sub figuris, BCDA, ADE.

Si verò contingeret altera earundem figurarum esse
parallelogrammum, & regulam omnium eiusdem linea-
rum esse unum eiusdem laterum, ut, CD, respectu cu-
ius sumitur altitudo, tunc quia illæ, quæ æquidistant ipsi,
CD, in parallelogrammo, BD, sunt eidem, CD, æquales,
& sunt latera dictorum rectangulorum, ideo dico, nos
ea vocare posse nedum rectangula sub his figuris, sed

etiam

etiā sic appellare, nempe: Omnia rectangula figura, AD E, (qua non est necessario parallelogrammū) æquè alta, ac unū eorum .i. ac rectangulum, CDE, altitudinis scilicet æqualis ipsi, CD, prout libuerit autem nominentur.

POSTVATA.

I.

Congruentium planarum figurarum omnes lineæ, sumptæ vna earundem vt regula communi, sunt congruentes; Et cōgruentium solidorum omnia plana, sumpta eorum vno, vt regula communi, sunt pariter congruentia.

Def. 1. &
2. huius.

II.

Omnes figuræ similes alicuius figuræ planæ sunt omnia plana solidi, quod terminatur superficie, in qua iacent perimetri omnium dictarum similium figurarum.

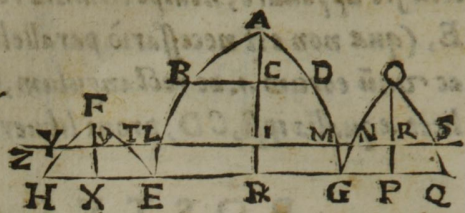
A. Def. 8.
huius.

THEOREMA I. PROPOS. I.

Quarumlibet planarum figurarum omnes lineæ recti transitus; & quarumlibet solidarum omnia plana, sunt magnitudines inter se rationem habentes.

Sint duæ planæ vtcunq; figuræ, EAG, GOQ, quarū regulæ, EG, GQ, vtcunque, sit autem figuræ, EAG, altitudo sumpta respectu, EG, ipsa, AR, & figuræ, GOQ, altitudo sumpta respectu, GQ, ipsa, OP. Dico ergo omnes lineas recti transitus figuræ, EAG, sumptas cum regula, EG, ad omnes

omnes lineas recti trā-
 situs figuræ, GOQ, sū-
 ptas cum regula, GQ,
 rationem habere. Cō-
 stituantur regulæ, EG,
 GQ, sibi in directum,
 & sint totæ figuræ su-
 p̄ ipsas regulas in eodē plano, vel igitur altitudines, AB,
 OP, sunt æquales, vel non, supponamus primò ipsas esse
 æquales, abscindantur nunc ab altitudinibus, AB, OP, ex
 hypotesi æqualibus, portiones, IB, RP, æquales versus re-
 gulas, EG, GQ, si ergo per punctum, I, duxerimus regulā,
 EG, parallelam, LM, hæc producta transibit per punctum,
 R, fiet ergo, LM, quæ clauditur perimetro figuræ, EAG,
 vna ex ijs, quæ dicuntur omnes lineæ figuræ, EAG, & NS,
 clausa perimetro figuræ, GOQ, vna ex omnibus lineis figu-
 ræ, GOQ, sumptis omnibus lineis iam dictis, regula com-
 muni, EQ, & recti transitus, vti semper intelligemus, nisi
 iter explicetur, etiamsi id non exprimitur. Quoniam
 igitur si recta, NS, sit minor recta, LM, potest indefinite
 producta aliquando fieri maior, si hoc intelligamus fieri de
 cæteris lineis, quæ ab altitudinibus portiones abscindunt
 æquales versus regulas, EG, GQ, patet, quod singulæ, quæ
 erunt in figura, GOQ, productæ fiēt maiores ijs, quæ erunt
 in figura, EAG, sit aut ita facta productio cuiusvis omnium
 linearum figuræ, GOQ, regula, EQ, vt quæ illi in directum
 constituitur in figura, EAG, sit portio eiusdem productæ,
 vt ex. g. ita sit producta, SN, versus, ML, vt ipsam pertrā-
 seat peruenias verbi gratia vsq; ad, T, ita vt, LM, sit por-
 tio ipsius, TS, patet ergo, quod omnes lineæ figuræ, EAG,
 erunt pars omnium linearum figuræ, GOQ, sic producta-
 rum, & istæ erunt totum, nam illæ istis clauduntur, siue in
 his totæ reperientur, & aliquid amplius .s. quod de omni-
 bus lineis figuræ, GOQ, sic productis manet extra figurā,
 EAG,

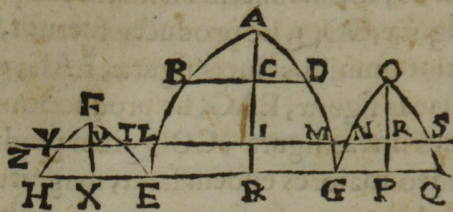

EAG, totum autem est maius sua parte, ergo omnes lineæ figuræ, GOQ, sic productæ fuerunt, ut maiores effectæ fuerint omnibus lineis figuræ, EAG; eadem methodo omnes lineas figuræ, EAG, sic producemus, ut complectatur omnes lineas figuræ, GOQ, iam productas, ut dictum est, & ideò maiores eisdem fiant, magnitudines autem rationem habere inter se dicuntur, quæ multiplicatæ se inuicem superare possunt, ergo patet omnes lineas figurarum, EAG, GOQ, cum altitudines, AB, OP, fuerint æquales, inter se rationem habere.

Diffn. 4.
l. 5. Elem.

Non sint autem æquales, sed altitudo, AB, sit maior altitudine, OP, & ab, AB, sit abscissa versus, EG, ipsa, CB, æqualis ipsi, OP, & per, C, ducta, BD, parallela, EG, intelligatur per, BD, à figura, EAG, abscissa figura, BAD, & ea constituta, ut, HFE, ita ut sit in eodem plano ad eandem partem cū figuris, EBDG, (quæ remansit) & GOQ, existente, HE, in directū ipsi, EQ, quod si adhuc altitudo, FX, sit maior altitudine, OP, abscindatur illi æqualis, & sic sēper fiat, & disponatur figuræ residuæ, ut earū bases sint in directum ipsi, EQ, & figuræ constitutæ in eodem plano, & ad eandem partem cū figuris, EAG, GOQ, in altitudinibus vel æqualibus, vel non maioribus altitudine, OP. Intelligatur nūc ducta utcumq; in figura, GOQ, recta, NS, parallela, GQ, quæ erit vna ex omnibus lineis figuræ, GOQ, regula, CQ, producatuq; ita, ut pertranseat oēs sic dispositas figuras, ut usq; in, Z, complectetur ergo, SZ, ipsas, LM, YT, & sic quævis omnium linearū figuræ, GOQ, hac lege productæ, complectetur eas, quæ de ipsa manent in figuris iam dispositis, ergo omnes lineæ figuræ, GOQ, sic productæ complectentur omnes lineas figurarum sic dispositarum, ergo erūt ad illas simul sumptas, ut totum ad partem, nam illæ in his reperiuntur, & aliquid amplius, ergo erunt illis maiores, omnes lineæ autem figurarum sic dispositarum sunt nō minores omnibus lineis figuræ, EAG, ex quā desumptæ sunt,
ergo

ergo omnes lineæ figuræ, GOQ, sic productæ sunt, vt effectæ fuerint maiores omnibus lineis figuræ, EAG; eodem pacto ostēdemus nos posse vice versa,

Diffn. 4.
l. 1. Elem.

istas illis efficere maiores, ergo omnes lineæ figurarum, EAG, GOQ, sumptæ cum regulis vteunq; suppositis, cuiusvis sint altitudinis sumptæ iuxta easdem regulas, sunt magnitudines inter se rationem habentes, quod si subter rectam, HQ, adhuc essent portiones consideratarum à nobis figurarum, EAG, GOQ, eodem modo ostenderemus omnes lineas earundem sumptas, cum iisdem regulis esse magnitudines rationem inter se habentes, vnde integrarum figurarum omnes lineæ essent magnitudines inter se rationem habentes, quod in fig. planis ostēdere opus erat.

In figuris autem solidis consimiliter procedemus; nam si in superiori figura intellexerimus, EAG, GOQ, esse figuras solidas, & pro rectis lineis æquidistantibus intellexerimus plana æquidistantia, vt pro rectis, EG, GQ, plana, EG, GQ, quibus plana, LM, NS, sint æquidistanter ducta, sumptis pro regulis planis, EG, GQ, ijsq; in directum sibi constitutis .i. ita vt iaceant regulæ in eodem plano, ostēdemus nos posse ita producere omnia plana solidæ figuræ, GOQ, vt eadem complectantur omnia plana figuræ, EAG, (si sint eiusdem altitudinis dictæ figuræ) integræ existentis, vel (si non sint) diuisæ in figuras solidas, ex. g. EBDG, BAD, sic dispositas, vt bases, siue regulæ iaceant in eodem plano, & ita, vt omnia plana dictarum figurarum solidarum, vel sint intra opposita plana dictas figuras tangentia, vel nihil eorum extra, vnde omnia plana figuræ solidæ, GOQ, sic producta fiēt totum, & portiones ab eisdem captæ in figura solida, EAG, integræ, vel diuisæ, vt dictum est .i. omnia plana

plana figuræ, EAG, fient pars omnium planorum figuræ, GOQ, sic productorum, nam hæc in illis tota reperientur, & aliquid amplius, vnde omnia plana figuræ, GOQ, sic producta erunt, vt effecta sint maiora omnibus planis figuræ, EAG; eodem modo ostendemus nos posse sic producere omnia plana figuræ, EAG, vt fiant maiora omnibus planis figuræ, GOQ, ita productis, & sic deinceps; ergo omnia plana solidarum figurarum, EAG, GOQ, sunt magnitudines inter se rationem habentes, quod ostendere opus erat.

Diffin. 4.
l. 5. Elem.

SCHOLIUM.

Posset fortè quis circa hanc demonstrationem dubitare, non rectè percipiens quomodo indefinita numero linea, vel plana, quales esse existimari possunt, quæ à me vocantur, omnes lineæ, vel omnia plana talium, vel talium figurarum possint ad inuicem comparari: Propter quod innuendum mihi videtur, dum considero omnes lineas, vel omnia plana alicuius figura, me nō numerum ipsarum comparare, quem ignoramus, sed tantum magnitudinem, quæ adequatur spatio ab eisdem lineis occupato, cum illis cōgruas, & quoniam illud spatiū terminis comprehenditur, idè & earum magnitudo est terminis eisdem comprehensa, quapropter illi potest fieri additio, vel subtractio, licet numerum earundem ignoremus; quod sufficere dico, vt illa sint ad inuicem comparabilia, alioquin neq; ipsa spatia figurarum essent ad inuicem comparabilia: Vel enim continuū nihil aliud est præter ipsa indiuisibilia, vel aliquid aliud, si nihil est præter indiuisibilia, profecto si eorū congeries nequit comparari, neq; spatium, siue continuū, erit comparabile, cum illud nihil aliud esse ponatur, quam ipsa indiuisibilia: Si verò continuū est aliquid aliud præter ipsa indiuisibilia, fateri equū est hoc aliquid aliud interiacere ipsa indiuisibilia, habemus ergo continuū dissepabile in quadam, quæ continuū componunt, numero adhuc indefinita, inter qualibet enim duo indiuisibilia, æquum est interiacere aliquid illius, quod dictum est esse aliquid

C

aliud

aliud in ipso continuo præter indivisibilia, quæ enim ratione tolleretur à medio duarum, à medijs quoque; cæterarum tolleretur; hoc cum ita sit comparare nequissimus ipsa continua, siue spatia adinuicem, cum ea, quæ colliguntur, & simul collecta comparantur, scilicet, quæ continuum componunt, sint numero indefinita, absurdum autem est dicere continua terminis comprehensa non esse adinuicem comparabilia, ergo absurdum est dicere congeriem omnium linearum, siue planorum, duarum quarumlibet figurarum non esse adinuicem comparabilem, non obstante, quod quæ colliguntur, & ita congeriem componunt sint numero indefinita, velut; hoc non obstat in continuo, siue ergo continuum ex indivisibilibus componatur, siue non, indivisibilium congeries sunt adinuicem comparabiles, & proportionem habent.

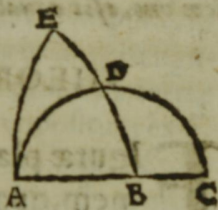
Non inutile autem mihi videtur esse animadvertere pro huius confirmatione, hoc pro vero supposito, quam plurima, quæ ab Euclide, Archimede, & alijs ostensa sunt, à me pariter fuisse demonstrata, measque conclusiones ad unguem cum illorum conclusionibus concordare, quod evidens signum esse potest, me in principijs vera assumpsisse, licet sciam & ex falsis principijs sophisticè vera aliquando deduci posse, quod tamen in tot, & tot conclusionibus, methodo geometrica demonstratis mihi accidisse absurdum putarem: Hoc tamen addo, non tanquam præfata veritatis legitimum fundamentum, sed ut non negligendum, immò summè expendendum illius argumentum, quod sequentia percurrenti continuo magis, ac magis elucescet.

THEOREMA II. PROPOS. II.

A Equalium planarum figurarum omnes lineæ sunt æquales, & æqualium solidarum omnia plana sunt æqualia, regula quavis assumpta.

Sint

Sint duæ æquales planæ figuræ, ADC, AEB, in figura, ADC, sit regula, AC, utcunque, & in figura, AEB, regula utcunque sit, AB. Dico omnes lineas figuræ, ADC, regula, AC, æquales esse omnibus lineis figuræ, AEB, regula, AB; intelligatur figuram, AEB, ita superponi figuræ, ADC, ut regulæ sint ad inuicem superpositæ, velut est, AB, in, AC, vel saltem æquidistant, vel ergo tota figura congruit toti, vel pars parti, congruat pars parti, ergo congruentium harum partium omnes lineæ erunt pariter congruentes, scilicet omnes lineæ, ADB, partis figuræ, AEB, erunt congruentes omnibus lineis, ADB, partis figuræ, ADC, superponantur adhuc residuæ harum figurarum partes, hac lege tamen, ut omnes earundem lineæ regulis, AB, AC, siue regulæ communi, AB, vel, AC, semper situentur æquidistantes, & hoc semper fiat, donec omnes residuæ partes ad inuicem superpositæ fuerint, quia ergo integræ figuræ sunt æquales erunt dictæ partes superpositæ inuicem congruentes, ergo & eorum omnes lineæ erunt pariter congruentes, magnitudines autem congruentes sunt ad inuicem æquales, ergo omnes lineæ partium figuræ, AEB, simul sumptarum .i. omnes lineæ figuræ, AEB, sumptæ regula, AB, erunt æquales omnibus lineis partium figuræ, ADC, quibus prædictæ partes congruerunt, simul sumptarum .i. omnibus lineis figuræ, ADC, sumptis, regula, AC, quod in figuris planis ostendendum erat.

Postul. 1.
huius.

Ita superpositis æqualibus figuris solidis, ita ut duæ in ipsis assumptæ utcunque regulæ sint ad inuicem superpositæ, vel æquidistantes, & residuorum facta semper superpositio ne ita, ut omnia eorū plana regulis iam superpositis æquidistant, tandem, quia figuræ sunt æquales, dictæ partes erūt ad inuicem congruentes, & consequenter integræ quoque figuræ erunt cōgruentes, ergo earum omnia plana sumpta

siue

C 2

cum

cum dictis regulis erunt ad inuicem congruentia, ergo & æqualia, quod in figuris solidis ostendere quoq; opus erat.

COROLLARIUM.

Hinc patet in eadem figura plana, omnes lineas sumptas cū quadam regula æuari omnibus lineis sumptis cum alia, quavis regula; & in figuris solidis omnia plana unius sumpta cum quadam regula æuari omnibus planis eiusdem, regula quavis assumpta; unde ex.g. secto planis cylindro æquidistanter axi, qua sectione in ipso creantur parallelogramma, & secto eodem planis æquidistanter basi ductis, qua sectione creantur in eodem circuli, patet ex hoc, omnia parallelogramma dicti cylindri, regula eorundem uno, esse æqualia omnibus circulis eiusdem, regula basi.

Coroll. 6.

l. 1.

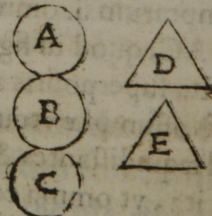
Coroll. 11.

l. 1.

THEOREMA III. PROPOS. III.

Figuræ planæ habent inter se eandem rationem, quam eorum omnes lineæ iuxta quamuis regulam assumptæ; Et figuræ solidæ, quam eorum omnia plana iuxta quamuis regulam assumptæ.

Sint figuræ planæ utcunque, A, D. Dico, A, figuram ad figuram, D, esse ut omnes lineæ figuræ, A, iuxta quamuis regulam assumptæ, ad omnes lineas figuræ, D, iuxta quamuis regulam assumptas. Intelligentur ergo omnes lineæ figuræ, A, & D, assumptæ iuxta quasdam regulas, deinde capiantur quotcunq; figuræ, BC, singulæ æquales figuræ, A, & figuræ, D, quotcunq; æquales figuræ, ut, E; nunc, si continuum componitur ex indiuisibilibus, patet absque
alia

alia demonstratione figuram, A, ad figuram, D, esse ut omnes lineae figuræ, A, ad omnes lineas figuræ, D, tunc enim comparare continuum ad continuum non esset nisi ipsa, indiuisibilia comparare; sed esto, quod hoc sit falsum, vel quod, etiamsi verum sit, tamen legitima ratione ad hoc probandum nondum peruenti fuerimus; nihilominus adhuc dico ipsa indiuisibilia .f. omnes lineas figuræ, A, ad omnes lineas figuræ, D, esse ut figuram, A, ad figuram, D. Quoniam ergo assumpsimus figuras, B, C, singulas æquales figuræ, A, & E, æqualem figuræ, D, omnes lineæ singularum figurarum, A, B, C, erunt æquales omnibus lineis figuræ, A, sumptis iuxta dictam regulam (quacunque regula dictæ omnes lineæ sint assumptæ) & ideo quoduplex erit compositum ex figuris, ABC, figuræ, A, totuplex erit compositum ex omnibus lineis figurarum, ABC, omnium linearum figuræ, A, & ideo habebimus æquemultiplicia primæ, & tertiæ utcumq; sumpta; similiter ostendemus compositum ex figuris, E, D, æquemultiplex esse figuræ, D, ac compositum ex omnibus lineis figurarum, E, D, multiplex est omnium linearum figuræ, D, quæ sunt æquemultiplicia secundæ, & quartæ utcumq; sumpta, quia ergo si multiplex primæ .f. compositum ex figuris, ABC, superauerit multiplex secundæ, .f. compositum ex figuris, DE, etiam multiplex tertiæ .f. compositum ex omnibus lineis figurarum, ABC, superabit multiplex quartæ .f. compositum ex omnibus lineis figurarum, DE, & si multiplex primæ fuerit æquale multiplici secundæ, etiam multiplex tertiæ erit æquale multiplici quartæ, scilicet si compositum ex figuris, ABC, fuerit æquale composito ex figuris, DE, etiam eorundem compositorum omnes lineæ erunt æquales, & si minus, minus, ideo prima ad secundam erit, ut tertia ad quartam, scilicet figura, A, ad figuram, D, erit ut omnes lineæ figuræ, A, ad omnes lineas figuræ, D, sumptas iuxta datas regulas .f. iuxta quascunq; regulas, quod in fig. planis erat ostendendum.

Per antea
cc. 1. 1. 1.

Ellicitur ex
ante.

Defin. 5.
Qui Ele.

Coroll. 2.
huius.

Ve-

Verum si intellexerimus, A, D, esse figuras solidas, assumptas, C, B, singulas æquales ipsi, A, & E, ipsi, D, ostendamus compositum ex figuris, ABC, tam multiplex esse figuræ, A, ac compositum ex omnibus planis figurarum, A, B, C, multiplex est omnium planorū figuræ, A, & sic compositum ex figuris, D, E, tam multiplex esse figuræ, D, ac compositum ex omnibus planis figurarum, DE, multiplex est omnium planorum figuræ, D, & tādē per antecedentem Propositionem ostendemus, si multiplex primæ superauerit multiplex secundæ, etiam multiplex tertiæ superaturum multiplex quartæ, & si minus, minus, vel si æquale, & æquale fore, ergo prima ad secundam erit, vt tertia ad quartam, scilicet figura solida, A, ad figuram solidam, D, erit vt omnia plana, A, ad omnia plana, D, cum quibusuis regulis assumpta, quod & in figuris solidis ostendere opus erat.

Def. Qui.
1. Elem.

C O R O L L A R I V M.

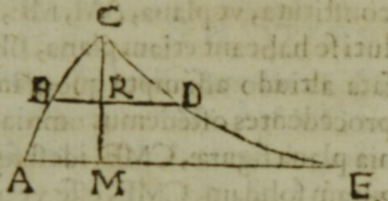
Liquet ex hoc, quod, vt inueniamus, quam rationem habeant inter se dua figura plana, vel solida, sufficet nobis reperire, quam, in figuris planis, inter se rationem habeant earundem omnes linea. Et, in figuris solidis, earundem omnia plana iuxta quamuis regulam assumpta, quod noua huius meæ Geometria veluti maximum iacis fundamentum.

THEOREMA IV. PROPOS. IV.

SI duæ figuræ planæ, vel solidæ, in eadem altitudine fuerint constitutæ, ductis autem in planis rectis lineis, & in figuris solidis ductis planis vtrūq; inter se parallelis, quorum respectu prædicta sumpta sit altitudo, repertum fuerit du-

ductarum linearum portiones figuris planis interceptas, seu ductorum planorum portiones figuris solidis interceptas, esse magnitudines proportionales, homologis in eadem figura semper existentibus, dictæ figuræ erunt inter se, vt vnum quodlibet eorum antecedentium, ad suum consequens in alia figura eidem correspondens.

Sint primò duæ figuræ planæ in eadem altitudine constitutæ, CAM, CME, in quibus duæ vtrunque rectæ lineæ inuicem parallelæ ductæ intelligantur, AE, BD, respectu quarum eõis altitudo assumpta intelligatur, sint aut portiones figuris interceptæ ipsæ, AM, BR, in fig. CAM, & ME, RD, in fig. CME, reperiatur autem, vt, AM, ad, ME, ita esse, BR, ad, RD. Dico figuram, CAM, ad figuram, CME, esse vt, AM, ad, ME, vel, BR, ad, RD, quoniam enim, BD, AE, vtrunque ductæ sunt inter se æquidistantes, patet, quod quælibet earum, quæ dicuntur omnes lineæ figuræ, CAM, sumptæ regula altera ipsarum, AM, BR, ad eam, quæ illi indirectum iacet in figura, CME, erit vt, BR, ad, RD, vel vt, AM, ad, ME, vt igitur, AM, ad, ME, vnum. f. antecedentium ad vnum consequentium, ita erunt omnia antecedentia, nempe omnes lineæ figuræ, CAM, regula, AM, ad omnia consequentia, .f. ad omnes lineas figuræ, CME, regula, ME; indefinitus. n. numerus omnium antecedentium, & consequentium, qui pro vtrisque hic idem est, quicunque sit (& hoc nam figuræ sunt in eadem altitudine, & cuilibet antecedenti in figura, CAM, assumpto responder suū consequens illi in directum in alia figura constitutum) non obstat quin omnes lineæ figuræ,

1. huius.

gura, CAM, sint cōparabiles omnibus lineis figura, CME, cum ad illas rationem habeant, vt probatum est, & ideo omnes linea figura, CAM, regula, AM, ad omnes lineas figura, CME, regula, ME, erunt vt, AM, ad, ME, verum, vt omnes linea figura, CAM, ad omnes lineas figura, CME, ita fig. CAM, est ad figuram, CME, ergo figura, CAM, ad figuram, CME, erit vt, BR, ad, RD, vel, AM, ad, ME, quod in figuris planis ostendere opus erat.

3. huius.

Si verò supponamus, CAM, CME, esse figuras solidas, & vice rectorum, AM, BR, ME, RD, plana intelligamus figuris, CAM, CME, intercepta inuicem parallela, & ita constituta, vt plana, AM, ME, iaceant in eodem plano, veluti se habeant etiam plana, BR, RD, respectu quorum præfata altitudo assumpta quoq; intelligatur, eadem methodo procedentes ostēdemus omnia plana figura, CAM, ad omnia plana figura, CME, idest figuram solidam, CAM, ad figuram solidam, CME, esse vt planum, BR, ad planum, RD, vel vt planum, AM, ad planum, ME, quod & in solidis ostendere opus erat.

5. huius.

COROLLARIUM.

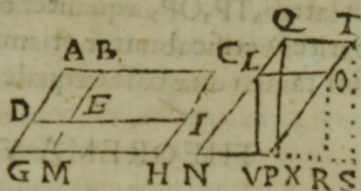
Colligitur ex hoc in figuris planis, vel solidis, si magnitudines comparatae sint linea recta, vel plana, sint autem illa, quæ dicuntur omnes linea, vel omnia plana dictarum figurarum, de illis quoq; verificari, vt vnum antecedentium ad vnum consequentium, ita esse omnia antecedentia ad omnia consequentia; & in supradictis figuris planis omnes lineas vnius ad omnes lineas alterius, vel in solidis omnia plana vnius ad omnia plana alterius, esse vt vnum antecedentium ad vnum consequentium, iuxta quæ, tanquam regulas, dictæ omnes linea, vel omnia plana intelliguntur assumpta.

THEO-

THEOREMA V. PROPOS. V.

Parallelogramma in eadem altitudine existētia inter se sunt, vt bases; & quæ in eadē basi, vt altitudines, vel, vt latera æqualiter basibus inclinata.

Sint parallelogramma quæcunque, AM, MC, in eadem altitudine cōstituta, sumpta altitudine iuxta bases, GM, MH. Dico parallelogrammum, AM, ad parallelogrammum, MC, esse vt, GM, ad, MH. Ducatur

quæcūq; intra parallelogramma, AM, MC, parallela ipsis, GM, MH, cuius portiones parallelogrammis, AM, MC, interceptæ sint, DE, EI. Quoniā ergo, DM, est parallelogrammum, sicut &, EH, erit, DE, æqualis ipsi, GM, &, EI, ipsi, MH, erit igitur, GM, ad, MH, vt, DE, ad, EI, &, DE, EI, ductæ sunt vtcunq; parallelæ ipsis, GM, MH, ergo parallelogramma, AM, MC, erunt ex genere figurarum Theorematis anteced. ergo, AM, ad, MC, erit vt, DE, ad, EI, vel vt, GM, ad, MH, quæ sunt eorundem bases. Hæc autem verificabūtur et si altitudines æquales fuerint, vt facillè patet.

Sint nunc parallelogramma, QP, LP, in eadem basi, NP, constituta. Dic, eadem esse, vt altitudines sumptæ iuxta basim, NP, demittantur ergo, OR, TS, altitudines in, NP, productam, in punctis, RS, illi occurrentes (nisi fortè, TP, OP, essent ipsæ altitudines, vel intra parallelogramma inciderebasi, NP,) & à punctis, Q, L, illis parallelæ, QX, LV, in punctis, V, X, basi, NP, incidentes, sunt igitur parallelogramma, QS, LR, in æqualibus altitudinibus, QT, LO, sumptis iuxta bases, TS, OR, ergo parallelogramma, QS, LR, erunt inter se, vt bases, TS, OR, est autem parallelogrammum, QS, æquale parallelogrammo, QP, &, LR,

Ex prima
parte hu-
ius Prop.

D

ipsi,

Ex prima
par. huius
Propos.

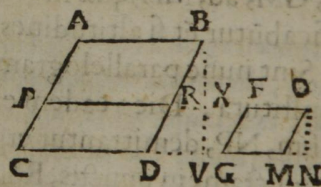
ipsi, LP, ergo parallelogramma, QP, LP, erunt inter se, vt, TS, OR, quæ pro ipsis sunt altitudines sumptæ iuxta basim NP. Si autem latus, OP, extenderetur super latus, PT, idest latera, OP, PT, essent æqualiter inclinata communi basi, NP, tunc sumptis pro basibus ipsis, TP, OP, haberemus parallelogramma, QP, LP, in eadem altitudine sumptæ iuxta bases, TP, OP, & ideo essent, vt ipsæ bases, TP, OP, idest vt latera, TP, OP, æqualiter basi, NP, inclinata, hæc autem pariter verificabuntur etiam si basis, NP, non sit cōmunis, sint tamen duæ bases æquales, quæ ostendere opus erat.

THEOREMA VI. PROPOS. VI.

Parallelogramma habent rationem compo-
sitam ex ratione basium, & altitudinū iux-
ta easdem bases sumptarum, siue laterum.
æqualiter basibus inclinorum, cum scilicet illa
sunt æquiangula.

Defn. 12.
14.

Sint parallelogramma vtcunque, AD, FM. Dico eadem habere inter se rationem, & compositam ex rationibus basium, quæ sunt, CD, GM, & altitudinum, quæ sunt, BV, ON, sumptæ iuxta bases, CD, GM, illisq; productis, si opus sit, in punctis, V, N, occurrentes, siue ex ratione laterum, BD, OM, si sint æqui-angula: Abscindatur à, BV, versus V, ipsa, XV, æqualis ipsi, ON, & per, X, ducatur, XP, parallela, CD, secans, BD, in, R, vt fiat parallelogrammum, PD, in eadem altitudine cum parallelogrâmo, FM, & in eadem basi cum parallelogrammo, AD. Parallelogrammum ergo, AD, ad parallelogram-

mum, FM, sumpto medio de foris parallelogrammo, PD, Defn. 12.
 habet rationem compositam ex ratione parallelogrammi, l. 1.
 AD, ad parallelogrammum, PD, idest ex ratione, quā ha-
 bet, BV, ad, VX, vel, ON, siue, BD, ad, DR, quoniam, AD, Ex secun.
 PD, sunt æquiangula, idest ex ratione, BD, ad, OM, & hoc par. antec.
 quotiescunque, PD, FM, sint pariter æquiangula, & insuper
 est composita ex ea, quam habet parallelogrammum, PD,
 ad parallelogrammum, FM, idest ex ea, quam habet, CD, Ex prima
 ad, GM, ergo parallelogrammum, AD, ad parallelogram- par. ante-
 mum, FM, habet rationem compositam ex ea, quam habet, ced.
 BV, ad, ON, quæ sunt altitudines, vel etiam ex ea, quam
 habet, BD, ad, OM, si, AD, FM, sint æquiangula; & ex ea,
 quam habet, CD, ad, GM, quod ostendere opus erat.

THEOREMA VII. PROPOS. VII.

Parallelogramma, quorum bases altitudini-
 bus, vel lateribus æqualiter basibus incli-
 natis, reciprocantur, sunt æqualia, & quæ
 sunt æqualia, bases habent altitudinibus, vel la-
 teribus æqualiter basibus inclinatis, reciprocas.

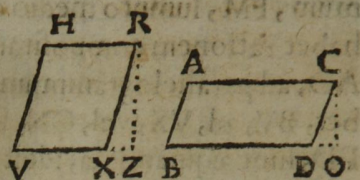
Sint parallelogramma, HX, AD, quorum bases, VX, BD,
 reciprocantur eorum altitudinibus, CO, RZ, vel lateri-
 bus, CD, RX, quotiescunque sint æqualiter basibus inclina-
 ta. Dico hæc parallelogramma esse æqualia; etenim pa-
 rallelogrammum, HX, ad parallelogrammum, AD, habet
 rationem compositam ex ea, quam habet, VX, ad, BD, &
 RZ, ad, CO, siue, RX, ad, CD, cum illa sunt æquiangula, est
 autem, vt, VX, ad, BD, ita, CO, ad, RZ, vel, CD, ad, RX, Ex ante-
 cum illa sunt æquiangula, ergo parallelogrammum, HX, ad ced.
 parallelogrammum, AD, habet rationem compositam ex
 ea, quam habet, CO, ad, RZ, & RZ, ad, CO, siue ex ea,

D 2

quam

Defin. 12.
I. 1.

quam habet, CD, ad, RX, &
RX, ad, CD, quæ est eadem ei,
quam habet, CD, ad, CD, vt
illa est eadem ei, quam habet,
CO, ad, CO, suntq; propor-

tionem æqualitatis, ergo pa-

rallelogrammum, HX, erit æquale parallelogrammo, AD.
Sit nunc parallelogrammū, HX, æquale parallelogram-
mo, AD. Dico, vt, VX, ad, BD, ita esse, CO, ad, RZ, vel,
CD, ad, RX, cum sunt æquiangula. Quoniam ergo paral-
lelogrammum, HX, est æquale parallelogrammo, AD, erit
ad illud, vt, CO, ad, CO, vel vt, CD, ad, CD, idest (de fo-
ris sumpto, RZ, vel pro secunda ratione, RX,) in ratione

Defin. 12.
I. 1.

Ex antec.

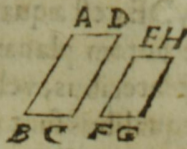
composita ex ea, quam habet, CO, ad, RZ, & ex ea, quam
habet, RZ, ad, CO, vel ex ea, quam habet, CD, ad, RX, &
RX, ad, CD, verum, HX, ad, AD, habet etiam rationem
cōpositam ex ea, quam habet, VX, ad, BD, & RZ, ad, CO,
vel, RX, ad, CD, cum sunt æquiangula, ergo duæ rationes,
CO, ad, RZ, & RZ, ad, CO, vel, CD, ad, RX, & RX, ad,
CD, componunt eandem rationem, quam istæ duæ .f. VX,
ad, BD, & RZ, ad, CO, vel, RX, ad, CD, est autem com-
munis ratio, quam habet, RZ, ad, CO, vel, RX, ad, CD, er-
go reliqua ratio .f. quam habet, VX, ad, BD, erit eadem ei,
quam habet, CO, ad, RZ, vel, CD, ad, RX, cum sunt æqui-
angula, ergo æqualia parallelogramma bases habent alti-
tudinibus, vel lateribus æqualiter basibus inclinatis reci-
procas, quod ostendere opus erat.

THEOREMA VIII. PROPOS. VIII.

Similia parallelogramma sunt in dupla ratione
laterum homologorum.

Sint similia parallelogramma, AC, EG. Dico eadem ef-
se in

se in dupla ratione laterum homologorum: Quoniam enim sunt similia illa sunt æquiangula, sint anguli, BCD, FGH, æquales, & latera homologa, BC, FG; CD, GH, si ergo pro basibus sumpserimus ipsas, BC, FG, erit, AC, ad, EG, in ratione composita ex ea, quam habet, BC, ad, FG, & ex ea, quam habet, DC, ad, HG, quæ est eadem ei, quam habet, BC, ad, FG, vel, FG, ad tertiam proportionalem duarum, primæ nempe, BC, & secundæ, FG, ergo, AC, ad, EG, erit vt, BC, ad tertiam proportionalem duarum primæ, nempe, BC, & secundæ, FG, .i. erit in dupla ratione eius, quam habet, BC, ad, FG, vel, CD, ad, GH, quod ostendere opus erat.

Iux. diff. x.
Sex. Elem.

6. huius.

Defin. 10.
5. Elem.

COROLLARIUM.

Hinc patet, quæ de parallelogrammis in superioribus Propositionibus ostensa sunt, eadem de eorundem omnibus lineis cum quibusvis regulis assumptis pariter verificari, nam illa sunt, ut ipsa parallelogramma.

3. huius.

THEOREMA IX. PROPOS. IX.

Parallelogrammorum in eadem altitudine existentium omnia quadrata, regula basi, iuxta quam altitudo sumpta est, sunt inter se, vt quadrata basium.

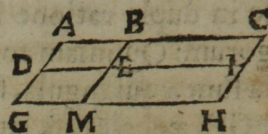
A. Def. 8.
huius.

Sint igitur parallelogramma, AM, MC, in eadem altitudine. Dico omnia quadrata parallelogrammi, AM, ad omnia quadrata parallelogrammi, MC, regula, GH, esse vt quadratum, GM, ad quadratum, MH. Sit intra parallelogramma, AM, MC, ducta vtcunque, DI, parallela ipsi, GH, cuius portio, DE, maneat in, AM, &, EL, in, BH, quoniam

A. Def. 8.
huius.

ergo,

ergo, DE, est æqualis ipsi, GM, figuræ autem planæ similes descriptæ à lateribus, vel lineis homologis æqualibus sunt æquales, & ideò quadratum, DE, erit æquale quadrato, GM, & quadratum, EI, quadrato, MH, ergo, vt quadratum, GM, ad quadratum, MH, ita erit quadratum, DE, ad quadratum, EI, & quia, DI, vtcunq; ducta est parallela ipsi, GH, ideò, vt vnum ad vnum, ita omnia ad omnia. i. vt quadratum, GM, ad quadratum, MH, ita erunt omnia quadrata parallelogrammi, AM, ad omnia quadrata parallelogrammi, MC, regula, GH, quod erat ostendendum.

Coroll. 4.
huius.

C O R O L L A R I V M.

Hinc patet, si vice quadratorum sumamus alias quascunque figuras similes, quod eodem pacto ostendamus omnes figuras similes parallelogrammi, AM, ad omnes similes figuras parallelogrammi, MC, vt ex. g. omnes circulos parallelogrammi, AM, ad omnes circulos parallelogrammi, MC, esse vt similes figuras ab ipsis basibus, GM, MH, descriptas, nam figura plana similes quacunque, vt dictum est, descripta à lateribus, vel lineis homologis æqualibus sunt æquales; omnibus pariter assumptis figuris similibus, regula eadem, GH.

A. Def. 8.
huius.

25. l. 1.

T H E O R E M A X. P R O P O S. X.

Parallelogrammorum in eadem basi existentium omnia quadrata, regula ipsa basi, sunt vt altitudines, vel vt latera, quæ æqualiter basi sunt inclinata, si illa sint æquiangula.

Sint parallelogramma, AD, BD, in eadem basi, CD, existentia, quorum sint altitudines iuxta basim, CD, sumptæ, AO,

AO, CN. Dico omnia quadrata parallelogrammi, AD, ad omnia quadrata parallelogrammi, BD, regula, CD, esse vt, AO, ad, CN, vel etiam vt, AC, ad, CB, si parallelogramma, BD, DA, fuerint æquiangula, producantur autem, CA, CB, indefinitè ad partes oppositas, ex quibus sumantur quotcumq; partes æquales, AI, IH, nempe æquales ipsi, CA, &, BP, æqualis ipsi, BC, & compleantur parallelogramma, AM, IK, BQ; sunt igitur parallelogramma, CF, AM, IK, in æqualibus altitudinibus, ac basibus, & ideo singulorum omnia quadrata regulis eisdem basibus, erunt æqualia, & pari ratione omnia quadrata parallelogrammorum, BQ, CQ, erunt æqualia, regula, CD, altitudines autem parallelogrammorum, CF, AM, IK, sunt æquales ipsi, AO, & altitudines parallelogrammorum, CE, BQ, sunt æquales, nempe ipsi, CN, habemus ergo æquemultiplices primæ, & tertiæ .f. compositum ex altitudinibus parallelogrammorum, CF, AM, IK, quod tam multiplex est altitudinis, AO, quam compositum ex omnibus quadratis, CF, AM, IK, multiplex est omnium quadratorum parallelogrammi, CF, & sic compositum ex altitudinibus parallelogrammorum, CE, BQ, tam multiplex est altitudinis, CN, ac compositum ex omnibus quadratis parallelogrammorum, BQ, CE, multiplex est omnium quadratorum, CE; idest quam multiplicia sunt omnia quadrata parallelogrammi, HD, omnium quadratorum parallelogrammi, AD, tam altitudo parallelogrammi, HD, multiplex est altitudinis parallelogrammi, AD, siue tam ipsa, CH, multiplex est ipsius, CA, dum sunt æquiangula, & quam omnia quadrata parallelogrammi, PD, multiplicia sunt omnium quadratorum parallelogrammi, BD, tam altitudo parallelogrammi, PD, multiplex est altitudinis, CN, vel tam, PC, multiplex est ipsius, CB: Si autem multiplex primæ fuerit æquale multiplici secundæ, etiam multiplex

9. huius.

Ex antec.

5. Quinti
Elem.

plex tertiæ erit æquale multiplici quartæ, si maius maius,
& si minus minus, nam si altitudo parallelogrammi, HD,
fuerit æqualis altitudini parallelogrammi, DP, omnia
quadrata, HD, erunt æqualia omnibus quadratis, DP,
nam parallelogramma, HD, DP, sunt in eadem basi, CD,
si illa maior, & hæc maiora, & si minor minora, ergo prima
ad secundam erit, vt tertia ad quartam, nempe vt altitudo
parallelogrammi, AD, ad altitudinem parallelogrammi, DB,
s. AO, ad, CN, vel, AC, ad, CB, dum sunt æquiangula, ita
erunt omnia quadrata, AD, ad omnia quadrata, DB, sunt
ergo, vt altitudines ipsorum parallelogrammorum, vel vt
latera æqualiter basi inclinata, cum nempe parallelogram-
ma sunt æquiangula: hæc autem etiam verificarentur si pa-
rallelogramma essent in æqualibus basibus, quod ostende-
re opus erat.

COROLLARIUM.

A. Def. 8.
huius.

Eadem ratione, si vice quadratorum sumamus alias figuras
similes, ostendemus omnes figuras similes parallelogrammo-
rum in eadem basi existentium esse, vt altitudines, vel vt latera
basi æqualiter inclinata, dum illa sunt æquiangula.

THEOREMA XI. PROPOS. XI.

Quorumlibet parallelogrammorum omnia
quadrata regulis duobus quibusuis in eis-
dem assumptis lateribus, habent inter se
rationem compositam ex ratione qua-
dratorum dictorum laterum, & altitudinum, vel
laterum, quæ cum prædictis æqualiter inclinatur,
si illa sint æquiangula.

Si t

Sint parallelogramma ut-
cunque, AD, FM, in quibus
regulæ extent latera ut-
cunque, CD, GM, altitudines
autem iuxta dictas regulas
sumptæ, BV, ON. Dico om-
nia quadrata, AD, ad omnia
quadrata, FM, habere rationem compositam ex ea, quam
habet quadratum, CD, ad quadratum, GM, & ex ea, quam
habet, BV, altitudo ad altitudinem, ON, vel etiam, BD,
ad, OM, si illa sint æquiangulara, lateraque, BD, OM, æqua-
liter sint inclinata cum lateribus, CD, GM; abscindatur à,
BV, versus, V, ipsa, XV, æqualis, ON, & per, X, ducatur,
XP, parallela ipsi, CD, secans, BD, in, R, erit autem, DR,
æqualis ipsi, OM, si sint æquiangulara, quod facile probari po-
test, erit etiam parallelogrammum, PD, in eadē basi cum
parallelogrammo, AD, sed in eadem altitudine cum paral-
lelogrammo, FM, omnia ergo quadrata parallelogrammi,
AD, ad omnia quadrata, FM, habent rationem compo-
sitam ex ea, quam habent omnia quadrata, AD, ad om-
nia quadrata, DP, .i. ex ea, quam habet, BV, ad, VX, siue,
ON, vel ex ea, quam habet, BD, ad, DR, siue, OM, si sint
æquiangulara parallelogramma, AD, DP; & componitur ex
ea, quam habent omnia quadrata, PD, ad omnia quadra-
ta, FM, .i. ex ea, quam habet quadratum, CD, ad quadra-
tum, GM, ergo omnia quadrata, AD, ad omnia quadrata,
FM, habent rationem compositam ex ea, quam habet, BV,
ad, ON, vel, BD, ad, OM, cum sint æquiangulara, & ex ea,
quam habet quadratum, CD, ad quadratum, GM, quod
ostendendum erat.

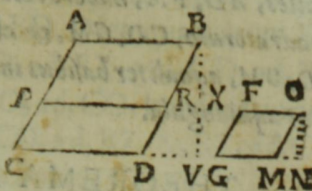
Defn. 12.
11.

Ex antec.

9. huius.

COROLLARIUM.

Hinc patet, si vice quadratorum sumamus alias figuras pla-
nas similes, quod eodem pacto ostendamus omnes figuras
E simi

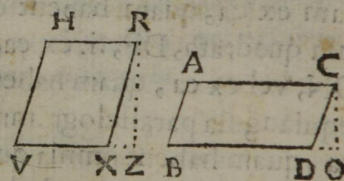
similes, AD, FM, habere inter se rationem compositam ex ratione quadratorum, CD, GM, & altitudinum, BV, ON, vel laterum, BD, OM, equaliter basibus inclinatorum, cum parallelogramma sunt aequiangula.

THEOREMA XII. PROPOS. XII.

Parallelogrammorum, quorum basium quadrata altitudinibus iuxta easdē bases sumptis reciprocantur, vel lateribus æqualiter dictis basibus inclinatis; omnia quadrata, regulis eisdem basibus, sunt æqualia: Et quorum parallelogrammorum, regulis basibus, omnia quadrata sunt æqualia, basium quadrata altitudinibus, vel lateribus æqualiter dictis basibus inclinatis, reciprocantur.

Sint parallelogramma, HX, AD, quorum basium, VX, BD, quadrata altitudinibus iuxta ipsas bases sumptis, vel lateribus, RX, CD, si hæc basibus, VX, BD, æqualiter sint inclinata, reciprocantur. Dico omnia quadrata parallelogrammorum, HX, AD, esse inter se æqualia. Nam omnia quadrata, HX, ad omnia quadrata, AD, habent rationem compositam ex ea, quam habet quadratum, VX, ad quadratum, BD, .i. ex ea, quam habet, CO, ad, RZ, vel, CD, ad, RX, cum sunt æquiangula, & ex ea, quam habet, RZ, ad, CO, vel, RX, ad, CD, quæ duæ rationes cōponunt rationem, CO, ad, CO, vel, CD, ad, CD, quæ est ratio æqualitatis, & ideo omnia quadrata, HX, erunt æqualia omnibus quadratis, AD.

Ex antec.

Sint

Sint nunc omnia quadrata, HX , æqualia omnibus quadratis, AD , regulis eisdem, VX, BD . Dico quadratum, VX , ad quadratum, BD , esse ut, CO , ad, RZ , vel, CD , ad, RX , cū sunt æquiangula, etenim, CO , ad, CO , habet rationem cōpositam ex ea, quam habet, CO , ad, RZ , &, RZ , ad, CO , & sic, CD , ad, CD , ex ea, quam habet, CD , ad, RX , &, RX , ad, CD , quia verò omnia quadrata, HX , sunt æqualia omnibus quadratis, AD , idè sunt ad illa, ut, CO , ad, CO , vel ut, CD , ad, CD , i. in ratione composita ex ratione, CO , ad, RZ , &, RZ , ad, CO , vel, CD , ad, RX , &, RX , ad, CD , sunt autem omnia quadrata, HX , ad omnia quadrata, AD , in ratione composita ex ea, quam habet quadratum, VX , ad quadratum, BD , &, RZ , ad, CO , siue, RX , ad, CD , cum sunt æquiangula, idè duæ rationes, CO , ad, RZ , &, RZ , ad, CO , siue aliæ duæ rationes, CD , ad, RX , &, RX , ad, CD , cōponunt eandem rationem, quam istæ duæ .s. ratio quadrati, VX , ad quadratum, BD , &, RZ , ad, CO , vel, RX , ad, CD , est autem communis ratio, RZ , ad, CO , vel, RX , ad, CD , ergo reliqua ratio, quam habet quadratum, VX , ad quadratum, BD , erit eadem reliquæ, quam nempe habet, CO , ad, RZ , vel, CD , ad, RX , cum sunt æquiangula, quod erat ostendendum.

Defin. 11.
l. 1.

Ex antec.

COROLLARIUM.

Idem eodem modo de omnibus figuris similibus quibusvis parallelogrammorum, HX , AD , regulis iisdem, VX , BD , ostendi posse ex superiori methodo colligi.

THEOREMA XIII. PROPOS. XIII.

Similium parallelogrammorum omnia quadrata, regulis homologis lateribus, sunt in tripla ratione laterum homologorum.

E 2

Sint

Iuxta diff. 1.
Sex. Elem.

Sint similia parallelogramma, AC, EG, quorū latera homologa, BC, FG, sint sumpta pro regula. Dico omnia, quadrata, AC, ad omnia quadr. EG, esse in tripla ratione eius, quam habet,

Ex def. 1.
Sex. Elem.

Quoniam enim parallelogramma, AC, EG, sunt similia, ideo sunt æquiangula, & circa æquales angulos latera habēt proportionalia, & BC, CD; FG, GH, sunt latera ad inuicem æqualiter inclinata, quorum, BC, FG, sunt regulæ, ideo omnia quadrata, AC, regula, BC, ad omnia quadrata, EG, regula, FG, sunt in ratione composita

11. huius.

ex ratione quadrati, BC, ad quadratum, FG, & ex ratione, DC, ad, HG, siue, BC, ad, FG, .i. in ratione composita

Defin. 11.
Quin. El.

ex tribus rationibus, BC, ad, FG, .i. habent eandem rationem, quam, BC, ad quartam proportionalem duarū, qua-

Defin. 11.
Quin. Ele.

rum prima, BC, secunda est, FG, .i. sunt in tripla ratione eius, quam habet, BC, ad, FG, quod erat ostendendum.

COROLLARIUM.

Hinc patet, quod eodem modo idem ostendemus de omnibus quibusvis alijs figuris similibus parallelogrammorum, AC, EG, vice quadratorum sumptis, regulis eisdem, ex superioribus Corollarijs id deducentes.

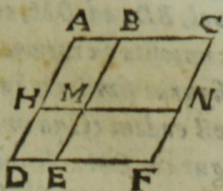
THEOREMA XIV. PROPOS. XIV.

A. Def. 8.
huius.

Si duo parallelogramma fuerint in eadem altitudine constituta, omnes figuræ similes vnius ad omnes figuras similes alterius, etiā si sint dissimiles primò dictis, regulis basibus, iuxta quas altitudo sumitur, erunt, vt figura descripta à basi parallelogrammi primò dicti ad figuram descriptam à basi parallelogrammi secundò dicti.

Sint

Sint parallelogramma in eadem altitudine cōstituta, AE, EC. Dico omnes figuras similes parallelogrammi, AE, ad omnes figuras similes parallelogrammi, EC, etiamsi sint dissimiles prædictis, esse vt figura descripta à, D E, ad figuram descriptā ab, EF, quæ sunt bases, iuxta quas sumitur dictorum parallelogrammorum altitudo .f. ex. g. omnia quadrata, AE, ad omnes circulos, EC, esse vt quadratum, DE, ad circulum descriptum ab, EF. Ducta enim ipsa, HN, vtcunq; parallela, DF, reperiemus, vt figuram, DE, ad figuram, EF, ita esse figuram, HM, ad figuram, MN, quia quæ describuntur lateribus, HM, DE, æqualibus sunt æquales, veluti descriptæ à lateribus, MN, EF, pariter sunt æquales, & ided, vt vnum ad vnum, sic omnia ad omnia .f. vt figura descripta à, DE, ad figuram descriptam ab, EF, sic erunt omnes figuræ similes parallelogrammi, AE, similes, inquam, figuræ descriptæ à, DE, ad omnes figuras similes parallelogrammi, EC, similes, inquam, figuræ descriptæ ab, EF, quod ostendere opus erat.

A. Def. 8.
huius.

15. l. 1.

Coroll. 4.
huius.

COROLLARIUM.

Hinc in figura Propos. 11. colligemus omnes figuras similes parallelogrammi, AD, ad omnes figuras similes parallelogrammi, FM, etiam tamen dissimiles prædictis, habere rationem compositam ex ratione figurarum, quæ à basibus, CD, GM, describuntur, & altitudinum, vel laterum aqualiter basibus inclinatorum; quia omnes figurae similes, AD, ad omnes figuras similes, FM, dissimiles prædictis, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnes figurae similes, AD, ad omnes figuras similes, FM, idest compositam ex ratione figura descripta à, CD, ad sibi similem figuram descriptam à, GM, & ex ratione, BF, ad, ON, vel,

Defin. 12.
l. 1.

Coroll. 11.
huius.

Ex super.
prop.

Defin. 12.
l. 1.

vel, BD , ad, OM , cum sunt parallelogramma equiangula, & est composita ex ratione omnium figurarum similium, FM , ad omnes figuras similes ipsius, FM , dissimiles tamen proximè dictis, quæ est eadem ei, quam habet figura, GM , similis figura, CD , ad figuram, GM , ut: mō descriptam, dua verò rationes figura, CD , ad figuram, GM , sibi similem, & huius ad figuram, GM , sibi dissimilem componunt rationem figura, CD , ad figuram, GM , sibi dissimilem, & idē habebimus omnes figuras similes. AD , ad omnes figuras similes ipsius, FM , dissimiles tamen prædictis habere rationem compositam ex ea, quam habet figura ipsius, CD , ad figuram, GM , sibi dissimilem, & ex ea, quam habet, BV , ad, ON , vel, BD , ad, OM , cum parallelogramma sunt equiangula. Consimili methodo in figura Prop. 12. colligemus omnes parallelogrammi, HX , figuras similes, omnibus figuris similibus parallelogrammi, AD , etiam si prædictis sint dissimiles, esse tamen æquales; Et si sint æquales, figuras descriptas ab, VX , BD , licet dissimiles, altitudinibus, CO , RZ , vel lateribus, CD , RX , basibus æqualiter inclinatis, reciprocè respondere.

THEOREMA XV. PROPOS. XV.

OMnes figuræ planæ similes sunt inter se in dupla ratione linearum, siue laterum homologorum, earundem.

A. DEMONSTRATIONIS SECTIO I.

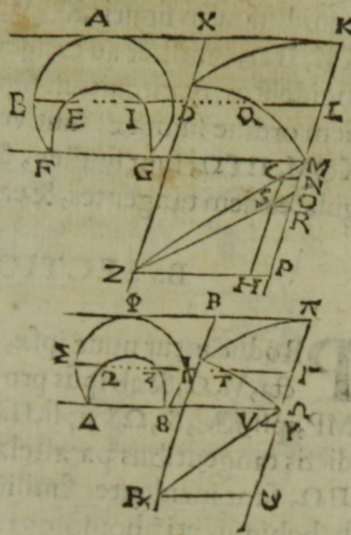
Sint duæ quæcunque figuræ planæ similes, ABD , $\Phi\Xi\Lambda$. Dico easdem esse in dupla ratione linearū, vel laterum homologorum, earundem. Ducantur ipsarum oppositæ tangentibus, AK , FM , figuræ, ABD , & $\Phi\Xi\Lambda$, figuræ, $\Phi\Xi\Lambda$, quæ homologis earum lineis æquidistant, deinde sint intra dictas oppositas tangentibus ductæ, KM , $\Pi\Omega$, taliter, ut illæ sint incidentes dictarum similium figurarū, & tangentium, hoc

Coroll. 1.
l. 1.

Coroll. 2.
9 l. 1.

hoc facto, diuidantur ipsæ incidentes, KM , $\Pi\Omega$, similiter, & ad eandem partem utcūq; in punctis, L , Γ , per quæ pūcta sint ductæ ipsæ, BL , $\Sigma\Gamma$, quarum portiones figuris interceptæ sint, BE , ID , in figura, ABD , & Σ_2 , $3A$, in figura, $\Phi\Sigma\Lambda$, sumatur autem ex, BL , recta æqualis vtriusq; simul, BE , ID , terminans in, KM , quæ sit, QL , & pariter ipsis, Σ_2 , $3A$, sit sumpta æqualis, TT , terminans in, $\Pi\Omega$, & in puncto, Γ , sicq; fiat de cæteris, quæ ipsis tangentibus æquidistant, & manent intra figurarum ambitum, quibus nempe in eadem rectitudine sumantur rectæ æquales in ipsis, KM , $\Pi\Omega$, terminatæ, erunt igitur omnium inuentarū linearum reliqui termini in alia quadam linea, quæ incipiet in puncto, K , & desinet in, M , pro figura, ABD , & quæ incipiet in, Π , & desinet in, Ω , pro figura, $\Phi\Sigma\Lambda$, sint istæ lineæ, KQM , $\Pi\Gamma\Omega$; patet igitur figuram, KQM , esse æqualem ipsi, ABD , & $\Pi\Gamma\Omega$, ipsi, $\Phi\Sigma\Lambda$, nam omnes earum lineæ sumptæ regulis, FM , $\Delta\Omega$, sunt æquales, quod ex ipsa cōstructione patet; dicantur autem istæ constructiones, trāslationes omnium linearum figurarum, ABD , $\Phi\Sigma\Lambda$, in figuras, KQM , $\Pi\Gamma\Omega$, ipsi, KM , $\Pi\Omega$, adiacentes, effectæ regulis dictis tangentib. Patet vltius figuras, KQM , $\Pi\Gamma\Omega$, esse similes, nā homologæ figurarum, ABD , $\Phi\Sigma\Lambda$, (quia illæ sunt similes) sunt vt incidētes, KM , $\Pi\Omega$, eadem autem in figuras, KQM , $\Pi\Gamma\Omega$, modo dicto, translatae sunt (simul in vnam rectam coniunctis, quæ diuisæ erant, veluti, BE , ID , iunctæ sunt in linea,

QL

3. huius.

Coroll. 1.
22. l. 1.

Defin. 10.
l. 1.

QL, & $\Sigma 2, 3 \Lambda$, in linea, TT,) ergo quæ tangentibus dictis æquidistant in figuris, KQM, ΠΤΩ, & diuidunt incidentes, KM, ΠΩ, similiter ad eandem partem, & iacent inter ipsas incidentes, & circuitum figurarum ad eandem partem eodem ordine sumptæ, sunt vt ipsæ incidentes, ergo figuræ, KQM, ΠΤΩ, sunt similes, & earundem homologarum regulæ eadem tangentes, & earum incidentes ipsæ, KM, ΠΩ.

B. SECTIO SECVNDA.

Corol. 23.
l. 1.

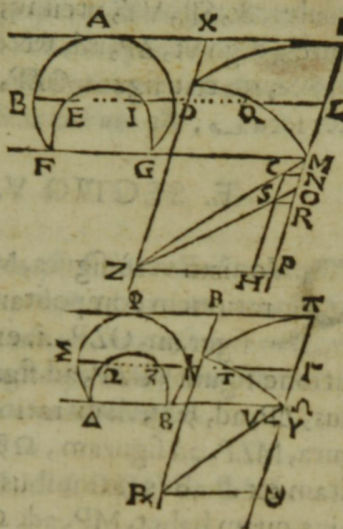
Iux. Sec. A
huius p
pos.
3. huius.

Producantur nunc ipsæ, KM, ΠΩ, indefinitè versus puncta, M, Ω, & ab ipsis productis sumantur partes æquales, MP, ipsi, KM, & Ω, ipsi, ΠΩ, & per puncta, P, & ducantur dictis tangentibus parallelæ, ZP, B&, quoniam ergo, KM, ΠΩ, sunt incidentes similiū figurarum, KQM, ΠΤΩ, ideò habebimus etiā homologas earundem regulis ipsis incidentibus, KM, ΠΩ, ductis ergo ex opposito tangentibus easdem figuras, KQM, ΠΤΩ, parallelis ipsis, KP, Π&, quæ sint, XZ, B&, poterimus transferre omnes lineas figurarum, KQM, ΠΤΩ, in figuras ipsis, ZP, B&, adiacentes, translatione facta regulis, KP, Π&, fiant ergo dictæ translationes, vnde resultet figuræ, MZP, ΩB&, quæ erunt æquales ipsis, KQM, ΠΤΩ, & subinde ipsis, ABD, ΦΣΛ, probabimus autē etiam easdem esse similes (veluti in figuris, KQM, ΠΤΩ, factum est) & ZP, B&, esse dictarum figurarum incidentes, & homologarum regulas ipsas, MP, Ω&, patet autem ex constructione integras esse in figuris, MZP, ΠB&, tum quæ æquidistant ipsis, ZP, B&, tum ipsis, MP, Ω&, nam ex prima translatione integras habuimus, quæ in figuris, KQM, ΠΤΩ, ipsis, FM, ΔΩ, erant æquidistantes, & subinde etiam integras, quæ in figuris, MZP, ΩB&, ipsis, ZP, B&, æquidistant, ex secunda translatione verò integras habuimus eas, quæ ipsis, MP, Ω&, æquidistant, & hæc per constructionem, quæ omnia seruare opus est.

C. SE-

C. S E C T I O . III.

Nunc in figuris, MZP, $\Omega\&$, à maiori homologarum, MP, $\Omega\&$, quæ sit, MP, abscindatur, OP, æqualis ipsi, $\Omega\&$, & vt, MP, ad, PO, ita sit quelibet in figura, MZP, parallela ipsi, MP, ad eius portionem, & portionum termini sint ex vna parte in recta, ZP, ex alia verò in linea, ZO, erit ergo, vt vna ad vnā .i. vt, MP, ad, PO, ita omnia ad omnia, .f. ita omnes lineæ figuræ, MZP, ad omnes lineas figuræ, OZP, regula, MP, & ideò vt, MP, ad, PO, vel ad, $\Omega\&$, ita figura, MZP, ad figuram, OZP, quod etiam serua.

Coroll. 4.
huius.

4. huius.

D. S E C T I O . IV.

Vterius ab ipsis, OP, $\Omega\&$, abscindantur partes æquales, OR, ΩY , & per puncta, R, Y, ducantur ipsi, ZP, $\&$, æquidistantes, SR, VY, & per, S, vbi, RS, secat lineam, ZO, ducatur, HC, æquidistans ipsi, MP, & per, C, vbi, HC, secat lineam, ZM, ducatur, CN, parallela ipsi, ZP, secans, MP, in, N; est igitur vt, MP, ad, PO, ita, CH, ad, HS, per constructionem .i. ita, NP, ad, PR, & permutando, vt, MP, ad, PN, ita, OP, ad, PR, diuidendo, vt, MN, ad, NP, ita, OR, ad, RP, .i. ita, ΩY , ad, Y $\&$, igitur ipsæ, CN, VY, æquidistant regulis homologarum, quæ sunt, ZP, $\&$, & diuidunt ad eandem partem similiter ipsas incidētes, MP, $\Omega\&$,

F

(fi

Corol. 13. (si .n. ZP , $R&$, statueris regulas homologarū ipsæ, MP , $\Omega&$, sunt incidentes, si verò has statueris regulas, illæ erunt incidentes, ambæ .n. terminant in oppositas tangentes, quæ sunt regulæ homologarum earundem) ergo CN , ad VY , erit vt, MP , ad $\Omega&$, .i. vt, ZP , ad $R&$, & sunt, CN , SR , æquales, & SR , VY , vtcunq; ductæ ipsis, ZP , $R&$, æquidistantes, ergo vt, ZP , ad $R&$, ita, SR , ad VY , ergo vt, ZP , ad $R&$, ita erit figura, OZP , ad figuram, $\Omega R&$, quod pariter seruatur.

E. SECTIO V. ET VLTIMA.

Defn. 12.
l. 1.

Quoniam verò figura, MZP , ad figuram, $\Omega R&$, habet rationem compositam ex ratione figuræ, MZP , ad figuram, OZP , .i. ex ratione, MP , ad $\Omega&$, & ex ratione figuræ, OZP , ad figuram, $\Omega R&$, .i. ex ratione ipsius, ZP , ad $R&$, .i. ex ratione ipsius, MP , ad $\Omega&$, ideo figura, MZP , ad figuram, $\Omega R&$, habebit rationem compositam ex duabus rationibus ipsius, MP , ad $\Omega&$, .i. duplam eius, quam habet, MP , ad $\Omega&$, siue, KM , ad $\Pi\Omega$, quæ illis sunt æquales, sed & figura, ABD , $\Phi\Sigma\Lambda$, sunt æquales figuris, MZP , $\Omega R&$, ergo figura, ABD , ad figuram, $\Phi\Sigma\Lambda$, duplam rationem habebit eius, quam habet, KM , ad $\Pi\Omega$, quia verò, KM , & $\Pi\Omega$, sunt incidentes similium figurarū, ABD , $\Phi\Sigma\Lambda$, ideo, vt, KM , ad $\Pi\Omega$, ita erit, $BEID$, simul ad, $\Sigma\Lambda$, 3Λ , simul, vel ita, BE , ad, $\Sigma\Lambda$, siue, ID , ad, 3Λ , ergo figura, ABD , ad figuram, $\Phi\Sigma\Lambda$, duplam rationem habebit eius, quam habet, BE , ad, $\Sigma\Lambda$, vel, ID , ad, 3Λ , .i. erunt istæ similes figuræ in dupla ratione linearum, vel laterum homologorum, BE , $\Sigma\Lambda$, vel, ID , 3Λ , vel aliarum quarumcunq; homologarum præfatis regulis æquidistantium, quod ostendere opus erat.

Defn. 10.
Quin. El.

Def. 10.
l. 1.

Corol. 1.
l. 1.

CO-

COROLLARIUM I.

ET quia dicta figura plana similes ostensa sunt esse in dupla ratione linearum, vel laterum homologorum, quæ æquidistant regulis utrunq; sumptis, patet easdem esse in dupla ratione quarumvis homologarum. & duas quasdam homologas sumptas cum quibusdam regulis, esse inter se, ut alias quaslibet duas homologas, cum alijs quibusvis regulis assumptas, quod etiam in Corollario Lemmatis 48. Lib. I. aliunde deducendum est.

COROLLARIUM II.

VNi uerò in super manifestum est, si tres rectæ lineæ deinceps proportionales fuerint, ut prima ad tertiam, ita esse figuram planam descriptam à prima ad eam, quæ à secunda describitur; & huius conuersum, dummodò describentes sint similium descriptarum figurarum lineæ, siue latera homologa.

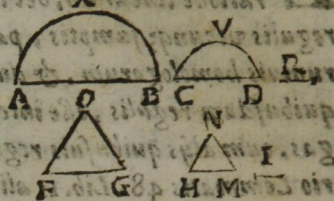
THEOREMA XVI. PROPOS. XVI.

SI quatuor rectæ lineæ proportionales fuerint, prima autem, & secunda similes figuras planas descriperint, & tertia, & quarta alias figuras planas similes, licet etiam prædictis dissimiles essent, ita ut describentes sint earum lineæ, vel latera homologa, figura primæ ad figuram secundæ erit, ut figura tertiæ ad figuram quartæ. Et si fuerint quatuor figuræ planæ proportionales, ita ut quæ sunt termini eiusdem proportionis sint figuræ similes, descriptæ ab eorundem lineis, vel lateribus homologis; lineæ, vel latera homologa, describentia erunt proportionalia.

F 2

Sint

Sint quatuor rectæ lineæ proportionales, AB, CD, FG, HM, prima verò, & secunda describant fig. planas similes, AXB, CVD, & FG, HM, similes figuras planas, FOG, HNM, licet prædictis dissimiles essent, & sint describentes figurarum descriptarum lineæ, vel latera homologa. Dico, AXB, ad CVD, esse vt, FOG, ad, HNM. Sit, R, tertia proportionalis ipsarum,

Coroll. 1.
antec.

AB, CD, & I, tertia proportionalis ipsarum, FG, HM; est igitur, AXB, ad, CVD, vt, AB, ad, R, .i. in ratione dupla eius, quam habet, AB, ad, CD, .i. eius, quam habet, FG, ad, HM, .i. vt, FG, ad, I, quæ est, vt, FOG, ad, HNM, ergo vt, AXB, ad, CVD, ita erit, FOG, ad, HNM.

Coroll. 2.
antec.

Sit nunc figura, AXB, ad, CVD, sibi similem, vt, FOG, ad, HNM, sibi similem, licet istæ essent prædictis dissimiles, & eas describentes sint earum lineæ, vel latera homologa. Dico, AB, ad, CD, esse vt, FG, ad, HM, sit adhuc, R, tertia proportionalis ipsarum, AB, CD, & I, tertia proportionalis ipsarum, FG, HM, est ergo, vt figura, AXB, ad, CVD, ita, AB, ad, R, vt verò figura, FOG, ad, HNM, ita, FG, ad, I, est verò, vt, AXB, ad, CVD, ita, FOG, ad, HNM, ergo vt, AB, ad, R, sic, FG, ad, I, est autem, AB, ad, R, dupla rationis ipsius, AB, ad, CD, &, FG, ad, I, dupla rationis ipsius, FG, ad, HM, ergo vt, AB, ad, CD, ita, FG, ad, HM, quæ ostendere opus erat.

S C H O L I U M

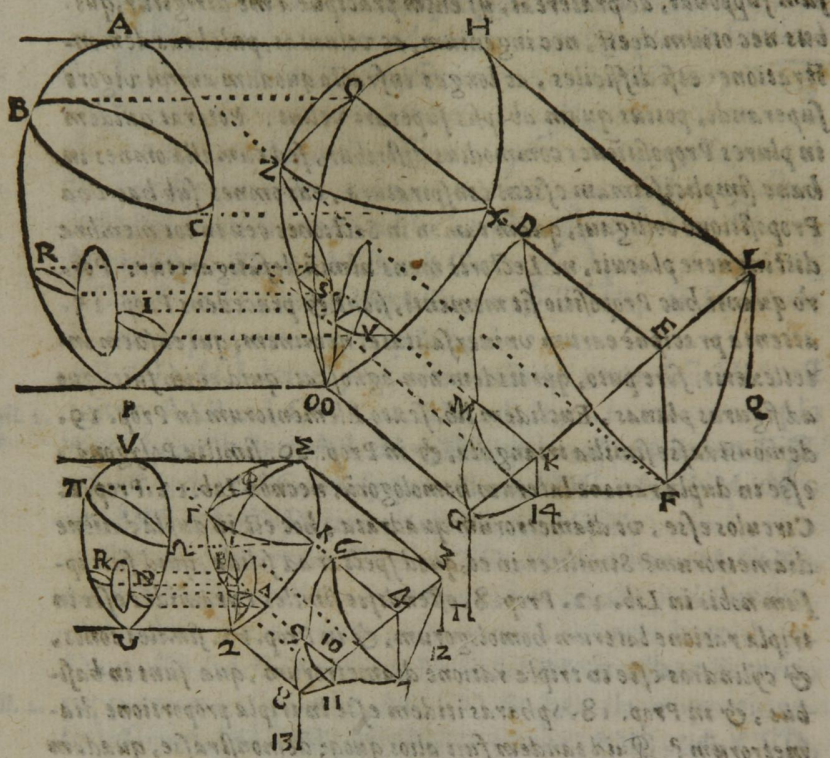
Propositionis proximè subsequentis nimia fortasse prolixitas fastidium potius Lectori, quam delectationem pariet, verumtamen, qui hoc veretur, ac tantum ocy, aut tolerantia habere nequis, ut illius satis longam texturam percurrere valeat, ipsam

sam supponat, ac praterat, is enim precipue à me dirigitur, qui. bus nec otium deest, nec ingenium, ac voluntas, polchras demon- strationes etsi difficiles, ac longas infracto quodam animi vigore superandi, potius quam ab ipsis superari velint. Poterat quidem in plures Propositiones commodius distribui, sed cum illa omnes in hanc simplicissimam essent conspiratura, eas omnes sub hac una Propositione colligavi, quam tamen in Sectiones seu in tot membra distinguere placuit, ne Lectoris mens nimium defatigaretur. Por- ro quanti hac Propositio sit momenti, sicut & præcedens Prop. 15. attenta precipue earum universaliute, neminem, qui easdem in- tellexerit, fore puto, qui iidem non agnoscat: quid enim fuit, qua- ad figuras planas, Euclidem lib. sexto Elementorum in Prop. 19. demonstrasse similia triangula, & in Prop. 20. similia Polygona, esse in dupla ratione laterum homologorum, necnon Lib. 12. Prop. 2. Circulos esse, ut diametrorum quadrata hoc est in dupla ratione diametrorum? Similiter in eo, quod spectat ad solida, quid fuit ip- sum nobis in Lib. 12. Prop. 8. ostendisse similes Pyramides esse in tripla ratione laterum homologorum, & in Prop. 12. similes conds, & cylindros esse in tripla ratione diametrorum, qua sunt in basi- bus, & in Prop. 18. Spharas itidem esse in tripla proportionem dia- metrorum? Quid tandem fuit alios quoque demonstrasse, quadam alia similia solida, ut portiones Sphararum, necnon Spharoidearum, & Conoidearum figurarum, esse in tripla ratione linearum, vel la- terum homologorum? præ huius comparatione, quod in his duabus tantum Propositionibus edocemur, omnes. n. similes figuras planas in Prop. 15. & omnes solidas in subsequenti Prop. 17. comprehen- dimus, quod me hercle consideratione dignum videtur.

THEOREMA XVII. PROPOS. XVII.

OMnia similia solida sunt in tripla ratione linearum, vel laterum homologorum, quæ sunt in eorundem homologis figuris.

A. DE-

A. DEMONSTRATIONIS SECTIO I.

Sint duo uterque; similia solida, V&, AP. Dico hæc esse in tripla ratione linearum, siue laterum homologorum, quæ sunt in eorundem homologis figuris. Quia ergo dicta solida sunt similia, poterunt duci duo plana opposita tangentia in vnoquoque propositorum solidorum (quæ in solido, AP, represententur per ipsas, AH, P oo, & in solido, V&, per ipsas, VΣ, & 2,) homologis eorundem figuris æquidistantia, inter quæ etiam ducibilia erunt alia duo plana æqualiter ad ipsa, & ad eandem partem inclinata, in quibus iacebunt figuræ, quæ erunt dictorum similium solidorum

Coroll. 1.
l. 1.

Defin. 11.
l. 1.

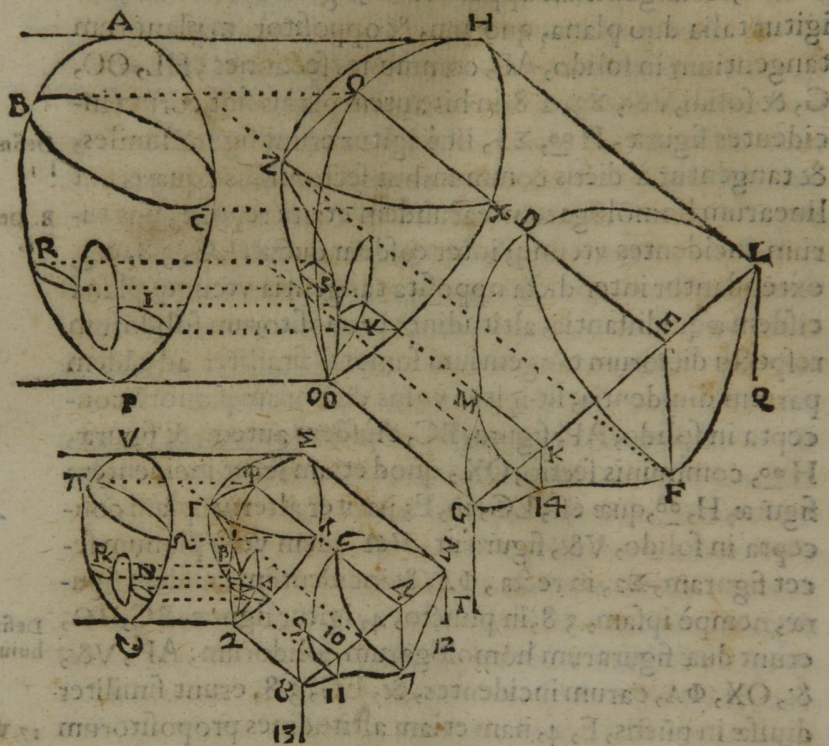
dorum, & tangentium oppositorum, figuræ incidentes, sint igitur talia duo plana, quorum, & oppositorum planorum tangentium in solido, AP, communes sectiones, HL, OO, G, & solidi, V&, 3, 2, 8, in his autem planis sint eorum incidentes figuræ, H 00, Σ2, istæ igitur erunt figuræ similes, & tangentur à dictis communibus sectionibus, quæ erunt linearum homologarum earundem etiam regulæ, sint earum incidentes utcumq; inter easdem ductæ, LG, 3, 8, & extendantur inter dicta opposita tangentia utcumq; plana eisdem æquidistantia, altitudines propositorum solidorum respectu dictorum tangentium sumptas similiter ad eandem partem diuidentia, sit igitur unius ductorum planorū concepta in solido, AP, figura, BC, eiusdem autem, & figuræ, H 00, communis sectio, OX, quod etiam secet incidentem figuræ, H, 00, quæ est, LG, in, E; pariter alterius plani concepta in solido, V&, figura sit, ΠΩ, idem verò planum secet figuram, Σ2, in recta, ΦΑ, & incidentem eiusdem figuræ, nempe ipsam, 3, 8, in puncto, 4, igitur figuræ, BC, ΠΩ, erunt duæ figurarum homologarum solidorum, AP, V&, & OX, ΦΑ, earum incidentes, & LG, 3, 8, erunt similiter diuisæ in punctis, E, 4, nam etiam altitudines propositorum similium solidorum sunt similiter diuisæ (ad eandem partem subintellige) si igitur à punctis, O, Φ, duxerimus tangentes figuras, BC, ΠΩ, erunt istæ regulis homologarum earundem figurarum parallelæ, vel pro regulis aliarum etiam assumi poterunt, & quæ à punctis, X, Α, ducentur prædictis parallelæ occurrēt eisdem figuris, & illas ex opposito prædictarum contingent, ita ut habeamus (si & istæ ductæ intelligantur, quæ sint, XC, ΑΩ,) oppositas tangentes figuræ, BC, quæ erunt, BO, CX, & figuræ, ΠΩ, quæ erunt, ΠΦ, ΩΑ, necnon pro regulis homologarum earundem haberi poterunt; vel igitur figuræ, BC, ΠΩ, adjacent suis incidentibus, OX, ΦΑ, totæ ad eandem partem, & interius integræ existentes, vel non, si sic factum erit, quod volumus, si non trans-

Defin. 11.
l. 1.

B. Def. 10.
l. 1.

Defin. 11.
huius.

17. Vnder.
Elem.

Vide A:
15. huius
propè fin.

transferatur omnes lineæ figurarum, BC, ΠΩ, regulis eisdem tangentibus, in figuras ipsis, OX, ΦΛ, adiacentes, pro vt in Prop. 15. effectum est, hinc autem resultantes figuræ sint, OZX, ΦΓΛ, quæ per talem constructionem ad eandem partem incidentium, & interius integræ nobis protueniunt. Similiter si intelligamus ducta alia duo plana prædictis æquidistantia, quæ solida proposita ita secant, vt fiant in ipsis non vnica in singulis figura, sed plures, ex. g. in solido, AP, figuræ, R, I, & in, V&, figuræ, R, N, eadem autem secant figuras incidentes in rectis, S, Y, & rectas, LG, 3 8, in punctis, K, 10, dummodò hæc plana pariter secant altitudines dictas propositorum solidorum similiter ad eandem par-

partem, erunt figurae, R, I, binæ similes, & similiter positæ, ac figurae, B, N, s. I, similis ipsi, N, & R, ipsi, B, & linearū homologarum earundem regulæ ipsis, CX, ΩA , æquidistant, ipsæ autem rectæ, S, Y; β , Δ , erunt earūdem incidentes, vt, S, β , ipsarum, R, B, & Y, Δ , ipsarum, I, N, si igitur figurae, R, I, B, N, non adiacent suis incidentibus, transferantur singularum omnes lineæ, regula semper, pro figuris, RI, ipsa, CX, & pro figuris, B, N, ipsa, ΩA , in figuras adiacentes lineis homologis figurarum, H ∞ , $\Sigma 2$, vt sint nobis inuenta figurae, S, Y, β , Δ , quæ adiaceant homologis lineis figurarum incidentium, H, ∞ , $\Sigma 2$: Si igitur eandem methodum seruemus in cæteris figuris, quæ ex sectione planorum tangentibus æquidistantium in dictis solidis produciuntur, transferentes nempe omnes earū lineas homologas, regulis semper ipsis, CX, ΩA , in figuras adiacentes lineis homologis figurarum incidentium, H, ∞ , $\Sigma 2$, quæ reperientur totæ ad eandem partem, & interius integræ, tandem nobis erunt comparata duo solida, quæ prædictis similibus solidis æquabuntur, ea nempe, quorum omnes prædictæ adiacentes figurae erunt omnia plana, nam hæ omnes adiacentes erunt æquales omnibus homologis figuris dictorum similium solidorum, quarum omnes lineæ in ipsas figuras adiacentes modò dicto translatae sunt, sint hæc solida, HZ ∞ , $\Sigma 2$, igitur, AP, erit æquale ipsi, HZ ∞ , &, V&, ipsi, $\Sigma 2$. Sed & hæc solida, HZ ∞ , $\Sigma 2$, erunt inter se similia, nam figurae planæ in eisdem captae, æquidistantes dictis tangentibus planis, & altitudines respectu dictorum tangentium sumptas similiter, & ad eandem partem diuidentes, sunt inter se similes, & in ipsis linearum homologarum regulæ omnes vni euidam æquidistant, illi nempe, qua regula translationes factæ sunt, & earūdem figurarum similium incidentes sunt lineæ homologæ duarum planarum similium figurarum, nempe, H ∞ , $\Sigma 2$, æqualiter ad figuras

E. Def. 107
lib. 1.Vide ad E.
A.
Prop. 15
huius.

3. huius

Defn. 11
l. 1.

G

guras

guras adjacentes, & ad eandem partem inclinatarum, quarum regulæ sunt communes sectiones oppositorum tangentium planorum, necnon planorum earundem figurarum incidentium, nempe, HL, 3Σ, quod serua.

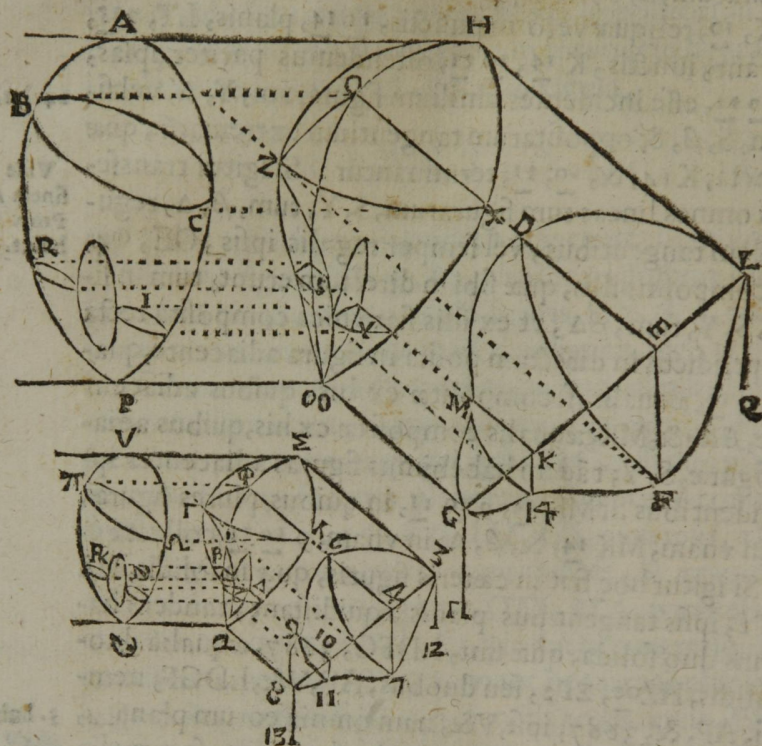
B. S E C T I O II.

Nunc quia figuræ iam dictæ adjacentes homologis lineis figurarum, H 00, Σ2, plurificari possunt, quæ sunt in eodem plano, uti apparet in figuris, S, Y, β, Δ, quæ cum sint in eodem plano, sunt tamē duæ figuræ, ideò ut ex duabus fiat una tantum, adhuc omnium linearum harum adjacentium figurarum aliam translationem regulis, HL, Σ3, faciemus; ducantur ergo per ipsas, LG, 38, duo plana, quorum & oppositorum planorum tangentium communes sectiones sint ipsæ, 3 12, 8 13, LQ, GT, cum ipsis, 3Σ, 8 2, LH, G 00, angulos æquales continentes, & agantur duæ ex opposito tangentes figuras, OZX, ΦΓΑ, parallelæ ipsis, OX, ΦΑ, quæ sint ipsæ, ZF, Γ7, productæ cum reliquis tangentibus oppositis, OX, ΦΑ, donec occurrant planis, LT, 3 13, ut in punctis, E, F; 4, 7, iunctis rectis lineis, EF, 47. Quia ergo, DE, æquidistat ipsi, 00 G, & EF, ipsi, GT, angulus, DEF, æquatur angulo, 00 GT, & eadem ratione, angulus, 647, probabitur æqualis ipsi, 28 13, unde, quia, 00 GT, æquatur ipsi, 28 13, angulus, FED, erit æqualis angulo, 746, & cum sit, ut, OX, ad, ΦΑ, vel ut, OE, ad, Φ4, (quia, LG, 38, sunt lineæ incidentes similium planarum figurarum, H 00, Σ2, vel ut, XE, ad, Α4, ita, EF, ad, 47, sint autem, XE, Α4, comprehensæ inter easdem extremitates rectarum, EF, 47, & perimetrum figurarum, OZX, ΦΓΑ, easdem tangentes, ergo, EF, 47, erunt incidentes similium figurarum, OZX, ΦΓΑ, & oppositarum tangentium, OE, ZF; Φ4, Γ7. Similiter si sic producantur oppositæ tangen-

36. Vade.
Elem.

Corol. 24.
l. 1.

tes figurarum, S, Y; $\beta\Delta$, quarum duae incidant ipsis, LG, 38, ut in, K, 10, reliquae vero in punctis, 11 14, planis, LT, 313, occurrant, iunctis, K 14, 10 11, ostendemus pariter ipsas, K 14, 10 11, esse incidentes similium figurarum, Y, Δ , vel similia, S, β , & oppositarum tangentium extremarum, quae ad puncta, K 14, & 10, 11, terminantur. Si igitur transferamus omnes lineas tum figurarum, S, Y, tum, β , Δ , regulis eisdem tangentibus, vel semper regulis ipsis, OE, Φ 4, prius compositis illis, quae sibi in directum erunt, tum in figuris, S, Y, tum, $\beta\Delta$, ut ex illis fiat vnica composita recta linea, praedictis in directum posita in figura adiacente, qualis sit, 9 10, aequalis .f. compositae ex his, quibus adiacent figurae, $\beta\Delta$, & MK, aequalis compositae ex his, quibus adiacent figurae, S, Y; tandem habebimus figuras adiacentes ipsis incidentibus .f. MK 14, 9 10 11, in quibus plures figurae, S, Y, in vnam, MK 14, & β , Δ , in vnam, 9 10 11, collectae erunt. Si igitur hoc fiat in ceteris figuris, quae in solidis, HZ 00, Σ 2, ipsis tangentibus planis aequidistant, tandem habebimus duo solida, quae sint, LDFG, 3687, aequalia duobus solidis, HZ 00, Σ 2, seu duobus, AP, V&, LDGF, nempe ipsi, AP, &, 3687, ipsi, V&, nam omnia eorum plana, 3. huius, regulis oppositis tangentibus planis, sunt inter se aequalia ex constructione. Sed & haec solida, LDGF, 3687, dico esse inter se similia: Cum .n. praefatis oppositis tangentibus planis (quae sunt etiam opposita tangentia plana solidorum, LDGF, 3687,) incidant quoque duo plana, LT, 3, 13, ad eundem angulum ex eadem parte (sunt .n. prima plana, 16.1.1. HG, Σ 8, oppositis tangentibus planis aequae, & ad eandem partem, inclinata, & anguli, TG 00, 13 82, aequales inter se, necnon anguli, LG 00, 382, unde etiam secunda plana ad eandem tangentia plana sunt ad eundem angulum ex eadem parte inclinata. Sint vero figurae ex planis oppositis tangentibus parallelis, altitudinesque ipsorum solidorum, 16.1.2. LDGF,

LDGF, 3687, similiter ad eandem partem diidentibus, conceptæ (vt probatum est) inter se similes, vt ipsæ, DEF, 647, necnon, MK ¹⁴, 9 ¹⁰ ¹¹, & omnium earundem linearum homologarum regulæ duabus quibusdam, nempe ipsis, OE, ⁴, æquidistantes, & earū incidentes ipsæ, EF, 47, necnon, K ¹⁴, ¹⁰ ¹¹, quæ omnes incidentes iacent in plano similium figurarum, LFG, 378, & sunt earum homologæ, æquidistantes ipsis, LQ, 3 ¹², communibus sectionibus planorum incidentium figurarum, LFG, 378, & oppositorum tangentium, quarum quidem figurarum plana sunt ad plana

na tangentia, vt dictum est, æquè ad eandem partem incli-
nata, & cum ipsæ, inquam, figuræ, LFG, 378, sint similes
inter se, nam ex.g. est, EF, ad, 47, vt, OE, ad, Φ_4 , idest vt, A. Defio.
l. 1.
LG, ad, 38, quæ diuidunt similiter ad eandem partem ip-
sas, LG, 38, (quod etiam de cæteris probabitur) & cum an-
guli, LGT, 38 13, sint etiam æquales superius dictis conse- 26. l. 1.
quenter, & ijs, quæ Lib. 1. Prop. 26. ostensa sunt, idè, in-
quam, & ipsæ figuræ, LFG, 378, & ipsa solida, LDGF, 36 Defin. 11.
l. 1.
87, pariter similia erunt.

C. S E C T I O III.

NVnc planæ figuræ, LDG, LFG, ipsis tangentibus pa-
rallelis planis in figuras, LDE, EM, MGK, LEF,
E 14, KG 14, eius conditionis diuidantur, vt cuiusq; paral-
lelæ ipsi, LG, in eisdem ductæ portio in vnaqua; dictarum
figurarum integra sit, hoc enim fieri potest. Similiter au-
tem secta, 38, in punctis, 4, 10, vt, LG, in, E, K, per eaque
traductis planis oppositis tangentibus parallelis, ac diui-
dentibus figuras, 368, 378, in figuras, 364, 6 10, 9 10 8,
347, 4 11, 11 10 8, facillè ex similitudine ex. g. ipsarum, LDE,
364, ostendemus etiam parallelarum ipsi, 38, in, 364, in-
terceptas portiones integras esse, & sic in cæteris ad inui-
cem similibus figuris. Ponamus deinde scorsim duo solida,
LDEF, 3647, quæ cū, LE, 34, partibus proportionalibus,
LG, 38, absconduntur, circa quæ duplex casus dari potest,
prior est, cum extensis planis solida secantibus, ipsisque,
347, LEF, parallelis, conceptæ in solidis figuræ sunt huius-
modi, ex. g. $\Gamma\P\beta$, QYM, vt parallelarum eisdem, 34, LE,
in ipsis figuris ducibilium conceptæ portiones integræ ha-
beantur, & sic ostendetur (vt fit in sequentibus Sectionibus)
hæc solida esse in tripla ratione ipsarum, LE, 34. Posterior
casus erit, cum dictæ hanc integræ fuerint, & tunc opus e-

Modus e-
lici potest
ex Lem 4.
post Prop.
1. Tib. 7.
ab hac in-
depēdēte.

iuxta A. rit tertiam translationem adhibere, nempè omnes dictas
 15 huius parallelarum portiones transferre in figuras adiacētes re-
 propè fin. ctis lineis iam dictis parallelis planis in basibus, 647, DEF,
 3. huius. designatis, regulis, LE, 34, fient .n. duo solida eius condi-
 tionis, quam fert prior casus, & præfatis æqualia, cum ijs
 communes habentes figuras planas ipsis, 4, E, contermi-
 nantes, immo & inter se similia, cum, LDF, 3647, sint in-
 ter se similia, vt facillè ostendi potest. Sint nunc duæ figuræ
 planæ quæcumque, QYM, ΠΓβ, in solidis, 3467, LDEF,
 conceptæ, ipsisque, 347, LEF, parallelæ, similiter secantes,
 64, DE, in, ΠY, & aliæ duæ, RSP, BVG, parallelæ, 647,
 DEF, ac similiter secantes, 54, LE, in, S, V, occurrētesque,
 QYM, ΓΠβ, in, BA, ΔΔ, erunt autem &, RS, BV, similiter
 sectæ in, Δ, B, vnde cum, RSP, GVB, sint similes, erit, ΔΔ,
 A. Def. io. ad, AB, vt, RS, ad, BV, .i. vt, ΓΠ, ad, QY, ex quo, ac reli-
 1.1. quis cōditionibus similium planarum figurarum facillè de-
 ducibilibus, cōcludemus, ΓΠβ, QYM, esse similes, & con-
 sequenter etiam similes illas, in quas fit omnium ipsarum
 linearum dicta translatio, & sic in cæteris, vnde non diffi-
 culter ostendemus solida post hanc tertiam translationem
 confurgentia, secta parallelis, 647, DEF, planis, concipe-
 re similes figuras planas, eas nempè, quæ similiter secant,
 34, LE, seu altitudines, &c. sicut ex similitudine figurarū,
 RSP, BVG, deduximus, ΓΠβ, QYM, esse similes. His au-
 tem præostensis (quæ ad prolixitatem evitandam Lectoris
 industriæ, cum vera sint, enucleanda relinquuntur) res ad
 statum prioris casus deducta erit, ostendetur .n. vt in se-
 quentibus, solida, 3647, LDEF, post translationem effe-
 cta, esse in tripla ratione ipsarum, 34, LE, ex quo collige-
 mus solida, 3647, LDEF, ante translationem existentia,
 3. huius. quæ sunt illis æqualia, pariter esse in tripla ratione ipsarum,
 34, LE, cum ergo posterior casus ad priorem reducatur,
 priorem expedire sufficiet.

D. SE-

D. SECTIO IV.

Sint igitur talia solida ipsa, 3647, LDEF, qualia fert prior casus, existentibus autem inæqualibus ipsis, LE, 34, ex maiori ipsarum, ut ex, LE, abscindatur æqualis mi-

nori .i. OE,

æqualis ipsi,

34, hoc fa-

cto intelli-

gamus sin-

gulas, quæ

tum in figu-

ra, LDE, tū

in figura,

LFE, ipsi,

LE, æquidistant, & sunt ex iam dictis totæ interius inte-

græ similiter, & ad eandem partem diuidi, ac secatur, LE,

in, O, & per dictas sectiones extensas lineas, OD, OF, vlt-

erius intelligantur singulæ in figura, QYM, parallelæ ipsi,

QY, similiter, & ad eandem partem diuidi, ac secatur, QY,

in, T, & per ipsas sectiones concipiatur extensa linea, TIM,

sic autem fiat in cæteris figuris, quæ in solido, LDEF, ipsi,

LEF, æquidistant, inuentis lineis, qualis est ipsa, TIM, qua-

rū termini erunt in lineis, DTO, DMF, per easdem autem

lineas sic se habentes intelligamus extensam superficiem,

cuius termini erunt lineæ, DO, OF, FD, ut habeamus soli-

dum, ODEF, figuris, ODE, OEF, DEF, & superficie, DOF,

comprehensum. Quoniam ergo linea, OF, diuidit omnes

ipsi, LE, in figura, LEF, æquidistantes similiter ad eandem

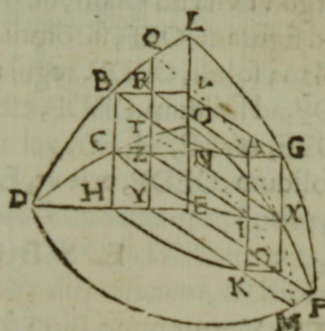
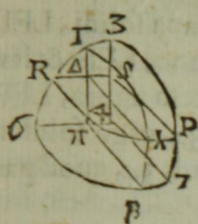
partem, ac diuiditur, LF, in, O, idè, ut vna ad vnā, sic

omnes ad omnes .i. ut, LE, ad, EO, sic omnes lineæ figuræ,

LEF, erunt ad omnes lineas figuræ, OEF, regula, LE, .i. ut,

LE, ad, EO, ita figura, LEF, ad figuram, OEF, eodem mo-

do

Coroll. 4.

huius.

4, huius.

do

4. huius.

3. huius.

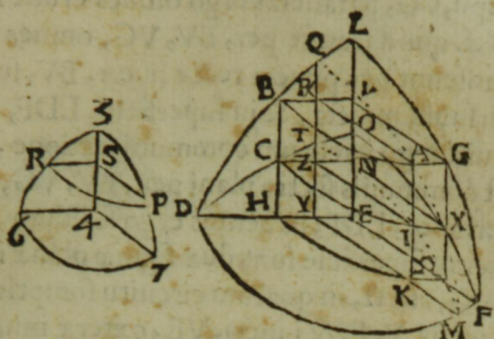
do ostendemus, vt, QY, ad, YT, sic esse figuram, QYM, ad figuram, TYM, est autem vt, QY, ad, YT, ita, LE, ad, EO, ergo figura, LEF, ad, OEF, erit vt, QYM, ad, TYM, & sic erit qualibet alia figura in solido, LEDF, ipsi, LEF, æquidistans, ad eius portionem in solido, OEDF, manentem, ergo vt vna ad vnā, sic omnes ad omnes. i. vt figura, LEF, ad figuram, OEF, sic omnia plana solidi, LEDF, ad omnia plana solidi, OEDF, regula plano, LEF, & ita solidum, LEDF, ad solidum, OEDF, est autem figura, LEF, ad figuram, OEF, vt, LE, ad, EO, vel ad, 34, ergo solidum, LEDF, ad solidum, OEDF, erit vt, LE, ad, 34, quod pariter serua.

E. S E C T I O V.

16. Vndec.
Elem.

DVcatur nunc intra solidum, OEDF, quodcunq; planum ipsi, DEF, æquidistans, quod in eo producat figuram, CNX, quæ secet figuram, ODE, in recta, CN, & OEF, in recta, NX, & superficiem, ODF, in linea, CX, secet autem & lineas, DO, in, C, OE, in, N, & OF, in, X, similiter in solido, 3647, fit eadem figura, RSP, quæ ab ipsa, 34, abscindat, 35, æqualem ipsi, ON, vltius per puncta, C, X, ducantur, BH, GΩ, parallelæ ipsi, LE, & occurrentes lineis, DL, LE, in, B, G, & rectis, DE, EF, in, H, Ω, deinde à puncto, B, deseruiat nobis, vt ducta, BV, parallela ipsi, DE, siue, CN, necnon iuncta, VG, quia ergo, NX, est parallela ipsi, EΩ, & XΩ, ipsi, NE, erit, XΩ, æqualis ipsi, NE, & quia, LE, ad, EO, est vt, BH, ad, HC, idest vt, VE, ad, EN, est autem, GΩ, ad, ΩX, vt, LE, ad, EO, quia, est illi parallela, & secatur à linea, OF, in, X, ergo, GΩ, ad, ΩX, erit vt, VE, ad, EN, sunt autem, ΩX, EN, inter se æquales, ergo & GΩ, VE, erunt æquales, & sunt parallelæ, ergo etiam eas iungentes, VG, EΩ, erunt æquales, & parallelæ. Sumatur nunc intra lineam, CX, vtcunque pun-

punctum, I, per
quod ipsi, LE,
parallela duca-
tur, AK, quæ su-
perficieci, LDF,
occurrat in, A, &
plano, DEF, in,
K, quia ergo, A
K, æquidistat ip-
si, LE, poterit
per, AK, planum

Ex 15. 286
Elem.

duci æquidistans plano, LEF, sit ductum idem, quod prius,
quod adhuc secet figura, LDE, in recta, QY, DEF, in recta,
YM, superficiem, LDF, in linea, QM, superficiem, ODF, in
linea, TM, & figuram, CNX, in recta, ZI, secet autem, QY,
ipsam, BV, in puncto, B, & iungatur, AB, erit ergo, ZI, ipsi,
YK, æquidistans, est autem etiam, AK, æquidistans ipsi, QY,
ergo, YI, erit parallelogrammum, & ideo, IK, erit æqualis
ipsi, ZY, & quia, AK, ad, KI, est vt, QY, ad, YT, .i. vt, BH,
ad, HC, .i. vt, BY, ad, YZ, erit, AK, ad, KI, vt, BY, ad, YZ,
sunt verò, IK, ZY, æquales, ergo &, AK, BY, erunt æqua-
les, & sunt parallelæ, quia ambo sunt parallelæ eidem, LE,
ergo eas iungentes, quæ sunt, BA, YK, erunt æquales, &
parallelæ, est autem, YK, parallela ipsi, EΩ, &, EΩ, ipsi,
VG, ergo, BA, erit parallela ipsi, VG. Similiter autem pro-
cedemus in reliquis, quæ per puncta lineæ, CX, ipsi, LE, du-
cuntur æquidistantes, donec occurrant superficieci, LDF,
& plano, DEF, harum autem patet nihil extra superficiem,
LDF, manere, ex iam dictis, sint ergo omnium earum ter-
mini ex vna parte in linea, BAG, ex alia in linea, HKΩ, ve-
luti ergo ostensum est, AB, esse parallelam ipsi, GV, sic ostē-
demus reliquas, quæ iungunt puncta, quibus iam ductæ oc-
currunt lineæ, BG, cum punctis, in quibus plana per dictas
lineas ducta, ipsi, LEF, æquidistantia, secant ipsam, BV, es-
se ipsi,

Per cōstru-
tionem.

H

se ipsi,

se ipsi, VG, parallelas ergo omnes erunt in eodem plano, in eo .f. quod transit per, BV, VG, omnes .n. dictæ parallelæ transeunt per puncta rectæ lineæ, BV, sunt igitur dictæ occurrunt puncta, & in superficie, LDF, & in plano, BVG, erunt ergo in eorum communi sectione, linea ergo, BAG, est communis sectio plani per, BV, VG, transeuntis, & superficie, LDF, habemus ergo solidum, BQ, in cuius ambiente superficie sunt duæ figuræ planæ inuicem parallelæ, BVG, HEQ, in quarum circuitu sumptis utcumque duobus punctis, V, E, & iuncta, VE, cæteræ iungentes qualibet alia duo puncta earundem circuitus eidem semper, VE, parallelæ repertæ sunt æquales, ergo, BQ, erit cylindricus, cuius oppositæ bases ipsæ, BVG, HEQ, hoc autem secatur plano eisdem oppositis basibus æquidistante, eo nempe, quod producit figuram, CNX, ergo, CNX, erit æqualis ipsi, BVG, quod cum alijs adhuc seruat.

Defin. Cy
lindrici cō
formiter.

Corol. 12.
h. 1.

E. S E C T I O VI.

Q Via verò, LE, ad, EO, est vt, EH, ad, HC, .f. vt, VE, ad, EN, permutando, & diuidendo, LV, ad, VE, erit vt, ON, ad, NE, .i. vt, 3 5, ad, 5 4, ergo, LE, 3 4, sunt similiter ad eandem partem diuise à figuris, BVG, RSP, ergo sunt ipsæ figuræ inter se similes, quarum latera homologa ipsæ, VG, SP, lineæ homologæ figurarum similium, LE, FE, 3 7 4, quarum incidentes sunt ipsæ, LE, 3 4, unde est, EF, ad, 4 7, vt, LE, ad, 3 4, .f. vt, VG, ad, SP, sunt verò figuræ, DEF, 6 4 7, quia similes, in dupla ratione ipsarum, EF, 4 7, & ipsæ, BVG, RSP, in dupla ratione ipsarum, VG, SP, ergo vt figura, DEF, ad figuram, 6 4 7, ita erit figura, BVG, vel, CNX, eidem æqualis ad figuram, RSP. Quoniam verò solida, LEDE, 3 6 4 7, sunt similia, vt faciliè ostendi potest, & eorum figuræ incidentes, & oppositorum planorum tangentium (quorum ex vna parte duo sunt ipsæ, 6 4 7, DEF,) sunt

Ex diffn.
similium
solid.

Ex antec.

lidum, 3 4 6 7, habebit rationem compositam ex duabus rationibus ipsius, LE, ad, 3 4, quod etiam serua.

G. SECTIO VII.

Defin. 12.
1.1.

Def. Vnd.
6. Elem.

Si igitur inter solida, LEDF, 3 4 6 7, medium sumamus solidum, OEDF, habebit solidum, LEDF, ad solidum, 3 4 6 7, rōnem cōpositam ex ratione solidi, LEDF, ad solidū, OEDF, .i. ex ratione ipsius, LE, ad, 3 4, & ex ratione solidi, OEDF, ad solidum, 3 4 6 7, .i. compositam ex duabus rationibus ipsius, LE, ad, 3 4, igitur solidum, LEDF, ad solidum, 3 4 6 7, habebit rationem compositam ex tribus rationibus ipsius, LE, ad, 3 4, .i. triplam rationem habebit eius, quam habet, LE, ad, 3 4, quia verò, LE, 3 4, sunt homologæ partes integrarum incidentium, LG, 3 8, quæ sunt in prima huius Propof. figura, ideò his frustis ibidem conspectis iam ostensum erit frustū, LEDF, ad frustum, 3 4 6 7, triplam rationem habere eius, quam habet, LE, ad, 3 4, .i. LG, ad, 3 8.

H. SECTIO VIII. ET VLT.

12. Quin.
Elem.

B. huius
propof.

Eodem modo sumptis alijs duobus frustis, D. 14, 6 11, ostendemus eadem habere triplam rationem duarum, LG, 3 8, & similiter reliqua frustra pariter triplam rationem habere duarum, LG, 3 8, & vt vnum ad vnum, sic omnia, ad oīa. .i. vt frustum, LEDF, ad frustum, 3 4 6 7, ita esse omnia frustra solidi, LG, ad omnia frustra solidi, 3 8, sed frustū, LEDF, ad frustum, 3 4 6 7, triplam rationem habere ostensum est eius, quam habet, LG, ad, 3 8, ergo solidum, LG, ad solidum, 3 8, triplam rationem habebit eius, quam habet, LG, ad, 3 8, est autem solidū, LG, æquale solido, AP, & 3 8, ipsi, V&, ergo solidum, AP, ad, V&, triplam rationem habebit eius, quam, LG, ad, 3 8, quia verò, LG, 3 8, sunt incidentes similium planarum figurarum, H^{oo}, Σ², & oppo-

oppositarum tangentium, HL, ∞ G, $\Sigma 3$, 2 8, ideò, vt, LG, ad, 3 8, ita erunt lineæ homologæ figurarū, H ∞ , $\Sigma 2$, sumptæ regulas, HL, $\Sigma 3$, ex. g. ita, OX, ad, ΦA , istæ verò sunt incidentes similium figurarum, BC, $\Pi \Omega$, & oppositarum tangentium, BO, CX, $\Pi \Phi$, ΩA , ideò, vt ipsæ, OX, ΦA , ita erunt qualibet homologæ figurarum, BC, $\Pi \Omega$, sumptæ regulis ipsis, CX, ΩA , at solidum, AP, ad, V&, triplam rationem habet eius, quam, LG, ad, 3 8, ergo etiam triplam rationem habebit eius, quam, OX, ad, ΦA , & consequenter etiam triplam rationem eius, quam habebit qualibet in figura, BC, ipsi, CX, æquidistans ad sibi homologā in figura, $\Pi \Omega$, ipsi, ΩA , æquidistantem, vel qualibet in quacūq; figurarum ipsi, BC, in solido, AP, æquidistantium, ad sibi homologam in solido, V&. Igitur similia solida sunt in tripla ratione linearum, vel laterum homologorum, quæ sunt in eorūdem homologis figuris, quod nobis ostendendū erat.

Ex diffin.
linearum
incident.

Vt patet
in A. bu-
ius.

COROLLARIUM I.

ET quia iā dicta similia solida ostensa sunt esse in tripla ratione linearum homologarum, quæ sunt in homologis figuris, æquidistantibus oppositis planis tangentibus vicinque sumptis, ideò clarum est eadem similia solida esse in tripla ratione quarumvis homologarum in ipsis solidis descriptibilibus, & duas quasvis homologas sumptas iuxta quadam opposita tangentia plana, esse vt duas quasvis homologas sumptas iuxta alia opposita tangentia plana.

COROLLARIUM II.

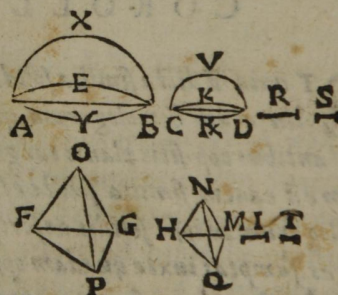
VNiuerse insuper habetur, si fuerint quatuor rectæ lineæ deinceps proportionales, vt prima ad quartā, ita esse solidum descriptum à prima ad solidum illi simile descriptū à secunda, & huius conuersum; dummodò describentes sint lineæ, vel latera homologa similium figurarum, quæ in ipsis homologæ vocantur.

THEO-

SI quatuor rectæ lineæ proportionales fuerint, solidum descriptum à prima ad solidum sibi simile descriptum à secunda, erit, vt solidum descriptum à tertia ad sibi simile descriptum à quarta. Et si fuerint quatuor solida proportionalia, quorum quæ sunt eiusdem proportionis termini sint similia, eadem describentia erunt proportionalia; dummodò tamen semper describentia sint vel lineæ, vel latera homologa figurarum, quæ in ipsis homologæ vocantur.

Sint ergo quatuor rectæ lineæ proportionales, AB, CD, FG, HM, & sint ab ipsis, AB, CD, descripta similia solida, AXB, CVD, & ab, FG, HM, similia solida, OFPG, NMQ, ita vt duæ, AB, CD, sint homologæ figurarum, AEBY, DKCB, & FG, HM, homologæ figurarum, FGP, HMQ, quæ figuræ vocantur in ipsis solidis homologæ. Dico hæc solida esse proportionalia; sit duarum, AB, CD, tertia proportionalis, R, quarta, S, & duarum, FG, HM, tertia, I, quarta, T, est igitur solidum, AXB, ad, CVD, vt, AB, ad, S, .i. vt, FG, ad, T, (quia vt, AB, ad, CD, ita est, FG, ad, HM,) .i. vt solidum, FOGP, ad, HNMQ, quod est propositum.

Sit nunc solidum, AXB, ad sibi simile, CVD, vt, FOGP, ad sibi simile, HNMQ, & sint eadem describentes, AB, CD, lineæ, vel latera homologa figurarum homologarum, AEBY, CKDB,

Ex Cor. 2.
antec.

CKDB, & FG, HM, duo postrema describentes sint lineæ,
vel latera homologa figurarum homologarum, FGP, HMQ.
Dico has esse proportionales; sint adhuc duarum, AB, CD,
tertia proportionalis, R, quarta, S, & duarum, FG, HM, ter-
tia, I, quarta, T, quia ergo solida, AXB, CVD, sunt similia
erit, AXB, ad, CVD, vt, AB, ad, S, &, FOGP, ad, HNMP,
vt, FG, ad, T, sunt autem hæc quatuor solida proportiona-
lia, ergo & AB, ad, S, erit vt, FG, ad, T, ergo AB, ad, CD,
erit vt, FG, ad, HM, quod ostendendum erat.

Ex Cor. 2.
antea.

THEOREMA XIX. PROPOS. XIX.

SI in parallelogrammo diameter ducta fuerit,
parallelogrammum duplū est cuiusvis trian-
gulorum per ipsam diametrum constitutorum.

Sit parallelogrammum vtcunque, AD, in quo ducta dia-
meter, FC, ipsum diuidat in triangu-
la, FAC, CDF. Dico
parallelogrammum, AD, duplum esse
cuiusvis triagulorum, FAC, CDF; ab-
scindantur ab, FD, CA, versus puncta,
F, C, partes æquales, FE, CB, & per pū-
cta, B, E, parallelæ ipsi basi, CD, ducā-
tur, EH, BM, incidētes diametro, FC,
in punctis, H, M; quoniam ergo in
triangulis, FHE, CBM, angulus, HFE, æqualis est angulo
illi coalterno, BCM, &, HEF, ipsi, FDC, qui est æqualis an-
gulo illi opposito, FAC, qui tādē æquatur angulo, MBC;
interior exteriori, idē angulus, FEH, æquatur angulo, M
BC, sunt igitur in triangulis, FEH, MBC, duo anguli duo-
bus angulis æquales, & latera illis adiacentia sunt æqualia,
nempe, FE, ipsi, BC, ergo reliqua latera erunt æqualia,
f. HE, ipsi, BM, eodem modo ostendimus de cæteris paral-
lelis ipsi, CD, eas nempe, quæ versus puncta, F, C, abscin-
dunt

26. Primū
Elem.

3. huius.

dunt à lateribus, FD , CA , partes æquales, esse pariter inter se æquales; veluti sunt extremæ, AF , CD , æquales, ergo omnes lineæ trianguli, CAF , æquabuntur omnibus lineis trianguli, FDC , sumptis in utrisq; omnibus lineis regula, CD , ergo triangulus, ACF , erit æqualis triangulo, FDC , ergo duo trianguli, ACF , FDC , .i. parallelogrammum, AD , erit duplum cuiusvis triangulorum, ACF , FDC , quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM I.

lux. diff.
r. Sextu
Elem.

Hinc patet, quacunq; de parallelogrammis in Prop. 5. 6. 7. & 8 huius Libri ostensa sunt, eadem de triangulis ut vera recipi posse, si in triangulis conditiones ibi appositæ reperta fuerint, nam in unoquoq; expositorum triangulorum sumptis duobus quibusvis lateribus, fieri potest sub illis in eodem angulo parallelogrammum, cuius triangulum erit dimidium. Triangula ergo, quæ in eadem sunt altitudine inter se sunt, ut bases: Et quæ in eadem basi inter se sunt, ut altitudines, vel ut latera aequaliter basibus inclinata: Item habent rationem compositam ex ratione basium, & altitudinum, siue laterum aequaliter basibus inclinatorum, cum sunt equiangula: Item Triangula, quorum bases altitudinibus, vel lateribus aequaliter basibus inclinatis, reciprocantur sunt equalia; & quæ sunt equalia bases habent altitudinibus, vel lateribus aequaliter basibus inclinatis, reciprocas: Et tandem habetur similia Triangula esse in dupla ratione laterum homologorum, quæ omnia ex præsentis Propos. pendent.

COROLLARIUM II.

Colligitur insuper, si supponamus, CD , esse æqualem ipsi, DF , quamlibet ductam in triangulo, FCD , parallelam ipsi, CD , æqualem esse ei, quam ipsa abscindit ab, FD , versus, F , nempe ipsi abscissa, FE , & producta, EH , versus, AC , cui incidat in, N , ipsam,

ipsam, HN, avari residua abscissa, FE, .f. ipsi, ED, & NE, integram avari ipsi, FD, quae est una maximarum abscissarum ipsius, FD, unde hac via colligemus omnes lineas trianguli, FCD, regula, CD, dum latus, FD, aequatur ipsi, DC, esse aequales omnibus abscissis ipsius, FD; & omnes lineas trianguli, AFC, esse aequales residuis omnium abscissarum, FD, & omnes lineas parallelogrammi, AD, avari maximis abscissarum, FD, quae dicuntur eiusdem obliqui transitus, si angulus, CDE, non sit rectus, & recti transitus, si sit rectus; unde sicuti ostendimus, parallelogrammum, AD, duplum esse trianguli, FCD, vel, ACF, & subinde etiam omnes lineas, AD, regula, CD, duplas esse omnium linearum trianguli, FCD, vel, ACF, sic etiam ut demonstratum recipi potest proposita linea recta, ut ipsius, FD, vicunque, maximas abscissarum duplas esse omnium abscissarum eiusdem, vel residuarum omnium abscissarum, unde & omnes abscissas patebit avari residuis omnium abscissarum eiusdem linea, ipsi vel recti, vel eiusdem obliqui transitus sumptis, quae ad sequentium intelligentiam diligenter sunt adnotanda.

Defin. 4.
huius.Defin. 5.
huius.Defin. 6.
huius.

3. huius.

L E M M A.

Sit magnitudo, A, ad quocunque magnitudines, E, O, singillatim ad unamquamque, ut magnitudo, V, ad tot alias, P, S, singillatim ad unamquamque, nempe sit, A, ad, E, ut, V, ad, P; A, ad, O, ut, V, ad, S. Dico, A, ad, E, O, simul esse, ut, V, ad, P, S, simul iunctas. Etenim convertendo erit prima, E, ad secundam, A, ut tertia, P, ad quartam, V, sed etiam convertendo quinta, O, est ad secundam, A, ut sexta, S, ad quartam, V, ergo composita ex prima, E, & quinta, O, erit ad secundam, A, ut composita ex tertia, P, & sexta, S, ad quartam, V, ergo convertendo, A, ad, EO, simul erit, ut, V, ad, P, S, simul iunctas, qui arguendi modus dicitur à me, Colligere, seu Colligedo.

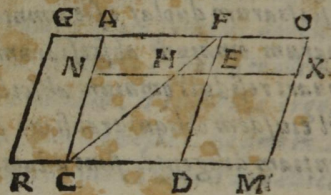
24. Quinti
Elem.Defin. 13.
huius.

I

THEO.

Assumpta Propos. antecedentis figura, dimissa, BM, retineatur, NE, pro vna ex ductis vtcunq; parallela ipsi, CD, producta autem, CD, vtcunq; in, M, completoq; parallelogrammo, OD. Dico parallelogrammum, AM, ad trapezium, FCMO, esse vt, CM, ad, MD, simul cum $\frac{1}{2}$. CD.

Erit enim, AM, parallelogrammum, vnde, MA, ad, AD, erit vt, CM, ad, CD, AD, vero ad triangulum, FCD; est vt, CD, ad $\frac{1}{2}$. CD, ergo, AM, ad triangulum, FCD, erit vt, MC, ad $\frac{1}{2}$. CD, est autem, AM, ad, FM, vt, CM, ad, MD, ergo, colligendo, AM, ad, FM, cum triangulo, FCD, idest ad trapezium, OFCM, erit vt, CM, ad, MD, cum $\frac{1}{2}$. DC, quod ostendendum erat.

COROLLARIUM.

Manifestum est autem, si, CD, sit aequalis ipsi, DF, omnes lineas parallelogrammi, AD, regula, CD, esse equales maximis abscissarum, FD; & omnes lineas trianguli, FCD, regula eadem aquari omnibus abscissis, FD. Nunc si intelligamus, cuilibet earum, quæ dicuntur maxima abscissarum, vel abscissa, adiungi rectam, DM, vocantur tunc maxima abscissarum, vel abscissa adiuncta, DM, hac autem sunt eadem illis, quæ habentur in parallelogrammo, AM, & trapezio, FCMO nam si produxeris, NE, vsq; ad, OM, in, X, fiet, EX, adiuncta cum ipsi, NE, vni ex maximis abscissarum, FD, tum ipsi, HE, vni ex omnibus abscissis.

sis, FD , & EX , adiuncta est aequalis ipsi, DM , unde omnes lineae, AD , adiuncta, DM , sunt omnes lineae parallelogrammi, AM , & sunt aequales maximis abscissarum ipsius, FD , adiuncta, DM , & omnes lineae trianguli, FCD , adiuncta, DM , sunt omnes lineae trapezii, $FCMO$, & sunt aequales omnibus abscissis ipsius, FD , adiuncta, DM . Quia ergo, AM , ad trapezium, $FCMO$, est ut, CM , ad, MD , cum $\frac{1}{2}$. DC , idè omnes lineae, AM , ad omnes lineas trapezii, $FCMO$, (regulam hic semper intellige ipsam, CM ,) .i. maxima abscissarum, FD , adiuncta, DM , ad omnes abscissas, FD , adiuncta, DM , erunt ut, CM , composita nempe ex proposita linea, CD , siue ex proposita, FD , illi aequali, & adiuncta, DM , ad compositam ex adiuncta, MD , & $\frac{1}{2}$. proposita linea, CD , vel, DF .

3. huius.

THEOREMA XXI. PROPOS. XXI.

IN exposita superioris Prop. figura, si producat, CD , ad partes, C , utcumque, ut in, R , & compleatur parallelogrammum, GC , ostendamus trapezium, $FGRC$, ad trapezium, $FCMO$, esse ut composita ex, RC , & $\frac{1}{2}$. CD , ad compositam ex, MD , & $\frac{1}{2}$. CD .

Nam trapezium, $CRGF$, ad, GD , est ut composita ex, RC , & $\frac{1}{2}$. CD , ad, RD , in super, GD , ad, AM , est ut, RD , ad, CM , & tandem, AM , ad trapezium, $FCMO$, est ut, CM , ad, MD , cum $\frac{1}{2}$. CD , ergo ex æquali trapezium, $FGRC$, ad trapezium, $FCMO$, erit ut, RC , cum $\frac{1}{2}$. CD , ad, MD , cum $\frac{1}{2}$. DC , quod erat demonstrandum.

COROLLARIUM.

Hinc patet omnes lineas trapezii, $FGRC$, regula, RM , ad omnes lineas trapezii, $FCMO$, regula eadem esse, ut, RC ,

3. huius.

I 2

cum

cum $\frac{1}{2}$. CD, ad, MD, cum $\frac{1}{2}$. DC, veluti au em in antecedenti ostendimus, si, CD, sit aequalis ipsi, DF, omnes lineas trapezj, FCMO, regula, CM, equari omnibus abscissis ipsius, FD, adiuncta, DM, ita in presenti ostēdemus omnes lineas trapezj, FGRC, regula, RD, equari residuis omnium abscissarum ipsius, AC, vel, FD, adiuncta, RC; unde patebit residuas abscissarum proposita linea, ut, FD, adiuncta, RC, ad omnes abscissas eiusdem, adiuncta alia linea, ut, DM, esse ut compositum ex prima adiuncta, & $\frac{1}{2}$. proposita, CD, sine, FD, illi aequalis, ad compositum ex secunda adiuncta, & $\frac{1}{2}$. proposita linea, id est ut, RC, cum $\frac{1}{2}$. CD, vel, DF, ad, MD, cum $\frac{1}{2}$. CD, vel, DF.

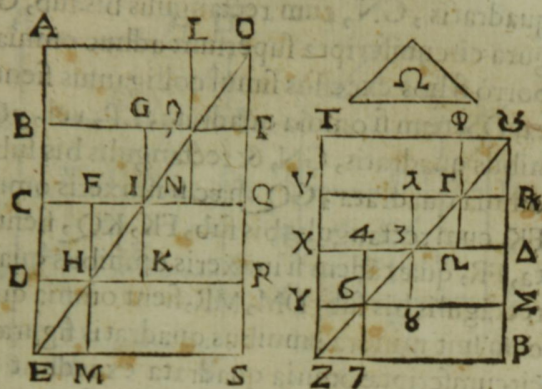
THEOREMA XXII. PROPOS. XXII.

EXpositis duobus utcunq; parallelogrammis, in eisdemq; ductis diametris, & duobus utcunq; lateribus pro regula sumptis, nempe in vnoquoq; eorū vno: Omnia quadrata cuiusvis dictorum parallelogrammorum ad omnia quadrata cuiusvis triangulorum per diametrum in ipso constitutorum, erunt ut omnia quad. reliqui parallelogrammi ad omnia quadrata cuiusvis triangulorum per diametrum in isto ducta pariter constitutorum.

Sint exposita utcunq; parallelogramma, AS, TB, in ijsq; ducte diametri, EO, Z&, regulis sumptis, ES, Zβ. Dico omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata trianguli, OES, esse ut omnia quadrata, TB, ad omnia quadrata, & Zβ. Si enim, ut omnia quadrata, TB, ad omnia quadrata trianguli, & Zβ, ita non sunt omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata trianguli, OES, erunt igitur ita omnia quadrata, AC, ad maius, vel ad minus omnibus quadratis trianguli, OES, sint excessus, vel defectus, omnia quadrata figuræ planæ, Ω, diuidatur

tur

tur autem la-
tus, OS, bifa-
riam, in, Q,
&, OQ, QS,
bifariam in,
P, R, & sic de-
inceps fiat,
ita ut ductis
per puncta
diuisionū pa-
rallelis ipsi,
ES, DR, CQ,
BP, tandem

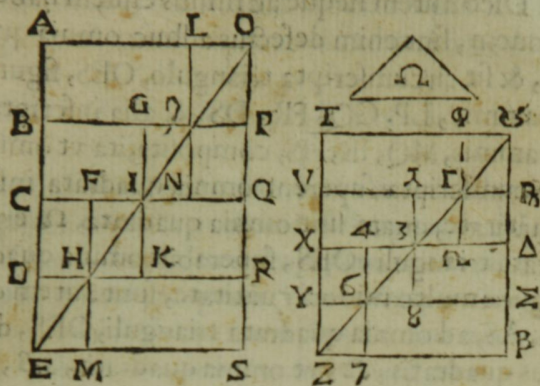

deuentum sit ad parallelogrammum, DS, cuius omnia qua-
drata, regula, ES, sint minora omnibus quadratis figurae,
Ω, per puncta autem, in quibus dictae parallelae ipsam, OE,
secant, ducantur usque ad proximas parallelas aequidistantes
lateribus, AE, OS, ipsae, LN, GK, FM, erit igitur triangu-
lo, OES, circumscripta figura quaedam composita ex paral-
lelogrammo, LP, GQ, FR, DS, & alia inscripta composita
ex parallelogrammis, Q, IR, HS, ita ut omnia quadrata
figurae circumscriptae, regula, ES, excedant omnia quadrata
inscriptae, regula eadem, minori quantitate, quam sint
omnia quadrata figurae, Ω; nam in parallelogrammo, DS,
recta, HM, diuidit omnia quadrata, DS, in omnia quadra-
ta, DM, in omnia quadrata, HS, & in rectangula bis sub,
DM, MR, veluti punctum, H, diuidit quadratum, DR, in
quad. DH, quad. HR, & rectangulum bis sub, DHR, siue ex
23. seq. ab hac independente, & ideo omnia quad. DS, ex-
cedunt omnia quadrata, HS, omnibus quadratis, DM, &
rectangulis bis sub, DM, MR, eodem pacto ostendemus om-
nia quadrata, FR, excedere omnia quadrata, IR, omnibus
quadratis, FK, & rectangulis bis sub, FK, KQ, & sic omnia
quadrata, GQ, excedere omnia quadrata, Q, omnibus qua-

Iux. Prima
10. Elem.

dratum, OR, .i. ut quadratum, ES, ad quadratum, HR, idest, ut omnia quadrata, DS, ad omnia quadrata, FR, ergo ex æquali omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata, FR, erunt ut omnia quadrata, Tβ, ad omnia quadrata, 4Σ: Eodem pacto ostendemus omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata, GQ, esse ut omnia quadrata, Tβ, ad omnia quadrata, ΛΔ, & tandem omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata, LP, esse ut omnia quadrata, Tβ, ad omnia quadrata, ΦΒ, unde, colligendo, omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata parallelogrammorum, DS, FR, GQ, LP, .i. figuræ circumscriptæ, erunt ut omnia quadrata, Tβ, ad omnia quadrata parallelogrammorum, ΦΒ, ΛΔ, 4Σ, Yβ, .i. ad omnia quadrata figuræ circumscriptæ triangulo, & Zβ, sed omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata figuræ circumscriptæ triangulo, OES, ostensa sunt habere maiorem rationem, quam omnia quadrata, Tβ, ad omnia quadrata trianguli, & Zβ, ergo omnia quadrata, Tβ, ad omnia quadrata figuræ circumscriptæ triangulo, & Zβ, habebunt maiorem rationem, quam ad omnia quadrata trianguli, & Zβ, ergo omnia quadrata figuræ circumscriptæ triangulo, & Zβ, minora erunt omnibus quadratis trianguli, & Zβ, quod est absurdum, non ergo omnia quadrata, AS, ad maius, quam sint omnia quadrata trianguli, OES, habent eandem rationem, quam oīa quad. Tβ, ad omnia quad. trianguli, & Zβ.

Dico

Defin. 13.
l. 1.

Dico autem neque ad minus eisdem habere eandem rationem, sint enim defectus adhuc omnia quadrata figuræ, Ω , & sit circumscripta triangulo, OES, figura ex parallelogrammis, LP, GQ, FR, DS, & alia inscripta ex parallelogrammis, MQ, IR, HS, composita, ita ut omnia quadrata circumscriptæ superent omnia quadrata inscriptæ minori quâtitate, quam sint omnia quadrata, Ω , ergo omnia quadrata trianguli, OES, superabunt omnia quadrata inscriptæ figuræ multo minori quâtitate, sunt autem omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata trianguli, OES, detractis omnibus quadratis, Ω , ut omnia quadrata, T β , ad omnia quadrata trianguli, & Z β , ergo omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata inscriptæ figuræ habebunt minorem rationem, quam omnia quadrata, T β , ad omnia quadrata trianguli, & Z β . Diuidatur nunc pariter latus, & β , in punctis, R, Δ , Z, similiter ac, OS, diuiditur in, P, Q, R, & cætera, ut supra, fiant, ut habeamus figuram inscriptam ex parallelogrammis, T Δ , 3Z, 6 β , compositam, ostendemus igitur, ut supra, omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata figuræ inscriptæ triangulo, OES, esse ut omnia quadrata, T β , ad omnia quadrata figuræ inscriptæ triangulo, & Z β , sunt autem omnia quadrata, AS, ad omnia quadrata figuræ inscriptæ triangulo, OES, in minori ratione, quam sint omnia quadrata, T β , ad omnia quadrata trianguli, & Z β , ergo omnia quadrata, T β , ad omnia quadrata figuræ inscriptæ triangulo, & Z β , erunt in minori ratione, quam omnia quadrata, T β , ad omnia quadrata trianguli, & Z β , ergo figuræ inscriptæ triangulo, & Z β , omnia quadrata maiora erunt omnibus quadratis trianguli, & Z β , quod est absurdum, igitur omnia quadrata, AS, non ad minus, quam sint omnia quadrata trianguli, OES, erunt ut omnia quadrata, T β , ad omnia quadrata trianguli, & Z β , sed neq; ad maius, ut ostensum est ergo ad ipsa erunt, ut omnia quadrata, T β , ad omnia quadrata, & Z β . Si autem comparentur omnia quadrata, AS, T β , ad omnia qua-

quadrata triangulorum, AEO, TZ&, eodem modo fiet demonstratio, igitur ostensum est, quod erat demonstrandum.

A. COROLLARI SECTIO I.

Hinc patet quaecunque de omnibus quadratis parallelogrammorum tales, vel tales conditiones habentium in Propos. 9. 10. 11. 12. 13. 14. huius Libri ostensa sunt, eadem de omnibus quadratis triangulorum, tanquam de eorundem partibus proportionalibus verificari, regula uno latere sumpta, dum triangula circa altitudines, & bases, siue à basibus descriptas figuras, & latera aequaliter basibus inclinata, easdem obtinuerint conditiones ibi notatas.

B. SECTIO II.

Igitur triangulorum in eadem altitudine existentium omnia quadrata, vel omnes figurae similes (siue sint similes ad inuicem, 9. huius; quae sunt utriusque; trianguli, siue dissimiles) erunt ut figura à basibus descripta.

C. SECTIO III.

Et si triangula fuerint in eadem, vel aequalibus basibus, omnes figurae similes, utriusque; ad inuicem, erunt ut altitudines, vel ut latera basibus aequaliter inclinata. 10. huius.

D. SECTIO IV.

Item triangulorum omnia quadrata, siue omnes figurae similes, 11. huius; etiam si sint dissimiles, quae sunt utriusque; trianguli, habebunt rationem compositam ex ratione figurarum à basibus descriptarum, & altitudinum, siue laterum basibus aequaliter inclinatarum.

K

E. SE-

E. SECTIO V.

ET triangulorum, quorum basium figura altitudinibus, vel lateribus equaliter basibus inclinatis reciprocantur, omnes
 22. huius. figura, similes basium figuris, sunt æquales: Et se omnes figura, similes basium figuris, sine æquales, figuras basium altitudinibus, vel lateribus equaliter basibus inclinatis reciprocè respondentes habebunt.

F. SECTIO VI.

Test. diffin.
 1. Sexti
 Elem.

22. huius.

ET eandem similitum triangulorum omnia quadrata erunt in tripla ratione laterum homologorum, siue ut eorum cubi; regulas verò in supradictis suppono semper duo illorum triangulorum latera, quæ bases voco; hic verò intellige illorum triangulorum latera homologa. His autem sequentem Propositionem subiungam, sum huius gratia, tum eorum, quæ sequuntur.

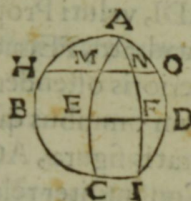
THEOREMA XXIII. PROPOS. XXIII.

SI, exposita quacunque figura plana, in ea ducatur utcunque recta linea, quæ sit sumpta pro regula, eadem verò in puncto, vel punctis diuisa, prout Lib. 2. Elem. supponitur secari, per puncta diuisionum lineas duxerimus rectas, siue curuas, figuram diuidentes, & semel tantum secantes quamuis aliâ regulæ parallelam, si regula in vno puncto tantum diuisa sit, vel toties, quot sunt puncta diuisionum regulæ (exceptis tamen extremis, in quibus linearum sectæ partes in puncta aliquando degenerare possunt.) Quæcunque in dicto 2. Lib. demonstrantur hac diuisione supposita.

sita circa vel quadrata, vel rectangula eidem rectæ lineæ applicata, eadem de omnibus quadratis dictæ figuræ, vel eiusdem partium, vel de rectangulis sub ipsis pariter verificabuntur.

D. Diff. 8.
huius.

Sit exposita utcumq; figura plana, ABCD, in qua ducta, BD, recta linea utcumq; sit illa sumpta pro regula, & ea diuisa in vno, vel pluribus punctis, prout postulant Prop. 2. Lib. Elem. per puncta diuisionum ducantur lineæ siue rectæ, siue curuæ, AEC, AFI, toties quamuis aliam ipsi, BD, parallelam in figura, BADC, secantes quoties, BD, secta esse supponitur, exceptis tamen extremis, ut ex. g. ipsa, CI, in qua partes, CI, quæ in recta, CI, separari debuissent per lineas, AEC, AFI, in puncta, C, I, partibus, BE, FD, respondentia degenerauerunt. Dico quæcumq; demonstrantur in linea, BD, circa quadrata, vel rectangula, illi, vel illius partibus applicata, verificari de omnibus quadratis totius figuræ, BADC, siue partium eiusdem figuræ per dictas lineas constitutarum, siue de rectangulis sub eiusdem partibus. Ut ex. g. quia in 3. Prop. Lib. 2. Elem. ostenditur rectangulū sub, BD, DF, æquari rectangulo sub, BFD, cum quadrato, FD, sic dico verum esse rectangula sub figura, ABCD, & figura, ADI, æquari rectangulis sub figuris, ABIF, ADIF, cum omnibus quadratis figuræ, ADIF, si enim aliam utcumq; duxerimus regulæ, BD, parallelam, ut, HO, secantem lineas, AC, in, M, & AI, in, N, verum esse comperiemus rectanguli m, HON, æquari rectangulo, HNO, cū quadrato, NO, & idem in cæteris regulæ, BD, parallelis in figura, ABCD, ductis reperiemus, ergo verum erit rectangula illa simul collecta, idest rectangula sub figura, ABID, & figura, ADI, æquari

Vide D.
Defn. 8.
huius.

Coroll 4.
huius.

K 2

rectan-

E. SECTIO V.

Iuxta quintam, si supponamus lineam, AI , bifariam dividere omnes lineas figura, $ABID$, regula, BD , sumptas, & easdem lineam, AC , non bifariam dividere, colligemus rectangula sub inaequalibus partibus, ABC , ACD , cum omnibus quadratis figura, ACI , aequari omnibus quadratis figura, ABI .

F. SECTIO VI.

Iuxta sextam quid colligatur iam dictum est in Propositione.

G. SECTIO VII.

Iuxta septimam colligemus, supposito, quod figura, $ABID$, secetur à sola linea, AI , utcumque, dummodo eadem secet omnes equidistantes ipsi regula, BD , in figura, $ABID$, ductas, & in uno tantum puncto, colligemus inquam omnia quadrata figura, $ABID$, & omnia quadrata figura, ADI , aequari rectangulis bis sub figuris, $ABID$, ADI , una cum omnibus quadratis, ABI .

H. SECTIO VIII.

Iuxta octavam, si supponamus figuram, $ABCD$, utcumque, sectam per lineam, AC , (qua tamen secet omnes ipsi, BD , equidistantes in figura, $ABCD$, ductas, & in uno tantum puncto uti dictum est) colligemus rectangula quater sub figuris, $ABCD$, ABC , cum omnibus quadratis, ACD , aequari omnibus quadratis figura composita ex figura, $ABCD$, & ABC , ita ut omnium linearum figura, $ABCD$, singulis intelligatur adiecta, qua nunc in figura, ABC , est cum illa in eadem rectitudine.

I. SECTIO IX.

Iuxta nonam, si supponamus lineam, AI , secare omnes equidistantes ipsi, BD , in figura, $ABID$, ductas bifariam, & lineam, AC ,

AC, easdem bifariam non secare, colligemus omnia quadrata figura, ACD, cū omnibus quadratis figura, ABC, dupla esse omnium quadratorum figura, AID, cum omnibus quadratis figura, ACI, intermedia.

K. SECTIO X.

Iuxta decimam, si supponamus, AC, lineam bifariam secare omnes equidistantes ipsi, BD, in figura, ABI, ductas, & illis addi, qua in directum illis iacent in figura, AID; colligemus omnia quadrata figura, ABCD, cū omnibus quadratis figura, ADI, dupla esse omnium quadratorum figura, ABC, cum omnibus quadratis figura, ACD.

L. SECTIO XI.

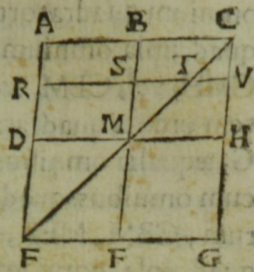
Iuxta undecimam, si supponamus, BD, in, E, ita sectam esse, ut rectangulum, DBE, sit aequale quadrato, ED, qualibet autem equidistantium ipsi, BD, in figura, ABCD, tali modo, & ad eandem partem diuidatur per lineam, AEC, patet, quod etiā rectangula sub figuris, ABCD, ABC, aequabuntur omnibus quadratis figura, ACD, regula, BD, igitur linea, AC, diuidet superficiem planam, ABCD, (sic dicere liceat) secundum extremam, ac mediam rationem, hac autem pro sequentibus accuratè memoria commendatur.

THEOREMA XXIV. PROPOS. XXIV.

Exposito parallelogrammo quocunq; in eoq; ducta diametro; omnia quadrata parallelogrammi ad omnia quadrata cuiusvis triangulorum per dictam diametrum constitutorum, erunt in ratione tripla, vno laterū parallelogrammi communi regula existente.

Sit

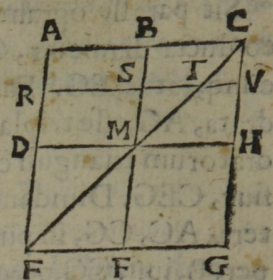
Sit parallelogrammum, AG, in eo ducta diameter, CE, regula ut-
 eundq; latus, EG. Dico omnia qua-
 drata, AG, esse tripla omnium qua-
 dratorum trianguli cuiusvis, AEC,
 siue, CEG. Diuidantur bifariam la-
 tera, AC, CG, in punctis, B, H, &
 per, B, ipsi, CG, perque, H, ipsi, CA,
 parallelæ ducantur, BF, DH, quæ se cum recta, CE, cõmu-
 niter bifariam secabunt in puncto, M. Quia igitur in figura,
 siue parallelogrammo, AG, ducitur linea, BF, quæ omnes
 æquidistantes ipsi, EG, bifariam secat, & CE, quæ easdem
 in partes inæquales diuidit, præterquam, DH, omnia qua-
 drata trianguli, AEC, cum omnibus quadratis trianguli,
 CEG, & cum omnibus quadratis duorum triangulorum,
 CBM, EMF, dupla erunt omnium quadratorum, AF, licet
 enim, DH, per lineam, CE, sit non bifariam diuisa, nihil ta-
 men hoc obstat nostro proposito, nam & ipsi, DH, contin-
 git, veluti ijs, quæ inæqualiter secantur, quadratum secta-
 rum partium, scilicet quadrata, DM, MH, dupla esse qua-
 dratorum dimidiæ, nempe quadrati, DM, & eius, quæ inter
 sectiones interijcitur, quæ hic nulla est, cum duæ secantes,
 BF, CE, vniantur in puncto, M: Sunt autem omnia quadra-
 ta trianguli, AEC, æqualia omnibus quadratis trianguli,
 CEG, quia sunt triacula in æqualibus basibus, EG, AC,
 & eadem altitudine licet euersè posita, & ideo omnia qua-
 drata trianguli, CEG, sunt æqualia omnibus quadratis, AF,
 cum omnibus quadratis triangulorum, CBM, MEF. Quo-
 niam verò omnia quadrata trianguli, BMC, sunt æqualia
 omnibus quadratis trianguli, CMH, omnia verò quadrata
 trianguli, CEG, ad omnia quadrata trianguli, CMH, sunt
 in tripla ratione eius, quam habet, GC, ad, CH, quæ est du-
 pla. i. in ratione octupla, & hoc, quia triacula, CEG, CMH,
 sunt similia, ideo omnia quadrata, CEG, erunt octupla
 om-

Per I. Co-
 roll. antec.

Ex B. vel
 C. Coroll.
 prop. 22.
 huius.

omnium quadratorum, CMH, & quadrupla omnium quadratorum, CMH, vel, CBM, &, MEF, sunt autem omnia quadrata trianguli, CEG, æqualia omnibus quadratis, AF, cum omnibus quadratis triangulorum, CBM, MEF, ergo hæc erunt quadrupla omnium quadratorum triangulorum, CBM, MEF, & diuidendo omnia quadrata, AF, erunt illorum tripla, sunt autem omnia quadrata, AG, ad omnia quadrata, AF, vt quadratum, GE, ad quadratum, EF, .i. quadrupla, .i. vt 12. ad 3. & omnia quadrata, AF, sunt omnium quadratorum triangulorum, BMC, MEF, tripla, ergo omnia quadrata, AG, erunt duodecupla omnium quadratorum triangulorum, BMC, MEF, & sunt ad omnia quadrata, AF, vt 12. ad 3. ergo omnia quadrata, AG, ad omnia quadrata, AF, cū omnibus quadratis triangulorum, CBM, MEF, erunt vt 12. ad 4. sunt autem omnia quadrata, AF, cum omnibus quadratis triangulorum, CBM, MEF, æqualia omnibus quadratis trianguli, CEG, vel, AEC, vt ostensum est, ergo omnia quadrata, AG, ad omnia quadrata trianguli, CEG, vel, AEC, sunt vt 12. ad 4. .i. sunt eorum tripla, quod ostendendum erat.

9. huius.

COROLLARIUM.

Hinc patet, si ducamus intra parallelogrammum, AG, equidistantem ipsi, EG, utcumque, RV, secantem, CE, in, T, &, BF, in, S, quod veluti ostendimus, RV, æuari uni maximarum abscissarū, CG, dum, EG, est æqualis ipsi, GC, ita nunc ostendamus quadratum, RV, æuari quadrato unius maximarum abscissarum, CG, & quadratū, TV, æuari quadrato unius omnium abscissarum, CG, idest quadrato, VC; quadratum verò, RT, æuari quadrato unius residuarum omnium abscissarum, CG, idest quadrato,

drato, VG , unde concludemus omnia quadrata, AG , regula, EG ,
 equari quadratis maximarum abscissarum, CG , & omnia qua-
 drata trianguli, CEG , equari quadratis omnium abscissarum, CG ,
 & omnia quadrata trianguli, AEC , equari quadratis residuarum
 omnium abscissarum, CG , & rectangula sub triangulis, AEC ,
 CEG , equari rectangulis sub omnibus abscissis, & residuis omnium
 abscissarum, CG , ita sumptis, ut quoduis rectangulum intelliga-
 tur sub una abscissarum, & eius residua: Vnde veluti ostendimus
 omnia quadrata, AG , tripla esse omnium quadratorum trianguli,
 CEG , vel trianguli, CAE , ex quo patet tripla etiam esse rectangu-
 lorum bis sub triangulis, AEC , CEG , (sunt enim omnia quadrata,
 AG , equalia omnibus quadratis triangulorum, AEC , CEG , & re-
 ctangulis bis sub eisdem triangulis) ita apparebit quadrata maxi-
 marum abscissarum, CG , tripla esse quadratorum omnium abscis-
 sarum, vel quadratorum residuarum omnium abscissarum, CG ,
 & tripla etiam esse rectangulorum sub dictis omnibus abscissis,
 residuisq; bis sumptis, sexcupla vero eorundem rectangulorum
 semel sumptorum, sunt autem maxima abscissarum, abscissa, &
 residua recti transitus si angulus, EGC , sit rectus, vel eiusdem
 obliqui transitus, si ille non sit angulus rectus.

D. Cor 23
huius.

Ex diff. 1.
huius.

THEOREMA XXV. PROPOS. XXV.

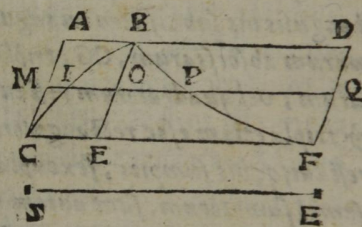
SI in duobus parallelogramis sumptis duobus
 lateribus pro basibus, & regulis, ipsa paralle-
 logramma fuerint in eadem altitudine sum-
 pta respectu dictarum basium; in eisdem autem,
 basibus, & altitudine fuerint alia duae planae figu-
 rae ita se habentes, ut si ducatur uterq; parallela
 dictis basibus (quae in directum sint constitutae) re-
 cta linea, eiusdem portiones dictis parallelogram-
 mis, & figuris interceptae, vel ab eisdem descriptae
 planae figurae, sint proportionales, homologis exi-

L

Reg-

stantibus, quæ sunt in parallelogrammis, & pariter quæ sunt in figuris, in iisdem basibus, & altitudine cum illis constitutis, dictorum parallelogrammorum, ac figurarum omnes lineæ, si lineæ, vel omnes figuræ planæ similes, si istæ comparentur (similes inquam existētibus, quæ sunt in vnaquaque figura) erunt proportionales.

Sint parallelogramma, AE, ED, in basibus, CE, EF, in directum iacentibus, & in eadem altitudine respectu dictarum basium constituta, AE, ED, sit autē regula, CE, vel, EF, & in eisdem tanquam in basibus, & eadem altitudine cum parallelogrammis, AE, ED, sint figuræ, BCE, BEF, eiusmodi, vt si duxerimus vtcunq; ipsi, CF, parallelam, vt, MQ, cuius portiones interceptæ parallelogrammis, AE, ED, sint, MO, OQ, & interceptæ figuris sint, IO, OP, reperiamus, MO, ad, OI, esse vt, QQ, ad, OP. Dico omnes lineas, AE, ad omnes lineas figuræ, BCE, esse vt omnes lineas, BF, ad omnes lineas figuræ, BEF, si verò vice linearum comparētur ab eisdem descriptæ figuræ, similibus existentibus, quæ ab omnibus lineis vniuscuiusq; propositari figurarum describuntur, cuius describentes sint earum lineæ, vel latera homologa. Dico omnes figuras similes ipsius, AE, ad omnes figuras similes figuræ, BCE, esse vt omnes figuras similes ipsius, BF, ad omnes figuras similes figuræ, BEF, quia enim, MQ, vtcunque ducta est parallela ipsi, CF, & est, MO, ad, OI, vt, QQ, ad, OP, permutando erit, vt, MO, ad, OQ, sic, IO, ad, OP, i. vt, CE, ad, EF, sic, IO, ad, OP, & sic ostendemus, vt, CE, ad, EF, ita esse quaslibet alias.

alias duas in figuris, BCE, BEF, existentes ipsi, CF, parallelas, & ut una ad unam sic omnia ad omnia .i. ut, CE, ad EF, ita omnes lineæ figuræ, BCE, ad omnes lineas figuræ, BEF, ut autem, CE, ad EF, ita sunt omnes lineæ, AE, ad omnes lineas, ED, ergo omnes lineæ, AE, ad omnes lineas, ED, erunt ut omnes lineæ figuræ, BCE, ad omnes lineas figuræ, BEF.

Coroll. 4.
huius.

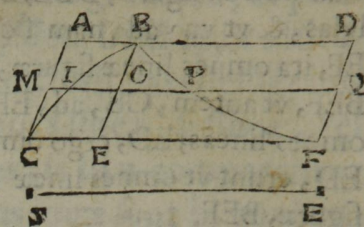
Si verò vice linearum sumamus descriptas, ut dictum est, ab eisdem figuris, ex. g. si, ut quadratum, MO, ad triangulum æquilaterum, cuius latus, IO, ita reperiamus esse circulum, cuius diameter, OQ, ad polygonum, cuius latus, OQ, omnium autem linearum, AE, singulæ describant quadrata, & omnium linearum figuræ, BCE, singulæ describant triangula æquilatera, & omnium linearum, BF, singulæ describant circulos, & figuræ, BEF, singulæ describant polygona prædicto similia, ita ut quæ in eadē figura sunt lineæ, vel latera describentia sint homologa, erit ut quadratum, MO, permutando, ad circulum, OQ, ita triangulum æquilaterum, IO, ad polygonum, OP, quia verò, MO, æquatur ipsi, CE, & OQ, ipsi, EF, ideò quadratum, MO, æquatur quadrato, CE, & circulus, OQ, circulo, EF, & ideò, ut quadratum, CE, ad circulum, EF, ita erit triangulum æquilaterum, IO, ad polygonum, OP, unde, quia, MQ, utcumque ducta est parallela ipsi, CF, concludemus omnia quadrata, AE, ad omnes circulos, BF, esse, ut omnia triangula æquilatera figuræ, BCE, ad omnia polygona vni similia figuræ, BEF, & permutando omnia quadrata, AE, ad omnia triangula æquilatera figuræ, BCE, esse, ut omnes circuli, BF, ad omnia polygona vni similia figuræ, BEF.

25. l. r.

Ex 4. huius.

Eodem modo fiet demonstratio, si vice istarum aliæ assumantur figuræ planæ, quarum possunt etiam, quæ sunt duarum figurarum esse similes, ut si comparentur omnia quadrata parallelogrammorum, AE, ED, & omnia triangula æquilatera figurarum, BCE, BEF, vel si comparentur

omnia quadrata, AE, & figura, BCE, & omnia triangula æquilatera, BF, & figura, BEF; potest etiam esse omnium quatuor figurarum omnes figuras esse similes, ut si comparantur omnia quadrata, eorundem, vel omnes circuli, &c. patet autem hic demonstrationem currere quotiescunq; ea, quæ comparantur sunt eiusdem generis, scilicet vel lineæ, vel superficies, si verò contingat magnitudines diuersi generis comparari, ut si compararentur omnes lineæ, AE, & figura, BCE, & omnia quadrata, BF, & figura, BEF, tunc quia à permutata ratione non possumus argumentari, cum lineam superficiei comparare sit absurdum, idèd demonstratio pro his non currit, quapropter aliud Theorema pro hoc subiungemus.

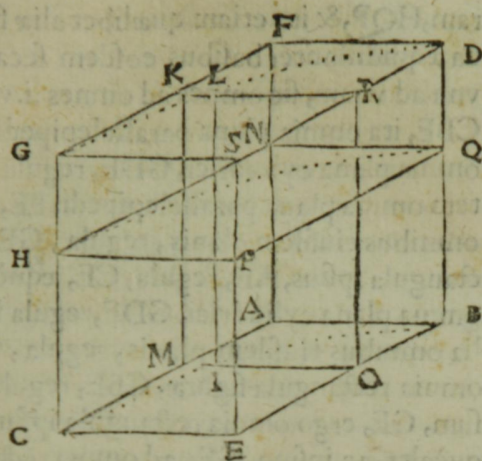
THEOREMA XXVI. PROPOS. XXVI.

IN eadem antecedentis Prop. figura si comparantur magnitudines diuersi generis, adhuc comparatæ magnitudines erunt proportionales.

Comparantur ex. g. omnes lineæ, AE, regula, CE, ad omnes lineas figuræ, BCE, & omnia quadrata, BF, regula, EF, ad omnia quadrata figuræ, BEF, ita ut ducta utcumque ipsi, CF, parallela, MQ, reperiamus, MO, ad, OI, esse ut quadratum, QO, ad quadratum, OP. Dico adhuc omnes lineas, AE, ad omnes lineas figuræ, BCE, esse ut omnia, quadrata, BF, ad omnia quadrata figuræ, BEF, ponatur seorsim parallelogrammum, AE, simul cum figura, BCE, sed, ne fiat confusio, sint sub ampliori forma, & in ipsis tãquam
in

in basibus consti-
tuti intelligantur
duo cylindrici re-
cti, FE, nempe in
basi, AE, & DGE,
in basi figura, BC
E, & in eadem alti-
tudine, quorum
quod insitit ipsi,
AE, est parallele-
pipedum, ut facile
ostendetur, intel-
ligatur nunc paral-
lelepipedum, FE,

secari utcumque plano ipsi, GE, æquidistante, producet-
ur ergo ex hac sectione in ipso parallelogrammum rectangu-
lum, quod sit, KO, eodem autem plano fiat in cylindrico,
DGE, rectangulum, LO, fiet autem & in hoc cylindrico
rectangulum, quia dictum planum ducitur per latera basi,
BCE, recte insistentia, cum ducatur æquidistanter ipsi, GE,
quod ducitur per latera, GC, SE, erit ergo rectangulum, KO,
vnum ex ijs, quæ dicuntur omnia plana parallelepipedum, FE,
regula, GE, & rectangulum, LO, erit vnum ex ijs, quæ di-
cuntur omnia plana cylindrici, GDE, regula, GE, quæ re-
ctangula erunt æquæ alta, ac rectangulum, GE, omnia igitur
plana parallelepipedum, FE, (regula, GE,) sunt omnia
rectangula æquæ alta, ac, GE, ipsius parallelogrammi, AE,
(regula, CE,) & omnia plana cylindrici, GDE, sunt omnia
rectangula figura, BCE, æquiangula, & æquæ alta, ac ipsum,
GE, regula eadem, CE: Secentur nunc dicti cylindrici pla-
nis basibus æquidistantibus, fient ergo communes eorum
sectiones similes, & æquales basibus, sit in parallelepipedo,
FE, producta, NP, & in cylindrico, GDE, producta figura,
HQP, erit ergo ut, AE, ad figuram, BCE, ita, NP, ad figu-
ram,

B. Def. 4.
l. 1.

Coroll. 6.
l. 1.

E. Def. 8.
huius.

Coroll. 12.
l. 1.

ram, HQP, & ita etiam qualibet aliæ figuræ in ipsis per plana æquidistanter basibus eisdem secantia productæ, & vt
Ex Cor. 4. vna ad vnā, sic omnes ad omnes .i. vt, AE, ad figuram, CBE, ita omnia plana parallelepipedī, FE, regula, AE, ad omnia plana cylindrici, GDE, regula eadem basi, sunt autem omnia plana parallelepipedī, FE, regula, AE, æqualia omnibus eiusdem planis, regula, GE, quæ sunt omnia rectangula ipsius, AE, regula, CE, æquæalta, ac ipsum, GE, & omnia plana cylindrici, GDE, regula basi, CBE, sunt æqualia omnibus eiusdem planis, regula, GE, quæ & ipsa sunt omnia rectangula figuræ, CBE, regula, CE, æquæalta, ac ipsum, GE, ergo omnia rectangula ipsius, AE, regula, CE, æquæalta, ac ipsum, GE, ad omnia rectangula figuræ, CBE, regula, CE, æquæalta, ac ipsum, GE, erunt vt, AE, ad figuram, BCE, .i. vt omnes lineæ, AE, ad omnes lineas, BCE, regula, CE, quod serua.

Conspiciatur nunc figura Theorematis antec. in qua diximus, MO, ad, OI, esse vt quadratum, QO, ad quadratum, OP. Dico omnes lineas, AE, ad omnes lineas figuræ, BCE, regula, CE, esse vt omnia quadrata, BF, ad omnia quadrata figuræ, BEF, quia enim, vt, MO, ad, OI, ita (sumpta quauis communi altitudine, nempe ex.g. altitudine constitutorum parallelepipedorum, quæ est, SE,) rectangulum sub, MO, & SE, ad rectangulum sub, IO, SE, ideo, vt rectangulum sub, MO, SE, ad rectangulum sub, IO, SE, ita erit quadratum, OQ, ad quadratū, OP, sunt autem hæ magnitudines eiusdem generis, nempe omnes superficies, ergo omnia rectangula ipsius, AE, regula, CE, æquæalta, ac vnum eorum, nempe, vt rectangulum sub, CE, ES, ad omnia rectangula figuræ, BCE, regula eadem, CE, æquæalta, ac vnum eorum, vt, GE, erunt vt omnia quadrata, BF, ad omnia quadrata figuræ, BEF, omnia verò rectangula ipsius, AE, æquæalta, ac vnum eorum, vt, GE, ad omnia rectangula figuræ, BCE, æquæalta, ac ipsum, GE, sunt vt omnes lineæ

Habetur tertio, si non sint in supradictis duobus Theorematibus exposita duo parallelogramma, & dua figura, sed unum tantum, & una figura in eadem basi, & altitudine cum ipso, cuius basi posita pro regula, & sumpto utrunq; puncto in uno laterum basi insistentium, perq; ipsum basi ducta parallela, reperiatur eam, qua intercipitur parallelogrammo ad eam, qua intercipitur figura, vel figuras similes ab ipsis descriptas, tanquam homologis lineis, vel lateribus, esse ut unam ex maximis abscissarum lateris, in quo sumptum est punctum, ad abscissam per ductam basi aequidistantem, vel ut istas adiuncta quadam recta linea, vel ut istarum figuras similes ab ipsis tanquam lineis, vel lateribus homologis descriptas, ita ut figura descripta à singulis earum, qua dicuntur omnes linea parallelogrammi, & dicta figura, sint similes, ut pariter, qua describuntur à singulis earum, qua dicuntur maxime abscissarum, vel abscissa dicti lateris, quod adhuc dicta magnitudines collectae erunt proportionales: Ut ex. g. si in Theorematibus antecedentis figura habeamus tantum parallelogrammum, BE , & in eiusdem basi, EF , & eadem altitudine, figuram, BEF , & sumpto in uno laterum, BE , DF , utrunq; puncto, O , & per, O , ducta, OQ , parallela ipsi, EF , reperiamus, QO , ad, OP , esse ut, EB , ad, BO , vel figuras similes descriptas ab, OQ , OP , tanquam lineis, vel lateribus homologis, ut ex. g. quadratum, QO , ad quadratum, OP , esse ut, EB , ad, BO , vel ut, EB , adiuncta quadam linea ad, BO , adiuncta eadem, vel ut ab istis descriptas similes figuras, dico collectas magnitudines, que comparantur esse proportionales; Nam si ipsi, BE , intelligatur apoticatum parallelogrammum AE , cuius basis sit, CE , in directum ipsi, EF , constituta, & CE , equalis ipsi, EB , tunc omnes linea, AE , regula, CE , sunt equales maximis abscissarum, BE , ut probatum est, & omnes abscissa equales omnibus lineis trianguli, BCE , si sit iuncta, BC , (qua fecer, MO , in, X .) unde vice earum, qua dicuntur maxime abscissarum, vel abscissa ipsius, BE , recte sumemus omnes lineas, AE , & trianguli, BCE ,

Coroll. 2.
19. huius,

BCE, & ita reperiemus quadratum, 20 , ad quadratū, OP , ex. g. esse ut, MO , ad, OX , vel ut quadratum, M , O , ad quadratū, OX , vel ut alia figura similes ab ipsis descripta. siue ab ipsis simplicibus, siue ab ipsis adiuncta quadā linea, unde casus iste ad casum Theorematis presentis, vel antecedentis deductus erit, & ideo patebit, omnes lineas, AE , ad omnes lineas trianguli, BCE , vel omnes figuras similes, AE , ad omnes figuras simile trianguli, BCE , id est vel maximas abscissarum, BE , ad abscissas omnes ipsius, BE , vel earum figuras similes esse, ut omnia quadrata, BF , ad omnia quadrata figura, BEF . Vocabuntur autem ista; Quatuor ordinū magnitudines collecta iuxta quatuor magnitudines proportionales utcumq; inuentas, quae fuerunt ex. g. prima quadratum, OQ , secunda quadratum, OP , tertia, EB , quarta, BO , magnitudines autem collecta iuxta primam, ex. g. omnia quadrata, BF , dicentur primi ordinis, collecta vero iuxta secundam, scilicet omnia quadrata figura, BEF , magnitudines secundi ordinis, collecta vero iuxta tertiam magnitudines tertij ordinis, & tandem collecta iuxta quartā magnitudines quarti ordinis, sic igitur appellabimus hos quatuor magnitudinum ordines. In supradictis autem, quod dicimus de abscissis, idem intellige de residuis abscissarum, & quod de ipsis simplicibus, idem de eis adiectis alijs, siue sint recti, siue eiusdem obliqui transitus: Hoc autem Corollarium praeteris summe animaduertendum est, ac memoriae diligenti, siue commendandum, ex hoc enim potissimas demonstrationes tanquam ex fonte derivare studiosus in sequentium Librorum lectione facile comprehendet.

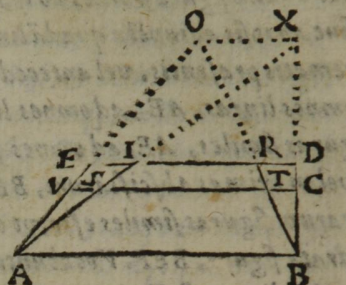
THEOREMA XXVII. PROPOS. XXVII.

SI duo trapezia fuerint in eadem basi, sumpto vno laterum aequidistantium pro basi, & regula, & fuerint etiam in eadem altitudine respectu illius basis, & latera basi parallela fuerint aequalia, trapezia erunt aequalia, & omnia eorundem quadrata erunt aequalia.

M

Sint

Sint duo trapezia, AERB, IABD, in eadem basi, AB, quæ sit sumpta pro regula, cuiq; latera, ER, ID, sint parallela, & inter se æqualia. Dico trapezia esse æqualia, & omnia eorundem quadrata esse æqualia. Producantur, AE, BR, donec sibi occurrât, ut in, O, & AI, BD, donec simul incidât, ut in, X, & iungatur, OX, quia ergo, ER, parallela est ipsi, AB, erunt triangula, AOB, EO R, similia, & eadem ratione similia erunt triangula, AXB, IXD, ergo ut, AB, ad, ER, vel ad, ID, illi æqualem, ita erit, BO, ad, OR, ut autem, AB, ad, ID, ita est, BX, ad, XD, ergo ut, BO, ad, OR, ita est, BX, ad, XD, ergo, OX, parallela est ipsi, ED. Ducatur intra trapezia parallela ipsi, AB, utcunque, VC, secans, XA, in, S, & OB, in, T, sunt igitur triangula, AOB, VOT, similia, & pariter sunt similia triangula, AXB, SXC, ergo, AB, ad, VT, erit ut, BO, ad, OT, et ut, BX, ad, XC, (quia, VC, parallela est ipsi, AB, & consequenter ipsi, OX,) .i. ut, AB, ad, SC, ergo, VT, SC, erunt æquales, & eorum quadrata pariter æqualia, sic autem de cæteris ipsi, AB, parallelis idem ostendetur, ergo omnes linee trapezium, AERB, erunt æquales omnibus lineis trapezium, AIDB, regula, AB, & consequenter ipsa trapezia erunt æqualia, & omnia eorundem quadrata pariter æqualia, quod ostendere opus erat.

lex diff. 1.
Sexti Element.
ment.

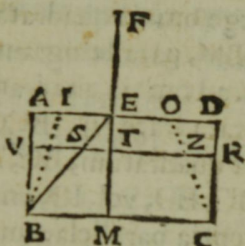
4. Sexti Element.
lem.

THEOREMA XXVII PROPOS. XXVIII.

Si parallelogrammum, & trapezium habuerint communem basim unum æquidistantium laterum trapezium, quod sit sumptum pro regula; Omnia quadrata parallelogrammi ad omnia qua-

quadrata trapezij erunt, vt quadratum dictæ ba-
sis ad rectangulum sub parallelis lateribus trape-
zij, cum $\frac{1}{4}$. quadrati differentia dictorum laterum
æquidistantium.

Sit parallelogrammum, AC, & trapezium, IBCO, cuius
laterum æquidistantium alterum, vt, BC, sit communis ba-
sis ipsi, & trapezio, & regula. Dico ergo omnia quadrata,
AC, ad omnia quadrata trapezij, IBCO, esse vt quadratum,
BC, ad rectangulum sub, BC, IO, vna
cum $\frac{1}{4}$. quadrati differentia ipsarum,
BCIO. Sumatur in, DA, ipsa, ED, æ-
qualis ipsi, IO, & iungatur, BE, & per,
E, ipsi, AB, DC, parallela ducatur,
EM: Omnia ergo quadrata trapezij,
EBCD, per lineam, EM, diuiduntur
in omnia quadrata trianguli, EBM, &
in omnia quadrata, MD, & in rectangula sub triangulo, EBM,
& EC, bis sumpta, ad horum ergo singula comparemus om-
nia quadrata, AC. Igitur omnia quadrata, AC, ad omnia
quadrata, CE, sunt vt quadratum, BC, ad quadratum, CM,
quod serua. Insuper omnia quadrata, AC, ad omnia qua-
drata, AM, sunt vt quadratum, CB, ad quadratum, BM, item
omnia quadrata, AM, sunt tripla omnium quadratorum
trianguli, EBM, .i. sunt ad illa, vt quadratum, BM, ad $\frac{1}{4}$.
quadrati, BM, ergo, ex æquali, omnia quadrata, AC, ad om-
nia quadrata trianguli, EBM, erunt vt, BC, ad $\frac{1}{4}$. quadra-
ti, BM, quod pariter serua. Tandem omnia quadrata, AC,
ad rectangula sub, AM, MD, erunt vt quadratum, BC, ad
rectangulum, BMC, rectangula verò sub, AM, MD, ad re-
ctangula sub triangulo, EBM, & sub, MD, sunt vt, AM, ad
triangulum, EBM, (quia illa sunt omnia rectangula paral-
lelogrammi, AM, & trianguli, EBM, æquæ alta, altitudinis
nempe æqualis ipsi, MC, sumpta regula, BM,) .i. dupla .i. vt

Per D. Co
roll. 23.
huius.

9. huius.

9 huius.

24. huius.

14. huius.

Coroll. 1.
26. huius.

M 2

rectan.

rectangulum, BMC, ad eiusdem dimidium, ergo, ex æquali, omnia quadrata, AC, ad rectangula sub triangulo, EBM, & sub, MD, erunt vt quadratum, BC, ad dimidium rectanguli, BMC, ad eadem verò bis sumpta erunt, vt quadratum, BC, ad rectangulum, BMC, ergo, colligendo, omnia quadrata, AC, ad omnia quadrata, EC, ad omnia quadrata, trianguli, EBM, & ad rectangula bis sub triangulo, EBM, & sub, EC, erunt vt quadratum, BC, ad quadratum CM, cum rectangulo, CMB, & $\frac{1}{4}$. quadrati, BM, sed rectangulum, BMC, cum quadrato, MC, conficit rectangulum sub, BC, CM, ergo omnia quadrata, AC, ad omnia quadrata trianguli, EBM, parallelogrammi, MD, & rectangula bis sub eisdem, .i. ad omnia quadrata trapezij, EDCB, .i. ad omnia quadrata trapezij, IBCO, (quia, IO, ED, sunt æquales) erunt, vt quadratum, BC, ad rectangulum sub, BC, CM, .i. sub, BC, ED, vel, IO, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, BM, quæ est differentia parallelarum, BC, ED, siue, BC, IO, ipsius trapezij, IBCO, quod ostendere opus erat.

Per D. Co
vol 23 hu
ius.

Ex antec

COROLLARIUM.

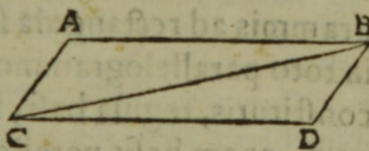
Patet autem se ipsi, ME, adiungamus in directum, EF, æqualem ipsi, MC, & se supponamus, BM, æquari ipsi, ME, facillimè probari posse omnia quadrata, AC, æquari quadratis maximarum abscissarum ipsius, ME, adiuncta, EF, & omnia quadrata trapezij, EBCD, æquari quadratis omnium abscissarum, ME, adiuncta, EF, nam ex gratia ducta ipsi, BC, parallela viciniquæ, VR, quæ secet, EB, in, S, & EM, in, T, patet, quod, VT, est æqualis ipsi, ME, & TR, adiuncta, EF, & ideo tota, VR, æqualis toti, MF; similiter, ST, est æqualis ipsi, TE, & TR, adiuncta, EF, unde patet, SR, æquari composita ex, TE, vna abscissarum, & adiuncta; Consimiliter in cæteris facta demonstratione propositum ostendemus; unde patebit pariter quadrata maximarum abscissarum proposita recta linea, vt ipsius, EM, adiuncta, qua-

quadam, ut, EF, ad quadrata omnium abscissarum eiusdem adiuncta eadem, esse ut quadratum unius maximarum abscissarum adiuncta iam dicta. i. ut quadratum compositae ex proposita, & adiuncta, ad rectangulum sub hac composita, & sub adiuncta, una cum $\frac{1}{4}$. quadrati differentiae huius compositae, & adiunctae. s. ut quadratum, MF, ad rectangulum sub, MF, FE, una cum $\frac{1}{4}$. quadrati, EM, quae est differentia earundem, & est et proposita linea.

THEOREMA XXIX. PROPOS. XXIX.

Cuiuscunque parallelogrammi omnia quadrata regula vno laterum ad omnia quadrata eiusdem regula altero laterum cum praedicto angulum continentium, erunt ut prima regula ad secundam.

Sit quodcunque parallelogrammum, AD. Dico omnia quadrata eiusdem, regula, DB, esse ut, CD, ad, DB: Omnia enim quadrata, AD, regula, CD, ad omnia quadrata, AD, regula, DB, habet rationem compositam ex ea, quam habet quadratum, CD, ad quadratum, DB, & ex ea, quam habet, BD, ad, DC, (quia, BD, æqualiter inclinatur basi, CD, ac, CD, ipsi basi, DB, nam sunt circa eundem angulum) i. ex ea, quam habet quadratum, BD, ad rectangulum sub, BD, DC, duæ autem rationes, nempe quadrati, CD, ad quadratum, BD, & quadrati, BD, ad rectangulum sub, BD, DC, componunt rationem quadrati, CD, ad rectangulum sub, BD, DC, quæ est eadem ei, quam habet, CD, ad, DB, ergo omnia quadrata, AD, regula, CD, ad omnia quadrata eiusdem, AD, regula, DB, erunt

ut. huius.

s. huius.

Diffin. 12.
l. 1. s. huius.

erunt vt, CD, prima regula ad, DB, secundam, quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM.

Hinc patet, si iungamus, CB, omnia quadrata trianguli, CBD, regula, CD, ad omnia quadrata trianguli eiusdem, regula, DB, esse vt, CD, primam regulam ad, DB, secundam, nam omnia quadrata triangularum in eadem basi, & altitudine cum parallelogrammis constitutorum sunt omnium quadratorum dictorum parallelogrammorum subtripla, sumpto communi latere pro
24. huius regula, vt probatum est.

THEOREMA XXX. PROPOS. XXX.

Si intra parallelogrammum agatur à puncto basis lateribus oppositis parallela, & constitutorum hinc parallelogrammorum vnus ducatur diameter: Rectangula sub factis parallelogrammis ad rectangula sub trapezio, & triangulo in toto parallelogrammo per dictam diametrum constitutis, regula basi, habebunt eandem rationem, quam basis parallelogrammi, in quo non ducitur diameter ad compositam ex $\frac{1}{2}$. eiusdem, & $\frac{1}{6}$. basis alterius: Rectangula verò sub toto parallelogrammo, & sub eo, in quo ducitur diameter, ad rectangula sub dicto trapezio, & sub triangulo, qui est trapezij portio, erunt vt basis totius parallelogrammi ad compositam ex $\frac{1}{2}$. basis parallelogrammi, in quo non ducitur diameter, & ex $\frac{1}{6}$. basis alterius.

Sit

95

Per A. Co
rol 23, hu
ius.

Coroll. 1.

14. huius.

Elicitur ex
24 huius.

Per A. Co
rol 23 hu
ius.

14. huius

- ¶ huius. ctangulū, DEF, .i. vt, FD, ad, DE, rectangula verò sub, AE, EC, ad rectangula sub, AE, & triangulo, BEC, sunt vt, BF, ad triangulum, BEC, .i. dupla .i. vt, DE, ad $\frac{1}{2}$. ipsius, DE, ergo, ex æquali rectangula sub, AF, FB, ad rectangula sub, AE, & triangulo, BEC, erunt vt, FD, ad $\frac{1}{2}$. DE, quod serua.
14. huius. Item rectangula sub, AF, FB, ad omnia quadrata, BF, sunt
- 5 huius. vt rectangulum, DFE, ad quadratum, FE, .i. vt, DF, ad, FE:
24. huius. Omnia verò quadrata, BF, sunt tripla omnium quadratorum trianguli, BEC, .i. sunt vt, FE, ad $\frac{1}{3}$. FE, ergo ex æquali rectangula sub, AF, FB, ad omnia quadrata trianguli, BEC, sunt vt, DF, ad $\frac{1}{3}$. FE, erant autem eadem ad rectangula sub, AE, & triangulo, BEC, vt, DF, ad $\frac{1}{2}$. DE, ergo, colligendo, rectangula sub, AF, FB, ad rectangula sub, AE, & triangulo, BEC, vna cū omnibus quadratis trianguli, BEC, .i. ad rectangula sub trapezio, ADEC, & triangulo, BEC, erunt vt, DF, ad compositam ex $\frac{1}{2}$. DE, & $\frac{1}{3}$. EF, quæ est
- Per C. Coroll. 1. huius. Theorematis secunda pars, hæc autem erant demonstranda.

C O R O L L A R I V M.

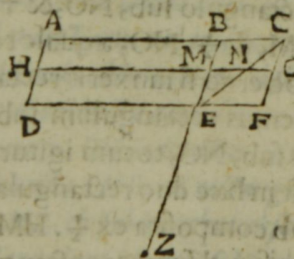
Colligimus autem ex hoc Theoremate rectangula sub maximis abscissarum proposita linea, adiunctis eisdem tot vnicuique aequalibus, ad rectangula sub omnibus abscissis eiusdem, adiuncta iam dicta linea, & sub residuis abscissarum eiusdem, esse vt adiuncta ad compositam ex $\frac{1}{2}$. adiuncta, & $\frac{1}{3}$. proposita linea, & hoc ex prima parte huius Theorematis, nam, vt alibi ostendimus, si supponamus ipsi, BE, adiungi rectam, EM, aequalem ipsi, DE, & BE, esse aequalem ipsi, EF, omnes linea trapezii, ADEC, erunt æquales omnibus abscissis ipsius, BE, (quæ sit proposita linea) adiuncta tamen, EM, & omnes linea trianguli, CEF, (intellige semper regulam, DF) erunt æquales residuis omnium abscissarum proposita linea, BE, item omnes linea, AE, erunt æquales ijs, quæ adiunguntur maximis abscissarum, BE, nam earum singule sunt æquales ipsi, DE, vel, EM, & omnes linea, EC, maximis abscissarum

farum, BE, pariter aequales erant, unde patet propositum. Ex se-
cunda vero parte consimili ratione colligemus rectangula sub ma-
ximis abscissarum proposita a linea, ut, BE, adiuncta quadam, ut,
EM, & sub maximis abscissarum eiusdem proposita, BE, ad rectan-
gula sub omnibus abscissis, sumptis versus, E, eiusdem proposita,
BE, adiuncta, EM, & sub eisdem omnibus abscissis proposita, BE,
esse ut composita ex proposita, & adiecta. s. ut, BM, ad compo-
sitam ex $\frac{1}{2}$. adiecta, quae est, ME, & $\frac{1}{2}$. proposita, quae est, BE.

THEOREMA XXXI. PROPOS. XXXI.

Exposita Proposit. antecedentis figura, & in-
tra parallelas, AC, DF, eisdem æquidistan-
ter ducta recta linea, HO, quæ secet, BE, in,
M, & CE, in, N, ostendemus, regula eadem, DF,
rectangula sub parallelogrammis, AO, OB, ad re-
ctangula sub trapezijs, HACN, MBCN, esse ut
rectangulum, HOM, ad rectangulum sub, HO,
MN, cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. HM,
& $\frac{1}{2}$. NO, & sub, NO.

Rectangula enim sub parallelogrammis, AO, OB, ad re-
ctangula sub parallelogrammis,
AM, MC, sunt ut rectangulum,
HOM, ad rectangulum, HMO,
rectangula verò sub, AM, MC,
ad rectangula sub parallelo-
grammo, AM, & trapezio, BM
NC, sunt ut, BO, ad trapeziū,
BMNC, .i. ut, MO, ad, MN,
cum $\frac{1}{2}$. NO, vel ut rectangu-
lum, HMO, ad rectangulū sub,
HM, & sub composita ex, MN, & $\frac{1}{2}$. NO, ergo, ex æquali,
N rectan-

s. huius;

Coroll. 1.
26. huius.

20. huius.

6. huius.

rectangula sub, AO, OB, ad rectangula sub, AM, & trapezio, BMNC, sunt vt rectangulum, HOM, ad rectangulum sub, HM, & composita ex, MN, & $\frac{1}{2}$. NO, quod serua.

24. huius.

28. huius.

Per C. Co
sol. 23 huius.

2. [Secundi
Elem.]

7. huius.

quid. 2

1. illor

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

quid. 2

Insuper rectangula sub, AO, OB, ad omnia quadrata, OB, sunt vt rectangulum, HOM, ad quadratum, OM, & omnia quadrata, OB, ad omnia quadrata trapezij, BMNC, sunt vt quadratum, OM, ad rectangulum, OMN, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, NO, ergo, ex aequali rectangula sub, AO, OB, ad omnia quadrata trapezij, BMNC, sunt vt rectangulum, HOM, ad rectangulum, OMN, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, NO, ostensa sunt autem rectangula sub, AO, OB, ad rectangula sub, AM, & trapezio, BMNC, esse vt rectangulum, HOM, ad rectangulum sub, HM, & composita ex, MN, & $\frac{1}{2}$. NO, ergo, colligendo, rectangula sub, AO, OB, ad rectangula sub, AM, & trapezio, BMNC, cum omnibus quadratis eiudem trapezij, idest ad rectangula sub trapezij, AHNC, BMNC, erunt vt rectangulum, HOM, ad rectangulum sub, HM, & composita ex, MN, & $\frac{1}{2}$. NO, vna cum rectangulo sub, OM, & MN, & $\frac{1}{2}$. quadrati, NO, rectangulum autem sub, HM, & composita ex, MN, & $\frac{1}{2}$. NO, diuiditur in rectangula sub, HM, & MN, & sub, HM, & $\frac{1}{2}$. NO, si ergo iunxeris rectangulum sub, HM, MN, cum rectangulo sub, OM, MN, fiet rectangulum sub tota, HO, & sub, MN, & remanebit rectangulum sub, HM, & sub $\frac{1}{2}$. NO, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, NO, idest cum rectangulo sub, NO, & $\frac{1}{2}$. NO, est autem rectangulum, sub, HM, & $\frac{1}{2}$. NO, aequale rectangulo sub $\frac{1}{2}$. HM, & sub, NO, hoc ergo si iunxeris rectangulo sub, NO, & $\frac{1}{2}$. NO, conficiemus rectangulum sub composita ex $\frac{1}{2}$. HM, & $\frac{1}{2}$. NO, & sub, NO, totum igitur consequens iam dictum diuisum est in hac duo rectangula, nempe vnum sub, HO, MN, aliud sub composita ex $\frac{1}{2}$. HM, & $\frac{1}{2}$. NO, & sub, NO, ad hac ergo simul sumpta rectangulum, HOM, erit vt rectangula sub, AO, OB, ad rectangula sub trapezij, AHNC, BMNC, quod ostendendum erat.

CO-

LIBER II
COROLLARIUM.

99

Hinc etiam patet, si supponamus, FE, esse aequalem ipsi, EB, & ipsi, EB, in directum adiunctam ipsam, EZ, sumamus, tamen cum, EZ, ipsam, EM, ex quibus conficiamus, MZ, adiunctam maximis abscissarum, vel abscissis ipsius, BM, proposita utcumque linea, quod facile ostendemus omnes lineas parallelogrammi, AO, aequari maximis abscissarum, BM, adiuncta, MZ, & omnes lineas, BO, aequari maximis abscissarum, BM, adiuncta, ME, & omnes lineas trapezii, AHN C, aequari omnibus abscissis, BM, adiuncta, MZ, & omnes lineas trapezii, BMNC, aequari omnibus abscissis ipsius, BM, adiuncta, ME, quorum exemplum patere potest in recta, HO, in qua, HO, aequatur ipsi, BZ, & HN, ipsi, MZ, & MN, ipsi, ME, aequari autem supradicta sic intellige, ut semper cuiuslibet assumpta in parallelogrammo, AO, reperiat sibi aequalis respondens in recta, BZ, & sic cuiuslibet assumpta in trapezii iam dictis, reperiat illi aequalis correspondens in recta, BZ, qua erit una abscissarum, BM, adiuncta, MZ, vel, ME, ea nempe, quae terminatur ad idem punctum, per quod transit ea, quae aequidistant ipsi, DF, & cum eadem comparata illi reperitur aequalis (sic autem intellige in ceteris, cum dicimus omnes lineas alicuius figure, quae est parallelogrammum, vel trapezium, vel triangulum aequari omnibus abscissis, vel maximis, vel residuis omnium abscissarum alicuius lineae, adiuncta, vel non adiuncta aliqua lineae.) Rectangula ergo sub maximis abscissarum, BM, adiuncta, MZ, & sub maximis abscissarum, BM, adiuncta, ME, ad rectangula sub omnibus abscissis, BM, adiuncta, MZ, & sub omnibus abscissis, BM, adiuncta, ME, erunt ut rectangulum sub, HO, OM, idest sub, EB, BE, ad rectangulum sub, HO, MN, una cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$, HM, & $\frac{1}{2}$, NO, & sub, NO, idest ad rectangulum

Vt in Cor.
21. huius.

N 2

gulum

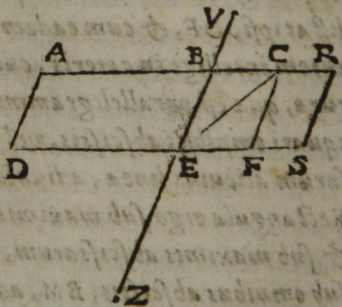
gulum sub, ZB , ME , una cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2} \cdot ZE$,
& $\frac{1}{4} \cdot MB$, & sub, MB .

THEOREMA XXXII. PROPOS. XXXII.

Exposita adhuc antecedentis Theorematis figura, si ipsi, EF , ad punctum, F , iungatur in directum quædam recta linea, ut, FS , & compleatur parallelogrammum, FR , regula sumpta, DS , ostendemus rectangula sub, AE , ER , ad rectangula sub trapezijs, $ADEC$, $CESR$, esse ut rectangulum, DES , ad rectangulum sub, DE , & composita ex, SF , & $\frac{1}{2} \cdot FE$, una cum rectangulo sub, EF , & composita ex $\frac{1}{6} \cdot EF$, & $\frac{1}{4} \cdot FS$.

Coroll. 1.
26. huius. Rectangula enim sub, AE , ER , ad rectangula sub, AE , & trapezio, $CESR$, sunt ut, ER , ad trapezium, $CESR$, i. ut, ES , ad, SF , cum $\frac{1}{2} \cdot FE$, i. sumpta, DE , communi altitudine, ut rectangulum, DES , ad rectangulum sub, DE , & sub composita ex, SF , & $\frac{1}{2} \cdot FE$, quod serua.

Insuper rectangula sub, AE , ER , ad rectangula sub, BF ,
14. huius. FR , sunt ut rectangulum, DES ,
ad rectangulum, EPS ; item re-
ctangula sub, BF , FR , ad rectan-
gula sub triangulo, BEC , & tra-
pezio, $CESR$, sunt ut, FS , ad
30. huius. compositam ex $\frac{1}{2} \cdot SF$, & $\frac{1}{6} \cdot FE$,
 E , i. sumpta, EF , communi al-
titudine, ut rectangulum, EPS ,
5. huius. ad rectangulum sub, EF , & com-
posita ex $\frac{1}{6} \cdot EF$, & $\frac{1}{4} \cdot FS$, er-
go ex æquali rectangula sub, AE , ER , ad rectangula sub
triangulo, BEC , & trapezio, $CESR$, erunt ut rectangulum,
 DES ,

DES, ad rectangulum sub, EF, & composita ex $\frac{1}{2}$. EF, & $\frac{1}{2}$. FS; erant autem eadem rectangula sub, AE, ER, ad rectangula sub, AE, & trapezio, CESR, ut idem rectangulum, DES, ad rectangulum sub, DE, & composita ex, SF, & $\frac{1}{2}$. FE, ergo, colligendo, rectangula sub, AE, ER, ad rectangula sub, AE, & trapezio, CESR, & sub triangulo, BEC, & eodem trapezio, CESR, .i. ad rectangula sub trapezio, AD EC, & trapezio, CESR, erant ut rectangulum, DES, ad rectangulum sub, DE, & composita ex, SF, & $\frac{1}{2}$. FE, una cum rectangulo sub, EF, & composita ex $\frac{1}{2}$. EF, & $\frac{1}{2}$. FS, quod ostendere opus erat.

Per A. Cor.
sol 23. huius.

COROLLARIUM.

Quoniam vero si supponamus, FE, esse aequalem ipsi, EB, facile modo usitato ostendemus omnes lineas trapezii, ADE C, aequari residuis omnium abscissarum, BE, sumptis veritas, E, adiuncta, EZ, & omnes lineas trapezii, CESR, aequari omnibus abscissis, EB, adiuncta recta linea aequali ipsi, FS, ad punctum, B, qua sit, BV, & omnes lineas, AE, aequari tot aequalibus adiuncta, ZE, quot sunt omnes abscissae, BE, & omnes lineas, ER, aequari maximis abscissarum, EB, adiuncta, BV, ideo rectangula sub istis erunt etiam equalia rectangulis sub dictis trapeziis, & parallelogrammis, unde proposita utique linea, VZ, eaq; utique secta in duobus punctis, B, E, patebit rectangula sub tot aequalibus, ZE, quot sunt omnes abscissae, siue maxima abscissarum, EB, & sub maximis abscissarum, EB, adiuncta, BV, ad rectangula sub residuis omnium abscissarum, BE, adiuncta, ZE, & sub omnibus abscissis, EB, adiuncta, BV, esse ut rectangulum, DES, ad rectangulum sub, DE, & composita ex, SF, & $\frac{1}{2}$. FE, una cum rectangulo sub, EF, & composita ex $\frac{1}{2}$. EF, & $\frac{1}{2}$. FS, .i. ad rectangulum, ZEV, quod est unum rectangulorum maximis aequalium, ad rectangulum sub, ZE, & sub composita ex, VB, & $\frac{1}{2}$. BE, una cum rectangulo sub, EB, & composita ex $\frac{1}{2}$. EB, & $\frac{1}{2}$. BV, regu-

Corol 20.
huius.

lam autem hic pariter suppone in scm , DS , & abscissas, residuas
 & maximas abscissarum cum his, cum in supradictis, & sequen-
 tibus, nisi aliud dicatur, semper intellige, vel recti, vel binjdem
 obliqui transisus, recti nempe, cum parallelogramma sunt rectan-
 gula, obliqui autem, cum non fuerint rectangula, cum diffinitio-
 nes de his allatas.

Idem diff. 1.
 huius.

THEOREMA XXXIII. PROPOS. XXXIII.

EXpositis duabus, utcumq; figuris planis, & in
 earum vnaqua; sumpta utcumq; regula,
 ut omnia quadrata earumdem figurarum
 sumpta iuxta dictas regulas, ita erunt solida quæ-
 cumq; ad inuicem similia ex eisdem figuris ge-
 nita iuxta easdem regulas.

Vide B
 Defini. 3.
 huius.

8. & 15.
 huius.

27. huius.

Sint duæ utcumque figuræ planæ, ABC , DEF , in quibus
 duæ utcumq; sint sumptæ regulæ, BC , EF , rectæ lineæ. Di-
 co igitur, ut omnia quadrata figuræ, ABC , regula, BC , ad
 omnia quadrata figuræ, DEF , regula, EF , ita esse solidum
 simile quodcumq; genitum ex figura, ABC , iuxta regu-
 lam, BC , ad sibi simile genitum ex figura, DEF , iuxta re-
 gulam, EF . Ducatur in altera dictarum figurarum, ut in,
 DEF , utcumq; regulæ, EF , paral-
 la, HM , quia ergo quadrata habent
 inter se duplam rationem laterum,
 à quibus describuntur, ideo quadra-
 tum, EF , ad quadratum, HM , habe-
 bit duplam rationem eius, quam ha-
 bet, EF , ad, HM , sed etiam aliæ duæ
 quæcumq; figuræ planæ similes ab eisdem tanquam lineis,
 vel lateribus homologis earumdem descriptæ habent du-
 plam rationem earumdem, ergo, ut quadratum, EF , ad qua-
 dra-

dratum, HM, ita erit alia quaelibet figura plana descripta
 ab, EF, ad similem sibi descriptam ab, HM, ita ut, EF, HM,
 sint earum homologæ, & permutando, quadratum, EF, ad
 aliam figuram descriptam ab, EF, erit ut quadratum, HM,
 ad figuram prædictæ similem ab, HM, descriptam. Sic etiam
 esse ostendimus quadratum cuiuscumq; in figura, DEF, du-
 ctæ ipsi, EF, æquidistantis, ergo, ut unum ad unum, sic om-
 nia ad omnia. i. ut quadratum, EF, ad figuram aliam quam-
 cumq; descriptam ab, EF, sic erunt omnia quadrata figuræ,
 DEF, regula, EF, ad omnes figuras similes eiusdem figuræ,
 DEF, regulæ eadem, EF, similes inquam descriptæ ab, EF,
 ut autem quadratum, EF, ad figuram descriptam ab, EF, ita
 quadratum, BC, ad figuram, quæ describitur a, BC, similis
 est, quæ descripta est ab, EF, ita ut describentes sint earum-
 dem homologæ, ut autem quadratum, BC, ad figuram de-
 scriptam a, BC, sic esse ostendimus omnia quadrata figuræ,
 ABC, regulæ, BC, ad omnes figuras similes eiusdem figuræ,
 ABC, similes inquam descriptæ a, BC, vel ab, EF, eodem
 modo, quo id ostendimus in figura, DEF, ergo omnia qua-
 drata figuræ, ABC, ad omnes figuras similes alias quascumq;
 eiusdem figuræ, ABC, erunt, ut omnia quadrata figuræ,
 DEF, ad omnes figuras similes prædictis eiusdem figuræ,
 DEF, regulæ prædictis, BC, EF, ergo permutando, ut om-
 nia quadrata figuræ, ABC, ad omnia quadrata figuræ, DEF,
 ita erunt omnes figuræ similes quæcumq; figuræ, ABC, ad
 omnes figuras similes prædictis figuræ, DEF, quia verò om-
 nes figuræ similes alicuius figuræ planæ regulæ quadā sum-
 ptæ, sunt omnia plana solidi, quod dicitur simile, & ge-
 nitum ex tali figura iuxta eandem regulam, ideo, ut omnes
 figuræ similes quæcumq; ipsius figuræ, ABC, regulæ, BC,
 ad omnes figuras similes ipsius figuræ, DEF, regulæ, EF, si-
 miles inquam prædictis, i. ut omnia quadrata figuræ, ABC,
 regulæ, BC, ad omnia quadrata figuræ, DEF, regulæ, EF, ita
 erunt omnia plana solidi similis cuiuscumq; geniti ex fi-
 gura,

Coroll. 4.
 huius.

B diff. 8.
 huius.

Postulatū
 2. huius.

3. huius.

gura, ABC , iuxta regulam, BC , ad omnia plana solidi similis geniti ex figura, DEF , iuxta regulam, EF , ut autem omnia plana duorum solidorum sic & ipsa solida, ergo etiam solida similia genita ex figuris, ABC , DEF , (quæ sunt similia ad inuicem, quia omnes figure similes figuræ, ABC , sunt etiam similes omnibus figuris similibus figuræ, DEF ,) iuxta regulas, BC , EF , erunt ad inuicem, ut omnia quadrata earundem figurarum eisdem regulis sumpta, quod erat ostendendum.

COROLLARIUM I.

Hinc patet, si in figura, ABC , utcumque regula, BC , descriperis duas quascumque figuras, quod ut una ad aliam, ita erunt omnes figura ipsius, ABC , similes uni descriptarum ad omnes figuras eiusdem similes alteri descriptarum. ita omnia plana solidi similis geniti ex, ABC , iuxta regulam, BC , (similibus existentibus eiusdem figuris uni descriptarum) ad omnia plana solidi similis geniti ex eadem figura iuxta eandem regulam (huius similibus existentibus figuris alteri descriptarum) id est ita erunt solida similia genita ex eadem figura, ABC , iuxta communem regulam, BC , non tamen similia ad inuicem, sed, quatum omnia plana sunt omnes figura similes eiusdem, ABC , similes inquam, quæ sunt unius dictorum solidorum uni descriptarum à, BC , figurarum & quæ sunt alterius, similes alteri descriptarum figurarum.

COROLLARIUM II.

Vnde solida similia, sed non ad inuicem, genita ex. g. à figuris, ABC , DEF , iuxta regulas, BC , EF , quæ duas figuras planas dissimiles descriperint, quibus sint similes figura, quæ dicuntur omnia plana dictorum similium solidorum, erunt ad inuicem, ut ipse figura dissimiles descriptæ ab ipsis, BC , EF , nam solidum simile genitum ex, DEF , iuxta regulam, EF , ad sibi simi.

similare genitum ex figura, ABC , iuxta regulam, BC , erit ut figura descripta ab, EF , ad sibi similem figuram descriptam à, BC . item solidum hoc simile genitum ex figura, ABC , iuxta regulam, BC , ad solidum simile, sed non sibi, genitum ex eadem figura iuxta eandem regulam, BC , erit ut figura descripta à, BC , similis descripta ab, EF , ad figuram sibi dissimilem descriptam ab eadem, BC , (quibus figuris dissimilibus sint similes figura, quæ dicuntur omnia plana solidorum similium genitorum ex eadem figura, ABC , iuxta communem regulam, BC ,) ergo, ex equali solidum simile genitum ex figura, DEF , ad solidum simile, sed non sibi, genitum ex figura, ABC , (genita intellige iuxta regulas, EF , BC ,) erit ut figura descripta ab, EF , cui sunt similes figura huius solidi, ad figuram descriptam à, BC , prædicta dissimilem, cui sunt similes figura solidi ex, BAC , geniti iuxta regulam, BC .

THEOREMA XXXIV. PROPOS. XXXIV.

Solida similia genita ex parallelogrammis iuxta regulam vnum eorundem laterum, sunt cylindrici; & solida similia genita ex triangulis iuxta regulam vnum eorundem laterum, sunt conici, quorum bases erunt figurae à regulis descriptæ, & latera, eorundem parallelogrammorum, vel triangulorum latera regulis insistentia.

Sit ergo expositum quodcumq; parallelogrammum, AC , & triangulum, FGH , in quibus pro regulis sumantur latera, BC , GH . Dico solidum quodcumq; simile genitum ex parallelogrammo, AC , (iuxta regulam, BC ,) esse cylindricum, cuius basis erit à, BC , descripta figura, & latus, vtrumvis ipsorum, AB , LC , laterum regulæ, BC , insistentium; Et genitum ex triangulo, FGH , iuxta regulam, GH , esse conicum, cuius basis erit à, GH , descripta figura, & latus v-

O

trum-

trumvis duorum, FG, FH , regulæ, GH , insistentium. Describantur à regulis, BC, GH , figuræ utcumq; planæ, BCE, GHP , æqualiter inclinatæ planis, AC, FGH , deinde per circuitum figuræ, BCE , feratur latus, AB , cui sit æquale latus, EX , quodq; puncto, A , describat circuitum figuræ, AXL , & per circuitum figuræ, GHP , feratur utrumvis laterum, FG, FH , indefinite productū

versus figurā, GHP , cuius portio inter, F , & punctum, P , sit, FP , erit ergo solidū quod clauditur superficie cylindrica, descripta latere,

Ex def. 3.
24. l. 1.

AB , & duabus figuris, AXL, BCE , cylindricus; & quod clauditur super-

ficie conica descripta altero latere, FG, FH , indefinite producto, & figuræ, GHP , erit conicus. Dico autem solidum simile genitum ex, AC , iuxta regulam, BC , cuius omnia plana sint omnes figuræ ipsius, AC , similes figuræ, BCE , esse hunc cylindricum, ACE , nam qualibet earum,

A. def. 2.
huius:

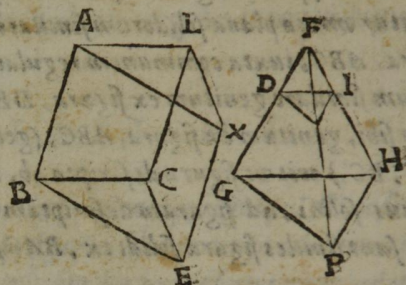
quæ dicuntur omnes figuræ similes parallelogrammi, AC , regula, BC , similes inquam figuræ, BCE , est etiam similiter posita, ac, BCE , descripta latere homologo ipsi, BC , igitur eius perimet. erit in superficie cylindrica descripta latere, AB , si enim aliquid eius esset intra, vel extra illam superficiem, aliquid eius esset intra, vel extra communem sectionem talis assumptæ figuræ, & superfici cylindricæ, talis autem communis sectio est perimet. figuræ similis, & similiter posita, ac, BCE , (quia si cylindricus plano secetur

Corol. 12.
P1.

Corol. 25.
P2.

basia æquidistante concepta figura erit similis, & similiter posita, ac basis) ergo haberemus duas figuras ab eodem latere homologo descriptas, similes æquales, & similiter positas, & non congruentes, quod est absurdum, congruentur

igitur,

igitur, erit ergo assumpta figura, quæ est una earum, quæ dicuntur omnes figuræ parallelogrammi, AC, similes ipsi, BCE, regula, BC, & est unum eorum, quæ dicuntur omnia plana solidi similis geniti ex, AC, iuxta regulam, BC, erit, inquam, assumpta figura etiam unum eorum, quæ dicuntur omnia plana cylindrici, ACE, regula, BCE, quod etiam de cæteris simili modo ostendetur, ergo solidum simile genitum ex, AC, iuxta regulam, BC, & cylindricus, ACE, habebunt omnia plana (regula, BCE, assumpta) communia, ergo solidum simile genitum ex, AC, iuxta regulam, BC, erit idem cylindrico, ACE, cuius basis est figura, BCE, & latus alterum laterum, AB, LC. Similiter ostendemus solidum simile genitum ex triangulo, FGH, iuxta regulam, GH, esse idem conico, FGHP, cuius latus alterum laterum, FG, FH, & basis est figura, GHP, consimili via supradictæ procedentes, quæ erant demonstranda.

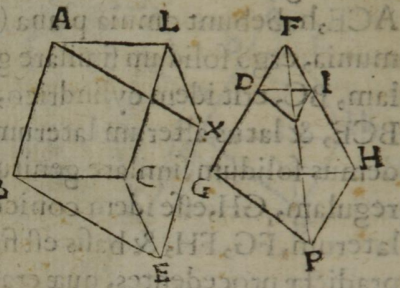
COROLLARIUM I.

Hinc manifestum est, si figura descripta à, BC, GH, sint circuli, quod solidum simile genitum ex, AC, erit cylindrus, & genitum ex triangulo, FGH, conus siue recti, siue scaleni; si verò descripta figura sint rectilineæ, genitum ex, AC, erit prisma, ex, FGH, autem pyramis, siue recta, siue scalena, cætera autem nomine communi vocantur solida similia genita ex eisdem fig. iuxta regulas, intellige, BC, GH.

COROLLARIUM II.

Si intra triangulum, FGH, ducamus ipsi, GH, parallelam utcumque, qua sit, DI, abscondens à triangulo, FGH, trapezium, DH, ostendimus eodem modo, quo supra, solidum simile genitum ex trapezio, DH, iuxta regulam, GH, esse frustum solidi similis geniti ex triangulo, FGH, iuxta eandem regulam, id est frustum conici, FGHP, .i. conici, cum figura descripta à, GH, est circulus, vel frustum pyramidis rectæ, siue scalenæ, cum illa est figura rectilinea, quæ facile ostenduntur.

T Andem patet vice versa, si quis cylindricus, vel conicus, vel eius frustum, intelligatur secari per latera, de illo plano secante conceptam in secto solido figuram esse genitricem earumdem per descriptionem similium figurarum, & ipsa esse solida similaria genita ex eisdem figuris genitricibus iuxta regulas communes sectiones planorum secantium, & basium, quae figurae genitrices in cylindricis erunt parallelogramma in conicis triangula, & in frustis conicis trapezia; igitur verum est quodlibet solidum simile genitum ex parallelogrammo iuxta regulam unum laterum esse cylindricum, & genitum ex triangulo iuxta regulam unum laterum esse conicum, & ex trapezio esse frustum conicum; & vice versa, quemlibet cylindricum esse solidum simile genitum ex parallelogrammo in ipso producta per planum per latera ductum, genitum inquam iuxta communem sectionem eius, & basis cylindrici; & quemlibet conicum esse solidum simile genitum ex triangulo in eodem producto per traiectionem plani per latera, genitum, inquam iuxta communem sectionem eius, & basis dicti conici; & quodlibet frustum conicum esse solidum simile genitum ex trapezio in ipso producto per traiectionem plani per latera eius, & frustum, genitum inquam iuxta regulam communem sectionem eius, & unius basium eiusdem: Sive ergo, exposito parallelogrammo, & triangulo intellexeris iuxta diff. 8. huius, describi omnes figuras similes eis quae describuntur à basibus dicti parallelogrammi, & trianguli, & sic conceptis efficitur solidum, cuius illa sunt omnia plana; sive intellexeris latus dicti parallelogrammi, vel trianguli indifferenter productum revolui per circuitum figurarum à basibus descriptarum, ut habeas solidum dicta superficie descripta, & basi, vel basibus comprehensum, idem utroque modo tibi obvenit solidum, potest autem prior vocari generatio solidorum per descriptionem figurarum; posterior autem, generatio solidorum per revolutionem facta, quae maioris dilucidationis gratia hic apposui, ut ex hac declaratione aliquantulum pateat, in plurimis etiam alijs utramque genera-

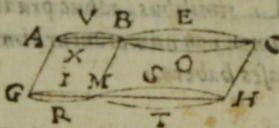
nerationem videtur nos imaginari posse, ut in sphaera, sphaeroide, & conoidibus, & eiusdem frustis, & alijs quamplurimis, ut suo loco animadvertetur.

A. COROLLARIUM IV. GENERALIS SECTIO I.

ET quoniam, ut ostensum est Prop. 33. huius Libri, ut omnia quadrata duarum figurarum inter se sumpta cum datis regulis, ita sunt solida similia genita ex iisdem figuris iuxta easdem regulas, idem cum in Propositionibus huius Libri inuenta est ratio omnium quadratorum parallelogrammorum, vel triangulorum, vel trapeziorum, regulis eorum lateribus, eandem rationem compertemus habere solida similia genita ex parallelogrammis, idest cylindricis, vel ex triangulis, idest conicis, vel ex trapezijs, idest frustis conicis, genita inquam iuxta easdem regulas, quae amplius dilucidabimus singula, quae opportuna fuerint, Theoremata denuo assumentes.

B. SECTIO II.

IN Prop. 9. igitur exposita denuo eius figura, intelligantur bases, GM, MH, describere similes figuras planas, quae sint, GIMR, MTHS, ut eorum linea, vel latera homologa, aequales planis, AM, MC, & in ijs, tanquam in basibus consistere cylindricos, AM, BH, quorum latera sint, AG, CH, erunt igitur hi cylindrici solida similia genita ex parallelogrammis, AM, MC, iuxta regulas, GM, MH, igitur erunt, ut omnia quadrata eorundem regulis essent, GM, MH, sunt autem omnia eorum quadrata, ut quadrata basium, GM, MH, ergo cylindrici, AM, MC, erunt ut quadrata basium, GM, MH, id est ut figurae similes, GIMR, MTHS, igitur cylindrici in eadem altitudine, & similibus basibus insistentes sunt, ut ipsa bases.

Coroll. 3.
ant.

9 huius.

q. 24. ad
209

C. SECTIO III.

IN Prop. 10. consimiliter procedentes colligemus, cylindricos in eadem, vel aequalibus, ac similibus basibus consistentes esse, ut altitudines, vel ut latera aequaliter eorundem basibus inclinata.

D. SE.

D. SECTIO IV.

IN Propof. 11. deducemus cylindricos similibus basibus insistentes habere inter se rationem compositam ex ratione basium, & altitudinum, vel laterum æqualiter dictis basibus inclinatorum.

E. SECTIO V.

IN Prop. 12. colligemus cylindricos, quorum similes bases altitudinibus, vel lateribus æqualiter basibus inclinatis reciprocè respondent, esse æquales; & cylindricos æquales, similibus basibus insistentes, bases habere altitudinibus, vel lateribus æqualiter basibus inclinatis, reciprocas.

F. SECTIO VI.

IN Prop. 13. habebimus similes cylindricos esse in tripla ratione laterum homologorum,

G. SECTIO VII.

EX Prop. 14. colligemus si prædicti cylindrici insistant basibus dissimilibus, adhuc prædictas passiones de ipsis verificari; in quibus tamen non numerantur similes cylindrici, cum oporteat eosdem similes bases habere.

H. SECTIO VIII.

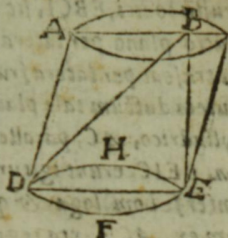
IN Prop. 22. habemus in eius figura, solida similaria genita ex parallelogrammis, AS, TB , iuxta regulas, ES, ZB , eandem rationem habere ad solida similaria genita ex triangulis, OES, ZB , id est cylindricos genitos ex AS, TB ad conicos genitos ex triangulis, OES, ZB , eandem rationem habere, unde, cum conici sint partes proportionales cylindricorum in eadem altitudine cum ipsis existentium, quæcunq; de cylindricis in huius Coroll. Sectionibus 2. 3. 4. 5. 6. & 7. collecta sunt, eadem & pro conicis tamquam collecta recipiemus.

Ex hac
pos.

LIBER II.

I. SECTIO IX.

IN Prop. 24. habemus quicumque cylindricum esse triplum conici in eadem basi, & altitudine cum ipso. Sit expositus quicumque cylindricus, AE , in basi, $DHEF$, in eadem autem basi, & altitudine sit conicus, DBE , sic tamen basi insistent, ut ducto plano per latera conici, idem transeat per latera cylindrici, AE , sit autem ductum tale planum, quod faciat in conico, DBE , triangulum, DBE , & in cylindrico, AE , parallelogrammum, AE , erunt igitur, AE , & triangulum, DBE , genitrici figura eorumdem solidorum, quae similia ad invicem vocantur, genita iuxta communem regulam, DE , quod ergo gignitur ex, AE , ad genitum ex triangulo, DBE , erit ut omnia quadrata, AE , ad omnia quadrata trianguli, DBE , regula, DE , id est triplum, solidum, AE , d. simile genitum ex, AE , iuxta regulam, DE , cuius figura sint similes, figura, $DHEF$, est cylindricus, AE , & solidum simile genitum ex triangulo, DBE , iuxta regulam, DE , cuius figura sint similes, pariter figura, $DHEF$, est conicus, DBE , ergo cylindricus, AE , triplus erit conici, DBE , & consequenter triplus erit cuiusvis alij in eadem basi, $DHEF$, & altitudine, cum conico, DBE , existentis, quoniam, ut ostensum est, conici in eadem altitudine stantes sunt, ut bases, unde cum bases sunt aequales, & conici sunt aequales, verum ergo est, quod proponebatur.

Cor. 6. & 16.1.1.

Coroll. 3. 34. huius.

24. huius.

34. huius. Per B. Cor. 10. 27. huius.

K. SECTIO X.

IN Prop. 27. habemus solida ad invicem similia genita ex trapezis in eadem basi (quae sit unum laterrum aequidistantium) & altitudine constitutis, quorum oppositae bases sint aequales, genita, inquam, iuxta communem regulam ipsam basim, id est praestita conicorum quorum oppositae bases sunt figurae descriptae a lateribus dictorum trapeziorum aequidistantibus, esse aequalia.

L. SECTIO XI.

IN Prop. 28. habetur cylindricum in eadem basi, & altitudine cum frusto conici constitutum, aut idem, esse (sumptis duabus homologis

in op.

in oppositis frustū conici basibus) ut quadratum maioris dictarū homologarum ad rectangulum sub dictis homologis una cum $\frac{1}{2}$. quadrati differentie earundem homologarum. Sit cylindricus, AC, in basi figura quacumq; plana, BC, in eadem autem basi, & altitudine sit frustū conici, EBCI, sic tamen se habens, ut ducto plano per latera cylindrici, AC, idem transeat per latera frustū conici, BEIC, sit autem ductum tale planum, quod faciat in cylindrico, AC, parallelogrammum, AC, & in frustū, BEIC, trapezium, BEIC, erunt igitur rectæ BC, EI, lineæ oppositarum basium frustū inter se homologæ, & quia cylindricus, AC, est solidum simile genitum ex, AC, iuxta regulam, BC, & frustum EBCI, est solidum prædictū simile genitum ex trapezio, EBCI, sunt autem hæc solida similia, ut omnia eorum tem quadrata, & omnia quadrata, AC, regula, BC, ad omnia quadrata trapezii, EBCI, regula eadem sunt, ut quadratum, BC, ad rectangulum sub, BC, EI, una cum $\frac{1}{2}$. quadrati differentie earundem, ergo cylindricus, AC, ad frustum conicum, EBCI, & ad quodvis aliud in eadem basi, & altitudine cum hoc constitutum (quoniam existet huic æquale) erit ut quadratum, BC, ad rectangulum sub, BC, EI, una cum $\frac{1}{2}$. quadrati differentie earundem, BC, EI, quæ sunt duarum oppositarum basium, EI, BC, homologæ vicumq; sumpta nam planum eadem solida secans ductum est vicumque, dummodo per eorundem latera transeat.

Corol. 21.

l. 1.

Coroll. 3.

34. huius

35. huius

27. huius

K huius

Cor. gen.

Corol. 21.

l. 1.

M. SECTIO XII.

I. huius

Cor. gen.

Hinc patet si in eadem basi, BC, figura, fuerit conicus, & eadem altitudine cum frustū, idest cum cylindrico, AC, qui sit conicus, BC, quod hic erit $\frac{1}{2}$. cylindrici, AC, & idcirco ad frustum, EBCI, erit ut $\frac{1}{2}$. quadrati, BC, ad rectangulum sub, BC, EI, una cum $\frac{1}{2}$. quadrati differentie, BC, EI, idest ut totum quadratum, BC, ad rectangulum sub, BC, & tripla, EI, una cum toto quadrato differentie earundem, BC, EI. Vide igitur quam sit amplior hæc demonstratio ea, qua alij ostenderunt cylindrum esse triplum coni, & prisma pyramidis in eadem basi, & altitudine cum ipso constituta, nam ad tota varia solida hæc se extendit, quot sunt figurarum planarū variationes, quæ nullo assignato coarctantur numero, cuius modi demonstrationis universalitatem in alijs figuris

94093

quoque in posterum considerandis prosequemur, ut amplius infra patebit,

N. SECTIO XIII.

IN Prop. 29. & eius Corollario tandem edocemur solida similaria genita ex parallelogrammo, vel triangulo eodem, iuxta duas regulas latera angulum continentia, idest cylindricos ab eodem parallelogrammo, & conicos ab eodem triangulo genitos, iuxta dictas regulas, esse inter se, ut easdem regulas.

THEOREMA XXXV. PROPOS. XXXV.

Parallelepipedum sub basi rectangulo quodam, altitudine autem quadam recta linea æquatur parallelepipedis sub basi eodem rectangulo, & sub quocumq; partibus, in quas altitudo utcumq; diuidi potest. Et si rectangulum, quod est basis, intelligatur utcumq; diuisum in quocumq; rectangula, dictum parallelepipedum æquatur parallelepipedis sub singulis partibus altitudinis, & singulis partibus basis.

Sit parallelepipedum rectangulum, AP, cuius basis rectangulum, TH, supponatur pro nunc indiuisa, & altitudo, DT, diuisa utcumque in quocumque partes, DS, ST. Dico parallelepipedum, AP, æquari parallelepipedis sub, DS, TH, & sub, ST, TH. Ducatur per, S, planum æquidistans basi, TH, quod in eo producet rectangulum, vt, SG, sunt igitur, AM, NP, parallelepipeda, & AM, est sub, DS, SG, vel, TH, (quia, SG, TH, sunt figuræ similes, & æquales) NP, verò sub, ST, TH, continetur, est autem parallelepipedum, AP, contentum sub, DT, TH, æquale pa-

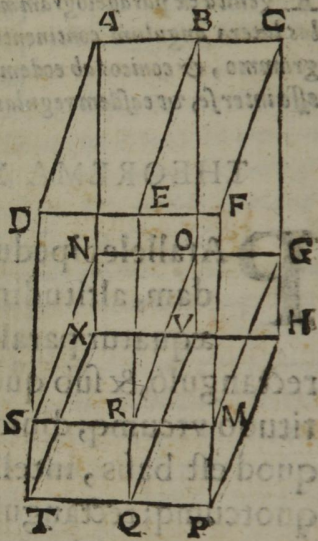
Corol. 12.
l. 1.

Corol. 13.
l. 1.

P
ral-

rallelepipedis, AM, NP, suis partibus simul sumptis, ergo parallelepipedum sub, DT, TH, æquatur parallelepipedis sub, DS, TH, & sub, ST, TH.

Sit nunc basis, TH, diuisa utcumq; in quorcumq; rectangula, TV, VP. Dico parallelepipedum sub, DT, TH, æquari parallelepipedis sub, DS, TV, sub, DS, VP, sub, ST, TV, & sub, ST, VP. Ducatur per rectam, QV, planum æquidistans planis, DX, FH, quod producat in parallelepipedo, AP, rectangulum, EV, in parallelepipedo, AM, rectangulum, EO, & in parallelepipedo, NP, rectangulum, RV, per planū igitur, EV, diuiduntur parallelepipeda, AM, NP, in parallelepipeda, AR, BM, NQ, OP, est autem totum parallelepipedum, AP, æquale parallelepipedis, AR, BM, NQ, OP, & est parallelepipedum, AR, sub, DS, SO, idest sub, DS, TV, & parallelepipedum, BM, sub, EK, RG, hoc est sub, DS, QH, & parallelepipedum, NQ, est sub, ST, TV, & OP, est sub, RQ, QH, hoc est sub, ST, QH, ergo parallelepipedum, AP, idest sub, DT, TH, est æquale parallelepipedis sub, DS, & TV, & sub, DS, VP, & sub, ST, TV, & sub, ST, QH, idest parallelepipedis sub singulis partibus altitudinis, & singulis partibus basis contentis.

Coroll. 6.
II. 1.

Id. I. 1.

SCHOLIUM.

Contineri autem parallelepipedum voco sub tribus rectis eiusdem angulum solidum continentibus, quarum dua qualibet

rectum angulum constituunt, siue sub earum quavis, & parallelogrammo rectangulo sub reliquis duabus; ita ut, cum dico parallelepipedum sub tali recta linea, & tali rectangulo, siue sub talibus tribus rectis lineis, intelligam illud parallelepipedum habere angulum solidum rectis angulis constitutum, veluti in istis Theorematibus ipsum assumo, igitur patet nos ex tribus rectis parallelepipedum continentibus quamlibet posse pro altitudine sumere, & rectangulum sub reliquis duabus pro basi.

THEOREMA XXXVI. PROPOS. XXXVI.

SI recta linea in vno puncto secta sit utcumque parallelepipedum sub tota linea, & quadrato vnus factarum partium erit æquale parallelepipedo sub tali parte, & rectangulo totius in talem partem ductæ. Idem autem parallelepipedum sub tota, & talis partis quadrato, erit æquale parallelepipedo sub reliqua, & quadrato talis partis, vna cum cubo eiusdem partis.

Sit ergo recta linea, AC, utcumque secta in, B, dico parallelepipedum sub, AC, & quadrato, CB, æquari parallelepipedo sub, BC, & rectangulo, BCA, hoc autem patet ex superiori Scholio, nam parallelepipedum sub, AC, & quadrato, CB, continetur sub tribus his rectis lineis, nempe, AC, & duabus, CB, & ideo idem continetur sub, CB, & rectangulo, ACB, siue est æquale contento sub, BC, & rectangulo, ACB.

Dico insuper parallelepipedum sub, AC, & quadrato, CB, æquari parallelepipedo sub, AB, & quadrato, CB, vna cum cubo, CB, quod patet nam parallelepipedum sub di-

Exant.

P 2

æqua-

æquatur parallelepipedis sub partibus singulis, & basi, scilicet sub, AB, & quadrato, BC, & sub, BC, & quadrato, BC, idest cubo, BC, quod erat ostendendum.

THEOREMA XXXVII. PROPOS. XXXVII.

SI recta linea in vno puncto secta sit vtrumq; cubus totius æquabitur parallelepipedis sub partibus, & quadrato eiusdem. Idem etiam erit æquale parallelepipedis sub tota, & partibus quadrati totius per talem diuisionem factis, idest parallelepipedis sub tota, & quadratis partium, & rectangulo sub partibus bis contento.

34. huius

Sit recta linea, AC, vtrumq; secta in, B, dico cubū, AC, æquari parallelepipedis sub partibus, AB, BC, & quadrato totius, quod patet nam cubus, AC, idest parallelepipedum sub diuisa, AC, & indiuisa basi quadrato, AC, est æquale parallelepipedis sub partibus, AB, BC, eiusdem, AC, diuisa, & sub eadem basi quadrato, AC.

35. huius

Dico etiam cubum, AC, æquari parallelepipedis sub, AC, & quadrato, AB, quadrato, BC, & rectangulo bis sub, ABC, nam cubus, AC, idest parallelepipedum sub indiuisa altitudine, AC, & diuisa basi in dicta quattuor spatia, æquatur parallelepipedis sub eadem indiuisa altitudine, AC, & sub dictis basis partibus, nempe sub quadrato, AB, quadrato, BC, & rectangulo bis sub, ABC, quod erat ostendendum.

COROLLARIUM.

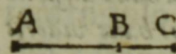
Hinc patet cubum totius, AC, æquari parallelepipedis sub singulis partibus ipsius, AC, & singulis partibus quadrati, AC, quod etiam patet ex Theoremate 35.

THEO-

THEOREMA XXXVIII. PROP. XXXVIII.

SI recta linea in vno puncto secta sit vtcumq;
cubus totius æquatur cubis partiū, vna cum
parallelepipedis ter sub qualibet partium, &
quadrato reliquæ. Vel æquatur cubis partiū vna
cum tribus parallelepipedis, sub tota, & eiusdem
partibus contentis.

Sit recta linea, AC, vtcumq; secta in puncto, B. Dico cu-
bum, AC, æquari cubis, AB, BC, & parallelepipedis ter sub,
AB, & quadrato, BC, & ter sub, BC,
& quadrato, AB. Nam parallelepi-
pedum sub, AC, & quadrato, AC,
(qui est cubus, AC,) æquatur parallelepipedis sub singulis
partibus ipsius, AC, & sub singulis partibus quadrati, AC,
ab hac diuisione proueniētibus, idest parallelepipedo sub,
AB, & quadrato, AB, qui est cubus, AB, item sub, AB, &
quadrato, BC, item sub, AB, & rectangulo, ABC, bis, idest
sub, CB, & quadrato, BA, bis sumpto, habemus ergo vnum
cubum, AB, vnum parallelepipedum sub, AB, & quadrato,
BC, & duo sub, BC, & quadrato, BA; transeamus nunc ad
aliā partem, BC, remanent ergo parallelepipeda sub, BC,
& quadrato, BC, idest vnus cubus, BC, item sub, CB, &
quadrato, AB, & tandem sub, CB, & rectangulo, CBA, bis,
idest sub, AB, & quadrato, BC, bis, si igitur hæc posteriora
parallelepipeda prioribus iūxeris habebis cubum, AB, cu-
bum, BC, parallelepipedum ter sub, AB, & quadrato, BC,
& ter sub, BC, & quadrato, BA, quibus æquale erit paral-
lelepipedum sub, CA, & quadrato, CA, idest cubus, CA.
Quia verò parallelepipedū sub, CB, & quadrato, BA, idest
sub, AB, & rectangulo, ABC, cum parallelepipedo sub, AB,
& quadrato, BC, idest sub, CB, & rectangulo, ABC, æqua-

Ex Corol.
ant. vel ex
35. huius.

36. huius
pars 1.

36. huius
pars 1.

tur, ex 35. huius, parallelepipedo sub tota, AC, & rectangulo sub partibus, AB, BC, idè dicta sex parallelepipeda tribus sub tota, AC, & partibus eiusdem, AB, BC, æqualia erunt, quod demonstrare propositum fuit.

S C H O L I U M.

Quoniam posterior pars Prop. antec. addita fuit post impressionem Lib. 3. 4. & 5. idè ne miveris, benigne Lector, si in eisdem aliquando Propositiones offenderis nonnihil proximiores; quam si per hanc posteriorem partem fuissent demonstrata, cum illa ex priori parte tunc deducta fuerint, quod solet in Geometria haud difficile erit in illis propositionibus animadvertere, in quibus hanc videtur adhiberi.

THEOREMA XXXIX. PROP. XXXIX.

Si recta linea bifariam, & non bifariam secta fuerit, parallelepipedum sub medietate propositæ lineæ, & sub rectangulo inæqualibus partibus contento, cum parallelepipedo sub eadem medietate, & sub quadrato sectionibus intermedix, æquabitur cubo eiusdem medietatis propositæ lineæ.

Sit recta linea, AE, bifariam diuisa in, B, non bifariam in C. Dico parallelepipedum sub, BE, & rectangulo, ACE, yna cum parallelepipedo sub, BE, & sub quadrato, BC, cubo eiusdem, BE, æquale esse; Nam

A B C E

7. Secundi
Elem.
3. huius.

rectangulum, ACE, cum quadrato, BC, quadrato, BE, est æquale, vt autem rectangulum, ACE, cum quadrato, BC, qd quadratum, BE, ita (sumpta communi altitudine, BE)

pa-

parallelepipedum sub, BE, & rectangulo, ACE, & sub, BE, & quadrato, BC, ad parallelepipedum sub, BE, & quadrato, BE, idest ad cubum, BE, ergo parallelepipedum sub, EB, & sub rectangulo, ACE, una cum parallelepipedo sub eadem, EB, & sub quadrato, BC, erit æquale cubo, EB, quod ostendendum erat.

THEOREMA XL. PROPOS. XL.

Si recta linea bifariam secta fuerit, & illi in directum adiuncta quævis recta linea; parallelepipedum sub composita ex dimidia propositæ, & ex adiuncta linea, & sub rectangulo sub composita ex tota, & adiuncta, & sub adiuncta, una cum parallelepipedo sub composita ex eadem propositæ medietate, & ex adiuncta, & sub quadrato eiusdem medietatis, æquabitur cubo compositæ ex dicta medietate, & adiuncta.

Sit recta linea proposita, AC, bifariam in, B, diuisa, cui in directum sit adiuncta utcumque, CE. Dico parallelepipedum sub, BE, & rectangulo, AEC, una cum parallelepipedo sub, BE, & quadrato, BC, æquari cubo ipsius, BE. Nam rectangulum, AEC, cum quadrato, CB, æquatur quadrato, BE, igitur sumpta communis altitudine, BE, parallelepipedum sub, BE, & rectangulo, AEC, una cum parallelepipedo sub, BE, & quadrato, BC, æquabitur parallelepipedo sub, BE, & quadrato, BE, idest cubo, BE, quod erat ostendendum.

6. Secundi
Elem.

s. huius.

COROLLARIUM.

Ex methodo in superioribus demonstrationibus adhibita manifestum est nos similiter ceteras Propositiones secundi Ele-

meta-

mentorum demonstrare posse, in quibus linea secta in uno, vel pluribus punctis consideratur, ad parallelepipedum eadem traducentes, nam si super spatia in illis considerata intelligantur constitui aequè alta parallelepipedum, erunt illa, ut ipsa bases, propterea quæ ubi de basibus demonstrantur, de parallelepipedis aequè altis eisdem basibus insistentibus rectè colligi possunt, quæ ob claritatem, & facilitatem à me relinquuntur.

THEOREMA XLI. PROPOS. XLI.

Parallelepipedum, quod sub tribus rectis lineis proportionalibus continetur, æquale est cubo mediæ.

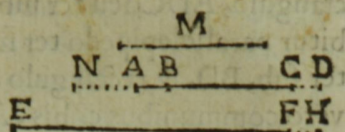
Hæc manifesta est, nam habebunt bases ipsis altitudinibus reciprocas, quod etiam uniuersalius ostenditur Vndecimo Elementorum Prop. 36.

THEOREMA XLII. PROPOS. XLII.

Data recta linea terminata, utcumque in puncto diuisa, possibile est ipsam ad alteram eiusdem partium ita producere, ut cubus compositæ ex proposita linea, & adiuncta, sit æqualis cubo propositæ lineæ, simul cum cubo compositæ ex adiecta, & illi conterminante portione sectæ lineæ.

Sit data recta linea, AC, terminata, diuisa; utcumque in puncto, B, ostendendum est possibile esse ipsam ita producere ad alteram illius partium, ut ad, C, ut cubus compositæ ex, AC, & adiecta, sit æqualis cubo, AC, cum cubo compositæ ex eadem adiecta, & ex, BC, portione, AC, adiectæ conterminante. Producat ergo, CA, ad partes, A, ut in, N, ita

N, ita quod, NB, sit tripla, BA,
fiat deinde, vt, NB, ad, BC, ita
quadratum, BC, ad quadratū
rectæ lineæ, M, seorsim posita:

Vltcrius exponatur recta, EF,
æqualis compositæ ex, AC, CB, cui applicetur rectāgulum
æquale quadrato, M, excedens figura quadrata, cuius latus
sit, FH, producatz autem, AC, versus, C, vt in, D, ita
nempe, vt, CD, sit æqualis, FH. Dico cubum totius, AD,
æquari duobus cubis, AC, BD. Cum .n. sit, vt, NB, ad, BC,
ita quadratum, BC, ad quadratum, M, ideo parallelepipe-
dum sub altitudine, AB, (quæ est $\frac{1}{3}$. prædictæ altitudinis,
NB, & quadrato, M, æquabitur tertiæ parti cubi, BC. Quo-
niam verò quadratum, M, æquatur rectangulo, EHF, ideo
rectangulo sub composita ex, AD, BC, & sub, CD, ideo
parallelepipedum sub altitudine, AB, & basi rectāgulo sub
composita ex, AD, BC, & sub, DC, æquabitur tertiæ parti
cubi, BC, addatur commune parallelepipedum sub, BC, &
basi rectangulo, BDC, erit ex vna parte hoc parallelepipe-
dum cum $\frac{1}{3}$. cubi, BC, ex alia verò hæc summa; scilicet pa-
rallelepipedum sub, AB, & sub rectangulo sub composita
ex, AD, BC, & sub, DC, vna cum parallelepipedo sub, BC,
& rectangulo, BDC, quæ quidem summa efficit parallele-
pipedum sub, AC, & rectangulo, ADC, iam .n. habemus
parallelepipedum sub, AB, & rectangulo, ADC, & sub, AB,
& rectangulo, BCD, .i. sub, BC, & rectāgulo sub, AB, CD,
cui si iunxeris parallelepipedum sub, BC, & rectāgulo sub,
BD, DC, componetur parallelepipedum sub, BC, & rectā-
gulo, ADC, quod additum parallelepipedo sub, AB, & co-
dem rectangulo, ADC, componet parallelepipedum sub,
AC, & rectangulo, ADC, quod quidem æquale erit alteri
summæ prædictæ, nempe parallelepipedo sub, BC, & rectan-
gulo sub, BD, DC, vna cum $\frac{1}{3}$. cubi, BC, ergo & eorum
tripla æqualia erunt .s. parallelepipedum ter sub, AC, & re-

ctan-

29 Sex. 1.
lem.

E. Cor. 4.
gener. 34.
huius.

35. huius.

- Schol. 35. Et angulo, ADC, seu ter sub, AD, & rectangulo, ACD, æquabitur parallelepipedo ter sub, BC, & rectangulo, BDC, seu ter sub, BD, & rectangulo, BCD, cum cubo, BC, additis verò communibus cubis, AC, CD, fiet parallelepipedum
- 38 huius. ter sub, AD, & rectangulo, ACD, cum cubis, AC, CD, idest totus cubus, AD, æqualis parallelepipedo ter sub, BD, &
38. huius. rectangulo, BCD, cum cubis, BC, CD, (quæ integrant cubum, BD,) & cum cubo, AC, est igitur cubus, AD, æqualis duobus cubis, AC, BD. Possibile est ergo facere, quod propositum fuit.

COROLLARIUM.

Ex hoc manifestum est, si, AC, sit latus dati cubi, & sit etiam data recta linea, ut, AB, minor, AC, possibile esse inuenire duos cubos, ut, AD, DB, ita ut eorum differentia sit æqualis cubo dato, AC, & laterum cubicorum, AD, DB, scilicet, AB, pariter differentia sit data, est. n. cubus, AC, æqualis dicta cuborū, AD, DB, differentia, ut ostensum est. Cum verò similia solida quacūq; sint in tripla ratione linearum, seu laterum homologorum eorundem, ideo erunt, ut cubi ipsarum linearum, seu laterum homologorum, & ideo eandem rationem, quam habet cubus, AD, ad cubum, DB, habebit ex. g. Icosaedrum descriptum latere, AD, ad Icosaedrum descriptum latere, BD, prædicto homologo, & ut cubus, AD, ad cubum, AC, ita erit Icosaedrū, AD, ad Icosaedrum, AC, necnon colligendo, ut cubus, AD, ad cubos, AC, BD, ita erit Icosaedrum, AD, ad Icosaedra, AC, BD, ergo Icosaedrum, AD, æquabitur Icosaedris, AC, BD, & superabit Icosaedrum, BD, Icosaedro, AC, ergo si datum fuisset Icosaedrum, AC, & AB, recta linea ipsius latere minor, non dissimiliter, ac in cubis inuenta essent Icosaedra, AD, DB, quorum differentia esset æqualis dato Icosaedro, AC, necnon eorundem laterum homologorum differentia æqualis data recta linea, AB. Sic etiam data sphaera Orbem datae crassitie, minoris tamen illius semidiametro, æqualem possibile

erit

erit inuenire. Vniuersalis siquidem autem dato quocumque solido, duorum ipsi dato similium differentiam aequalem possibile erit inuenire, quorum pariter linearum, seu laterum homologorum differentia sit data, dummodo ea sit minor linea, seu latere propositi solidi predictis homologo, quod ex superius dictis facile constare potest.

SCHOLIUM.

Nonnulla autem ex praefatis proximis Propositionibus etiam ab alijs ostensa fuerunt, sed ne Lectori ad alios Libros pro harum capite esset recurrendum, hic eas adiungere placuit, praecipue cum earum adducta demonstrationes ab aliorum Auctorum rationibus, ni fallor, non parum sint differentes, cum ferè omnes ex unica Prop. 35. via satis compendiosa deaucta sint; quod olim me circa Propositiones Secundi Elem. à prima nempe usque ad 10. praestitisse memini, eas omnes ex prima compendiosissime demonstrando, ut etiam postmodum, & Patrem Clauium fecisse an aduertit.

Finis Secundi Libri.

GEOMETRIÆ
CAVALERII.

LIBER TERTIVS.

In quo de Circulo, & Ellipfi, ac Solidis ab eis-
dem genitis, traditur doctrina.

THEOREMA I. PROPOS. I.

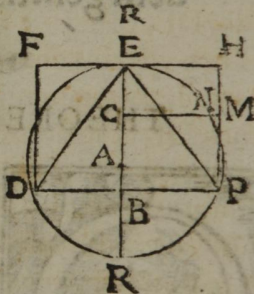
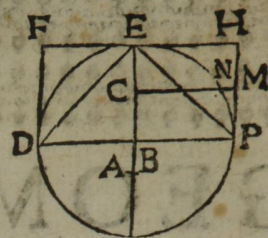

OMNIA quadrata portionis
Circuli, vel Ellipsis, ad om-
nia quadrata parallelogra-
mi in eadem basi, & altitu-
dine cum portione constitu-
ti, regula basi, erunt, vt com-
posita ex sexta parte axis,
vel diametri eiusdem, & dimidia reliquæ portio-
nis, ad axim, vel diametrum reliquæ portionis.
Eadem verò ad omnia quadrata trianguli in iss-
dem existentis erunt, vt composita ex dimidia to-
tius, & reliquæ portionis axi, vel diametro, ad
axim, vel diametrum reliquæ portionis.

A

SIT

SIT circulus, vel ellipsis, ED
 RP, cuius axis, vel diameter, ER,
 ad quem ordinatim applicetur,
 DP, abscindens utcumque por-
 tionem, DEP, quæ sumatur quo-
 que pro regula, & cœtrum sit, A,
 ac parallelogrammum, FP, in ea-
 dem basi, DP, cum portione, &
 eadem altitudine; sint autem
 primò, DF, PH, latera paralle-
 logrammi, FP, parallela ipsi, ER.
 Dico ergo omnia quadrata por-
 tionis, DEP, ad omnia quadra-
 ta parallelogrammi, FP, esse, ut
 composita ex sexta parte, EB, &
 dimidia, BR, ad ipsam, BR. Su-
 matur ergo intra, EB, utcumq;
 punctum, C, & per, C, ducatur
 ipsi, DP, parallela, CM, secans
 curvam circuli, vel ellipsis, ED
 RP, in, N; Estigitur quadratum,
 BP, vel, MC, ad quadratum, CN,
 ut rectangulum, RBE, ad rectan-
 gulum, RCE; est autem, EP, parallelogrammum in eadem
 basi, & altitudine, cum semiportione, EBP, regula est ipsa
 basis, & CM, ducta utcumq; parallela ipsi basi, repertūq;
 est quadratum, CM, ad quadratum, CN, esse ut rectangu-
 lum, RBE, ad rectangulum, RCE, ergo magnitudines ho-
 ram quatuor ordinum erunt proportionales .s. omnia
 quadrata parallelogrammi, EP, magnitudines primi ordi-
 nis collectæ, iuxta primam, nempe iuxta quadratum, CM,
 ad omnia quadrata semiportionis, EBP, magnitudines se-
 cundi ordinis collectas, iuxta secundam .s. iuxta quadra-
 tum, CN, erunt ut rectangula sub maximis abscissarum,
 EB,

Coroll. 3.
 26. l. 2.

LIBER III.

EB, & sub adiunctis, BR, magnitudines tertij ordinis collectæ, iuxta tertiam, .f. iuxta rectangulum, RBE, ad rectangula sub omnibus abscissis, EB, & residuis earundem, adiuncta, BR, (recti, vel obliqui transitus supradictis existentibus) quæ sunt magnitudines quarti ordinis collectæ, iuxta quartam, .f. iuxta rectangulum, RCE; quoniam verò rectangula sub maximis abscissarū, EB, & sub adiunctis, BR, ad rectangula sub omnibus abscissis, EB, adiuncta, BR, & sub earum residuis, sunt vt, BR, ad compositam ex dimidia, BR, & sexta parte, EB, ergo conuertendo omnia quadrata semiportionis, BEP, ad omnia quadrata parallelogrammi, EP, vel istorum quadrupla .f. omnia quadrata portionis, DEP, ad omnia quadrata parallelogrammi, FP, erunt vt composita ex $\frac{1}{6}$, BE, & $\frac{1}{2}$, BR, ad eandem, BR; Iungantur nunc, DE, EP.

Corol 30.
1.2.

8.1.2.

Dico vterius omnia quadrata portionis, EDP, ad omnia quadrata trianguli, DEP, esse vt composita ex dimidia totius, ER, & ipsa, BR, ad eandem, BR. Cum enim ostenderimus omnia quadrata parallelogrammi, FP, ad omnia quadrata portionis, DEP, esse vt, BR, ad compositam ex $\frac{1}{2}$, BR, & $\frac{1}{6}$, BE, ideò omnia quadrata trianguli, DEP, cū sint $\frac{1}{4}$, omnium quadratorum parallelogrammi, FP, erunt ad omnia quadrata portionis, DEP, vt $\frac{1}{4}$, RB, ad compositam ex $\frac{1}{2}$, RB, & $\frac{1}{6}$, BE, idest vt tota, RB, ad compositam ex $\frac{1}{2}$, RB, & $\frac{1}{6}$, BE, sed $\frac{1}{2}$, RB, .f. $\frac{4}{8}$, RB, cum $\frac{1}{6}$, BE, constituunt $\frac{5}{6}$, integræ, ER, scilicet $\frac{1}{2}$, eiusdem, ER, quæ ideò cum $\frac{1}{2}$, ipsius, BR, .f. cum, BR, ad ipsam, BR, erit, vt omnia quadrata (conuertendo) portionis, DEP, ad omnia quadrata trianguli, DEP.

14.1.2.

Quoniam verò, si in parallelogrammi, vel trianguli dicti, basi, DP, sit parallelogrammum, vel triangulum, & in eadem altitudine, omnia quadrata dictorū parallelogrammorum inter se æquantur, sicut etiam omnia quadrata triangulorum, regula eorundem basi, ideò ostensum est

9.1.2.

per B. Co.
10.22.1.2.

A 2

omnia

omnia quadrata portionis, DEP, ad omnia quadrata parallelogrammi in eadem basi, & altitudine cum ipsa constituti esse, ut composita ex $\frac{1}{6}$, BE, & $\frac{1}{2}$, BR, ad eandem, BR, ad omnia verò quadrata trianguli in iisdem positi, ut composita ex, BR, & dimidia, RE, ad ipsam, BR, quod ostendere opus erat.

C O R O L L A R I U M.

HINC patet in figura, in qua basis portionis constituta per centrum circuli, vel ellipsis transeat, quoniam omnia quadrata parallelogrammi, FP, ad omnia quadrata portionis, DEP, sunt ut, AR, ad compositam ex $\frac{1}{2}$, AR, & $\frac{1}{6}$, AE, scilicet $\frac{1}{6}$, AR, quia, EA, est aequalis ipsi, AR, $\frac{1}{2}$, AR, autem, & $\frac{1}{6}$, AR, constituunt $\frac{2}{3}$, vel $\frac{1}{2}$, ipsius, AR, idè omnia quadrata parallelogrammi, FP, esse ad omnia quadrata portionis, DEP, ut, AR, ad $\frac{1}{2}$, AR, idè esse eorundem sexquialtera; quia verò omnia quadrata trianguli, DEP, sunt $\frac{1}{2}$, omnium quadratorum parallelogrammi, FP, idè omnia quadrata trianguli, DEP, ad omnia quadrata portionis, DEP, sunt ut 1. ad 2. & conuertendo omnia quadrata portionis, DEP, sunt dupla omnium quadratorum trianguli, DEP, & sexquialtera omnium quadratorum parallelogrammi, FP, dummodo in eadem basi, & altitudine cum portione sint constituti parallelogrammum, & triangulum, ut paulò supra in fine demonstrationis subiunximus.

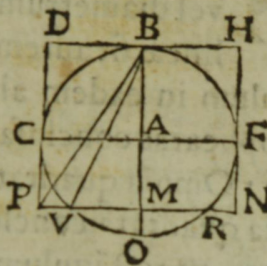
14. l. 2.

THEOREMA II. PROPOS. II.

SI à circulo, vel ellipsi per lineam ad eorum axim, vel diametrum ordinatim applicatam utcunq; portio abscindatur, sit autem parallelogrammum in eadem altitudine cum dicta portione, sed in basi æquali secundæ diametro, & regula

gula basis ipsius portionis: Omnia quadrata dicti parallelogrammi ad omnia quadrata dictæ portionis erunt, vt rectangulum sub dimidia eiusdem axis, vel diametri, & sub eiusdem dimidiæ tripla, ad rectangulū sub axi, vel diametro abscissæ portionis, & sub composita ex axe, vel diametro reliquæ portionis, & dimidia totius axis, vel diametri.

SIT igitur circulus, vel ellipsis, BVOR, eius axis, vel diameter, BO, ordinatim ad ipsum applicata, VR, vtcumq; abscindens portionem, VBR, sit verò secunda diameter, CF, & producta, VR, ita vt, PN, sit æqualis ipsi, CF, &, PM, ipsi, CA, in basi, PN, & altitudine portionis, VBR, sit parallelogrammum, DN, & circa axim, vel diametrum, BM.

Dico ergo omnia quadrata parallelogrammi, DN, regula, VR, ad omnia quadrata portionis, VBR, esse vt rectangulum sub, BA, & tripla, AO, ad rectangulum sub, BM, & sub composita ex, MO, OA; iungantur, VB, PB; Omnia ergo quadrata semiportionis, BCVM, ad omnia quadrata trianguli, BVM, sunt vt, AO, OM, ad, OM, .i. sumpta, BM, cōmuni altitudine, vt rectangulū sub, BM, MOA, ad rectangulum, BMO, omnia autem quadrata trianguli, BVM, ad omnia quadrata trianguli, BPM, sunt vt quadratum, VM, ad quadratum, PM, vel ad quadratum, CA, .i. vt rectangulum, OMB, ad rectangulum, OAB, ergo ex æquali, & conuertendo omnia quadrata trianguli, BPM, ad omnia quadrata semiportionis, BVM, erunt vt rectangulū, BAQ, ad rectangulum sub, BM, &, MOA, & antecedentium tripla .i. omnia quadrata parallelogrammi, DN, ad omnia

In ant.

y. l. 2.

Per B Coj

ro. 22 l. 2.

Ex 40. l. 1.

& eiusdem

Scholio.

24 l. 2.

qua-

3.1.2.

quadrata femiportionis, BVM, vel omnia quadrata parallelogrammi, DN, ad omnia quadrata portionis, VBR, erunt vt rectangulum sub, BA, & tripla, AO, ad rectangulum sub, BM, &, MOA, quod verum esse ostendetur, vt in antecedente, etiam si parallelogrammum, DN, non sit circa axim, vel diametrum, BM, vnde patet, &c.

THEOREMA III. PROPOS. III.

Si intra circulum, vel ellipsim, duæ ad axim, vel diametrum ordinatim applicentur rectæ lineæ, sit autem parallelogrammum, & triangulum in eadem altitudine cum portione inter applicatas conclusa, sed in basi altera applicatarum: Omnia quadrata dicti parallelogrammi ad omnia quadrata conclusæ portionis (regula basi) erunt, vt rectangulum sub partibus axis, vel diametri per basim constitutis ad rectangulum sub abscissa per basim ab extremitate axis, vel diametri, & sub composita ex medietate portionis axis, vel diametri eisdem applicatis intermediæ, & abscissa per aliam applicatam ab eiusdem extremitate, vna cum rectangulo sub eadem intermediæ, & sub composita ex $\frac{1}{6}$. eiusdem, & $\frac{1}{2}$. abscissæ per eandem applicatam ab eiusdem extremitate: Omnia verò quadrata inclusæ portionis ad omnia quadrata dicti trianguli erunt, vt rectangulum sub composita ex abscissis ab axi, vel diametro per ordinatim applicatas versus terminum, cui basis propinquior est, & sub sexquialtera abscissæ ab alio

ex-

Coro. 31. **l. 2.** gula sub, DRA, tot, quot sunt omnes abscissæ, RM, ad re-
ctangula sub residuis omnium abscissarum, MR, adiuncta,
RD, & sub omnibus abscissis, MR, adiuncta, MA, sunt vt
rectangulum, DRA, ad rectangulum sub, DR, & sub com-
posita ex $\frac{1}{2}$, RM, & MA, vna cum rectangulo sub, RM, &
sub composita ex $\frac{1}{6}$, RM, & $\frac{1}{2}$, MA, ergo omnia quadra-
ta parallelogrammi, MF, ad omnia quadrata semiportio-
nis, MRFS, vel omnia quadrata parallelogrammi, BF, ad
omnia quadrata portionis, ICFS, erunt vt rectangulum,
DRA, ad rectangulum sub, DR, & sub cōposita ex $\frac{1}{2}$, MR,
& ex, MA, vna cum rectangulo sub, RM. & sub composita
ex $\frac{1}{6}$, RM, & $\frac{1}{2}$, MA:

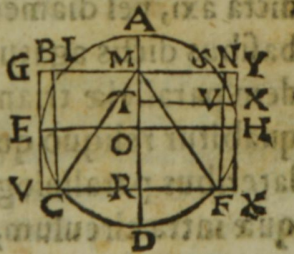
Iungantur nunc, CM, MF. Dico insuper omnia quadra-
ta portionis, ICFS, ad omnia quadrata trianguli, MCF, ef-
se vt rectangulum sub composita ex, MD, DR, & sub sex-
quialtera, MA, vna cum rectangulo sub cōposita ex, MD,
& dupla, DR, & sub $\frac{1}{2}$, MR, ad rectangulum, DRA; om-
nia .n. quadrata parallelogrammi, BF, ad omnia quadrata
portionis, ICFS, ostensa sunt esse vt rectangulum, DRA,
ad rectangulum sub, DR, & sub cōposita ex $\frac{1}{2}$, RM, & ex,
MA, vna cum rectangulo sub, RM, & sub composita ex $\frac{1}{6}$,
RM, & $\frac{1}{2}$, MA, ergo eorum tertia pars ad eadem conse-
quentia erunt vt tertia pars rectanguli, DRA, ad eadem
consequentia rectangula .s. vt integrum rectangulum, D
RA, ad illa rectangula triplicata, rectangulum autem sub,
DR, & sub composita ex $\frac{1}{2}$, RM, & MA, diuiditur in re-
ctangula sub, DR, & $\frac{1}{2}$, RM, & sub, DR, & MA, triplice-
tur rectangulum sub, DR, & $\frac{1}{2}$, RM, fit rectangulum sub
tripla, DR, & sub $\frac{1}{2}$, RM, cui si addatur rectangulum sub,
MR, & $\frac{1}{2}$, RM, fit rectangulum sub cōposita ex tripla, RD,
& ex, RM, .s. sub composita ex, MD, & dupla, RD, & sub
 $\frac{1}{2}$, RM, quod serua: Remanent rectangula adhuc sub, DR,
MA, & sub, MR, & $\frac{1}{2}$, MA, triplicanda, quod sic fiet; re-
ctangulum sub, DR, MA, æquatur rectangulo sub dupla,
DR,

DR, & $\frac{1}{2}$, MA, cui si addatur rectangulum sub $\frac{1}{2}$, MA, & sub, MR, fiet rectangulum sub $\frac{1}{2}$, MA, & sub composita ex, MR, & dupla, RD, si sub composita ex, MD, DR, quod triplicatum fit rectangulum sub composita ex, MD, DR, & sub sexquialtera, MA, quod simul cum rectangulo sub composita ex, MD, & dupla, DR, & sub $\frac{1}{2}$, MR, ad rectangulum, DRA, conuertendo, habebit eandem rationem, quam omnia quadrata portione, ICFS, ad omnia quadrata trianguli, CMF; quod etiam verificabitur, si dictum parallelogrammum, & triangulum, sint quidem in eadē basi cum portione, sed non circa eundem axim, vel diametrum cum eadem portione, vt supra patere potest in antecedentibus, quod erat ostendendum.

THEOREMA IV. PROPOS. IV.

IN eadem antecedentis figura si parallelogrammum sit quidem in eadem altitudine cum portione, sed in basi aequali secundæ diametro; omnia quadrata dicti parallelogrammi ad omnia quadrata dictæ portione erūt, vt quadratum axis, vel diametri eorūdem ad eadem consequentia rectangula, retenta eadem regula.

Exponatur denud antecedentis figura, & producaturs, GE, ita vt, VX, sit æqualis secundæ diametro, quæ sit, EH, &, VR, æqualis, RX, & in, VX, basi sit constructum parallelogrammum, GX, in altitudine eadem cum portione, ICFS, sit etiam circa eandem axim, vel diametrum, MR, cū portione, IECFHS: Omnia ergo qua-

B

drata

9. 1. 2.
Ex 40. 1. 1.
& eiusdem
Scholio.

Ex ante.

Ex 9 & B.
Coro. 22.
1. 2.

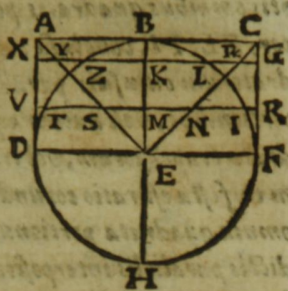
drata parallelogrammi, GR, ad omnia quadrata parallelogrammi, BR, (regula, CF,) sunt vt quadratum, VR, ad quadratum, CR, .s. vt rectangulum, AOD, vel quadratum, AO, ad rectangulum, DRA, omnia autem quadrata parallelogrammi, BR, ad omnia quadrata semiportionis, ICRM, sunt vt rectangulum, DRA, ad rectangulum sub, DR, & sub composita ex $\frac{1}{2}$, RM, & ex, MA, vna cum rectangulo sub, RM, & sub composita ex $\frac{1}{6}$, RM, & $\frac{1}{2}$, MA, ergo ex equali omnia quadrata parallelogrammi, GR, ad omnia quadrata semiportionis, ICRM, vel omnia quadrata parallelogrammi, GX, ad omnia quadrata portionis, ICES, erunt vt quadratum, AO, ad rectangulum sub, DR, & sub composita ex $\frac{1}{2}$, RM, & ex, MA, vna cum rectangulo sub, RM, & sub composita ex $\frac{1}{6}$, RM, & $\frac{1}{2}$, MA; quod etiam patet, si parallelogrammum, GX, non sit circa axim, vel diametrum, MR, quod erat ostendendum.

THEOREMA V. PROPOS. V.

SI in circulo, vel ellipsi ducantur coniugati axes, vel diametri, in altera autem eorundem sit tamquam in basi parallelogrammum circa eundem axim, vel diametrum cum circulo, vel ellipsi, circa quem sit etiam triangulus, sed in basi opposita basi parallelogrammi, sumatur autem in dicta axi, vel diametro vtcunq; punctum, per quod basibus dictis agatur parallela; quadratum eiusdem parallelae trianguli lateribus intercepta æquabitur reliquo quadrati eius, quæ intercipitur lateribus parallelogrammi, dempto quadrato eius, quæ intra circulum, vel ellipsim concludetur.

Sit

Sit circulus, vel ellipsis, BDHE, eius coniugati axes, vel diametri, BH, DF, in altera autem earum, ut in, DF, tanquam in basi, & circa axim, vel diametrum, BE, sit parallelogrammum, AF, circa eundem verò, sed in basi, AC, sit triangulum, AEC, sumatur autem in, BE, utcumque punctum, M, per quod ipsi, DF, agatur parallela, VR, secans curuam, DBF, in, T, I, & latera trianguli, AEC, in, S, N. Dico ergo quadratum, SN, æquari reliquo quadrati, VR, dempto quadrato, TI. Nam rectangulum, HEB, ad rectangulum, HMB, est ut quadratum, FE, vel quadratum, RM, ad quadratum, IM, ergo per conuersionem rationis rectangulum, HEB, .i. quadratum, BE, ad quadratum, ME, (quod est excessus rectanguli, HEB, super rectangulum, HMB,) erit ut quadratum, RM, ad sui reliquum, dempto quadrato, MI, sed ut quadratum, BE, ad quadratum, EM, ita quadratum, BC, .i. quadratum, MR, ad quadratum, MN, quia triangula, BEC, MEN, sunt æquiangula; ergo quadratum, BC, .i. quadratum, MR, ad quadratum, MN, erit ut idem quadratum, MR, ad sui reliquum, dempto quadrato, MI, & eorum quadrupla .f. quadratum, SN, æquabitur reliquo quadrati, VR, dempto quadrato, TI, quod erat ostendendum.

Ex 40 l. r.
& ex eius
Scholio.

5. 1. elem.

4. 6. elem.

COROLLARIUM.

QUONIAM autem punctum, M, sumptum est utcumq; hinc patet, quod omnia quadrata trianguli, AEC, (regula, DF,) æquantur reliquo omnium quadratorum parallelogrammi, AF, demptis omnibus quadratis semicirculi, vel semiellipsi, DBF; & duabus utcumq; ductis ipsi, DF, parallelis, ut, XG, VR, patet, quod omnia quadrata trapezj, TSNB, æqua-

B 2

bun-

24. & 18.
1. 2.
F. Cor. 12.
11. 2.
Suntur residuo omnium quadratorum parallelogrammi, XR , dem-
ptis omnibus quadratis portionis semicirculi, vel semiellipsis in-
ter, ZL , TI , conclusa: Quia verò ostensa est ratio omnium qua-
dratorum cuiusvis parallelogrammorum in altitudine eadem cum
portionibus, basi autem aequali secunda diametro, ad omnia qua-
drata trapeziorum, vel triangulorum in ysdem existentium, hinc
manifesta est ratio eorundem ad dicta residua, & consequenter ad
omnia quadrata portionum semicirculi, vel semiellipsis, DBF ,
dictis parallelis interpositarum, ut ex. g. nota est ratio, quam ha-
bent omnia quadrata parallelogrammi, XR , ad omnia quadrata
portionis, $ZTIL$, & sic in reliquis. Quia verò omnia quadrata
trianguli, AEC , ad omnia quadrata trianguli, SEN , sunt in tri-
platione ipsius, BE , ad, EM , idè etiam patebit, quod omnia
quadrata parallelogrammi, AF , demptis omnibus quadratis se-
micirculi, vel semiellipsis, DBF , ad omnia quadrata parallelo-
grammi, VF , demptis omnibus quadratis frustis, $TDFR$, sint in
triplo ratione ipsius, BE , ad, EM , idè, ut cubus, BE , ad cu-
bum, EM .

THEOREMA VI. PROPOS. VI.

SI in circulo, vel ellipsi ad axim, vel diame-
trum eiusdem ordinatim applicetur utcum-
que recta linea, quæ sumatur pro regula:
Omnia quadrata eiusdem ad omnia quadrata al-
terutrius portionis per eam constitutæ, erunt ut
parallelepipedum sub quadrato totius axis, vel
diametri, altitudine eiusdem dimidia, ad paral-
lelepipedum sub quadrato assumptæ portionis,
altitudine autem linea composita ex reliqua por-
tionis axi, vel diametro, & dimidia totius: Vete-
runt, ut cubus totius axis, vel diametri ad paral-
lele-

lelepipedium sub quadrato assumptæ portionis
axis, vel diametri, & sub altitudine linea compo-
sita ex tripla axis, vel diametri reliquæ portionis,
cum cubo axis, vel diametri reliquæ portionis.

Sit circulus, vel ellipsis, ABCD, cuius axis, vel diame-
ter, AC, centrum, O, & ordinatim vt-
cunq; ad ipsam applicata, BD, constituens
duas portiones, BAD, BCD, quæ quoq;
sit regula. Dico ergo omnia quadrata
circuli, vel ellipsis, ABCD, ad omnia
quadrata portionis, BAD, ex duabus
portionibus, BAD, BCD, ad libitū sum-
ptæ, esse, vt parallelepipedum sub basi
quadrato, AC, altitudine, CO, vel, CX, quæ sit æqualis,
CO, & illi in directum constituta, ad parallelepipedum sub
basi quadrato, AE, altitudine, EX, vel vt cubus, AC, ad
parallelepipedum sub basi quadrato, AE, altitudine tripla.
EC, cum cubo, AE; iungantur, BA, AD, BC, CD: Om-
nia ergo quadrata portionis, BCD, ad omnia quadrata
portionis, BAD, habent rationem cõpositam ex ea, quam
habent omnia quadrata portionis, BCD, ad omnia qua-
drata trianguli, BCD, & ex ea, quam habent hæc ad om-
nia quadrata trianguli, BAD, & ex ratione istorum ad om-
nia quadrata portionis, BAD: Omnia verò quadrata por-
tionis, BCD, ad omnia quadrata trianguli, BCD, sunt vt
composita ex, OA, AE, ad, AE: Omnia item quadrata
trianguli, BCD, ad omnia quadrata trianguli, BAD, (quia
triangula sunt in eadem basi, BD,) sunt vt, CE, ad, EA:
Omnia deniq; quadrata trianguli, BAD, ad omnia quadra-
ta portionis, BAD, sunt vt, EC, ad cõpositam ex, EC,
CO; harum autem trium rationum componentium ratio-
nem supradictam illa, quam habet, CE, ad, EA, & CE, ad,
ECO, componit rationem quadrati, CE, ad rectangulum
sub,

Diff. 12.
l. 1.

l. huius.

Per C. Co.
10. 21. l. 20.

l. huius.

6. l. 24

Per D. Co
ro. 4. Gen.
34. l. 2.

sub, AE, & sub, ECO, habemus ergo illas tres rationes in
has duas resolutas. scilicet in eam, quam habet quadratum, EC,
ad rectangulum sub, AE, & ECO, & in eam, quam habet
composita ex, OA, AE, ad, AE; ratio autem quadrati, EC,
ad rectangulum sub, AE, & ECO, & ratio ipsius, OAE,
sumpta pro altitudine ad, AE, pariter pro altitudine sum-
ptam, componunt rationem parallelepipedum sub basi qua-
drato, CE, altitudine autem, EAO, ad parallelepipedum sub
basi quadrato, AE, altitudine autem, ECO, quod serua.

35. l. 2.

36. l. 2.

Duplicentur nunc horum parallelepipedorum altitudi-
nes, omnia ergo quadrata portionis, BCD, ad omnia qua-
drata portionis, BAD, erunt ut parallelepipedum sub
quadrato, EC, altitudine vero dupla, EA, & dupla, AO,
quæ est, AC, ad parallelepipedum sub basi quadrato,
AE, altitudine dupla, EC, & dupla, CO, quæ est, AC; pa-
rallelepipedum autem sub quadrato, CE, & sub compo-
sita ex dupla, AE, & AC, æquatur parallelepipedis sub
quadrato, CE, & sub, AE, bis, una cum parallelepipe-
do sub, AC, & sub quadrato, CE, idest una cum paralle-
lepipedo sub, AE, adhuc semel, & sub quadrato, EC, cum
cubo, EC, quæ simul cum prædictis faciunt parallele-
pipedum ter sub, AE, & sub quadrato, EC, cum cubo ip-
sius, EC. Similiter ostendemus parallelepipedum sub qua-
drato, AE, & sub composita ex, CA, & dupla, CE, æquari
parallelepipedis ter sub, CE, & sub quadrato, EA, cum cu-
bo, EA, ergo omnia quadrata portionis, BCD, ad omnia
quadrata portionis, BAD, erunt ut parallelepipedum ter
sub quadrato, CE, altitudine, EA, cum cubo, CE, ad pa-
rallelepipedum ter sub quadrato, AE, altitudine, EC, cum
cubo, AE, ergo, componendo, omnia quadrata circuli, vel
ellipsis, ABCD, ad omnia quadrata portionis, BAD, erunt
ut parallelepipedum ter sub altitudine, AE, & quadrato,
EC, cum cubo, EC, simul cum parallelepipedo ter sub al-
titudine, CE, & sub quadrato, EA, cum cubo, EA, ad pa-
ralle-

LIBER III.

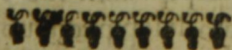
15

rallelepipedum ter sub quadrato, AE, altitudine, EC, cum cubo, AE, illa autem simul sumpta conficiunt cubum, AC, 38. I. si ergo omnia quadrata circuli, vel ellipsis, ABCD, ad omnia quadrata portionis, BAD, erunt vt cubus, AC, ad parallelepipedum sub basi quadrato, AE, altitudine lineae composita ex dupla, EC, & ex, AC, ergo (dimidiatis huius rationis terminis) omnia quadrata circuli, vel ellipsis, ABCD, ad omnia quadrata portionis, BAD, erunt vt parallelepipedum sub basi quadrato, AC, altitudine, CO, vel, CX, (quod est dimidium cubi, AC,) ad parallelepipedum sub basi quadrato, AE, altitudine, EX, (quae est dimidia altitudinis parallelepipedi sub basi quadrato, AE, altitudine dupla, EC, & ipsa, CA, simul) patet ergo, quod omnia quadrata circuli, vel ellipsis, ABCD, ad omnia quadrata portionis, BAD, erunt vt parallelepipedum sub basi quadrato, AC, altitudine, CX, ad parallelepipedum sub basi quadrato, AE, altitudine, EX, vel (vt probauimus) vt cubus, AC, ad parallelepipedum sub basi quadrato, AE, altitudine lineae composita ex dupla, EC, & ex, AC, .i. ad parallelepipedum sub basi quadrato, AE, altitudine tripla, EC, cum cubo, AE, quae erant demonstranda.

Per C. Cor.
ro 4. Gen.
34. h. 2.

COROLLARIUM.

HINC etiam patet portionis, BCD, omnia quadrata ad omnia quadrata portionis, BAD, esse vt parallelepipedum sub basi quadrato, CE, altitudine autem, EAO, ad parallelepipedum sub basi quadrato, AE, altitudine autem, ECO, patet ergo si circulus, vel ellipsis per applicatam ad eorum axim, vel diametrum, in duas portiones vtriusque diuidantur, quaeque sumatur pro regula, quod nota erit ratio omnium quadratorum vtriusque portionis inter se.

THEO.

THEOREMA VII. PROPOS. VII.

SI in circulo, vel ellipsi duæ ad eundem axim, vel diametrum ordinatim applicentur rectæ lineæ; Omnia quadrata vnus portionis (regula basi) ad omnia quadrata alterius portionis erunt, vt parallelepipedum sub basi quadrato axis, vel diametri illius, & sub composita ex axi, vel diametro reliquæ portionis, & dimidia totius, ad parallelepipedum sub basi quadrato axis, vel diametri alterius portionis, & sub composita ex axi, vel diametro reliquæ portionis, & dimidia totius.

SIT circulus, vel ellipsis, ACND, cuius axis, vel diameter, AN, centrum, O, duæ ad ipsum vt-
cunq; ordinatim applicatæ sint, BE, CD,
fit autem producta, AN, in, X, ita vt, XN,
fit æqualis, NO; regula verò alterutra ap-
plicatarū, vt, CD. Dico ergo omnia qua-
drata portionis, BAF, ad omnia quadrata
portionis, CAD, esse, vt parallelepipe-
dum sub basi quadrato, AE, altitudine autem, EX, ad pa-
rallelepipedum sub basi quadrato, AM, altitudine, MX.
Nam omnia quadrata portionis, BAF, ad omnia quadrata
circuli, vel ellipsis, ACND, sunt vt parallelepipedum sub
basi quadrato, AE, altitudine, EX, ad parallelepipedū sub
basi quadrato, AN, altitudine, NX, item omnia quadrata
circuli, vel ellipsis, ACND, ad omnia quadrata portionis,
CAD, sunt vt parallelepipedum sub basi quadrato, AN,
altitudine, NX, ad parallelepipedū sub basi quadrato, AM,
altitudine, MX, ergo ex æquali omnia quadrato portionis,
BAF,

Ex ante.

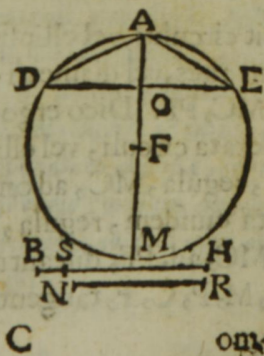
Ex ante.

BAF, ad omnia quadrata portionis, CAD, erunt vt parallelepipedum sub basi quadrato, AE, altitudine, EX, ad parallelepipedum sub basi quadrato, AM, altitudine, MX, quod erat ostendendum.

PROBLEMA I. PROPOS. VIII.

ADato circulo, vel ellipsi portionem abscindere per lineam ad eiusdem axim, vel diametrum ordinatim applicatam, cuius omnia quadrata ad omnia quadrata trianguli in eadem basi, & altitudine cum ipsa portione, habeant rationem datam; oportet autem hanc esse maiorem sexquialtera, existente regula ipsa ordinatim applicata.

Sit circulus, vel ellipsis, ADME, axis, vel diameter, AM, centrum, F, oportet igitur ad ipsum axim, vel diametrum, lineam ordinatim applicare, quæ ab ipso circulo, vel ellipsi abscindat, portionem, cuius omnia quadrata (regula ipsa applicata) ad omnia quadrata trianguli in eadem basi, & altitudine cum ipsa habeant rationem datam; hanc dico prius oportere esse maiorem sexquialtera, nam cuiuslibet abscissæ portionis (vt ostensum est) omnia quadrata ad omnia quadrata trianguli in eadem basi, & altitudine cum ipsa sunt, vt composita ex dimidia totius axis, vel diametri, & ex diametro reliquæ portionis, ad axim, vel diametrum reliquæ portionis, & diuidendo excessus omnium quadratorum dictæ portionis super

1. huius.

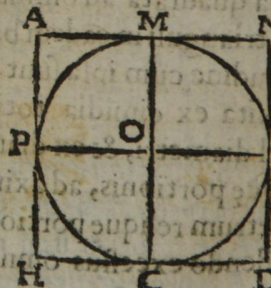
om.

omnia quadrata dicti trianguli, ad omnia quadrata dicti trianguli, sūt vt dimidia totius axis, vel diametri ad axim, vel diametrū reliquæ portionis, oportet ergo, quod dicta ratio diuisa sit maior ea, quam habet, FM, ad, MA, quæ cōponendo euadit sexquialtera: sit ergo data ratio, quam habet, BH, ad, NR, maior sexquialtera, & abscindatur, HS, æqualis ipsi, NR, & fiat, vt, BS, ad, SH, ita, FM, ad, MO, & ducatur per, O, ipsa, DE, ad axim, vel diametrum, AM, ordinatim applicata, & iungantur, DA, AE; quoniam ergo, vt, BS, ad, SH, ita est, FM, ad, MO, cōponendo, BH, ad, HS, vel, NR, erit, vt, FM, MO, ad, MO, sunt autem omnia quadrata portionis, DAE, (regula, DE,) ad omnia quadrata trianguli, DAE, vt, FM, MO, ad, MO, & ideo sunt ad ea in ratione data, in ea scilicet, quam habet, BH, ad, NR, quod efficere opus erat.

THEOREMA VIII. PROPOS. IX.

OMnia quadrata circuli, vel ellipsis, regula altero axium, vel diametrorum, ad omnia quadrata eiusdem, regula reliquo axium, vel diametrorum, erunt, vt dictus primus axis, vel diameter, ad dictum secundum axim, vel diametrum.

Sit circulus, vel ellipsis, MPCF, cuius axes, vel diametri coniugata, MC, PF. Dico ergo omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MP, CF, regula, MC, ad omnia quadrata eiusdem, regula, PF, esse, vt, MC, ad, PF, ducantur per puncta, M, P, C, F, tangentes circulum,

lū, vel ellipsim, MPCF, quæ sint, AN, ND, DH, HA, constituentes parallelogrammū, AD, circulo, vel ellipsi, MP CF, circumscriptum, cuius latera parallela sint ipsis, PF, MC, axibus, vel diametris coniugatis: Omnia ergo quadrata circuli, vel ellipsis, MPCF, regula, MC, sunt subsex-
iux. 2. l. 1.
 quialtera omnium quadratorum parallelogrammi, AD, *Coroll. 1.*
 regula eadem, MC, omnia verò quadrata eiusdem circuli, vel ellipsis, regula, PF, sunt subsexquialtera omnium
huius.
 quadratorum parallelogrammi, AD, regula eadem, PF, ergo omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MPCF, regula, MC, ad omnia quadrata eiusdem regula, PF, erūt, vt omnia quadrata parallelogrammi, AD, regula, MC, ad omnia quadrata eiusdem, regula, PF, sed omnia quadrata parallelogrammi, AD, regula, MC, ad omnia quadrata eiusdem, regula, PF, sunt, vt, MC, ad, PF, ergo omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MPCF, regula, MC, ad omnia quadrata eiusdem, regula, PF, erunt, vt, MC, ad PF, quod ostendere oportebat. *29. l. 2.*

COROLLARIUM.

HINC patet, si ad, MC, PF, ordinatim applicentur rectæ lineæ portiones abscindētes à dicto circulo, vel ellipsi, quoniam ostensa est ratio omnium quadratorum abscissa portione, regula basi, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MPCF, & item ostēsa est ratio omnium quadratorum circuli, vel ellipsis, MPCF, regula altero axium, vel diametrorum, ad omnia quadrata eiusdem, regula reliquo axi, vel diametro, & deniq; ostensa est ratio omnium quadratorum eiusdem circuli, vel ellipsis, ad omnia quadrata portione per aliam ordinatim applicatam abscissa, regula basi dictæ portione, quod ideo nota erit ratio omnium quadratorum duarum portionum per dictas applicatas abscissarum, regulis dictarum portionum basibus, quod, &c.

6. huius.

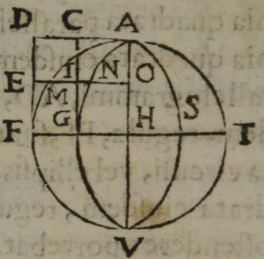
Ex antec.

6. huius.

THEOREMA IX. PROPOS. X.

SI circulus, & ellipsis, vel duæ ellipses fuerint circa eundem axim, vel diametrum, illi erunt inter se, vt eorum secundi axes, vel diametri.

Sint circulus, & ellipsis, vel duæ ellipses, AFVT, AGVS, circa eundem axim, vel diametrum, AV, sint verò secundi axes, vel diametri, FT, GS. Dico circulum, vel ellipsim, AFVT, ad circulum, vel ellipsim, AGVS, esse, vt, FT, ad, GS; duæ igitur, DA, DF, tangentes easdem in terminis coniugarum axium, vel diametrorum, inter se conueniant in, D, erit ergo, DH, parallelogrammum, ducatur etiam per, G, ipsa, GC, parallela ipsi, AV, quæ tanget ellipsim, AGVS, in, G, erit ergo etiam, CH, parallelogrammum in eadem basi, &

17. 1. Coroll.
norum.

Ex 40. l. 1.
& eius
scholio.

16. l. 2.

Coroll. 3.
26. l. 2.

altitudine cum semiportione, AGH, vt etiam parallelogrammum, DH, est in eadem basi, & altitudine cum semiportione, AFH; sumatur vtcunq; in, AH, punctum, O, & per ipsum ducatur ipsi, FT, parallela, OE, secans curuam, AG, in, N, CG, in, I, curuam, AF, in, M, &, DF, in, E. Igitur quadratum, FH, ad quadratum, MO, erit vt rectangulum, VHA, ad rectangulum, VOA, .i. vt quadratum, GH, ad quadratum, NO, ergo quadratum, FH, vel quadratum, EO, ad quadratum, MO, erit vt quadratum, IO, ad quadratum, ON, ergo, EO, ad, OM, erit vt, IO, ad, ON, est autem, EO, ducta vtcunq; parallela, FT, & sunt parallelogramma, DH, CH, in iisdem basibus, & altitudinibus cum semiportionibus, AFH, AGH, ergo omnes lineæ parallelogrammi, DH, ad omnes lineas semiportionis, FAH, erunt vt omnes lineæ parallelogrammi, CH, ad omnes lineas semiportionis,

tionis, AGH, ergo parallelogrammum, DH, ad semipor- 3. l. 2.
 tionem, AFH, erit vt parallelogrammū, CH, ad semipor-
 tionem, AGH, ergo, permutando, DH, ad, CH, paralle-
 logrammum erit, vt semiportio, AFH, ad semiportionem,
 AGH, ergo vt, DH, ad, CH, .f. vt basis, FH, ad basim, HG, 5 l. 2.
 vel vt, FT, ad, GS, ita erit semiportio, AFH, ad semipor-
 tionem, AGH, vel sic eorum quadrupla .f. ita erit circulus,
 vel ellipsis, AFVT, ad circulū, vel ellipsim, AGVS, qd̄, &c.

COROLLARIUM.

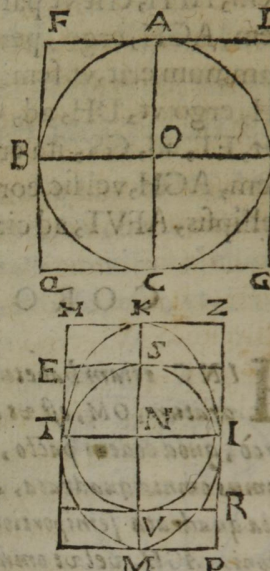
HINC etiam habetur, quoniam quadratum, EO, ad qua-
 dratum, OM, est vt quadratum, IO, ad quadratum, ON,
 iacirco, quod eodem pacto, iuxta Th. antecedens, concludere
 possumus omnia quadrata, DH, ad omnia quadrata, CH, esse, vt
 omnia quadrata semiportionis, AFH, ad omnia quadrata semi-
 portionis, AGH, vel vt omnia quadrata circuli, vel ellipsis, AFV
 T, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis, AGVS, sunt autem om-
 nia quadrata parallelogrammi, DH, ad omnia quadrata paralle- 9. l. 2.
 logrammi, CH, vt quadratum, FH, ad quadratum, GH, habe-
 tur ergo in quā, quod omnia quadrata circuli, vel ellipsis, AFVT,
 ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis, AGVS, sunt vt quadratū,
 FH, ad quadratum, HG, vel vt quadratum, FT, ad quadratum,
 GS, .f. sunt vt quadrata secundorum axium, vel diametrorum.

THEOREMA X. PROPOS. XI.

Circulus, vel ellipsis ad quemlibet circulū,
 vel ellipsim habet eandem rationē, quam
 rectāgulum sub ipsius coniugatis axibus,
 vel diametris, ad rectangulum sub istius coniu-
 gatis axibus, vel diametris, æquē tamen diame-
 tris ad inuicem inclinatis.

Sit

Sit circulus, ABCD, cuius axes coniugati sint, AC, BD, centrum, O, ductis verò per puncta, A, C, parallelis ipsi, BD, FL, QG, & per puncta B, D, parallelis ipsi, AC, LG, FQ, ut sit, FG, rectangulum circulo, ABCD, circumscriptum, sit, STVI, quilibet circulus, vel ellipsis, cui rectangulum, ER, sit circumscriptum, habens latera parallela coniugatis axibus, SV, TI. Dico circulum, ABCD, ad ellipsim, STVI, esse ut rectangulum, FG, ad rectangulum, ER; producatu, SV, hinc inde, ita ut, NK, sit æqualis, OA, &, NM, ipsi, OC, & circa, KM, TI, axes intelligatur, KT, MI, ellipsis, vel circulus, & productis tangentibus, TE, IR, ut occurrant ipsis, HK, MP, sit rectangulum, HP, circumscriptum ipsi, KTMI, ellipsi, vel circulo, habens latera coniugatis axibus, KM, TI, parallela: Est ergo ut rectangulum, FG, ad rectangulum, HP,

Ex antec. ita circulus, ABCD, ad circulum, vel ellipsim, KTMI, quia sunt ambo circa, AC, KM, axes æquales; item parallelogrammum, HP, ad parallelogrammum, ER, est ut circulus, vel ellipsis, KTMI, ad circulum, vel ellipsim, STVI, ergo ex æquali rectangulum, FG, ad rectangulum, ER, erit ut circulus, ABCD, ad circulum, vel ellipsim, STVI.

Ex antec.

Sit nunc, ABCD, ellipsis, ut etiam, STVI, poterit esse, quod, AC, BD, sint non axes, sed coniugatae diametri, & FG, parallelogrammum, oportet autem sumere in ellipsi, ST, VI, coniugatas diametros, SV, TI, ita ut æqualiter sint inclinatae ac ipsae, AC, BD, tunc. n. circumscripta parallelogramma, licet non sint rectangula, tamen erunt æquangu-

angula, unde æquiangulum erit parallelogrammi, HP , ipsi, FG , & ellipses, $ABCD$, $KTMI$, erunt circa, AC , KM , æquales diametros, ita ut si superponeretur ad inuicem isti ellipses, ut, KM , esset in, AC , ipsa, TI , esset in, BD , & ideo eodem modo ostendimus, ut supra ellipses, $ABCD$, $STVI$, esse inter se, ut parallelogramma illis circumscripta, FG , ER , & quia illa sunt æquiangula habebunt rationem ex ratione laterum compositam, sed etiam parallelogramma rectangula sub eisdem lateribus habent rationem compositam ex ratione eorundem laterum, ergo ellipsis, $ABCD$, ad ellipsim, $STVI$, erit ut parallelogrammum, FG , ad parallelogrammum, ER , sibi æquiangulum .i. ut rectangulum sub, FL , LG , vel sub, BD , AC , diametris, ad rectangulum sub, TI , SV , diametris, patet igitur circulum, vel ellipsim, $ABCD$, ad circulum, vel ellipsim, $STVI$, esse ut rectangulum sub axibus, vel diametris, AC , BD , ad rectangulum sub axibus, vel diametris, SV , TI , quæ diametri æquè ad inuicem inclinantur, quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM I.

HINC ergo colligitur, quod quando circulus comparatur ad circulum, illi sunt inter se, ut rectangula sub eorum axibus .i. ut quadrata axium, & ideo sunt in dupla ratione axium, siue diametrorum, quando verò circulus comparatur ad ellipsim, erit ad illum, ut sui axis quadratum ad rectangulum sub axibus ellipsis. Denique, si ellipsis comparatur ad ellipsim, erit ad illum, ut rectangulum sub axibus illius ad rectangulum sub axibus alterius, vel ut rectangulum sub diametris (coniugatis semper intellige, nisi aliud addatur) illius ad rectangulum sub diametris alterius, quæ ut prædicti æqualiter ad inuicem sunt inclinata, vel tandem, ut parallelogramma illis circumscripta, quorum latera sunt prædictis diametris parallela, quæ ideo sunt æquiangula, universaliter igitur prædicta sunt inter se, ut parallelogramma rectangula,

gula, vel equiangular illis circumscripta; Vnde etiam habetur parallelogramma rectangular illis circumscripta esse, ut parallelogramma equiangulara pariter illis circumscripta.

A COROLL. II. A. SECTIO I.

HINC ulterius colligitur, quod quacunq; de binis parallelogrammis ostensa sunt in Theorem. 5. 6. 7. 8. lib. 2. praesuppositis conditionibus illic consideratis circa eorum bases, & altitudines, vel circa eorum latera, eadem & de ellipsis verificabuntur easdem conditiones in proprijs axibus, vel diametris habentibus; nam his positis parallelogramma illis circumscripta, & equiangulara habent in suis lateribus, vel in basi, & altitudine easdem conditiones, unde sicuti dicta conclusiones sequuntur pro parallelogrammis circumscriptis, ita etiam verificantur pro inscriptis ellipsis, ad quas dicta parallelogramma habent easdem rationes, ut probatum est, quae igitur hic non sunt pro ellipsis ad inuicem comparatis ostensa, per supracitata Theoremata supplementur, pro circulis autem hoc tantum habemus, quod sint, ut eorum axium, vel (si mauis dicere) diametrorum quadrata, non aliaque circa eosdem variatio contingit.

B B. SECTIO II.

Colliguntur ergo hac de binis ellipsis. scilicet quod quae sunt circa eandem diametrum, sunt ut reliqua secunda diametri.

C C. SECTIO III.

Quacunq; ellipses habent rationem ex axibus, vel diametris coniugatis, aequaliter ad inuicem inclinatis, compositam.

SE-

D. SECTIO IV.

D

Ellipses habentes axes, vel diametros coniugatas, quæ aequaliter sunt inclinatæ, reciprocè respondentes, sunt æquales; & quæ sunt æquales, & habent axes, vel diametros ad inuicem aequaliter inclinatas, easdem habent reciprocè respondentes.

E. SECTIO V.

E

Similes ellipses sunt in dupla ratione suorum axium, vel diametrorum homologarum, vel ut eorundem quadrata.

F. SECTIO VI.

F

Pro circulis autem (ut supra dictum est) hoc tantum habetur, quod sint ut diametrorum quadrata, vel in dupla ratione diametrorum; neque illis alia variatio contingit, sicuti ellipsibus competere ex superioribus compertum est.

THEOREMA XI. PROPOS. XII.

Quæcunq; de omnibus quadratis parallelogrammorum, appositæ ibi cōditiones habentium, ostensa sunt in Theor. 9. 10. 11. 12. 13. lib. 2. eadem de omnibus quadratis circulorum, vel ellipsiū illis inscriptorum (regula in vtrisque altero axium, vel diametrorum coniugarum) verificabuntur.

Patet hæc propositio, nam omnia quadrata circulorum, vel ellipsium (regula altero axium, vel diametrorum) sunt subsexquialtera omnium quadratorū parallelogrammorum, quibus inscribuntur, latera habentium dictis axibus,

Coroll. 1.
huius.

D

vel

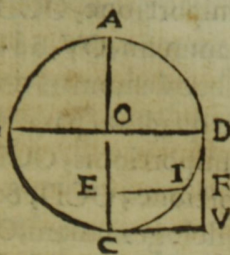
vel diametris parallela; habentibus autem illis appositas ibi conditiones in suis lateribus, eadem adsunt in axibus, vel diametris circularum, vel ellipsium; quibus circumscribuntur, & è contra; & ideò conclusiones, quæ collectæ sunt pro illis in dictis Theor. etiam pro omnibus quadratis circularum, vel ellipsium illis inscriptorum, vt demonstratæ recipi possunt, cum sint eorum partes proportionales, iisdem regulis pro omnibus quadratis circularum, vel ellipsium, & pro omnibus quadratis parallelogrammorum illis circumscriptorum, assumptis, quod, &c.

THEOREMA XII. PROPOS. XIII.

SI circulum, vel ellipsim duæ rectæ lineæ in terminis coniugarum diametrorum tetigerint inter se conuenientes, eisdem diametris ductis: Omnia quadrata constituti parallelogrammi ad omnia quadrata trilinei à dictis tangentibus, & ab inclusa curua comprehensi, regula altera diametrorum, erunt vt dictum parallelogrammum ad sui reliquum, dempto quadrante circuli, vel ellipsis iam dictæ, quod inscribitur prædicto parallelogrammo, simul cum excessu dicti quadrantis super duas tertias iam dicti parallelogrammi, quæ ratio erit proximè, vt 2 i. ad 2.

Sit circulus, vel ellipsis, ABCD, cuius diametri coniugatae, AC, BD, in quorum terminis, C, D, duæ rectæ lineæ ipsum tangentes inter se cōueniant in V. Dico ergo (sumpta regula qualibet diametrorum, vt, BD,) quod omnia quadrata parallelogrammi, OV, ad omnia quadrata trilinei,

nei, DCV, duabus tangentibus, DV,
VC, & ab ijs inclusa curua, DC, cō-
prehēsi sunt, vt idem parallelogram-
mum, OV, ad sui reliquum dempto
quadrante, OCD, circuli, vel ellipsis,
ABCD, simul cū eo spatio, quo idem
quadrans excedit duas tertias paral-
lelogrammi, OV. Sumatur intra, O
C, vtcunq; punctum, E, & per, E, ducatur ipsi, BD, paral-
lela, EF, secans curuam, DC, in, I. Omnia ergo quadrata
parallelogrammi, OV, ad rectangula sub parallelogram-
mo, OV, & semiportione, OCD, sunt vt parallelogram-
mum, OV, ad eandem semiportionem, OCD; sed eadem
ad omnia quadrata semiportionis, OCD, sunt sexquialte-
ra, ergo ad residuum erunt vt parallelogrammum, OV, ad
residuum semiportionis, OCD, demptis ab ea $\frac{3}{4}$. paral-
lelogrammi, OV, quarum idem parallelogrammum, OV, est
sexquialterum; residuum autem rectangulorum sub paral-
lelogrammo, OV, & semiportione, OCD, demptis omni-
bus quadratis semiportionis, OCD, sunt rectangula sub
semiportione, OCD, & trilineo, CDV, nam veluti in, EF,
ducta, vtcunq; quadratum, EI, detractū à rectangulo sub,
IE, EF, relinquit rectangulum sub, EI, IF, ita in cæteris se-
quitur; & illis simul collectis sequitur etiam, quod detra-
ctis omnibus quadratis semiportionis, OCD, à rectangu-
lis sub parallelogrammo, OV, & semiportione, OCD, re-
linquantur rectangula sub semiportione, OCD, & trili-
neo, DCV, ad hæc igitur, quæ sunt dictum residuum, om-
nia quadrata parallelogrammi, OV, erunt vt parallelo-
grammum, OV, ad residuum semiportionis, OCD, ab ea
demptis $\frac{3}{4}$. parallelogrammi, OV; eadem autem omnia
quadrata parallelogrammi, OV, ad rectangula sub paral-
lelogrammo, OV, & semiportione, OCD, i. ad omnia
quadrata semiportionis, OCD, vna cum rectangulis sub

Coroll. 1.
26. l. 2.
Coroll. 1.
huius.

Iux. dicta
pro C. 23.
l. 2.

Per C. 23.
12.

D 2

semi-

femiportione, OCD, & trilineo, CVD, sunt vt parallelogrammum, OV, ad femiportionem, OCD, vt paulò supra in hac demonstratione ostendimus, ergo, colligēdo, omnia quadrata parallelogrammi, OV, ad omnia quadrata femiportionis, OCD, vna cum rectangulis bis sub femiportione, OCD, & trilineo, CVD, sumptis, erunt vt parallelogrammum, OV, ad femiportionem, OCD, vna cum excessu, quo dicta femiportio, OCD, excedit $\frac{2}{3}$. parallelogrammi, OV, ergo, per conuersionem rationis, omnia quadrata parallelogrammi, OV, ad omnia quadrata trilinei, DCV, quæ remanent detractis omnibus quadratis femiportionis, OCD, vna cum rectangulis sub illa, & sub trilineo, DCV, bis sumptis, ab omnibus quadratis parallelogrammi, OV, (veluti detracto quadrato, EI, vna cum rectangulo bis sub, EI, IF, remanet quadratū, IF,) ad omnia quadrata trilinei, DCV, erunt vt parallelogrammum, OV, ad residuum, detracta femiportione, OCD, vna cum excessu, quo ipsa superat duas tertias parallelogrammi, OV, à dicto parallelogrammo, OV.

Per D 23.
h. 2.

11. huius.

Est verò parallelogrammum, OV, ad dictum spatium residuum proximè, vt 21. ad 2. nam si supponamus parallelogrammum, OV, esse 21. erit femiportio, OCD, eandem partium proximè 16. $\frac{1}{2}$. est .n. ad eam, sicut rectangulum, quod esset circulo, vel ellipsi, ABCD, circumscriptum, habens latera ipsis, AC, BD, axibus parallela, ad eundem circulum, vel ellipsim .i. vt 14. ad 11. proximè, vt ostendit Archimedes lib. de Dimensione Circuli, est .n. vt 14. ad 11. ita 21. ad 16 $\frac{1}{2}$. rursus duæ tertie parallelogrammi, OV, sunt 14. femiportio verò, OCD, quæ est proximè 16 $\frac{1}{2}$. excedit $\frac{2}{3}$. parallelogrammi, OV, .i. 14. per 2 $\frac{1}{2}$. si ergo femiportioni, OCD, quæ est proximè 16 $\frac{1}{2}$. iunxerimus excessum eiusdem femiportionis super $\frac{2}{3}$. parallelogrammi, OV, .i. 2 $\frac{1}{2}$. fiet totum consequens proximè 19. hoc si detrahatur à toto parallelogrammo, OV, quod

quod est 21. relinquentur 2. erit ergo parallelogrammū,
OV, ad hoc residuum proximè, vt 21. ad 2. vnde & omnia
quadrata parallelogrammi, OV, ad omnia quadrata trilinei,
DCV, erunt proximè vt 21. ad 2. quod erat ostendendum.

COROLLARIUM.

HINC patet, si nos præcisè sciamus, quam rationem habeant omnia quadrata parallelogrammi, OV, ad omnia quadrata trilinei, DCV, quia etiam scimus, quam rationem habeant omnia quadrata, CD, ad omnia quadrata semiportionis, OCD, sciemus etiam, quam rationem habeant eadem ad rectangula sub semiportione, OCD, & trilineo, DCV, bis sumpta, & item nota erit ratio ad eadem semel sumpta, quæ si iungatur omnibus quadratis semiportionis, OCD, componentur rectangula sub parallelogrammo, OV, & semiportione, OCD, & fiet nota ratio omnium quadratorum, OV, ad rectangula sub parallelogrammo, OV, & semiportione, OCD, quæ est eadem ei, quam habet parallelogrammum, OV, ad semiportionem, OCD, & idè hæc erit nota, sicut etiam erit nota ratio parallelogrammi circulo, vel ellipsi, ABCD, circumscripti, habentis latera parallela ipsis, AC, BD, ad eundem circulum, vel ellipsim, ABCD, & hinc haberetur circuli quadratura; idè querendum est, quam rationem habeant præcisè omnia quadrata, OV, ad omnia quadrata trilinei, DCV; quod hucusq; nec alijs, nec mihi compertum esse potuit.

Per C. 13.
l. 2.

Coroll. 1.
26. l. 2.

THEOREMA XIII. PROPOS. XIV.

SI circa parallelogrammi rectanguli quodlibet laterum, tamquam circa diametrum integrorum, semicirculus, vel semiellipsis, etiam ipso non existente rectangulo, descripti fuerint, circumferentia, autem circuli, vel curvæ
elli-

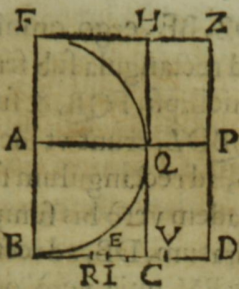
ellipſis non pertingat, neque ſecet oppoſitum prædicto latus, ſit autem regula parallelogrammi baſis: Omnia quadrata dicti parallelogrammi ad omnia quadrata figuræ, quæ reliquis tribus parallelogrammi lateribus (dempto eo, quod pro axi ſumptum eſt) & curua circuli, vel ellipſis continetur, erunt proximè, vt baſis eiſdem parallelogrammi ad ſui reliquum, demptis ab ea $\frac{1}{4}$. rectæ lineæ, quæ ſit æqualis dimidiæ ſecundæ diametri prædicti circuli, vel ellipſis, ſimil cū exceſſu, quo dicti $\frac{1}{4}$. excedunt $\frac{2}{3}$. tertiæ proportionalis duarum, quarum prima eſt dicta baſis, ſecunda autem dicta ſecundæ diametri dimidia.

Sit parallelogrammum, FD, & circa latus, FB, vt-
cunque tamquam circa diametrum (intellige autem ſemper diametrum hic, & in ſequentibus, vt eſt nomen commune diametro, & axi) integri ſit deſcriptus ſemicirculus, vel ſemiellipſis, FQB, cuius curua, FQB, neq; tangat, neq; ſecet latus, ZD, oppoſitum lateri, FB, bifariam autem diuiſa, FB, in, A, & per, A, ipſi, BD, baſi ducta parallela, AP, ſecetur à curua, FQB, vtcunq; in, Q; erit aut, AQ, dimidia ſecundæ axis circuli, vel ellipſis, cuius centrum, A; ducatur inſuper per, Q, ipſi, FB, parallela, HC, quæ tanget circulum dictum, vel ellipſim, & erit, BC, æqualis ipſi, AQ; fiat deinde, vt, DB, ad, BC, ita, BC, ad, BI, & ſumatur, BR, quæ ſit $\frac{1}{3}$, BI, & BE, quæ ſit $\frac{1}{3}$. ipſius, CB, &, EV, quæ ſit æqualis ipſi, ER, regula verò ſit, BD. Dico ergo omnia quadrata parallelogrammi, FD, ad omnia quadrata figuræ, quæ comprehenditur tribus lateribus, FZ, ZD, DB, & curua, FQB, eſſe, vt, BD, ad, DV, proximè. Omnia .n. quadrata parallelogrammi, FD, ad

re-

rectangula sub parallelogramo, FD
& semicirculo, vel semiellipsi, FQB,
sunt vt parallelogrammum, FD, ad
eundem semicirculum, vel semiellip-
sim, FQB; quia verò parallelogram-
mum, FD, ad parallelogrammum, F
C, est vt, DB, ad, BC, & item paral-
lelogrammum, FC, ad semicirculum,
vel semiellipsim, FQB, est proximè vt, 14. ad 11. idest vt,
CB, ad, BE, ergo ex æquali parallelogrammum, FD, ad se-
micirculum, vel semiellipsim, FQB, erit vt, DB, ad, BE, &
ideò omnia quadrata parallelogrammi, FD, ad rectangula
sub parallelogrammo, FD, & semicirculo, vel semiellipsi,
FQB, erunt vt, DB, ad, BE, .i. sumpta, DB, communi al-
titudine erunt, vt quadratum, DB, ad rectangulum sub,
DB, BE, quod seruatur.

Aduerte nunc, quod rectangula sub parallelogrammo,
FD, & semicirculo, vel semiellipsi, FQB, diuiduntur per
curuam, FQB, in rectangula sub quadrilineo, FQBDZ, &
semicirculo, vel semiellipsi, FQB, & in omnia quadrata se-
micirculi, vel semiellipsis, FQB, videndum ergo nunc est,
quam rationem habeant omnia quadrata, FD, ad omnia
quadrata semicirculi, vel semiellipsis, FQB, quod sic patet;
omnia quadrata, FD, ad omnia quadrata, FC, sunt vt qua-
dratum, DB, ad quadratum, BC, .i. ad rectangulum sub,
DB, BI, nam tres, DB, BC, BI, sunt cōtinuè proportiona-
les, omnia item quadrata, FC, omnium quadratorum se-
micirculi, vel semiellipsis, FQB, sunt sexquialtera .i. sunt
vt rectangulum, DBI, ad rectangulum, DBR, quia, BR, est
 $\frac{2}{3}$, BI, ergo ex æquali omnia quadrata, FD, ad omnia qua-
drata semicirculi, vel semiellipsis, FQB, sunt vt quadratū,
DB, ad rectangulum sub, DB, BR, omnia autem quadrata,
FD, ad rectangula sub, FD, & semicirculo, vel semiellipsi,
FQB, erant vt idem quadratum, DB, ad rectangulum sub,
DB,

Coroll. 1.
16. l. 2.

5. l. 2.
Arch. de
Dim. Cir.

5. l. 1.

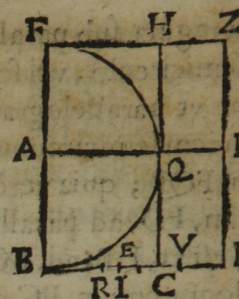
Per C. 13.
l. 2.

9. l. 2.
Elici etiā
potest ex
12. l. 2.

Coroll. 1.
huius.
5. l. 2.

DB, BE, ergo omnia quadrata, FD, ad rectangula sub semicirculo, vel semiellipsi, FQB, & sub quadrilineo, FQBDZ, erunt vt idem quadratum, DB, ad rectangulum sub, DB, & RE, ad eadem verò bis sumpta, vt idem quadratum, DB, ad rectangulū sub, DB, & RV, quia verò omnia quadrata, FD, ad omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsi, FQB, sunt vt quadratum, DB, ad rectangulum sub, DB, BR, ergo colligendo omnia quadrata, FD, ad omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsi, FQB, vna cum rectangulis sub semicirculo, vel semiellipsi, FQB, & quadrilineo, FQBDZ, bis sumptis, erunt vt quadratum, DB, ad rectangula sub, DB, BR, DB, RV, .i. ad rectangulum sub, DB, BV; quia verò si ab omnibus quadratis, FD, subtraxeris omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsi, FQB, vna cum rectangulis bis sub eodem semicirculo, vel semiellipsi, FQB, & sub quadrilineo, FQBDZ, remanent omnia quadrata quadrilinei, FQBDZ, ideò, per conuersionem rationis, omnia quadrata parallelogrammi, FD, ad omnia quadrata quadrilinei, FQBDZ, erunt vt quadratum, BD, ad rectangulum sub, BD, DV, .i. vt, BD, ad, DV, quod tantum proximè verificatur, non .n. parallelogrammum, FC, ad semicirculum, vel semiellipsim, FQB, est præcisè, vt 14. ad 11. sed tantum proximè, ideò, &c.

Desiderari nunc tantum videtur in hac demonstratione, quod probetur punctum, R, non identificari puncto, E, sed cadere inter, BE, quod sic faciliè patet, cum .n. ostensum sit omnia quadrata, FD, ad rectangula sub parallelogrammo, FD, & semicirculo, vel semiellipsi, FQB, esse vt quadratum, DB, ad rectangulum sub, DB, BE, insuper ostensum sit omnia quadrata, FD, ad omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsi, FQB, esse vt quadratum, DB, ad

Per D. 23.
1.2.

5. 1.2.

rectangulum sub, DB, BR, quoniam rectangula sub, FD, & semicirculo, vel semiellipsi, FQB, sunt maiora omnibus quadratis semicirculi, vel semiellipsi, FQB, idè etiam rectangulū sub, DB, BE, semper maius est rectangulo sub, DB, BR, & idè punctum, R, semper cadet inter punctum, B, & punctum, E, quocunq; deinde cadat punctum, I, unde patet, &c.

Similiter, quia omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsi, FQB, vna cum rectangulis sub eodem, & sub quadrilineo, FQBDZ, bis sumptis, minora sunt omnibus quadratis, FD, idè, BV, composita ex tribus, BR, RE, EV, minor est ipsa, BD, nam, DB, ad, BV, est, vt omnia quadrata, FD, ad compositum ex omnibus quadratis semicirculi, vel semiellipsi, FQB, & ex rectangulis sub eodem, & sub quadrilineo, FQBDZ, bis sumptis, unde omnia clarè patent.

COROLLARIUM.

HINC habetur omnia quadrata, FD, ad reliquū sui, demptis omnibus quadratis quadrilinei, FQBDZ, esse, vt DB, ad, BV.

THEOREMA XIV. PROPOS. XV.

Si circulo, vel ellipsi circumscribatur parallelogrammum, habebit latera eorundem diametris parallela; sumpto autem quolibet laterum pro regula; omnia quadrata dicti parallelogrammi rectanguli, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsi inscripti, vna cum rectangulis bis sub eodē circulo, & duobus trilineis cuilibet laterum adiacentibus; quæ non fuerunt sumpta pro regula,

E la,

la, erunt, vt dictum parallelogrammum ad dictum
circulum, vel ellipſim.

Sit circulus, vel ellipſis, MBEG, cuius centrum, A, per
quod tranſeāt diametri, ME, BG,
ductis autem tangentibus circu-
lum, vel ellipſim in punctis, M, B,
E, G, donec occurrant, ſit eidem
circumſcriptum parallelogram-
mum, HF, quod habebit latera,
parallela iſtis axibus, ME, BG, ſit
autem regula vtcunque, DF. Di-
co ergo omnia quadrata paralle-
logrammi, HF, ad omnia quadrata circuli, vel ellipſis, MB
EG, vna cum reſtāculis bis ſub eodem circulo, vel ellipſi,
MBEG, & ſub trilineis, MGN, GFE, adiacentibus lateri,
NF, ſumpto vtcunque ex duobus, HD, NF, quæ non ſunt
regula, eſſe vt parallelogrammum, HF, ad circulum, vel
ellipſim, MBEG. Omnia in quadrata parallelogrammi,
HF, ſunt ſexquialtera omnium quadratorum circuli, vel
ellipſis, MBEG, & ideo ſunt ad illa, vt parallelogrammum,
HF, ad ſui ipſius duas tertias, quod ſeruatur.

Coroll. 1.
huius.

Quoniam verò omnia quadrata parallelogrammi, AF,
ad reſtācula ſub eodem, & ſub ſemiportione, AEG, ſunt
vt parallelogrammum, AF, ad ſemiportionem, AEG, ea-
dem verò ad omnia quadrata ſemiportionis, AEG, ſunt
ſexquialtera .i. ſunt vt parallelogrammum, AF, ad ſui ip-
ſius $\frac{2}{3}$. Igitur eadem ad reliqua .ſ. ad reſtācula ſub ſemi-
portione, AEG, & trilineo, GEF, erunt vt parallelogram-
mum, AF, ad exceſſum, quo ſemiportio, AEG, excedit $\frac{2}{3}$.
parallelogrammi, AF, omnia autē quadrata, BF, ſunt qua-
drupla omnium quadratorum, AF, ergo omnia quadrata,
BF, ad reſtācula ſub ſemiportione, AEG, & trilineo, G
EF, erunt vt quater parallelogrammum, AF, ad dictum ex-
ceſſum

cessum .i. vt parallelogrammum, HF, ad dictum excessum,
& consequentibus quadruplicatis, omnia quadrata paral-
lelogrammi, BF, ad rectangula quater sub semiportione,
AEG, & trilineo, GEF, .i. ad rectangula bis sub portione,
BEG, & trilineo, GEF, erunt vt, HF, ad dictum excessum
quater sumptum, quia enim, AE, est diameter bifariam di-
uidit in portione, BEG, omnes ipsi, DF, æquidistantes, &
ideò rectangula quater sub semiportione, AEG, & trilineo,
GEF, fiunt rectangula bis sub portione, BEG, & trilineo,
GEF, omnia ergo quadrata parallelogrammi, BF, ad re-
ctangula bis sub portione, BEG, & trilineo, GEF, vel eo-
rum dupla .f. omnia quadrata parallelogrammi, HE, ad re-
ctangula bis sub circulo, vel ellipsi, MBEG, & sub trilineis,
MGN, GEF, erunt vt parallelogrammum, HF, ad quatuor
excessus semiportionis, AEG, super duas tertias parallelo-
grammi, AF, .i. ad excessum circuli, vel ellipsis, MBEG,
super $\frac{2}{3}$. parallelogrammi, HF, erant autem omnia quadra-
ta parallelogrammi, HF, ad omnia quadrata circuli, vel el-
lipsis, MBEG, vt idem parallelogrammum, HF, ad $\frac{2}{3}$. sui
ipsius, ergo omnia quadrata parallelogrammi, HF, ad om-
nia quadrata circuli, vel ellipsis, MBEG, simul cum rectan-
gulis bis sub eodem circulo, vel ellipsi, MBEG, & sub tri-
lineis, MNG, GFE, erunt vt parallelogrammum, HF, ad
sui ipsius $\frac{2}{3}$. vna cum excessu circuli, vel ellipsis, MBEG,
super easdem duas tertias .i. erunt vt parallelogrammum,
HF, ad circulum, vel ellipsim, MBEG, quod erat ostenden-
dum.

A L I T E R .

Omnia quadrata, BF, ad rectangula sub, BF, & sub por-
tione, BEG, sunt vt, BF, ad portionem, BEG, rectangula
verò sub portione, BEG, & parallelogrammo, BF, diuidun-
tur in rectangula sub, BEG, & , BDE, trilineo .i. sub tri-
lineo, GEF, & sub, BEG, & trilineo, GEF, & sub, BEG, &
eadem portione, BEG, .i. in omnia quadrata portionis, B
EG, ergo omnia quadrata, BF, ad omnia quadrata portio-

E 2 . . . nis,

10. l. 2.

Coroll. 1.
26. l. 2.
Per A. 13.
l. 2.

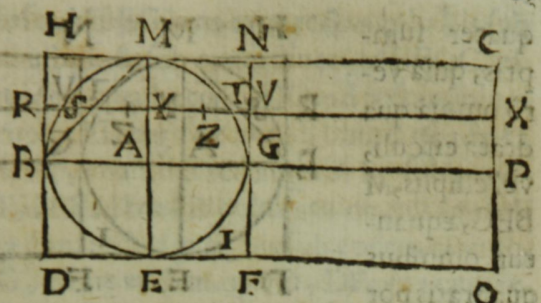
nis, BEG, simul cum reſtangulis ſub portione, BEG, & tri-
lineo, GEF, bis ſumptis, vel omnia quadrata, HF, ad om-
nia quadrata circuli, vel ellipſis, MBEG, ſimul cum reſtā-
gulis ſub circulo, vel ellipſi, MBEG, & trilineis, MNG, G
FE, bis ſumptis, erunt vt, BF, ad portionem, BEG, vel vt,
HF, ad circulum, vel ellipſim, MBEG, quod erat oſten-
dendum.

THEOREMA XV. PROPOS. XVI.

Si à parallelogrammo per lineam lateribus pa-
rallelam parallelogrammum abſcindatur,
quod intelligatur circulo, vel ellipſi circum-
ſcriptum, regula autem ſit parallelogrammi ba-
ſis: Omnia quadrata circūſcripti parallelogram-
mi, ſimul cum reſtangulis bis ſub eodem, & ſub
reliquo parallelogrammo per dictam parallelam
conſtituto, ad omnia quadrata dicti circuli, vel el-
lipſis, ſimul cum reſtangulis bis ſub eodem circulo,
vel ellipſi, & ſub quadrilineo duabus parallelis
circulum, vel ellipſim tangentibus, incluſaque ab
iſdem curua, & latere totius parallelogrammi,
quod circulum, vel ellipſim non tangit, compre-
henſo, erunt, vt dictum circumſcriptum paralle-
logrammum ad eundem circulum, vel ellipſim.

Sit ergo parallelogrammum, HO, cuius baſis, & regu-
la, DO, ductaque, NF, intra ipſum lateribus, HD, CO, pa-
rallela, ſit abſciſſum à toto parallelogrammo, HO, paral-
lelogrammum, HF, intelligatur autem circumſcriptū cir-
culo, vel ellipſi, MBEG, cuius centrum, A, per quod tran-
ſeant diametri, ME, &, BG, quæ ſit producta vſque in, P,
erunt

erunt autem
dictæ diame-
tri parallelæ
parallelogra-
mi, HO, late-
ribus, transi-
buntque per
puncta cõta-

ctuum, M, B, E, G. Dico igitur omnia quadrata parallelo-
grammi, HF, simul cum rectangulis bis sub, HF, & paral-
lelogrammo, FC, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis,
MBEG, simul cum rectangulis bis sub eodem circulo, vel
ellipsi, MBEG, & sub quadrilineo, MGEOC, esse vt paral-
lelogrammi, HF, ad circulum, vel ellipsim, MBEG: Om-
nia in quadrata parallelogrammi, HO, ad omnia quadrata
parallelogrammi, MO, sunt vt quadratum, DO, ad quadra-
tum, OE, omnia item quadrata parallelogrammi, MO, ad
rectangula sub parallelogrammo, MO, & portione, MGE,
sunt vt, MO, ad portione, MGE, fiat vt, MF, ad portio-
nem, MGE, ita, FE, ad, EI, erit ergo vt, MO, ad portione,
MGE, ita, OE, ad, EI, ergo omnia quadrata, MO, ad re-
ctangula sub, MO, & portione, MGE, erunt vt, OE, ad, EI,
i. vt quadratum, OE, ad rectangulum sub, OE, EI, erant
autem omnia quadrata, HO, ad omnia quadrata, OM, vt
quadratum, DO, ad quadratum, OE, ergo ex æquali om-
nia quadrata, HO, ad rectangula sub, MO, & sub portione,
MGE, erunt vt quadratum, DO, ad rectangulum sub, OE,
EI, ad eadem verò quater sumpta, vt quadratum, DO, ad
rectangulum sub, OE, & quadrupla, EI; rectangula autem
sub, MO, & portione, MGE, æquantur rectangulis sub qua-
drilineo, MGEOC, & portione, MGE, vna cum omnibus
quadratis portionis, MGE, illa igitur quater sumpta red-
dunt quater rectangula sub portione, MGE, & quadrilineo,
MGEOC, vna cum omnibus quadratis portionis, MGE,
qua-

9. l. 2.

Coroll. 1.

26 l. 2.

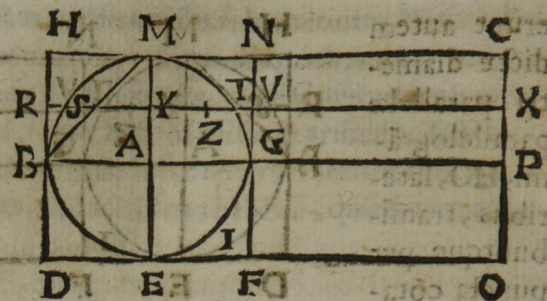
1 l. 2.

Per C 23,
l. 2.

Per D. 23. quater sum-

l. 2.

ptis, quia ve-
rò omnia qua-
drata circuli,
vel ellipsis, M
BEG, æquan-
tur omnibus
quadratis por-

tionis, MBE, & portionis, MGE, vna cum rectangulis bis
sub vtrifq; portionibus. i. vna cum omnibus quadratis por-
tionis, MGE, bis sumptis, & omnia quadrata portionis, M
BE, æquantur omnibus quadratis portionis, MGE, ideò
omnia quadrata portionis, MGE, quater sumpta æquatur
omnibus quadratis circuli, vel ellipsis, MBEG, item rectan-
gula sub portione, MGE, & quadrilineo, MGEOC, quater
æquantur rectangulis sub toto circulo, vel ellipsi, MBEG,
& sub quadrilineo, MGEOC, bis sumptis, itaut hucusque
probauerimus rectangula sub portione, MGE, & paralle-
logrammo, MO, quater sumpta æquari omnibus quadratis
circuli, vel ellipsis, MBEG, vna cum rectangulis bis sub eo-
dem circulo, vel ellipsi, & sub quadrilineo, MGEOC, quo-
niam verò ostensum est omnia quadrata, HO, ad rectangu-
la sub portione, MGE, & parallelogrammo, MO, quater
sumpta esse, vt quadratum, DO, ad rectangulum sub, OE,
& quadrupla, EI, ideò ex æquali omnia quadrata, HO, ad
omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MBEG, vna cum re-
ctangulis bis sub eodem circulo, vel ellipsi, & sub quadri-
lineo, MGEOC, erunt vt quadratum, DO, ad rectangulum
sub, OE, & sub quadrupla, EI, quod, serua.

34. l. 2.

Quoniam verò omnia quadrata, HF, vna cum rectan-
gulis bis sub parallelogrammis, HF, FC, ad omnia quadra-
ta, HO, sunt, vt vnum, ad vnum. s. vt quadratum, DF, vna
cum rectangulo bis sub, DF, FO, ad quadratum, DO, om-
nia quadrata verò parallelogrammi, HO, ad omnia quadra-
ta

ra circuli, vel ellipsis, MBEG, vna cum rectangulis bis sub eodem circulo, vel ellipsi, & sub quadrilineo, MGEOC, esse ostensa sunt, vt idem quadratum, DO, ad rectangulum sub, OE, & quadrupla, EI, ergo ex aequali omnia quadrata parallelogrammi, HF, vna cum rectangulis bis sub parallelogrammis, HF, FC, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MBEG, vna cum rectangulis bis sub eodem circulo, vel ellipsi, MBEG, erunt vt quadratum, DF, vna cum rectangulo sub, DF, FO, bis, ad rectangulū sub, OE, & quadrupla, EI, vel erunt, vt eorum dimidia .s. vt dimidiū quadrati, DF, quod erit rectangulum, DFE, vna cum rectangulo sub, DFO, semel (ex quibus componetur rectangulum sub, OE, FD,) ad rectangulum sub, OE, & dupla, EI, vel, vt adhuc horum dimidia .s. vt rectangulū sub, OE, & ED, ad rectangulū sub, OE, & EI, .i. vt, DE, ad, EI, quia, OE, altitudo est communis, ostensum ergo est omnia quadrata HF, vna cū rectangulis bis sub parallelogrammis, HF, FC, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MBEG, vna cum rectangulis bis sub eodem, & sub quadrilineo, MGEOC, esse, vt, DE, vel, FE, ad, EI, .i. vt parallelogrammū, ME, ad portionem, MGE, vel vt parallelogrammum, HF, ad circulum, vel ellipsim, MBEG, quod erat propositum.

THEOREMA XVI. PROPOS. XVII.

OMnia quadrata parallelogrammi circulo, vel ellipsi circumscripti (regula basi) ad omnia quadrata figuræ compositæ ex circulo, vel ellipsi, & ex duobus trilineis adiacētibus lateri, quod non est regula, nec ipsi parallelum, veluti dicitur in Th. 14. erunt, vt idem parallelogrammum ad circulum, vel ellipsim, cui circum-

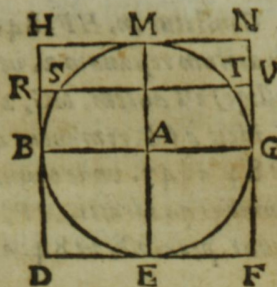
scri-

scribitur, vna cum eo spatio, quod relinquitur, dempto à quarta parte dicti parallelogrammi circuli, vel ellipsis quadrante, simul cū excessu, quo idem quadrans superat duas tertias dicti parallelogrammi .i. erit, proximè, vt 21. ad 17.

Exponatur dequò figura Theor. 14. Dico omnia quadrata parallelogrammi, HF, ad omnia quadrata figuræ compositæ ex circulo, vel ellipsi, MBEG, & trilineis, MGN, EGF, esse vt, HF, ad circulum, vel ellipsim, MBEG, vna cum residuo, dempto à parallelogrammo, MG, circuli, vel ellipsis, quadrante, MGA, simul cum eo excessu, quo idem quadrans superat duas tertias parallelogrammi, MG. Etenim ostensum est omnia quadrata, HF, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MBEG, vna cum rectangulis bis sub eodem, & sub trilineis, MNG, GFE, esse vt, HF, ad circulum, vel ellipsim, MBEG, quod serua.

Uterius, quia omnia quadrata, HG, ad omnia quadrata, MG, sunt vt quadratum, BG, ad quadratum, GA, .i. vt parallelogrammum, HF, ad parallelogrammum, MG, in
 9. l. 2. super omnia quadrata, MG, ad omnia quadrata trilinei, MGN, sunt vt, MG, ad residuū dempto quadrante, MAG, simul cum eo spatio, quo idem superat duas tertias rectanguli, MG, ab eodem rectangulo, MG, ergo ex æquali omnia quadrata, HG, ad omnia quadrata trilinei, MGN, erunt vt, HF, ad residuum, dempto quadrante, MAG, simul cum eo spatio, quo idem superat $\frac{2}{3}$. rectanguli, MG, ab eodem
 10. l. 2. rectangulo, MG, & duplicatis proportionis terminis, omnia quadrata, HF, ad omnia quadrata trilineorum, MNG, GFE, erunt vt duplum, HF, ad duplum illius residui .i. vt, HF, ad vnum illud residuum; omnia autem quadrata eiusdem, HF, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MBEG, simul cū rectangulis bis sub eodem, & sub trilineis, MNG, GFE,

GFE, sunt vt, HF, ad circulum, vel ellipsum, MBEG, ergo, colligēdo, omnia quadrata, HF, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis, MBEG, & ad omnia quadrata trilineorum, MNG, GFE, simul cū rectangulis bis sub circulo, vel ellipsi, MBEG, & trilineis, MNG, GFE, idest

ad omnia quadrata figuræ, NMBEF, erunt vt, HF, ad circulum, vel ellipsum, MBEG, simul cum residuo, dempto à parallelogrammo, MG, quadrante, MAG, & eo spatio, quo idem excedit duas tertias parallelogrammi, MG.

Per D. 12.
l. 2.

Dico nunc hanc rationem esse, vt 21. ad 17. proximè, parallelogrammum enim, MG, ad dictum residuum est, vt 21. ad 2. proximè, vt ostendimus Th. 12. parallelogrammum verò, HF, quadruplum est ipsius, MG, ergo, HF, ad illud residuum est, vt 84. ad 2. proximè, est autem idem, HF, ad circulum, vel ellipsum, MBEG, vt 14. ad 11. proximè .i. vt 84. ad 66. ergo parallelogrammū, HF, ad compositum ex circulo, vel ellipsi, MBEG, & dicto residuo est, vt 84. ad 68. proximè .i. vt 21. ad 17. proximè, idè omnia quadrata, HF, ad omnia quadrata figuræ, NMBEF, sunt proximè, vt 21. ad 17. patet ergo propositum.

COROLLARIUM I.

HINC patet, quoniam omnia quadrata, HF, omnium quadratorū, MF, sunt quadrupla, quod sunt ad illa, vt, HF, ad, MG, & idè, si dempseris omnia quadrata, MF, ab omnibus quadratis figura, NMBEF, omnia quadrata, HF, ad residuum erunt, vt, HF, ad illud, quod relinquitur, dempto, MG, à circulo, vel ellipsi, MBEG, & residuo sapius dicto .s. quod remanet ablato ab, MG, quadrante, MAG, & eo excessu, quo idem superat 2, MG, est aut, HF, ad hac remanētia spatia proximè, vt 84. ad 47.

p. l. 2.

F

Cor-

Constituatur .n. HF, 84. erit circulus, vel ellipsis, MBEG, 66. & dictum residuum 2. ut supra ostendimus (proximè semper intellige) est autem, MG, 21. demas ergo 21. à composito ex 66. & 2. id est à 68. remanent 47. est ergo, HF, ad remanentia spatia, ut 84. ad 47. unde omnia quadrata, HF, ad residuum, demptis omnibus quadratis, MF, ab omnibus quadratis figura, NMBEF, erunt, proximè, ut 84. ad 47. quod est propositum.

COROLLARIUM II.

HINC etiam patet, quoniam omnia quadrata, MF, ad omnia quadrata trilineorum, MNG, GFE, sunt, ut 21. ad 2. proximè, quod ad sui reliquum erant, ut 21. ad 19. proximè, sunt autem omnia quadrata, HF, quadrupla omnium quadratorum, MF. & ideo omnia quadrata, HF, ad residuum, demptis omnibus quadratis trilineorum, MNG, GFE, ab omnibus quadratis, MF, erunt proximè, ut 84. ad 19. sunt autem omnia quadrata, HF, ad residuum, demptis omnibus quadratis, MF, ab omnibus quadratis figura, NMBEF, ut 84. ad 47. proximè, ergo residuum primum, id quod relinquitur, demptis omnibus quadratis trilineorum, MNG, GFE, ab omnibus quadratis, MF, ad residuum secundum, id est ad id, quod relinquitur, demptis omnibus quadratis, MF, ab omnibus quadratis figura, NMBEF, erit proximè, ut 19. ad 47. unde patet, &c.

THEOREMA XVII. PROPOS. XVIII.

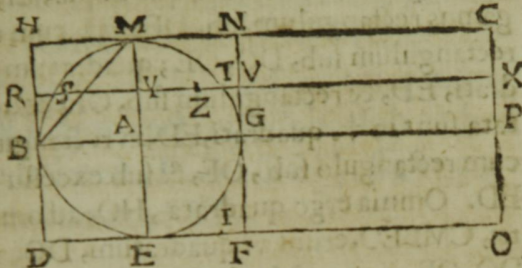
EXponatur denuo figura Prop. 16. Dico omnia quadrata, HO, (regula eadem ibi sumpta) ad omnia quadrata figuræ compositæ ex parallelogrammo, MO, & semicirculo, vel semiellipsi, MBE, esse, ut quadratum, DO, ad rectangulum sub, DO, OE, una cum rectangulo sub, OE,

OE, & sub excessu, quo dupla, EI, superat, EF, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, DE.

Quoniam ergo omnia quadrata figuræ, CMBE O, diuiduntur per lineam, ME, in omnia quadrata parallelogrammi, MO, in omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsis, MBE, & in rectangula bis sub, MO, &

Per D. 3.
l. 2.

sub semicirculo, vel semiellipsi, MBE, patet primò, quod omnia quadrata, HO, ad omnia quadrata, MO, sunt, ut

quadratum, DO, ad quadratum, OE. Insuper omnia quadrata, HO, ad omnia quadrata, HE, sunt ut quadratum, OD, ad quadratum, DE, omnia verò quadrata, HE, ad omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsis, MBE, sunt ut quadratum, DE, ad sui ipsius $\frac{2}{3}$. ergo ex æquali omnia quadrata, HO, ad omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsis, MBE, sunt ut quadratum, OD, ad $\frac{2}{3}$. quadrati, DE. Vterius omnia quadrata, HO, ad omnia quadrata, MO, sunt ut quadratum, DO, ad quadratum, OE, omnia item quadrata, MO, ad rectangula sub, MO, & semicirculo, vel semiellipsi, MBE, sunt ut, OM, ad semicirculum, vel semiellipsim, MBE, .i. ut, OE, ad, EI, nam facta est, FE, ad, EI, ut, MF, ad semicirculum, vel semiellipsim, MBE; ad eadem verò rectangula bis sumpta, erunt ut, OE, ad duplam, EI; igitur, colligendo, omnia quadrata, HO, ad omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsis, MBE, ad omnia quadrata, MO, & ad rectangula bis sub semicirculo, vel semiellipsi, MBE, & sub, MO, simul sumpta .i. ad omnia quadrata figuræ, CMBE O, erunt

Coroll. 2.
huius.

Coroll. 1.
26 l. 2.

F 2

vt

vt quadratum, OD, ad quadratū, OE, ad $\frac{2}{3}$. quadrati, DE, cum rectangulo sub, OE, & dupla, EI, simul sumpta; quia verò semicirculus, vel semiellipsis, MGE, est plusquam dimidium parallelogrammi, MF, etiam, EI, erit plusquam dimidia, EF; & ideo dupla, EI, excedet ipsam, EF, vel ipsam, DE, rectangulum ergo sub, OE, & dupla, EI, poterimus diuidere in rectangulum sub, OE, & ED, & in rectangulū sub, OE, & excessu, quo dupla, EI, superat, ED, iungamus rectangulum sub, DE, EO, cum quadrato, EO, fiet rectangulum sub, DO, OE; quadratum ergo, OE, $\frac{1}{3}$. quadrati, ED, & rectangulum sub, OE, & dupla, EI, commutata sunt in $\frac{2}{3}$. quadrati, ED, in rectangulum sub, DO, OE, cum rectangulo sub, OE, & sub excessu duplæ, EI, super, ED. Omnia ergo quadrata, HO, ad omnia quadrata figuræ, CMBO, erunt vt quadratum, DO, ad rectangulū sub, DO, OE, cum rectangulo sub, OE, & sub excessu duplæ, EI, super, ED, vel, EF, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, DE, quod erat ostendendum.

COROLLARIUM.

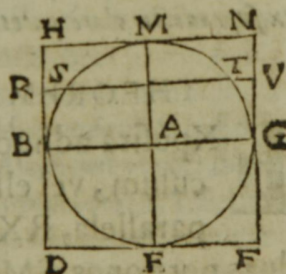
PATET autem omnia quadrata, HP, ad omnia quadrata figura, BMCP, esse pariter, vt quadratum, BP, ad rectangulum sub, BP, PA, vna cum rectangulo sub, PA, & sub excessu, quo dupla, EI, superat, EF, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, BA. Et quoniam, iuncta, BM, ostensum est omnia quadrata, HP, ad omnia quadrata trapezij, MB, PC, esse vt quadratum, BP, ad rectangulum, BPA, vna cum $\frac{1}{3}$. quadrati, AB, ideo eadem omnia quadrata, HP, ad residuum omnium quadratorum figura, quæ scilicet, MCPB, & curua, MB, continetur, demptis ab iisdem omnibus quadratis trapezij, BMCP, erunt vt idem quadratum, BP, ad rectangulum sub, AP, & sub excessu dupla, EI, super, EF, vna cum $\frac{2}{3}$. quadrati, BA.

THEO.

THEOREMA XVIII. PROPOS. XIX.

Exposita adhuc figura Propos. 15. & intra circulum, vel ellipsum, MBEG, ducta, RV, utcunq; regulę, DF, parallela, diuidente ipsum circulum, vel ellipsum in duas utcunque portiones, SMT, SET. Dico omnia quadrata portio- nis, SMT, cum rectangulis bis sub eadem portio- ne, & sub quadrilineo, MTVN, ad omnia quadra- ta portionis, SET, cum rectangulis bis sub eadem portione, & sub trilineis, TGV, GEF, esse vt por- tio, SMT, ad portionem, SET.

Quoniam .n. rectangula sub portione, SMT, & parallelogrammo, HV, ad omnia quadrata, HV, sunt vt portio, SMT, ad parallelogrammum, HV, rectangula verò sub, SMT, & parallelogrammo, HV, diuiduntur in rectangula sub, SMT, & sub, SMT, .i. in omnia qua- drata, SMT, & in rectangula sub, SMT, & sub quadrilineis, HRSM, MTVN, .i. bis sub, SMT, & sub quadrilineo, MTVN; nam cũ, ME, sit diameter, bifariam diuidit tum ordinatim applicatas in parallelogrammo, HF, tum in circulo, vel ellipsi, MBEG, & ideo e ccessus earundem linearum hinc inde relinquuntur æquales, vnde in quadrilineis, HRSM, MTVN, lineę in eadem rectitudi- ne sumptę sunt æquales, ideo omnia quadrata portionis, SMT, & rectangula sub eadem, & sub quadrilineo, MTVN, bis sumpta, sunt ad omnia quadrata, HV, vt portio, SMT, ad parallelogrammum, HV. Omnia insuper quadrata, HV, ad

Coroll. 1.
16 l. 2.
Per A. 13.
l. 2.

10 L2.

ad omnia quadrata, VD, sunt vt, HR, ad, RD, i. vt, HV, ad, VD; eodem deniq; modo, quo supra, ostendemus omnia quadrata, RF, ad omnia quadrata portionis, SET, cum rectangulis bis sub eadem, & sub trilineis, TGV, GEF, esse vt, RF, ad portionem, SET, ergo ex æquali, omnia quadrata portionis, SMT, cum rectangulis bis sub eadem, & sub quadrilineo, MTVN, ad omnia quadrata portionis, SET, cum rectangulis bis sub eadem, & sub trilineis, TGV, GFE, erunt vt portio, SMT, ad portionem, SET, quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM.

HINC patet omnia quadrata parallelogrammorum in eadem altitudine cum portionibus, vel frustibus portionum existentium, ad omnia quadrata earundem simul cum rectangulis bis sub ysdem, & sub quadrilineis, vel trilineis, quæ illis è regione respondent lateri, NF, adiacentia, veluti supra fuerant quadrilineum, MTVN, & trilineum, TGV, GEF, esse, vt eadem parallelogramma ad easdem portiones, vel portionum frusta, quod ex supradictis clarè patet.

THEOREMA XIX. PROPOS. XX.

EXposita adhuc figura Prop. 16. & intra circulum, vel ellipsum ducta quacunq; regulæ parallela, RX, diuidente ipsum vtcunq; in duas portiones, SMT, SET. Dico omnia quadrata portionis, SMT, cum rectangulis bis sub eadem, & sub quadrilineo, MTXC, ad omnia quadrata portionis, SET, cum rectangulis bis sub eadem, & sub quadrilineo, TGEOX, esse vt portio, SMT, ad portionem, SET.

Fiat

Fiât prius,

vt, MV, ad se-

miportionem

MYT, sic, VY,

ad, YZ: Om-

nia ergo qua-

drata, MX, ad

rectâgula sub,

MX, & semi-

portione, MYT, sunt vt, MX, ad, MYT, diuide rectângula

sub, MX, & MYT, in omnia quadrata, MYT, & in rectan-

gula sub, MYT, & sub, MTXC, omnia ergo quadrata, MX,

ad omnia quadrata, MYT, cum rectangulis sub, MYT, &

sub quadrilineo, MTXC, erunt vt, MX, ad, MYT, .i. vt, X

Y, ad, YZ, .i. vt quadratum, XY, ad rectângulum sub, XY,

& YZ, eadem verò ad hæc quater sumpta erunt, vt qua-

dratum, XY, ad rectângulum sub, XY, & quadrupla, YZ,

sunt autem omnia quadrata semiportionis, MYT, quater

sumpta æqualia omnibus quadratis portionis, MST, & rect-

ângula sub, MYT, & quadrilineo, MTXC, quater sumpta

æqualia rectangulis sub eodem quadrilineo, & sub portio-

ne, SMT, bis sumptis, nam portib, SMT, bis cõtinet semi-

portionem, MYT, ergo conuertendo, omnia quadrata

portionis, SMT, cum rectangulis bis sub eadem, & quadri-

lineo, MTXC, ad omnia quadrata, MX, erunt vt rectângu-

lum sub quadrupla, YZ, & sub, YX, ad quadratũ, YX, om-

nia autem quadrata, MX, ad omnia quadrata, HV, cum re-

ctangulis bis sub parallelogrammis, HV, VC, sunt vt vnum

ad vnum .i. vt quadratum, YX, ad quadratum, RV, cum

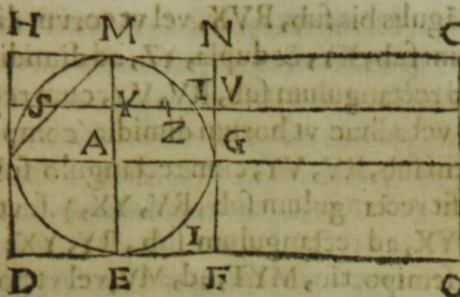
rectangulis bis sub, RV, VX, ergo ex æquali omnia quadra-

ta portionis, SMT, cum rectangulis bis sub eadem, & sub

quadrilineo, MTX, ad omnia quadrata, HV, cum rectan-

gulis bis sub parallelogrammis, HV, VC, erunt vt rectan-

gulum sub, XY, & quadrupla, YZ, ad quadratum, RV, cum

Coroll. 1.
26. l. 2.

C. 23. l. 2.

D. 23. hu-
ius.

re-

rectangulis bis sub, RVX, vel vt eorum dimidia .s. vt rectangulum sub, XY, & dupla, YZ, ad dimidium quadrati, RV, .s. ad rectangulum sub, RV, VY, cum rectangulo sub, RV, VX, vel adhuc vt horum dimidia (componere autem rectangulum sub, RV, VY, cum rectangulo sub, RV, VX, ex quibus fit rectangulum sub, RV, YX,) .s. vt rectangulum sub, ZY, YX, ad rectangulum sub, RY, YX, .s. vt, ZY, ad, YR, .s. vt semiportio, MYT, ad, MV, vel vt portio, SMT, ad, HV.

Insuper omnia quadrata, HV, cum rectangulis bis sub parallelogrammis, HV, VC, ad omnia quadrata, RF, cum rectangulis bis sub parallelogrammis, RF, FX, sunt vt, HR, ad, RD, & tandem modo superiori ostendemus omnia quadrata, RF, cum rectangulis bis sub parallelogrammis, RF, FX, ad omnia quadrata portionis, SET, cum rectangulis bis sub eadem, & sub quadrilineo, TGEOX, esse vt, RF, ad portionem, SET, ergo ex æquali omnia quadrata portionis, SMT, cum rectangulis bis sub eadem, & sub quadrilineo, MTXC, ad omnia quadrata portionis, SET, cum rectangulis bis sub eadem, & sub quadrilineo, TGEOX, erunt vt portio, SMT, ad portionem, SET, quod ostendere oportebat.

C O R O L L A R I V M.

HINC patet omnia quadrata parallelogrammorum in eadem altitudine cum portionibus, vel portionum frustibus existentium, una cum rectangulis bis sub iisdem parallelogrammis, & reliquis parallelogrammis illis in directum existentibus, ad omnia quadrata portionum, vel frustorum eorundem, simul cum rectangulis bis sub iisdem, & sub quadrilineis illis in directum iacentibus, veluti fuerant quadrilineum, MTXC, TGEOX, esse, vt dicta parallelogramma ad dictas portiones, vel portionum frusta; quod ex prædictis clarè patet; Vnde ex. g. omnia quadrata, RG, simul cum rectangulis bis sub parallelogrammis, RG, GX, ad omnia quadrata frusti, SBT, cum rectangulis bis sub, SBT, & qua-

& quadrilineo, TG, PX , erunt ut parallelogrammum, RG , ad finem, $SBGT$, hoc .n. pariter ostendetur, veluti probatum est omnia quadrata, HV , simul cum reſt angulis bis ſub, HV, VC , ad omnia quadrata portionis, SMT , ſimul cum reſt angulis bis ſub eadem. & ſub quadrilineo, $MTXC$, eſſe ut, HV , ad portionem, SMT , unde manifeſtum eſt, quod in hoc Corollario colligitur.

THEOREMA XX. PROPOS. XXI.

SI in circulo, vel ellipſi aptetur reſta linea, per cuius extrema puncta ducantur duæ reſtæ lineæ, quæ ſint (exiſtente apta parallela vni axium, vel diametrorum) parallelæ ſecundo axi, vel diametro, quæ ſumatur pro regula: Reſtangula ſub portione minori abſciſſa per aptatam, & ſub quadrilineo, quod aptata, & duabus dictis parallelis uſq; ad curuam circuli, vel ellipſis productis, & ab iſdem incluſa curua comprehenditur, in circulo, erunt æqualia reſtangulis ſub duobus triangulis per diametrum quadrati, vel rhombi (& hoc in ellipſi cum diametri coniugate ſe obliquæ ſecabunt, quibus latera dicti rhombi ſint æquidiſtantiæ) ab eadem aptata deſcripti in iſdem conſtitutis: In ellipſi verò ad eadem reſtangula, erunt ut quadratum ſecundi axis, vel diametri, ad quadratum primæ.

Sit primò circulus, $ABFH$, & in eo vtcunque aptata reſta, AB , parallela diametro, ER , & per puncta, AB , producantur uſq; ad circumferentiam, HF , duæ, AH, BF , parallelæ ſecundæ diametro, ST , quæ ſumatur pro regula, quia

G

autem

Defin. 7.
4. Elem.

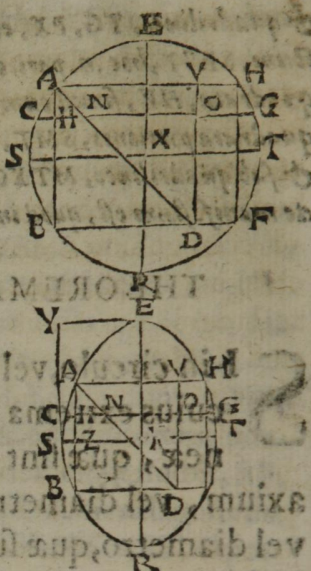
autem circulus est, ESRT, ideò coniugatae diametri, ER, ST, se-
 secant ad angulos rectos, & sunt
 coniugati axes, & ideò, AH, BF,
 sunt perpendiculares ipsi, AB;
 super, AB, ergo fit descriptum
 quadratum, AD, & in eo ducta
 diameter, AD. Dico ergo re-
 ctangula sub portione, ASB, &
 quadrilneo, AB, FH, esse æqua-
 lia rectangulis sub duobus trian-
 gulis, ABD, AVD, sumatur enim
 in, AB, utcumq; punctum, M, &
 per, M, ducatur ipsi, BF, paralle-
 la, CG, secans, AD, in, N; VD,
 in, O, & curvam circuli in, CG,
 quia ergo duæ, AB, CG, in circulo se secant in puncto, M,
 rectangulum, GMC, est æquale rectangulo, BMA, & quia
 AM, est æqualis ipsi, MN, & MB, ipsi, NO, rectangulum,
 AMB, est æquale rectangulo, MNO, ergo rectangulum,
 CMG, erit æquale rectangulo, MNO, idem de cæteris pro-
 babitur, ergo rectangula sub portione, ACB, & quadrili-
 neo, ABFGH, erunt æqualia rectangulis sub triangulis, A
 BD, AVD, quod est propositum in circulo.

35.8. etc.

Velut in
circulo.

Sit nunc in inferiori figura ellipsis, ESRT, centrum, X,
 axes, vel diametri coniugatae, ER, prima, ST, secunda, fit
 autem in ipso aptata, AB, parallela ipsi, ER, per cuius ex-
 trema puncta, AB, productæ sint usque ad curvam ellipsis
 duæ, AH, BF, parallelae secundæ axi, vel diametro, ST, sit
 insuper descriptum quadratum, vel rhombus, AD, cuius
 latera diametris, ER, ST, sint parallela, & in eo ducta dia-
 meter, AD, & per puncta, E, S, sint etiam ductæ tangen-
 tes, EY, SY, coincidentes in, Y, quæ erunt parallelae dia-
 metris, ER, ST, .f. YE, ipsi, ST, & YS, ipsi, ER, erit ergo,

vt

ut quadratum, EY, ad quadratum, YS, ita rectangulum, TZS, ad rectangulum, BZA, eodem modo (sumpto ia, AB, utcumq; puncto, M, & per, M, ducta, CMG, parallela ipsi, BF,) sequetur rectangulum, GMC, ad rectangulum, BMA, esse ut quadratum, EY, ad quadratum, YS, ergo rectangulum, TZS, ad rectangulum, BZA, erit ut rectangulum, GMC, ad rectangulum, BMA, & sic de reliquis ostendemus .i. rectangula sub portione, ASB, & quadrilineo, AHTFB, ad rectangula sub omnibus abscissis, AB, & residuis abscissarum eiusdem .i. ad rectangula sub triangulis, ABD, AV D, (sunt .n. rectangula sub omnibus abscissis, AB, & residuis abscissarum eiusdem, æqualia rectangulis sub duobus triangulis, ABD, AV D,) erunt ut rectangulum, TZS, ad rectangulum, AZB, .i. ut quadratum, EY, ad quadratum, YS, vel ut quadratum, SX, ad quadratum, XE, vel ut quadratum, ST, ad quadratum, ER; ergo rectangula sub portione, ASB, & quadrilineo, AHTFB, ad rectangula sub triangulis, ABD, AV D, erunt ut quadratum, ST, ad quadratum, ER; quod ostendere oportebat.

Ex 3. Coroll.
nic p. 17.

Coroll. 2.
prop. 12.
h. 2.

COROLLARIUM.

HINC patet, quoniam probauimus, omnia quadrata, AD, sexcupla esse rectangulorum sub triangulis, ABD, AV D, quod in circulo eadem quadrata sint sexcupla rectangulorum sub portione, ASB, & quadrilineo, AHTFB. In ellipsi vero, quia pariter omnia quadrata, AD, rectangulorum sub triangulis, ABD, AV D, sunt sexcupla, sunt ad illa, ut cubus, AB, ad sui ipsius sextam partem, in super rectangula sub triangulis, ABD, AV D, ad rectangula sub portione, ASB, & quadrilineo, AHTFB sunt ut quadratum, ER, conuertendo, ad quadratum, ST, .i. ut sexta pars cubi, AB, ad eiusdem talem partem, ad quam ipsa sexta pars sit, ut quadratum, ER, ad quadratum, ST, hinc ex aequali omnia quadrata, AD, in ellipsi, ad rectangula sub portione, ASB, & qua-

Coroll. 24.
h. 2.

drilineo, $AHTFB$, erunt ut cubus, AB , ad sui ipsius eam partem, ad quam eiusdem cubi, AB , sexta pars sit veluti quadratum, ER , ad quadratum, ST . Verum si in ellipsi diametri non sint axes, vice cubi, AB , concludemus omnia quadrata, AD , ad rectangula sub portione, ASB , & quadrilineo, $AHTFB$, esse ut parallelepipedum sub altitudine, AB , basi rhombo, quod ab ipsa, AB , describitur, ad sui ipsius eam partem, ad quam eiusdem parallelepipedum pars sexta sit veluti quadratum, ER , ad quadratum, ST .

THEOREMA XXI. PROPOS. XXII.

SI intra parallelogrammum, quod circulo, vel ellipsi sit circumscriptum, ducatur lateribus eiusdem parallela quædam recta linea per circuli, vel ellipsis centrum non transiens, altero reliquorum laterum regula existente. Omnia quadrata parallelogrammi, quod maiori portioni circuli, vel ellipsis iam dicti, remanet circumscriptum, ad omnia quadrata figuræ compositæ ex maiori portione, & duobus trilineis, qui ad basim eiusdem hinc inde extra constituuntur, demptis eorundem trilineorum omnibus quadratis, erunt in circulo, ut parallelepipedum sub basi parallelogrammo dictæ portioni maiori circumscripto, altitudine eiusdem portionis diametro ad cylindricum sub basi eadem maiori portione, altitudine differentia diametrorum maioris, ac minoris factarum portionum, vna cum sexta parte cubi basis eiusdem portionis. In ellipsi verò erunt, ut parallelepipedum sub basi parallelogrammo maiori portioni similiter circumscripto, altitudine eius-

eiusdem portioneis diametro, ad cylindricum sub
basi eadem maiori portione, altitudine differen-
tia diametrorum maioris, ac minoris factarū por-
tionum, vna cum ea parte cubi basis eiusdem por-
tionis, ad quā sexta pars eiusdem cubi sit, vt qua-
dratum primæ diametri ad quadratum secundæ,
vel, si diametri non sint axes, vna cum ea parte
parallelepipedum sub altitudine basi eiusdem por-
tionis, ac sub basi rhombo ab eadem descripto, ad
quam eiusdem parallelepipedum pars sexta sit, vt
quadratum primæ diametri ad quadratū secundæ.

Sit ergo circulus, vel ellipsis, CFEH, cui sit circumscri-
ptum parallelogrammum, AQ, & centrum sit, N, diame-
tri autem transeuntes per puncta contactuum laterum cir-
cumscripti parallelogrammi, & per centrum, N, sint, CE,
FH, sit autem, FH, regula, cui insistent, & lateribus, AP,
DQ, parallela intra ipsum ducta sit, LG. Dico ergo omnia
quadrata parallelogrammi, AG, ad omnia quadrata figu-
ræ, LCFEC, demptis omnibus quadratis trilincorū, CLT,
YGE, esse, in circulo, vt parallelepipedum sub basi paral-
lelogrammo, AG, altitudine, FI, ad cylindricum sub basi
portione, TCFEY, altitudine, IM, vna cum $\frac{1}{6}$. cubi, TY.
In ellipsi verò, vt parallelepipedum sub basi parallelogram-
mo, AG, altitudine, FI, ad cylindricum sub basi portione,
TCFEY, altitudine, MI, vna cū ea parte cubi, TY, ad quam
eiusdem cubi sexta pars sit, vt quadratum, CE, primæ dia-
metri, ad quadratum secundæ .i. ad quadratum, FH, vel,
si diametri non sint axes, vna cum ea parte parallelepipedum
sub, TY, & rhombo, RZ, ad quam illius pars sexta sit, vt
quadratum, CE, primæ diametri ad quadratum secundæ.
Ducantur per, T, Y, ipsi, PQ, parallelæ, TΔ, YΦ, secantes
curuam,

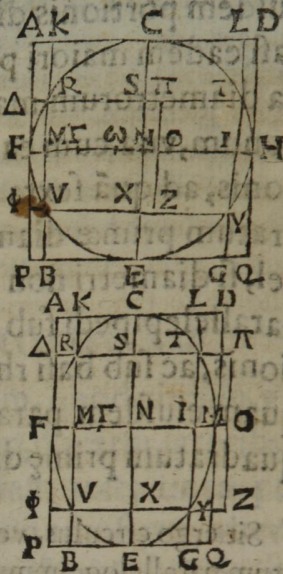
curram, CFE, in punctis, R, V, quæ iungantur recta, RV, producta in, B, K, quoniam ergo, EC, est diameter, ad quam ordinatim applicantur, RT, VY, eas quoque bifariam secabit, est autem, ST, æqualis, XY, ob parallelogrammum, SY, ergo, VX, erit etiam æqualis ipsi, RS, & tota, VY, tota, RT, cui etiam est parallelus, ergo, RV, TY, sunt etiam æquales, & parallelæ, estque, RV, in, M, bifariam secta.

Diuidamus igitur omnia quadrata figuræ, LCFEG, demptis omnibus quadratis trilineorum, CLT, EGY, in omnia quadrata figuræ, LCRT, demptis omnibus quadratis trilinei, LCT, in omnia quadrata figuræ, GEVY, demptis omnibus quadratis trilinei, EGY, & in omnia quadrata figuræ, TRFVY.

Per D. 23. l. 2. Rursus per rectam, RV, diuiduntur omnia quadrata figuræ, TRFVY, in omnia quadrata, YR, in omnia quadrata portionis, RFV, & in rectangula bis sub, YR, & portione, RFV, his separatis, ad eorum singula comparemus nunc omnia quadrata parallelogrammi, KG.

10. l. 2. Igitur omnia quadrata, KG, ad omnia quadrata, RY, sunt vt, KB, ad, RV, vel vt parallelogrammum, KG, ad parallelogrammum, RY; omnia insuper quadrata, KG, ad omnia quadrata, KT, sunt vt, BK, ad, KR, .i. vt, KG, ad, KT; item omnia quadrata, KT, ad omnia quadrata figuræ, LCRT, demptis omnibus quadratis trilinei, LCT, .i. ad omnia quadrata portionis, RCT, cum rectangulis bis sub eadem, & sub trilineo, CLT, sunt vt, KT, ad portionem, RCT, ergo ex æquali omnia quadrata, KG, ad omnia quadrata figuræ,

Corol. 19. huius,

gura, LCRT, demptis omnibus quadratis trilinei, CLT, erunt vt, KG, ad portionem, RCT. Eodem modo. ostendemus omnia quadrata, KG, ad omnia quadrata figuræ, VEGY, demptis omnibus quadratis trilinei, EGY, esse vt, KG, ad portionem, VEY, quæ consona.

Omnia insuper quadrata, KG, ad omnia quadrata, RY, vt probauimus, sunt vt, KG, ad, RY, item omnia quadrata, RY, ad rectangula sub, RY, RΦ, sunt vt, RY, ad RΦ, & tandem rectangula sub, RΦ, RY, ad rectangula sub portione, RFV, & sub, RY, sunt vt, RΦ, ad portionem, RFV, ergo ex æquali omnia quadrata, KG, ad rectangula sub portione, RFV, & sub, RY, erunt vt, KG, ad portionem, RFV, ergo, colligendo, omnia quadrata, KG, ad omnia quadrata figurarum, LCRT, VEGY, demptis omnibus quadratis trilineorum, CLT, EGY, & ad omnia quadrata, RY, & ad rectangula semel sub portione, RFV, & sub, RY, erunt vt, KG, ad portiones, RCT, VEY, RFV, & ad rectangula, RY, .i. vt, KG, ad portionem, TCFEY.

Reliquum est, vt comparemus omnia quadrata, KG, ad omnia quadrata portione, RFV, & ad rectangula sub eadem, & sub, RY, quia autem, RV, æquatur ipsi, TY, portibus, RFV, æquatut portioni, THY, etiam in ellipsi, quia, RV, TY, sunt parallelæ, ideo omnia quadrata portione, RFV, sunt rectangula sub portione, RFV, & sub portione, THY, quibus si iunxeris rectangula sub eadem portione, RFV, & sub, RY, componentur rectangula sub eadem portione, RFV, & sub quadrilineo, RTHYV. Nunc vel, RV, est æqualis ipsi, VY, & sic, RY, erit quadratum, siue rhombus, vel, RV, non est æqualis ipsi, VY, & tunc in ipsa, VY, producta, si opus sit sumatur, VZ, æqualis ipsi, VR, & ducta per, Z, ZΠ, ipsi, RV, parallela, sit constitutum, RZ, quadratum, vel rhombus ipsius, RV: Omnia ergo quadrata, KG, ad omnia quadrata, RZ, habent rationem compositam ex ratione quadrati, KI, ad quadratum, RΠ, vel ad quadratum, RV,

& ex

Coroll. 12
26.1.2.

Coroll. 1.
26.1.2.

A. 23.1.2.

Diffin. 12.
l. 1.

22.1.2.

D. Cor. 45

Gen. 34.
L. 2.

23. *Amia*.

1.35

Coroll. 1.

2. 4. 06

& ex ratione ipsius, KB, ad, RV, quæ duæ rationes componunt rationem parallelepipedî rectanguli sub altitudine, BK, basi autem quadrato, KL, ad cubum, RV. Si autem, CE, FH, sint tantum diametri, sic dicemus, nempe, Omnia quadrata, KG, ad omnia quadrata, RZ, rhombi habent rationem compositam ex ratione, KL, ad, RP, bis sumpta, & ex ratione, KB, ad, RV, quæ tres rationes componunt rationem parallelepipedî sub altitudine, KL, basi parallelogrammo, KG, ad parallelepipedum sub altitudine, RV, basi autem rhombo, RZ: Omnia verò quadrata, RZ, in circulo sunt sexcupla rectangulorum sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, .i. sunt ad illa, vt cubus, RV, ad sui ipsius sextam partem. In ellipsi verò omnia quadrata, RZ, ad rectangula sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, sunt vt cubus, RV, vel parallelepipedum sub altitudine, RV, basi rhombo, RZ, ad sui ipsius eam partem, ad quam sexta pars eiusdem cubi, vel parallelepipedî sit, vt quadratum, CE, primæ diametri, ad quadratum, FH, secundæ; ergo ex æquali in circulo omnia quadrata, KG, ad rectangula sub portione, RFV, & sub quadrilineo, RTHYV, erunt vt parallelepipedum sub altitudine, BK, basi quadrato, KL, vel (quod idem est) vt parallelepipedum sub, LK, & rectangulo, KG, ad $\frac{1}{6}$. cubi, RV. In ellipsi verò eadē erunt, vt parallelepipedum sub altitudine, LK, basi parallelogrammo, KG, ad eam partem cubi, RV, vel dicti parallelepipedî sub, RV, & rhombo, RZ, ad quā eiusdem cubi, vel parallelepipedî sexta pars sit, vt quad. CE, ad quadratum, FH,

Sunt

Sunt autem omnia quadrata, KG, ad omnia quadrata, figurarū, RCLT, VEGY, demptis omnibus quadratis trilineorum, CLT, EGY, vna cum omnibus quadratis, RY, & cum rectangulis sub portione, RFV, & sub, RY, semel, vt, KG, ad portionem, TCFEY, vt ostendimus .i. sumpta, KL, communi altitudine, vt parallelepipedum sub altitudine, KL, basi parallelogrammo, KG, ad cylindricum sub eadem altitudine, KL, & sub basi portione, TCFEY, ergo, colligendo, omnia quadrata, KG, ad omnia quadrata portionum, RCT, VEY, cum rectangulis bis sub iisdem, & sub trilineis, CLT, EGY, insuper ad omnia quadrata, RY, cum rectangulis sub, RY, & portione, RFV, semel, & ad rectangula sub eadem portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, .i. ad omnia quadrata portionis, RFV, cum rectangulis iterum sub eadem, & sub, RY, quia rectangula sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, separantur per lineam, TY, in rectangula sub, RY, & portione, RFV, & sub portione, THY, & portione, RFV, quæ sunt omnia quadrata portionis, RFV, .i. (his omnibus in vnam summam collectis) ad omnia quadrata figuræ, LCFEG, demptis omnibus quadratis trilineorum, CLT, EGY, erunt vt parallelepipedum sub altitudine, KL, basi parallelogrammo, KG, ad cylindricum sub altitudine, KL, basi portione, TCFEY, vna cum $\frac{1}{6}$. cubi, RV, in circulo. In ellipfi autem, vt idem parallelepipedum ad eundem cylindricū, vna cum ea parte cubi, RV, vel parallelepipedis sub, RV, & rhōbo, RZ, ad quam eiusdem cubi, vel parallelepipedis sexta pars sit, vt quadratum, CE, ad quadratum, FH: Omnia autem quadrata, AG, ad omnia quadrata, KG, sunt vt parallelepipedum sub altitudine, AL, basi parallelogrammo, AG, ad parallelepipedū sub altitudine, LK, basi parallelogrammo, KG, ergo ex æquali pariter omnia quadrata, AG, ad omnia quadrata, figuræ, LCFEG, demptis omnibus quadratis trilineorum, CLT, EGY, erunt in circulo, vt parallelepipedum sub al-

G. B. Cor.
4. Gen 34.
1. 2.

A. 23. 1. 2.

36. 1. 2.

H

titu-

titudine, AL, vel, FI, basi autem parallelogrammo, AG, ad cylindricum sub altitudine, LK, vel, MI, basi autem m. portione, TCFEY, vna cum $\frac{1}{6}$. cubi, RV, vel, TY. In ellipsi verò erunt, vt parallelepipedū sub altitudine, FI, basi autem parallelogrammo, AG, ad cylindricum sub altitudine, MI, basi autem ipsa portione, TCFEY, vna cum e. parte cubi, RV, vel, TY, siue parallelepipedū sub altitudine, TY, & basi rhombo, RZ, ad quam eiusdem cubi, vel parallelepipedū sexta pars sit, vt quadratum, CE, ad quadratum, FH; quod ostendere oportebat.

THEOREMA XXII. PROPOS. XXIII.

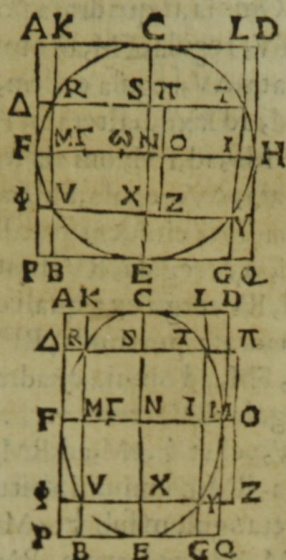
EXposita figura circuli Theorematis superioris, & in eo sumpta vtcunq; portione minori, RFV, cæteris, prout stant, suppositis. Dico omnia quadrata, ΔV , ad omnia quadrata portionis, RFV, esse, vt sexquialtera, FM, ad reliquum diametri, MH, maioris portionis, ab eodem dempta recta linea, ad quam tripla, MN, fit, vt parallelogrammum, ΔV , ad portionem, RFV.

s. l. 2.

Corol. 1.
huius.vli. l. 2. c.
lem.

Rectangula enim sub, ΔV , VT, ad omnia quadrata, RZ, sunt vt vnum ad vnum. i. vt rectangulum, FMI, ad quadratum, VZ, vel ad quadratum, RV, omnia item quadrata, RZ, sunt sexcupla rectangulorum sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, .i. sunt ad illa, vt quadratum, RV, ad sui $\frac{1}{6}$. ergo ex æquali rectangula sub, ΔV , VT, ad rectangula sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, crunt vt rectang. FMI, ad $\frac{1}{6}$. quadrati, RV, vel vt rectangulū, FMN, ad $\frac{1}{6}$. quadratorum, RM, MV, .i. ad $\frac{1}{4}$. quadrati, RM, .i. ad rectangulum sub, FM, & $\frac{1}{4}$. MH, .i. vt, MN, ad $\frac{1}{3}$. MH, vel vt tripla, MN, ad, MH. Insuper eadem rectangula sub, ΔV , VT,

VT, ad rectangula sub portione, RFV, & sub, RY, sunt vt parallelogrammum, ΔV , ad portionem, RFV, ergo si fiat, vt, ΔV , ad portionem, RFV, ita tripla, MN, ad, H ω ; rectangula sub, ΔV , VT, ad reliquū, demptis rectangulis sub portione, RFV, & sub, RY; à rectangulis sub eadem portione, & sub quadrilineo, RTHYV, .i. ad rectangula sub portione, RFV, & portione, THY, .i. ad omnia quadrata portionis, RFV, erūt vt tripla, MN, ad, M ω , omnia autem quadrata, ΔV , ad rectangula sub, ΔV , VT, sunt vt quadratum, FM, ad rectangulum, FMI, .i. vt, FM, ad, MI, vel vt sexquialtera, FM, ad sexquialteram, MI, .i. ad triplam, MN, rectangula autem sub, ΔV , VT, ad omnia quadrata portionis, RFV, sunt vt tripla, MN, ad, M ω , ergo ex æquali omnia quadrata, ΔV , ad omnia quadrata portionis, RFV, erunt vt sexquialtera ipsius, FM, ad, M ω , quæ est residuum ipsius, MH, dempta, H ω , ad quam tripla, MN, est vt, ΔV , ad portionem, RFV, quod ostendere opus erat.

Coroll. 1.
16. 1. 2.

14. 1. 2.

5. 1. 2.

THEOREMA XXIII. PROPOS. XXIV.

EXposita denuò figura circuli Th. 21. ostendendum est omnia quadrata portionis minoris, RFV, vtcunq; sumptæ regula diametro .s. FM, ad omnia quadrata eiusdem regulæ bafi s. RV, esse vt rectangulū sub, M, & sub bafi, RV, ad tria quadrata lineæ, RM, cum quad. MF.

H 2

Om-

ex antec.

Omnia. n. quadrata portionis, RFV, regula, FM, ad omnia quadrata, ΔV , regula eadem, sunt vt, ωM , ad sexquialteram, FM, .i. vt $\frac{2}{3}$. $M\omega$, ad, FM; omnia item quadrata, ΔV , regula, FM, ad omnia quadrata eiusdem parallelogrammi, ΔV , regula, RV, sunt vt, FM, ad, RV, ergo ex æquali omnia quadrata portionis, RFV, regula, FM, ad omnia quadrata, ΔV , regula, RV, erunt vt $\frac{2}{3}$. ωM , ad, RV, vel vt $\frac{2}{3}$. ωM , ad, RM, .i. sumpta, RM, communi altitudine, vt

29. l. 2.

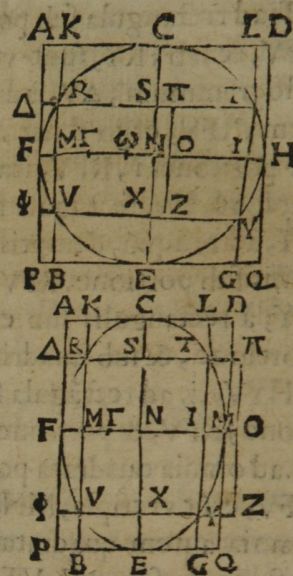
rectangulum sub $\frac{1}{3}$. ωM , & sub, RM, ad quadratum, RM, vel ad

vlt. 2. ele.

1. huius.

3. l. 2.

rectangulum, FMH; omnia verò quadrata, ΔV , regula, RV, ad omnia quadrata portionis, RFV, regula eadem, sunt vt, HM, ad compositam ex $\frac{1}{2}$. HM, & $\frac{1}{6}$. MF, .i. sumpta, MF, communi altitudine, vt rectangulum, FMH, ad rectangulum sub, FM, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. HM, & $\frac{1}{6}$. MF, erant autem omnia quadrata portionis, RFV, regula, FM, ad omnia quadrata, ΔV , regula, RV, vt rectangulum sub $\frac{1}{3}$. $M\omega$, & sub, RM, ad rectangulum, FMH, ergo ex æquali omnia quadrata portionis, RFV, regula, FM, ad omnia quadrata eiusdem, regula, RV, erunt vt rectangulum sub $\frac{1}{3}$. $M\omega$, & sub, RM, ad rectangulum sub, FM, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. HM, & $\frac{1}{6}$. MF, .i. vt rectangulum sub tota, $M\omega$, & sub, RM, ad rectangulum sub, FM, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. FM, & sexquialtera, MH, .i. & sub composita ex $\frac{1}{2}$. FM, & sexquialtera, MI, & sexquialtera, IH, porro sexquialtera, IH, cum $\frac{1}{2}$. FM, efficit duas, FM, IH, quibus si iunxeris, MI, detrahtam de sexquialtera ipsius, MI, fiet tota, FH, cum, MN, æqualis dimidio, FM, & sexquialtera, MH: Omnia ergo qua-

quadrata portionis, RFV, regula, FM, ad omnia quadrata eiusdem portionis, regula, RV, erunt vt rectangulum sub, M ω , & sub, RM, ad rectangulum sub, FM, & sub composita ex, FH, MN, .i. ad rectangulū sub, FM, & sub, MN, sub, FM, & sub, MH, & ad quadratum, FM: quia verò rectangulum, FMH, æquatur quadrato, RM, erunt omnia illa quadrata, vt rectangulum sub, ω M, & sub, RM, ad quadratum, RM, quadratum, MF, & rectangulum sub, FM, MN, vel vt istorum dupla .i. vt rectangulum sub, ω M, & sub, RV, ad quadratum, RM, quadratum, MV, duo quadrata, FM, & duo rectangula sub, FM, MN, .i. vnum sub, FM, MI, cui
 Ex ult. 2. elem.
 1 a elem.
 Vlt. 2. elem.
 Sunt ergo omnia quadrata portionis, RFV, regula, FM, ad omnia quadrata eiusdem portionis, regula, RV, vt rectangulum sub, ω M, & sub, RV, ad tria quadrata, RM, cum vno quadrato, FM, quod ostendere oportebat.

THEOREMA XXIV. PROPOS. XXV.

IN figura circuli, & ellipsis eiusdem Theor. 21. ostendendum est, ibi appositis retentis, sumpta tamen vtcunq; portione minori, RFV, & regula diametro eiusdem portionis .i. FM; omnia quadrata parallelogrammi, Δ V, ad omnia quadrata portionis, RFV, esse vt quadratum, FM, ad spatium, quod remanet, dempto rectangulo sub, IM, & sub, M, (ad quam, FM, sit, vt, Δ V, ad portionem, RFV,) à rectangulo sub, FM, & sub $\frac{2}{3}$. ipsius, MH.

Sit igitur vt, Δ V, ad, RFV, ita, FM, ad, MT; omnia ergo quadrata, Δ V, ad rectangula sub, Δ V, VT, sunt vt quadratum,

34. l. 2.

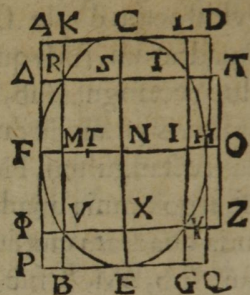
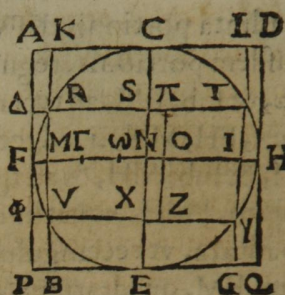
tam, FM, ad rectangulum, FMI, rectangula insuper sub, ΔV , VT, ad rectangula sub portione, RFV, & sub, VT, sunt vt, ΔV , ad portionem, RFV, .i. vt, FM, ad, MF, .i. sumpta, MI, communi altitudine, vt rectangulum, FMI, ad rectangulum, ΔMI , ergo ex æquali omnia quadrata, ΔV , ad rectangula sub portione, RFV, & sub, VT, erunt vt quadratum, FM, ad rectangulum, FMI, quod serua.

35. l. 2.

Uterius omnia quadrata, ΔV , ad omnia quadrata, $V\Pi$, sunt vt quadratum, FM, ad quadratum, MO, vel ad quadratum, RV, .i.

Elicitur ex
21. huius.

ad quatuor rectangula sub, RM, MV: Omnia insuper quadrata, $V\Pi$, ad rectangula sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, sunt vt sex quadrata, CE, ad quadratum, FH, nam in circulo omnia quadrata, RZ, sunt sexcupla rectangulorum sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, & ideo sunt ad illa, vt sex quadrata, CE, ad quadratum, CE, vel ad quadratum, FH, in ellipsi verò omnia quadrata, RZ, sunt ad rectangula sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, vt sex quadrata, CE, ad quadratum, FH, quod elicitur ex Prop. 21. huius. Quia verò rectangulum, RMV, ad rectangulum, FMH, (tum in circulo, tum in ellipsi) est vt quadratum, CN, ad quadratum, NE, vel vt quadratum, CE, ad quadratum, FH, ideo sex rectangula, RMV, ad rectangulum, FMH, erunt vt sex quadrata, CE, ad vnū quadratum, FH, .i. erunt vt omnia quadrata RZ, ad rectangula sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, vt autem sunt sex rectangula, RMV, ad rectangulum, FMH, ita quatuor rectangula, RMV, ad $\frac{2}{3}$. rectanguli, FMH, .i. ad rectangulum sub, FM,

17.3. Con.

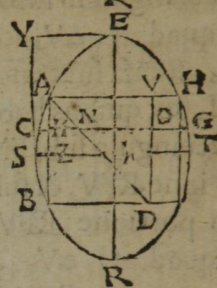
FM, & $\frac{2}{3}$. MH, ergo omnia quadrata, RZ, ad rectangulum sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, erunt vt quatuor rectangula, RMV, ad rectangulum sub FM & $\frac{2}{3}$. MH, erant autem omnia quadrata ΔV ad omnia quadrata RZ, vt quadratum, FM, ad quatuor rectangula sub, RMV, ergo ex equali omnia quadrata, ΔV , ad rectangula sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, erunt vt quadratum FM, ad rectangulum sub, FM, & sub $\frac{2}{3}$. MH, eadem verò omnia quadrata, ΔV , ad rectangula sub portione, RFV, & sub, VT, ostensa sunt esse, vt quadratum, FM, ad rectangulum, FMI, (ex quibus habemus rectangulum sub, FMI minus esse rectangulo sub, FM & sub $\frac{2}{3}$. MH, nam rectangula sub portione, RFV, & sub VT, minora sunt rectangulis sub eadem portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV) ergo omnia quadrata, ΔV , ad residuum omnium rectangulorum sub portione, RFV, & quadrilineo, RTHYV, demptis rectangulis sub portione, RFV, & sub, VT, .i. ad rectangula sub vtriusq; portionibus, RFV, THY, .i. ad omnia quadrata portione, RFV, erunt vt quadratum, FM, ad residuum spatium, dempto rectangulo, FMI, à rectangulo sub, FM, & sub $\frac{2}{3}$. MH, (hoc autem vocetur residuum rectangulum huius Theor.) quod ostendere opus erat.

THEOREMA XXV. PROPOS. XXVI.

Exposita adhuc figura Theor. antecedentis, ostendemus omnia quadrata portione, RFV, regula, FM, ad omnia quadrata eiusdem portione, regula basi, esse vt parallelepipedum sub basi residuo rectangulo antecedentis Theor. altitudine tripla, MH, ad parallelepipedum sub basi rectangulo ipsius, FM, ductæ in, RV, altitudine linea composita ex, MH, HN.

Om-

Omnia .n. quadrata portio-
 nis, RFV, regula, FM, ad omnia
 quadrata eiusdem, regula, RV,
 habet rationem compositam ex
 ea, quam habent omnia quadra-
 ta, RFV, ad omnia quadrata, ΔV ,
 regula, FM, .i. ex ea, quam ha-
 bet residuum rectangulū Theor.
 antecedētis ad quadratum, FM,
 & ex ratione omnium quadra-
 torum ΔV , regula, FM, ad om-
 nia quadrata eiusdem ΔV , regu-
 la, RV, .i. ex ea, quā habet, ΔR ,
 ad RV, vel, sumpta, ΔR cōmu-
 ni altitudine ex ea, quam habet
 quadratum, ΔR , vel quadratum,
 FM, ad rectangulum sub, FM, RV; & tandem ex ea, quam
 habet omnia quadrata ΔV , ad omnia quadrata portionis,
 RFV, .i. ex ea, quam habet, MH, ad cōpositam ex $\frac{1}{2}$. MH,
 & $\frac{1}{6}$. FM. Rationes autem rectanguli residui Theor. ante-
 cedentis ad quadratum, FM, & quadrati, FM, ad rectāgu-
 lum sub, FM, RV, resoluuntur in rationem rectanguli resi-
 dui Theor. antecedentis ad rectangulum sub, FM RV, quæ
 iuncta rationi ipsius, MH, ad compositam ex $\frac{1}{2}$. MH & $\frac{1}{6}$.
 FM, componit rationem parallelepipedī sub basi residuo
 rectangulo Theor. antecedentis, altitudine, MH, ad paral-
 lelepipedum sub basi rectangulo sub, FM, RV, & sub compo-
 sita ex $\frac{1}{2}$. MH, & $\frac{1}{6}$. FM: Triplicentur horum parallele-
 pipedorum altitudines, siet pro antecedentis altitudine
 tripla, MH, & pro altitudine parallelepipedī consequentis
 tripla dimidiæ, MH, .i. sexquialtera ipsius, MH, .i. sexqui-
 altera, MI, & sexquialtera, IH, cum $\frac{1}{2}$. FM, porro si sex-
 quialteræ, MI, iunxeris sexquialteram, IH, cum dimidia,
 FM, .f. duplam, IH, quoniam sexquialtera, IH, est, MI, IN,
 si in-

si inquam illi iunxeris bis, IH, componetur altitudo consequentis parallelepipedum, quæ erit, MH, HN; omnia ergo quadrata portionis, RFV, regula, FM, ad omnia quadrata eiusdem, regula, RV, erunt ut parallelepipedum sub basi residuo rectangulo Theor. antecedentis, altitudine tripla, MH, ad parallelepipedum sub basi rectangulo, sub, FM, RV, altitudine linea composita ex, MH, HN, tum in circuli, tum in ellipsis figura, quod ostendere oportebat.

THEOREMA XXVI. PROPOS. XXVII.

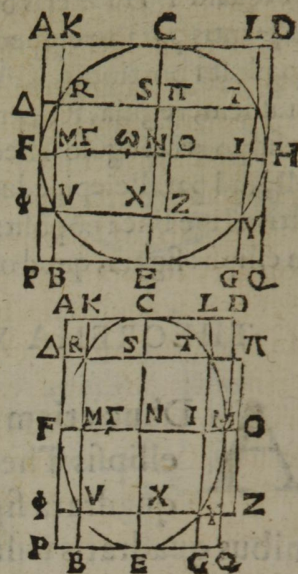
ADhuc etiam exponatur figura circuli, & ellipsis Theor. 21. ostendemus. n. omnia quadrata figuræ, LCFEG, demptis omnibus quadratis trilineorum, CLT, YGE, regula, FI, ad omnia quadrata portionis, TCFEY, regula basi, TY, esse, in circulo, ut cylindricus sub, IM, & portione, TCFEY, una cum $\frac{1}{6}$. cubi, TY, ad parallelepipedum sub altitudine, FI, basi verò rectangulo sub, FI, & sexquiertia duarum, IH, HN. In ellipsi verò habere rationem compositam ex ea, quam habet cylindricus sub, IM, & portione, TCFEY, una cum ea parte cubi, TY, vel parallelepipedum sub, RV, & rhombo, RZ, ad quam eiusdem cubi, vel parallelepipedum sexta pars sit, ut quadratum, CE, ad quadratum, FH, ad parallelepipedum sub altitudine, LG, basi parallelogrammo, AG; & ex ea, quam habet quadratum, FH, ad rectangulum sub, FI, & sub sexquiertia duarum, IH, HN.

I

Omnia

22. huius.

Omnia quadrata namq; figuræ, LCFG, dēptis omnibus quadratis trilineotum, CLT, YGE, ostensa sunt esse ad omnia quadrata, AG, regula, FI, vt cylindricū sub, MI, & sub basi portione, TCFEY, vna cum $\frac{1}{6}$. cubi, TY, in circulo (in ellipsi verò vna cum ea parte cubi, TY, vel parallelepipedī sub, RV, & rhombo, RZ, ad quam eiusdem $\frac{1}{6}$. fit vt quadratū, CE, ad quadratum, FH,) ad parallelepipedū sub, LA, & parallelogrammo, AG. Vltērius omnia quadrata, AG, regula, FI, ad omnia quadrata eiusdē,

29. l. 2.

AG, regula, LG, sunt vt, AL, ad, LG, .i. vt parallelepipedum sub, AL, & parallelogrammo, ALG, ad parallelepipedum sub, LG, & parallelogrammo eodem, ALG, ergo ex æquali omnia quadrata figuræ, LCFG, dēptis omnibus quadratis trilineorum, CLT, YGE, regula, FI, ad omnia quadrata, AG, regula, TY, erunt vt cylindricus sub, MI, & portione, TCFEY, vna cum $\frac{1}{6}$. cubi, TY, in circulo, in ellipsi verò vna cum dicta parte cubi, TY, vel parallelepipedī sub, RV, & rhombo, RZ, ad parallelepipedum sub, LG, & parallelogrammo, ALG.

2. huius.

Tandem omnia quadrata, AG, ad omnia quadrata portione, TCFEY, regula, TY, sunt vt rectangulum sub, FN, & tripla, NH, .i. vt $\frac{3}{4}$. quadrati, FH, ad rectangulum sub, FI, & sub, IHN, .i. vt totum quadratum, FH, ad rectangulum sub, FI, & sub sexquitercia ipsarum, IHN, .i. in circulo, vt quadratum, AP, (quod æquatur quadrato, FH,) ad idem rectangulum .i. sumpta, FI, communi altitudine, vt parallelepipedum sub, FI, & quadrato, AP, .i. vt parallelepipedum sub,

pedum sub, AP, vel, LG, & parallelogrammo rectangulo sub, FI, siue, AL, &, LG, ad parallelepipedum sub, FI, & sub basi rectangulo sub, FI, & sub sexquiertia, IHN; ergo ex æquali omnia quadrata figuræ, LCFEG, demptis omnibus quadratis trilineorū, CLT, YGE, regula, FI, ad omnia quadrata portionis, TCFEY, regula, TY, erunt vt cylindricus sub, MI, & sub portione, TCFEY, vna cum $\frac{1}{6}$. cubi, TY, ad parallelepipedum sub, FI, & sub rectangulo sub, FI, & sexquiertia, IHN; & hoc in circulo.

In ellipsi autem eadem habebunt rationem compositam ex iam dicta ratione .s. ex ratione cylindrici sub, MI, & sub portione, TGFEY, vna cum ea parte cubi, vel parallelepipedum sub, RV, & rhombo, RZ, ad quam eiusdem $\frac{1}{6}$. sit, vt quadratum, CE, ad quadratum, FH, ad parallelepipedum sub, LG, & parallelogrammo, AG, & ex ratione quadrati, FH, ad rectangulum sub, FI, & sub sexquiertia ipsarum, IHN; quas duas rationes in circulo in vnā resoluiamus, quia in eo quadratum, FH, æquatur quadrato, AP, quod cum in ellipsi non verificetur, ideò has duas rationes componentes pro ipsa ellipsi retinuimus; quod ostendere oportebat.

THEOREMA XXVII. PROPOS. XXVIII.

IN eadem superioris figura ostendemus, tum in circulo, tum in ellipsi, omnia quadrata figuræ, LCFEG, demptis omnibus quadratis trilineorum, CLT, YGE, regula, FI, ad omnia quadrata circuli, vel ellipsis, CFEH, esse vt cylindricum sub, MI, & portione, TCFEY, vna cum $\frac{1}{6}$. cubi, TY, pro circulo, pro ellipsi verò, vna cum sæpius dicta parte cubi, TY, vel parallelepipedum sub, RV, & rhōbo, RZ, ad $\frac{2}{3}$. parallelepipedum sub, AD,

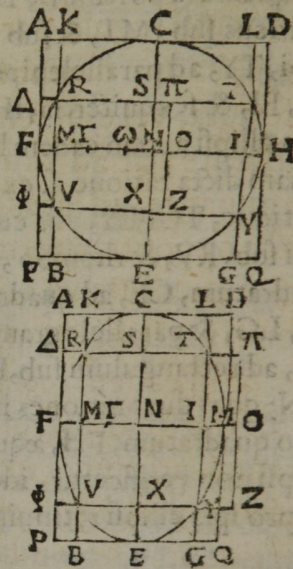
AD, & parallelogrammo, AQ, idest, in circulo ad
cubi, FH.

22. huius.

9. l. 2.

Corol. 1.
huius.

Omnia .n. quadrata figuræ, LCFEG, demptis omnibus
quadratis trilineorum, CLT, YGE, ad omnia quadrat, $\frac{1}{2}$,
AG, sunt vt cylindricus sub, MI,
& portione, TCFEY, vna cū
cubi, TY, pro circulo, pro ellipsi
verò, vna cum sapius dicta parte
cubi, TY, vel dicti parallelepipe-
di, ad parallelepipedum sub, LA,
& parallelogrammo, AG; omnia
verò quadrata, AG, ad omnia
quadrata, AQ, sunt vt quadra-
tum, AL, ad quadratum, AD, .i.
sumpta, AP, communi altitudi-
ne, vt parallelepipedum sub, PA,
& quadrato, AL, ad parallelepi-
pedū sub, PA, & quadrato, AD,
hoc est, vt parallelepipedum sub,
LA, & parallelogrammo, AG, ad
parallelepipedum sub, DA, & parallelogrammo, AQ, om-
nia autem quadrata, AQ, omnium quadratorum circuli,
vel ellipsis, CFEH, sunt sexquialtera .i. sunt ad ea, vt paral-
lelepipedum sub, AD, & parallelogrammo, AQ, ad eius-
dem $\frac{2}{3}$. ergo ex æquali omnia quadrata figuræ, LCFEG,
demptis omnibus quadratis trilineorum, CLT, YGE, ad
omnia quadrata circuli, vel ellipsis, CFEH, erunt vt cylin-
dricus sub, MI, & portione, TCFEY, vna cum $\frac{1}{2}$ cubi,
TY, pro circulo, pro ellipsi verò, vna cum sapius dicta par-
te cubi, TY, vel parallelepipedū sub, RV, & rhombo, RZ,
ad $\frac{1}{2}$ parallelepipedū sub, AD, & parallelogrammo, AQ,
.i. pro circulo ad $\frac{1}{2}$ cubi, AD, vel cubi, FH, quod osten-
dere opus erat.

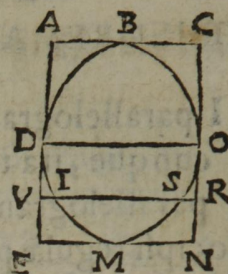
THEO-

THEOREMA XXVIII. PROPOS. XXIX.

Si parallelogrammo sit inscripta figura quæcunque, ita tamen, ut, sumpto vno laterum parallelogrammi pro regula, & ductis utcunq; ipsi regulæ parallelis intra parallelogrammum, earum quælibet, vel tota sit intra figuram inscriptam, vel eiusdem aliqua parte extra figuram existente, ac ad vnum laterum parallelogrammi terminante, ad latus eiusdem parallelogrammi prædicto oppositum terminet alia portio eiusdem, regulæ æquidistantis, sint autem duæ quælibet portiones extra figuram ad opposita latera terminantes, & in eadem recta linea constitutæ integræ, & inter se æquales: Omnia quadrata dicti parallelogrammi ad omnia quadrata inscriptæ figuræ, cum rectangulis bis sub eadem figura, & sub dictarum portionum ijs omnibus, quæ extra figuram ad vnum dictorum laterum oppositorum eiusdem parallelogrammi terminantur, erunt ut prædictum parallelogrammum ad inscriptam figuram.

Sit igitur parallelogrammum, AN, & illi inscripta utcunq; figura, BDMO, & sumpta pro regula, EN, sit ducta utcunq; intra parallelogrammum, AN, ipsa, DO, quæ cadat etiam tota intra figuram, BDMO, sit etiam ducta alia utcunq; parallela ipsi, EN, nempe, VR, portiones autem eiusdem, VR, sint extra figuram, ad latera opposita, AE, CN, terminantes. s. VI, SR, quæ sint integræ, & inter se æquales. Dico omnia quadrata, AN, ad omnia quadrata figuræ, BDMO, cum rectangulis bis sub figura, BDMO, &
sub

sub trilineis, BCO, ONM, i. sub omnibus portionibus, quæ terminât ad latus, CN, extra figuram, BDMO, constitutis, esse vt, AN, ad figuram, BDMO: Omnia. n. quadrata, AN, ad rectangula sub, AN, & sub figura, BDMO, sunt vt, AN, ad figuram, BDMO, sed rectangula sub, AN, & sub

Coroll. 1.
26. l. 1.

A. 23. l. 2.

figura, BDMO, diuiduntur in rectangula sub eadem figura, BDMO, & sub trilineis, BAD, DEM, sub eadem, & sub trilineis, BCO, ONM, & in rectangula sub eadem in eadem figuram. s. in omnia quadrata eiusdem figuræ, BDMO, quia verò linearum æquidistantium, regulæ, EN, portiones, quæ sunt in eadem recta linea extra figuram adiacentes lateribus oppositis, AE, CN, sunt & integræ, & æquales, ideò sicuti rectangulum, VIS, est æquale rectangulo, ISR, ita rectangula sub figura, BDMO, & trilineis, BAD, DEM, erunt æqualia rectangulis sub eadem figura, BDMO, & sub trilineis, BCO, ONM, sunt ergo rectangula sub, AN, & sub figura, BDMO, æqualia omnibus quadratis figuræ, BDMO, cum rectangulis bis sub eadem, & sub trilineis, BCO, ONM; omnia autem quadrata, AN, ad rectangula sub, AN, & sub figura, BDMO, sunt vt, AN, ad figuram, BDMO; ergo omnia quadrata, AN, ad omnia quadrata figuræ, BDMO, cum rectangulis bis sub eadem figura, & sub trilineis, BCO, ONM, erunt vt, AN, ad figuram, BDMO, quod ostendere opus erat.

THEOREMA XXIX. PROPOS. XXX.

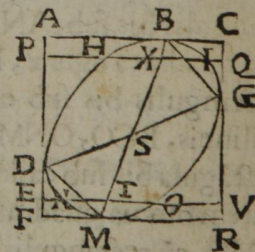
EXponatur figura Theor. antecedentis, dimissis tamen rectis lineis, DO, VR, & sit adhuc regula, EN, producantur autem ad eadem partes, AC, EN, in, HF, ita vt, CH, sit æqualis,

BDMO, cum rectāgulis bis sub eadem, & sub quadrilineo, BOMFH, erunt vt, AN, ad figuram, BDMO, quod ostendere oportebat. Per hanc autem, & antecedentem Propositionem vniuersaliter ostenduntur Prop. 15. 16. necnon Corollaria Prop. 19. & 20.

THEOREMA XXX. PROPOS. XXXI.

SI parallelogrammum fuerit ellipsi circumscriptum, ita tamen, vt eiusdem latera non tangant ellipsim in extremis punctis axium eiusdem; portiones coalternè tangentes erunt æquales; & si duabus oppositis tangentibus ducantur parallelæ abscindentes à reliquis coalternis tangentibus rectas lineas æquales, sumptas versus puncta contactuum; rectangulum, quod continetur sub vnius parallelarum ea parte, quæ manet intra curuam ellipsis, & tangentem ex ea parte, & sub reliqua illi in directum manente intra ellipsim, erit æquale rectangulo ad coalternam tangentem similiter sumpto.

Sit ergo ellipsis, BDMG, cui sit circumscriptum parallelogrammū, AR, ita tamen, vt puncta contactuum non sint puncta extrema axium eiusdem, tangant autem in punctis, BDMG, & iungātur, BM, DG, & quoniam, AC, FR, sunt tangentes parallelæ, vt etiam, AF, CR, idèò, BM, GD, per centrum ellipsis transibunt, sit earum communis sectio punctum, S, ergo, S, erit centrum ellipsis, cum, BM,

Elicitur ex
27.2. Con.

BM, GD, sint diametri. Dico ergo portiones laterum parallelogrammi, AR, coalternè tangentes esse æquales. f. AD, ipsi, GR, AB, ipsi, MR, BC, ipsi, FM, & CG, ipsi, DF; iungantur, BG, DM; in triangulis ergo, BSG, DSM, latus, BS, æquatur lateri, SM, & latus, GS, lateri, SD, item angulus, BSG, angulo, DSM, ergo basis, BG, æquatur basi, DM, & angulus, SBG, angulo, SMD, & SGB, ipsi, SDM, totus autem angulus, CBS, æquatur toti, FMS, sibi coalterno, ergo reliquus angulus, CBG, æquatur reliquo angulo, D MF, & similiter probabimus angulum, BGC, æquari angulo, MDF, ergo reliquus, BCG, æquabitur reliquo, DFM, (qui etiam sunt æquales, quia sunt anguli oppositi parallelogrammi, AR,) & ideò trianguli, BCG, DFM, erunt æqui-anguli & BG, DM, latera homologa sunt æqualia, ergo etiam, BC, æquabitur ipsi, EM, & CG, ipsi, DF, est autem, AC, æqualis ipsi, FR, & AF, ipsi, CR, ergo reliqua, AB, æquabitur reliquæ, MR, & reliqua, AD, reliquæ, GR, sunt igitur portiones laterum parallelogrammi, AR, coalternè tangentes inter se æquales.

4. 1. Elem.

Sumantur nunc utcumq; duæ coalternè tangentes, AD, RG, & ab ipsis versus puncta contactuum, DG, abscindantur utcumq; duæ rectæ æquales, PD, VG, & per puncta, PV, ducantur basi, FR, parallelæ, PQ, EV, secantes curvam ellipsis in punctis, HI, ipsa, PQ, & in punctis, NO, ipsa, EV. Quoniam ergo, AB, AD, tanguant ellipsim, BDMG, coincidentes in puncto, A, est autem, QP, parallela vni tangentium. f. ipsi, AB, secans curvam ellipsis in, H, & aliam tangentem in, P, rectangulum ergo, IPH, ad quadratum, PD, erit vt quadratum, BA, ad quadratum, AD, .i. vt quadratum, MR, ad quadratum, RG: consimili modo ostendemus rectangulum, NVO, ad quadratum, VG, esse vt quadratum, MR, ad quadratum, RG, .i. vt rectangulum, IPH, ad quadratum, PD, vel ad quadratum, VG, ergo rectanguli, IPH, est æquale rectangulo, NVO. Nunc ostendemus, PH, esse

16. 9. Cor.

K

æqua-

Ex 40. r. l.
& eiusdem
Scolio.

æqualem ipsi, OV , consideremus duo quadrilatera, $APXB$, $MTVR$, quæ sunt similia polygona, nam angulus, PAB , est æqualis angulo, MRV , & ABX , ipsi, RMT , tum, BXP , ipsi, MTV , & tandem, XPA , ipsi, TVR , quæ facillè apparent, & duo latera, AB , MR , sunt æqualia, ut etiam, AP , RV , ergo reliqua latera erunt æqualia, quæ æqualibus adiacent angulis, unde, TV , erit æqualis ipsi, PX , & MT , ipsi, BX , unde rectangulum, MTB , æquabitur rectangulo, MXB , & quoniam, ut rectangulum, MTB , ad rectangulum, MXB , ita quadratum, TO , ad quadratum, XI . quoniam, NO HI sunt parallelæ tangenti, AC , & ideò ordinatim applicatæ ad diametrum, BM , erit ergo quadratum, TO , æquale quadrato, XI , & TO , ipsi, XI , vel, HX , ergo reliqua, OV , erit æqualis reliquæ, PH , & quia rectangulum, IPH , est æquale rectangulo, NVO , erit, IP , æqualis ipsi, NV , & quia, PH , est æqualis, OV , erit, HI , æqualis, NO , & ideò rectangulum, IHP , erit æquale rectangulo, NOV .

Vel brevius sic processisset demonstratio, dimisso Apollonij theoremate, ostenso .n. OV , esse æqualem ipsi, PH , & TO , ipsi, XI , manet ostensum, NO , æquari ipsi, HI , quoniam, NO , HI , bifariâ diuiduntur à diametro, BM , & ideò illicò manifestum enadit rectangulum, NOV , æquari rectangulo, IHP , quod ostendere oportebat.

COROLLARIUM.

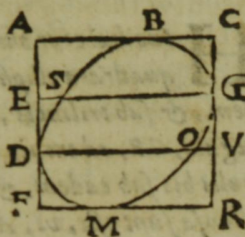
Hinc patet nedum rectangulum, NOV , æquari rectangulo, IHP , sed etiam portiones interceptas tangentibus, & cuncta ellipsis esse inter se æquales, velut, OV , ipsi, PH .

THEOREMA XXXI. PROPOS. XXXII.

Exposita ellipsi, cum parallelogrammo illi circumscripto Theorem. antecedentis, cæteris omis-

omissis, ostendemus, regula, FR, omnia quadrata parallelogrami, AR, ad omnia quadrata ellipsis, BDMG, cum rectangulis bis sub eadem ellipsi, & sub trilineis, BCG, GRM, esse, ut parallelogramum, AR, ad ellipsim, BDMG.

Ducantur à punctis contactuum regulæ, FR, parallelæ, GE, DV; omnia ergo quadrata, AR, ad rectangula sub ellipsi, BDMG, & sub, AR, sunt ut, AR, ad ellipsim, BDMG; verum rectangula sub ellipsi, BDMG, & sub, AR, sunt æqualia rectangulis sub ellipsi, BDMG, & sub duob. trilineis, BAD, DFM, item sub ellipsi, BDMG, & sub eadem .i. omnibus quadratis ellipsis, BDMG, & sub eadem ellipsi, BDMG, & sub duobus trilineis, BCG, GRM, verum rectangula sub ellipsi, BDMG, & sub trilineis, BAD, DFM, æquantur rectangulis sub eadem ellipsi, & sub trilineis, BCG, GRM, quod sic patet, quoniam .n. AD, RG, coalternè tangentes sunt æquales, & ductis ipsi, FR, parallelis intra ellipsim, ex ipsis coalternè tangentibus, AD, RG, abscindentibus portiones æquales versus puncta contactuum, rectangula sumpta, ut dictum est in antecedenti Theor. sunt æqualia, idè & omnia omnibus erunt æqualia .s. rectangula sub portione, OGBD, & trilineo, BAD, erunt æqualia rectangulis sub portione, SMG, & sub trilineo, GMR, eadem ratione rectangula sub portione, OMD, & trilineo, DFM, æquantur rectangulis sub portione, SBG, & trilineo, BCG, ergo rectangula sub ellipsi, BDMG, & duobus trilineis, BAD, DFM, æquantur rectangulis sub ellipsi, BDMG, & sub trilineis, BCG, GRM; ergo omnia quadrata, AR, ad omnia quadrata ellipsis, BDMG, cum rectangulis bis sub eadem,

Corol. 1.
26. l. 2.

A. 23. f. 2.

Ex antea.

eadem, & sub trilineis, BCG, GRM, erunt vt, AR, ad ellipsum, BDMG. Eodem modo, sumpta pro regula, CR, ostendimus omnia quadrata, AR, ad omnia quadrata ellipsis, BDMG, vna cum rectangulis bis sub eadem, & sub trilineis, DAB, BCG, esse vt, AR, ad ellipsum, BDMG, quod ostendere oportebat.

COROLLARIUM.

Hinc habetur omnia quadrata, AR, regula, FR, ad omnia quadrata ellipsis, BDMG, vna cum rectangulis bis sub eadem, & sub trilineis, BCG, GRM, esse vt omnia quadrata, AR, regula, CR, ad omnia quadrata ellipsis, BDMG, vna cum rectangulis bis sub eadem, & sub trilineis, DAB, BCG; vtrique enim ostensa sunt esse, vt, AR, ad ellipsum, BDMG.

THEOREMA XXXII. PROPOS. XXXIII.

Asumpta antecedentis figura, dimissis lineis, EG, DV, producantur ad eandem partem, AC, FR, in, TX, ita vt, AT, sit æqualis, FX, & iungatur, TX, ergo ipsa, AX, CX, erunt parallelogramma. Dico igitur, omnia quadrata, AR, cum rectangulis bis sub, AR, RT, ad omnia quadrata ellipsis, BDMG, cum rectangulis bis sub eadem, & quadrilineo, BGMXT, esse vt, AR, ad ellipsum, BDMG, regula, FX.

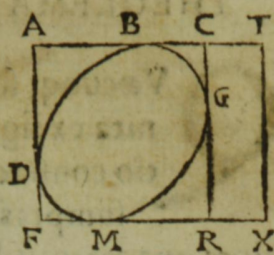
Omnia n. quadrata, AR, ad rectangula bis sub ellipsi, BDMG, & sub trilineis, BCG, GRM, vna cum omnibus quadratis eiusdem ellipsis, BDMG, sunt vt, AR, ad ellipsum, BDMG, item rectangula sub, AR, RT, ad rectangula sub ellipsi, BDMG, & sub, RT, sūt vt, AR, ad ellipsum, BDMG, & ca-

Ex antec.

Coroll. 1.

26. h. 2.

& eadem bis sumpta sunt pariter,
vt, AR, ad ellipsim, BDMG, ergo
omnia quadrata, AR, cum rectan-
gulis bis sub, AR, RT, ad omnia
quadrata ellipsis, BDMG, cum
rectangulis bis sub eadem, & sub

trilineis BCG, GRM. & cum re-
ctangulis bis sub eadem, & sub,
RT, .i. cum rectangulis bis sub eadem, & sub quadrilineo,
BGMXT, erunt vt, AR, ad ellipsim, BDMG. Sic etiam fiet
demonstratio, si producantur, FA, RC, similiter ac produ-
ctæ sunt, AC, FR, quarum altera pro regula sumatur.

COROLLARIUM.

Hinc patet, si, BDMG, non esset ellipsis, sed alia utcumq; fi-
gura plana parallelogrammo, AR, inscripta, dummodo
portiones laterum coalternè tangentes essent aequales, & rectan-
gula sumpta ad coalternè tangentes, eo modo, quo dictum est in
Theor. antecedenti, essent quicq; aequalia, quod omnia quadrata,
AR, ad omnia quadrata talis figure, cum rectangulis bis sub ea-
dem, & sub trilineis adiacentibus lateri, quod non sumitur pro re-
gula, erunt vt, AR, ad talem figuram; Veluti erunt etiam omnia
quadrata, AR, cum rectangulis bis sub, AR, RT, ad omnia qua-
drata talis figure, cum rectangulis bis sub eadem, & sub quadri-
lineo simili ipsi, BGMXT, hæc n. eodem modo colligentur, quo pro
ellipsi, BDMG, per demonstrationem collecta sunt, uiderunt enim
eadem principia, ex quibus demonstratio pro ellipsi pendebat:
Exemplum facile haberi potest in figura ex duabus aequalibus cir-
culi, vel ellipsis portionibus minoribus composita tali pacto, vt basis
vnius portionis alterius basi congruat, que quidem figura sit inscri-
pta dicto rectangulo, cuiusque latera eam tangant non in punctis
extremis axium, sed in quatuor alijs utcumque, unde, &c.

THEO.

QUæcunq; solida ad inuicem similia, genita ex figuris superius in hoc Libro Tercio consideratis, iuxta regulas ibidem assumptas, quarum patefacta est ratio omnium quadratorum, habent inter se rationem notam.

33.1.2.

Quoniam enim a libi ostensum est, ut omnia quadrata duarum figurarum inter se sumpta cum datis regulis, ita esse solida ad inuicem similia genita ex iisdem figuris, iuxta easdem regulas, ideo cum in Theorematibus huius Libri inuenta est ratio omnium quadratorum duarum quarundam figurarum cum talibus regulis, colligimus etiam nunc eandem esse rationem duorum ad inuicem similiarum solidorum, quæ ex illis figuris iuxta easdem regulas genitæ dicuntur; Ut exempli gratia in Prop. I. conspectis, iterum eiusdem figuris, cum ibi ostensum est, sumpta regula, DP, omnia quadrata portionis, DEP, ad omnia quadrata parallelogrammi, FP, esse ut composita ex sexta parte, EB, & dimidia, BR, ab ipsam, BR, ostensum etiam est solidum simile genitum ex portione, DEP, ad solidum sibi simile genitum ex parallelogrammo, FP, esse ut composita ex sexta parte, EB, & dimidia, BR, ad ipsam, BR. Cum verò ostensum est omnia quadrata portionis, EDP, ad omnia quadrata trianguli, DEP, esse ut composita ex dimidia totius, ER, & ipsa, BR, ad eandem, BR; pariter ostensum est solidum simile genitum ex portione, EDP, ad sibi simile genitum ex triangulo, DEP, iuxta easdem regulas esse, ut composita ex dimidia totius, ER, & ipsa, BR, ad eandem, BR.

Cum verò in Corollario eiusdem Theor. collectum est, omnia quadrata parallelogrammi, FP, esse sequialtera omnium quadratorum portionis, DEP, (si, DP, per centrum, A, tran-

transeat) hæc verò esse dupla omnium quadratorum trianguli, DEP; patet, quod etiam solidum simile genitum ex parallelogrammo, FP, sexquialterum erit solidi sibi similis geniti ex portione, DEP, iuxta eandem regulam, DP, hoc verò erit duplum solidi sibi similis geniti ex triangulo, DEP, iuxta eandem regulam, DP.

SCHOLIUM.

Quoniam verò solida ad inuicem similia genita ex duabus figuris planis, iuxta datas regulas, totuplicita sunt, quotuplices sunt figurae similes, quæ dicuntur, omnes figurae similes duarum genitricium figurarum, cum eisdem regulis assumpta, iuxta quas dicta solida similia genita dicuntur, figurarum autem variationes nullo dato numero clauduntur, ideò nec horum similiarum solidorum variationes ullo dato coarctantur numero, unde euidentissimè apparet hanc demonstrandi methodum, ipsamque demonstrationem, infinitè (ut ita dicam) locupletem esse; ut igitur ad particularia solida similia descendamus, expendenda sunt ipsa figura, quæ dicuntur (omnes figurae similes, &c) patet igitur ex alibi à me ostensis, si figura assumpta sint omnes figurae similes parallelogrammi, quod tunc istæ erunt omnia plana cylindrici; si verò illa sint omnes figurae similes trianguli (intellige in parallelogrammo, & triangulo unum laterum pro regula) illæ erunt omnia plana Conici; & si parallelogrammum sit rectangulum, & figura eidem erecta erit cylindricus rectus, scalenus autem nisi sit rectangulum, vel figura non eidem erecta; ex quo habes, qualescunque figuras intellexeris esse eas, quæ dicuntur omnes figurae similes parallelogrammi, FP, regula, DP, vel trianguli, EDP, regula eadem, solidum genitum ex parallelogrammo, FP, quod dicimus simile, semper esse cylindricum, genitum verò ex triangulo, DEP, semper esse conicum, ut etiam accidit in omni parallelogrammo, & triangulo, dummodò regula sit unum laterum eorundem, selida igitur similia genita ex parallelogrammis sunt cylindrica, genita

A. Def. 8.
1. 1.

34. l. 2.

34. l. 2.

genita verò ex triangulis sunt conici, genita inquam, regula uno
 laterum eorundem existente; quod si figura, qua dicuntur omnes
 figura similes parallelogrammi dati, regula uno laterum, sint cir-
 culi, ille cylindricus erit cylindrus; & si, qua dicuntur omnes fi-
 gura similes dati trianguli sint pariter circuli, regula uno laterum,
 conicus erit conus; nomine ergo communi hic cylindrus, & conus
 dicti sunt solida similaria nomine particulari dicti sunt cylindri-
 cus, & conicus, sed nomine magis particulari, & proprio dicuntur
 cylindrus, & conus, quotiescunq; dicta figura sint circuli, iuxta
 alibi à me ostensa.

34. l. 2.

Pariter si figura genitricis solidorum sint circuli, vel ellipses,
 illa autem, qua dicuntur (omnes figura similes earundem sumpta
 cum datis regulis) sint pariter circuli, quorum describentes recta
 linea in figuris genitricibus sint eorundem diametri, solida simi-
 laria genita ex eisdem iuxta easdem regulas, erunt, alterum spha-
 ra, quod scilicet gignitur ex circulo, alterum spheroides, quod sci-
 licet gignitur ex ellipsi, si figura similes rectè secant axem ellipsis,
 & sint erectæ tum circulo, tum ellipsi; poterit etiam esse spheroi-
 des, etiam si figura similes non sint circuli, sed ellipses iuxta alibi

46. l. 1.

47. eiusd.
l. 1.

ostensa; qua igitur in hoc casu nomine communi dicuntur, solida
 similaria genita ex circulo, vel ellipsi iuxta datas regulas, nomine
 particulari, & proprio, dicuntur sphaera, vel spheroides; Et qua
 pariter diceretur nomine communi solida similaria genita ex por-
 tione tali, vel tali, iuxta talem regulam, portione inquam circuli,
 vel ellipsis, quotiescunq; figura, qua dicuntur, omnes figura simi-
 les talis portione iuxta eandem regulam, sint circuli erecti geni-
 tricibus, & figura genitrix portio circuli, erit, & dicetur nomine
 particulari, & proprio, portio sphaera; si verò figura genitrix sit el-
 lipsis portio, & figura similes sint circuli erecti genitricibus, rectè
 axem portione secantes, fiet portio spheroidis, quod si sint ellipses
 erectæ genitricibus, diametros habentes, ut posuiat tropos. 47.

6. l. 1.

47. l. 1.

Lib. 1. fiet etiam portio spheroidis: Sic igitur nominibus particula-
 ribus hæc solida vocari consueverunt. Cum verò figura similes non
 sunt neq; circuli, neq; ellipses sumptæ, ut dictum est, sufficet ea-
 dem

dem vocare nomine communi solidi similis, &c. licet ad variationem, & nominationem similium figurarum, consequenter & eadem varia solida, variè nominari possent; forè autem in sequentibus ex genitricum figurarum variatione varia nomina componemus, interim hæc teneantur, hoc animadverto, quod in superioribus, dum fit sphaera, vel sphaeroides, vel eorundem portio, suppono lineas, quæ sunt in genitricibus figuris, & circulos, vel ellipses describunt, esse eorundem axes. His autem prædemonstratis sequentia Corollaria colliguntur, quæ quidem cum Typographo deessent consuevi huiusmodi caractères, diversis imprimis necesse fuit.

COROLLARIUM I.

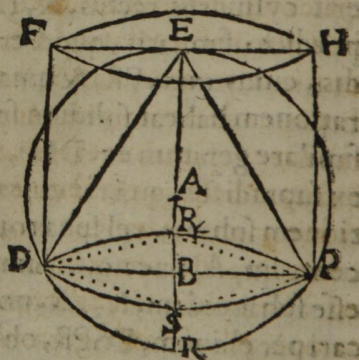
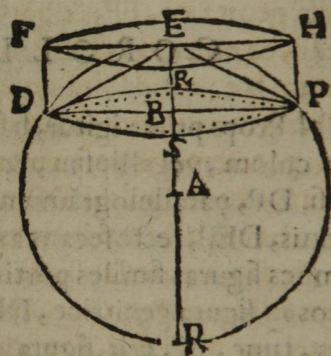
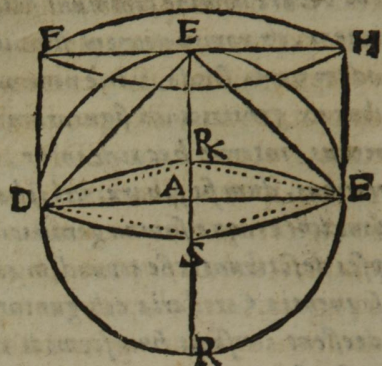
IN Prop. prima igitur, si supposuerimus, PRDE, esse circulum, vel ellipsim, & axem, ER, & circa eandem in basi, DP, parallelogrammum, FP, quæ quidem sit basis portionis, DEP, rectè secans axim, ER, deinde intellexerimus omnes figuras similes portionis, DEP, esse circulos diametros in figura genitrice, DEP, (cui sint erecti) sitos habentes, tunc, FP, erit figura genitrix solidi similis, quod erit cylindrus rectus, &, DEP, erit figura genitrix solidi prædicto similis, quod erit portio sphaeræ, vel sphaeroidis, cuius axis, ER, & quia patet ex supradictis, quam rationem habeat solidum simile genitum ex, FP, ad sibi simile genitum ex, DEP, iuxta regulam, DP, idè patet ex supradictis, quâ rationem habeat cylindrus, FP, ad portionem sphaeræ, vel sphaeroidis, DEP, siue, DP, trāseat per centrum, A, siue non. Similiter si supposuerimus, EDRP, esse sphaeroidem, &, ER, non axim, sed diametrum, & secari per ellipsim, DSPR, obliquè ad diametrum, ER, & circa eandem diametrum, EB, in eadem basi ellipsi, DSPR, esse cylindricum, FP, secari autem cylindricum, & portionem sphaeroidis planis parallelis ipsi ellipsi, DP, quæ intel-

L

liga-

Corol. 47.
l. 2.

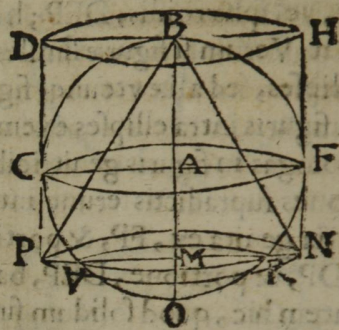
ligatur erecta plano, DE
PR, conceptæ in ipso cy-
lindrico figuræ erunt om-
nes figuræ similes paralle-
logrammi, FP, & quæ fiunt
in portione spheroidis, DE
P, erunt omnes figuræ simi-
les portionis, DEP, omnes
inquam ellipses similes el-
lipfi, DP, (est enim idem, si-
ue intelligas has figuras si-
miles describi omniibus li-
neis figurarum genitricium,
FP, DEP, siue percipias
easdem produci per sectio-
nem corporum per plana
factam ipsi, DP, parallela)
& quia patet ratio harum
omnium similium figura-
rum, siue ellipsium inter se
ex supradictis, & subinde
solidorum similium ge-
nitorum ex, FP, & portio-
ne, DEP, quorum vnum est
cylindricus, alterum est por-
tio spheroidis secta plano,
DP, ideo patet, quam ra-
tionem habeat cylindricus,
FP, ad portionem, DEP,
s. esse eandem, quam ha-
bet composita ex sexta
parte, EB, & dimidia, BR,
ad ipsam, BR, & hoc, siue, ER, sit axis, siue nō; Quod si, DP,
transeat per centrum, A, cylindricum, FP, esse sexquialte-
rum

rum portionis sphaerae, vel sphaeroidis, DEP. Ipsdem vijs patebit conum, siue conicum, EDP, ad portionem sphaerae, vel sphaeroidis, DEP, esse vt, BR, ad compositam ex, BR, & dimidia totius, ER, quod si, DP, per centrum transeat, conum, vel conicum, EDP, esse subduplum portionis sphaerae, vel sphaeroidis, DEP; haec autem etiam ab alijs ostensa sunt. Verum si figurae similes iam dictae non sint circuli, vel ellipses, sed aliae vtcunq; figurae, vt ex. g. quadrata, veluti in figuris intra ellipses exemplificare volui, diametros homologas in figuris genitricibus habentia, adhuc eadem rationes supradictis erunt inter haec solida ad inuicem similia genita ex, FP, & portione, DEP, siue ex triangulo, EDP, & portione, DEP, bases habentia quadratas; patet autem hic, quod solidum simile genitum ex, FP, basem habens rectilineam, sicuti est prisma, ita & hoc nomine vocari potest magis particulari, veluti & solidum simile genitum ex triangulo, EDP, nomine pyramidis vocari potest, dum basim habet rectilineam.

Deniq; vniuersalissimè habetur ratio quorumcunq; duorum solidorum genitorum ex, FP, & portione, DEP, siue ex triangulo, DEP, & portione, DEP, iuxta regulam, DP, quacunq; in similibus figuris variatione facta. Quae autem in huius Theorematis declaratione animaduersa sunt, memoria teneantur, nam & sequentia consimili methodo, sed breuiori declarabimus; sufficiat autem tot figurarum variationes in duabus tantum exemplificasse, quas solidorum indicant bases, nempe circulus, & quadratum, inscriptum eidem circulo, habens vtrumq; diametrum in figura genitrice, imposterum enim cum sine figurarum confusione id aegre fieri possit vna tantum positione contenti erimus, ea nempe, qua omnes figurae similes circuli esse supponuntur, ceteras ergo variationes ex his facillimè auidos veritatis indagator proprio Marte comprehendere poterit, quae pro huius Theo. declarat. ad seq. quoq; dilucidat. satis esse reor.

IN Propositione secunda, exposita figura Coroll. ant. conformiter, patet, quam rationem habeat solidum simile genitum ex, DN, idest cylindricus in basi figura descripta à basi, PN, cuius latus est, HN, ad solidum sibi simile genitum ex portione, VCBFR, .i. (si omnes figuræ similes ipsius, DN, sint circuli diametros in, DN, habentes, & omnes figuræ similes portionis, VCBFR, sint pariter circuli rectè axem, BO, secantes, & diametros in eadem portione sitos habentes, qui circuli sint genitricibus erecti) cylindrus, DN, ad portionem sphaeræ, vel sphaeroidis, VCBFR, vel si figuræ sint recti lineæ, patet ratio, quam habet prisma, DN, ad solidum sibi simile genitum ex portione, VCBFR, circuli, vel ellipsis, BC OF. Ductis autè rectis, BP, BN, patet similiter ratio, quam habet conus, BPN, ad portionem sphaeræ, vel sphaeroidis, VCBFR, siue pyramis, BPN, ad solidum simile genitum ex triangulo, BPN, (intellige semper hæc solida inuicem genita iuxta regulas in Theorematibus assumptas, ne toties id repetatur) siue eadem, quam habet vniuersaliter solidum simile genitum ex, DN, vel triangulo, BPN, ad solidum sibi simile genitum ex portione, VCBFR, & hoc si, BO, sit axis, quod si tantum sit diameter eadem rationes colligentur ad modum superioris Theoremat. Est ergo in figura cylindricus, DN, ad portionem sphaeræ, vel sphaeroidis, VCBFR, vel prisma, DN, ad solidum simile genitum ex portione, VCBFR, vel tandem quodlibet solidum simile genitum ex, DN, siue quilibet cylindricus genitus ex, DN,

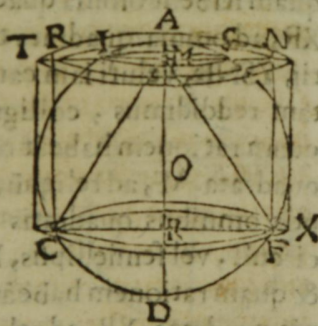

DN, ad solidum sibi simile genitū ex portione, VCBFR, ut rectangulum sub, BA, & tripla, AO, ad rectangulū sub, BM, & sub composita ex, MO, OA. Solidum verò simile genitum ex triangulo, BPN, siue sit conus, siue pyramis, siue tantum conicus, ad sibi simile genitum ex portione, VCBFR, siue hoc sit portio sphaerae, vel sphaeroidis, siue tantum solidum simile genitum ex portione, VCBFR, ut rectangulum, BAO, siue quadratum, BA, ad rectangulum sub, BM, & sub composita ex, MO, OA, nam sicut rectangulum, BAO, est tertia pars rectanguli sub, BA, & tripla, AO, ita solidum simile genitum ex triangulo, BPN, est tertia pars solidi similis geniti ex, DN, unde patet, &c.

I. Propos.
24. l. 2.

COROLLARIUM III.

IN Proposit. tertia colligitur, quam rationem habeat solidum simile genitum ex, BE, siue sit cylindrus, siue prisma, siue tantum conicus, ad sibi simile genitū ex portione circuli, vel ellipsis, ICFS, siue hoc sit frustum sphaerae, vel sphaeroidis, siue tantum solidum simile genitum ex portione, ICFS, siue, AD, sit axis, siue non, quae eadem est ei, quā habet rectangulum, DRA, ad rectangulum sub, DR, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. RM, & ex, MA, una cum rectangulo sub, RM, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. RM, & $\frac{1}{2}$. MA. Solidum autem simile genitum ex triangulo, MCF, siue sit conus, siue prisma, siue tantum conicus, ad sibi simile genitū ex portione, ICFS, siue hoc sit frustum sphaerae, vel sphaeroidis, siue tantum solidum simile genitum ex tali portione, ICFS, erit ut rectangulum, DRA, ad rectangulum sub composita ex,

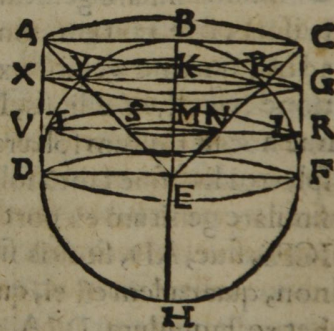
ex, MD, DR, & sub sexquialtera, MA, vna cum rectangulo sub composita ex, MD, & dupla, DR, & sub $\frac{1}{2}$. MR, siue, AD, sit axis, siue tantum diameter, quæ iuxta antecedentium declarationem facile percipi possunt.

COROLLARIUM IV.

IN Propos. quarta patet ratio, quam habet solidum simile genitum ex, GX, quod apparet in superioris figura, ad sibi simile genitum ex portione, ICFS, quæ ratio ibi conspiciatur.

COROLLARIUM V.

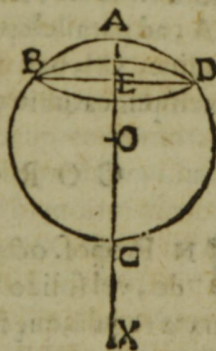
IN Corollario Propos. quintæ, si supponamus notam rationem, quam habent omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata trianguli, AEC, vel quam habent omnia quadrata, XR, ad omnia quadrata trapezium, YSNB, veluti iam eam notam reddidimus, colligimus, quam rationem habeant omnia quadrata, AF, ad reliquum, demptis omnibus quadratis semicirculi, vel semiellipsidis, DBF, & quam rationem habeant omnia quadrata, XR, ad reliquum, demptis omnibus quadratis portiones, YTIB, & ideo patet, quam rationem habeant omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsidis, DBF, & quam rationem habeant omnia quadrata, XR, ad omnia quadrata portiones, YTIB, unde apparet, quam rationem habeat solidum simile genitum ex, AF, siue sit cylindrus, siue prisma, siue tantum cylindricus, ad solidum sibi simile genitum ex semicirculo, vel semiellipsi,

ellipsi, DBF, siue hoc sit hæmisphærium, siue hæmisphæroides, siue tantum solidum simile illi, genitum ex, DBF. Item pater, quam rationem habeat solidum simile genitum ex, XR, quodcunque illud sit, ad sibi simile genitum ex portione, YTI. Eodem pacto manifesta fieret ratio solidi similis geniti ex, AG, ad sibi simile genitum ex portione, YBR, & ita in reliquis. Inuentæ igitur sunt alio modo à prædictis, rationes solidorum inuicem similarium genitorum ex parallelogrammis in basi æquali secundæ diametro constitutis. In basi æquali ipsi, DF, & circa eosdem axes, siue diametros utcunq; portionum, YBR, TYBI, DTIF, &, DBF, quod explicare opus erat, & in supraposita figura modo solito declaratum est, sed tantum vnico exemplo ne ipsa confunderetur.

COROLL. VI. SECTIO PRIOR.

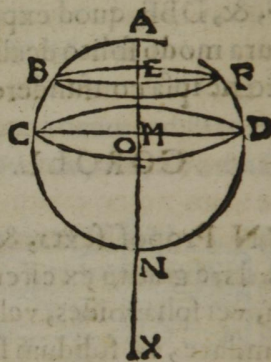
IN Propos. sexta, & eiusdem figura apparet solidum simile genitum ex circulo, vel ellipsi, ABCD, siue sit sphaera, vel sphæroides, vel tantum solidum simile, ad solidum sibi simile genitum ex altera portione, BAD, BCD, utrauis, ut ex, BAD, siue hoc sit portio sphaerae, vel sphæroidis, vel tantum solidum simile genitum ex, BAD, esse ut parallelepipedum sub altitudine, XC, basi quadrato, CA, ad parallelepipedum sub altitudine, XE, basi quadrato, EA, vel ut cubus, AC, ad parallelepipedum sub altitudine tripla, EC, basi quadrato, AE, cum cubo, AE.

VNde colligitur in Corollario solidum simile genitum ex portione, BAD, ad sibi simile genitum ex portione, BCD, esse vt parallelepipedum sub altitudine, XE, basi quadrato, EA, ad parallelepipedum sub altitudine, OAE, basi quadrato, EC, qualiacunque sint illa solida similia, siue sit, AC, axis, siue tantum diameter.

COROLLARIUM VII.

IN Propof. feptima colligitur fo-
lidum fimilare genitum ex por-
tione, BAF, ad fibi fimilare geni-
tum ex portione, CAD, fiue hæc
folida fint portiones fphæræ, vel
fphæroidis, fiue tantum folida fimila-
ria, fiue, AN, fit axis, fiue tantum
diameter, effe vt parallelepipedum
fub altitudine, XE, bafi quadrato,
EA, ad parallelepipedum fub alti-
tudine, XM, bafi quadrato, MA, vt
exemplificatur in præfenti figura more folito.

COROLLARIUM VIII.

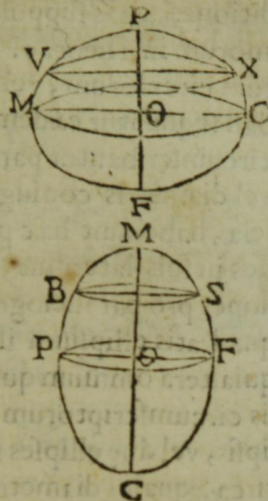
IN Propof. octaua difcimus à data fphæra, vel fphæroi-
de, vel folido quocunq; genito ex circulo, vel ellipfi,
iuxta regulã, quæ fit vna ex ordinatim applicatis, abfcinde-
re portionem, quæ ad folidum fimilare fibi genitũ ex trian-
gulo in eadem bafi, & circa eundem axim, vel diametrum
cum portione conftituto, habeat datam rationem, quam
oportet eſſe maiorem ſexquialtera; quæ omnia ibi clarè pa-
tent, & ideò figuram non appono.

CO-

LIBER III.
COROLL. IX. SECTIO PRIOR.

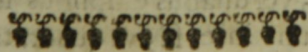
89

IN Propof. nona patet ratio, quam habet solidum fimilare genitum ex circulo, vel ellipfi, iuxta regulam primum axim, vel diametrum, ad solidum fimilare genitum ex eodem, iuxta secundum axim, vel diametrum tamquam regulam, siue hæc solida sint sphaera, vel sphæroides, vel tantum solida similia, quæ in his appofitis figuris clarè patent, in quâ arû vna conspici potest sphæroides prolatum, in altera oblongum, prædicta autem ratio est ea, quam habet prima axis, vel diameter ad secundam axim, vel diametrum: quæ etiam pro reliquis solidis ad inuicem similibus manifesta sunt.

SECTIO POSTERIOR.

IN Corollario autem eiusdem Theorematis colligimus esse notam rationem omnium quadratorum duarum portionum circuli, vel ellipsis abscissarum per lineas, quarum vna sit parallela primo, altera secundo axi, vel diametro, quales sint in appofitis figuris portiones, BMS, VPX, vnde etiam nota erit ratio solidorum similiarum, BMS, VPX, ex ipsis genitorum, vnum iuxta regulam, BS, alterum iuxta regulam, VX, siue sint hæc portiones sphaeræ, vel sphæroidis, siue solida similia genita ex portionibus, BMS, VFX.

M

CO.

IN Propof. 12. dicimus, quod fi circuli, vel ellipses habuerint in suis coniugatis axibus, vel diametris eas condiciones, quas supposuimus in esse lateribus parallelogrammorum in Theor. 9. 10. 11. 12. 13. Lib. 2. quod pro eorum circularum, vel ellipsium omnibus quadratis regula basi sequentur eadem conclusiones ibi collectæ, si in his circumscribantur parallelogramma latera habetia axibus, vel diametris coniugatis circularum, vel ellipsium parallela, habebunt hæc parallelogramma requisitas condiciones in suis lateribus, & ideo sequentur iam dictæ conclusiones pro parallelogrammis, & consequenter pro omnibus quadratis ellipsium illis inscriptorum, cum hæc sint subequentia altera omnium quadratorum parallelogrammorum illis circumscriptorum .i. vt clarius loquar, si circulus, & ellipsis, vel due ellipses fuerint circa eandem diametrum, vel circa æquales diametros, vel axes, erunt omnia quadrata eorundem regulis secundis axibus, vel diametris, vt omnia quadrata parallelogrammorum illis circumscriptibilium, latera habentium dictis axibus, vel diametris parallela, regulis eisdem retentis, & quia omnia quadrata parallelogrammorum, latera basibus equè inclinata æqualia habentium regulis basibus, sunt vt quadrata basium, ideo omnia quadrata circularum, vel ellipsium circa eundem axim, vel diametrum, vel æquales constitutorum, erunt vt quadrata secundorum axium, vel diametrorum, & ideo solida similia genita ex ipsis iuxta easdem regulas, erunt vt quadrata secundorum axium, vel diametrorum, quæ solida, vel erunt sphaera, & sphaeroides, vel ambo sphaeroides circa eundem axim, vel diametrum, vel solida similia genita ex dictis circulo, & ellipsi, vel duabus ellipsis iuxta dictas regulas, quæ quoq; erunt inter se, vt quadrata secundorum axium, vel diametrorum.

SE-

SECTIO II.

Quod si in dictis figuris circulo, & ellipsi, vel ellipsis sumatur pro regula communis axis, vel diameter, erunt omnia quadrata eorundem inter se, ut secundi axes, vel diametri inter se, & sic etiam erunt solida similia ex eisdem genita iuxta dictam regulam, in quibus includitur sphaera, & sphaeroides.

SECTIO III.

Item colligimus solida similia genita ex circulo, & ellipsi, vel ellipsis, utcumque iuxta datas regulas. i. sphaeram, & sphaeroides, & alia quaecumque solida similia genita ex dictis figuris, habere inter se rationem ex eorum axibus, vel diametris coniugatis compositam.

SECTIO IV.

Item colligimus solida similia genita ex circulo, vel ellipsi, vel ellipsis, quae habeant axes, vel diametros reciproce quadratis axium illis coniugatorum respondentes iuxta quae genita, intelligantur, esse aequalia, dummodo vel una in utrisque sumatur axes, vel una diametri aequaliter ad invicem inclinatae: & si haec sint aequalia, illa esse reciproce respondentia.

SECTIO V.

Item habemus, quod sphaerae, & similia sphaeroidea, & in uniuersum, quod solida similia genita ex circulis, vel ellipsis habentibus axes, vel diametros in ratione secundorum axium, vel diametrorum, cum quibus equaliter sint inclinati, quod, inquam, sint in tripla ratione axium, vel dia-

metrorum .i. vt cubi eorundem. Hæc enim demonstrata de omnibus quadratis parallelogrammorum pro omnibus quadratis circularum, vel ellipsium, tamquam eorundem partibus proportionalibus (dum illis inscripta intelliguntur) recipi possunt.

COROLLARIUM XI.

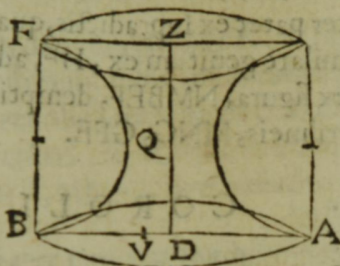
IN Propos. 13. colligemus solidum simile genitum ex OV, quod potest esse vel cylindrus, vel prisma, ad simile genitum ex trilineo, DCV, esse vt, OV, ad reliquum spatii m., dempta quarta circuli, vel ellipsis, OCD, cum excessu dicti quadrantis super duas tertias, rectanguli, OV, .i. proximè, vt 2 1. ad 2. Exponatur de huius Theorematis figura tatum rectangulum, OV, cum quarta, OCD, dimissa, EF, si igitur intelligemus, OV, circa, DV, mantentem reuolui, quoad redeat, vnde discessit, describetur ab, OV, cylindrus, OA, idest solidum simile genitum ex, OV, cuius omnes figuræ similes sunt circuli, semidiametros in figura genitrice, OV, habentes, à trilineo autem, DCV, describetur quoddam solidum, quod vocetur, Apex sphaeralis, si, OCD, sit quarta circuli; vel sphaeroidalis, si, OCD, sit quarta ellipsis, idest solidum simile, quod potest dici genitum ex trilineo, DCV, habes omnes suas similes figuras circulos semidiametros in figura genitrice, DCV, sitos habentes, est igitur inter hæc duo similia solida, quæ in particulari hoc exemplo sunt cylindrus, & apex sphaeralis, vel sphaeroidalis, ratio eadem supradictæ, quam breuitatis causa aliter exemplificare dimisi. Consimili autem vnico exemplo .s. assumendo pro figuris similibus ipsos circulos, semidiametros in figuris
geni-

genitricibus habentibus, breuitatis causa, & ob seruandam in figuris claritatem imposterum contenti erimus.

COROLLARIUM XII.

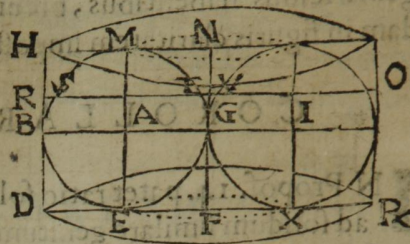
IN Propos. 14. patet ratio solidi similis geniti ex, FD, ad solidum simile genitum ex figura, FQBDZ. Apposita .n. hic illius figura, dimissa, HC, & AP, & retenta, BD, tantum in, V, diuisa, reuoluatur, FD, circa manentem axim, ZD, modo supradicto, ex, FD, igitur fiet cylindrus, FA, & ex figura, FQBDZ, fiet quoddam solidum rotundum, quod vocetur, Tympanum sphaerale, si, FQB, sit semicirculus, vel sphaeroidale, si, FQB, sit ellipsis, erunt autem haec duo solida similia genita ex figuris, FD, FQBDZ, figuras similes circulos habentia, quorum semidiametri iacent in suis genitricibus figuris, & patet, quod ratio cylindri, FA, ad tympanum sphaerale, vel sphaeroidale, FQRA, est eadem ei, quam habet, BD, ad, DV, eandem autem habet quodlibet solidum simile genitum ex, FD, ad simile sibi genitum ex figura, FQBDZ, qualecunque sit.

COROLLARIUM XIII.

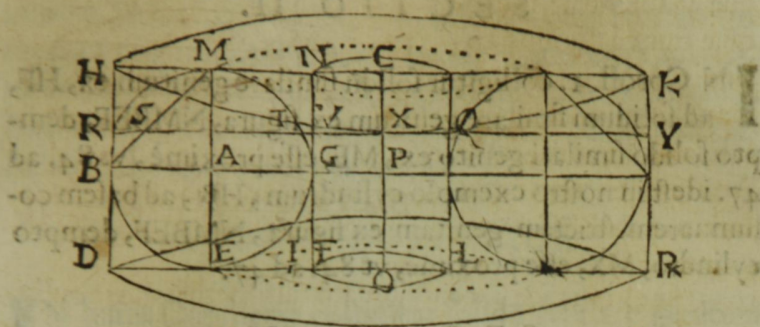
IN Propos. 13. colligimus solidum simile genitum ex, HF, ad solidum simile genitum ex figura, NMBEF, demptis solidis similaribus genitis a trilineis, MNG, GFE, esse vt, HF, ad circulum, vel ellipsim, MBEG. Reuoluatur, HF, circa, NF, manentem, vt supra, ex, HF, igitur fiet cylindrus, HX, & ex figura, NMBEF, fiet quaedam figura, a qua

qua si auferatur solida,
quæ sunt à duobus tri-
lineis, MNG, GFE, re-
manebit quædam figura
solida, quã vocabimus,
Anulum strictum circu-
larem, si, MBEG, sit cir-
culus; Ellipticum ve-
rò, si sit ellipsis, & patebit, quam rationem habeat cylin-
drus, HB, ad hunc anulum strictum, AI, sicuti vnuerfali-
ter patet ex supradictis, quam rationem habeat solidum si-
milare genitum ex, HF, ad solidum sibi simile genitum
ex figura, NMBEF, demptis solidis similaribus genitis ex
trilineis, MNG, GFE.

COROLLARIUM XIV.

IN Propos. 16. patet, quam rationem habet solidum si-
milare genitum ex, HO, dempto solido simili genito
ex, NO, ad solidum sibi simile genitum ex figura, MBEOC,
dempto solido simili genito ex figura, MGEOC, .i. esse
eandem ei, quam habet, HF, ad circulum, vel ellipsem, MB
EG. Reuoluatur, HO, circa manentem axem, CO, modo
supradicto, ex, HO, igitur fiet cylindrus, HB, & ex figura,
CMBE, fiet quoddam solidum simile prædicto cylindro,
auferatur à cylindro, HB, cylindrus, NL, descriptus ab, N
O, & à prædicto solido simili auferatur solidum simile
genitum ex figura, MGEOC. Dico nos iam compertum
habere residuum primum .i. fasciam solidam cylindricam
(vt ita dicam) HFLK, ad residuum secundum, ad solidum,
inquam, quod gignitur ex reuolutione circuli, vel ellipsis,
MBEG, esse vt, HF, ad ipsum circulum, vel ellipsem, MBEG;
quod etiam patet de residuis quorumlibet similarium soli-
dorum ex, HO, & figura, MBEOC, genitorum, demptis so-
lidis

lidis similaribus genitis ex, NO, & figura, MGEOC, vt supra diximus. Vocetur autem solidum, quod in supradicto exemplo, & figura gignitur ex reuolutione circuli, vel ellipsis, MBEG, Anulus latus circularis, si, MBEG, sit circulus, vel, Anulus latus ellipticus, si, MBEG, sit ellipsis.

COROLL. XV. SECTIO PRIMA.

IN Propos. 17. colligitur solidum simile genitum ex, HF, ad solidum simile genitum ex figura, NMBEF, esse vt, HF, ad circulum, vel ellipsum, MBEG, vna cum residuo, quod remanet, si a rectangulo, MG, dematur quarta circuli, vel ellipsis, MAG, ablato insimul excessu, quo eadem quarta superat duas tertias rectanguli, MG. Conspectur ergo exemplum in figura Corollarij 13. huius, patebit ergo cylindrum, HR, ad solidum genitum ex figura, NMBEF, habere supradictam rationem, quæ est proximè, vt 21. ad 17. vt in Prop. 17. huius, ostenditur. Vocetur autem solidum simile genitum ex figura, NMBEF, habens omnes suas figuras similes, quæ sint circuli, siue quod sit per reuolutionem dictæ figuræ, NMBEF, vocetur, inquam. Basis columnaris stricta, & circularis, si, MBEG, sit circulus, elliptica autem, si is sit ellipsis.

SE-

IN Coroll. 1. colligitur solidū simile genitum ex, HF, ad solidum simile genitum ex figura, NMBEF, dempto solido simili genito ex, MF, esse proximè, vt 84. ad 47. idest in nostro exemplo cylindrum, HX, ad basem columnarem strictam genitam ex figura, NMBEF, dempto cylindro, MX, esse proximè, vt 84. ad 47.

SECTIO III.

IN Coroll. 2. habetur solidum simile genitum ex, MF, demptis solidis similaribus genitis ex trilineis, MNG, GFE, ad solidum sibi simile genitum ex figura, NMBEF, dempto solido simili genito ex, MF, esse proximè, vt 19. ad 47. In exemplo autem nostro, dum reuoluitur, HF, apprehende superficiem cylindricam descriptam linea, ME, quæ in duas partes disseparat anulum strictum, AI, scilicet in vnā, quam possumus vocare interiorem, & in aliam exteriorē; interior est, quæ gignitur ex reuolutione semicirculi, vel semiellipsis, MGE; exterior autem, quæ generatur ex semicirculo, vel semiellipsi, MBE, est igitur hæc pars interior anuli stricti ad partem exteriorem proximè, vt 19. ad 47. vt in cæteris solidis similaribus supradictis contingere diximus.

COROLL. XVI. SECTIO PRIOR.

IN Propos. 18. habemus solidum simile genitum ex, HO, ad solidum simile genitum ex figura, CMBEQ, esse vt quadratum, DO, ad rectangulum sub, DO, OE, vna cum rectangulo sub, OE, & sub excessu, quo dupla, EI, superat, EF, & $\frac{7}{2}$. quadrati, DE. Exemplum conspici potest in figura Coroll. 14. huius; in qua solidum simile genitum

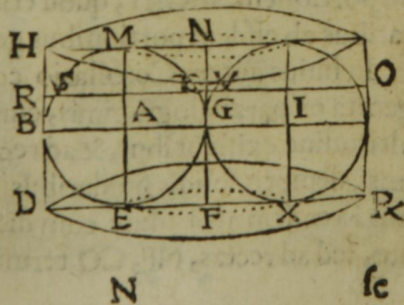
tum ex, HO, est cylindrus, HB, solidum verò simile genitum ex figura, CMBEQ, est, quod nascitur ex reuolutione eiusdem figuræ circa, CO, quod solidum vocabimus. Basem columnarem latam, circulearem, si, MBEG, sit circulus, ellipticam verò, si sit ellipsis.

SECTIO POSTERIOR.

IN huius Corollario colligitur solidū simile genitum ex, HP, ad solidum simile genitū ex figura, CMSBP, dempto solido simili genito ex trapezio, MBPC, idest in exemplo, cylindrum genitum ex reuolutione, HP, ad mediam basem columnarem latā genitam ex figura, MSBPC, dempto frusto conico genito ex trapezio, CMBP, esse ut quadratum, BP, ad rectangulum sub, AP, & sub excessu duplicæ, EI, super, EF, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, BA. Ex quibus etiam facile inueniri potest, quam rationem habeat solidum simile genitum ex figura, MSBPC, ad solidum simile genitum ex trapezio, MBPC, .i. quam rationem habeat, in exemplo, media basis columnaris lata genita ex reuolutione, MXBPC, ad frustum conicum genitum ex reuolutione trapeziji, MBPC.

COROLL. XVII. SECTIO PRIOR.

IN Propos. 19. colligimus solidum simile genitum ex figura, SMNV, dempto solido simili genito ex quadrilineo, MNVT, ad solidum sibi simile genitum ex figura, SBEGT, demptis solidis similibus genitis ex trilineis, TVG, GFE, ef-

se ut portio, SMT, ad portionem, SBEGT, circuli, vel ellipsis, MBEG; idest in proposito exemplo, solidum, quod generatur ex portione, SMT, dum intelligimus, HF, reuolui circa, NF, manentem axim, ad solidum, quod generatur ex portione, SBEGT, erit ut portio, SMT, ad portionem, SBEGT.

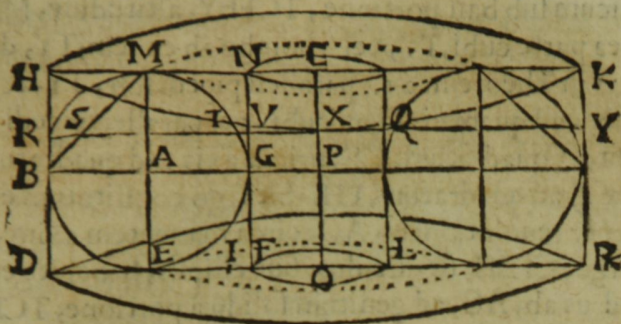
SECTIO POSTERIOR.

IN Corollario eiusdem colligimus solida similia genita ex parallelogrammis circa eosdem axes, cum portionibus constitutos ad solida sibi similia genita ex eisdem portionibus, esse ut dicta parallelogramma ad dictas portiones. .f. in exemplo cylindrum, HO, ad frustum anuli stricti resectum superficie descripta linea, ST, erit ut, HV, ad portionem, SMT, & item cylindrus, RR, descriptus ab, RF, ad portionem anuli stricti descriptam portionem, SBEGT, erit ut, RF, ad eandem portionem, quod patet etiam de reliquis eorundem solidis similibus.

COROLLARIUM XVIII.

IN Propos. 20. exposita figura, & exemplo constructo, ostendimus pariter solidum descriptum à portione, SMT, ad solidum descriptum à portione, SBEGT, dum, HO, reuoluitur circa manentem axim, CO, esse ut portio, SMT, ad portionem, SBEGT, quod etiam de reliquis solidis similibus ab eisdem portionibus genitis patet.

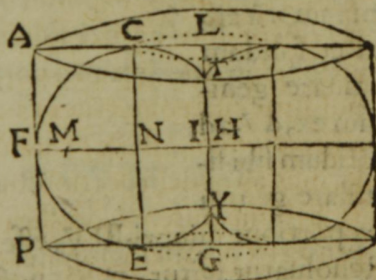
In huius autem Corollario colligitur solida similia genita ex parallelogrammis, cum portionibus in eadem altitudine existentibus, & ad rectas, HD, CO, terminantibus, demptis solidis similibus genitis ex parallelogrammis in eadem altitudine cum dictis portionibus existentibus, sed ad rectas, NF, CO, terminantibus, ad solida sibi similia-

milaria genita ex figuris compositis ex dictis portionibus, & reliquo spatio, usque ad, CO, dempto solido simili genito ex hoc reliquo spatio, esse ut dictorum parallelogrammorum residuum parallelogrammum ad dictam portionem. Ut in exemplo cylindrum, HY, dempto cylindro, NQ, ad portionem anuli lati resectam per superficiem descriptam in reuolutione à linea, ST, esse ut, HV, ad portionem, SMT.

COROLLARIUM XIX.

IN Propos. 22. exposita figura, & exemplo constituto, colligimus solidum simile genitum ex, AG, ad solidum simile genitum ex figura, LCFEG, demptis solidis similaribus genitis ex trilineis, CLT, YGE, esse (si, CFEH, sit circulus) ut parallelepipedum sub basi parallelogrammo, AG, altitudine, FI, ad cylindricum sub basi maiori portione, TCFEY, altitudine, IM, una cum $\frac{1}{6}$. cubi, TY. In ellipsi verò, ut parallelepipedum sub basi parallelogrammo, AG, altitudine, FI, ad cylindricum sub basi maiori portione, TCFEY, altitudine, IM, una cum $\frac{1}{6}$. cubi, TY.

N 2

lin-

lindricum sub basi portione, TCFEY, altitudine, MI, vna cum ea parte cubi, TY, vel (rhombo ab eadem, TY, descripto, vt in Theorem. 21.) parallelepipedum sub, TY, & dicto rhombo, ad quam eiusdem cubi, vel parallelepipedum sexta pars sit, vt quadratum, CE, primæ axis, ad quadratum secundæ .s. ad quadratum, FH. Sit ergo constitutum exemplum per reuolutionem, AG, circa manentem axim, LG, siue ergo, CFEH, sit circulus, siue ellipsis, habebit genitus cylindrus ab, AG, ad genitum solidum à portione, TCFEY, supradictam rationem. Vocetur autem solidum descriptum à portione, TCFEY, (si sit portio circuli) Malum roseum; si verò sit portio ellipsis: Malum cotoneum.

COROLLARIUM XX.

IN Propos. 23. sumpta ex figura Theor. 21. portione minori utcumque, RFV, quæ sit portio circuli, cum illi circumscripto rectangulo, ΔV , assumpto etiam integro axi, FH, & puncto, ω , in ea, vt ibi sumptum est, patet solidum simile genitum ex, ΔV , ad solidum sibi simile genitum ex portione minori, RFV, esse vt sexquialtera, FM, ad, M ω .

Reuoluatur igitur, vt fiat nostrum exemplum, ΔV , circa, RV, manentem, cylindrus igitur descriptus à, ΔV , ad solidum descriptum à portione, RFV, erit vt sexquialtera, FM, ad, M ω , & sic de reliquis solidis similaribus ab ipsis genitis, &c.

lare genitū ex,
 ΔV , ad sibi si-
 milare genitū
 ex portione,
 BFV , esse ut
 quadratū, FM ,
 ad rectangu-
 lum, quod re-
 manet, dem-
 pto rectangu-
 lo sub, IM , &
 sub, FM , à re-

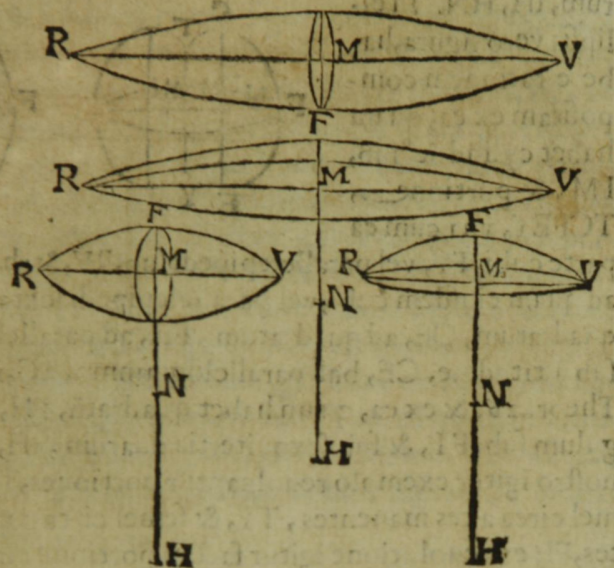

ctangulo sub, FM , & $\frac{1}{2}$. ipsius, MH . Fiat nostrum ex ēplum;
 reuoluatur, ΔV , circa manentem axim, RV , cylindrus igi-
 tur genitus ex reuolutione, ΔV , ad solidum genitum ex re-
 uolutione portione, RFV , habebit supradictam rationem;
 hoc autem solidum iam vocauimus: Malum citrium, si, R
 FV , sit portio circuli, ceterum, si sit portio ellipsis, voce-
 tur; Oliua genita ex tali portione; eadem autem rationem
 habere solida similia genita ex, ΔV , & portione, RFV ,
 (intellige semper genita iuxta regulam ibi assumptam, sci-
 licet iuxta regulam, FM ,) iam superius diximus.

COROLLARIUM XXIII.

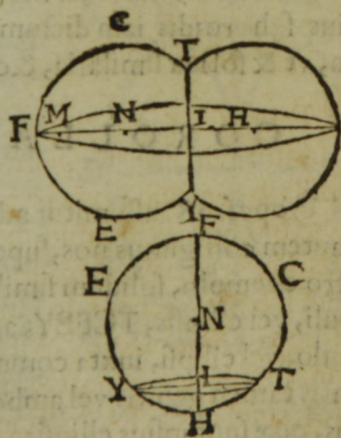
IN Propos. 26. pro eisdem antecedentis figuris colligi-
 tur solidum simile genitum iuxta regulam, FM , ad si-
 bi simile genitum iuxta regulam, RV , esse ut parallepi-
 pedum sub basi rectangulo, quod dicitur residuum antece-
 dentis Theorematis, altitudine tripla, MH , ad parallepi-
 pedum sub basi rectangulo ipsius, FM , ductæ in, RV , altitu-
 dine linea composita ex, MH , HN . Pro nostro exemplo
 apponatur hic utraq; portio, quæ reuoluantur semel circa,
 FM , & semel circa, RV , patebit ergo, quam rationem ha-
 beat,

beat, Ma-
lū citriū
ad segmē
tum sphæ-
ræ genitū
ab eadem
portione
circuiti, &
quam ha-
beat Oli-
ua ad seg-
mentum
sphæroi-
dis geni-
tū ex ea-
dem por-
tione.

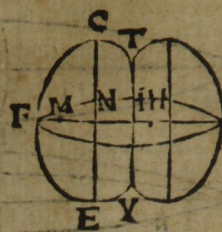
COROLLARIUM XXIV.

IN Propos. 27. assumitur iterum figura Theor. 21. tum
circuiti, tum ellipsis, & nunc, iisdem figuris hic apposi-
tis, colligimus solidum si-
milare genitum ex portio-
ne, TCFEY, iuxta regulā,
FI, ad solidum sibi simile
genitum ex eadem portio-
ne, iuxta regulam, TY, ef-
fe, in figura circuiti, ut cy-
lindricum sub IM, & por-
tione, TCFEY, vna cum
 $\frac{1}{6}$. cubi, TY, ad parallele-
pipedum sub altitudine, F
I, basi verò rectangulo sub,
FI, & sub sexquitercia dua-

rum,

rum, IH, HN. In ellipsis vero figura, habet rationem compositam ex ea, quam habet cylindric⁹ sub, IM, & portione, TCFEY, vna cum ea

parte cubi, TY, vel parallelepipedum sub, RV, & rhombo, RZ, ad quam eiusdem cubi, vel parallelepipedum sexta pars fit, vt quadratum, CE, ad quadratum, FH, ad parallelepipedum sub altitudine, CE, basi parallelogrammo, AG, in figura Theor. 26. & ex ea, quam habet quadratum, FH, ad rectangulum sub, FI, & sub sexquitercia duarum, IH, HN. Pro nostro igitur exemplo reuoluantur portiones, TCFEY, semel circa axes manentes, TY, & semel circa axes manentes, FI; ex reuolutione igitur facta à portione circuli circa, TY, fit, Malum Roseum, ex reuolutione vero eiusdem circa, FI, fit maius segmentum sphaerae: Item ex reuolutione facta à portione ellipsis, TCFEY, fit, Malum cotoneum, circa axim, TY, ex reuolutione vero eiusdem circa, FI, fit maius segmentum sphaeroidis: Igitur Malum Roseum ad segmentum maius sphaerae, & Malum cotoneum ad segmentum maius sphaeroidis iam dictum, habent supradictam rationem, vt & solida similia, &c.

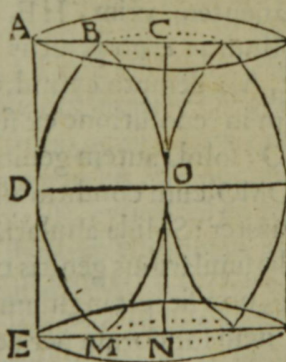
COROLLARIUM XXV.

IN Propof. 28. assumitur adhuc antecedentis figura, hic autem colligimus nos, superiores aspicientes figuras pro nostro exemplo, solidum simile genitum ex portione circuli, vel ellipsis, TCFEY, ad solidum simile genitum ex circulo, vel ellipsi, iuxta communem regulam, FH, (comparatis tamen genitis vel ambo ex ijs, quæ sunt circuli, vel ex ijs, quæ sunt ipsius ellipsis) esse vt cylindricum sub altitudi-

tudine, MI, basi portione, TCFEY, vna cum $\frac{1}{8}$. cubi, TY, (quod tamen solum in circuli figura contingit) in figura, autem ellipsis illud commutamus in hoc .f. vna cū ea parte cubi, TY, vel parallelepipedo sub, RV, & rhombo, RZ, ad quam eiusdem cubi, vel parallelepipedo sexta pars sit, vt quadratum primi axis ad quadratum secundi ad $\frac{2}{3}$. parallelepipedo sub, AD, & parallelogrammo, AQ, .i. in figura circuli, ad $\frac{2}{3}$. cubi, FH. Dictam igitur rationem in suprapositis exemplis habet Malum Roseum, ad sphaeram genitam ex circulo, ex cuius portione maiori Malum Roseum dicitur genitum iuxta regulam, FH; & eandem habet Malum Cotoneum ad sphaeroides genitum ex ellipsi reuoluta circa axem, CE, parallelam axi, TY, circa quem reuoluitur portio, TCFEY, ad generandum Malum Cotoneum, quam rationem pariter diximus habere supradicta similia solidi, &c.

COROLLARIUM XXVI.

IN Proposit. 29. habetur solidum simile genitum ex, AN, ad solidum simile genitum ex figura, CBDMN, demptis solidis similaribus genitis ex trilineis, siue figuris, BC O, ONM, esse vt, AN, ad figurā, BDMO. Apponatur hic illa figura, & vt fiat nostrum exemplum, reuoluatur, AN, quod supponamus esse parallelogrammum rectangulum cōuenienter ipsi reuolutioni, circa axim, CN, manentem, fiet igitur ex, AN, cylindrus, ex reuolutione verò figuræ, BDMO, fiet solidū totuplīciter variabile, quotuplīciter figura, BDMO, variari potest,

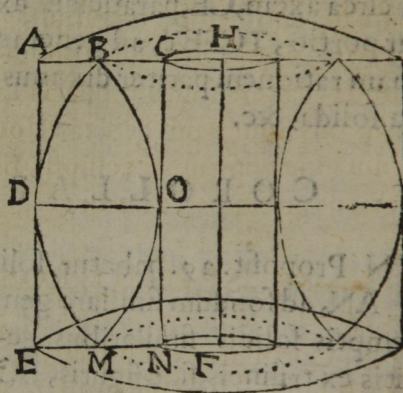
O

voca-

vocabimus aut solida genita à figuris inscriptis rectángulo, AN, genita inquam per reuolutionem circa, CN. Solida anularia stricta, patet ergo cylindrum genitum ab, AN, ad solidum anulare strictum genitum ex figura, BDMO, quaecunq; sit, esse vt, AN, ad eandem figuram, BDMO; sicque esse cætera solida similia genita ex his, iuxta sumptam regulam siue, CN, siue, NE, vtriusq; solidis communem.

COROLLARIUM XXVII.

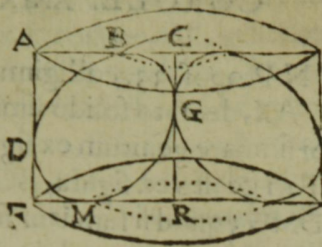
IN Propos. 30. colligimus solidum simile genitum ex, AF, dempto solido simili genito ex, CF, ad solidum simile genitum ex figura, HBDME, dempto solido simili genito ex figura, HBOME, esse vt, AN, ad figuram, BDMO. Assumatur hic illius figura, & pro nostro exemplo supponatur, AF, esse rectangulum, reuoluaturq; circa manentem axim, HF, cylindrus ergo genitus ex, AF, dempto cylindro genito ex, CF, ad solidum genitum in reuolutione ex figura, BDMO, erit vt, AN, ad, BDMO; solida autem genita ex figuris inscriptis rectángulo, BDMO, cum conditionibus ibi requisitis vocabimus communiter: Solida anularia lata; eadem patent de cæteris solidis similibus genitis ex, AN, & figura, BDMO, etiam si, AF, non sit rectangulum, quia tunc intelligo fieri generationem solidorum per descriptionem similibus figurarum, & non per reuolutionem, vt in exemplo solito assumpsi, vnde patet, &c.

CO-

COROLL. XXVIII. SECTIO PRIOR.

IN Propof. 32. docemur solidum fimilare genitum ex, AR, ad solidum fibi fimilare genitum ex figura, BCGR MD, demptis solidis fimilarib. genitis ex trilineis, BCG, GRM, effe vt, AR, ad ellipfim, BDMG; ponatur hic illa figura, & vt fiat noſtrum exemplum, reuoluatur, AR, circa manentem axim, CR; cylindrus ergo genitus ex, AR, ad solidum genitum in reuolutione ex ellipſi, BDMG, erit vt, AR, ad ellipſim, BDMG, ſic etiam, vt diximus, cetera ſolida ſimilaria ex iſdem per deſcriptionem ſimilium figurarum genita: Vocetur autem ſolidum in reuolutione genitum ex ellipſi, BDMG; Anulus ſtriſtus ellipticus altera parte latior.

SECTIO POSTERIOR.

IN Corollario colligitur ſolidum ſimilare genitum ex, AR, ad ſolidum ſibi ſimilare genitum ex ellipſi, BDMG, ambo iuxta communem regulam, FR, effe vt ſolidum ſimilare genitum ex eodem, AR, ad ſolidum ſimilare ſibi genitum ex eadem ellipſi, BDMG, ſed ambo genita iuxta communem regulam, CR. Exemplum patebit, ſi concipies, AR, reuolui circa manentem axim, FR, cylindrus enim tunc genitus, ab, AR, ad anulum ſtriſtum ellipticum altera parte latiore, genitum ab ellipſi, BDMG, habebit eandem rationem, quã ſupradictus cylindrus ad ſupradictum anulum, & ideo (amplius colligemus) quoniam, permutãdo, cylindrus genitus in reuolutione circa, CR, facta, ad cylindrum genitum in reuolutione circa, FR, eſt vt anulus

O 2

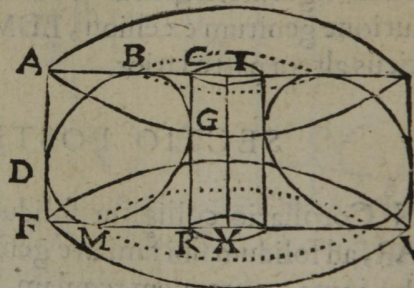
factus

N. Cor. 4.
Gen. 34.
l. 2.

factus in illa reuolutione ad anulum factum in hac, propterea ficati primus cylindrus ad secundum est, vt, FR, ad, RC, ita primus anulus ad secundum erit, vt, FR, ad, RC, sic etiam erunt solida similia genita ex eisdem, iuxta regulas, FR, RC.

COROLL. XXIX. SECTIO PRIMA.

IN Propos. 33. colligimus solidum simile genitum ex, AX, dempto solido simili genito ex, CX, ad solidum sibi simile genitum ex figura, BDMXT, dempto solido simili genito ex figura, BGMXT, esse vt, AR, ad ellipsum, BDMG; quod si sumatur solida similia genita ex eisdem iuxta communem regulam, TX, vel, CR, eandem rationem inter se habere comperientur dicta residua .s. quam habet, AR, ad ellipsum, BDMG. Exponatur figura, & vt fiat exemplum, reuoluatur, AX, circa manentem axim, TX, igitur cylindrus genitus in reuolutione ex, AX, dempto cylindro genito ex, CX, ad solidum genitum in reuolutione ex ellipsi, BDMG, erit vt, AR, ad ellipsum, BDMG; idem accidet, si reuolutio fiat circa axem parallelam ipsi, AC, inclusam duabus, FA, RC, versus, A, C, puncta productis: vocetur autem solidum genitum in reuolutione ex ellipsi, BDMG, Anulus latus ellipticus altera parte strictior.

SECTIO II.

Hinc insimul patet, quod fascia solida cylindrica (vt ita dicam) in reuolutione circa, TX, genita ex, AR, ad

ad anulum genitū ex ellipsi, BDMG, in eadem reuolutione, est vt cylindrus genitus ex, AR, dū reuolutio fit circa, CR, ad anulum strictum ellipticum altera parte latiore in eadem reuolutione circa, CR, ab ellipsi, BDMG, genitum; nam ambo sunt, vt, AR, ad ellipsim, BDMG, idem patet pro solidis similaribus, &c. Quia verò dicta fascia solida genita ab, AR, ad cylindrum ab eodem, AR, genitum est, vt residuum quadrati, FX, dempto quadrato, RX, ad quadratum, FR, est .n. cylindrus genitus ab, AX, ad cylindrum genitum ab, AR, vt quadratum, FX, ad quadratum, FR, cylindrus item genitus à, CX, ad eundem cylindrum genitum ab, AR, est vt quadratum, RX, ad quadratum, RF, ergo hoc cylindro dempto à cylindro genito ab, AX, reliqua fascia solida genita ex, AR, ad cylindrum genitum ex eodem, AR, erit vt residuum quadrati, FX, ab eo dempto quadrato, RX, ad quadratum, FR, hanc ergo rationem habebit etiam anulus latus ellipticus altera parte strictior ad anulum strictū ellipticum altera parte latiore ex eadem ellipsi, BDMG, genitum; quia verò residuum quadrati, FX, dempto quadrato, RX, est rectangulū sub, XR, RF, bis cum quadrato, FR, .i. rectangulum sub, XF, FR, cum rectangulo sub, XR, RF, .i. rectangulum sub composita ex, RX, XF, & sub, FR, ideo dictus anulus latus ad dictum anulum strictum, erit vt rectangulum sub composita ex, RX, XF, & sub, FR, ad quadratum, FR, .i. erit vt composita ex, FX, XR, ad, RF, nempe vt, VR, ad, RF.

S E C T I O III.

Vlterius habemus fascias solidas cylindricas genitas ex. g. ab eodem rectangulo, AR, dum fit reuolutio semel circa, TX, & semel circa parallelam, AC, ad anulos latos ellipticos altera parte strictiores genitos in reuolutionibus ab ellipsi, BDMG, habere eandem rationem .f. quam

.f. quam habet, AR, ad ellipsim, BDMG, & ideò inter se dictos anulos esse, vt dictas fascias, dictæ autem fasciæ solidæ cylindricæ sunt, vt residua, demptis à quadratis semidiametrorum basium integrorum cylindrorum quadratis semidiametrorum basium cylindrorum, quas dictæ fasciæ complectuntur, & ideò dicti anuli inter se eandem rationem habebunt, quam dicta quadratorum residua.

S E C T I O IV.

IN Corollario huius tandem dicitur, quod si, BDMG, non esset ellipsis, tum in Schemate huius, tum Theorematis antecedentis, sed alia vteunq; figura habens tamen prædictas condiciones ibi appositæ, quod de eadem dicta quoq; de ellipsi, BDMG, verificarentur, nosq; hic colligimus, quod omnia supradicta æquè, ac de solidis genitis ab ellipsi, BDMG, de genitis ab ipsa figura pariter verificarentur. Possumus autem vocare solida descripta per reuolutionem factam circa, CR, à figura, BDMG. Solida anularia stricta altera parte latiora: quæ verò fiunt ab eadem per reuolutionem circa, TX. Solida anularia lata altera parte strictiora.

S C H O L I U M.

Possent quidem plura alia circa hæc solida considerari; vt si secentur planis parallelis, ad axem, circa quem fit reuolutio, existentibus rectis, quam inter se rationem habeant respectu segmenta. Item restat contemplandum solidum, quod nasceretur ex reuolutione dimidiæ ellipsis circa non axem, sed diametrum, vel diametrum parallelam; quæ voluta circa diametrum solidum describit referens figuram Pyri; circa verò parallelam diametro portionem maiorem ab ellipsi rescantem, describit quoddam solidum latius ex una parte, quam ex alia, referens figuram Mali paradisi, vt rub.

ut vulgò dicitur, circa verò parallelam diametro reuoluta, quæ b
 ellipsi minorem abscindat portionem, describit quoddam solidum
 referens figuram Fici, pluraq; his similia contemplanda remane-
 rent, sed ut studioso Lectori in agro hoc fertilissimo laborandi, il-
 lumq; excolendi non omnis videatur sublatuſ esse locus, illius hæc
 inquisitioni reservare volui his. Aduerte autem in superioribus
 licet figurarum assumpti fuerint axes, ut circa eosdem fieret re-
 uolutio, tamen eadem verificari assumptis, quæ sunt tantum dia-
 metri, nam passiones Sectionum Conicarum eisdem insunt,
 siue sint circa axes, siue circa tantum diametros,
 ut habetur Libro Primo Scholio
 Propositionis 40.

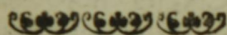
Finis Libri Tertij.

GEOMETRIÆ CAVALERII.

LIBER QVARTVS.

In quo de Parabola, & solidis ab eadem geni-
tis enucleatur doctrina.

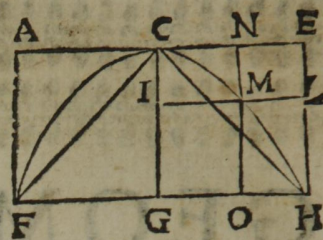
THEOREMA I. PROPOS. I.

I parallelogrammum, & trian-
gulum fuerint in eadem ba-
si, & circa eundem axim, vel
diametrum cum parabola;
parallelogrammum erit pa-
rabolæ sexquialterum, trian-
gulum autem erit eiusdem
parabolæ subsexquiterium.

Sit ergo parabola, FCH, in basi, FH, circa axim, vel dia-
metrū, CG, sit autem in eadem basi, FH, & circa eundem
axim, vel diametrum parallelogrammum quoque, AH, &
triangulum, CFH. Dico ergo parallelogrammum, AH, ef-
se sexquialterum parabolæ, FCH; triangulū autem, CFH,
A esse

esse eiusdem parabolæ, FCH, subsexquiterium. Sumatur ergo in, CE, quæ tangit parabolam in puncto, C, vtcunq; punctum, N, & per, N, ducatur ipsi, CG, parallela, NO, producta vsq; ad basim, FH, cui occurrat

Ex 38. &
Schol. 40.
l. i.

Coroll. 3.
26. h. 2.

3.1.20

Corol. 25.
l. 27

in, O; quæ pariter secet curuam parabolæ in, M, & per, M, ducatur ipsi basi, FH, parallela, IL. Est ergo quadratū, GH, vel quadratum, EC, ad quadratum, IM, vel ad quadratum, CN, vt, GC, ad, CI, .i. vt, ON, ad, NM, est autem, CH, parallelogrammum in eadem basi, & altitudine. cum trilineo CMHE, & punctum, N, vtcunq; sumptum, per quod acta est ipsi, CG, parallela, NO, repertumq; est, vt quadratum, EC, ad quadratum, CN, ita esse, ON, ad, NM; ergo horum quatuor ordinum magnitudines erunt proportionales .s. omnia quadrata maximarum abscissarum, EC, magnitudines primi ordinis collectæ iuxta quadratum, CE, ad quadrata omnium abscissarum ipsius, CE, siue ambo sint recti, vel eiusdem obliqui transitus, quæ sunt magnitudines secundi ordinis collectæ, iuxta quadratum, CN, erūt vt omnes lineæ parallelogrammi, CH, magnitudines tertij ordinis collectæ, iuxta, NO, ad omnes lineas trilinei, CMHE, magnitudines quartj ordinis collectas, iuxta, NM, regula pro his omnibus lineis existente ipsa, EH; vt autem sunt omnes lineæ parallelogrammi, CH, ad omnes lineas trilinei, CMHE, ita est parallelogrammum, CH, ad trilineum, CMHE, ergo parallelogrammum, CH, ad trilineū, CMHE, est vt quadrata maximarum abscissarum ipsius, CE, ad quadrata omnium abscissarum ipsius, CE, verum illa quadrata sunt istorum tripla, ergo erit parallelogrammum, CH, triplum ipsius trilinei, CMHE, ergo idem parallelogrammum, CH, erit sexquialterum semiparabolæ, GCMH, idè etiam parallelogrammum, AH, erit parabolæ, FCH, sexquialte-

rum. Quoniam verò triangulum, CFH, est dimidium parallelogrammi, AH, ideo quarum partium parallelogrammum, AH, erit sex, & parabola, FCH, cōsequenter earundem quatuor, triangulum, CFH, erit tria, & ideo erit ad parabolam, FCH, vt tria ad quatuor, & idcirco erit eiusdem subsexquiterium, quæ ostendere oportebat.

COROLLARIUM.

Hinc patet ductas in trilineo, CMHE, aquidistantes axi, vel diametro, CG, esse inter se, vt quadrata abscissarum per easdem à tangente, CE, versus verticem parabola, qui est punctum, C; nam ostensum est, ON, siue, HE, ad, NM, esse vt quadratum, EC, ad quadratum, CN, & punctum, N, sumptum est vtcunque, ideo, &c.

THEOREMA II. PROPOS. II.

Si intra parabolam ducantur vtcunq; duæ ad axim, vel diametrum eiusdem ordinatim applicatæ lineæ, abscissæ ab iisdem parabolæ, erunt inter se, vt cubi dictarum linearum ordinatim applicatarum.

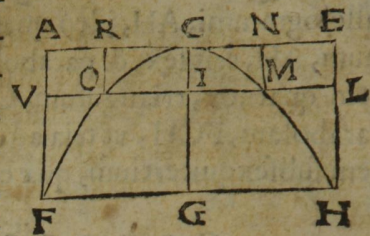
Sint ergo intra parabolam circa axim, vel diametrum, CG, constitutam, duæ ad ipsum ordinatim applicatæ rectæ lineæ, FH, OM, parabolas, OCM, FCH, abscindentes. Dico ergo parabolam, FCH, ad parabolam, OCM, esse vt cubum, FH, ad cubum, OM; constituatur circa axes, vel diametros, CI, CG, & in eisdem basibus, OM, FH, cum dictis parabolis parallelogramma, AH, RM. Quoniam ergo æqui-
angula parallelogramma habent rationem ex lateribus
compositam, sunt autem parallelogramma, AH, RM, æqui-
angula.

11. I. 2.

A 2

angu-

angula, nam, OM, est parallela ipsi, FH, ideo parallelogrammum, AH, ad parallelogrammum, RM, habebit rationem compositam ex ea, quam habet, FA, ad, RO, .i. GC, ad, CL, .i. quadratum, FH, ad quadratum, OM, & ex ea, quam

38 & Scho
lib 40. l. 1.

D. Cor. 4.
Gen. 34.
l. 2.

Ex antec.

habet, FH, ad, OM, sed etiam cubus, FH, ad cubum, OM, habet rationem compositam ex ea, quam habet quadratum, FH, ad quadratum, OM, & ex ea, quam habet, FH, ad, OM, ergo parallelogrammum, AH, ad parallelogrammum, RM, & consequenter parabola, FCH, ad parabolam, OCM, (quia sunt dictorum parallelogrammorum subsexquialtera) erit ut cubus, FH, ad cubum, OM, quod ostendere opus erat.

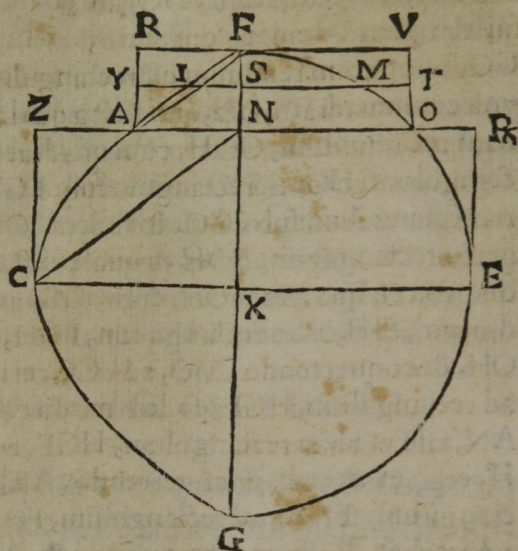
THEOREMA III. PROPOS. III.

SI in parabola ducatur quædam recta linea ad eiusdem axim, vel diametrum ordinatim applicata; agantur deinde ipsi axi, vel diametro æquidistantes rectæ lineæ usque ad curvam parabolicam, & dictam ordinatim applicatam, quæ basis erit eiusdem parabolæ: Dictæ æquidistantes rectæ lineæ erunt inter se, ut rectangula sub partibus basis ab eisdem æquidistantibus constitutis.

Sit ergo parabola, FCH, circa axim, vel diametrum, CG, ad quam ordinatim applicetur recta linea utcumque, FH, ducantur deinde intra parabolam axi, vel diametro, CG, parallela utcumque, AN, MO, basim, FH, in punctis, N, O, diuidentes. Dico igitur rectam, AN, ad rectam, MO, esse ut rectangulum, FNH, ad rectangulum, FOH; ducatur per,

gulum; dicti parallelogrammi, vel trianguli, ad portionem parabolæ dicto parallelogrammo inscriptam ratio nota erit.

Sit parabola, cuius basis, FG, ad axim, vel diametrum, CX, ordinatim applicata; ad basim autē, FG, sit etiā ordinatim applicata, AN, vtcunque diuidēs basim, FG, in puncto, N, fiat autem parallelogrammum, RN, & triangulum, A FN, sub lateribus, AN, NF, vel sub, AN, NG; Vel sint duæ vtcunq; ad basim, FG, ordinatim applicatæ, AN, CX, fiat autem parallelogrammum, & triangulum sub, AN, NX, vel sub, CX, XN. Dico parallelogrammum, RN, vel triangulum, FAN, ad portionem, AFN, parabolæ, FCG, parallelogrammo, RN, inscriptam, esse in ratione nota. Similiter parallelogrammum, ZX, & triangulū, NCX, ad portionem, ACXN, habere rationem notam. Producat, CX, vtcunq; in, E, & circa semiaxes, vel semidiametros coniugatas, FX, XE, intelligatur descriptus semicirculus, vel semiellipsis, FEG, producantur deinde, RF, ZN, indefinitè, secetque, ZN, curuam semicirculi, vel semiellipsis, FEG, in puncto, O, & compleantur parallelogramma, VN, RX, sumatur deinde in, FN

in, FN, utcumq; punctum, S, per quod ipsi, CE, parallela
 ducatur, YT, secans curuam parabolæ in, I, curuâ autem,
 FEG, in, M; est ergo, AN, ad, IS, ut rectangulum, GNF, ad
 rectangulum, GSF, est autem etiam quadratû, ON, ad qua-
 dratum, SM, ut rectangulum, GNF, ad rectangulum, GSF,
 ergo, AN, vel, YS, ad, SI, erit ut quadratum, NO, vel ut
 quadratum, TS, ad quadratum, SM, sunt autem RN, NV,
 parallelogramma in eisdem basibus, & altitudinibus cum
 portionibus, AFN, NFO, & punctum, S, sumptum est ut-
 cunque, repertumq; est, ut, YS, ad, SI, ita esse quadratum,
 TS, ad quadratum, SM ergo horum quatuor ordinum ma-
 gnitudines erunt proportionales collectæ, iuxta quatuor
 iam dictas magnitudines proportionales. scilicet omnes lineæ
 ipsius, RN, (sumpta pro omnibus communi regula, CE,) ad
 omnes lineas trilinei, FIAN, erunt ut omnia quadrata, FO,
 ad omnia quadrata trilinei, FMON, ratio autem, quam ha-
 beat omnia quadrata, FO, ad omnia quadrata trilinei, FM
 ON, iam notificata est Lib. 3. de Circulo, & Ellipsi Prop. 1.
 ergo & ratio omnium linearum, RN, ad omnes lineas trili-
 nei, FIAN, & subinde ratio parallelogrammi, RN, ad por-
 tionem, FIAN, nota erit, & subinde nota erit ratio triangu-
 li, FAN, quod est dimidium parallelogrammi, RN, ad por-
 tionem, FIAN; eodem modo ostendemus parallelogram-
 mum, ZX, ad quadrilineum, NACX, esse ut omnia quadra-
 ta, BX, ad omnia quadrata quadrilinei, ONXF, ratio au-
 tem, quam habent omnia quadrata, BX, ad omnia quadra-
 ta quadrilinei, ONXE, iam notificata est in supradicto Li-
 bro, Prop. 3. & 4. ergo ratio parallelogrammi, ZX, ad qua-
 drilineum, siue portionem parabolæ, ANXC, nota erit, ve-
 luti & ratio trianguli, ONX, ad eandem portionem, ANXC,
 pariter nota erit, quod erat ostendendum.

Ex antec.

40. & Sch.
L. 1.Coroll. 3.
26. L. 2.

3. lib. 2.

Co-

Hinc colligitur dicta parallelogramma ad portiones parabola sibi inscriptas, ordinatimque ad parabola basim applicatis inclusas, esse, ut omnia quadrata parallelogrammorum illis è regione respondentium, quibusq; inscribuntur semiportiones circuli, vel ellipsis iam dicta ad omnia quadrata dictarum semiportionum, regula communi axi, vel diametro, CE , existente. Ostensum .n. est, RN , ad portionem, FAN , esse, ut omnia quadrata, FO , ad omnia quadrata trilinei, FON ; & ZX , ad portionem, $ACXN$, esse, ut omnia quadrata, BX , ad omnia quadrata quadrilinei, $NOEX$. & AN , CX , ordinatim ad basim, FG , applicata sumpta sunt utrunque, unde patet.

THEOREMA V. PROPOS. V.

Dictis utrunq; ad basim parabola ordinatim applicatis, parallelogramma sub ipsis, & portionibus basis ab iisdem abscissis ad sibi inscriptas portiones parabola infra scriptam rationem habebunt.

Sit ergo parabola, HGA , in basi, HA , circa axim, vel diametrum, GO , & sint ductae ipsi, GO , parallelae utrunque, ST , EC , compleantur autem parallelogramma, LT , BO , DC , deinde producat, GO , utrunq; in, M , & circa semiaxes, vel semidiametros, HO , OM , intelligatur, HM A , semicirculus, vel semiellipsis, cuius curua, ST , EC , productae secant in, VN , compleantur pariter parallelogramma, HV , HM , HN , producantur insuper, YM , BG , usque in, & R , & SV , EN , usque ad puncta, P , Z , Q , I , quae sunt in lateribus, BR , $Y&$. Igitur parallelogrammum, LT , ad portionem, HST , erit ut omnia quadrata, HV , ad omnia quadrata

9

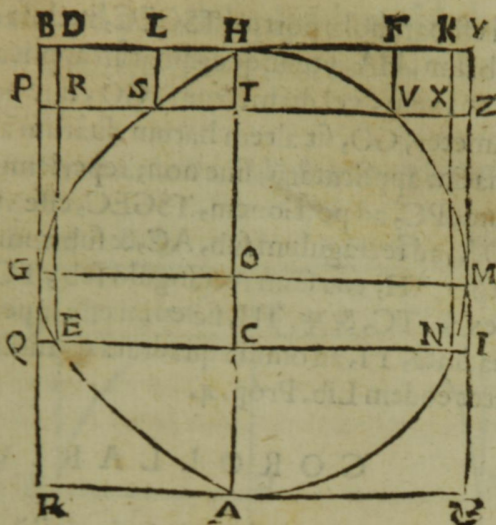
la
tis
e.
ne
tis
em.
em,
ma-
cata

1-
p-
if-
ri-

LT, FM, pro-
sique
in in
por-
miz-

LT, FM, pro-
sique
in in
por-
miz-

LT, FM, pro-
sique
in in
por-
miz-

B

pta

pta est parabolæ portio, TSSEC, inclusa duabus, ST, EC, ad basim, HA, vtcunq; ordinatim applicatis, siue intercipient axem, vel diametrum, GO, siue non, siue axis, vel diameter, GO, sit altera harum duarum ad basim, HA, ordinatim applicatarum, siue non; reperiemus parallelogrammum, PC, ad portionem, TSSEC, esse vt rectangulum, HOA, ad rectangulum sub, AC, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. CT, & tota, TH, vna cum rectangulo sub, TC, & sub composita ex $\frac{1}{6}$. TC, & $\frac{1}{2}$. TH, sic enim esse inueniemus omnia quadrata, TL, ad omnia quadrata quadrilinei, TVMNC, vt patet eodem Lib. Prop. 4.

COROLLARIUM.

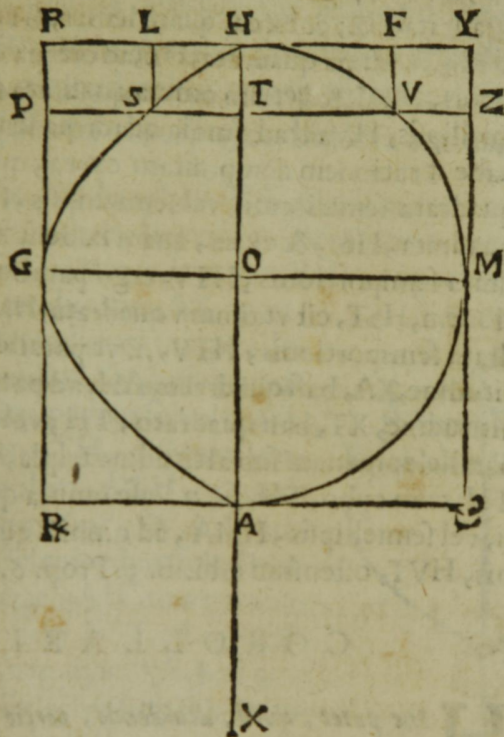
Hinc habetur si fiant triangula, ductis, SH, PH, GH, QT, hæc ad portiones, quibus inscribuntur habere easdem rationes, quas habent à media antecedentium ad eadem consequentia superius exposita, sunt enim & ipsa triangula dictorum parallelogrammorum dimidia.

THEOREMA VI. PROPOS. VI.

Si ad basim datæ parabolæ ordinatim applicetur recta linea, tota parabola ad abscissam portionem per ipsam ordinatim applicatam erit, vt parallelepipedum sub altitudine dimidia basi, sub basi autem quadrato totius basis, ad parallelepipedum sub altitudine linea composita ex dimidia basi, & reliquo basis, dempta abscissa ab eadem extremitate basis, à qua portio parabolæ abscinditur, & sub basi quadrato eiusdem abscissæ per dictam ordinatim applicatam: Vel erit, vt
cubus

cubus totius basis ad parallelepipedum sub basi quadrato abscissæ, altitudine tripla reliquæ, cum cubo dictæ abscissæ.

Sit parabola, HGA, cuius basis, HA, & axis, vel diameter, GO; ducatur deinde ipsi, GO, utcumque parallela, ST. Dico parabolam, AGH, ad utraque portionum, SHT, TSGA, ut ad, SHT, esse ut parallelepipedum sub altitudine dimidia, HA, quæ fit, AX, illi in directum constituta, basi quadrato, AH, ad parallelepipedum sub altitudine, XT, basi quadrato, TH. Producat, G

O, in, M, & circa semiaxes, vel semidiametros, HO, OM, intelligatur descriptus semicirculus, vel semicirculus, HM A, deinde per puncta, G, M, ducantur ipsi, HA, parallelæ, BB, Y&, & per, HA, ipsi, GM, parallelæ, BY, B&, producat, TS, usque ad, BB, Y&, in, P, Z, & per, SV, ducantur, VF, SL, parallelæ ipsi, HA, sunt igitur parallelogramma, BA, AY, LT, TF, BT, TY, PA, AZ. Igitur parabola, AGH,

B 2

ad

- Diff. 11. ad portionem, HST, habet rationem compositam ex ea, quam habet parabola, HGA, ad parallelogrammum, BA;
 11. Ex antec. .i. ex ea, quam habent omnia quadrata, H&, (regula sumpta pro hoc Theor. ipsa, GM, ad omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsis, HMA; & ex ea, quam habet, AB, ad BT, .i. AH, ad, HT, .i. omnia quadrata, & H, ad omnia quadrata, HZ; & ex ea, quam habet, BT, ad portionem, HST, .i. omnia quadrata, HZ, ad omnia quadrata semiportionis, HTV, sed etiam omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsis, HMA, ad omnia quadrata semiportionis, HTV, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsis, HMA, ad omnia quadrata, H&, & ex ea, quam habent hæc ad omnia quadrata semiportionis, HTV, ergo parabola, HGA, ad portionem, HST, est vt omnia quadrata, HMA, ad omnia quadrata semiportionis, HTV, .i. vt parallelepipedum sub altitudine, XA, basi quadrato, AH, ad parallelepipedum sub altitudine, XT, basi quadrato, TH; vel vt cubus, AH, ad parallelepipedum sub altitudine tripla, AT, basi quadrato, TH, cum cubo, TH, sic. n. esse omnia quadrata semicirculi, vel semiellipsis, HMA, ad omnia quadrata semiportionis, HVT, ostensum est Lib. 3. Prop. 6.

C O R O L L A R I U M.

Hinc patet, quod, dividendo, portio parabola, SGAT, ad portionem, SHT, eris vt omnia quadrata semiportionis, AMVT, ad omnia quadrata semiportionis, HVT, .f. vt parallelepipedum sub altitudine linea composita ex, OH, HT, basi quadrato, TA, ad parallelepipedum sub altitudine, XT, basi quadrato, HT, vt patet in Coroll. supradicta Prop. 6. eiusdem Libri 3.

THEO.

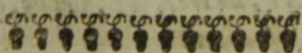
THEOREMA VII. PROPOS. VII.

SI duæ ad basim parabolæ applicentur vtcun-
que rectæ lineæ, abscissæ portiones parabolæ
erunt inter se, vt parallelepipedum sub basibus
quadratis abscissarum à basi per easdem applica-
tas ab eadem extremitate, à qua portiones abscis-
sæ intelliguntur, altitudinibus compositis ex resi-
duis dictæ basis (dēptis abscissis) & dimidia totius.

Sit ergo parabola, HGA, in basi, HA, ad quam ordina-
tim applicentur duæ vtcunq; lineæ, ST, RV, abscindentes
portiones, RHV, SHT. Dico portiones, RHV, ad portio-
nem, SHT, esse (si producat,ur, AX, æqua-
lis ipsius basis, AH, medietati) vt paral-
lelepipedum sub altitudine, XV, basi quadra-
to, VH, ad parallelepipedum sub altitudi-
ne, XT, basi quadrato, TH. Est enim por-
tio, RHV, ad parabolam, AGH, vt paral-
lelepipedum sub altitudine, XV, basi qua-
drato, VH, ad parallelepipedum sub altitu-
dine, XA, basi quadrato, AH, item parabola,
AGH, ad portionem, HST, est vt paral-
lelepipedum sub altitudine, XA, basi qua-
drato, AH, ad parallelepipedum sub altitu-
dine, XT, basi quadrato, TH, ergo ex æqua-
li portio, RHV, ad portionem, SHT, est vt
parallelepipedum sub altitudine, XV, basi
quadrato, VH, ad parallelepipedum sub altitudine, XT, basi
quadrato, TH, quod ostendere oportebat.

Ex antea.

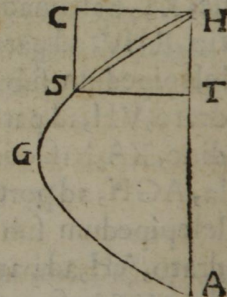

THEO-

SI ad basim datæ parabolæ ordinatim applicetur recta linea, sub qua, & sub portione basis abscissa, ac earum extrema iungente, fiat triangulum, portio parabolæ abscissa ad triangulum sibi inscriptum erit, vt ad reliquam basis, dempta abscissa, eadem reliqua cum $\frac{1}{4}$. ipsius abscissæ.

Sit parabola, HGA, in basi, HA, ad quam ordinatim applicetur vtcunq; recta linea, ST, fiat autem triangulum sub, ST, & vtrauis duarum, HT, TA, vt sub, HT, & sub, SH, quod sit, HST. Dico portionem, HST, ad triangulum, HST, esse vt compositam ex, AT, & $\frac{1}{4}$. TH; ad, AT, compleatur parallelogrammum, CT, est ergo parallelogrammum, CT, ad portionem, HST, vt, AT, ad compositam ex $\frac{1}{2}$. AT, & $\frac{1}{6}$. TH, & antecedentium dimidia .s. triangulum, HST, ad portionem, HST, erit vt dimidia, AT, ad compositam ex $\frac{1}{2}$. AT, & $\frac{1}{6}$. TH, .i. vt, AT, ad, AT, cum $\frac{1}{4}$. HT, & cōuerrendo, portio, HST, ad triangulum, HST, erit vt composita ex $\frac{1}{4}$. HT, & tota, TA, ad, TA, quod ostendendum nobis erat.

y. huius.

SCHOLIUM.

Potesť autem & dicta ratio sic constitui, triplicatis terminis, scilicet, quod portio HST, ad triangulum, HST, sit vt vna, HA, cum duabus, AT, ad tres, AT, vel sic, quod sit, vt dimidia, HA, cum, AT, ad ipsam, AT.

PRO-

PROBLEMA I. PROPOS. IX.

A Data parabola portionem abscindere per lineam ab eiusdem basim ordinatim ductam, quæ ad triangulum sub eadem ordinatim ducta, & abscissa per eandem à basi parabolæ ad eandem partem, ad quã abscinditur portio, habeat datam rationem, dummodò hæc sit maior sexquialtera.

Hoc Problema soluetur methodo Propos. 8. Lib. 3. propterea circa ipsum non immoror.

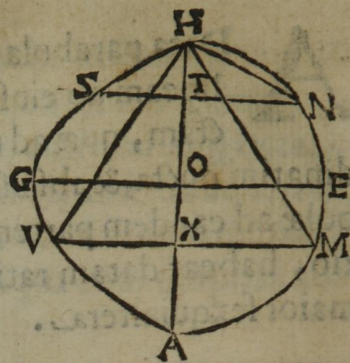
THEOREMA IX. PROPOS. X.

SI ad basim datæ parabolæ ordinatim applicentur utcumq; rectæ lineæ, triangula sub ipsis, & portionibus basis ab ipsdem abscissis, erunt ut parallelepipeda sub basibus quadratis abscissarum à basi, altitudinibus autem residuis ipsius basis demptis abscissis.

Sit parabola, HGA, cuius basis, HA, axis, vel diameter, GO, sint autem ductæ duæ utcumque ordinatim applicatæ ad ipsam basim, HA, ipsæ, ST, VX, & iungantur, SH, VH. Dico triangulum, VHX, ad triangulum, HST, esse ut parallelepipedum sub altitudine, AX, basi quadrato, XH, ad parallelepipedum sub altitudine, AT, basi quadrato, TH. Quoniam enim triagula unum angulum vni angulo æqualem habentia rationem habent ex ratione laterum illis angulis circumstantium compositam, ideo triagulum, VHX, ad triagulum, HST, habebit rationem compositam ex ea, quam

6.1.2.

quam habet, VX , ad ST , idest
 3. huius. rectangulum, AXH , ad rectan-
 gulum, ATH , & ex ea, quam
 habet, XH , ad HT , sed istę duę
 6. D. Cor. rationes componūt rationem
 4 Gen. 34. parallelepipedī sub altitudi-
 1. 2. ne, HX , basi rectangulo, AXH ,
 ad parallelepipedum sub alti-
 tudine, HT , basi rectangulo,
 Schol. 35. HTA , .i. parallelepipedī sub
 1. 2. altitudine, AX , basi quadrato,
 XH , ad parallelepipedum sub
 altitudine, AT , basi quadrato, TH , ergo triangulum, VHX ,
 ad triangulum, SHT , erit vt parallelepipedum sub altitudi-
 ne, AX , basi quadrato, XH , ad parallelepipedum sub alti-
 tudine, AT , basi quadrato, TH , quod erat ostendendum.

COROLLARIUM.

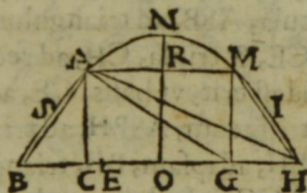
Hinc apparet, si producat, GO , utcumq; in, E , & circa se-
 mi axes, vel semidiametros, HO , OE , describi intelligatur
 semicirculus, vel semiellipsis, HEA , quod, si etiam producantur,
 ST , VX , in, N , M , & iungantur, HN , HM ; omnia quadrata
 trianguli, HXM , ad omnia quadrata trianguli, HTN , regula, OE ,
 erunt in ratione composita ex ea, quam habet quadratum, XM , ad
 quadratum, TN , .i. rectangulum, AXH , ad rectangulū, ATH ,
 & ex ea, quam habet, XH , ad, HT , .i. erunt, vt parallelepipedum
 sub altitudine, AX , basi quadrato, XH , ad parallelepipedum sub
 altitudine, AT , basi quadrato, TH .

THEOREMA X. PROPOS. XI.

SI ad axim, vel diametrum datæ parabolæ ordi-
 natim applicentur duæ rectæ lineæ eandem
 fecan-

secantes, deinde sumpto extremo puncto minoris dictarum ordinatim applicatarum, & alio extremo puncto maioris dictarum, sed non ad eandem partem, iungantur dicta puncta recta linea; hæc diuidet quadrilineum duabus ordinatim applicatis inclusum in duo trilinea: Trilineū igitur constitutum in maiori dictarum linearū ad trilineum constitutum in minori tanquam in basi erit, vt dicta maior ordinatim ductarum, simul cum tertia proportionali duarum, quarum prima est tripla compositæ ex minori, & dimidia excessus maioris super minorem, secunda autem est dimidia dicti excessus, ad eandem minorem, cum eadem tertia proportionali.

Sit ergo parabola, cuius basis, BH , axis, vel diameter, NO , duæ ad ipsam vtcunq; ordinatim applicatæ sint, BH , basis, & AM , minor ipsa, BH , abscindens parabolam, ANM , sumatur autem vtcunq; punctum, A , extremum minoris, AM , & punctum, H , ad aliam partem de duobus extremis maioris, BH , & iungantur, A, H , puncta recta linea, AH , deinde à punctis, A, M , demittantur versus, BH , parallelæ ipsi, NO ; AC, MG , erit ergo, BC, GH , excessus, BH , super, AM , & BC , æqualis ipsi, GH , dimidium dicti excessus; fiat etiam, vt tripla, HC , ad, BC , ita, BC , ad, CE , & iungatur, AG . Dico trilineum, ABH , ad trilineum, AMH , esse vt, BH , cum, CE , ad ipsam, AM , cum, CE : Prius autem dico portionculam, ASB , esse æqualem portionculæ, MIH , etenim trapeziū, $ABOR$, æquatur trapezio,

C

pezio,

peatio, ROHM, & quadrilinium, RASBO, ipsi quadrilino,
 RMIHO, cum, AO, axis, vel diameter bifariam diuidat om-
 nes æquidistantes ipsi, BH, & ideo omnes linee quadrilinei,
 RASBO, æquentur omnibus lineis quadrilinei, RMHO, vn-
 de dicta quadrilinea etiam sunt equalia, & ideo portioncu-
 la, ASB, MHI, inter se sunt æquales: Quoniam verò portio,
 ASBC, ad triangulum, ABC, est vt composita ex $\frac{1}{2}$. BC,
 & ex, CH, ad, CH, ideo, diuidendo, portionculas ASB, ad
 triangulum, ABC, erit vt $\frac{1}{2}$. BC, ad, CH, vel vt, BC, ad tri-
 plam, CH, .i. sumpta, BC, communi altitudine, vt quadra-
 tum, BC, ad rectangulum sub, BC, & tripla, CH; est autem
 triangulum, ABC, ad triangulum, ABH, vt, CB, ad, BH,
 id est (sumpta communi altitudine tripla, CH, vt rectangu-
 lum sub, BC, & tripla, CH, ad rectangulum sub, BH, & tri-
 pla, CH, ergo ex æquali portioncula, ASB, ad triangulum,
 ABH, erit vt quadratum, BC, ad rectangulum sub, BH, &
 tripla, HC, quoniam verò, BC, est media proportionalis
 inter triplam, HC, & ipsam, CE, ideo quadratum, BC, æ-
 quatur rectangulo sub tripla, HC, & sub, CE, vnde portio-
 cula, ASB, ad triangulum, ABH, erit vt rectangulum sub,
 CE, & tripla, CH, ad rectangulum sub, BH, & tripla, CH,
 id est erit, vt basis, CE, ad basim, BH, ergo, componendo,
 trilineum, ASBH, ad triangulum, ABH, erit vt, CE, cum,
 BH, ad ipsam, BH, triangulum verò, ABH, ad triangulum,
 ACG, vel ad triangulum, AGM, est vt, BH, ad, CG, vel ad,
 AM, est verò triangulum, AGM, æquale triangulo, AHM,
 ergo trilineum, ASBH, ad triangulum, AMH, erit vt, CE,
 cum, BH, ad, AM, est verò trilineum, ASBH, ad portio-
 culam, ASB, vel, MHI, illi æqualem, per conuersionem ratio-
 nis, vt, BH, cum, CE, ad ipsam, CE, ergo, colligendo, trili-
 neum, ASBH, ad triangulum, AHM, & portionculam, MHI,
 .i. ad trilineum, AMIH, erit vt, BH, cum, CE, ad ipsam, AM,
 cum, CE, quod ostendere oportebat.

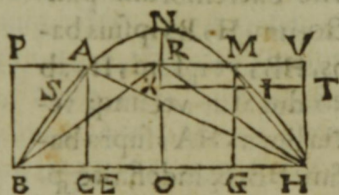
Elicitur
 ex 12. l. 2.

Hinc patet triangulum, ABH , ad portionculam, ASB , esse
vt, BH , ad, CE .

THEOREMA XI. PROPOS. XII.

Assumpta figura Propos. ant. dimissa recta,
 AG , & constituto parallelogrammo super,
 BH , circa axim, vel diametrum, RO , quod
sit, PH , iunctisque, BR , RH , ostendemus paralle-
logrammum, PH , ad frustum parabolæ, $ASBHIM$,
esse vt, BH , ad, HC , cum, CE ; & triangulum, KBH ,
ad idem frustum esse vt, BH , ad duplam, HC , CE .

Parallelogrammum enim, PH , est ad triangulum, ABH ,
vt dupla, BH , ad ipsam, BH ,
triangulum verò, ABH , ad sec-
tionculam, ASB , est vt, BH ,
ad, CE , ergo, ex æquali, pa-
rallelogrammum, PH , ad sec-
tionculam, ASB , est vt. dupla,
 BH , ad, CE , & ad duas por-
tionculas, ASB , MIH , erit vt dupla, BH , ad duplam, CE , id est
vt, BH , ad, CE . Item parallelogrammum, PH , ad trape-
zium, $ABHM$, est vt, BH , ad, AM , cum dimidio excessus,
 BH , super, AM , .i. ad, AM , vel, CG , GH , ergo, colligendo,
parallelogrammum, PH , ad sectionculas, ASB , MIH , cum
trapezio, $ABHM$, .i. ad frustum parabolæ, $ASBHIM$, erit vt,
 BH , ad, HC , cum, CE . Quia verò triangulum, RBH , est di-
midium parallelogrammi, PH , idè ad frustum, $ASBHIM$,
erit vt dimidia, BH , ad, HC , cum, CE , .i. vt, BH , ad duplam,
 HC , CE , quod erat ostendendum.

Corol. I.
huius.

20. l. 2.

triangula, NBH, BAH, sunt in eadem basi, BH, erunt inter se, vt altitudines, vel vt lineæ, quæ à verticibus, NA, ad bases ductæ cum eisdem æqualiter inclinantur. i. triangulum, HNB, ad triangulum, HAB, erit vt, NO, ad, AC, .i. vt rectangulum, HOB, ad rectangulum, HCB. Insuper triangulum, HNB, ad portionculam, ASB, habet rationē compositam ex ratione trianguli, HNB, ad triangulum, HAB, .i. ex ratione rectanguli, HOB, ad rectangulum, HCB, & ex ratione trianguli, HAB, ad portionculam, ASB, .i. ex ratione, BH, ad, CE, quæ duæ rationes componunt rationem parallelepipedum sub altitudine, BH, basi rectangulo, HOB, vel quadrato, OH, ad parallelepipedum sub altitudine, CE, basi rectangulo, HCB, ergo triangulum, HNB, ad portionculam, ASB, est vt parallelepipedum sub altitudine, BH, basi quadrato, HO, ad parallelepipedum sub altitudine, CE, basi rectangulo, HCB, est autem, vt dicebatur, triangulum, HNB, ad triangulum, HAB, vt rectangulum, HOB, vel quadratum, HO, ad rectangulum, HCB, .i. sumpta, HB, communi altitudine, vt parallelepipedum sub altitudine, HB, basi quadrato, HO, ad parallelepipedum sub altitudine, HB, basi rectangulo, HCB, ergo, colligendo, triangulum, HNB, ad portionculam, ASB, cum triangulo, ABH, .i. ad trilineum, HASB, erit vt parallelepipedum sub altitudine, HB, basi quadrato, HO, ad parallelepipedum sub altitudine composita ex, HB, CE, basi rectangulo, HCB; vel vt istorum quadrupla. .i. vt parallelepipedum sub eadem altitudine, HB, basi quadruplo quadrati, HO, .i. quadrato, HB, .i. vt cubus, HB, ad parallelepipedum sub eadem altitudine composita ex, HB, CE, basi quadruplo rectanguli, HCB. Quia vetò parabola, HNB, est sexquitercia trianguli, HNB, ideo erit ad ipsum, vt solidum sexquitercium cubi, HB, ad cubum, HB, est autem triangulum, HNB, ad trilineum, HASB, vt cubus, HB, ad parallelepipedum sub altitudine composita ex, HB, CE, & sub basi quadruplo rectan-

Coroll. 1.
19. huius.

Defin. 12.
1. 1.

Ex Corol.
antec.

1. huius.

& quadrato, CH, cum parallelepipedo ter sub, HC, & qua- 32. 1. 2.
drato, CB, cum cubo, CB, deficiunt à cubo, BH, quantita-
te cubi, HC, ideo, per conuersionem rationis, parabola
HNB, ad segmentum, HNA, erit vt cubus, BH, ad cubum, HC.

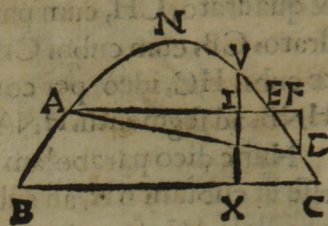
Nunc dico parabolam, HNB, ad segmentum, HNBV,
esse vt cubum, BH, ad cubum, HX; ducatur per, V, ipsi, BH, 2. huius
parallela, VZ, secans curuam parabola productam in, Z, &
à puncto, H, ipsi, NO, vel, XV, demittatur parallela, HI, oc-
currens ipsi, VZ, in, I, est ergo parabola, BNH, ad parabola
lam, VBNHZ, vt cubus, BH, ad cubum, VZ, item parabola,
VBNHZ, ad segmentum, VBNH, (quia, VH, est supra basim,
VZ,) est vt cubus, ZV, ad cubum, VI, vel, XH; æqualis, VI
quia, XI, est parallelogrammum; ergo, ex æquali, parabola
la, HNB, ad segmentum, HNBV, constituta per lineam
ductam à puncto extremo, H, basim, BH, propter ætem iustia
eandem basim, BH, erit vt cubus, BH, ad cubum, HX, quæ
ostendenda erant.

THEOREMA XIII. PROPOS. NIM.

Si intra curuam parabola ducantur utcuque
duæ rectæ lineæ in eandem curuam terminan-
tes, parabola ab una ductarum constituta ad
parabolam ab alia constitutam erit, vt cubus. pri-
mò ductæ ad cubum rectæ lineæ, quæ ducitur per
punctum extremum alterius, secundo ductæ, paral-
lela primò ductæ, inclusa dicto puncto, & alia ex
iusdem parallelæ productæ, si opus sit; in quod ca-
dit, quæ ducitur per aliud extremum punctum se-
cundo ductæ, parallela axi, vel diametro parabola
per primò ductam constitutæ.

Sic

Sit curva parabolæ, BAEC, intra quam sint utcumq; ductæ in eandem curuam hinc inde terminantes (.i. quod non sint ductæ parallelæ axi) primò, BC, secundò, AD; ducatur deinde per utrumlibet extremorum

punctorum secundò ductæ, ut per, A, ipsa, AF, parallelæ ipsi, BC, in quam productam, si opus sit, incidat parallelæ axi, quæ ducitur per punctum, D, aliud extremum ipsius, AD, occurrat autem illi in, F. Dico parabolam, BAEC, ad parabolam, AED, esse ut cubum, BC, ad cubum, AF. Est enim parabola, BNC, ad parabolam, ANE, ut cubus, BC, ad cubum, AE, item parabola, ANE, ad parabolam, ANED, est ut cubus, AE, ad cubum, AF, ergo parabola, BNC, ad parabolam, ANED, est ut cubus, BC, ad cubum, AF, quod ostendere opus erat.

1. huius.

Ex antec.

THEOREMA XIV. PROPOS. XV.

IN eadem antecedentis figura, si ducatur intra parabolam, BNC, à puncto, V, sumpto utcumque in curua, BNC, versus basim, BC, ipsa, VX, incidēs basi in, X, parallelæ axi, vel diametro eiusdem parabolæ. Dico parabolam, ANED, ad segmentum, VCX, esse ut cubum, AF, ad parallelepipedum ter sub, BX, & quadrato, XC, cum cubo, XC.

Nam parabola, ANED, ad parabolam, BNC, conuertendo, est ut cubus, AF, ad cubum, BC, item parabola, BNC, ad segmentum, VCX, est ut cubus, BC, ad parallelepipedum ter sub altitudine, BX, basi quadrato, XC, cum cubo,

6. huius.

cubo, XC , ergo, ex æquali, parabola, $ANED$, ad segmen-
tum, VXC , erit vt cubus, AF , ad parallelepipedum ter sub,
 BX , & quadrato, XC , cum cubo, XC , quod ostendere
oportebat.

THEOREMA XV. PROPOS. XVI.

IN eadem supradicti Theorematis figura ostē-
demus trilineum, $VNAI$, ad trilineum, VN
 ABX , esse vt parallelepipedum ter sub, EI , &
quadrato, IA , cū cubo, IA , ad parallelepipedum
ter sub, CX , & quadrato, XB , cum cubo, XB . Si-
militer trilineum, VEI , ad trilineum, $VECX$, ef-
se vt parallelepipedum ter sub, AI , & quadrato,
 IE , cum cubo, IE , ad parallelepipedum ter sub,
 BX , & quadrato, XC , cum cubo, XC .

Trilineum enim, $VNAI$, ad parabolam, ANE , est vt pa-
rallelepipedum ter sub, EI , & quadrato, IA , cum cubo, IA ,
ad cubum, AE , item parabola, ANE , ad parabolam, BNC ,
est vt cubus, AE , ad cubū, BC , & tandem parabola, BNC ,
ad trilineū, $VABX$, est vt cubus, CB , ad parallelepipedum
ter sub, CX , & quadrato, XB , cum cubo, BX , ergo, ex æqua-
li, trilineum, $VNAI$, ad trilineum, $VNBX$, erit vt paralle-
lepipedum ter sub, EI , & quadrato, IA , cum cubo, IA , ad
parallelepipedum ter sub, CX , & quadrato, XB , cum cubo,
 XB . Eodem modo ostendemus trilineum, VEI , ad trilineū,
 VXC , esse vt parallelepipedum ter sub, AI , & quadrato, IE ,
cum cubo, IE , ad parallelepipedum ter sub, BX , & quadra-
to, XC , cum cubo, XC , quod, &c.

6. huius.

2. huius.

6. huius.

D

THEO.

quia, AP, HQ, sunt parallelæ, est autem vt, PA, ad, AR, ita quadratum, PC, ad quadratum, RF, ergo triangulū, APC, ad triangulum, HOC, habebit rationem compositā ex ea, quam habet quadratum, PC, ad quadratum, RF, & ex ea, quam habet, PC, ad, CQ, quia verò triangulum, APC, ad triangulum, HOC, est vt cubus, PC, ad cubum, CQ, idè ad illud habet etiam rationem compositam ex ea, quam habet, PC, ad, CQ, & ex ratione quadrati, PC, ad quadratum, CQ, ergo istæ duæ rationes, scilicet quam habet, PC, ad, CQ, & quadratum, PC, ad quadratum, RF, componunt eandem rationem, quam istæ duæ, scilicet ratio, PC, ad, CQ, & quadrati, PC, ad quadratum, CQ, est autem in his communis ratio, quam habet, PC, ad, CQ, ergo reliqua ratio, quam habet quadratum, PC, ad quadratum, CQ, erit eadem ei, quā habet quadratum idem, PC, ad quadratum, RF, ergo quadratum, CQ, erit æquale quadrato, RF, & CQ, erit æqualis ipsi, RF. Quoniam autem parabola, BAC, ad parabolam, DAF, est vt cubus, BC, ad cubū, DF, 2. huius.
 .i. vt cubus, PC, ad cubum, RF, item ostensum est parabolam eandem, BAC, ad parabolam, MHFC, esse vt cubum, PC, ad cubum, CQ, idè parabola, DAF, ad parabolam, MHFC, erit vt cubus, RF, ad cubum, CQ, sunt autem, QC, RF, inter se æquales, vt ostensum est, & idè etiam eorundem cubi sunt æquales, ergo parabola, DAF, erit æqualis parabolæ, MHFC, quod ostendere opus erat. 11. huius.

COROLLARIUM.

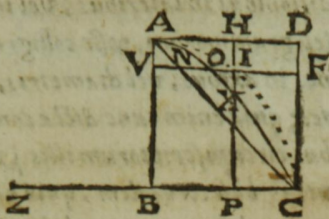
Hinc patet, si diametri, AR, HO, vel axis, & diameter sint æquales, etiam, DF, XC, esse æquales, nam ostensum est, QC, esse æqualem ipsi, RF, est autem, XC, dupla, CQ, & DF, dupla, FR, idè etiam, XC, DF, sunt æquales.

THEOREMA XVII. PROPOS. XVIII.

EXposita semiparabola cum dimidia basi, & axi, vel diametro totius, & completo parallelogrammo sub dicto axi, vel diametro, & semibasi, descriptaque ellipsis quarta, vel circuli circa axem, vel diametrum, & semibasim dictam, tanquam circa semiaxes, vel semidiametros coniungatas integræ ellipsis, vel circuli; si deinde sumatur utcumq; punctum in semibasi, per quod ducatur recta linea ad oppositum latus parallelogrammi parallela dictæ axi, vel diametro, portio huius inter semibasim, & curvam ellipsis, vel circuli inclusa, erit media proportionalis inter inclusam oppositis lateribus parallelogrammi iam dicti, & eadem semibasim, ac curua parabolæ. Si verò sumatur punctum in axi, vel diametro iam dicta, & per ipsum ducatur semibasi parallela, producta usq; ad latus oppositum parallelogrammi iam dicti, & iungantur extrema puncta curvæ parabolæ recta linea, huius portio inclusa inter axim, vel diametrum dictam, & curvam parabolæ, erit media proportionalis inter eam, quæ includitur lateribus oppositis dicti parallelogrammi, & eam, quæ includitur lateribus trianguli sub dicta axi, vel diametro, & dicta semibasi constituti.

Sit semiparabola, AOCB, in basi, BC, & axis, vel diametro integræ, AB, compleaturq; parallelogrammum, DB, & circa AB, BC, tanquam semiaxes, vel semidiametros con-

augatas, describatur quarta
 circuli, vel ellipsis, AICB, de-
 inde sumatur in basi, BC, ut-
 cunque punctum, P, & per, P,
 ducatur ipsi, AB, parallela,
 PH, secans curuam parabolæ
 in, X, & circuli, vel ellipsis, A
 IC, in, I. Dico ergo, IP, esse mediam proportionalem in-
 ter, HP, PX, producat, CB, versus, B, in, Z, ita ut, BZ,
 sit æqualis, BC; est ergo quadratum, AB, vel quadratum,
 HP, ad quadratum, PI, ut rectangulum, ZBC, ad rectangu-
 lum, ZPC, .i. ut, AB, vel, HP, ad, PX, ergo ut, HP, ad, PI,
 ita erit, IP, ad, PX.

40. Sch.

1.

3. huius.

Iungantur puncta, A, C, & sumpto utcuq; puncto, V,
 in, AB, per ipsum ducatur ipsi, BC, parallela, VF, secans
 curuam parabolæ in, O, & rectam, AC, in, N. Dico ergo,
 ut, FV, ad, VO, ita esse, VO, ad, VN; est .n. quadratū, BC,
 vel quadratum, FV, ad quadratum, VO, ut, BA, ad, AV, .i.
 ut, BC, vel, FV, ad, VN, ergo erit, ut, FV, ad, VO, sic, VO,
 ad, VN, quæ ostendere oportebat.

THEOREMA XVIII. PROPOS. XIX.

Parabolæ sunt inter se, ut parallelogramma
 illis circumscripta latera habentia basibus,
 & eorūdem axibus, vel diametris parallela.

Patet hæc propositio, nam dictæ parabolæ sunt subsex-
 quialtera dictorum parallelogrammorum, & ideo sunt in-
 ter se, ut ipsa parallelogramma.

A. COROLL. SECTIO I.

Hinc patet, conclusiones, quæ de parallelogrammīs collectæ
 sunt in Propos. 5. 6. 7. 8. Lib. 2. suppositis quibusdam con-

ditio-

ditionibus in lateribus, vel in altitudine, & basi dictorum parallelogrammorum, posse colligi etiam pro parabolis easdem conditiones in axibus, vel diametris, vel altitudinibus, & basibus habentes; quia enim tunc dicta conditiones reperiuntur etiam in lateribus circumscriptorum illis parallelogrammorum, vel in altitudine, & basi eorundem, quia basis est communis, & reliquum latus axi, vel diametro parabola equidistans, idè sequitur illicò ostensa conclusiones pro parallelogrammis; & consequenter etiam pro ipsis parabolis, quarum ipsa parallelogramma sunt sexquialtera, recipi possunt.

B

B. SECTIO II.

Quia ergo ostensum est parallelogramma, quae sunt in eadem altitudine, esse inter se, ut bases; & quae in eadem basi, vel aequalibus basibus, esse inter se, ut altitudines, vel ut linea à verticibus ad bases cum aequali inclinatione ad easdem ducta: idè colligemus etiam parabolas, quae sunt circa eundem axem, vel diametrum, esse inter se, ut bases; & quae sunt in eadem, vel aequalibus basibus, esse inter se, ut altitudines, vel ut linea, quae à verticibus eorundem ad bases cum aequali inclinatione ducuntur, siue illa sint axes, siue diametri.

C

C. SECTIO III.

Similiter colligemus parabolas habere rationem compositam ex ratione basium, & altitudinum, vel linearum, quae à verticibus ducuntur, aequaliter basibus inclinatarum, siue sint axes, siue diametri.

D

D. SECTIO IV.]

Item parabola habentes bases altitudinibus, vel lineis à verticibus ductis aequaliter inclinatis reciprocas erunt aequales; & para-

parabola aequales, quarum diametri aequaliter ad bases sunt inclinatae, habebunt bases altitudinibus, vel lineis ductis à verticibus ad bases aequaliter inclinatis reciprocas.

E. SECTIO V.

E

DEniq; parabola, quarum axes, vel diametri, ad bases aequaliter inclinati, ad easdem bases habent eandem rationem, sunt in dupla ratione basium, sine axium, vel diametrorum, vel ut quadrata eorundem: Nam parallelogramma his parabolis circumscripta sunt similia, & ideo sunt, ut quadrata laterum homologorum, quae vel sunt axes, aut diametri, vel bases dictarum parabolarum, & ideo etiam ipsae parabola sunt, ut quadrata axium, vel diametrorum aequaliter basibus inclinarum, vel ut quadrata basium, quae omnia facile patent.

SCHOLIUM.

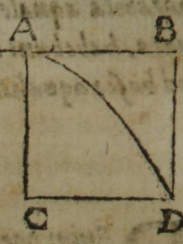
DEsiderari forte tamen videtur, quod ostendamus has variationes parabolis contingere posse, nec easdem esse; exempli gratia, ut circulos, quibus tantum contingit se habere, ut diametrorum quadrata, nec alia ejusdem accidit variatio, propterea subsequens Theorema subijciemus.

THEOREMA XIX. PROPOS. XX.

Dato quocunq; parallelogrammo, circa ejusdem duo latera angulum continentia semiparabola describi potest, cuius alterum eorundem laterum sit basis, alterum axis, vel diameter integræ parabolæ, ad quem dicta basis ordinatim applicatur.

Sic

Sit parallelogrammum quodcunque, AD, cuius sumantur ut-
 cunq; duo latera, AC, CD, circa
 angulum, ACD. Dico circa, AC,
 CD, semiparabolam describi pos-
 se, ita ut alterum ipsorum, AC, CD,
 sit basis dictae semiparabolae, alte-
 rum sit axis, vel diameter integræ
 parabolae; Esto quod velimus, CD, esse basim, & CA, axim,
 vel diametrum integræ parabolae; applicetur ergo ad, AC,
 rectangulum æquale quadrato, CD, quod latitudinem fa-
 ciat ipsam, XA, erit ergo quadratum, CD, æquale rectan-
 gulo sub, CA, AX, & AX, erit linea, iuxta quam possunt,
 quæ à curua parabolæ transeunte per puncta, D, A, verti-
 ce, A, ad axim, vel diametrum, AC, ordinatim applicari
 possunt; erit ergo quædam semiparabola, cuius curua trā-
 sibat per puncta, AD, in basi, CD, existente, AC, axi, vel
 diametro integræ parabolæ, sit autem dicta semiparabola,
 ACD, quod ostendere opus erat,

Schol. 40.
 l. 7.

COROLLARIUM.

Hinc liquet, si cuilibet parallelogrammo est inscriptibilis se-
 miparabola tali pacto, quo dictum est, quod varietates,
 quæ parallelogrammis contingunt, etiam ipsis parabolis compe-
 tere possunt.

THEOREMA XX. PROPOS. XXI.

Omnia quadrata parallelogrammi in eadem
 basi, & circa eundem axim, vel diametrum
 cum parabola, regula basi, sunt dupla
 omnium quadratorum ipsius parabolæ: Omnia
 verò

verò quadrata parabolæ sunt sexquialtera omniũ quadratorum trianguli in eadem basi, & circa eundem axim, vel diametrum cum ipsa constituti.

Sit ergo parabola, cuius basis, VF , axis, vel diameter, EM , sit etiam parallelogrammum, AF , & triangulũ, EVF , in eadem basi, VF , & circa eundem axim, vel diametrum, EM . Dico, omnia quadrata, AF , regula, VF , omnium quadratorum parabola, VEF , esse dupla: Omnia verò quadrata parabola, VEF , omnium quadratorum trianguli, VEF , esse sexquialtera. Sumatur intra, EM , utcumque punctum, N , per quod ipsi, VF , agatur parallela, ND , secans curvam parabolæ in, O ; est ergo quadratum, ME , vel quadratum, ND , ad quadratum, NO , ut, ME , ad, EN , est autem, EF , parallelogrammum in eadem basi, & altitudine cum semiparabola, EMF , regula est, ME , & punctum, N , sumptum utcumque, per quod regula parallela ducta est, ND , reperiuntur est, ut quadratum, DN , ad quadratum, NO , ita esse, ME , ad, EN , ergo horum quatuor ordinum magnitudines erũt proportionales collectæ iuxta dictas quatuor magnitudines proportionales. scilicet omnia quadrata, EF , magnitudines primi ordinis collectæ iuxta primam. scilicet iuxta quadratum, ND , ad omnia quadrata semiparabolæ, EMF , magnitudines secundi ordinis collectas iuxta secundam. scilicet iuxta quadratum, NO , erunt ut maximæ abscissarum, EM , magnitudines tertij ordinis collectæ iuxta tertiam. scilicet iuxta, ME , ad omnes abscissas ipsius, ME , magnitudines quarti ordinis collectas iuxta quartam. scilicet iuxta, EN , sumptis maximis abscissarum, EM , & eiusdem omnibus abscissis, vel recti, vel eiusdem obliqui transitus; sunt autem maximæ abscissarum, EM , dupla omnium abscissarum,

Coroll. 3.
16. l. 2.

Coroll. 2.
19 l. 2.

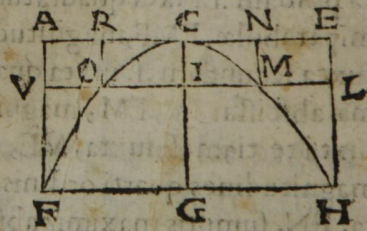
rum, EM, recti, vel eiusdem obliqui transitus, ergo & omnia quadrata, EF, erunt dupla omnium quadratorum semiparabolæ, EMF, & eorum quadrupla .i. omnia quadrata, AF, erunt dupla omnium quadratorum parabolæ, VEF; Quorum ergo partium omnia quadrata, AF, erunt sex, earum omnia quadrata parabolæ, VEF, erunt tres, sed quarum partium omnia quadrata, AF, sunt sex, earum omnia quadrata trianguli, EVE, sunt duæ, quia omnia quadrata, AF, sunt tripla omnium quadratorum trianguli, EVF, ergo quarum partium omnia quadrata parabolæ, VEF, sunt tres, earum omnia quadrata trianguli, EVF, erunt duæ, ergo omnia quadrata parabolæ, VEF, erunt sexquialtera, omnium quadratorum trianguli, VEF, quæ ostendere oportebat.

THEOREMA XXI. PROPOS. XXII.

SI ad eundem axim, vel diametrum parabolæ ordinatim applicentur duæ rectæ lineæ parabolæ constituentes, quarum altera sumatur pro regula, harum parabolæ omnia quadrata erunt inter se, ut quadrata axium, vel diametrorum earundem.

Sint ergo ad eundem axim, vel diametrum, CG, parabolæ, FCH, duæ utcumque ordinatim applicatæ, FH, OM, parabolæ, FCH, OCM, abscindentes, sit autem regula altera harum ordinatim applicatarum, ut, FH.

Dico omnia quadrata parabolæ, FCH, ad omnia quadrata parabolæ, OCM, esse ut quadratum, GC, ad quadratum, GL.

diatun, CI: Constituantur parallelogrammum, AH, in basi, FH, & circa axim, vel diametrum, CG, & parallelogrammum, RM, in basi, OM, & circa axim, vel diametrum, CI. Quoniam ergo omnia quadrata, AH, sunt dupla omnium quadratorum parabolæ, FCH, & omnia quadrata, RM, sunt dupla omnium quadratorum parabolæ, OCM, ideo omnia quadrata parabolæ, FCH, ad omnia quadrata parabolæ, OCM, erunt vt omnia quadrata, AH, ad omnia quadrata, RM: Omnia verò quadrata, AH, ad omnia quadrata, RM, habent rationem compositam ex ea, quam habet quadratum, FH, ad quadratum, OM, idest ex ea, quam habet, GC, ad, CI, & ex ea, quam habet, HE, ad, NM, quia illæ cum basibus, OM, FH, continent angulos æquales, duæ autem rationes, scilicet, quam habet, GC, ad, CI, & HE, ad, NM, .i. GC, ad, CI, componunt rationem quadrati, GC, ad quadratū, CI, ergo omnia quadrata, AH, ad omnia quadrata, RM, vel omnia quadrata parabolæ, FCH, ad omnia quadrata parabolæ, OCM, erunt vt quadratum, GC, ad quadratum, CI, quod ostendere opus erat.

Ex arith.

II. I. I.

THEOREMA XXII. PROPOS. XXIII.

IN figura Prop. 12. sumpta regula ipsa, BH, ostendemus omnia quadrata, PH, ad omnia quadrata frusti, ABHM, esse vt, ON, ad compositam ex, NR, & $\frac{1}{2}$. RO: Omnia verò quadrata frusti, ABHM, ad omnia quadrata trianguli, R BH, esse vt compositam ex, ON, dupla, NR, & $\frac{1}{2}$. RO, ad ipsam, NO.

Sumatur in, RO, vteunq; punctum, X, per quod regula, BH, parallela ducatur, XT, secans curuam parabolæ in, I; est ergo quadratum, OH, vel quadratū, TX, ad quadratum,

E 2

XI,

XI , vt, ON , ad, NX , est autem
 parallelogrammum, RH , in
 eadem basi, & altitudine cum
 quadrilineo, $ROHM$, & pun-
 ctum, X , sumptum est utcun-

Coroll. 3.
26. L. 2.

Carol 20.
12.

24. 1. 20.

rallela, repertum est quadratum, TX, ad quadratum, XI, esse vt, ON, ad, NX, ergo horum quatuor ordinum magnitudines erunt proportionales .s. omnia quadrata, RH, magnitudines primi ordinis collectæ iuxta primam .s. iuxta quadratum, TX, ad omnia quadrata quadrilinei, RMHO, magnitudines secundi ordinis collectas iuxta secundâ .s. iuxta quadratum, XI, erunt vt maximæ abscissarum, OR, adiuncta, RN, ad omnes abscissas, OR, adiuncta, RN, quæ sunt magnitudines collectæ iuxta tertiam, & quartam .s. iuxta, ON, tertiam, & NX, quartam, iisdem recti, vel eiusdem obliqui transitus sumptis: Quia verò datæ rectæ lineæ, OR, adiungitur, RN, ideò maximæ abscissarum, OR, adiuncta, RN, ad omnes abscissas, OR, adiuncta, RN, recti, vel eiusdem obliqui transitus, sunt vt, ON, ad compositam ex, NR, & $\frac{1}{2}$. RO, ideò omnia quadrata, RH, ad omnia quadrata quadrilinei, RMHO, vel eorum quadrupla .i. omnia quadrata, PH, ad omnia quadrata frusti, ABHM, erunt vt, ON, ad compositam ex, NR, & $\frac{1}{2}$. RO; Et cōuertendo omnia quadrata frusti, ABHM, ad omnia quadrata, PH, erunt vt composita ex, NR, & $\frac{1}{2}$. RO, ad, NO, omnia verò quadrata, PH, omnium quadratorum trianguli, RBH, sunt tripla .i. sunt vt, NO, ad $\frac{1}{3}$. eiusdem, NO, ergo, ex æquali, omnia quadrata frusti, ABHM, ad omnia quadrata trianguli, BRH, erunt vt composita ex, NR, & $\frac{1}{2}$. RO, ad $\frac{1}{3}$. NO, vel vt horum tripla .s. vt composita ex tribus, NR, & sexquialtera, RO, ad ipsam, NO, porro si iunxerimus vnam, NR, cum, RO, fiet integra, ON, cum duabus, NR, & dimidia, RO, æqualis tripla, NR, & sexquialteræ, RO; ergo omnia quadrata frusti, ABHM,

ad

ad omnia quadrata trianguli, RBH , erunt ut composita ex
dupla, NR , & dimidia, RO , cum, NO , ad ipsam, NO ; quæ
ostendere oportebat.

COROLLARIUM.

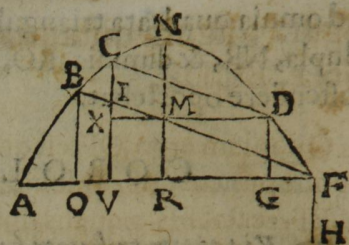
Quia autem probatum fuit omnia quadrata, PH , ad omnia
quadrata frusti, $ABHM$, esse ut, NO , ad dimidiam, OR ,
cum, RN , sunt autem omnia quadrata, PH , ad omnia
quadrata parallelogrammi, AG , ut quadratum, HO , ad quadra-
tam, RM , i. ut, ON , ad, NR , id est omnia quadrata, PH , ad om-
nia quadrata frusti, $ABHM$, ab iisdem demptis omnibus quadra-
tis, AG , erunt ut, NO , ad dimidiam ipsius, OP .

THEOREMA XXIII. PROPOS. XXIV.

Si intra curuam parabolæ ducatur utcunq; re-
secta linea in eandem terminata, & ad axem
obliqua, deinde intra portionem ab ipsa re-
sectam ducatur alia utcunq; prædictæ parallela,
agantur autem ab extremitate harum parallela-
rum lineæ axi æquidistantes: Ut basis, resectæ por-
tionis ad distantiam parallelarum ab eiusdem ex-
tremitate ductarum, ita erit alia prædictæ paral-
lela ad distantiam parallelarum ductarum ab eiu-
dem extremitate secundo dictæ.

Sit ergo intra curuam parabolicam, $ABCDF$, ducta ut-
cunque, BF , obliquè secans axem, NR , in eandem curuam
terminata, agatur deinde intra portionem, BNF , resectam
à, BF , recta, CD , parallela ipsi, BF ; ducantur insuper à pun-
ctis, B , C , D , F , axi, NR , parallelae, BO , CV , DG , FH , & à
pun-

puncto, F, cadat ipsi, NR, perpendicularis, FA, secans parallelas, DG, NR, CV, BO, in punctis, G, R, V, O, poterunt ergo dictarum parallelarum distantie sumi in ipsa met, AF, nam ipsa perpendiculariter dictas parallelas secat, erit ergo, OF, distantia parallelarum, BO, FH, ab extremis punctis rectæ, BF, ductarum; pariter, VG, erit distantia parallelarum, CV, DG, ab extremis punctis, CD, ductarum. Dico ergo, BF, ad, FO, esse vt, CD, ad, VG: Ducatur à puncto, D, ipsi, CV, perpendicularis, DX, secans, BF, in, M, quoniam ergo anguli, BOF, CXD, sunt recti, ideò sunt inter se æquales, item angulus, OBF, est æqualis angulo, VIF, & VIF, ipsi angulo, XCD, ergo angulus, OBF, erit æqualis angulo, XCD, & ideò reliquus, OFB, reliquo, XDC, æqualis erit, & trianguli, BOF, CXD, similes erunt, vnde, BF, ad, FO, erit vt, CD, ad, DX, i. ad, VG, quod ostendere opus erat,

46. Elem.

PROBLEMA II. PROPOS. XXV.

Asumpta iterum superioris figura, dimissa axi, & eidem parallelis, BO, CV, DG, FH, & ipsa, DX, figuram planam describere cum portione, BCDF, communem habens angulum mixtū sub, BF, & curua, FDC, qui fit ad punctum, F, ita vt quælibet in descripta figura recta linea ipsi, BF, æquidistanter ducta, sit distantia parallelarū axi, quæ ab extremis punctis eiusdem rectæ lineæ, productæ vsque ad curuam parabolicam, duci possunt: Vocetur autem hæc descripta figura

figura; figura distantiarum portionis, siue parabola, BCDF.

Quoniam ergo, OF, est distantia parallelarum axi ductarum à punctis, BF, abscindatur à BF, recta, FE, æqualis distantia, FO, insuper intelligatur adhuc ipsa, CD, ducta utrunque parallela rectæ, BF, terminans in puncta, CD, curvæ parabolæ, & cum sit, VG, distantia parallelarum axi, quæ à punctis, CD, ducuntur, abscindatur ab ipsa, CD, versus, D, ipsa, DZ, æqualis distantia, VG; sic ductis in portione, BCDF, omnibus lineis, regula, BF, in earundem singulis intelligantur sumptæ distantia; sicut acceptæ fuerunt, EF, ZD, quarum extrema puncta sint in curvâ parabolica, FDCB, sint autem in huius curvæ ea parte, in qua sunt puncta, DE, patet ergo si sumamus punctum, S, verticem portionis, BSF, quod dictarum omnium linearum extrema puncta erunt in curvâ parabolica, quæ incipit à vertice, S, & desinit in, F; per alia ergo extrema puncta earundem distantiarum intelligatur ducta linea, SZE. Dico figuram, SFE, comprehensam recta, EF, curvâ parabolica, SDF, & linea, SZE, esse huiusmodi, quod, si duxerimus intra ipsam utrunque ipsi, BF, parallelam, quæ producaturs vsq; ad curvâ parabolicâ, huius portio manens in figura, SEF, erit distantia parallelarum axi, quæ ducuntur ab extremis punctis ab eadem producta in curvâ parabolica signatis. Intelligatur ergo ducta utrunque, DZ, ipsi, BF, parallela, & producta vsq; ad curvâ parabolicam incidens illi in puncto, C, quoniam ergo, CD, est una earum, quæ dicuntur omnes lineæ figuræ, BSF, portio eiusdem manens intra figuram, SEF, erit distantia parallelarum axi, quæ ab eiusdem extremis punctis ductæ intelliguntur, & hoc per constructionem.

tionem patet, quoniam ab ipsa, CD , abscissa est, DZ , quæ terminat in lineam, SZE , æqualis dictæ distantia, ergo figura, SEF , descripta est, qualem problema postulabat; quæ vocetur figura distantiarum portione, siue parabolæ, BSF .

C O R O L L A R I U M.

Quia verò ostensum est, BF , ad distantiam parallelarum axi à B , F , ductarum, esse ut, CD , ad distantiam parallelarum axi à punctis, C , D , ductarum, sunt autem, EF , ZD , æquales dictis distantijs, idè erit, BF , ad, FE , ut, CD , ad, DZ , & sic erit qualibet ducta in portione, BSF , parallela ipsi, BF , ad eiusdem partem inclusam figura, SEF , ut, BF , ad, FE .

THEOREMA XXIV. PROPOS. XXVI.

IN eadem antecedētis figura ostendemus omnia quadrata portione, BSF , ad rectangula sub eadem portione, BSF , & sub figura, SEF , regula communi, BF , esse ut, BF , ad, FE .

Est enim quadratum, BF , ad rectangulum sub, BF , FE , ut, BF , ad, FE ; similiter ducta vtcunque, CD , parallela regulæ, BF , ostēdemus quadratum, CD , ad rectangulum sub, CD , DZ , esse ut, CD , ad, DZ , est autem ut, BF , ad, FE , ita, CD , ad, DZ ; ergo quadratum, BF , ad rectangulum, BFE , erit ut quadratū, CD , ad rectangulum, CDZ , sic ostendemus quamlibet ductam intra portionem, BSF , parallelam regulæ, BF , ad eiusdem portione inclusam figura, SFE , esse ut quadratum, BF , ad rectangulū sub, BF , FE , ergo quadratum, BF , ad rectangulum sub, BF , FE , erit

Coroll. 4.
l. 2.

vt

ut omnia quadrata portionis, BSF , ad rectangula sub portione, BSF , & sub figura, SEF , ut autem quadratum, BF , ad rectangulum sub, BF, FE , ita, BF , ad, FE , ergo omnia quadrata portionis, BSF , ad rectangula sub portione, BSF , & figura, ESF , erunt ut, BF , ad, FE , quod ostendere opus erat.

THEOREMA XXV. PROPOS. XXVII.

Si intra curuam parabolæ duæ utcunque ducantur rectæ lineæ in eandem terminatæ, quarum una rectè, altera obliquè axim secet, sint autem constitutarum ab eisdem parabolæ diametri inter se æquales: Omnia quadrata parabolæ per eam, quæ rectè axim secat, constitutæ, regula eadem, erunt æqualia rectangulis sub parabola per obliquam ad axem constituta, regula eadem, & sub figura distantiarum eiusdem parabolæ per obliquam ad axem constitutæ.

Sint intra curuam parabolicam, BAC , duæ utcunque ductæ in eandem terminatæ, DF, MC , quarum, DF , rectè, altera, MC , obliquè secet axem, AP , sit autem descripta linea, HR , ut sit constituta, HRC , figura distantiarum portionis, MFC , & ab eodem vertice, H , à quo ducitur linea, HR , ducatur, HQ , parallela axi, AP , & sint diametri, AZ, HQ , parabolæ, DAF, MHC , inter se æquales. Dico ergo omnia quadrata parabolæ, DAF , regula, DF , esse æqualia rectangulis sub parabola, MHC , regula, MC , & sub, HRC , fi-

F

gura

gura distantiarum eiusdem parabolæ, MHC. Iungantur ergo, DA, AF, MH, HC, & à puncto, M, ducatur, MX, axi, AP, æquidistans, à puncto verò, C, perpendicularis axi, AP, producta vsq; in, B, tandem à puncto, H, ipsa, HI, perpendicularis ipsi, MC: Omnia ergo quadrata, DAF, parabolæ, regula, DF, ad rectangula sub parabola, MHC, regula, MC, & sub trilineo, HRC, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata parabolæ, DAF, regula, DF, ad omnia quadrata parabolæ, MHC, regula, MC, & ex ea, quam habet omnia quadrata parabolæ, MHC, regula, MC, ad rectangula sub parabola, MHC, & sub trilineo, HRC, regula eadem, MC: Omnia verò quadrata parabolæ, DMF, regula, DF, ad omnia quadrata parabolæ, MHC, regula, MC, sunt vt omnia quadrata trianguli, DAF, regula, DF, ad omnia quadrata trianguli, MHC, regula, MC, nam omnia quadrata parabolæ sunt sexquialtera omnium quadratorum triangulorum in eisdem basibus, & circa eosdē axes cum ipsis constitutorum, regulis basibus: Omnia insuper quadrata trianguli, DAF, regula, DF, ad omnia quadrata trianguli, MHC, regula, MC, habent rationem compositā ex ratione altitudinum, & quadratorum basium .i. ex ratione, quam habet, AZ, ad, HI, & ex ratione, quam habet quadratum, DF, ad quadratum, MC, vel quadratum, ZF, ad quadratum, OC, est autem, AZ, æqualis ipsi, HO, ex hypotefi, & ZF, ipsi, QC, ergo omnia quadrata trianguli, DAF, ad omnia quadrata trianguli, MHC, regulis iam dictis, habebunt rationem compositam ex ea, quam habet, OH, ad, HI, & ex ea, quam habet quadratum, QC, ad quadratum, CO, quia verò trianguli, HIO, OQC, sunt æquianguli, ideò, OH, ad, HI, erit vt, OC, ad, CQ, ergo illa habebūt rationem compositam ex ea, quam habet, OC, ad, CQ, & quadratum, QC, ad quadratum, CO, est autem vt, OC, ad, CQ, ita, sumpta, QC, communi altitudine, rectangulū sub, OC, CQ, ad quadratum, QC, ergo ratio composita ex ea, quam

Defin. 12.
h.

21. huius.

D. Corol.
32. l. 2.

Corol. 17.
huius.

quam habet, OC , ad, CQ , & quadratum, QC , ad quadratum, CO , est eadem composita ex ea, quam habet rectangulum sub, OC , CQ , ad quadratum, CQ , & quadratum, CQ , ad quadratum, CO , .i. eadem ei, quam habet rectangulum sub, QC , CO , ad quadratum, CO , .i. eadem ei, quā habet, QC , ad, CO ; ergo omnia quadrata trianguli, DAF , ad omnia quadrata trianguli, MHC , vel omnia quadrata parabola, DAF , ad omnia quadrata parabola, MHC , regulis iam dictis, erunt vt, QC , ad, CO , quod serua.

Uterius omnia quadrata parabola, MHC , ad rectangula sub parabola, MHC , & trilineo, HRC , regula, MC , sunt vt, MC , ad, CR , vel ad, CX , .i. vt, OC , ad, CQ , ergo omnia quadrata parabola, DAF , regula, DF , ad rectangula sub parabola, MHC , & trilineo, HRC , regula, MC , habebunt rationem compositam ex ea, quam habet, QC , ad, CO , & ex ea, quam habet, CO , ad, QC , .i. habebunt eandem rationem, quam habet, QC , ad, QC , .i. erunt illis aequalia, quod ostendere opus erat.

Ex antis.

COROLLARIUM I.

Hinc patet omnia quadrata parabola, DAF , regula, DF , ad omnia quadrata parabola, MHC , regula, MC , esse vt, QC , ad, CO , vel, XC , ad, CM , vel, DF , (qua est aequalis ipsi, XC), ad, MC , dum diametri, AZ , HO , sunt aequales, vt in Theoremate ostensum est.

COROLLARIUM II.

Patet ulterius, si intra curuam parabolicam duae utraque; rectae lineae oblique axem secantes, & in ipsam terminantes, ductae fuerint, regula pro qualibet parabola sumpta eam basi, quod rectangula sub dictis parabolis per easdem constitutis, & sub figurae distantiarum earundem paraboliarum, inter se erunt aequalia,

F 2

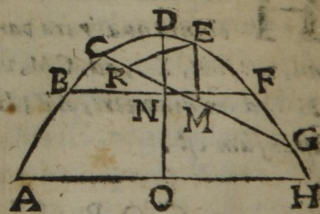
quo-

quotiescunq; diametri earundem sint æquales. utraq; enim singil-
larim æquabuntur omnibus quadratis parabola, cuius basis. secet
perpendiculariter axem eiusdem, qui sit æqualis diametris dicta-
rum parabolarum, & pro qua sit regula eiusdem basis.

THEOREMA XXVI. PROPOS. XXVII.

SI intra curvam parabolicam duæ utentque
ductæ fuerint rectæ lineæ in eandem termi-
nantes, quarum vna rectè, altera obliquè se-
cet axim; omnia quadrata cõstitutæ parabola per
eam, quæ axim rectè secat, regula eadem, ad re-
ctangula sub parabola constituta per obliquè se-
cantem axem, regula huius basi, & sub figura di-
stantiarum eiusdem parabola, erunt vt quadratum
axis primò dictæ parabola ad quadratum diame-
tri secundò dictæ parabola.

Sint igitur intra curvam parabolicam, ADH, duæ ductæ
rectæ lineæ in eadem terminan-
tes, quarum vna rectè, altera
obliquè secet axim, si ergo con-
stitutarum ab iisdem parabola-
rum diametri sunt æquales, pa-
tet veritas Propositionis ex an-
tecedenti Theor. nō sint autem
constitutarum parabolarū dia-
metri æquales, sint autem duæ parabolas constituētēs, AH,
rectè secans axem, DO, & CG, obliquè ipsum diuidens, e-
xistatq; axis DO, maior diametro parabola CEG, quæ sit,
EM, & sit ducta linea ER, & constituta ERC, figura distan-
tiarum parabola CEG. Dico ergo omnia quadrata para-
bolæ,

bola, ADH, regula, AH, ad rectangula sub parabola, CEG, & trilineo, ERG, regula, CG, esse vt quadratum, DO, ad quadratum, EM, abscindatur ergo ab, OD, DN, æqualis ipsi, EM, & per N, ducatur ipsi, AH, parallela, BF: Omnia ergo quadrata parabola, ADH, ad omnia quadrata parabola, BDF, regula communi, AH, vel, BF, sunt vt quadratum, OD, ad quadratum, DN, vel ad quadratum, EM, sed omnia quadrata parabola, BDF, regula, BF, sunt æqualia rectangulis sub parabola, CEG, & trilineo, ERG, regula, CG, ergo omnia quadrata parabola, ADH, regula, AH, ad rectangula sub parabola, CEG, & trilineo, ERG, regula, CG, erunt vt quadratum, OD, ad quadratum, EM, quod erat ostendendum.

22. huius.

Ex antec.

COROLLARIUM.

Hinc patet, si dua recta linea ad axem obliqua parabolas constituerint, sumpta pro regula constituta parabola recta eam constituyente, quoniam rectangula sub dictis parabolis, & figuris distantiarum earundem ad omnia quadrata parabola, cuius basis sit ad axem recta (qua pro eadem sumatur pro regula) sunt, vt quadrata diametrorum earundem ad quadratum axis illius recta parabola; quod ideo illa rectangula erunt inter se, vt diametrorum earundem parabolarum quadrata fuerint quoque inter se.

THEOREMA XXVII. PROPOS. XXIX.

Omnia quadrata parabolarum, regulis basibus, sunt inter se, vt omnia quadrata parallelogrammorum, in eisdem basibus, & circa eosdem axes, vel diametros existentium, regulis eisdem basibus.

Manifesta est hæc propositio, nam omnia quadrata dictarum

21. huius.] Etarum parabolarum sunt subdupla omnium quadratorum
eorundem parallelogrammorum, eisdem regulis assumptis,
s. parabolarum basibus iam dictis.

A.

A. COROLL. SECTIO I.

Hinc colligimus conclusiones, quæ de omnibus quadratis pa-
rallelogrammorum collectæ sunt in Theorematis 9. 10.
11. 12. 13. Lib. 2. regulis ibidem assumptis, suppositis quibus-
dam conditionibus circa altitudines, vel latera aequaliter basibus
inclinata, & quadrata basium, vel ipsas bases, verificari etiam
de omnibus quadratis parabolarum, suppositis eisdem conditionibus
circa axes, vel altitudines, vel circa diametros aequaliter basibus
inclinatas, & circa quadrata basium, vel easdem bases; nam his
conditionibus axibus, vel altitudinibus, vel diametris, & quadra-
tis basium, vel ipsis basibus competentibus, etiam altitudinibus,
vel lateribus parallelogrammorum, aequaliter basibus inclinatis,
& quadratis basium, vel eisdem basibus, pariter conveniunt, quæ
quidem parallelogramma sunt in eisdem basibus, & circa eosdem
axes, vel diametros cum parabolis; & ideo dictæ conclusiones, quæ
tunc colliguntur pro omnibus quadratis dictorum parallelogram-
morum, pro omnibus quadratis etiam parabolarum eisdem inscri-
ptarum, tamquam pro eorundem partibus proportionalibus, scili-
cet dimidijs, pariter ut vera recipi possunt.

B.

B. SECTIO II.

9. l. 2.

ET quia ostensum est omnia quadrata parallelogrammorum in
eadem altitudine stantium, regulis basibus, esse inter se, ut
quadrata basium; & existentium in eadem basi esse, ut altitudines,
vel etiam, ut latera eorundem aequaliter basibus inclinata, ideo
pariter hic colligemus omnia quadrata parabolarum in eadem al-
titudine existentium, regulis basibus, esse ut quadrata basium, &
existentium in eadem basi esse inter se, ut altitudines, vel ut dia-
metros aequaliter basibus inclinatas.

SE-

C. SECTIO III.

C.

Similiter quia ostensum est omnia quadrata parallelogrammorum, regulis basibus, habere inter se rationem compositam ex ratione quadratorum basium, & altitudinum, vel laterum aequaliter basibus inclinatorum; ideo colligemus, hic, omnia quadrata parabolarum, regulis basibus, habere inter se rationem compositam ex ratione quadratorum basium, & altitudinum, vel diametrorum aequaliter basibus inclinatorum.

10. Ls.

D. SECTIO IV.

D.

Consimili methodo colligemus, omnia quadrata parabolarum, regulis basibus, quarum basium quadrata altitudinibus, vel diametris aequaliter basibus inclinatis reciprocantur, esse aequalia, & quae sunt aequalia, esse parabolarum, quarum altitudines, vel diametri aequaliter basibus inclinata, basium quadratis reciprocantur.

E. SECTIO V.

E.

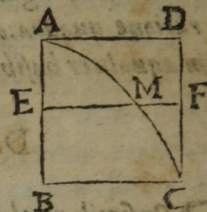
Denique & hoc obtinemus, nempe omnia quadrata parabolarum, regulis basibus, quarum altitudines, vel diametri, basibus aequaliter inclinata, ad easdem bases eandem rationem habeant, esse inter se in tripla ratione basium, vel altitudinum, vel diametrorum aequaliter basibus inclinatarum; quae omnia clare, & facile patent.

THEOREMA XXVIII. PROPOS. XXX.

Si duae rectae lineae ducantur, quarum altera parabolam tangat, altera vero axi, vel diametro parabolae æquidistanter ducta eadem secet, in idem punctum cōcurrentes: Omnia quadrata

drata parallelogrammi, regula tangente, erunt sexcupla omnium quadratorum trilinei sub dictis tangente, & secante, & curua parabolæ ab iisdem inclusa, comprehensi.

Sit semiparabola, ACB, quã tangat linea, AD, & à puncto, A, ducta, AB, axis, vel diameter, integræ parabolæ, deinde agatur utcunque, DC, parallela axi, vel diametro, AB, secans curuam parabolæ in, C, & occurrens tangenti, AD, in, D, ducatur tandem à puncto, C, ipsi, AD, æquidistans, CB, secans, AB, in, B, regula autem sit, AD. Dico ergo omnia quadrata parallelogrammi, AC, esse omnium quadratorum trilinei, ADC, sexcupla: Omnia enim quadrata, AC, ad rectangula sub,

Coroll. 1.
26. l. 2.

21. huius

Coroll. 23.
l. 2.

D. 23. l. 2.

AC, & semiparabola, ABC, sunt vt, AC, ad semiparabolâ, ABC, .i. sexquialtera .i. vt 6. ad 4. omnia autem quadrata, AC, ad omnia quadrata semiparabolæ, ABC, sunt dupla .i. vt 6. ad 3. ergo omnia quadrata, AC, ad residuum demptis omnibus quadratis semiparabolæ, ABC, à rectangulis sub, AC, & semiparabola, ABC, .i. ad rectangula sub semiparabola, ABC, & trilineo, ADC, erunt in ratione sexcupla .i. vt 6. ad 1. ad eadem verò bis sumpta, vt 6. ad 2. quoniam verò omnia quadrata, AC, ad omnia quadrata semiparabolæ, ABC, sunt vt 6. ad 3. vt dictum est, ideò omnia quadrata, AC, ad omnia quadrata semiparabolæ, ABC, cum rectangulis bis sub semiparabola, ABC, & trilineo, ADC, erunt vt 6. ad 5. ergo ad reliquum .s. ad omnia quadrata trilinei, ADC, omnia quadrata, AC, erunt vt 6. ad 1. idest erunt eorundem sexcupla, quod ostendere oportebat.

CO-

A.

Hinc habetur omnia quadrata trilineorum sub tangentibus, & secantibus, veluti sunt, AD, DC, regulis tangentibus, esse inter se, ut omnia quadrata parallelogrammorum sub eisdem tangentibus, & secantibus, regulis yisdem tangentibus, quoniam dictorum trilineorum omnia quadrata sunt sexta partes omnium quadratorum dictorum parallelogrammorum; Et ideo proipsis eadem has conclusiones colligemus, scilicet.

B. SECTIO II.

B.

Si dicti trilinei fuerint in eadem altitudine, quod omnia quadrata eorundem erunt inter se, ut basium quadrata. s. tangentium; Et si fuerint dicti trilinei in eadem basi. s. tangente, dicta omnia quadrata erunt inter se, ut altitudines, vel, ut secantes equaliter basibus. s. tangentibus, inclinata.

C. SECTIO III.

C.

Item quod omnia quadrata dictorum trilineorum habebunt inter se rationem compositam ex ratione quadratorum basium, & ex ratione altitudinum, vel secantium equaliter basibus, scilicet tangentibus, inclinatarum.

D. SECTIO IV.

D.

Pariter quod omnia quadrata dictorum trilineorum, quorum tangentium quadrata altitudinibus, vel secantibus equaliter tangentibus inclinatis reciprocantur, esse equalia; & quae sunt equalia, esse trilineorum, quorum basium, vel tangentium quadrata altitudinibus, vel secantibus equaliter tangentibus inclinatis, reciprocantur.

G

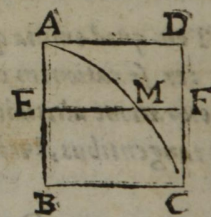
SE-

T Andem, quod, si dictorum trilineorum secantes ad tangentes eandem rationem habuerint, omnia quadrata eorundem erunt in tripla ratione tangentium, vel secantium.

THEOREMA XXIX. PROPOS. XXXI.

EXponatur figura Theor. antecedentis, & intra parallelogrammū, AC, ducatur vtcunq; recta, EF, parallela ipsi, BC, quæ sumatur pro regula: Ostendemus enim omnia quadrata, AC, demptis omnibus quadratis semiparabolæ, ABC, ad omnia quadrata, EC, demptis omnibus quadratis quadrilinei, MEBC, esse vt quadratum, AB, ad quadratum, BE.

Omnia .n. quadrata, AC, ad omnia quadrata, EC, demptis omnibus quadratis quadrilinei, E MCB, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata, AC, ad omnia quadrata, EC, idest ex ea, quam habet, AB, ad, BE, & ex ea, quam habent omnia quadrata, EC, ad residuum, demptis ab iisdem omnibus quadratis quadrilinei, MEBC, .i. ex ea, quam habet, AB, ad $\frac{1}{2}$. BE, duæ autem hæ rationes .s. quam habet, AB, ad BE, & AB, ad $\frac{1}{2}$. BE, componunt rationem quadrati, AB, ad rectangulum sub, EB, & $\frac{1}{2}$. BE, .i. ad dimidium quadrati, BE, ergo omnia quadrata, AC, ad omnia quadrata, EC, demptis omnibus quadratis quadrilinei, MEBC, erunt vt quadratum, AB, ad dimidium quadrati, BE, sunt autem omnia quadrata, AC, demptis omnibus quadratis semiparabolæ,

rabolæ, ABC, dimidium omnium quadratorum, AC, quia omnia quadrata, AC, sunt dupla omnium quadratorum semiparabolæ, ABC, ergo omnia quadrata, AC, demptis omnibus quadratis semiparabolæ, ABC, ad omnia quadrata, EC, demptis omnibus quadratis quadrilinei, EMCB, erunt vt dimidium quadrati, AB, ad dimidium quadrati, BE, .i. vt quadratum, AB, ad quadratū, BE, quod erat demonstrandū.

THEOREMA XXX. PROPOS. XXXII.

Si parallelogrammum, & parabola fuerint in eadem basi, & circa eundem axim, vel diametrum constituta, basisque sumatur pro regula: Omnia quadrata dicti parallelogrammi ad omnia quadrata figuræ compositæ ex parabola, & alterutro trilineorum, qui fiunt extra parabolam, demptis omnibus quadratis eiusdem trilinei, erūt vt dictum parallelogrammum ad dictam parabolam; ad eadem verò cum omnibus quadratis illius trilinei erunt, vt dictum parallelogrammum ad dictam parabolam simul cum $\frac{1}{2}$ dicti parallelogrammi .i. vt 24. ad 17.

Sit ergo parallelogrammum, AF, in eadem basi, DF, & circa eundem axim, vel diametrum, BE, cum parabola, DBF, regula sit, DF. Dico omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, esse vt, AF, ad parabolam, DBF, eadem verò ad omnia quadrata fig. CBDF,

esse vt, AF , ad parabolam, DBF , cum $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{4}$. parallelogrammi, AF ; quoniam enim, BE , est axis, vel diameter tum parabolæ, DBF , tum parallelogrammi, AF , ideo si ducatur intra parallelogrammum, AF , vtunque recta linea parallela ipsi, DF , portiones eiusdem inclusæ trilineis, ADB , CFB , erunt inter se æquales, & ideo parabola, DBF , erit figura, qualem postulat Prop. 29. Lib. 3. quapropter omnia quadrata, AF , ad omnia quadrata figuræ, $CBDF$, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF , erunt vt, AF , ad parabolam, DBF .

Quoniam verò omnia quadrata, AF , ad omnia quadrata, BE , sunt vt quadratum, DF , ad quadratum, FE , .i. quadrupla .i. vt 24. ad 6. omnia verò quadrata, BF , sunt sexcupla omnium quadratorum trilinei, BCF , .i. vt 6. ad 1. igitur omnia quadrata, AF , ad omnia quadrata trilinei, BCF , erunt vt 24. ad 1. idest vt, AF , ad sui ipsius $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{4}$. ergo omnia quadrata, AF , ad omnia quadrata figuræ, $CBDF$, erunt vt, AF , ad parabolam, DBF , cum $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{4}$. parallelogrammi, AF ; parallelogrammum autem, AF , est sexquialterum parabolæ, DBF , .i. ad illam, vt 24. ad 16. ergo si numero 16. iungatur $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{4}$. eiusdem parallelogrammi, AF , fient 17. igitur omnia quadrata, AF , ad omnia quadrata figuræ, $CBDF$, erunt vt 24. ad 17. quod ostendendum erat.

C O R O L L A R I V M.

Hinc patet omnia quadrata, AF , esse sexquialtera omnium quadratorum figuræ, $CBDF$, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF , nam sunt ad illa, vt, AF , ad parabolam, DBF , eius parallelogrammum, AF , est sexquialterum.

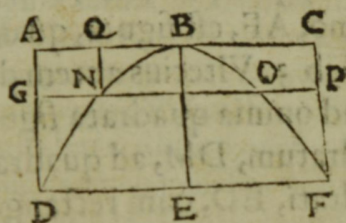

THEO.

THEOREMA XXXI. PROPOS. XXXIII.

IN eodem antec. Proposit. Schemate ostendemus omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis, BF, ad omnia quadrata, BF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, esse vt 11. ad 5.

Nam omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, ostensa sunt esse, vt 24. ad 17. eadem verò ad omnia quadrata, BF, sunt vt 24. ad 6. quia sunt eorū quadrupla, ergo ad residuum. s. ad omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnib. quadratis, BF, erūt vt 24. ad 11. cōuertendo omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis, BF, ad omnia quadrata, AF, erunt vt 11. ad 24.

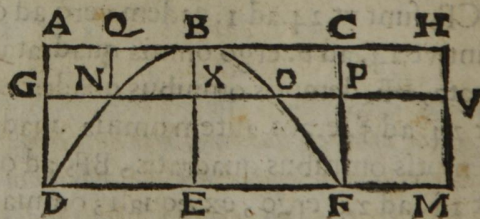

Item omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata, BF, sunt vt 24. ad 6. omnia verò quadrata, BF, ad omnia quadrata trilinei, BCF, sunt vt 6. ad 1. ergo omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata trilinei, BCF, sunt vt 24. ad 1. eadem verò ad omnia quadrata, BF, sunt vt 24. ad 6. ergo omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata, BF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, erunt vt 24. ad 5. erant autem omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis, BF, ad omnia quadrata, AF, vt 11. ad 24. ergo, ex æquali, omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis, BF, ad omnia quadrata, BF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, erunt vt 11. ad 5. quod erat ostendendum.

THEO-

A Ssumpta eadem anteced. Theor. figura, si producaturs basis, DF, (quæ retineatur pro regula) utrunq; in, M, & per, M, ipsi, BE, parallela ducatur, MH, cui occurrat, AC, producta, in ipso, H. Omnia quadrata, AM, demptis omnibus quadratis, CM, ad omnia quadrata figuræ, HBDM, demptis omnibus quadratis quadrilinei, HBFM, erunt ut, AF, ad parabolâ, DBF, idest erunt eorum sexquialtera: Quod facillè patebit, quia parabola, DBF, inscripta parallelogrammo, AF, est figura, qualem postulat Proposit. 30. Lib. 3. Vltcrius autem dico omnia quadrata, AM, ad omnia quadrata figuræ, BDMH, esse ut quadratum, DM, ad quadratum, ME, dimidium quadrati, ED, cum rectangulo sub sexquicertia, DE, & sub, EM,

In constructa figura igitur omnia quadrata figuræ, HBDM, per rectam, BE, diuiduntur in omnia quadrata semiparabolæ, BDC, in omnia quadrata, BM, & in rectan-

D. 23. 12. gula bis sub semiparabola, BDE, & sub, EH, nunc ad horum singula comparemus omnia quadrata, AM: Omnia igitur quadrata, AM, ad omnia quadrata, BM, sunt ut quadratum, DM, ad quadratū, ME, quod serua. Item omnia quadrata, AM,

AM, ad omnia quadrata, AE, sunt vt quadratum, MD, ad quadratum, DE, omnia verò quadrata, AE, sunt dupla omnium quadratorum semiparabolæ, BDE, ergo omnia quadrata, AM, ad omnia quadrata semiparabolæ, BDE, sunt vt quadratum, MD, ad dimidium quadrati, DE, quod etiam ferua. Tandem omnia quadrata, AM, ad rectangula sub, AE, EH, sunt vt quadratum, DM, ad rectangulum, DEM, rectangula verò sub, AE, EH, ad rectangula sub semiparabolâ, BDE, & sub, EH, sunt vt, AE, ad semiparabolâ, BDE, (quia, EH, est parallelogrammum) idest sexquialtera, i. vt, DE, ad $\frac{2}{3}$. DE, i. vt rectangulum sub, DEM, (sumpta, EM, communi altitudine) ad rectangulum sub $\frac{2}{3}$. DE, & sub, EM, ergo, ex æquali, omnia quadrata, AM, ad rectangula sub semiparabolâ, BDE, & sub, BM, erunt vt quadratum, DM, ad rectangulum sub $\frac{2}{3}$. DE, & sub, EM; ad eadem verò bis sumpta erunt, vt idem quadratum, DM, ad rectangulum bis sub $\frac{2}{3}$. DE, i. sub sexquitercia, DE, semel, & sub, EM, ergo, colligendo, omnia quadrata, AM, ad omnia quadrata, BM, & ad omnia quadrata semiparabolæ, BDE, cum rectangulis bis sub, HE, & semiparabolâ, BDE, idest ad omnia quadrata figuræ, HBDM, erunt vt quadratum, DM, ad quadratum, ME, & dimidium quadrati, ED, cum rectangulo sub sexquitercia, DE, & sub, EM, simul iuncta, quæ nobis erant demonstranda.

Coroll. 1.
26. l. 2.

COROLLARIUM

Hinc apparet, quod methodo huius in Propos. 32. ostendi poterat omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, esse vt 24. ad 17. prius demonstrando omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, esse vt quadratū, DF, ad quadratum, FE, $\frac{1}{2}$. quadrati, ED, & rectangulum sub sexquitercia, DE, & sub, EF, vt nempe 24. ad 17. veluti calculanti patebit; quod hic opposui, vt eam rationem etiam hoc pacto teneamus.

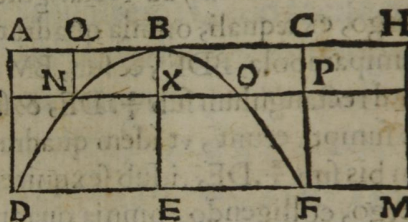
THEO-

THEOREMA XXXIII. PROP. XXXV.

IN eadem anteced. Propos. figura ostendimus omnia quadrata, BM, ad omnia quadrata figuræ, BFMH, esse vt quadratū, EM, ad quadratum, MF, cum rectangulo sub $\frac{2}{3}$. EF, & sub, FM, vnā cū $\frac{1}{3}$. quadrati, EF, regula eadē retenta.

D. Corol.
23. l. 2.

Omnia .n. quadrata figuræ, BFMH, per rectam, CF, diuiduntur in omnia quadrata, CM, in omnia quadrata trilinei, BCF, & in rectangula bis sub trilineo, BCF, & sub, CM; ad horū ergo singula comparemus omnia quadrata, BM; hæc

30. huius.

igitur ad omnia quadrata, CM, sunt vt quadratum, EM, ad quadratum, MF, quod serua. Item omnia quadrata, BM, ad omnia quadrata, BF, sunt vt quadratū, ME, ad quadratum, EF, omnia verò quadrata, BF, sunt sexcupla omnium quadratorum trilinei, BCF, .i. sunt ad illa, vt quadratum, EF, ad eiusdem $\frac{1}{6}$. ergo, ex æquali, omnia quadrata, BM, ad omnia quadrata trilinei, BCF, sunt vt quadratum, EM, ad $\frac{1}{6}$. quadrati, EF, quod etiam serua. Tandem omnia quadrata, BM, ad rectangula sub, BF, FH, sunt vt quadratum, EM, ad rectangulum sub, EF, FM, rectangula verò sub, BF, FH, ad rectangula sub trilineo, BCF, & sub, CM, sunt vt, BF, ad trilineum, BCF, (nam, CM, est parallelogrammū) idest sunt eorū tripla .i. sunt vt, EF, ad $\frac{1}{3}$. EF, .i. vt rectangulum, EFM, ad rectangulum sub $\frac{2}{3}$. EF, & sub, FM, ergo, ex æquali, omnia quadrata, BM, ad rectangula sub trilineo, BCF, & sub, FH, erunt vt quadratum, EM, ad rectangulum sub

Corol. 1.
26. l. 2.

sub $\frac{1}{4}$. EF, & sub, FM, ad eadem verò bis sumpta, vt quadratum, EM, ad rectangulū bis sub $\frac{1}{4}$. EF, & sub, FM, id est semel sub $\frac{1}{4}$. EF, & sub, FM; ergo, colligendo, omnia quadrata, BM, ad omnia quadrata, CM, ad omnia quadrata, trilinei, BCF, & ad rectangula bis sub trilineo, BCF, & sub, FH, .i. ad omnia quadrata figuræ, BFMH, erunt vt quadratum, EM, ad quadratum, ME, rectangulū sub $\frac{1}{4}$. EF, & sub, FM, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, EF, quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM.

Hinc colligimus omnia quadrata, BM, ad residuum, demptis ab eisdem omnibus quadratis figuræ, BFMH, esse vt quadratum, EM, ad residuum, demptis à quadrato, EM, his omnibus .s. quadrato, FM, rectangulo sub, MF, & $\frac{1}{4}$. FE, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, EF, hoc autem residuum est rectangulum sub, MF, & sexquitercia, FE, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, EF; nam si à quadrato, EM, dempseris quadratum, FM, remanebunt duo rectangula sub, MF, FE, cum quadrato, FE, ulterius si à rectangulo bis sub, MF, FE, dempseris rectangulum sub, MF, & $\frac{1}{4}$. FE, id est rectangulum bis sub, MF, & sub $\frac{1}{4}$. FE, remanebit rectangulum bis sub, MF, & $\frac{1}{4}$. FE, id est semel sub, MF, & sexquitercia, FE: Tandem ablato $\frac{1}{4}$. à quadrato, FE, remanent $\frac{1}{4}$. eiusdem quadrati, unde omnia quadrata, BM, ad residuum, demptis omnibus quadratis figuræ, BFMH, erunt vt quadratum, EM, ad rectangulum sub, MF, & sexquitercia, FE, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, FE.

THEOREMA XXXIV. PROP. XXXVI.

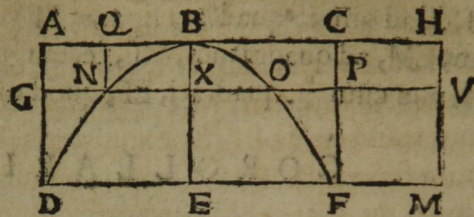
IN eodem Schemate Theor. Prop. 34. ostendimus omnia quadrata figuræ, BDMH, demptis omnibus quadratis, BM, ad omnia quadrata, BM, demptis omnibus quadratis figuræ, BFMH,

H

esse

esse vt, EM, cum $\frac{1}{2}$. EM, & $\frac{1}{2}$. ED, ad, MF, cum $\frac{1}{2}$. MF, & $\frac{1}{2}$. FE.

34. huius. Omnia enim quadrata, AM, ad omnia quadrata figuræ, DBHM, ostendimus esse, vt quadratum, DM, ad quadratum, ME, rectangulum sub, ME, & sexquitertia, ED, cum $\frac{1}{2}$.

quadrati, ED, eadem verò ad omnia quadrata, BM, sunt vt quadratum, DM, ad quadratum, ME; ergo omnia quadrata, AM, ad omnia quadrata figuræ, HBDM, demptis omnibus quadratis, BM, erunt vt quadratum, DM, ad rectangulum sub, ME, & sexquitertia, ED, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, ED, &, conuertendo, hæc ad illa erunt, vt rectangulum sub sexquitertia, ED, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, ED, ad quadratum, DM: Omnia verò quadrata, AM, ad omnia quadrata, BM, sunt vt quadratum, DM, ad quadratum, ME, & tandem omnia quadrata, BM, ad eorum residuum, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMF, sunt vt quadratum, EM, ad rectangulum sub, MF, & sexquitertia, FE, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, FE; ergo, ex æquali, omnia quadrata figuræ, BDMH, demptis omnibus quadratis, BM, ad omnia quadrata, BM, demptis omnibus quadratis figuræ, BFMH, erunt vt rectangulum sub, ME, & sexquitertia, ED, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, ED, ad rectangulum sub, MF, & sexquitertia, FE, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, FE; quia verò rectangulum sub, ME, & sexquitertia, ED, æquatur rectangulo sub sexquitertia, ME, & sub, ED, quia bases eorum sunt altitudinibus reciproæ, & eadem ratione rectangulum sub sexquitertia, EF, & sub, FM, æquatur rectangulo sub, EF, & sexquitertia, FM, ideo supradicta ratio erit eadem ei, quam habet rectangulum sub, DE, vel, EF, & sub

Ex Corol.
anier.

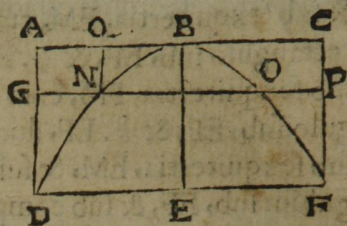
& sub sexquiertia, EM, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, DE, idest cum
 rectangulo sub, EF, & $\frac{1}{2}$. EF, ad rectangulum sub, EF, &
 sub sexquiertia, FM, cum $\frac{5}{6}$. quadrati, EF, idest cū rectan-
 gulo sub, EF, & $\frac{1}{6}$. EF, duo autem rectangula sub, EF, &
 sub sexquiertia, EM, & sub, EF, & $\frac{1}{2}$. EF, cōficiunt rectan- 1. 2. elem.
 gulum sub, EF, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. EF, & sexquiertia,
 EM; pariter alia duo rectangula sub, EF, & $\frac{5}{6}$. EF, & sub,
 EF, & sexquiertia, FM, conficiunt rectangulum sub, EF, &
 composita ex $\frac{5}{6}$. EF, & sexquiertia, FM, ergo omnia qua-
 drata figuræ, BDMH, demptis omnibus quadratis, BM, ad
 omnia quadrata, BM, demptis omnibus quadratis figuræ,
 BFMH, erunt vt rectangulum sub, EF, & composita ex $\frac{1}{2}$.
 EF, & sexquiertia, EM, ad rectangulum sub eadem altitu-
 dine, EF, & sub composita ex $\frac{5}{6}$. EF, & sexquiertia, FM,
 .i. vt composita ex $\frac{1}{2}$. EF, vel $\frac{1}{2}$. ED, & sexquiertia, EM,
 ad compositam ex $\frac{5}{6}$. EF, & sexquiertia, FM, idest vt EM,
 cum $\frac{1}{4}$. ME, & $\frac{1}{2}$. ED, ad, MF, cum $\frac{1}{4}$. MF, & $\frac{5}{6}$. FE, quod
 ostendere oportebat.

THEOREMA XXXV. PROPOS. XXXVII.

IN figura Prop. 32. ostendemus, regula, DF,
 omnia quadrata semiparabolæ, DBE, ad om-
 nia quadrata figuræ, CBDF, demptis omni-
 bus quadratis trilinei, BCF, esse vt octaua pars, D
 F, ad duas tertias eiusdem, DF, .i. vt 3. ad 16.

Nam omnia quadrata semiparabolæ, BDE, sunt dimi- 10. huius
 dium omnium quadratorum, AE, idest sunt ad illa, vt $\frac{1}{2}$.
 quadrati, DE, ad quadratum, DE, item omnia quadrata,
 AE, ad omnia quadrata, AF, sunt vt quadratum, DE, ad
 quadratum, DF; tandem omnia quadrata, DF, ad omnia Corol. 32.
 quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis trili- huius.

nei, BCF, sunt Texquialtera, idest sunt vt quadratum, DF, ad rectangulum sub, DF, & $\frac{2}{3}$. DF, ergo, ex æquali, omnia quadrata semiparabolæ, BDC, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, erunt vt dimidium quadrati, DE, .i. vt rectangulum sub $\frac{1}{2}$. DF, & sub, DF, ad rectangulum sub $\frac{2}{3}$. DF, & sub, DF, .i. vt $\frac{1}{3}$. DF, ad $\frac{2}{3}$. DF, .i. vt $\frac{2}{9}$. DF, ad $\frac{1}{3}$. DF, .i. vt 3. ad 16. quod ostēd. opus erat.

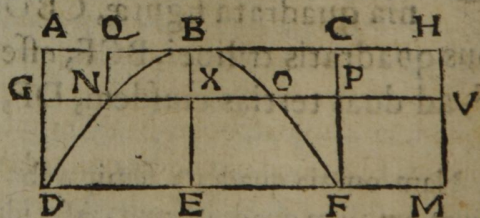

THEOREMA XXXVI. PROP. XXXVIII.

IN figura Prop. 34. adhuc ostendemus omnia quadrata figuræ, HBDM, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMF, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, esse vt, DM, MF, ad, FD.

34. huius.

Quoniam .n. omnia quadrata, AM, demptis omnibus quadratis, CM, sunt ad omnia quadrata figuræ, HBDM, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMF, vt, AF, ad parabolā, DBF, .f. vt omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, ergo, permutando, omnia quadrata, AM, demptis omnibus quadratis, CM, ad omnia quadrata, AF, erunt vt omnia quadrata figuræ, HBDM, demptis omniaus quadratis figuræ,

re, HBFM, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, sunt autem omnia quadrata, AM, demptis omnibus quadratis, CM, ad omnia quadrata, AF, vt rectangulum bis sub, MF, FD, cum quadrato, FD, .i. rectangulum sub composita ex, DM, MF, & sub, FD, ad quadratum, FD, .i. vt composita ex, DM, MF, ad, FD, ergo omnia quadrata figuræ, DMHB, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMF, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, erunt vt, DM, MF, ad, FD, quod ostendere opus erat.

THEOREMA XXXVII. PROP. XXXIX.

IN Schemate adhuc Prop. antec. ostendemus omnia quadrata figuræ, HBDM, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMF, esse ad omnia quadrata semiparabolæ, BDE, vt, DM, MF, ad $\frac{1}{6}$. ipsius, FD.

Nam omnia quadrata figuræ, HBDM, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMF, ad omnia quadrata figuræ, CBDF, 37. huius. demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, ostensa sunt esse, vt, DM, MF, ad, FD, hæc autem ad omnia quadrata semiparabolæ, BDE, sunt vt $\frac{2}{3}$. FD, ad $\frac{1}{6}$. ipsius, FD, .i. vt, FD, ad $\frac{1}{6}$. FD, ergo, ex æquali, omnia quadrata figuræ, HBDM, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMF, ad omnia quadrata semiparabolæ, BDE, erunt vt, DM, MF, ad $\frac{1}{6}$. ipsius, FD, quod ostendere opus erat.

THEOREMA XXXVIII. PROPOS. XL.

SI in figuris Propos. 32. & 34. ducantur, GP, GV, regulis, DF, DM, parallelæ, ostendemus
(si ipse

(si ipsæ secauerint parabolam, DBF,) omnia quadrata figuræ, CBDF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, ad omnia quadrata figuræ, CBNP, demptis omnibus quadratis quadrilinei, BCPO. Vel omnia quadrata figuræ, HBDM, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMF, ad omnia quadrata figuræ, HBNV, demptis omnibus quadratis figuræ, HVOB, esse vt parabolam, DBF, ad parabolam, NBO.

Demonstratio præsentis Theor. erit conformis demonstrationibus Prop. 19. 20. Lib. 3. quapropter inde petatur.

COROLLARIUM.

Huc colligemus omnia quadrata figura, HBDM, demptis omnibus quadratis figura, BHMF, ad omnia quadrata figura, HBNV, demptis omnibus quadratis figura, BHVO, esse vt omnia quadrata figura, CBDF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCF, ad omnia quadrata figura, CBNP, demptis omnibus quadratis quadrilinei, BCPO; & vtraque esse, vt cubum, DF, ad cubum, NO.

Ex 2. huius.

THEOREMA XXXIX. PROPOS. XLI.

IN eisdem figuris ostendemus, regulis adhuc ipsis, DM, DF, omnia quadrata figuræ, CBDF, ad omnia quadrata figuræ, CBNP, esse vt parallelepipedum sub, BE, & $\frac{1}{4}$. quadrati ipsius, DF, ad parallelepipedum sub, BX, & his spatijs simul compositis .s. quadrato, XP, .s. quadrati, NX, & rectângulo sub sexquiertia, NX, & sub, XP:

Ducatur per, N, ipsi, BE, parallela, NQ, in vtraq; figura, igitur omnia

32. huhus

34. *luxius*

Defin. 13.
1. lib.

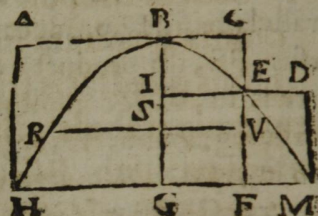
rallelepipedum sub, BX, & dictis spatijs ultimò dictis, scilicet quadrato, PX, $\frac{1}{2}$. quadrati, NX, & rectangulo sub sexquitercia, NX, & sub, XP, ergo omnia quadrata figuræ, CB DF, ad omnia quadrata figuræ, CBNP, erunt vt parallelepipedum sub, BE, & $\frac{1}{2}$. quadrati, DF, ad parallelepipedum sub, BX, & dictis spatijs ultimò dictis.

Eadem methodo compositionis proportionum, sumptis medijs omnibus quadratis, AM, AV, QV, inter omnia quadrata figurarum, HBDM, HBNV, ostendemus pariter omnia quadrata figuræ, HBDM, ad omnia quadrata figuræ, HBNV, esse vt parallelepipedum sub, BE, & his spatijs .f. quadrato, ME, $\frac{1}{2}$. quadrati, ED, & rectangulo sub sexquitercia, DE, & sub, EM, ad parallelepipedum sub, BX, & sub his spatijs .f. quadrato, VX, $\frac{1}{2}$. quadrati, XN, & rectangulo sub sexquitercia, XN, & sub, XV, quæ erant nobis ostendenda.

THEOREMA XL. PROPOS. XLII.

SI intra parabolam axi, vel diametro eiusdem parallela ducatur recta linea in curuam, & basim parabolæ terminata, quæ basis sumatur pro regula, ducta verò tangente parabolam in termino dicti axis, vel diametri, & producta dicta parallela vsq; ad ipsam, compleatur parallelogrammum sub ipsa, & basis maiori portione; Omnia quadrata constituti parallelogrammi ad omnia quadrata residuæ figuræ eodem inclusæ parallelogrammo, ab eodem dempto trilineo extra semiparabolam factò, erunt vt quadratum basis dicti frusti ad quadratū residui eiusdem basis, dempta ab eadem dimidia basis totius parabolæ, simul cum

11. 42. dum sub, AH, & quadrato, HF, ad parallelepipedum sub, BI, & quadrato, IE, sunt autem omnia quadrata, BE, sexcupla omnium quadratorum trilinei, BCE, idè omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata trilinei, BCE, erunt vt parallelepipedum sub, AH, vel, BG, & sub quadrato, HF, ad parallelepipedum sub, BI, & quadrato, IE, sextam partem: Quia verò omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata figuræ, CBHF, sunt vt quadratum, HF, ad hæc spatia .s. quadratum, FG, $\frac{1}{4}$. quadrati, HG, & rectangulum sub sexquitercia, HG, & sub, GF, .i. sumpta, BG, communi altitudine, vt parallelepipedum sub, BG, & quadrato, HF, ad parallelepipedum sub, BG, & dictis spatijs, idè omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata figuræ, CBHF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCE, erunt vt parallelepipedum sub, BG, & quadrato, HF, ad residuum, dempta sexta parte parallelepipedum sub, BI, vel, CE, excessu, BG, super, EF, & sub quadrato, IE, à parallelepipedo sub, BG, & dictis spatijs .s. quadrato, FG, $\frac{1}{4}$. quadrati, GH, & rectangulo sub sexquitercia, HG, & sub, GF.

THEOREMA XLII. PROPOS. XLIV.

IN eadem figura Prop. 42. ducta intra frustum parabolæ, EBHF, recta, VR, parallela basi, HM, ostendemus omnia quadrata figuræ, CBHF, ad omnia quadrata figuræ, CBRV, esse vt parallelepipedum sub, BG, & his spatijs .s. quadrato, FG, $\frac{1}{4}$. quadrati, GH, & rectangulo sub sexquitercia, HG, & sub, GF, ad parallelepipedum sub, BS, & sub his spatijs, scilicet quadrato, VS, $\frac{1}{4}$. qua-

quadrati, SR, & rectangulo sub sexquitercia, RS, & sub, SV.

Huius demonstratio non est alia à demonstratione Propos. 41. ideò ibi in secunda eiusdem parte recolatur.

THEOREMA XLIII. PROPOS. XLV.

IN eodem Propos. 42. Schemate ostendemus omnia quadrata figuræ, CBHF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCE, ad omnia quadrata semiparabolæ, BHG, esse vt reliquum parallelepipedum sub, BG, & his spatijs .s. quadrato, FG, $\frac{1}{2}$. quadrati, GH, & rectangulo sub, FG, & sexquitercia, GH, ab eodem dempta sexta parte parallelepipedum sub, CE, & quadrato, FG, ad dimidium parallelepipedum sub, BG, & quad. GH.

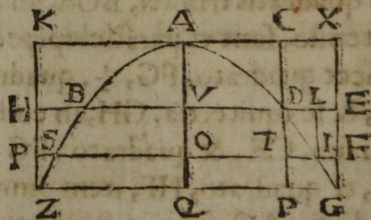
Exenim omnia quadrata figuræ, CBHF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCE, ad omnia quadrata, AF, conuertendo, sunt vt parallelepipedum sub, BG, & his spatijs, scilicet quadrato, FG, $\frac{1}{2}$. quadrati, GH, & rectangulo sub, FG, & sexquitercia, GH, ab eodem dempto $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, CE, & quadrato, FG, ad parallelepipedum sub, BG, & quadrato, FH; item omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata, AG, sunt vt quadratum, FH, ad quadratum, HG, .s. sumpta, BG, communi altitudine, vt parallelepipedum sub, BG, & quadrato, FH, ad parallelepipedum sub, BG, & quadrato, HG: Tandem omnia quadrata, AG, dupla sunt omnium quadratorum semiparabolæ, BHG, ergo, ex æquali, omnia quadrata figuræ, CBHF, demptis omnibus quadratis trilinei, BCE, ad oia quadrata semiparabolæ, BHG, erunt vt parallelepipedum sub, BG, & his spatijs .s. qua-

drato, $FG, \frac{1}{2}$. quadrati, GH , & rectangulo sub, FG , & sextertia, GH , ab eodem dempto $\frac{1}{6}$. parallelepipedo sub, CE , & quadrato, FG , ad dimidium parallelepipedo sub, BG , & quadrato, GH , quod erat demonstrandum.

THEOREMA XLIV. PROPOS. XLVI.

IN parabola ducta axi, vel diametro æquidistanter recta linea, si deinde fiat parallelogrammum sub eadem ducta, & sub basi, angulum habens æqualem angulo inclinationis eiusdem ductæ ad basim, regula sumpta basi. Rectangula sub parallelogrammis, in quæ dictum parallelogrammum diuiditur à ducta linea, sunt dupla rectangulorum sub portionibus frusti parabola, dicto parallelogrammo inclusæ, per eandem ductam constitutis.

Sit parabola, AZG , in basi, ZG , circa axim, vel diametrum, AQ , cui parallela ducatur utcumque recta, DP , fiat autem parallelogrammum sub, $ZQDP$, angulum habens æqualem angulo inclinationis, DP , ad, ZG , i. angulo, qui sit, DPG , utcumq; ex duobus, DPG , DPZ , sit autem hoc parallelogrammum, HG , regula verò, HG . Dico ergo, rectangula sub, HP , PE , dupla esse rectangulorum sub portionibus, $BDPZ$, DGP . Sumpto ergo utcumq; in, DP , puncto, T , per, T , ducatur, RE , ipsi, ZC , æquidistans, secansq; curuam parabola in, SI , & AQ , in, O . Rectangulum ergo, ZPQ , ad rectangulum, STI , habet rationem compositam

ex

ex ea, quam habet rectangulum, ZPG, ad rectangulum, ZQG, .i. ex ea, quam habet, DP, ad, AQ, & ex ratione rectanguli, ZQG, ad rectangulum, SOL, vel quadrati, QG, ad quadratum, OL, .i. ex ea, quam habet, QA, ad, AO, & ex ratione rectanguli, SOL, ad rectangulum, STI, .i. ex ratione, AO, ad, DT, ergo rectangulum, ZPG, vel, RTE, ad rectangulum, STL, erit vt, PD, ad, DT, abscissam. Et quoniam, HG, est parallelogrammum in eadem basi, & altitudine, cum frusto, BZGD, & per punctum, T, vteunq; sumptum ducta, RF, regulæ parallelæ, quæ est basis, ZG, inuentum est rectangulum, RTE, ad rectangulum, STL, esse vt, PD, ad, DT; quatuor ergo horum magnitudinum ordinibus constructis, iuxta has quatuor magnitudines, quæ inuenta sunt esse proportionales, & hoc modo solito, reperiemus rectangula sub, HP, PE, ad rectangula sub portionibus, BZPD, DGP, esse vt maximæ abscissarum, DP, ad omnes abscissas, DP, recti, vel eiusdem obliqui transitus .i. esse eorum dupla, quod ostendere opus erat.

Iux. Cor.
3. 26. l. 2.

Corol. 2.
19. l. 2.

THEOREMA XLV. PROPOS. XLVII.

IN anteced. figura ostēdemus, regulæ eadem, ZG, omnia quadrata, DG, ad omnia quadrata, DPG, esse vt, ZP, ad compositam ex $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG: Omnia verò quadrata, DG, ad omnia quadrata trilinei, DGE, esse vt, ZP, ad sui reliquum, demptis ab eadem $\frac{2}{3}$. ZP, cum $\frac{1}{6}$. PG.

Rectangula enim sub, HP, PE, ad rectangula sub, HP, & portione, DPG, sunt vt, EP, ad portionem, DPG, .i. vt, ZP, ad compositam ex $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG; eadem autem rectangula sub, HP, PE, sunt dupla rectangulorum sub portionibus, DBZP, DPG, .i. sunt ad illa, vt, ZP, ad $\frac{1}{2}$. ZP, ergo ad

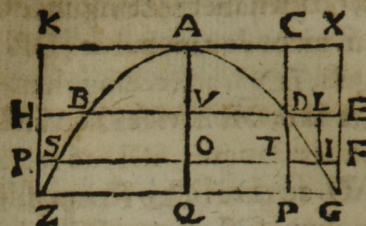
Coroll. 2.
26 l. 2.

5. huius.

Ex antec.

rela-

Fig. A. 13. residuum rectangulorum
sub, HP, & DPG, dem-
ptis rectangulis sub por-
tionibus, DBZP, DGP,
ideft ad rectangula sub
trilineo, DPG, & trili-
neo, BHZ, .i. trilineo,

DEG, erunt vt, ZP, ad $\frac{1}{6}$. PG, .i. sumpta, PG, communi al-
titudine, vt rectangulum, ZPG, ad rectangulum sub, PG, &
 $\frac{1}{6}$. PG, .i. ad $\frac{1}{6}$. quadrati, PG, sunt autem omnia quadra-
ta, DG, ad rectangula sub, EP, PH, vt quadratum, GP, ad
rectangulum, GPZ, ergo, ex æquali, omnia quadrata, DG,
ad rectangula sub trilineis, DPG, DEG, erunt vt quadra-
tum, PG, ad $\frac{1}{6}$. quadrati, PG, .i. erunt eorum sexcupla:
Quoniam ergo omnia quadrata, DG, ad rectangula sub, D
G, & trilineo, DGP, sunt vt, DG, ad, DGP, .i. vt, ZP, ad
compositam ex $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, sunt autem omnia qua-
drata, DG, sexcupla rectangulorum sub trilineis, DPG,
DEG, .i. ad ea, vt, ZP, ad $\frac{1}{6}$. ZP, ergo omnia quadrata,
DG, ad omnia quadrata, DGP, erunt vt, ZP, ad residuum,
dempto $\frac{1}{6}$. ZP, à composita ex $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, quia ve-
rò si ab $\frac{1}{2}$. ZP, dematur $\frac{1}{6}$. ZP, remanet $\frac{1}{3}$. ZP, ideò om-
nia quadrata, DG, ad omnia quadrata, DPG, erunt vt, ZP,
ad compositam ex $\frac{1}{3}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, vt dictum est.

Quia verò nunc ostensum est omnia quadrata, DG, ad
omnia quadrata, DPG, esse vt, ZP, ad compositam ex $\frac{1}{3}$.
ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, omnia autem quadrata, DG, ad rectangula
sub trilineis, DPG, DEG, sunt vt, ZP, ad $\frac{1}{6}$. ZP, & ad ea-
dem bis sumpta, vt, ZP, ad $\frac{1}{3}$. ZP, ideò omnia quadrata,
DG, ad omnia quadrata, DPG, & ad rectangula bis sub, D
PG, DEG, erunt vt, ZP, ad compositam ex $\frac{2}{3}$. ZP, & $\frac{1}{6}$.
PG, ergo omnia quadrata, DG, ad residuum, demptis om-
nibus quadratis, DPG, & rectangulis bis sub, DPG, DEG,
.i. ad omnia quadrata trilinei, DEG, erunt vt, ZP, ad resi-
duum,

duum, demptis $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, ab eadem, ZP, quæ nobis ostendenda erant.

THEOREMA XLVI. PROPOS. XLVIII.

IN supradictæ Propos. figura, ducta, AX, parallela basi, ZG, quæ tanget parabolam in, A, cui occurrat, GE, producta, in puncto, X, ostendemus omnia quadrata trilinei, DPG, ad omnia quadrata semiparabolæ, AQQ, habere rationem compositam ex ea, quam habet composita ex $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, ad, ZP, & ex ratione parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad dimidium parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG: Omnia verò quadrata trilinei, AXG, ad omnia quadrata trilinei, DEG, habere rationem compositam ex ea, quæ habet parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, sexta pars, ad parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, & ex ea, quam habet, ZP, ad residuum, demptis ab eadem, ZP, $\frac{1}{2}$. ZP, cū $\frac{1}{6}$. PG.

Omnia .n. quadrata trilinei, DPG, ad omnia quadrata semiparabolæ, AQQ, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata, DPG, ad omnia quadrata, DG, idest ex ratione composita ex $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, ad, ZP, & ex ea, quam habent omnia quadrata, DG, ad omnia quadrata, AG, .i. ex ratione parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, & tandem ex ea, quam habent omnia quadrata, AG, ad omnia quadrata semiparabolæ, AQQ, .i. ex ratione parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, ad eiusdem dimidium: Duæ autem rationes parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad paral-

Ex antea.

Elicitur ex

11. l. 2.

11. huius.

Defn. 13.
l. 1.

parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, & ratio huius ad eiusdem dimidium, conficiunt rationem parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad $\frac{1}{2}$. parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, ergo omnia quadrata, DPG, ad omnia quadrata semiparabolæ, AQG, habent rationem compositam ex ratione rectæ compositæ ex $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, ad, ZP, & ex ratione parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad $\frac{1}{2}$. parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, ut dictum est.

30. huius.

Insuper omnia quadrata trilinei, AXG, ad omnia quadrata trilinei, DEG, habent rationem compositam ex ratione omnium quadratorum, AXG, ad omnia quadrata, AG, i. subsexcupla i. ex ratione $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, ad idem parallelepipedum, & ex ratione omnium quadratorum, AG ad omnia quadrata, DG, i. parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, ad parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, quæ duæ rationes conficiunt rationem $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, ad parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, & tandem ex ratione omnium quadratorum, DG, ad omnia quadrata trilinei, DEG, i. ex ea, quam habet, ZP, ad residuum, ab eadem, ZP, demptis $\frac{2}{3}$. ZP, cum $\frac{1}{6}$. PG, ergo omnia quadrata trilinei, AXG, ad omnia quadrata trilinei, DEG, habent rationem compositam ex ea, quam habet $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, ad parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, & ex ea, quam habet, ZP, ad sui residuum, demptis ab ea $\frac{2}{3}$. ZP, cum $\frac{1}{6}$. PG, quæ ostendere oportebat.

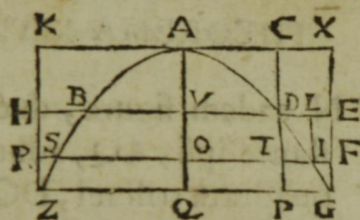
47 huius.

THEOREMA XLVII. PROPOS. XLIX.

IN eadem figura Propos. 46. ostendimus, producta, PD, versus, AX, cui occurrat in, C, omnia quadrata trilinei, DGP, ad omnia quadrata

drata figuræ, CAZP, demptis omnibus quadratis trilinei, ACD, habere rationem compositam ex ea, quam habet composita ex $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, ad, ZP, & ex ratione parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad parallelepipedum sub, AQ, & his spatijs .f. quadrato, PQ, $\frac{1}{2}$. quadrati, QZ, & rectangulo sub sexquiertia, ZQ, & sub, QP, ab eodem dempta $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, CD, & quadrato, QP.

Completo parallelogrammo, KP, omnia igitur quadrata trilinei, DPG, ad omnia quadrata figuræ, CAZP, demptis omnibus quadratis trilinei, ACD, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata,

ta, DPG, ad omnia quadrata, DG, .f. ex ratione composita ex $\frac{1}{2}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, ad, ZP, & ex ratione omnium quadratorum, DG, ad omnia quadrata, KP, .i. ex ratione parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, ZP, & tandem ex ratione omnium quadratorum, KP, ad omnia quadrata figuræ, CAZP, demptis omnibus quadratis trilinei, ACD, .f. ex ratione parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, ZP, ad parallelepipedum sub, AQ, & his spatijs .f. quadrato, PQ, $\frac{1}{2}$. quadrati, QZ, & rectangulo sub, PQ, & sexquiertia, QZ, ab eodem dempta $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, CD, & quadrato, PQ; duæ autem rationes parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, ZP, & huius parallelepipedum ad parallelepipedum sub, AQ, & spatijs iam dictis, ab eodem dempta $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, CD, & qua-

47. huius.

34. huius.

K

& qua-

Defin. 12.
41.

& quadrato, PQ, cōponunt rationem parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad parallelepipedum sub, AQ, & dictis spatijs ab eodem dempta $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, CD, & quadrato, PQ, ergo omnia quadrata trilinei, DGP, ad omnia quadrata figuræ, CAZP, demptis omnibus quadratis trilinei, ACD, erunt in ratione composita ex ea, quam habet $\frac{1}{4}$. ZP, cum $\frac{1}{6}$. PG, ad, ZP, & ex ea, quam habet parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad parallelepipedum sub, AQ, & his spatijs .i. quadrato, PQ, $\frac{1}{2}$. quadrati, QZ, cum rectangulo sub, PQ, & sexquiertia, QZ, ab eodem parallelepipedo dempta $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, CD, & quadrato, PQ, quod ostendere opus erat.

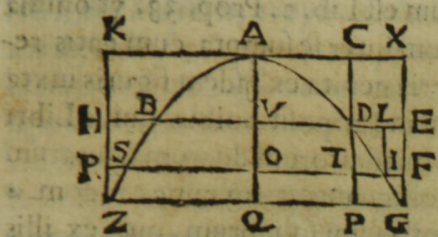
THEOREMA XLVIII. PROPOS. L.

IN eadem figura, ducta per, I, I L, æquidistante ipsi, AQ, adhuc ostendemus omnia quadrata trilinei, DGP, ad omnia quadrata trilinei, DTI, habere rationem compositam ex ea, quam habet rectangulum, ZPG, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, PG, ad rectangulum, STI, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, TI, & ex ea, quam habet quadratū, PG, ad quad. TI.

47. huius.

Nam omnia quadrata, DGP, ad omnia quadrata, DTI, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata, DGP, ad omnia quadrata, DG, .i. ex ea, quam habet $\frac{1}{4}$. ZP, cum $\frac{1}{6}$. PG, ad, ZP, .i. sumpta, PG, cōmuni altitudine, ex ea, quam habet rectangulum sub $\frac{1}{4}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, & sub, PG, ad rectangulum, ZPG; item ex ratione omnium quadratorum, DG, ad omnia quadrata, DI, scilicet composita ex ea, quam habet, PD, ad, DT, & quadratum, PG, ad quadratum, TI, est autem, vt, PD, ad, DT, ita rectangulum, ZPG, ad rectangulum, STI; Tandem verò

com-

cōponitur ex ea, quam habet omnia quadrata, DI, ad omnia quadrata, DIT, .i. ex ratione, ST, ad $\frac{1}{4}$. ST, cum $\frac{1}{6}$. TI, .i. sumpta, TI, cōmuni al-
titudine, ex ea, quam

habet rectangulum, STI, ad rectangulum sub, TI, & cōpo-
sita ex $\frac{1}{4}$. ST, & $\frac{1}{6}$. TI, istæ autem rationes .i. quam habet
rectangulum sub $\frac{1}{4}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, & sub, PG, ad rectangu-
lum, ZPG, & huius ad rectangulum, STI, & tandem rectan-
guli, STI, ad rectangulum sub, TI, & $\frac{1}{4}$. ST, cum $\frac{1}{6}$. TI, com-
ponunt rationem rectanguli sub $\frac{1}{4}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, & sub,
PG, ad rectangulum sub $\frac{1}{4}$. ST, & $\frac{1}{6}$. TI, & sub, TI, .i. tri-
plicatis terminis, componunt rationem rectanguli sub, ZP,
PG, cum rectangulo, sub $\frac{1}{6}$. PG, & sub, PG, .i. cū $\frac{1}{6}$. qua-
drati, PG, ad rectangulum sub, ST, TI, cum rectangulo sub
 $\frac{1}{6}$. TI, & sub, TI, .i. cum $\frac{1}{6}$. quadrati, TI, & remansit sola
ratio quadrati, PG, ad quadratum, TI, ergo omnia quadra-
ta trilinei, DGP, ad omnia quadrata trilinei, DIT, habe-
bunt rationem compositam ex ea, quam habet rectangulū,
ZPG, cum $\frac{1}{6}$. quadrati, PG, ad rectangulum, STI, cum $\frac{1}{6}$.
quadrati, TI, & ex ea, quam habet quadratum, PG, ad qua-
dratum, TI, quod &c.

THEOREMA XLIX. PROPOS. LI.

IN omnibus huius Libri 4. Propositionibus, in
quibus duarum quarumcunq; figurarum no-
tificata fuit ratio omnium quadratorum, iux-
ta regulas in eisdem assumptas, nota etiam euadit
ratio similiarum solidorum, quæ ex illis gignuntur
figuris, iuxta easdem regulas.

K 2

Quo-

Quoniam enim ostensum est Lib. 2. Prop. 33. ut omnia quadrata duarum figurarum inter se sumpta cum datis regulis, ita esse solida similiaria genita ex iisdem figuris iuxta easdem regulas, ideo cum in Propositionibus huius Libri inuenta est ratio omnium quadratorum duarum figurarum cum quibusdam regulis, colligemus etiam nunc eandem esse rationem duorum similiarium solidorum, quæ ex illis figuris iuxta easdem regulas, genita dicuntur. Ut ex. g. in Prop. 21. inspecta denuò illius figura, cum ostensum est omnia quadrata, AF, esse dupla omnium quadratorum parabolæ, VEF, regula sumpta, VF; & item omnia quadrata parabolæ, VEF, esse sexquialtera omnium quadratorum trianguli, VEF, concludemus pariter solidum simile genitum ex, AF, ad sibi simile genitum ex parabola, VEF, duplam habere rationem; hoc verò ad solidum sibi simile genitum ex triangulo, VEF, habere rationem sexquialteram, genita autem dicta solida intellige iuxta dictam regulam, VF; patet ergo propositum.

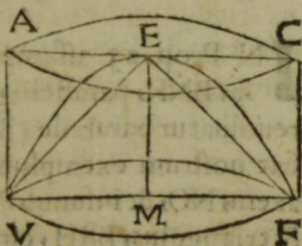
SCHOLIUM.

Quoniam autem aperit colligitur ex Lib. 1. Prop. 46. & 47. si omnes figurae similes parabola, qua sumatur regula eiusdem basi, sint circuli, diametros in eadem parabola sitos habentes, cui sint erecti, solidum simile genitum ex dicta parabola esse conoides parabolicum, cuius basis rectè secat axim; si verò sint ellipses homologas diametros in eadem parabola sitos habentes eidem erecta, quarum secunda diametri sint æquales distantie parallelarum, qua ducuntur ab extremis primæ diametri æquidistantes axi, esse pariter conoides parabolicum, cuius basis tunc oblique axim secat. Ideò ex his infra scripta sequuntur Corollaria, in quibus exempla adhibebimus, veluti Lib. 3. effectum est, assumptis nempe omnibus figuris similibus genitricium figurarum, quæ sint circuli, diametros in ipsis genitricibus figuris, quibus sunt erecti,

recti, sitos habentes, quæ per reuolutionem figurarum circa suos axes describi faciliè apprehendi possunt, propter quod in exemplis tantummodo axes assumemus congruenter ipsarum genitricium figurarum reuolutioni, licet exempla etiam assumptis diametris confici possent per descriptionem omnium similium figurarum haud tamen per reuolutionem factam. Liceat autem Prop. antecedentium reassumptas figuras sub ampliori forma quandoq; proponere, vel sub angustiori, prout expedire cemperietur, seruata semper earundem similitudine.

COROLLARIUM I.

IN Prop. 21. ergo si intelligantur tres figuræ, nempe parallelogrammum, AF, triangulus, EVF, & parabola, VEF, circa communem axem EM, fiet ex AF, cylindrus, AF, ex triangulo, VEF, conus, VEF, & ex parabola, VEF, conoides parabolicum, VEF, unde patebit cylindrum AF, esse duplum conoidis, VEF, & hoc esse sexquialterum coni, VEF; & vniuersalissimè, vt dictum est, solidum simile genitum ex AF, ad sibi simile genitum ex parabola, VEF, habere duplam rationem, hoc verò ad sibi simile genitum ex triangulo, VEF, rationem sexquialteram, quod tamen, ne figuræ multiplicentur, seu nimis confundantur (quod etiam imposte- rum obseruabimus) vno tantum adhibito exemplo, reuolutionis figurarum genitricium circa suos axes, explicare volui.

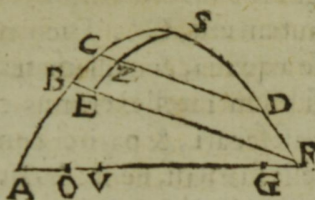
COROLLARIUM II.

IN Prop. 22. assumpta eius figura, fiat exemplum per reuolutionem parabolæ, FCH, circa axem, CG, dimissis paral-

telligatur autem in sequentibus, licet semper assumatur axis, tamen pro solidis similaribus etiam assumptis diamentris eadem ibi apposita verificari.

COROLLARIUM IV.

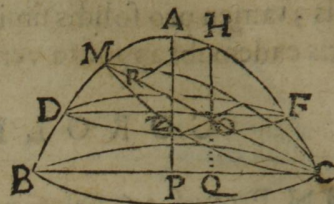
IN Propos. 26. veluti ostendimus in eiusdem figura hic apposita omnia quadrata portionis, BSF, ad rectangula sub portione, BSF, & figura distantiarum, SEF, esse vt, BF, ad, FE, sic ostensum fuisset (assumptis vice quadratorum alijs figuris similibus, & vice rectangulorum, assumptis alijs similibus figuris eius generis, vt veluti est vnū quoduis dictorum omnium quadratorum ad rectangulum adiacens lateri, à quo describitur, ita sit figura ab eodem latere descripta vice quadrati sumpta, ad figuram descriptam eodem latere vice rectanguli sumptam, fiet enim eodem modo demonstratio his figuris assumptis) omnes figuras similes portionis, BSF, ad figuras vice rectangulorum sumptas esse pariter, vt, BF, ad, FE, & pariter solidum, quorum omnes dictæ figuræ similes vice quadratorum sumptæ sunt omnia plana, ad solidum, quorum figuræ vice rectangulorum sumptæ sunt omnia plana, esse vt, BF, ad, FE; quæ quidem solida non sunt solida ad inuicem similia, quia vtriusq; solidi figuræ non sunt inter se similes, sed tantum sunt similes inter se, quæ sunt in vnoquoq; horum solidorum singillatim sumpto.

COROLL. V. SECTIO I.

IN Prop. 27. similiter assumpta eiusdem figura, vt fiat nostrum exemplum reuoluatur parabola, BAC, circa AP,

AP, axem, ut fiat conoides parabolicū, BAC, à quo per planum à, DZ, descriptum in reuolutione abscindetur conoides parabolicum, DAF, cuius basis rectè axim, AP, secat, & est circulus, intelligatur autē etiam

per, MC, planum extendi rectum ad planū parabolæ, BAC, per hoc igitur abscindetur pariter conoides parabolicum, cuius basis erit ellipsis, cuius maior diameter, MC, minor autem erit, CR. Dico nunc hæc duo conoidea esse inter se æqualia, cum diametri eorundem, AZ, HO, sint æquales: si enim intellexerimus conoides, DAF, planis parallelis basi secari, & pariter conoides, MHC, secari planis parallelis suæ basi, fient, ductis omnibus eorundem planis, in conoide, DAF, dicta omnia plana, omnes figuræ similes inter se, .f. omnes circuli figuræ genitricis, quæ est parabola, DAF; in conoide verò, MHC, dicta omnia plana fient omnes figuræ similes figuræ genitricis, MHC, .f. omnes ellipses eiusdem, quarum conjugatæ diametri erunt inter se, vt, MC, ad, CR, maiores diametros in figura genitrice, MHC, sitas habentes. Intelligantur nunc circa illas maiores diametros describi circuli in planis ellipsium iacentes, erit ergo quilibet circulus ad ellipsim ab eo comprehensam, vt maior diameter ad minorem, & quia istæ conjugatæ diametri sunt omnes inter se, maiores .f. ad minores, vt MC, ad, CR, .f. vt quadratum, MC, ad rectangulum, MCR, & vt vnum ad vnum, sic omnia ad omnia .f. vt omnes circuli figuræ genitricis, MHC, ad omnes eiusdem similes ellipses, ita circulus circa, MC, ad ellipsim circa, MC, .f. sic quadratum, MC, ad rectangulum, MCR, .f. ita omnia quadrata, figuræ genitricis, vel parabolæ, MHC, ad rectangula, sub parabola, MHC, & figura distantiarum, HRC, .f. ita solidum, cuius omnes circuli figuræ genitricis, MHC, iuxta

regu-

regulam basim, MC, sumpti, sunt omnia plana, ad solidum, cuius omnia plana sunt omnes similes ellipses iam dictæ figuræ genitricis, MHC, sumptæ iuxta eandem regulam, scilicet ad conoides parabolicū, MHC; sunt verò omnes circuli parabolæ, DAF, iuxta regulam, DF, ad omnes circulos parabolæ, MHC, iuxta regulā, MC, ita omnia quadrata, DAF, ad omnia quadrata, MHC, iuxta easdem regulas: ideo ex æquali omnes circuli parabolæ, DAF, ad omnes ellipses similes iam dictas parabolæ, MHC, erunt vt omnia quadrata, DAF, retentis semper eisdem regulis, ad rectangula sub, MHC, & figura distantiarum, HRC, .i. omnes circuli, DAF, erunt æquales omnibus similibus ellipsis iam dictis figuræ, MHC, verum omnes circuli parabolæ, DAF, sumpti iuxta regulam, DF, quorum diametri sunt in figura genitrice, DAF, sunt omnia plana conoidis geniti in reuolutione ex semiparabola, DAZ, omnes verò ellipses similes iam dictæ parabolæ, MHC, sunt omnia plana conoidis parabolici resecti à plano ducto per, MC, ergo conoides parabolicum, DAF, est æquale conoidi parabolico, MHC. Sed vniuersaliter solidum genitum ex, DAF, habēs omnia plana, quæ sint omnes figuræ similes inter se eiusdem genitricis, DAF, erit æquale solido genito ex, MHC, habenti omnia plana, quæ sint omnes figuræ similes inter se eiusdem genitricis figuræ, MHC, ad quas omnes figuræ similes figuræ genitricis, DAF, sint vt omnia quadrata, DAF, ad rectangula sub figura genitrice, MHC, & figura distantiarum, HRC, dummodo diametri, AZ, HO, inter se sint æquales, quæ hic nobis erant colligenda.

Iuxta reg.
DF.Elicitur ex
Corol. 47.
l. 1.

S E C T I O II.

IN Coroll. 1. colligitur solidum simile genitum ex parabola, DAF, ad sibi simile genitum ex parabola, MHC, esse vt, DF, ad, MC, dum, AZ, HO, diametri fuerint æquales.

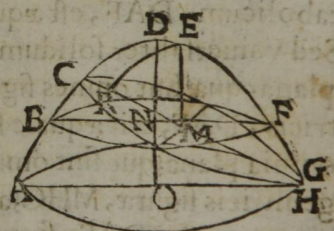
L

SE-

IN Coroll. 2. colligitur, si fuerint duo plana axem conoidis parabolice oblique secantia, sint autem abscissarum conoidum diametri inter se æquales, quod abscissarum conoides erunt inter se æquales; sed vniue. saliter, vice similitum ellipsium, quæ sunt omnia plana dictarum conoidum, alijs figuris similibus seorsim in vnoquoque solido assumptis, inter se eandem rationem, quam prædictæ similes ellipses habentibus, quod ea solida, quorum assumptæ similes figuræ sunt omnia plana, erunt inter se equalia, dum diametri genitricium eorundem figurarum, quæ sunt abscissæ parabolæ, inter se quoq; æquales fuerint.

COROLLARIUM VI.

IN Propos. 28. & eius Coroll. assumpta illius figura, & facto solito exemplo per reuolutionem, ADH, parabola circa axim, DO, habetur, quæ si conois parabolica, ADH, in reuolutione descripta secetur quomodocunque planis siue ad axem rectis, siue obliquis, quæ abscissæ conoides erunt inter se, vt quadrata diametrorum eorundem, Nam vt omnia quadrata, BDF, regulæ, BF, quæ axim, DO, rectè secat, ad rectangula sub parabola, CEG, & figura distantiarum, ERG, ita esse omnes circulos, BDF, diametros in ea sitas habentes, sumptos iuxta regulam, BF, ad omnes similes ellipses figuræ genitricis, CEG, sumptas iuxta regulam, CG, quarum diametri maiores sunt in figura CEG, minores verò in figura distantiarum, REG, ostendimus methodo antecedentis, ergo dicti omnes circuli parabolæ, BDF, ad dictas omnes ellipses parabolæ, CEG, erunt vt qua-

vt quadratum, DN, ad quadratum, EM, ergo & conois
 parabolica, BDF, ad conoidem parabolicam, CEG, erit
 vt quadratum, DN, ad quadratum, EM, vnde, conuertendo,
 conois parabolica, GEC, ad conoidem parabolicam, FDB, erit
 vt quadratum, EM, ad quadratum, DN, si ergo aliud planum,
 vtcunq; oblique axem, DO, secauerit, erit conois parabolica,
 BDF, ad hanc conoidem vltimò resectam, vt quadratum, DN,
 ad quadratum diametri huius resectæ conoidis, ergo ex æquali
 conois parabolica, CEG, ad hanc conoidem vltimò resectam,
 cuius basis pariter oblique secat axim, DO, erit vt quadratum, EM, ad huius
 diametri quadratum, quomodocunque igitur resecetur conois
 planis axem secantibus, resecta segmenta sunt, vt diametrorum
 quadrata. Sed vniuersaliter, si, vice circulorum, vel dictarum
 ellipsium, sumamus alias figuras similes in vnoquoq; solido
 seorsim, quorum sunt omnia plana, ijs existentibus omnibus
 figuris similibus genitricium figurarum, quales sunt parabola,
 BDF, CEG, dicta ex iisdem genita solida iuxta regulas bases
 abscissarum parabolarum, si dictæ figuræ similes fuerint inter se,
 vt prædicti circuli, vel similes ellipses, vel vt omnia quadrata,
 & rectangula sub abscissis parabolis, & figuris distantiarum earundem,
 regulis semper pro vnaquaque earundem parabolarum basibus
 sumptis, erunt inter se, vt quadrata diametrorum abscissarum
 per ducta plana parabolarum; intellige tamen resecta
 plana semper in supradictis esse erecta plano genitricium
 figurarum, vt planum per, CG, erectum parabola, ADH, plano,
 similiter & quod per, BF, siue in conoide, siue in alijs iam
 dictis solidis, vt supradictum est genitis.

APPENDIX.

EXponatur parabola, ACE, circa axim, CM, in basi, AE,
 cui parallela ducatur vtcunq; BD, intra ipsam, &

L 2

iun-

Sed vniuersaliter si sint solida similiaria genita ex parabolis, ACE, BCD, iuxta communem regulam, AE, & ducatur planum per, BE, erectum plano parabolæ, ACE, scindens solidum simile genitum ex, BDEA, in duas portiones solidas, BAE, BDE, adhuc, consequenter supradictis, inueniemus has duas portiones solidas esse in eadem ratione, vt portiones solidæ productæ ex sectione frusti conoidis parabolice, BAED, .f. esse vt quadratum, MO, cum rectangulo bis sub, MOC, ad quadratum, ON, cum rectangulo bis sub, ONC, quod ex supradictis erui facile potest; quæ demonstratio currit etiam, si, CM, non sit axis, sed tantum diameter, vt consideranti clarè patebit.

A. COROLL. VII. SECTIO I.

IN Prop. 29. & Cor. Sect. 1. & 2. colligimus solida similiaria genita ex parabolis in eadem altitudine constitutis, genita inquam iuxta regulas ipsarum bases, esse inter se, vt quadrata basium, & in iisdem basibus constitutis, vt earum altitudines, vel vt diametros aequaliter basibus inclinatas; hoc igitur nedum concluditur de conoidibus parabolicis in eadem altitudine stantibus, quod sint, vt quadrata basium, vel in eadem basi existentium, quod sint, vt altitudines, sed de cæteris similibus solidis ex ipsis parabolis genitis iuxta regulas bases, vt dictum est.

B. SECTIO II.

Item habemus conoides parabolicas, & cætera solida similiaria ex parabolis genita iuxta regulas bases, habere inter se rationem compositam ex ratione quadratorum basium, & altitudinum, vel diametrorum, aequaliter basibus inclinatarum.

C.

C. SECTIO III.

Item eadem solida, quarum bases altitudinibus, vel diametris æqualiter basibus inclinatis reciprocantur, esse æqualia, & quæ sunt æqualia habere bases altitudinibus, vel diametris æqualiter basibus inclinatis, reciprocas.

D

D. SECTIO IV.

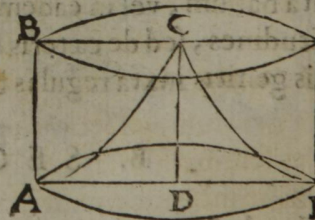
46. l. i.

TAndem colligemus conoides parabolicas, & cætera solida similia ex parabolis genita iuxta regulas ipsarum bases, quarum axes, vel diametri ad homologas basium diametros, vel latera habeant eandem rationem .i. similes conoides parabolicas, & similia solida similia genita ex parabolis iam dictis, esse in tripla ratione dictarum homologarum linearum.

✚ COROLL. VIII. SECTIO I.

IN Prop. 30. exposita figura, ut fiat solitum exemplum, reuoluatur, ACD, circa manentem axim, DC, patebit ergo cylindrum genitum ex, BD, in reuolutione .i. BF, esse sexcuplum solidi geniti ex trilineo, CDA, .i. solidi, CAF. Sed vniuersaliter solidum simile genitum ex, BD, ad sibi simile genitum ex, CDA, sexcuplam rationem habere, siue, CD, sit perpendicularis ipsi, DA, siue non; vocetur autem solidum genitum per reuolutionem ex, CDA, Apex parabolicus.

SE-

A. SECTIO II.

A

IN Corollario autem colligimus apices parabolicos in eadem altitudine existentes, esse vt basium quadrata, & in eisdem basibus esse, vt altitudines, sic etiam esse solida, & similia genita ex trilineis in eadem altitudine, vel in eadem basi existentibus, genita inquam iuxta regulas tangentibus ipsas parabolas.

B. SECTIO III.

B

Item, quod eadem solida quomodoecumque sint, habeant inter se rationem compositam ex ratione basium, & altitudinum, vel secantium æqualiter tangentibus inclinatarum.

C. SECTIO IV.

C

Item, quod eadem solida bases habentia altitudinibus, vel secantibus æqualiter tangentibus inclinatis reciprocas, sint æqualia; & quæ sunt æqualia, bases habeant altitudinibus, vel secantibus æqualiter tangentibus inclinatis reciprocas.

D. SECTIO V.

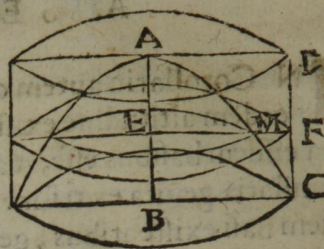
D

TAndem, quod eadem solida sint in tripla ratione tangentium, vel secantium parabolas; si tangentes ad secantes semiparabolas, ex quibus in reuolutione generantur, habeant eandem rationem.

COROLLARIUM IX.

IN Propos. 31. exposita figura, & vt fiat nostrum exemplum reuoluto, AC, circa manentem axim, AB, patet solidum, quod in reuolutione fit ex trilineo, ADC, ad solidum,

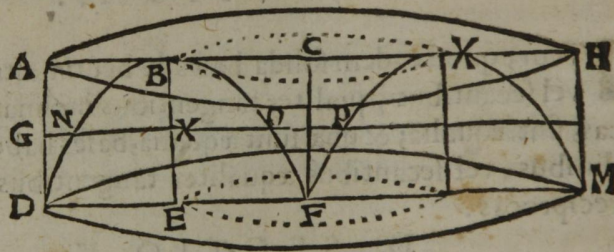
dū, quod fit ex trilineo, MFC, esse vt quadratum, AB, ad quadratum, BE, & vniuersaliter, solidum simile genitum ex, AC, dempto solido simili genito ex semiparabola, ACB, ad sibi simile genitum ex, EC, dempto solido simili genito ex frusto, EMCB, esse vt quadratum, AB, ad quadratū, BE, genita, in quam intellige iuxta communem regulam, BC.

COROLL. X. SECTIO PRIOR.

IN Prop. 32. exposita figura, & vt fiat nostrum exemplum reuoluto, AF, circa manentem axim, CF, patebit cylindrū

in reuolutione genitum ex AF, ad solidum genitum ex parabola, DBF, esse

vt, AF, ad parabolam, DBF, & ita esse quodlibet solidum simile genitum ex, AF, ad sibi simile genitum ex figura, CBDF, dempto solido simili genito ex trilineo, BCF: cylindrum verò genitum ex, AF, .i. AM, ad solidum in reuolutione genitum ex figura, CBDF, esse vt, AF, ad parabolam, DBF, cum $\frac{1}{2} \frac{1}{4}$. parallelogrammi, AF, .i. vt 24. ad 17. & ita esse solidum simile genitum ex, AF, ad sibi simile genitum ex figura, CBDF, genita inquam iuxta communem regulam, DF. Vocetur autem solidum, quod in reuolutione generatur ex parabola, DBF. Semianulus stri-
ctus

Aus parabolicus; quod verò gignitur ex figura, CBDF; Semibasis columnaris parabolica stricta.

SECTIO POSTERIOR.

IN Corollario colligitur cylindrum, AM, esse sexquialterum semianuli stricti parabolici, DBEXM, unde colligi potest proprietates, quæ conoidibus, vel apicibus parabolicis in Corollaris 7. & 8. Proposit. 51. huius inesse ostensa sunt, & de semianulis strictis parabolicis pariter concludi.

COROLLARIUM XI.

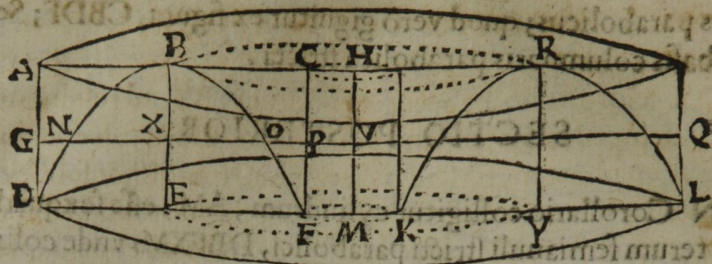
IN Proposit. 33. habemus partem interiorem semianuli stricti parabolici, ad exteriorem (quæ partes disseparantur per superficiem in reuolutione descriptam in superioris figura per lineam, siue axim, BE,) esse vt 5. ad 11. & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex, BF, dempto solido simili genito ex trilineo, BCF, ad sibi simile genitum ex figura, CBDF, dempto solido simili genito ex, BF, genita, inquam, iuxta communem regulam, DF.

COROLL. XII. SECTIO PRIOR.

IN Prop. 34. assumpta eiusdem figura, vt fiat exemplum reuoluatur, AM, circa manentem axim, HM, fiat autem ex, AM, in reuolutione cylindrus, AL; patet igitur cylindrum, AL, ad solidum in reuolutione genitum ex parabola, DBF, esse vt, AF, ad parabolam, DBF, (hoc autem vocetur Semianulus latus parabolicus) & ad solidum genitum ex figura, HBDM, esse vt quadratum, DM, ad quadratum, ME, $\frac{1}{2}$. quadrati, ED, cū rectangulo sub sexquitercia, DE, & sub, EM, quod vocetur Semibasis columnaris parabolica

M

lata;

lata; Et vniuersaliter solidum simile genitum ex, AM, ad
sibi simile genitum ex figura, HBLM, habere eandem ra-
tionem proximè dicta; ad idem verò dempto solido simila-
ri genito ex quadrilineo, BFMH, esse vt, AF, ad parabolā,
DBF, .i. in ratione sexquialtera. C O R O L

SECTIO POSTERIOR

IN Coroll. potest colligi etiam in Cor. 10. Prop. 5. 1. Sect.
poster. cōcludi posse cylindrum in reuolutione genitum
ex, AF, ad semibasim columnarem strictam parabolicā ge-
nitā ex figura, CBDF, esse vt quadrati, DF, ad quadratum,
FE, $\frac{1}{2}$. quadrati, ED, & rectangulum sub sexquitercia, DE,
& sub, EF, & sic esse solida similia ex eisdem genita iuxta
communem regulam, DF.

COROLL. XIII. SECTIO PRIOR.

IN Prop. 35. iterum assumpta antecedentis figura, pa-
ter cylindrum genitum in reuolutione ex, BM, .i. cy-
lindrum, BY, ad solidum genitum ex reuolutione figurae,
BHMF, .i. ad solidū, BFKR, quod vocetur Semitympānum
parabolicū, esse vt quadratum, EM, ad quadratum, MF,
cum rectangulo sub $\frac{1}{2}$. EF, &, EM synactum $\frac{1}{2}$. quadrati,
EF, & sic esse solidum simile genitum ex, BM, ad sibi si-
milare genitum ex figura, BHMF, iuxta eōdem regulā, DM.

SE-

SECTIO POSTERIOR.

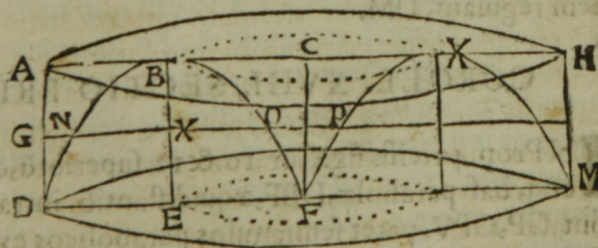
EX Corollario habetur cylindrum, BY, ad residuum, dempto semitympano parabolico, BFKR, ab eodem, esse vt quadratum, EM, ad rectangulum sub, MF, & sub sextertia, FE, cum ⁶. quadrati, FE, & sic esse solidum simile genitum ex, BM, ad residuum, dempto ad eodem solido simili genito ex figura, BHMF, iuxta communem regulam, DM.

COROLLARIUM XIV.

IN Prop. 36. visa adhuc eadem figura, patet portionum semianuli lati parabolici ex, DBF, parabola in reuolutione geniti, quæ separantur à superficie descripta ab axi, BE, exteriorem ad interiorem .i. quæ gignitur à semiparabola, BDE, ad eam, quæ gignitur à semiparabola, BFE, esse vt, EM, cū $\frac{1}{4}$. EM, & $\frac{1}{2}$. ED, ad, MF, cum $\frac{1}{4}$. MF. & $\frac{5}{8}$. FE, & sic esse solidum simile genitum ex figura, DBHM, dempto solido simili genito ex, BM, ad solidum simile genitum ex, BM, dempto solido simili genito ex figura, BFMH, iuxta communem regulam, DM.

COROLLARIUM XV.

IN Prop. 37. visā fig. Cor. 10. P. 5 i. huius, patet. conoidem parabol. genitā in reuolutione ex semiparabola, BDE, ad semianulum strictum para-

olicum genitum ex parabola, DBF, esse vt $\frac{1}{4}$. DF, ad $\frac{1}{4}$. DF, .i. vt 3. ad 16. & sic esse solidum simile genitum ex, DBE, semiparabola, ad sibi simile genitum ex figura, CBDF, dempto solido simili genito ex trilineo, BCF, iuxta communem regulam, DF.

COROLLARIUM XVI.

IN Propos. 38. conspecta adhuc eadem superiori figura, habetur semianulū latum parabolicū genitum in reuolutione ex parabola, DBF, ad semianulum strictum parabolicum genitum ex eadem, esse vt, DM, MF, ad, FD, & sic esse solidum simile quodcunq; genitū ex figura, HBDM, dempto solido simili genito ex figura, BHMF, ad solidum sibi simile genitum ex figura, CBDF, dempto solido simili genito ex trilineo, BCF, iuxta cōem regulam, DM.

COROLLARIUM XVII.

IN Prop. 39. visa eadem superioris figura, habemus semianulum latum parabolicum genitum ex parabola, DBF, ad conoidem parabolicam genitam ex eadem per reuolutionem, esse vt, DM, MF, ad $\frac{1}{4}$. ipsius, FD, & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex, HBDM, dempto solido simili genito ex figura, BHMF, ad solidum sibi simile genitum ex semiparabola, BDE, iuxta communem regulam, DM.

COROLL. XVIII. SECTIO PRIOR.

IN Prop. 40. visis fig. Cor. 10. & 12. superiorū, & ductis vt cūq; basi parabolæ, DBF, æquidistantib. intra ipsam, quæ sint, GP, GPV, patet semianulos parabolicos ex parabolis, DBF, NBO, in vtraq; figura per reuolutionem genitos, esse in-

se inter se, ut ipsas parabolas, DBF, NBO; & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex figura, HBDM, dempto solido simili genito ex figura, BFMH, ad sibi simile genitum ex figura, HBNV, dempto solido simili genito ex figura, HBOV. Et sic etiam solidum simile genitum ex figura, CBDF, dempto solido simili genito extrilineo, CBF, ad solidum sibi simile genitum ex figura, CBNP, dempto solido simili genito ex figura, BCPO, genita inquam iuxta communes regulas, DF.

SECTIO POSTERIOR.

EX Coroll. habetur semianulos latos parabolicos ex parabolis, DBF, NBO, in reuolutione circa, HM, genitos esse ad inuicem, ut semianulos strictos parabolicos ex parabolis, DBF, NBO, genitos in reuolut. circa, CF, & sic solida similia, &c. & utrosque semianulos parabolicos, siue latos, siue strictos esse ad inuicem, ut cubi dictarum parabolarum basium, DF, NO, & sic etiam solida similia, &c.

COROLLARIUM XIX.

IN Prop. 41. visis adhuc fig. Cor. 10. & 12. superiorum, patet semibasim columnarem strictam parabolicam genitam in reuolutione ex figura, CBDF, ad semibasim columnarem latam parabolicam genitam ex figura, CBNP, esse ut parallelepipedum sub, BE, & $\frac{1}{2} \frac{7}{4}$. quadrati ipsius, DF, ad parallelepipedum sub, BX, & his spatijs .s. quadrato, XP, $\frac{1}{2}$. quadrati, NX, & rectangulo sub sexquitercia, NX, & sub, XP; & sic etiam esse quodlibet solidum simile genitum ex figura, CBDF, ad solidum sibi simile genitum ex figura, CBNP, iuxta communem regulam, DF: patet insuper semibasim columnarem latam parabolicam genitam in reuolutione circa, HM, ex figura, DBHM, ad semibasim columnarem

LIBER IV.
COROLLARIUM XXI.

95

IN Prop. 43. visa superioris figura, patebit cylindrum, AN, ad solidum genitum in reuolutione ex frusto maiori parabolæ, EBHF, (quod vocetur Aceruus maior parabolicus). .f. ad Aceruum, HBEON, esse vt parallelepipedum sub, BG, & quadrato, HF, ad reliquum parallelepipedum sub, BG, & his spatijs .f. quadrato, FG, $\frac{1}{2}$. quadrati, GH, & rectangulo sub sexquiertia, HG, & sub, GF, ab eodem dempto $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, CE, & quadrato, FG; Sic etiam erit solidum simile quodcumq; genitum ex, AF, ad sibi simile genitum ex figura, CBHF, dempto solido simili genito ex trilineo, BCE, iuxta communem regulam, HF.

COROLLARIUM XXII.

IN Prop. 44. adiuncta superioris figura linea, RV, parallela ipsi, HF, quæ, RV, sit producta vsq; in, X, per ipsam ducatur planum æquidistans basi, HN, quod faciet in semibasi columnari, HBON, communem sectionem, circulum, RX; habetur ergo hinc semibasim columnarem mediam, parabolicam, HBON, ad abscissum per circulum, RX, frustum, RBOX, esse vt parallelepipedum sub, BG, & his spatijs .f. quadrato, FG, $\frac{1}{2}$. quadrati, GH, & rectangulo sub sexquiertia, HG, & sub, GF, ad parallelepipedum sub, BS, & sub his spatijs .f. quadrato, VS, $\frac{1}{2}$. quadrati, SR, & rectangulo sub sexquiertia, RS, & sub, SV. Veluti etiã erit quodlibet solidum simile genitum ex figura, CBHF, ad sibi simile genitum ex figura, CBRV, iuxta eam regulam, HF.

COROLLARIUM XXIII.

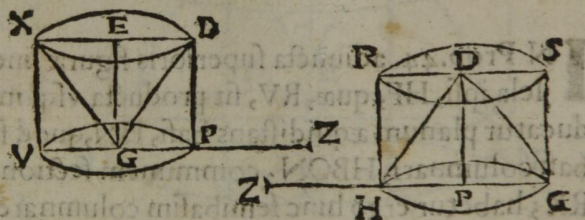
IN Prop. 45. visa adhuc anteced. figura, patet aceruum maiorem parabolicum, HBEON, ad conoidem parabolicum

licam genitam ex semiparabola. BHG, esse ut reliquum parallelepipedum sub, BG, & his spatibus. scilicet quadrato, FG, quadrati, GH, & rectangulo sub, FG, & sexquitercia, GH, ab eodem dempto. parallelepipedum sub, CE, & quadrato, FG, ad dimidium parallelepipedum sub, BG, & quadrato, GH; ut etiam erit quodlibet solidum simile genitum ex figura, CBHF, dempto solido simili genito ex trilineo, BCE, ad solidum sibi simile genitum ex semiparabola, BHG, iuxta communem regulam, HF.

COROLLARIUM XXIV.

IN Prop. 47. sumatur ex figura Prop. 46. frustum minus parabola, quod est, DPG, cum parallelogrammo, DG, & integra

basi parabola, ZAG, quae est, ZG, & ut fiat solidum exemplum, reuoluitur, DG, circa

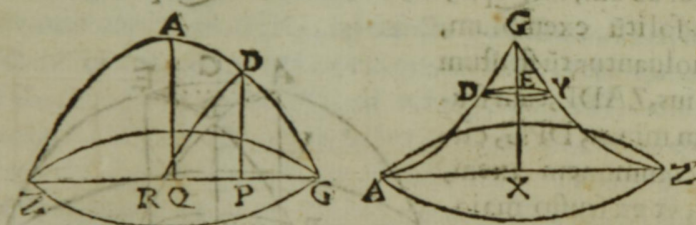

manentem axim, DP; & iterum circa manentem axim, EG, fiet ergo ex reuolutione circa, DP, à parallelogrammo, DG, cylindrus, RG, & à frusto parabola minori, PDG, solidum, quod sit, HDG, quodque vocetur, Aceruus minor parabolicus; & ex reuolutione circa, EG, à parallelogrammo, DG, in alia figura cylindrus, DV, & à trilineo extra frustum minus parabola constituto solidum, DGX, quod est frustum apicis parabolici resectum per circulum, DX, quodque vocetur Frustum apicis parabolici. Patet ergo cylindrum, RG, ad aceruum minorem parabolicum, HDG, esse ut, ZP, ad compositam ex $\frac{1}{4}$. ZP, & $\frac{1}{4}$. PG, ac cylindrum, DV, ad frustum apicis parabolici, DGX, esse ut, ZP, ad sui reliquum, dem-

demptis ab ea $\frac{2}{3}$. ZP, cum $\frac{1}{6}$. PG; Sic autem etiam erit quodlibet solidum simile genitum ex, DG, ad solidum sibi simile genitum ex frusto minori, DGP, vt, inquam, in priori parte huius Theor. dictum est; & sic etiā solidum quodlibet simile genitum ex, DG, ad sibi simile genitum ex trilineo, DEG, iuxta communem regulam, ZG, vt in posteriore dicti Theor. parte dictum est.

COROLLARIUM XXV.

IN Propositione 48. sumatur de figura Proposit. 46. parabola, ZAG, cum basi, ZG, & axi, AQ, & resecto eius minori frusto, DPG, de eiusdem figura adhuc sumatur, AXG, trilineum, in quo ducitur, DE, æquidistans ipsi, AX, &

seorsim ponatur, vt autem fiat solitum exemplū, reuoluatur parabola, ZAG, circa manentem axim; AQ, & frustum minus eiusdem, quod est, DPG, circa, DP, ex quo fiat acervus minor, RDG. Insuper trilineum, AXG, reuoluatur circa, GX, vt fiat apex parabolicus, AGZ, & ex, GDE, eius frustum, GDY; patet igitur ex ipsa Prop. 48. acervum minorem, RDG, ad conoidem parabolicam, ZAG, habere rationem compositam ex ea, quam habet composita ex $\frac{1}{3}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, ad, ZP, & ex ratione parallelepipedī sub, DP, & quadrato, PG, ad dimidium parallelepipedī sub, AQ, & quadrato, QG; & sic etiam esse quodlibet solidum simile genitum ex frusto parabola, DGP, ad sibi simile genitum

ex femiparabola, AQQ; iuxta communem regulam, ZG. Item ex eadem Prop. patet apicem parabolicum, AGZ, ad eius frustum, DGY, habere rationem compositam ex ea, quam habet sexta pars parallelepipedum sub, AQ, & quadrato, QG, ad parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, & ex ea, quam habet, ZP, ad residuum, demptis ab eadē, ZP, $\frac{2}{3}$. ZP, cum $\frac{1}{6}$. PG. Sic autem quoque erit quodcumque solidum simile genitum ex trilineo, AXG, ad sibi simile genitum ex trilineo, GDE, iuxta communem regulam, AX.

COROLLARIUM XXV.

IN Propositione 49. assumpta de figura Proposit. 46. parabola, ZAG, cum axi, AQ, & illi parallela, DP, abscindatur ab axi, AQ ipsa, AV, excessus, AQ, super, DP, & ut fiat solitū exemplum, reuoluantur tū frustum maius, ZADP, tū frustum minus, DPG, circa communem axem, DP, ut ex frusto maiori, DAZP, fiat acervus maior parabolicus, ZADON, & ex frusto minori, DPG, fiat acervus minor parabolicus, RDG: Patet ergo ex hac Propos. acervum minorem, RDG, ad acervum maiorem, ZADON, habere rationem compositam ex ea, quam habet composita ex $\frac{1}{3}$. ZP, & $\frac{1}{6}$. PG, ad, ZP, & ex ratione parallelepipedum sub, DP, & quadrato, PG, ad parallelepipedum sub, AQ, & his spatijs .i. quadrato, PQ, $\frac{1}{2}$. quadrati, QZ, & rectangulo sub sexquitercia, ZQ, & sub, QP, dempto ab eodem $\frac{1}{6}$. parallelepipedum sub, AV, & quadrato, QP. Sic autem erit etiam quodlibet solidum simile genitum ex frusto minori, DPG, ad sibi simile genitum

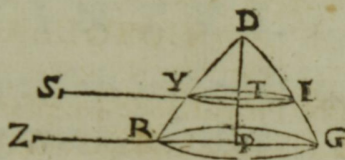
ex

ex figura, CAZP, Prop. 46. dempto solido simili genito ex trilineo, ACD, iuxta communem regulam, ZG.

COROLLARIUM XXVII.

IN Propositione 50. de figura Proposit. 46. sumatur frustum minus parabola, quod est, DGP, quodque secatur per rectam, TI, æquidistantem ipsi, PG, accipiatur insuper duæ integræ, ZG, SI, & ut fiat nostrum exemplum, reuoluatur, DPG, frustum circa manentem axim, DP, ut ex, DP G, fiat aceruus minor, RDG, & ex, DTI, eius frustum, YDI, patet ergo ex hoc Theorem.

aceruum minorem, RDG, ad resectum frustum, YDI, habere rationem compositam ex ea, quam habet rectangulum, ZPG, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, PG, ad rectangulum, STI, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, TI, & ex ea, quam habet quadratum, PG, ad quadratum, TI. Ut etiam erit quodlibet solidum simile genitum ex frusto minori parabola, quod est, DPG, ad sibi simile genitum ex trilineo, DTI, iuxta eam regulam, PG.

SCHOLIUM.

PLura alia possemus adhuc circa hac examinare, præcipue soliditatem eius, quod produceretur, reuoluta parabola circa basim, vel illi parallelam, siue tangentem parabolam, siue extra ipsam constitutam, & proportionem eiusdem segmentorum; necnon & aliorum corporum, quorum notitia tum ob speculationem iucunda, tum in ordine ad praxim considerata, non inutilis etiam esse videtur, sed hac alijs indaganda relinquam. Hac autem nunc delibasse sufficiat.

Finis Quarti Libri.

GEOMETRIÆ
CAVALERII.
LIBER QVINTVS.

In quo de Hyperbola, Oppositis Sectionibus,
ac solidis ab eisdem genitis, habetur
contemplatio.

THEOREMA I. PROPOS. I.

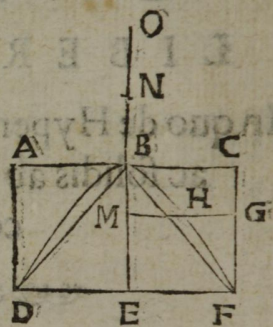
OMNIA quadrata Hyperbo-
læ, regula sumptâ basi .s. vna
ex ordinatim applicatis ad a-
xim, vel diametrum eiusdem,
ad omnia quadrata parallelo-
grammi in eadem basi, & alti-
tudine cum ipsa, erunt vt li-
nea composita ex dimidia trāsuersi lateris hyper-
bolæ, & .s. diametri, vel axis eiusdem, ad compo-
sitam ex transuerso latere, & axi, vel diametro e-
iusdem: Eadem verò ad omnia quadrata triangu-
li in eadem basi, & altitudine cum ipsa erunt, vt

A

com-

composita ex sexquialtera transuersi lateris, & axi, vel diametro eiusdem, ad compositam ex trāfuerſo latere, & axi, vel diametro eiusdem.

Sit igitur hyperbola, DBF, in basi, DF, cuius axis, vel diameter, EB, & transuersum latus, BO, bifariam diuifum in, N, describatur verò parallelogrammum, AF, in eadem altitudine, & basi cū hyperbola, DBF, & nunc circa axim, vel diametrum, BE, circa quam sit etiam triangulum, BDE. Dico ergo omnia quadrata hyperbolæ, DBF, regula, DF, ad omnia quadrata, AF, esse vt cōpositam ex, NB, & $\frac{1}{4}$. BE, ad, OE; ad omnia verò quadrata trianguli, DBF, esse vt compositam ex sexquialtera, OB, & ipsa, BE, ad, OE; sumatur in, BE, vtcunq; punctum, M, & per, M, ducatur, MG, parallela ipsi, DF, secans curuam

39. 11. &
Scho. 40.

Coroll. 3.
16. l. 2.

hyperbolæ in, H. Est ergo quadratum, EF, vel quadratum, GM, ad quadratum, MH, vt rectangulum, OEB, ad rectangulum, OMB, est autem, BF, parallelogrammum in eadem altitudine, & basi cum semihyperbola, BEF, & punctum, M, vtcunq; sumptum, per quod acta est ipsi, DF, parallela, MG, regula, DF, repertumque est, vt quadratum, GM, ad quadratum, MH, ita esse rectangulum, OEB, ad rectangulum, OMB, ergo horum quatuor ordinum magnitudines erunt proportionales .f. omnia quadrata, BF, magnitudines primi ordinis collectæ iuxta primam .f. iuxta quadratum, GM, ad omnia quadrata semihyperbolæ, BEF, magnitudines secundi ordinis collectas iuxta secundam .f. iuxta quadratum, MH, erunt vt rectangula sub maximis abscissarum, BE, magnitudines tertij ordinis collectæ iuxta tertiam .f. iuxta rectangulum sub, OE, EB, ad rectangula sub

om-

omnibus abscissis, EB, adiuncta, BO, & sub omnibus abscissis, EB, magnitudines quarti ordinis collectas iuxta primam, .i. iuxta rectangulum, OMB; verum rectangula sub maximis abscissarum, EB, adiuncta, BO, & sub maximis abscissarum, EB, ad rectangula sub omnibus abscissis, EB, adiuncta, BO, & sub omnibus abscissis, EB, recti, vel eiusdem obliqui transitus, sunt vt, OE, ad compositam ex, NB, & $\frac{1}{2}$. BE, ergo, conuertendo, omnia quadrata semihyperbolæ, BEF, ad omnia quadrata, BF, vel eorum quadrupla .i. omnia quadrata hyperbolæ, DBF, ad omnia quadrata, AF, etiam si, AF, non esset circa axim, vel diametrum, BE, sed tantum in eadem altitudine cum hyperbola, DBF, erunt vt composita ex $\frac{1}{2}$. OB, & $\frac{1}{2}$. BE, ad, OE. Corol 30. il. 2.

Quoniam verò omnia quadrata, AF, sunt tripla omnium quadratorum trianguli, DBF, ideò sunt ad illa, vt, OE, ad $\frac{1}{2}$. OE, ostensum autem est omnia quadrata hyperbolæ, DBF, ad omnia quadrata, AF, esse vt compositam ex $\frac{1}{2}$. OB, & $\frac{1}{2}$. BE, ad, OE, ergo, ex æquali, omnia quadrata hyperbolæ, DBF, ad omnia quadrata trianguli, DBF, etiā si non esset circa axim, vel diametrum, BE, sed tantum in eadem altitudine cum hyperbola, DBF, erunt vt composita ex $\frac{1}{2}$. OB, & $\frac{1}{2}$. BE, ad $\frac{1}{2}$. OE, vel vt horum tripla .i. vt composita ex sexquialtera, OB, & ipsa, BE, ad, OE, quod ostendere opus erat. 24. l. 2.

THEOREMA II. PROPOS. II.

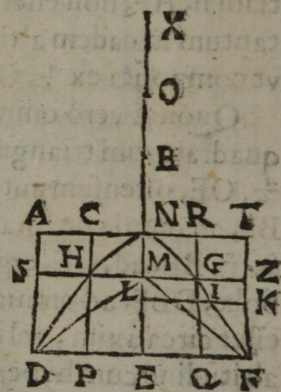
Si duæ ad axim, vel diametrum hyperbolæ ordinatim applicatæ fuerint rectæ lineæ, hyperbolas constituentes, sit autem earum altera regula: omnia quadrata hyperbolæ ab vna earundem constitutæ ad omnia quadrata hyperbolæ per aliam constitutæ, erunt vt parallelepipedum

A 2

dum

dum sub composita ex sexquialtera transuersi lateris hyperbolarum dictarum, & sub axi, vel diametro hyperbolæ primò dictæ, & sub quadrato eiusdem axis, vel diametri, ad parallelepipedum, sub composita ex eiusdem transuersi lateris sexquialtera, & axi, vel diametro hyperbolæ secundo dictæ, & sub quadrato eiusdem axis, vel diametri.

Sint intra curuam hyperbolæ duæ utcunq; ad axim, vel diametrum, NE, ordinatim ductæ rectæ lineæ, HG, DF, hyperbolas, NHG, NDF, constituentes, sit autem earum altera, vt, DF, sumpta pro regula, & transuersum eorundem latus, NO, bifariam diuisum, in, B, cui in directum sit adiecta, OX, æqualis dimidiæ, ON. Dico ergo omnia quadrata hyperbolæ, DNF, ad omnia quadrata hyperbolæ, HNG, esse vt parallelepipedum sub, XE, & quadrato, EN, ad parallelepipedum sub, XM, & quadrato, MN. Fiant ergo in basibus, DF, HG, & circa axes, vel diametros, NM, ME, parallelogramma, AF, CG: Omnia ergo quadrata hyperbolæ, DNF, ad omnia quadrata hyperbolæ, HNG, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata hyperbolæ, DNE, ad omnia quadrata, AF, omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata, CG, & omnia quadrata, CG, ad omnia quadrata hyperbolæ, HNG; sed omnia quadrata hyperbolæ, DNF, ad omnia quadrata, AF, sunt vt cōposita ex $\frac{1}{2}$. ON, i. ex, BN, & $\frac{1}{3}$. NE, ad, OE, vel vt istorum tripla. s. vt, XE, ad triplā, OE. Insuper omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata, CG, habent rationem compositam ex ea, quam habent

Defin. 12.
li. 1.

Ex ante.

li. 1. 2.

LIBER V.

bet quadratum, DF, ad quadratum, HG, idest rectangulum, OEN, ad rectangulum, OMN, .i. horum tripla, scilicet rectangulum sub tripla, OE, & EN, sola, ad rectangulum sub tripla, OM, & sola, MN, & ex ratione, EN, ad, NM; tandem omnia quadrata, CG, ad omnia quadrata hyperbolæ, HNG, sunt vt, OM, ad compositam ex, BN, & $\frac{1}{4}$. NM, .i. vt tripla, OM, ad, MX, .i. sumpta, MN, communi altitudinis, vt rectangulum sub tripla, OM, & sub, MN, ad rectangulum sub, XM, MN, ergo omnia quadrata hyperbolæ, DNF, ad omnia quadrata hyperbolæ, HNG, habent rationem compositam ex ea, quam habet, XE, ad triplam, EO, .i. sumpta, EN, communi altitudine, ex ea, quam habet rectangulum, XEN, ad rectangulum sub, NE, & tripla, EO, & ex ea, quam habet rectangulum sub tripla, OE, & sub, EN, ad rectangulum sub tripla, OM, & sub, MN, & rectangulum sub tripla, OM, & sub, MN, ad rectangulum sub, MN, & MX, & tandem ex ea, quam habet, EN, ad, NM; porro istæ rationes .f. quam habet rectangulum sub, XE, & EN, ad rectangulum sub tripla, OE, & EN, item quam habet rectangulum sub tripla, OE, & EN, ad rectangulum sub tripla, OM, & MN, & quam habet rectangulum sub tripla, OM, & MN, ad rectangulum, XMN, conficiunt rationem rectanguli, XEN, ad rectangulum, XMN, quæ simul cum ratione, quam habet, EN, ad, NM, conficit rationem parallelepipedum sub, NE, & rectangulo, NEX, .i. sub, XE, & quadrato, EN, ad parallelepipedum sub, NM, & rectangulo, NMX, .i. sub, XM, & quadrato, MN, ergo omnia quadrata hyperbolæ, DNF, ad oia quadrata hyperbolæ, HNG, erunt vt parallelepipedum sub, XE, & quadrato, EN, ad parallelepipedum sub, XM, & quadrato, MN, quod ostendere oportebat.

Corol. 39.
& Sch. 40.
l. 1.

Ex antea.

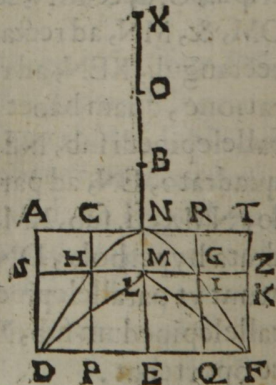
36. l. 2.

THEO-

THEOREMA III. PROPOS. III.

IN eadem antecedentis figura, si producatu-
 HG, hinc inde vsque ad curuam hyperboli-
 cam, cui incidat in, SZ, iunganturque, DM,
 MF, regula eadem, DF, retenta; ostendemus om-
 nia quadrata parallelogrammi, SF, ad omnia qua-
 drata frusti hyperbolæ, HDFG, esse vt rectangu-
 lum, OEN, ad rectangulum sub, OE, &, NM, vna
 cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. NO, & $\frac{1}{2}$.
 ME, & sub, ME: Omnia verò quadrata triangu-
 li, DMF, ad omnia quadrata eiusdem frusti, HD
 FG, esse vt rectangulum, OEN, ad rectangulum
 sub, OE, & tripla, NM, vna cum rectangulo sub
 composita ex, NX, &, ME, sub, ME.

Sumatur in, ME, vt cunq; punctum, L, & per ipsum re-
 gulæ, DF, parallela ducatur, LK, curuam hyperbolicam
 in, I, secans; Est ergo quadratum,
 EF, vel quadratum, LK, ad quadra-
 tum, LI, vt rectangulum, OEN, ad
 rectangulum, OLN; est autem pa-
 rallelogrammum, MF, in eadem
 basi, & altitudine cum figura, MG
 FE, punctum, L, sumptum est vt-
 cunque, perq; ipsum regulæ, DF,
 ducta parallela, LK, repertum est,
 vt quadratum, KL ad quadratum,
 LI, ita esse rectangulum, OEN, ad
 rectangulum, OLN; quatuor ergo
 ordinum magnitudines constructæ iuxta has quatuor in-
 uentas magnitudines proportionales, erunt quoq; propor-
 tio-

tionales .i. omnia quadrata, MF, ad omnia quadrata figura, MGFE, quæ sunt magnitudines primi, & secundi ordinis constructæ iuxta primam, & secundam .f. iuxta quadratum, KL, & quadratum, LI, erunt vt rectangula sub maximis abscissarum, EM, adiuncta, MO, & sub maximis abscissarum, EM, adiuncta, MN, ad rectangula sub omnibus abscissis, EM, adiuncta, MO, & sub omnibus abscissis, EM, adiuncta, MN, quæ sunt magnitudines tertij, & quarti ordinis collectæ iuxta tertiam, & quartam .f. iuxta rectangulū, OEN, OLN; verum rectangula sub maximis abscissarum, EM, adiuncta, MO, & sub eisdem adiuncta, MN, ad rectangula sub omnibus abscissis, EM, adiuncta, MO, & sub iisdem adiuncta, MN, omnibus recti, vel eiusdem obliqui transitus sumptis, sunt vt rectangulum, OEN, ad rectangulū sub, OE, & NM, vna cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{2}$. ME, & sub, ME, ergo omnia quadrata, MF, ad omnia quadrata figura, GMEF, vel horum quadrupla .i. omnia quadrata, SF, ad omnia quadrata frusti, HDEFG, erunt vt rectangulum, OEN, ad rectangulum sub, OE, & NM, vna cum rectang. sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{2}$. ME, & sub, ME.

Coroll. 3.
26. l. 2.

Coroll. 31.
l. 2.

24. l. 2.

Quia verò omnia quadrata trianguli, DMF, sunt $\frac{1}{4}$. omnium quadratorum, SF, idè ad omnia quadrata frusti, HDEFG, erunt vt $\frac{1}{4}$. rectanguli, OEN, ad rectangulum sub, OE, & NM, vna cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{2}$. ME, & sub, ME, vel vt horum tripla .i. vt rectangulū, OEN, ad rectangulum sub, OE, & tripla, NM, vna cum rectangulo sub composita ex sexquialtera, ON, .i. ex, MX, & ME, & sub, ME, quæ ostendere opus erat.

THEOREMA IV. PROPOS. IV.

IN eadem antecedentis figura productis, CH, RG, versus basem, DF, cui incidant in, PQ, regula eadem retenta, ostendemus omnia qua-

qua-

quadrata, SF, ad omnia quadrata frusti, HDFG, demptis omnibus quadratis, HQ, esse vt rectangulum, OEN, ad rectangulum sub, EM, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. EM, integra, MN, & $\frac{1}{2}$. NO: Omnia verò quadrata trianguli, DMF, ad eadem esse ostendemus, vt rectangulum, OEN, ad rectangulum sub cōposita ex, EX, dupla, NM, & sub, ME.

Omnia .n. quadrata, SF, ad omnia quadrata frusti, HDFG, ostensa sunt esse, vt rectangulum, OEN, ad rectangulum sub, OE, & NM, vna cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{2}$. ME, & sub, ME: Omnia verò quadrata, SF, ad omnia quadrata, HQ, sunt vt quadratum, DF, ad quadratum, PQ, vel ad quadratum, HG, .i. vt rectangulum, OEN, ad rectangulum, OMN, ergo eadem ad reliquum omnium quadratorū frusti, DHGF, demptis omnibus quadratis, HQ, erunt vt rectangulum, OEN, ad reliquū, dempto rectangulo, OMN, à rectangulis sub, OE, MN, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{2}$. ME, & sub, ME, est autem rectangulum sub, OE, MN, æquale rectangulis sub, OM, MN, & sub, EM, MN, ergo dempto rectangulo, OMN, à rectangulo sub, OE, MN, remanet rectangulum, EMN, ad quod vna cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{2}$. ME, & sub, ME, ipsum rectangulū, OEN, erit vt omnia quad. SF, ad omnia quad. frusti, HDFG, demptis omnibus quadratis, HQ, æquatur autem rectangulum, EMN, cum rectangulo sub, EM, & sub cōposita ex $\frac{1}{2}$. EM, & $\frac{1}{2}$. NO, rectangulo sub, EM, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. EM, integra, MN, & $\frac{1}{2}$. NO, ergo omnia quadrata, SF, ad

LIBER V.

ad omnia quadrata frusti, DHGF, demptis omnibus quadratis, HQ, erunt vt rectangulum, OEN, ad rectangulum sub, EM, & sub cōposita ex $\frac{1}{4}$. EM, integra, MN, & $\frac{1}{2}$. NO.

Omnia verò quadrata trianguli, DMF, ad eadem erunt, vt $\frac{1}{4}$. rectanguli, OEN, ad rectangulū sub, EM, & sub composita ex $\frac{1}{4}$. EM, integra, MN, & $\frac{1}{2}$. NO, i. vt totū rectangulum sub, OEN, ad rectangulum sub, EM, & sub composita ex, EM, tripla, MN, &, NX, i. sub, EM, & sub composita ex, EX, & dupla, MN, quæ ostendenda erant.

THEOREMA V. PROPOS. V.

IN eadem figura, regula eadem retēta, ostendamus omnia quadrata, AF, demptis omnibus quadratis hyperbolæ, DNF, ad omnia quadrata, SF, demptis omnibus quadratis frusti, HDFG, esse vt parallelepipedum sub composita ex ipsa, XE, EN, & sub quadrato, NE, ad parallelepipedum sub composita ex eadem, XE, cum, EN, NM, & sub quadrato, ME.

Quia enim omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata hyperbolæ, DNF, sunt vt, OE, ad cōpositam ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{4}$. NE, ideo per conuersionem rationis, & conuertēdo omnia quadrata, AF, demptis omnibus quadratis hyperbolæ, DNF, ad omnia quadrata, AF, erūt vt composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{4}$. NE, ad, OE, i. sumpta, NE, communi altitudine, vt rectāgulum sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{4}$. NE, & sub, NE, ad rectāgulum, OEN. Quoniā

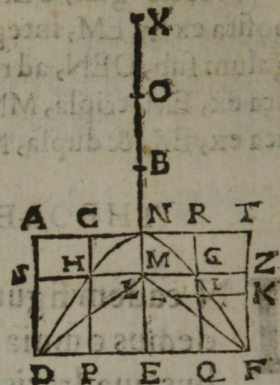

Defin. 12.
1. 1.

20. l. 2.

3. huius.

verò oīa quadrata, AF, demptis omnibus quadratis hyperbolæ, DNF, ad oīa quadrata, SF, demptis omnibus quadratis frusti, DHGF, habent rationem cōpositam ex ea, quam habent omnia quadrata, AF, demptis omnibus quadratis hyperbolæ, DNF, ad omnia quadrata, AF, .i. ex ea, quam habet rectangulum sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{3}$. NE, & sub, NE, ad rectangulum, NEO; & ex ratione, quam habet omnia quadrata, AF, ad omnia quadrata, SF, .i. ex ea, quam habet, NE, ad, EM, & tandem ex ea, quam habent omnia quadrata, SF, ad omnia quadrata, SF, demptis omnib. quadratis frusti, HDFG, idē omnia quadrata, AF, demptis omnibus quadratis hyperbolæ, DNF, ad omnia quadrata, SF, demptis omnibus quadratis frusti, HDFG, habebunt rationem cōpositam ex ea, quam habet rectangulum sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{3}$. NE, & sub, NE, ad rectangulum, NEO, & ex ea, quam habet, NE, ad, EM, & ex ea, quam habent omnia quadrata, SF, ad omnia quadrata, SF, demptis omnibus quadratis frusti, HDFG. Quoniam autem omnia quadrata, SF, ad omnia quadrata frusti, HD FG, sunt vt rectangulum, OEN, ad rectangulum sub, OE, NM, cum rectangulo sub cōposita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{3}$. ME, & sub, ME, idē omnia quadrata, SF, ad residuum, demptis omnibus quadratis frusti, HDFG, erunt vt rectangulum, OEN, ad residuum, demptis à rectangulo, OEN, rectangulo sub, OE, NM, vna cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{3}$. ME, & sub, ME; si igitur à rectangulo, OEN, dempseris rectangulum sub, OE, MN, remanebit rectangulum sub, OE, EM, rursus si à rectangulo sub, OE, EM, dempseris rectangulum sub cōposita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{3}$. ME, & sub, ME, idest

i. si dempseris rectangulum sub, OB, & ME, remanebit
 rectangulum sub, BE, EM, à quo si adhuc auferas rectangu-
 lum sub $\frac{1}{4}$. ME, & sub, ME, .i. $\frac{1}{4}$. quadrati, ME, habebimus
 rectangulum, BEM, dempto $\frac{1}{4}$. quadrati, ME, ad quod re-
 ctangulum, OEN, erit vt omnia quadrata, SF, ad sui reli-
 quum, demptis omnibus quadratis frusti, HDEG, ergo om-
 nia quadrata, AF, demptis omnibus quadratis hyperbolæ,
 DNE, ad omnia quadrata, SF, demptis omnibus quadratis
 frusti, HDEG, habebunt rationem compositam ex his ra-
 tionibus .f. ex ea, quam habet rectangulum sub composita
 ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{4}$. NE, & sub, NE, ad rectangulum, OEN, &
 ex ratione, NE, ad, EM, & ex ea, quam habet rectangulum,
 OEN, ad rectangulum, BEM, dempto $\frac{1}{4}$. quadrati, ME, ha-
 rum autem istæ duæ, quam .f. habet rectangulum sub com-
 posita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{4}$. NE, & sub, NE, ad rectangulum,
 OEN, & quam habet rectangulum, OEN, ad rectangulum,
 BEM, dempto $\frac{1}{4}$. quadrati, ME, conficiunt rationem rectan-
 guli sub composita ex $\frac{1}{2}$. ON, & $\frac{1}{4}$. NE, & sub, NE, ad re-
 ctangulum, BEM, dempto $\frac{1}{4}$. quadrati, ME, vel, his tripli-
 catis, conficiunt rationem rectanguli sub composita ex tri-
 bus, BN, .f. ex, NX, & ter $\frac{1}{4}$. NE, .f. dupla, NE, .f. sub com-
 posita ex, NE, & EX, & sub, NE, ad rectangulum sub tri-
 pla, BE, & sub, EM, demptis $\frac{1}{4}$. idest integro dempto qua-
 drato, ME, quia verò tripla, BE, est composita ex, EX, &
 dupla, EN, si à rectangulo sub composita ex, EX, & dupla,
 EN, & sub, EM, abstuleris quadratum, ME, .i. rectangulum
 sub, ME, & ME, remanebit rectangulum sub composita
 ex ipsa, XE, EN, NM, & sub, EM, illas ergo tres compo-
 nentes rationes in has duas resolutas habemus, scilicet in
 eam, quam habet rectangulum sub, XEN, integra, & sub,
 EN, ad rectangulum sub integra, XE, EN, NM, & sub,
 ME, & in eam, quam habet, NE, ad, EM, quæ duæ ratio-
 nes componunt rationem parallelepipedum sub, NE, & sub
 rectangulo integræ, XEN, ductæ in, EN, idest parallelepi- 36. l. 2.

pedi sub integra, XEN, & quadrato, NE, ad parallelepipedum sub, ME, & rectangulo integra, XE, EN, NM, ducta in, ME, .i. ad parallelepipedum sub integra, XE, EN, NM, & quadrato, ME, ergo omnia quadrata, AF, demptis omnibus quadratis hyperbolæ, DNE, ad omnia quadrata, SF, demptis omnibus quadratis frusti, HDEG, erunt vt parallelepipedum sub integra, XEN, & quadrato, NE, ad parallelepipedum sub integra, XE, EN, NM, & quadrato, ME, quod erat ostendendum.

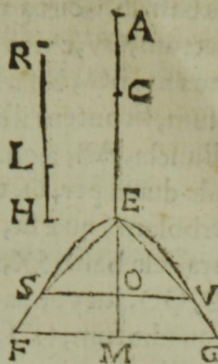
PROBLEMA I. PROPOS. VI.

A Data hyperbola portionem abscindere per lineam ad eiusdem axim, vel diametrum ordinatim applicatam, cuius omnia quadrata, regula propositæ hyperbolæ basi, ad omnia quadrata triânguli in eadem basi, & circa eundem axim, vel diametrum cum portione, siue hyperbola abscissa, existentis, habeant datam rationem, quam oportet esse quidem maioris inæqualitatis, sed tamen minorem sexquialtera.

Sit ergo data hyperbola, FEG, cuius axis, vel diameter, EM, & latus transversum, CE, cuius sit, AE, sexquialtera, basis, & regula, FG, data ratio, quam habet, HR, ad, RL, maioris inæqualitatis, sed minor sexquialtera, oportet ergo ab hyperbola, FEG, per lineam ad, EM, ordinatim applicatam .i. basi, siue regula, FG, parallelam, portionem, siue hyperbolam abscindere, cuius omnia quadrata ad omnia quadrata triânguli in eadem basi, & circa eundem axim, vel diametrum cum ipsa habeant rationem, quam habet, HR, ad, RL; quia ergo ratio, HR, ad, RL, est minor sexquialtera, erit minor ea, quam habet, AE, ad, EC, & etiam

diui-

quidēdo minor ea, quam habet, AC, ad, CE, eandem ergo, quam habet, HL, ad, LR, habebit, AC, ad maiorem, CE, sit illa, CO, & per, O, ducatur, SV, parallela ipsi regulæ, FG, iunganturque, SE, EV: Omnia ergo quadrata hyperbolæ, SEV, ad omnia quadrata trianguli, SEV, sunt vt, AO, ad, OC, quia verò, AC, ad, CO, est vt, HL, ad, LR, cōponendo, AO, ad, OC, erit vt, HR, ad, RL, ergo omnia quadrata hyperbolæ, SEV, ad omnia quadrata trianguli, SEV, erunt vt, HR, ad, RL, .i. in ratione data, quod facere opus erat.

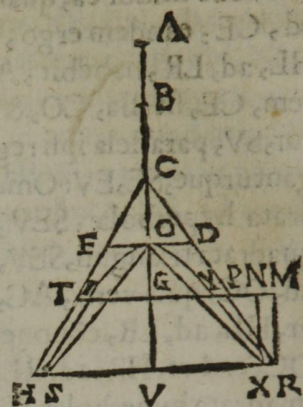

THEOREMA VI. PROPOS. VII.

SI circa datam hyperbolam describatur asymptoti, eiusdem autem basis vsq; ad asymptotos producat, quæ sumatur pro regulæ. Omnia quadrata hyperbolæ ad omnia quadrata trianguli asymptotis, & basi comprehensi, habebunt rationem cōpositam ex ea, quam habet quadratum basis hyperbolæ ad quadratum basis trianguli, & ex ea, quam habet rectangulum sub composita ex sexquialtera transuersi lateris, & axi, vel diametro datæ hyperbolæ, & sub eodem axi, vel diametro, ad rectangulum sub composita ex transuerso latere, & axi, vel diametro eiusdem hyperbolæ; & sub composita ex .i. transuersi lateris, & eodem axi, vel diametro.

Sit

Sit igitur data hyperbola, cuius basis, SX , circa axim, vel diametrum, OV , cuius transuersum latus sit, BO , bifariam in C , diuisum, sit autem illi in directum adiuncta, AB , æqualis, BC , deinde ducta per, O , tangente hyperbolam, quæ sit, ED , cui erit parallela basis, SX , abscindatur, EO , OD , ita vt quadratum, EO , & quadratum, OD , seorsim sint æqualia quartæ parti rectanguli sub, BO , latere transuerso, &

P. 2. Con.

sub eisdem recto latere, si ergo iunctis, CE , CD , ipsæ producantur indefinitè versus basim, SX , cui productæ occurrant in punctis, H , R , erunt, CH , CR , asymptoti datæ hyperbolæ. Dico igitur omnia quadrata hyperbolæ, SOX , ad omnia quadrata trianguli, HCR , habere rationem compositam ex ea, quam habet quadratum, SX , ad quadratū, HR , & rectangulum, AVO , ad rectangulum, BVC ; iungantur, OS , OX : Omnia ergo quadrata hyperbolæ, SOX , ad omnia quadrata trianguli, HCR , habet rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata hyperbolæ, SOX , ad omnia quadrata trianguli, SOX , .i. ex ea, quam habet, AV , ad, VB , & ex ea, quam habent omnia quadrata trianguli, SOX , ad omnia quadrata trianguli, HCR , quæ est composita ex ea, quam habet quadratum, SX , ad quadratum, HR , & ex ea, quam habet, OV , ad, VC , habemus ergo has tres rationes componentes rationem, quam habent omnia quadrata hyperbolæ, SOX , ad omnia quadrata trianguli, HCR , scilicet eam, quam habet quadratum, SX , ad quadratum, HR , & quam habet, AV , ad, VB , & tandem, quam habet, OV , ad, VC , harum autem istæ duæ .f. quam habet, AV , ad, VB , & OV , ad, VC , componunt rationem rectanguli, AVO , ad

re-

Defin. 12.

1.

2. huius.

D. Cor. 22

1.

6. seq.

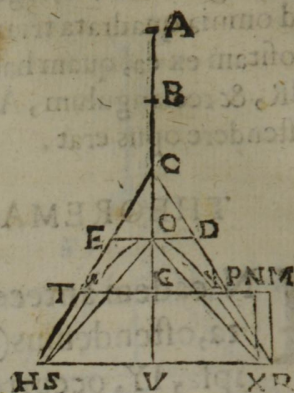
rectangulum, BVC, ergo omnia quadrata hyperbolæ, SOX, ad omnia quadrata trianguli, HCR, habent rationem compositam ex ea, quam habet quadratum, SX, ad quadratum, HR, & rectangulum, AVO, ad rectangulum, BVC, quod ostendere opus erat.

THEOREMA VII. PROPOS. VIII.

IN eadem anteced. figura, regula eadem retēta, ostendemus (ducta intra hyperbolā, SOX, ipsa, IY, occurrentē asymptotis, CH, CR, in, T, P,) omnia quadrata trapezij, THRP, ad omnia quadrata frusti hyperbolæ, ISXY, esse in ratione composita ex ea, quam habet rectangulū sub, GP, VR, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, PM, ad quadratum, VX, & ex ea, quam habet rectangulum, BVO, ad rectangulum sub, BV, OG, vna cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{4}$. BO, & $\frac{1}{4}$. GV, & sub, GV.

Ducantur per puncta, X, R, XN, RM, rectæ lineæ parallelæ axi, vel diametro hyperbolæ, OV, occurrentes, TP, productæ in, N, M: Omnia ergo quadrata trapezij, GPRV, ad omnia quadrata quadrilinei, GVXY, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata trapezij, PGVR, ad omnia quadrata, GR, .i. ex ea, quam habet rectangulum sub, PG, VR, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, PM, ad quadratum, VR, & ex ea, quam habent omnia quadrata, GR, ad omnia quadrata, GX, idest ex ea, quam habet quadratum, RV, ad quadratum, VX; quæ duæ rationes componunt rationem, quam habet rectangulum sub, GP, VR, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, PM, ad quadratum, VX; & tandem ex ea, quam habent omnia quadrata, GX, ad omnia quadrata, GYXV, .i. ex ea, quam habet rectangulum, BVO, ad rectangulum sub,

sub, BV, GO, vna cum rectangu-
lo sub composita ex $\frac{1}{2}$. BO, &
 $\frac{1}{2}$. GV, & sub, GV, ergo omnia
quadrata trapezij, PGVR, ad
omnia quadrata quadrilinei, Y
GVX, vel eorū quadrupla .i. om-
nia quadrata trapezij, THRP, ad
omnia quadrata frusti, ISXY, ha-
bebūt rationem compositam ex
ea, quam habet rectangulū sub,
GP, VR, cū $\frac{1}{4}$. quadrati, PM, ad
quadratum, VX, & ex ea, quam
habet rectangulum, BVO, ad rectangulū sub, BV, GO, vna
cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. BO, & $\frac{1}{2}$. GV, & sub,
GV, quod ostendere opus erat.

THEOREMA VIII. PROPOS. IX.

Visa adhuc anteced. figura, exponemus a-
liter rationem ibi adinuentam tantum-
modo compositam ex duabus, ad vnam
solum eandem reducentes, probando .f. omnia
quadrata trianguli, HCR, regula eadem, HR, re-
tenta, ad omnia quadrata hyperbolæ, SOX, esse
vt cubus, CV, est ad parallelepipedum ter sub,
CO, & quadrato, OV, cum cubo, OV.

Nam vt in supradicta Proposit. ostensum est, omnia qua-
drata trianguli, CHR, ad omnia quadrata hyperbolæ, SOX,
conuertendo, habent rationem compositam ex ea, quam
habet quadratum, HR, ad quadratum, SX, & rectangulum,
BVC, ad rectangulum, AVO, quæ est composita pariter ex
duabus .f. ex ea, quam habet, CV, ad, VO, & ex ea, quam
habet,

6. huius.

6. l. 2.

habet, BV, ad, VA, vt autem, BV, ad, VA, sic est, sumpta,
 OV, communi altitudine, rectangulum, BVO, ad rectangu- 5.1.2.
 lum, AVO, quod serua. Sumatur nunc harum rationum
 componentium ea, quam habet quadratum, HR, ad quadra-
 tum, SX, quæ est eadem ei, quam habet quadratum, HV, ad
 quadratum, VS, quia verò rectangulum, HSR, cum quadra-
 to, SV, est æquale quadrato, HV, ideò quadratum, VS, est 5.2. Elema.
 excessus, quo quadratum, HV, superat rectangulum, HSR, 10.2. Ccm.
 & quia rectangulum, HSR, est æquale quadrato, EO, ideò,
 vt quadratum, HV, ad rectangulum, HSR, ita erit idẽ qua-
 dratum, HV, ad quadratum, EO, & ita erit quadratum, VC, 4.6. Elema.
 ad quadratum, CO, quia triangu-
 la, CEO, CHV, sunt simi-
 lia, ergo, per conuersionem rationis, quadratum, HV, ad
 excessum sui super quadratum, EO, .i. ad quadratum, VS,
 erit vt quadratum, VC, ad excessum sui super quadratum,
 CO, .i. ad rectangulũ bis sub, CO, OV, cum quadrato, OV,
 .i. ad rectangulum semel sub, EO, OV, cum quadrato, OV,
 .i. ad integrum rectangulũ, BVO; erit ergo, vt quadratum,
 HV, ad quadratum, VS, ita quadratum, CV, ad rectangu-
 lum, BVO, hæc ergo ratio, quam nempè habet quadratum,
 CV, ad rectangulum, BVO, sumpta vice eius, quam habet
 quadratum, HV, ad quadratum, VS, vel quadratum, HR, ad
 quadratum, SX, (quæ erat vna rationum componentium)
 componit rationem omnium quadratorum triaguli, HCR,
 ad omnia quadrata hyperbolæ, SOX, simul sumpta cum ea,
 quam habet rectangulum, BVO, ad rectangulum, AVO, &
 cum ea, quam habet, CV, ad, VO; harum autem trium ra-
 tionum componentium ea, quam habet quadratum, CV,
 ad rectangulum, BVO, & quam habet hoc rectangulum,
 BYO, ad rectangulum, AVO, cõponunt rationem quadra-
 ti, CV, ad rectangulum, AVO, illas ergo tres in has duas ra-
 tiones resolutas habemus .i. in eam, quam habet quadra-
 tum, CV, ad rectangulum, AVO, & in eam, quam habet,
 CV, ad, VO, porrò istæ duæ rationes componunt rationem
 C paral-

36. l. 1.

parallelepipedum sub, CV, & quadrato, CV, .i. cubi, CV, ad parallelepipedum sub, OV, & rectangulo, AVO, .i. parallelepipedum sub, AV, & quadrato, VO, .i. parallelepipedum sub, AO, & quadrato, OV, cum cubo, OV, .i. parallelepipedum ter sub, CO, & quadrato, OV, cum cubo, OV; ergo omnia quadrata trianguli, HCR, ad omnia quadrata hyperbolæ, SOX, erunt vt cubus, CV, ad parallelepipedum ter sub, CO, & quadrato, OV, cum cubo, OV, quod ostendere opus erat.

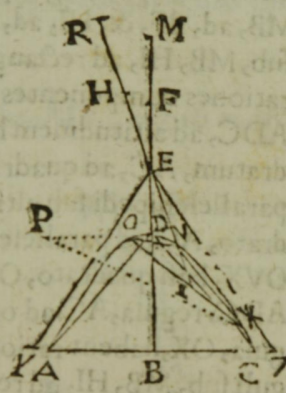
THEOREMA IX. PROPOS. X.

SI à centro hyperbolæ duæ intra asymptotos eiusdem ductæ fuerint rectæ lineæ indefinitè productæ, agantur autem intra curuam hyperbolicam parallelæ tangentibus in punctis concursus ductarum linearum, & curuæ hyperbolice hinc inde ad eandem productæ, erunt istæ bases hyperbolarum, quarum diametri, vel axes erunt portiones ductarum à centro interceptæ inter ipsas, & earundem hyperbolarum vertices: Dico autem omnia quadrata vnus ductarum hyperbolarum, regula eiusdem basi, ad omnia quadrata alterius, regula quoq; huius basi, habere rationem compositam ex ratione rectanguli sub composita ex sexquialtera transuersi lateris hyperbolæ primò ductæ, & axi, vel diametro eiusdem, & sub composita ex transuerso latere, & axi, vel diametro hyperbolæ secundò ductæ, ad rectangulum sub composita ex sexquialtera transuersi lateris hyperbolæ secundò ductæ, & axi, vel diametro eiusdem, & sub

G. S. 112

3000

1870-1871

Defin 12.
1.

C 2

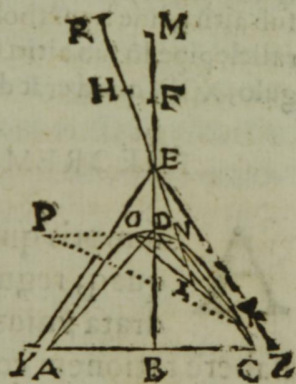
qua-

a. huius. quadratorum hyperbolæ, ADC, ad omnia quadrata trian-
 guli, ADC, .i. ex ratione, MB, ad, BF, & ex ratione omniū
 quadratorum trianguli, ADC, ad omnia quadrata triangu-
 C Cor. 22. li, OVX, quæ est composita ex ratione altitudinis triangu-
 12. li, ADC, vel hyperbolæ, ADC, ad altitudinem trianguli,
 OVX, vel hyperbolæ, OVX, & ex ratione quadrati, AC, ad
 quadratum, OX, & tandem est composita ex ratione om-
 nium quadratorum trianguli, OVX, ad omnia quadrata
 1. huius. hyperbolæ, OVX, .i. ex ea, quam habet, HI, ad, IR, harum
 autem rationum componentium istæ duæ .f. quam habet,
 6. l. 2. MB, ad, BF, & HI, ad, IR, componunt rationem rectanguli
 sub, MB, HI, ad rectangulum sub, RI, FB; aliæ autem duæ
 rationes componentes .f. quam habet altitudo hyperbolæ,
 ADC, ad altitudinem hyperbolæ, OVX, & quam habet qua-
 dratum, AC, ad quadratum, OX, componunt rationem
 parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, ADC, basi qua-
 drato, AC, ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ,
 OVX, basi quadrato, OX, ergo omnia quadrata hyperbolæ,
 ADC, regula, AC, ad omnia quadrata hyperbolæ, OVX, re-
 gula, OX, habent rationem compositam ex ratione rectan-
 guli sub, MB, HI, ad rectangulum sub, RI, FB, & ex ratio-
 ne parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, ADC, basi
 quadrato, AC, ad parallelepipedum sub altitudine hyper-
 bolæ, OVX, basi verò quadrato, OX, quod ostendere
 opus erat.

THEOREMA X. PROPOS. XI.

IN eadem antec. figura, iuncta, DV, & à pun-
 cto, X, ducta, XP, parallela ipsi, DV, indefi-
 nitè producta, à puncto autem, O, ipsa,
 OP, parallela ei, quæ tangeret hyperbolâ, ADC,
 in puncto, D, quæ indefinitè quoq; producta oc-
 curret

Nam omnia quadrata hyperbolæ, ADC, regula eadem, AC, ad omnia quadrata hyperbolæ, OVX, regula, OX, ostensa sunt habere rationem compositam ex ratione rectanguli sub, MB, HI, ad rectangulum sub, RI, FB, & parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, ADC, basi quadrato, AC, ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, OVX, basi autem quadrato, OX; insuper omnia quadrata hyperbolæ, OVX, ad rectangula omnia eiusdem hyperbolæ similia rectangulo, XOP, regula, XO, sunt ut unum ad unum, scilicet ut quadratum, XO, ad rectangulum, XOP, .s. sumpta communi altitudine eiusdem hyperbolæ, OVX, altitudine, ut parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, OVX, basi quadrato, OX, ad parallelepipedum sub eadem altitudine, basi autem rectangulo, XOP, ergo omnia quadrata hyperbolæ, ADC, regula, AC, ad omnia rectangula hyperbolæ, OVX,

In answer:

OVX, similia rectangulo, XOP, regula, OX, erunt in ratione composita ex ratione rectanguli sub, MB, HL, ad rectangulum sub, RI, FB, & parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, ADC, & sub quadrato, AC, ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, OVX, basi quadrato, OX, & ex ratione huius parallelepipedum ad parallelepipedum sub eiusdem hyperbolæ, OVX, altitudine basi rectangulo, XOP, quæ duæ ultimæ dictæ rationes componunt rationem parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, ADC, basi quadrato, AC, ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, OVX, basi rectangulo, XOP, ergo omnia quadrata hyperbolæ, ADC, regula, AC, ad omnia rectangula hyperbolæ, OVX, similia rectangulo, XOP, regula, OX, habebunt rationem compositam ex ea, quam habet rectangulum sub, MB, HL, ad rectangulum sub, RI, FB, & ex ea, quam habet parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, ADC, basi quadrato, AC, ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, OVX, basi rectangulo, XOP, quod erat demonstrandum.

THEOREMA XI. PROPOS. XII.

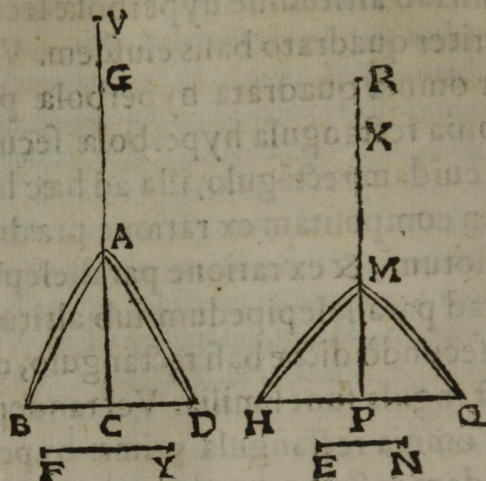
Assumptis quibuscunq; hyperbolis, in unaquaq; regula basi, ostēdemus omnia quadrata unius ad omnia quadrata alterius, habere rationem compositam ex ratione rectanguli sub composita ex sexquialtera transuersi lateris, & axi, vel diametro hyperbolæ primò dictæ, & sub composita ex transuerso latere, & axi, vel diametro hyperbolæ secundò dictæ, ad rectangulum sub composita ex transuersi lateris sexquialtera, & axi, vel diametro hyperbolæ secundò dictæ, & sub composita ex transuerso latere, & axi, vel diametro hy-

hyperbolæ primò dictæ, & ex ratione parallelepipedi sub altitudine hyperbolæ primò dictæ, basi autem quadrato basis eiusdem, ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ secundò dictæ, basi pariter quadrato basis eiusdem. Vel si comparentur omnia quadrata hyperbolæ primò dictæ, ad omnia rectangula hyperbolæ secundò dictæ similia cuidam rectangulo, illa ad hæc habebunt rationem compositam ex ratione prædictorum rectangulorum, & ex ratione parallelepipedi primò dicti ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ secundò dictæ basi rectangulo, cui omnia dicta rectangula sunt similia. Vel tandem si comparentur omnia rectangula primæ hyperbolæ similia cuidam rectangulo ad omnia rectangula secundæ hyperbolæ similia pariter cuidam rectangulo, illa ad hæc habebunt rationem compositam ex ratione parallelepipedi sub altitudine hyperbolæ primò dictæ basi rectangulo, cui omnia eiusdem rectangula sunt similia, ad parallelepipedum sub altitudine secundæ hyperbolæ, basi rectangulo, cui omnia eiusdem rectangula iam dicta sunt similia, & ex ratione, quæ in huius Theorematis supradictis casibus inter illa duo rectangula primò loco exposita fuit.

Sint assumptæ quęcunq; hyperbolæ, BAD, HMQ, circa axes, vel diametros, AC, MP, circa quas sint quoq; triangula, BAD, HMQ, & in basibus, BD, HQ, latus autẽ transversum hyperbolæ, BAD, sit, GA, cuius sexquialtera, VA;

& l.

& latus transuerfum hyperbolæ, HMQ , fit, MX , cuius sexquialtera, MR , sint autem expositæ duæ utcunque rectæ lineæ, FY , EN . Dico omnia quadrata hyperbolæ, BAD , regula, BD , ad omnia quadrata hyperbolæ, HMQ , regula, HQ , habere rationem compositam ex ea, quam habet rectangulum sub, VC , XP , ad rectangulum sub, RP , CG , & ex ea, quæ habet parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, BAD , & sub quadrato, BD , ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, HMQ , basi quadrato, HQ ; quod ostendemus ad modum Propos. 10. Si verò comparentur omnia quadrata hyperbolæ, BAD , ad omnia rectangula hyperbolæ, HMQ , similia rectangulo sub, HQ , EN , ostendemus illa ad hæc habere rationem compositam ex ratione primò dicta inter illa rectangula, & ex ratione parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, BAD , basi quadrato, BD , ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, HMQ , basi rectangulo sub, HQ , EN ; hocq; ostendemus iuxta methodum Propos. antecedentis. Si tandem comparètur omnia rectangula hyperbolæ, BAD , similia rectangulo sub, BD , FY , ad omnia rectangula hyperbolæ, HMQ , similia rectangulo sub, HQ , EN , ostendemus propositum de his hoc pacto: Nam omnia rectangula hyperbolæ, BAD , similia rectangulo sub, BD , FY , ad omnia quadrata eiusdem, BAD , sunt ut rectangulum sub, BD , FY , ad quadratum, BD , .i. ut paral-

parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, BAD, basi rectangulo sub, BD, FY, ad parallelepipedum sub eadem altitudine basi quadrato, BD: pariter omnia quadrata hyperbolæ, BAD, ad omnia rectangula hyperbolæ, HMQ. similia rectangulo sub, HQ, EN, habent rationem compositam ex ratione rectanguli sub, VC, XP, ad rectangulum sub, RP, GC, & parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, BAD, & sub quadrato, BD, ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, HMQ, basi rectangulo sub, HQ, EN, ergo, ex æquo, omnia rectangula hyperbolæ, BAD, similia rectangulo sub, BD, FY, regula, BD, ad omnia rectangula hyperbolæ, HMQ, similia rectangulo sub, HQ, EN, regula, HQ, habebunt rationem compositam ex ratione rectanguli sub, VC, XP, ad rectangulum sub, RP, GC, & ex ratione parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, BAD, basi rectangulo sub, BD, FY, ad parallelepipedum sub eadem altitudine, & basi quadrato, BD, & ex ratione huius parallelepipedum ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, HMQ, basi rectangulo sub, HQ, EN, .i. compositam ex ratione parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, ABD, basi rectangulo sub, BD, FY, ad parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, HMQ, basi rectangulo sub, HQ, EN, quæ erant ostend.

THEOREMA XII. PROPOS. XIII.

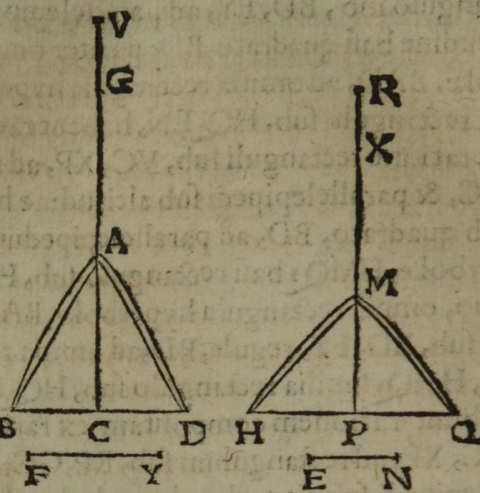
Similium hyperbolarum omnia quadrata, regulis earum basibus, sunt in tripla ratione axium, vel diametrorum earundem.

Sint similes hyperbolæ, BAD, HMQ, earum latera transversa, GA, XM, quorum sint sexquialteræ, AV, MR, in directum axibus, vel diametris, AC, MP, bases, & regulæ sint, BD, HQ. Dico omnia quadrata hyperbolæ, BAD, ad omnia quadrata hyperbolæ, HMQ, esse in tripla ratione eius,
D quam

quam habet, AC,
ad, MP, iungantur,
BA, AD, HM, MQ.

Juxta def.
Apoll. 6.
Con.

Quoniam ergo hy-
perbolæ sunt simi-
les basis, BD, ad,
CA, erit vt basis,
HQ, ad, PM, &
sunt anguli incli-
nationis, AC, ad,
BD, & MP, ad, H
Q, inter se æqua-
les, ergo triângula,
BAD, HMQ, sunt
similia, & ideo oïa

J. Cor. 22.
l. 2.

quadrata eorundem, regulis iisdem, erunt inter se in tripla
ratione laterum homologorum .i. eius, quam habet, BD,
ad, HQ, vel, AC, ad, MP; quia verò quadratum, BC, ad re-
ctangulum, GCA, est vt hyperbolæ, BAD, rectum latus ad

21. primi
Con.

Juxta def.
Cōmand.
& dicta ad
Schol. 28.
l. 1.

transuersum .f. vt rectum latus ad transuersum hyperbolæ,
HMQ, quia illæ sunt similes .f. vt quadratū, HP, ad rectan-
gulum, MPX, ideo quadratum, BC, ad rectangulū, ACG,
erit vt quadratum, HP, ad rectangulum, MPX; quia autem
ratio, quam habet, BC, ad, CA, & BC, ad, CG, componit
rationem quadrati, BC, ad rectangulum, ACG, & item ra-
tio, quam habet, HP, ad, PM, & HP, ad, PX, componit ra-
tionem quadrati, HP, ad rectangulum, MPX, harū autem
rationum componentium ea, quam habet, BC, ad, CA, est
eadem ei, quam habet, HP, ad, PM, ideo reliquæ cōponen-
tium erunt eadem .f. BC, ad, CG, erit vt, HP, ad, PX, est
autem etiam, AC, ad, CB, conuertendo, vt, MP, ad, PH,
ergo, ex æquali, & conuertendo, GC, ad, CA, erit vt, XP,
ad, PM, & diuidendo, GA, ad, AC, erit vt, XM, ad, MP, &
antecedentium dimidia .f. VG, ad, AC, erit vt, RX, ad, MP,
est

est autem eadem, VG, ad, GA, vt eadem, RX, ad, XM, ergo, VG, ad, GC, erit vt, RX, ad, XP, & componendo, VC, ad, CG, erit vt, RP, ad, PX, est autem, VC, ad, CG, vt omnia quadrata hyperbolæ, BAD, ad omnia quadrata trianguli, BAD, &, RP, ad, PX, vt omnia quadrata hyperbolæ, HMQ, ad omnia quadrata trianguli, HMQ, ergo omnia quadrata hyperbolæ, BAD, ad omnia quadrata trianguli, BAD, erūt vt omnia quadrata hyperbolæ, HMQ, ad omnia quadrata trianguli, HMQ, &, permutando, omnia quadrata hyperbolæ, BAD, ad omnia quadrata hyperbolæ, HMQ, erunt vt omnia quadrata trianguli, BAD, ad omnia quadrata trianguli, HMQ, .i. in tripla ratione eius, quam habet, AC, ad, MP, quod ostendere opus erat.

i. huius.

F Cor 1.2.
l 2.

THEOREMA XIII. PROPOS. XIV.

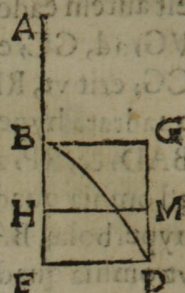
SI exponatur semihyperbola, quæ per axem, vel diametrum integræ sit abscissa, habēs pro basi dimidiam basis integræ hyperbolæ, fiat autem parallelogrammum sub dicta basi, & axi, vel diametro, in angulo ab eisdem contento, sumpta basi pro regula: Omnia quadrata dicti parallelogrāmi ad omnia quadrata trilinei extra hyperbolam constituti, erunt vt idem parallelogrānum ad sui reliquum ab eodem dempta semihyperbola, vna cum excessu, quo dicta semihyperbola superat $\frac{1}{4}$. dicti parallelogrammi, cum $\frac{1}{4}$. parallelogrammi sub tāgente hyperbolam, & axis, vel diametri hyperbolæ ea portione, ad quam reliqua sit, vt integra axis, vel diameter ad eiusdem latus transversum.

D 2

Sit

Sit ergo axis, vel diameter hyperbolæ, BE, cuius dimidia, BED, latus transversum, AB, & in angulo, BED, sub, BE, ED, constitutum parallelogrammum, GE, sit autem, vt, EB, ad, BA, ita, EH, ad, HB, & per, H, ducta, HM, parallela ipsi, ED, quæ fumatur, pro regula, ita vt sit cõstitutum parallelogrammum sub, HB, & sub, BG, quæ erit tãgens hyperbolam in puncto, B. Dico igitur omnia quadrata, BD, ad omnia quadrata trilinei, BGD, esse vt, BD, ad sui reliquum, dempto ab eodem semihyperbola, BED, vna cum excessu, quo ipsa superat $\frac{1}{4}$. dicti parallelogrammi, BD, cum $\frac{1}{6}$. BM. Nam omnia quadrata, BD, ad rectangula sub, BD, & semihyperbola, BED, sunt vt, BD, ad ipsam, BED, rectangula verò sub, BD, & BED, æquantur rectangulis sub, BGD, BED, simul cum omnibus quadratis, BED; ergo omnia quadrata, BD, ad rectangula sub, BGD, BED, cum omnibus quadratis, BED, erunt vt, BD, ad, BED; sunt autem omnia quadrata, BD, ad omnia quadrata, BED, vt, AE, ad cõpositam ex $\frac{1}{2}$. AB, & $\frac{1}{2}$. BE, .i. vt, BE, ad cõpositam ex $\frac{1}{2}$. BH, & $\frac{1}{2}$. HE, quia, AE, BE, proportionaliter diuiduntur in punctis, B, H, .i. vt parallelogrammum, BD, ad cõpositum ex $\frac{1}{2}$. BM, & $\frac{1}{2}$. HD, .i. vt, BD, ad cõpositum ex $\frac{1}{4}$. BD, & $\frac{1}{6}$. BM, ergo omnia quadrata, BD, ad rectangula sub, BGD, BED, erunt vt, BD, ad excessum, quo semihyperbola superat $\frac{1}{4}$. BD, cum $\frac{1}{6}$. BM, erant autem omnia quadrata, BD, ad rectangula sub, BGD, BED, vna cum omnib. quadratis, BED, vt, BD, ad, BED, ergo omnia quadrata, BD, ad rectangula bis sub, BGD, BED, vna cum omnibus quadratis, BED, erunt vt, BD, ad, BED, vna cum excessu, quo, BED, superat $\frac{1}{4}$. BD, cū $\frac{1}{6}$. BM, ergo per conuersionem rationis omnia quadrata, BD, ad omnia quadrata, BGD, erunt vt, BD, ad sui reliquum, ab eodem dempta semihyperbola, BED,

& ex-

& excessu, quo eadem superat $\frac{1}{2}$. BD, & $\frac{1}{2}$. BM, quod erat ostendendum.

SCHOLIUM.

Hanc Propositionem apposui, ut & nonnullas alias inferius, quæ licet supponant quadraturam hyperbolæ iam notam, ut & ipse completè intelligantur, non inutiliter tamen aliquantisper sciri existimavi, ut si alicuius industria illius quadratura in lucem prodeat, illicò & hic appositæ nota fiant; vel è conuersò, ut per hæc aliquando adinuenta statim illius quadratura nobis innotescat; unde cum sciemus, quam rationem habeat, BD, ad semihyperbolam, BED, apprehendemus statim, quam rationem habeant omnia quadrata, BD, ad omnia quadrata trilinei, BGD: Vel è contra, si quando notificabimus, quam rationem habeant omnia quadrata, BD, ad omnia quadrata trilinei, BGD, statim compertum habebimus, quam rationem habeat, BD, ad semihyperbolam, BED, & eius quadratura nota reddetur.

THEOREMA XIV. PROPOS. XV.

Si parallelogrammum, & hyperbolæ fuerint in eadem basi, & circa eundem axim, vel diametrum, regula basi. Omnia quadrata dicti parallelogrammi ad omnia quadrata figuræ compositæ ex hyperbolæ, & alterutro trilineorum extra hyperbolam constitutorum, demptis omnibus quadratis assumpti trilinei, erunt ut dictum parallelogrammum ad inscriptam hyperbolam.

Sit hyperbolæ, CBD, in basi, CD, circa axim, vel diametrum, BE, eius latus transversum, AB, in eadem autem basi, CD, & circa eundem axim, vel diametrum, BE, sit pa-

ral-

THEOREMA XVI. PROPOS. XVII.

IN eadem Prop. 15. figura si intelligamus ductam utrunq; axi, vel diametro, BE, parallelam, RS, fiat autem, ut omnia quadrata, FE, ad omnia quadrata semihyperbolæ, BCE, regula, CD, .i. ut, AE, ad compolitam ex $\frac{1}{2}$. AB, & $\frac{1}{2}$. BE, ita quadratum, CE, ad quadratum, EI, & ut, FE, ad semihyperbolâ, BCE, ita esse supponatur, CE, ad, EV, ubicunq; cadat punctum, V. Dico omnia quadrata, FS, ad omnia quadrata figuræ, RBCS, regula, CD, esse ut quadratum, CD, ad quadratum, SE, quadratum, EI, & rectangulum bis sub, VE, ES.

Omnia .n. quadrata figuræ, RBCS, secantur per, BE, in omnia quadrata, BS, in omnia quadrata semihyperbolæ, BCE, & in rectangula bis sub, BCE, & sub, BS, ad horum ergo singula comparemus omnia quadrata, FS; hæc igitur ad omnia quadrata, BS, sunt ut quadratum, CS, ad quadratum, SE, pariter omnia quadrata, FS, ad omnia quadrata, FE, sunt ut quadratum, SC, ad quadratum, CE, omnia vero quadrata, FE, ad omnia quadrata, BCE, sunt ut quadratum, CE, ad quadratum, EI, ergo, ex æquali, omnia quadrata, FS, ad omnia quadrata, BCE, erunt ut quadratum, CS, ad quadratum, EI; quod serva. Item omnia quadrata, FS, ad rectangula sub, FE, ER, sunt ut quadratum, CS, ad rectangulum, CES, rectangula verò sub, FE, ER, ad rectangula sub, BCE, ER, sunt ut, FE, ad, BCE, .i. ut, CE, ad, VE, .i. sumpta, ES, communi altitudine, ut rectangulum, CES, ad rectangulum, VES, ergo, ex æquo, omnia quadrata, FS, ad rectangula sub, BCE, ER, erunt ut quadratum, CS, ad

D. Cor. 23
1.2.

14. l. 26

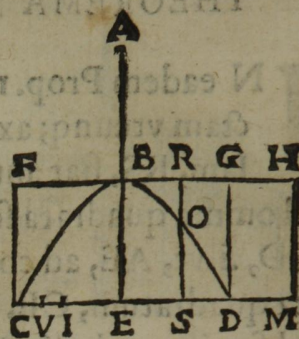
Coroll. 1.
26. l. 26

re-

rectangulum, VES, ad eadem
verò bis sumpta, vt quadratum,
CS, ad rectangulum bis sub, VE

D. Cor. 13
l. 2.

S; ergo, consequentibus simul
collectis, omnia quadrata, FS,
ad omnia quadrata, BS, ad om-
nia quadrata, BCE, & ad rectan-
gula bis sub, BCE, ER, idest ad
omnia quadrata figuræ, RBCS,
erūt vt quadratum, CS, ad qua-
dratum, SE, quadratum, EI, & rectangulum bis sub, VE, ES;
qua methodo similiter ostendemus omnia quadrata, FD, ad
omnia quadrata figuræ, GBCD, esse vt quadratum, CD, ad
quadratum, DE, quadratum, EI, & rectangulum bis sub,
VE, ED; & similiter omnia quadrata, FM, ad omnia qua-
drata figuræ, HBCM, esse vt quadratum, CM, ad quadra-
tum, ME, quadratum, EI, & rectangulum bis sub, VE, EM,
quod ostendere opus erat,

THEOREMA XVII. PROPOS. XVIII.

IN eadem Prop. 15. figura ostendemus omnia
quadrata figuræ, HBCM, demptis omnibus
quadratis figuræ, HBDM, regula eadem re-
tēta, ad omnia quadrata figuræ, GBCD, demptis
omnibus quadratis trilinei, BGD, esse vt compo-
sita ex, CM, MD, ad, DC.

Hoc Theorema demonstrabitur methodo Sect. 2. Co-
rollarij 29. Prop. 34. Lib. 3. quod similiter quacunq; figu-
ra existente, CBD, dummodo, BE, sit communis axis eius,
&, FD, facile colligemus.

THEO-

IN eadem Prop. 15. figura ostendemus omnia quadrata, BCE, regula, CD, ad omnia quadrata figuræ, GBCD, demptis omnibus quadratis trilinei, BGD, esse vt quadratum, IE, ad rectangulum sub, CD, & dupla, VE.

Nā omnia quadrata, BCE, ad omnia quadrata, FE, sunt vt quadratum, IE, ad quadratum, EC, item omnia quadrata, FE, ad omnia quadrata, FD, sunt vt quadratum, EC, ad quadratum, CD, & tandem omnia quadrata, FD, ad omnia quadrata figuræ, GBCD, demptis omnibus quadratis trilinei, BGD, sunt vt, FD, ad hyperbolam, CBD, .i. vt, CE, ad, EV, vel vt, CD, ad duplam, VE, vel vt quadratum, CD, ad rectangulum sub, CD, & dupla, VE, ergo, ex æquali, omnia quadrata semihyperbolæ, BCE, ad omnia quadrata figuræ, GBCD, demptis omnibus quadratis trilinei, BGD, erunt vt quadratum, EI, ad rectangulum sub, CD, & dupla, VE, quod erat demonstrandum.

9. l. 23

15. huius.

COROLLARIUM.

Quia vero omnia quadrata figuræ, GBCD, demptis omnibus quadratis trilinei, BGD, ad omnia quadrata fig. HECM, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMD, ostensum sunt esse, vt, CD, ad, DMC, .i. sumpta communi altitudine dupla, VE, vt rectangulum sub, CD, & dupla, VE, ad rectangulum sub, CMD, & dupla, VE, idè etiam, ex æquali, omnia quadrata, BCE, ad omnia quadrata figuræ, HECM, demptis omnibus quadratis figuræ, BHMD, erunt vt quadratum, EI, ad rectangulum sub, CMD, & dupla, VE.

18. huius.

E

SCHO

Hæc, & similia possumus circa hyperbolam, eiusque portiones contemplari, quorum plurima Lectoris industria examinanda relinquo, tum ad nimiam prolixitatem evitandam, tum etiam, quia hæc Theoremata, minus forte reliquis iucunda erunt, cum completa eorum notitia in suppositione eiusdem hyperbola quadratura deficiat; si quis tamen adhuc voluerit Alia circa eandem contemplari, methodum tenere poteris Lib. 2. & 3. à me prosequutam, mihi verò post hyperbolarum speculationem ad oppositas sectiones, & coniungatas Apollonij opportunè videatur transseundum.

THEOREMA XIX. PROPOS. XX.

Si ad axim, vel diametrum vtriusque oppositarum sectionum ordinatim applicentur rectæ lineæ in easdem terminatæ, ita ut abscissæ per easdē ab axibus, vel diametris versus vertices sint æquales, erunt istæ applicatæ parallelogrammi opposita latera, quod parallelogrammum si cōpleatur, regula applicatarum altera sumpta, omnia quadrata parallelogrammi cōstituti ad reliquum, demptis ab iisdem omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum iam per dictas ordinatim applicatas constitutarum, erunt ut rectangulum sub composita ex transverso latere, & axi, vel diametro alterutrius oppositarum hyperbolarum, & sub composita ex hoc axi, vel diametro, & $\frac{1}{2}$. transversi lateris, ad rectangulum bis sub $\frac{1}{2}$. transversi lateris, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. eiusdem transversi lateris,

& axi,

& axi, vel diametro alterutrius oppositarum hyperbolarum, cum $\frac{1}{4}$. quadrati eiusdem axis, vel diametri.

Sint oppositæ sectiones, AMC, BND, quarum latus transversum sit, NM, communis axis, vel diameter earundem, ad quam hinc inde productam ordinatim applicetur, BD, AC, in sectiones terminatæ, abscindentes versus vertices, N, M, axes, vel diametros, FN, ME, hyperbolarum, BND, AMC, (quas pariter oppositas voco) quæ sint inter se æquales, iunganturque, BA, DC, & sit, O, cætrum oppositarum sectionum, BND, AMC: Quoniam ergo, FN, ME, sunt æquales, erunt etiam æquales, BD, AC, & sunt æquidistantes, quia ad eandem diametrum, vel axim, FE, sunt ordinatim applicatæ, ergo, BA, DC, erunt æquidistantes, & BC, parallelogrammum. Dico ergo (regula sumpta altera applicatarum, AC, BD, vt, AC,) omnia quadrata, BC, ad reliquum eorundem demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, BND, AMC, esse vt rectangulum, NEO, ad rectangulum, NOE, bis, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, EM. Ducatur per, M, O, puncta parallelæ, AC, ipsæ, VS, TR, igitur, TR, tanget sectionem, AMC, & sunt parallelogramma, TC, VC, VD: Omnia ergo quadrata parallelogrammi, VC, ad omnia quadrata hyperbolæ, AMC, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata, VC, ad omnia quadrata, TC, i. ex ratione, OE, ad, EM, & ex ratione omnium quadratorum, TC, ad omnia quadrata hyperbolæ, AMC, idest ex ea, quam habet, NE, ad compositam ex,

E 2

OM,

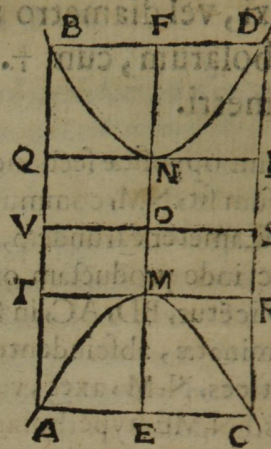
Elicitur
ex 19 Pri.
Con.

17 Primi
Con

Defin. 12.
l. 1.
10 l. 2.

1. huius.

OM, & $\frac{1}{4}$. ME, istae duae rationes
autem .f. quam habet, OE, ad, E
M, & NE, ad compositam ex, O
M, & $\frac{1}{4}$. ME, componunt ratio-
nem rectanguli sub, NE, EO, ad
rectangulum sub, EM, & sub com-
posita ex, OM, & $\frac{1}{4}$. ME, ergo
omnia quadrata, VC, ad omnia
quadrata hyperbolae, AMC, sunt
vt rectangulum, NEO, ad rectan-
gulum sub, EM, & sub composita
ex, OM, & $\frac{1}{4}$. ME, quod est aequa-
le rectangulis sub, OM, & ME, &
sub $\frac{1}{4}$. ME, & sub, ME, .i. rectangulo, OME, cum $\frac{1}{4}$. qua-
drati, ME; quia vero rectangulum, NEO, aequatur rectan-
gulo, NOE, cum quadrato, OE, quadratum vero, OE, aequa-
tur quadratis, EM, MO, cum rectangulis bis sub, EMO, ideo
si ab his dempseris semel rectangulum, EMO, remanebit de
quadrato, OE, rectangulum, EMO, cum quadratis, EM, MO,
rursus si dempseris $\frac{1}{4}$. quadrati, EM, a quadrato, EM, rema-
nebunt $\frac{3}{4}$. quadrati, EM, rectangulum, EMO, cum quadra-
to, MO, rectangulum vero, EMO, cum quadrato, OM, aequa-
tur rectangulo, EOM, vel, EON, quod collectum simul cum
 $\frac{3}{4}$. quadrati, EM, est residuum, quod remanet detracto re-
ctangulo, EMO, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, EM, a quadrato, EO, er-
go detracto rectangulo, EMO, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, EM, a qua-
drato, EO, iuncto rectangulo, EON, .i. a rectangulo, NEO,
remanent duo rectangula, NOE, cum $\frac{3}{4}$. quadrati, ME; quia
ergo ostensum est omnia quadrata, VC, ad omnia quadra-
ta hyperbolae, AMC, esse vt rectangulum, NEO, ad rectan-
gulum, OME, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, ME, ideo, per conuersio-
nem rationis, omnia quadrata, VC, ad reliquum, demptis
ab iisdem omnibus quadratis hyperbolae, AMC, erunt vt
rectangulum, NEO, ad rectangulum bis sub, NOE, cum $\frac{3}{4}$.
qua-

4. Sec. E-
lem.

quadrati, EM. Eodem pacto, si ducamus per, N, ipsam, QP, parallelam ipsi, BD, quæ erit tangens sectionem, BND, in puncto, N, ostendemus omnia quadrata, BS, ad reliquum, deptis omnibus quadratis hyperbolæ, BND, (sumptis medijs omnibus quadratis, BP,) esse vt rectangulum, MFO, ad rectangulum bis sub, MOF, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, FN, .i. vt rectangulum, NEO, ad rectangulum bis sub, NOE, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, EM, nam, EM, est æqualis, NF, & ideo etiam, EN, æqualis, MF, & EO, pariter est æqualis ipsi, OF. Tandem vt vnum ad vnum, ita omnia ad omnia .i. vt omnia quadrata, BS, ad reliquum, deptis omnibus quadratis hyperbolæ, BND, .i. vt rectangulum, MFO, ad rectangulum bis sub, MOF, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, FN, ita omnia quadrata, BC, ad reliquum, deptis ab eisdem omnibus quadratis hyperbolarum oppositarum, AMC, BND, est autem, vt rectangulum, MFO, ad rectangulum bis sub, MOF, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, FN, ita rectangulum, NEO, ad rectangulum bis sub, NOE, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, EM, ergo omnia quadrata, BC, ad reliquum deptis ab iisdem omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, AMC, BND, erunt vt rectangulum sub, NEO, ad rectangulum bis sub, NOE, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, ME, quod ostendere opus erat.

THEOREMA XX. PROPOS. XXI.

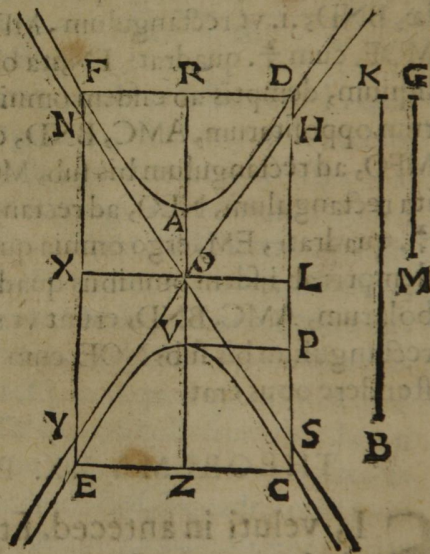
SI, veluti in anteced. sit parallelogrammum habens opposita latera, quæ sint ad diametrum transuersam oppositarum sectionum ordinatim applicata, quæq; oppositarum hyperbolarum sint bases, insuper describantur earum asymptoti, & regula sit latus transuersum, constituti parallelogrammi omnia quadrata ad omnia quadrata figuræ, quæ continetur lateribus parallelogram-

mi

mi iam dicti, lateri transuerso parallelis, & portionibus oppositarum sectionum inter eadem latera comprehensis, erunt vt quadratum vniuscuiusvis laterum dicti parallelogrammi lateri transuerso æquidistantiū ad quadratū lateris transuersi, vna cū $\frac{1}{4}$ quadrati portionis dicti lateris eiusdē parallelogrammi, quæ inter asymptotos inclusa manet.

Sint oppositæ sectiones, FAD, EVC, quarum latus transuersum, AV, centrum, O, per quod transeant earū asymptoti, YOH, NOS, sit autem, veluti in anteced. Prop. constitutū parallelogrammum, FC, cuius opposita latera, FD, EC, sint ad axim, vel diametrū, AV, in eadem productam, ordinatim applicata, erunt, DC, FE, ipsi, AV, æquidistates, sint earū portiones inter asymptotos cōclusæ, HS, NY, regula sit, AV. Dico ergo omnia

quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, idest figuræ conclusæ inter latera, FE, DC, & oppositarū sectionū portiones inter eadem manentes, quæ sunt, FAD, EVC, esse vt quadratum, DC, vel, FE, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$ quadrati, HS, vel, NY. Per puncta ergo, O, V, ducantur, XL, VP, ad ipsam, AV, ordinatim applicatæ, erit igitur, XL, secunda diameter, & VP, tanget sectionē, EVC. Quoniam

niam ergo rectangulum, HCS, æquatur quadrato, OV, idest quadrato, LP, rectangulum verò, HCS, æquatur rectangulo, LSC, bis vna cum quadrato, SC, idest rectangulū, LSC, bis vna cum quadrato, SC, erit æquale quadrato, LP; eodem pacto si intelligamus ipsi, LC, æquidistantem vteunq; ductam intra parallelogrammum, OP, vsq; ad sectionem, VC, productam, ostendemus rectangulum bis sub eius portionibus inter, OL, OS, & inter, OS, & sectionem, VC, conclusis, vna cum quadrato eius, quæ inter, OS, & sectionem, VC, clauditur, æquari quadrato eius, quæ manet inter, OL, VP, & sic de reliquis cōsimiliter sumptis; vnde patebit tandem rectangula sub triangulo, LOS, & figura, OVCS, bis sumpta, vna cum omnibus quadratis figuræ, OVCS, æquari omnibus quadratis, OP, regula, AV, iam supposita, quia ergo omnia quadrata, CO, ad omnia quadrata, OP, sunt vt

11. Secūda.
Con.

9. l. 2.

quadratum, ZO, ad quadratum, OV, idest pariter omnia quadrata, OC, ad rectangula sub triangulo, LOS, & figura, OVCS, bis, vna eū omnibus quadratis figuræ, OVCS, erunt vt quadratum, ZO, ad quadratum, OV; quod serua.

Insuper omnia quadrata, CO, ad omnia quadrata parallelogrammi, SO, si compleretur, essent vt quadratum, CL, ad quadratum, LS, sunt autem omnia quadrata trianguli, OLS, $\frac{7}{4}$. omnium quadratorum parallelogrammi, SO, ergo omnia quadrata, CO, ad omnia quadrata trianguli, LOS, erunt vt quadratum, CL, ad $\frac{7}{4}$. quadrati, LS; & quoniam ostensum est omnia quadrata, CO, ad rectangula bis sub triangulo, LOS, & figura, OVCS, vna cum omnibus quadratis figuræ, OVCS, esse vt quadratum, ZO, vel, CL, ad quadratum, OV, idest omnia quadrata, CO, ad rectangula bis sub triangulo, LOS, & figura, OVCS, vna cum omnibus quadratis tum figuræ, OVCS, tum trianguli, OLS, .i. omnia quadrata, CO, ad omnia quadrata figuræ, OLCV, erunt vt quadratum, CL, ad quadratum, OV, vna cum $\frac{7}{4}$. quadrati, LS, & antecedentium dupla .i. omnia quadrata, XC,

11. 202.

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

11. 21. 20

ad omnia quadrata figure, EVCLX, erunt vt quadratū, CL, ad quadratum, OV, cū $\frac{1}{4}$. quadrati, LS, & adhuc istorum quadrupla .s. omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, erunt vt quadratū, CL, ad quadratum, OV, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, LS, vel vt istorum quadrupla, scilicet, vt quadratum, CD, ad quadratum, AV, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HS, vel, NY, quod ostendere opus erat.

9. l. 20

Alioquin supradictam rationem explicare.

Dico omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, esse vt quadratum, RZ, compositæ ex transuerso latere, AV, & axibus, vel diametris oppositarum hyperbolarum, FAD, EVC, ad quadratum, AV, vna cum rectangulo sub, AZ, & sexquiertia, ZV. Nam ostensum est eadem esse, vt quadratum, CL, vel, ZO, ad quadratum, OV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, LS, & quoniam rectangulum, CSD, cum quadrato, SL, est æquale quadrato, CL, vel, ZO, rectangulum autem, CSD, est æquale quadrato, OV, idè quadratū, LS, erit æquale reliquo quadrato, ZO, dempro quadrato, OV, .i. erit æquale rectangulo sub, OVZ, bis, vna cum quadrato, VZ, .i. rectangulo sub, AVZ, semel cum quadrato, VZ, .i. rectangulo sub, AZV, & idè $\frac{1}{4}$. quadrati, LS, erit æquale $\frac{1}{4}$. rectanguli sub, AZ, ZV, .i. erit æquale rectangulo sub, AZ, & $\frac{1}{4}$. ZV, & idè omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, erunt vt quadratum, ZO, ad quadratum, OV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, LS.

5. Sec. Ele.

Elicitur
ex 11. sec.
Con. auxi-
lio 16. pri.
Con.

dratum, OV, cum rectangulo sub, AZ, & $\frac{1}{4}$. ZV, .i. vt horum quadrupla, nempe, vt quadratum, RZ, ad quadratum, AV, cum rectangulo sub, AZ, & $\frac{1}{4}$. ZV, .i. sub, AZ, & sexquitercia, ZV, quæ ratio sic proponebatur explicanda, quæque, vt libet, retineri poterit.

COROLLARIUM.

Hinc patet quadratum dimidia eius, qua lateri transuerso oppositarum sectionum æquidistantur ducitur, subtenditurque angulo, qui deinceps est angulo sub asymptotis comprehenso, sectiones continenti, æquale esse rectangulo sub composita ex latere transuerso, & axi, vel diametro alterutrius constitutarum hyperbolarum per ordinatim applicatas à punctis, quibus dicta subtensa incidit, producta, ipsis oppositis sectionibus, & sub eodem axi, vel diametro, quod patet, veluti ostensum est quadratum, SL, æquari rectangulo, AZV.

THEOREMA XXI. PROPOS. XXII.

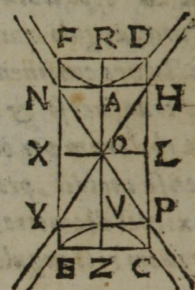
SI per vertices oppositarum sectionum rectæ lineæ ordinatim ad eorum axim, vel diametrum applicentur vsque ad asymptotos productæ, quarum extrema ad easdem partes sumpta iungantur rectis lineis, iungentesque vsque ad oppositas sectiones producantur, erunt istæ parallelogrammi opposita latera, quod parallelogrammum si compleatur, regula existente latere transuerso: Omnia quadrata constituti parallelogrammi erunt sexquialtera omnium quadratorum figuræ comprehensæ sub lateribus dicti parallelogrammi lateri transuerso æquidistantibus, & sub oppositarum

F

sectio-

ectionum portionibus inter eadem latera cōclu-
sis: Omnia verò quadrata dictæ figuræ erunt qua-
drupla omnium quadratorum triangulorum, qui
sub asymptotis, & iisdem inclusis portionibus la-
terum parallelogrammi, transuerso lateri æquidi-
stantium continentur.

Sint oppositæ sectiones, FAD, EVC, quarum latus trās-
uersum sit, AV, centrum, O, asymptoti in-
definitè producti, NP, HY, per puncta au-
tem, AV, sint ductæ ordinatim, NH, YP,
productæ vsq; ad asymptotos, in punctis,
N, H, Y, P, ipsis incidentes, quæ sectiones
tangent, deinde iunctis, NY, HP, produ-
cantur ipsæ iungentes vsq; ad sectiones il-
lis in punctis, F, E, C, D, occurrentes, iun-
ganturque, FD, EC, & per, O, ad ipsam,
AV, ordinatim applicetur, XL, incidens,
FE, in, X, & DC, in, L, quæ erit secunda diameter, & pro-
ducatur, AV, indefinitè incidens ipsis, FD, EC, in punctis,
R, Z, erit ergo, FC, parallelogrammum, nam rectangulum,
YFN, .i. rectangulum, ENF, est æquale quadrato, AO, idest
rectangulo, CHD, item quadratum, NX, est æquale qua-
drato, HL, & ideo rectangulum, ENF, cum quadrato, NX,
.i. quadratum, XF, erit æquale rectangulo, CHD, cū qua-
drato, LH, .i. quadrato, LD, & ideo, XF, erit æqualis ipsi,
LD, & eius dupla, FE, æqualis duplæ, CD, & eidem paral-
lela, vnde, FD, erit, EC, parallela, & ambæ ordinatim ad
axim, vel diametrum, RZ, ordinatim applicatæ, & ideo in,
R, Z, bifariam sectæ, & FC, erit parallelogrammum, sit re-
gula latus transuersum, AV. Dico nunc omnia quadrata
parallelogrammi, FC, esse sexquialtera omnium quadrato-
rum figuræ, FADCVE; & hæc esse quadrupla omnium qua-
dra-

37. Secun.
Con.

31. Secun.
Con.

7. Sec. Ele.

dratorum triangulorum, NOY, HOP; nam omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, ostensa sunt esse, vt quadratum, DC, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HP, est autem quadratum, HP, æquale quadrato, AV, & ideo sunt, vt quadratum, DC, ad quadratum, HP, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HP, vel vt quadratum, RZ, ad quadratū, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, AV. Producantur nunc asymptoti, NP, HY, versus, EC, cui productæ incidant in S, I, est ergo rectangulum, SEI, æquale quadrato, YV, .i. quadrato, EZ, & ideo rectangulum, SEI, cum quadrato, EZ, duplū est quadrati, EZ, vel quadrati, YV, est autem rectangulū, SEI, cum quadrato, EZ, æquale quadrato, SZ, & ideo quadratū, SZ, duplum est quadrati, YV, est autem, vt quadratum, SZ, ad quadratum, YV, ita quadratum, ZO, ad quadratum, OV, ergo quadratum, ZO, erit duplum quadrati, OV, vel eorum quadrupla .i. quadratum, ZR, duplum quadrati, AV; quia verò dictum est omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, esse vt quadratum, RZ, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, AV, .i. vt quadratum, RZ, ad $\frac{5}{4}$. quadrati, AV, & est quadratum, RZ, duplū quadrati, AV, ideo quadratum, RZ, erit $\frac{5}{2}$. quadrati, AV, ergo quadratū, RZ, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, AV, erit vt $\frac{5}{2}$. ad $\frac{5}{4}$. .i. vt 6. ad 4. .i. in ratione sexquialtera, ergo omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, erunt in ratione sexquialtera.

Igitur conuertendo omnia quadrata figuræ, FADCVE, ad omnia quadrata, FC, erunt in ratione subsexquialtera, .i. vt 4. ad 6. sunt autem omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata, NP, vt quadratum, ZR, ad quadratum, AV, idest dupla .i. vt 6. ad 3. & omnia quadrata, NP, sunt tripla omnium quadratorum triangulorum, NYO, OHP, .i. sunt ad illa, vt 3. ad 1. ergo, ex æquali, omnia quadrata figuræ, FADCVE, ad omnia quad. triangulorum, NYO, OHP, erunt vt 4. ad 1. .i. eorum quadrupla, quæ erant ostendenda.

F 2

CO-

Quoniam verò in Propos. antec. ostensum est, ac in eius figura, omnia quadrata, FC , ad omnia quadrata figura, FAD , $DCVE$, esse ut quadratum, DC , ad quadratum, AV , cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HS , & quia omnia quadrata, ZL , ad omnia quadrata trianguli, OSL , vel eorum quadrupla. s. omnia quadrata, RC , ad omnia quadrata trianguli, SOH , ostensa sunt esse, ut quadratum, CL , ad $\frac{1}{4}$. quadrati, LS , vel ut quadratum, CD , ad $\frac{1}{4}$. quadrati, HS , & sic eorum dupla. s. ut quadratum, LC , ad $\frac{1}{2}$. quadrati, SH , ita omnia quadrata, FC , ad omnia quadrata triangulorum, NOT , HOS , erant autem omnia quadrata, FC , ad omnia quadrata figura, $FADCFE$, ut quadratum, DC , ad quadratum, AV , cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HS , ergo omnia quadrata, FC , ad reliquum, demptis omnibus quadratis triangulorum, NOT , HOS , ab omnibus quadratis figurae, $FADCFE$, erunt ut quadratum, DC , ad quadratum, AV ; & ideo in presenti Propos. omnia quadrata, FC , ad omnia quadrata figura, FAD , CFE , demptis ab iisdem omnibus quadratis triangulorum, NOT , HOP , erunt ut quadratum, RZ , ad quadratum, AV , i. dupla.

COROLLARIUM II.

Ex præcedenti deductum.

Patet etiam nos posse inuenire parallelogrammum circumscriptum sectionibus oppositis, veluti, FC , id est ita quod eius duo opposita latera sint bases oppositarum hyperbolarum & reliqua duo latera transversa parallela, quod sumatur pro regula, ita inquam, ut omnia quadrata descripti parallelogrammi ad omnia quadrata figura dictis lateribus, quæ transverso lateri æquidistant, & ab iisdem sectionum oppositarum inclusis portionibus comprehense, demptis omnibus quadratis triangulorum sub asymptotis, & ab iis inclusis portionibus laterum parallelogrammi transverso lateri æquidistantium, habeant datam rationem, dummodo ea sit maior

sis

est inaequalitatis: Si in figura Propos. 21. data ratio maioris inaequalitatis, quam habet, KB, ad, GM, & supponatur ducta fuisse, FE, aequidistantem lateri transverso, AV, ita ut quadratum, FE, ad quadratum, AV, sit ut, KB, ad, GM, & constructa fuisse figuram, velut ibi factum est, patet igitur, quia omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata figurae, FADCKE, sunt ut quadratum, FE, ad quadratum, AV, ex Coroll. antec. demptis tamen ab omnibus quadratis dictae figurae, omnibus quadratis triangulorum, NOY, HOS, quod ideo ad eadem erunt in ratione data .s. in ea, quam habet, KB, ad, GM.

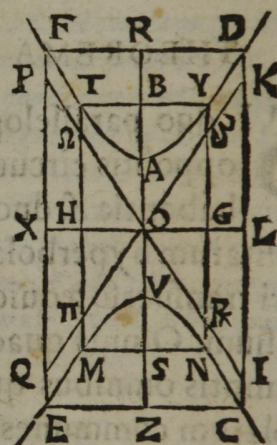
THEOREMA XXII. PROPOS. XXIII.

SI duo parallelogramma utcumq; sectionibus oppositis circumscripta fuerint modo solito, habentia .s. duo opposita latera, quae sint oppositarum hyperbolarum bases, & reliqua duo lateri transverso aequidistantia, regula vna dictarum basium: Omnia quadrata vnius parallelogrammi, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum communes cum eo bases habentium, ad omnia quadrata alterius parallelogrammi, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum communes cum eo bases habentium, erunt ut parallelepipedum sub altitudine axi, vel diametro vnius hyperbolarum, cuius est communis basis cum parallelogrammo primo dicto, basi rectangulo sub dimidia transversi lateris, & sub composita ex eadem dimidia, & axi, vel diametro dictae hyperbolae, vna cum .s. quadrati eiusdem axis, vel diametri, ad parallelepipedum sub altitudine axi,

vel

vel diametro hyperbolæ, cuius est communis basis cum parallelogrammo secundò dicto, basi rectángulo sub dimidia transuersi lateris, & sub composita ex eadem dimidia, & axi, vel diametro hyperbolæ postremò dictæ, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati eiusdem axis, vel diametri.

Sint oppositis sectionibus, FAD, EVC, quorū latus transuersum, AV, centrum, O, circumscripta parallelogrāma utcunque, FC, TN, quorum duo opposita latera sint bases oppositarū hyperbolarum, FD, EC, nempe hyperbolarum, FAD, EVC, & TY, MN, hyperbolarum, TAY, MVN, nempe sint ad axim, vel diametrum transuersam, AV, ordinatim applicata, & reliqua latera ad secundū axim, vel diametrum, quæ sit, XL, pariter ordinatim applicata, regula autem vna dictarum basium, vt, EC. Dico ergo omnia quadrata, FC, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, FAD, EVC, ad omnia quadrata, TN, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, TAY, MVN, esse vt parallelepipedum sub altitudine, ZV, basi rectángulo, VOZ, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, ZV, ad parallelepipedum sub altitudine, SV, basi rectángulo, VOS, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, SV: Omnia .n. quadrata, FC, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, FAD, EVC, ad omnia quadrata, TN, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, TAY, MVN, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata, FC, demptis omnibus quadratis

dratis oppositarum hyperbolarum, FAD, EVC, ad omnia quadrata, FC, & ex ratione horū ad omnia quadrata, TN, & ex ratione istorum ad omnia eorundem quadrata, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, TAY, MVN; verum omnia quadrata, FC, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, FAD, EVC, ad omnia quadrata, FC, sunt vt rectangulum, AOZ, bis, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, ZV, ad rectangulum, AZO: Omnia item quadrata, FC, ad omnia quadrata, TN, habēt rationem compositam ex ratione, FE, ad, TM, vel, EX, ad, MH, siue, ZO, ad, OS, & ex ratione quadrati, EC, ad quadratū, MN, siue rectanguli, AZV, ad rectangulum, ASV: Tandem omnia quadrata, TN, ad eadem demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, TAY, MVN, sunt vt rectangulum, ASO, ad rectangulum, AOS, bis, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, SV, habemus ergo has quatuor rationes primò dictam rationem cōponentes .f. rationem rectanguli, AOZ, bis, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, VZ, ad rectangulum, AZO, rationem, ZO, ad, OS, rationem rectanguli, AZV, ad rectangulum, ASV, & tandem rationem rectanguli, ASO, ad rectangulum, AOS, bis cum $\frac{2}{3}$. quadrati, SV, harum autem rationum illa, quam habet rectangulum, AZV, ad rectangulum, ASV, cōponitur ex ratione, ZV, ad, VS, & ex ratione, ZA, ad, AS, habemus ergo quinque rationes cōponentes rationem primò dictam, sit igitur primo loco disposita ratio, quam habet rectangulum bis sub, AOZ, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, ZV, ad rectangulum, AZO; si rursus assumamus ex ceteris quatuor rationibus eam, quam habet, ZA, ad, AS, vel (sumpta, ZO, communi altitudine) quam habet rectangulū, AZO, ad rectangulum sub, ZO, AS, quæ habeatur secundo loco; & insuper si ex ceteris tribus rationibus sumamus, quam habet, ZO, ad, OS, vel (sumpta, AS, communi altitudine) quam habet rectangulum sub, ZO, AS, ad rectangulum, ASO, quæ sit posita tertio loco, & tandem si teneamus quarto loco eam, quam

20. huius.

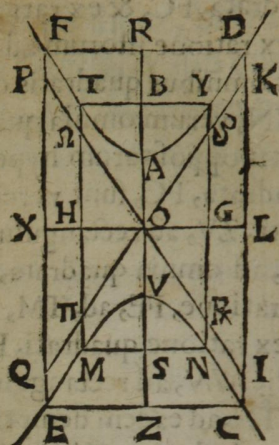
Defn. 12.
l. 1.

20. huius.

quam habet rectangulum, ASO, ad rectangulum sub, AOS, bis, $\frac{2}{3}$. quadrati, SV, habebimus has quatuor hoc ordine dispositas consequenter rationes .s. ratione rectanguli sub, AOZ, bis cum $\frac{2}{3}$. quadrati, ZV, ad rectangulum, AZO, rationem huius ad rectangulum sub, AS, OZ, rationem huius ad rectangulum, ASO, & tandem ratione huius ad rectangulum, AOS, bis, vna cum $\frac{2}{3}$. quadrati, SV, quae component rationem primae ad ultimam .s. eam,

Defin. 12.
p. 1.

quam habet rectangulum, AOZ, bis vna cum $\frac{2}{3}$. quadrati, ZV, ad rectangulum, AOS, bis, vna cum $\frac{2}{3}$. quadrati, SV, vel quam habent horum dimidia .s. rectangulum, AOZ, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, ZV, ad rectangulum, AOS, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, SV, illas ergo quatuor rationes in solam hanc redeimus; huic si iungamus eam, quam habet, ZV, ad, VS, quae erat quinta ratio, quae residua erat, componetur ex dictis quinque rationibus haec sola .s. quam habet parallelepipedum sub altitudine, ZV, basi rectangulo, AOZ, vel, VOZ, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, ZV, ad parallelepipedum sub altitudine, SV, basi rectangulo, AOS, vel, VOS, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, SV, quae erit ea, quam habebunt omnia quadrata, FC, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, FAD, EVC, ad omnia quadrata, TN, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, TAY, MVN, quod &c.

THEOREMA XXIII. PROPOS. XXIV.

IN eadem antecedentis figura, regula sumpta, DC, ostendemus omnia quad. fig. FADCVE,
ad

ad omnia quadrata figuræ, TAYNVN, esse ut parallelepipedum sub, XL, & quadrato, RZ, cum duplo quadrati, AV, ad parallelepipedum sub, HG, & quadrato, BS, cum duplo quadrati, AV.

Omnia namque quadrata figuræ, FADCVE, ad omnia quadrata figuræ, TAYNVN, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata figuræ, FADCVE, ad omnia quadrata, FC, .i. ex ratione quadrati, AV, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, KI, (que sit portio, DC, capta inter asymptotos, qui sint, PI, KQ, ducti per, O, secantes, YN, in, & B, FE, in, P, Q, & TM, in, Q, N, ad quadratum, DC, & ex ratione omnium quadratorum, FC, ad omnia quadrata, TN, que est composita ex ea, quam habet quadratum, DC, ad quadratum, YN, & ex ea, quam habet, EC, ad, MN, & tandem ex ratione omnium quadratorum, TN, ad omnia quadrata figuræ, TAYNVN, .i. ex ratione quadrati, YN, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, & B, porro ex his rationibus componentibus ea, quam habet quadratum, AV, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, KI, ad quadratum, DC, item quadratum, DC, ad quadratum, YN, & quadratum, YN, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, & B, componunt rationem quadrati, AV, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, KI, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, & B, vel, triplicatis terminis, componunt rationem trium quadratorum, AV, cum quadrato, KI, ad tria quadrata, AV, cum quadrato, & B, vel componunt rationem trium quadratorum, OV, cum quadrato, LI, ad tria quadrata, OV, cum quadrato, GB; quadratum autem, LI, est æquale rectangulo, OVZ, bis cum quadrato, VZ, & quadratum, GB, æquale rectangulo, OVS, bis cum quadrato, VS; nam rectangulum, KCI, ex Prop. 11. Lib. 2. Conicorum æquatur quadrato, OV, & idem rectangulum, KCI, cum quadrato, II, æquatur quadrato, LC, vel quadrato, OZ, unde quadratum, LI, remanet æquale rectangulo sub, OVZ, bis cum

21. huius.

21. 1. 2.

21. huius.

Defin. 12.
l. 1.

G

qua-

quadrato, VZ; & sic etiam quadratum, GB, concludetur
 æquale esse rectangulo bis sub, OVS, cum quadrato, VS;
 componunt ergo rationem trium quadratorum, OV, cum
 rectangulo, OVZ, bis & quadrato, VZ, .i. duorum quadrato-
 rum, OV, cum quadrato, OZ, ad tria quadrata, OV, cum
 rectangulo, OVS, bis & quadrato, VS, .i. ad duo quadrata,
 OV, cum quadrato, OS, hæc autem ratio simul cum ea, quæ
 remansit .i. cum ratione, EC, ad, MN, componit rationem
 parallelepipedum sub, EC, & basi quadrato, ZO, cum duplo
 quadrati, OV, ad parallelepipedum sub, MN, & basi quadra-
 to, SO, cum duplo quadrati, OV; vel parallelepipedum sub,
 XL, basi quadrato, RZ, cum duplo quadrati, AV, ad paral-
 lelepipedum sub, HG, basi quadrato, BS, cum duplo qua-
 drati, AV, quod nobis erat ostendendum.

THEOREMA XXIV. PROPOS. XXV.

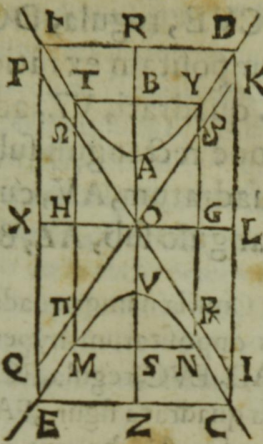
IN eadem figura Prop. 23. ostendemus omnia
 quadrata figuræ, FADCVE, (regula eadem,
 AV,) demptis omnibus quadratis triangulo-
 rum, KOI, POQ, ad omnia quadrata figuræ, TA
 YNVM, demptis omnibus quadratis triangulo-
 rum, & OB, OPI, esse vt, EC, ad, MN, vel, XL, ad,
 HG, qui sunt secundi axes, vel diametri.

Nam omnia quadrata figuræ, FADCVE, demptis om-
 nibus quadratis triangulorum, KOI, POQ, ad omnia qua-
 drata figuræ, TAYNVM, demptis omnibus quadratis trian-
 gulorum, & OB, OPI, habet rationem compositam ex ra-
 tione omnium quadratorum figuræ, FADCVE, demptis
 omnibus quadratis triangulorum, KOI, POQ, ad omnia
 quadrata, FC, .s. ex ratione quadrati, AV, ad quadratum,
 DC, item ex ratione omnium quadratorum, FC, ad omnia

qua-

Coroll. 1.
 22. huius.

quadrata, TN, quæ est composita ex ratione quadrati, DC, ad quadratum, YN, & ex ratione, CE, ad, NM, & tandem componitur ex ratione omnium quadratorum, TN, ad omnia quadrata figuræ, TAYNVM, demptis omnibus quadratis triangulorum, & OR, ΩON, .i. ex ea, quam habet quadratum, YN, ad quadratū, AV, ex his autem rationibus illa, quam habet quadratum, AV, ad quadratum, DC, quadratum, DC, ad quadratum, YN, & quadratum, YN, ad quadratum, AV, component rationem quadrati, AV, ad quadratum, AV, quæ simul cum ratione ipsius, EC, ad, MN, componit rationem parallelepipedī sub, EC, & quadrato, AV, ad parallelepipedū sub, MN, & quadrato, AV, quæ tandem est eadem ei, quam habet, EC, ad, MN, quia illa sunt parallelepipeda in eadem basi, & ideo omnia quadrata figuræ, FADCVE, demptis omnibus quadratis triangulorum, KOI, POQ, ad omnia quadrata figuræ, TAYNVM, demptis omnibus quadratis triangulorum, & OR, ΩON, erunt vt, EC, ad, MN, vel, XL, ad, HG, quod demonstrare opus erat.

Coroll. 1.
22. huius.

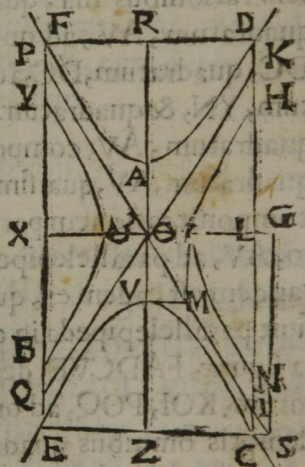
Defin. 12.
1. 1.

THEOREMA XXV. PROPOS. XXVI.

Assumpta iterum figura Propos. 23. dimisso quouis parallelogrammorum, FC, TN, vt dimisso, TN, cæteris iisdem manentibus, ostendemus omnia quadrata, FC, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, FAD, G 2 EVC,

EVC, regula, EC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, regula, DC, vel, AV, habere rationem compositam ex ratione rectanguli, AOZ, bis cum $\frac{1}{2}$. quadrati, VZ, ad rectangulum, AZO, & ex ratione rectanguli sub, DC, vel, RZ, & sub, EC, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, KI, vel cum rectangulo sub, AZ, & sexquiertia, ZV.

Omnia namq; quadrata, FC, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, FAD, EVC, regula, EC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, regula, AV, habent rationem compositam ex ratione omnium quadratorum, FC, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, FAD, EVC, ad omnia quadrata, FC, communii regula, EC, .f. ex ratione rectanguli, AOZ, bis cum $\frac{1}{2}$. quadrati, VZ, ad rectangulum, AZO, & ex ratione omnium quadratorum, FC, regula, EC, ad omnia quadrata, FC, regula, CD, vel, AV, .f. ex ratione, EC, ad, CD, vel rectanguli sub, EC, CD, ad quadratum, CD, & tandem componitur ex ratione omnium quadratorum, FC, regula, DC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, regula eadem, DC, .i. ex ratione quadrati, DC, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{2}$. quadrati, KI, duæ verò rationes, scilicet rectanguli sub, EC, CD, ad quadratum, CD, & quadrati, CD, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, KI, componunt rationem rectanguli, DC, CE, vel sub, RZ, EC, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, KI, ergo omnia quadrata, FC, dem-

demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, FAD, EVC, regula, EC, ad omnia quadrata figuræ, FAD CVE, regula, DC, vel, AV, habebunt rationem compositam ex ratione rectanguli, AOZ, bis, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, KI, ad rectangulū, AZO, & ex ratione rectanguli sub, RZ, EC, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, KI, .i. cum $\frac{1}{4}$. quadrati, KI, quæ sunt $\frac{1}{4}$. quadrati, LI, .i. rectanguli, AZV, unde rectangulum sub, AZ, & sexquiertia, ZV, erit æquale tertiæ parti quadrati, KI, erit igitur dicta ratio composita ex ratione primò dicta, & ex ratione rectanguli sub, RZ, EC, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, KI, siue cum rectangulo sub, AZ, & sexquiertia, ZV, quod ostendere propositum erat.

Corol. 2^a r^a
huius.

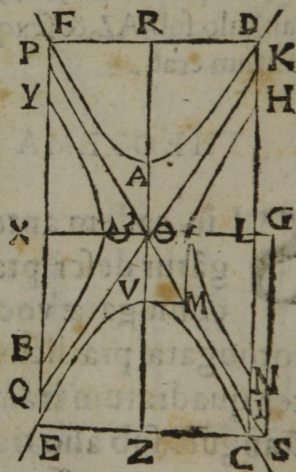
THEOREMA XXVI. PROPOS. XXVII.

SI in eadem anteced. Proposit. figura intelligatur descriptæ sectiones, quæ ab Apollonio conjugatæ vocantur, quæ sint, Y&B, HTN, conjugatæ prædictis, FAD, EVC, habentes scilicet quadratum transversæ lateris, & T, æquale rectangulo sub alio transversæ latere, AV, & linea iuxta quam possunt, siue latere recto oppositarum sectionum, FAD, EVC, & regula sit, DC, latus parallelogrammi, FC, expositis primò sectionibus oppositis, FAD, EVC, circumscriptum, æquidistans earum lateri transversæ, AV: Omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, Y&B, HTN, quæ portionibus laterum, FE, DC, inter oppositas sectiones, Y&B, HTN,

exi-

existentium constituuntur, erunt ut parallelepipedum sub dimidia basis primò expositarum alterutius hyperbolarum, ut sub, ZC, & sub quadrato, ZS, (quæ habetur, productis, ZC, OI, donec sibi occurrant, ut in, S,) ad parallelepipedum bis sub, LT, & quadrato, TO, cum cubo, TO, & amplius $\frac{1}{3}$. eiusdem cubi.

Producatur, OL, indefinitè, cui occurrat, SG, ducta per, S, ipsi, ZO, æquidistans, & occurfus sit in puncto, G, & per, T, ipsa, MT, æquidistans ducatur ipsi, AV, & per, V, VM, æquidistans ipsi, VT, quæ tangēt sectiones in punctis, VT, & conveniēt inter se in asymptoto, OS, ut in, M, ut ex pri. Secundi Conicorum elici potest: Omnia ergo quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, vel omnia quadrata, RC, ad omnia quadrata figuræ, DAVC, sunt ut quadratum, DC, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, KI, siue ut quadratum, CL, ad quadratum, OV, vel, TM, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, LI, quia vetò quadratum, CL, vel, SG, ad quadratum, MT, est ut quadratum, GO, ad quadratum, OT, & quadratum, GS, ad quadratum, LI, est ut quadratum, GO, ad quadratum, OL, ideo quadratum, SG, ad quadratum, TM, vel, OV, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, LI, erit ut quadratum, GO, ad quadratum, OT, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, OL, siue ut triplū quadrati, GO, ad quadratum, LO, cum tribus quadratis, OT, vel sumpta, LO, communi altitudine, ut parallelepipedum sub, LO, & triplo

21. huius.

plo quadrati, OG, ad parallelepipedum sub, LO, & quadrato, OL, cum triplo quadrati, OT, sic igitur erunt omnia quadrata, RC, ad omnia quadrata figurae, DAVC, q̄ serua. Infuper omnia quadrata, RC, ad omnia quadrata trianguli, KOI, sunt vt quadratum, DC, ad $\frac{1}{4}$ quadrati, KI, vel vt quadratum, CL, vel quadratum, GS, ad $\frac{1}{4}$ quadrati, LI, vel vt quadratum, GO, ad $\frac{1}{4}$ quadrati, OL, vel vt triplum quadrati, GO, ad quadratum, OL, vel, sumpta, OL, communi altitudine, vt parallelepipedum sub, LO, & triplo quadrati, OG, ad parallelepipedum sub, LO, & quadrato, LO, .i. ad cubum, LO. Vltcrius omnia quadrata trianguli, KOI, ad omnia quadrata hyperbolae, HTN, sunt vt cubus, LO, ad parallelepipedum ter sub, OT, & quadrato, TL, cum cubo, TL, ergo, ex aequali, omnia quadrata, RC, ad omnia quadrata hyperbolae, HTN, erunt vt parallelepipedum sub, LO, & triplo quadrati, OG, ad parallelepipedum ter sub, OT, & quadrato, TL, cum cubo, TL, erant autem omnia quadrata, RC, ad omnia quadrata figurae, DAVC, vt idem parallelepipedum sub, LO, & triplo quadrati, OG, ad parallelepipedum sub, LO, & quadrato, OL, cum triplo quadrati, OT, ergo omnia quadrata, RC, ad omnia quadrata figurae, DAVC, demptis omnibus quadratis hyperbolae, HTN, erunt vt parallelepipedum sub, LO, & triplo quadrati, OG, ad reliquum, quod habetur, dempto parallelepipedo ter sub, OT, & quadrato, TL, cum cubo, TL, a parallelepipedo sub, LO, & quadrato, LO, .i. a cubo, LO, & parallelepipedo sub, LO, & triplo quadrati, OT, verum, quia cubus, LO, aequatur parallelepipedis ter sub, OT, & quadrato, TL, ter sub, TL, & quadrato, TO, cum cubis, OT, TL, ideo si a cubo, OL, dematur parallelepipedum ter sub, OT, & quadrato, TL, cum cubo, TL, remanebit parallelepipedum ter sub, LT, & quadrato, TO, cu cubo, TO, quod iungendum est parallelepipedo sub, LO, & triplo quadrati, TO, habebimus ergo pro quæsito residuo parallelepipedum

p̄ huius.

38. l. 20.

36.12.

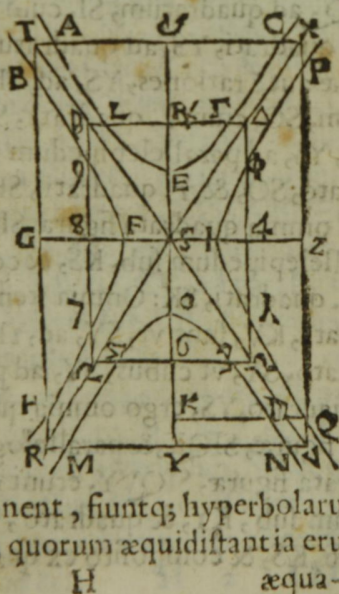
dum sub, LO, & quadrato, OT, ter .i. sub, LT, & quadrato, TO, ter, cum tribus cubis, TO, & adhuc parallelepipedum sub, LT, & quadrato, TO, ter, cum cubo, TO, .i. habebimus parallelepipedum sub, LT, & quadrato, TO, sexies, cum quatuor cubis, TO, pro quæsito residuo, igitur omnia quadrata, RC, ad omnia quadrata figuræ, DAVC, demptis omnibus quadratis hyperbolæ, HTN, vel omnia quadrata, FC, ad omnia quadrata figuræ, FADCVE, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, Y&B, HTN, erunt vt parallelepipedum sub, LO, & triplo quadrati, OG, ad parallelepipedum sexies sub, LT, & quadrato, TO, cum quatuor cubis, TO, .i. vt parallelepipedum sub, LO, vel, ZC, & quadrato, OG, vel, ZS, ad parallelepipedum bis sub, LT, & quadrato, TO, cum cubo, TO, & amplius —. eiusdem cubi, TO, nam hæc sunt eorundem subtripla, vt consideranti facile patebit, quod erat ostendendum.

THEOREMA XXVII. PROPOS. XXVIII.

SI, expositis sectionibus coniugatis, parallelograminum describatur, habens latera earundem axibus, vel diametris coniugatis parallela, in earum asymptotis conuenientia, easdemq; oppositas sectiones diuidentia alterutro axium, vel diametrorum, sumpto pro regula: Omnia quadrata descripti parallelogrammi ad omnia quadrata figuræ duobus oppositis lateribus parallelogrammi regulæ æquidistantibus, & reliquorum laterum portionibus inter sectiones coniugatas, & prædicta latera conclusis, & ipsis coniugatis sectionibus, comprehensæ, demptis ab iisdem omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, quarum
latus

latus transuersum non fuit sumptum pro regula, erūt vt cubus dimidij lateris parallelogrammi regulæ non æquidistantis, ad duo parallelepipeda, quorum vnum continetur sub dimidio excessus dicti lateris super basim hyperbolæ, quam idem latus abscindit, & sub quadrato dimidij eiusdem lateris, aliud verò sub dimidio basis dictæ hyperbolæ, & sub $\frac{1}{4}$. quadrati eiusdem, cum quadrato dimidij lateris transuersi, quod non est regula, ab his tamen dempto parallelepipedo sub dimidio lateris transuersi, quod non est regula, & sub quadrato axis, vel diametri alterutrius hyperbolarū, quarum est latus transuersum, vna cum $\frac{1}{4}$. cubi eiusdem axis, vel diametri.

Sint igitur expositæ sectiones coniugatæ, AEC, MON, PIQ, BFH, quarum communes asymptoti indefinitè cū sectionib. sint producti, qui sint, TSV, RSX, sint autem earū axes, vel diametri coniugatæ, EO, FI, quarum alterutra sit sumpta pro regula, vt, FI, sit vltcrius descriptum parallelogrammum, TV, latera habens æquidistantia ipsis, EO, FI, & in asymptotis, TV, XR, conuenientia in punctis, T, R, V, X, ipsasq; sectiones diuidētia, ita vt, quæ inter sectiones manent, fiuntq; hyperbolarum bases sint, PQ, NM, HB, AC, quorum æquidistantia erunt

H æqua-

æqualia. Dico ergo omnia quadrata parallelogrammi, TV, ad omnia quadrata figuræ inter, TX, RV, TB, HR, VQ, PX, & sectiones, BFH, PIQ, conclusæ, demptis ab iisdem omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, AEC, MON, esse vt cubus dimidij, XV, ad parallelepipedum sub, QV, & quadrato dimidij lateris, XV, vna cum parallelepipedo sub dimidio, PQ, & sub composito ex $\frac{1}{4}$. quadrati eiusdem dimidij, PQ, & quadrato, SO, ab his tamen dempto parallelepipedo sub, SO, & quadrato reliquæ ad medietatem, XV, cum $\frac{1}{4}$. cubi eiusdem reliquæ. Producantur, FI, EO, hinc inde vsq; ad latera, TX, XV, VR, RT, quibus occurrant in punctis, & Z, Y, G, in quibus illa bifariam diuiduntur, & per, Q, ducatur, QK, æquidistans ipsi, RV. Omnia igitur quadrata parallelogrammi, SV, ad omnia quadrata figuræ, SIQK, habent rationem compositam ex ea, quam habent omnia quadrata, SV, ad omnia quadrata, SQ, .i. ex ratione, YS, ad, SK, & ex ratione omnium quadratorum, SQ, ad omnia quadrata figuræ, SIQK, .i. ex ratione quadrati, KQ, ad quadratum, SI, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, KD, .i. ex ratione quadrati, YS, ad quadratum, SO, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, SK, duæ autē rationes, YS, ad, SK, & quadrati, YS, ad quadratum, SO, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, SK, componunt rationem cubi, YS, ad parallelepipedum sub, KS, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, SK, ergo omnia quadrata, SV, ad omnia quadrata figuræ, SIQK, erunt vt cubus, YS, ad parallelepipedum sub, KS, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, SK: Omnia item quadrata, SV, ad omnia quadrata, KV, sunt vt, SY, ad, YK, .i. sumpra cōmuni basi quadrato, SY, vt cubus, SY, ad parallelepipedum sub, YK, & quadrato, YS, ergo omnia quadrata, SV, ad omnia quadrata figuræ, SIQK, & parallelogrammi, KV, .i. ad omnia quadrata figuræ, SIQVY, erunt vt cubus, YS, ad parallelepipedum sub, KY, & quadrato, YS, vna cum parallelepipedo sub, KS, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, SK:

Quo-

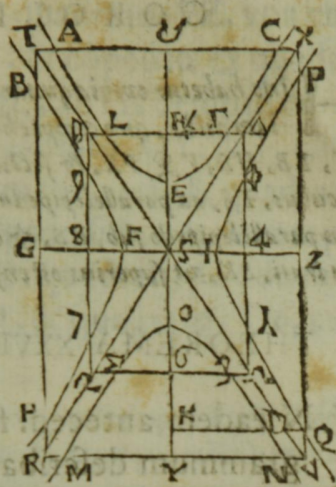
Defin. 12.
l. 1.

10. l. 2.

21. huius.

10. l. 2.

Quoniam verò omnia quadrata, SV, sunt tripla omnium quadratorum trianguli, SY V, hæc verò ad omnia quadrata semihyperbolæ, OY N, sunt vt cubus, SY, ad parallelepipedum ter sub, SO, & quadrato, OY, cum cubo, OY, ideo omnia quadrata, SV, ad omnia quadrata semihyperbolæ, YON, erunt vt tres cubi, SY, ad parallelepipedum ter sub, SO, & quadrato, OY, cum cubo, OY, .i. vt cubus, SY, ad parallelepipedum sub, SO, & quadrato, OY, cum $\frac{1}{4}$. cubi, OY; erant autem omnia quadrata, SV, ad omnia quadrata figuræ, SIQVY, vt cubus, SY, ad parallelepipedum sub, KY, & quadrato, YS, vna cum parallelepipedo sub, KS, & composito ex quadrato, SO, & quadrato, SK, ergo omnia quadrata, SV, ad omnia quadrata figuræ, SIQVY, demptis omnibus quadratis semihyperbolæ, YON, vel horum quadrupla .i. omnia quadrata, GV, ad omnia quadrata figuræ, FIQVRH, demptis omnibus quadratis hyperbolæ, MON, vel horum dupla .i. omnia quadrata, TV, ad omnia quadrata figuræ, XPIQVRHFBT, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, AEC, MON, erunt vt cubus, YS, vel, ZV, ad parallelepipedum sub, KY, & quadrato, YS, vel sub, QV, & quadrato, VZ, vna cum parallelepipedo sub, KS, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, SK, vel vna cum parallelepipedo sub, ZQ, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, ZQ, ab his tamen dempto parallelepipedo sub, SO, & quadrato, OY, quæ est reliqua ad ipsam, SY, vel, ZV, vna cum $\frac{1}{4}$. cubi eiusdem reliquæ, NY, quæ est diameter alterutrius hyperbolarum dictarum, quod &c. H 2 CO-

24. l. 1.

9. huius.

Hinc habetur omnia quadrata, TV , ad omnia quadrata figuram dictam, quæ comprehenditur terminis, qui sunt, TX , RV , TB , HR , VQ , PX , & sectionibus oppositis, BFH , PIQ , esse ut cubus, TS , ad parallelepipedum sub, KY , & quadrato, TS , una cum parallelepipedo sub, KS , & composito ex quadrato, SO , & $\frac{1}{4}$ quadrati, SK , ut superius ostensum est.

THEOREMA XXVIII. PROPOS. XXIX.

IN eadem antecedi. figura si aliud parallelogrammum describatur utcumque, conditionibus tamen, quo, TV , descriptum est, cuius latera sectiones coniugatas diuidant, quod sit parallelogrammum, $\beta\Omega$, cuius latera sectiones coniugatas diuidant in punctis, L , Γ , Φ , Λ , 3 , Σ , 7 , 9 , & axes, vel diametros coniugatas, & Y , GZ , in punctis, δ , 8 , 6 , 4 , regula alterutro axium, vel diametrorum coniugarum, VT , FI : Ostendemus omnia quadrata figuræ, quæ remanet demptis oppositis hyperbolis, BFH , PIQ , à parallelogrammo, TV , ablati ab iisdem omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, AEC , MON , (quæ figura breuitatis causa dicatur, figura parallelogrammi, TV ,) ad omnia quadrata figuræ, quæ remanet, demptis oppositis hyperbolis, $\Phi\Lambda$, $9F7$, à parallelogrammo, $\beta\Omega$, ablati ab iisdem omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, $LE\Gamma$, $\Sigma O3$, quæ dicatur figura parallelogrammi, $\beta\Omega$, esse ut paralle-

lelepipedium sub, QV, & quadrato, VZ, vna cum
parallelepipedo sub, QZ, & cōposito ex quadra-
to, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, QZ, ab his dempto paral-
lelepipedo sub, SO, & quadrato, OY, & $\frac{1}{4}$. cubi,
OY, ad parallelepipedum sub, $\Lambda\Omega$, & quadrato,
 $\Omega 4$, vna cum parallelepipedo sub, $\Lambda 4$, & compo-
sito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, $\Lambda 4$, dempto
parallelepipedo sub, SO, & quadrato, O6, cum
 $\frac{1}{4}$. cubi, O6.

Nam omnia quadrata figuræ parallelogrammi, TV, dem-
ptis iam dictis, ad omnia quadrata figuræ parallelogrammi,
 $\beta\Omega$, demptis iam dictis, habent rationem compositam ex
ratione omnium quadratorū primò dictæ figuræ, demptis
&c. ad omnia quadrata, TV, .i. ex ea, quam habet paralle-
lepipedum sub, QV, & quadrato, VZ, vna cum parallele-
lepipedo sub, QZ, & composita ex quadrato, OS, & $\frac{1}{4}$. qua-
drati, QZ, dempto ab his parallelepipedo sub, SO, & qua-
drato, OY, & $\frac{1}{4}$. cubi, OY, ad cubum, ZV, item ex ratione
omnium quadratorum, TV, ad omnia quadrata, $\beta\Omega$, idest
ex ratione cubi, VZ, ad cubum, $\Omega 4$, quia parallelogrāma,
TV, $\beta\Omega$, sunt similia, cum sint circa eandem diametrum, &
tandem ex ratione omnium quadratorum, $\beta\Omega$, ad omnia
quadrata figuræ parallelogrammi, $\beta\Omega$, demptis iam dictis,
.i. ex ratione cubi, $\Omega 4$, ad parallelepipedum sub, $\Lambda\Omega$, &
quadrato, $\Omega 4$, vna cum parallelepipedo sub, $\Lambda 4$, & compo-
sito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, $\Lambda 4$, ab his dempto
parallelepipedo sub, SO, & quadrato, O6, vna cum $\frac{1}{4}$. cu-
bi, O6, rationes autem parallelepipedorū primò dictorum,
dempto parallelepipedo sub, SO, & quadrato, OY, cum $\frac{1}{4}$.
cubi, OY, ad cubum, ZV, cubi, ZV, ad cubum, $\Omega 4$, & cu-
ri, $\Omega 4$, ad parallelepipeda postremò dicta, dempto paral-
lelepipedo sub, SO, & quadrato, O6, cum $\frac{1}{4}$. cubi, O6, cō-

Ex antec.

13. l. 27

Ex antec.

po-

Defn. 12.
1. 1.

ponunt rationem parallelepipedorum primò dictorum, dempto iam dicto ad parallelepipeda postremò dicta, dempto iam dicto, ergo omnia quadrata figura parallelogrammi, TV, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, AEC, MON, ad omnia quadrata figura parallelogrammi, $\beta\Omega$, demptis omnibus quadratis oppositarum hyperbolarum, LEI, ΣO , erunt ut parallelepipedum sub, QV, & quadrato, VZ, una cum parallelepipedo sub, QZ, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, QZ, ab his dempto parallelepipedo sub, SO, & quadrato, OY, cum $\frac{1}{4}$. cubi, OY, ad parallelepipedum sub, $\Lambda\Omega$, & quadrato, $\Omega 4$, una cum parallelepipedo sub, $\Lambda 4$, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, $\Lambda 4$, ab his dempto parallelepipedo sub, SO, & quadrato, O6, cum $\frac{1}{4}$. cubi, O6, quod ostendere opus erat.

C O R O L L A R I U M.

Hinc patet, quod eadem methodo ostēdemus omnia quadrata figura parallelogrammi, TV, nihil ab eis dempto, ad omnia quadrata figura parallelogrammi, $\beta\Omega$, nihil pariter ab eis dempto, esse ut parallelepipeda primò dicta ad parallelepipeda secundò dicta.

THEOREMA XXIX. PROPOS. XXX.

IN omnibus huius Lib. 5. Propositionibus, in quibus duarum quarumcunq; figurarum notificata fuit ratio omnium quadratorum, iuxta regulas in eisdem assumptas, nota etiam euadit ratio similarium solidorum, quæ ex illis gignuntur figuris, iuxta easdem regulas.

Quoniam enim ostensum est Lib. 2. Prop. 23. ut omnia qua-

quadrata duarum figurarum inter se sumpta cum datis regulis, ita esse solida similia genita ex iisdem figuris iuxta easdem regulas, ideo cum in huius Libri Propositionibus inuenta est ratio omnium quadratorum duarum figurarum cum talibus regulis, colligemus etiam nunc eandem esse rationem duorum similarium solidorum, quæ ex illis figuris iuxta easdem regulas genita dicuntur, quæ amplius in sequentibus dilucidabimus singulas Propositiones, quæ opportuna fuerint, denuò assumentes.

Vnde cum in prima Propos. exempli gratia ostensum est (consecta denuò eiusdem figura) omnia quadrata hyperbolæ, DBF, regula, DF, ad omnia quadrata, AF, esse ut compositam ex, NB, & $\frac{1}{4}$. BE, ad, OE, eandem comperiemus habere rationem solidum simile genitum ex hyperbolæ, DBF, ad solidum simile genitum ex, AF, iuxta communem regulam, DF; & eodem pacto colligemus, veluti omnia quadrata hyperbolæ, DBF, ad omnia quadrata trianguli, DBF, sunt ut composita ex sexquialtera, OB, & ex, BE, ad, OE, ita esse solidum simile genitum ex hyperbolæ, DBF, ad sibi simile genitum ex triangulo, DBF, iuxta communem regulam, DF.

SCHOLIUM.

Quoniam vero ex Propos. 45. Lib. Primi habetur, quod si quacunque conois hyperbolica, in cuius basi sit cylindrus, & conus, & circa eundem axem, vel diametram secetur planis basi æquidistantibus, quibus pariter secentur cylindrus, & conus, sicut conceptæ in solidis figura similes basi, ideo omnia plana eorundem regula basi erunt omnes figura similes dictorum solidorum, in quibus si ducatur planum per axem, producet in ipsis figuras genitrices earundem, nempe parallelogramum in cylindro, hyperbolam in conoide, & triangulum in cono; dicta autem solida erunt similia genita ex his figuris genitricibus iuxta

45. I. 1.

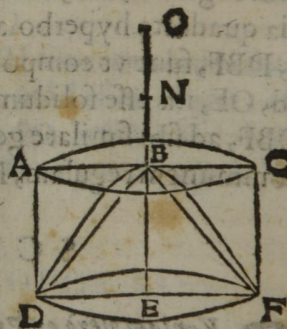
Elicitur ex
45. l. 1. pro
Cenoide
Hyperb &
ex Cor. 3.
34 l. 2. pro
Cylindro,
& Ceno.

84 6077

sa communem regulam ipsam basim, & ideo eorum ratio nota erit quia scimus quam rationem habeant inter se omnia quadrata dictarum genitricum figurarum, regula basi. Hac autem similiter pro sequentibus memoria teneantur, in quibus fiet nostrum solidum exemplum per reuolutionem figurarum circa suos axes, ut habeamus omnes figuras similes genitorum solidorum, quæ sint circuli diametros in figuris genitricibus, quibus sint erecti, sitas habentes, licet eadem verificentur assumptis non axibus, sed tantum diametris, ut alibi pluries repetitum est, ex dictis autem infra scripta habentur Corollaria.

COROLLARIUM I.

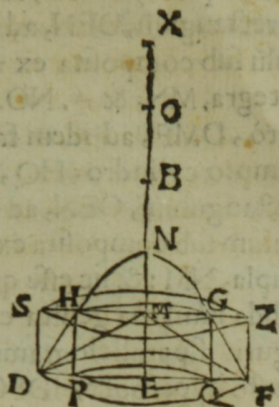
VT igitur fiat nostrum exemplum in Prop. 1. reuoluatur parallelogrammum, AF, circum manentem axim, BE, ut fiat ex parallelogrammo, AF, cylindrus, AF, ex hyperbola, DBF, conois, DBF, & ex triangulo, DBF, conus, DBF, colligitur ergo cylindrum, AF, ad conoidem, DBF, esse ut, OE, ad compositam ex, NB, & $\frac{1}{4}$, BE, conoidem autem, DBF, ad conum, DBF, esse ut compositam ex sexquialtera, OB, & ex, BE, ad, OE; & ita esse solida quæcumque similia genita ex eisdem figuris .i. ex parallelogrammo, AF, hyperbola, DBF, & triangulo, DBF, iuxta communem regulam, DF, ut supra dictum est, quæ declarare oportebat.

COROLLARIUM II.

IN Prop. 2. assumpta eius figura, dimissis parallelogrammis, AZ, CG, & rectis, CH, RG, LK, ut fiat nostrum exemplum.

exemplum reuoluat^r figura circa manentem axim, NE, vt fiat ex parallelogrammo, SF, cylindrus, SF, ex triangulo, DMF, conus, DMF, & ex hyperbolis, DNF, HNG, conoides hyperbolicæ, DNF, HNG, patet ergo ex hac Propos. conoidem, DNF, ad conoidem, HNG, abscissam plano, HG, æquidistante ipsi plano, DF, esse vt parallelepipedum sub, XE, & quadrato, EN, ad parallelepipedum sub, XM, & quadrato, MN, & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex hyperbola, DNF, ad sibi simile genitum ex hyperbola, HNG, iuxta communem regulam, DF.

COROLLARIUM III.

IN Prop. 3. patet in superioris figura, in qua eius exemplum constructum est, cylindrum, SF, ad frustum conoidis, HDFG, esse vt rectangulum, OEN, ad rectangulum sub, OE, & NM, vna cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. NO, & $\frac{1}{2}$. ME, & sub, ME. Et conum, DMF, ad idem frustum esse, vt rectangulum, OEN, ad rectangulum sub, OE, & tripla, NM, vna cum rectangulo sub composita ex, NX, & ME, & sub, ME; & sic esse solida similia quæcunq; genita ex eisdem figuris, parallelogrammo nempe, SF, frusto hyperbolæ, HDFG, & triangulo, DMF, iuxta communem regulam, DF.

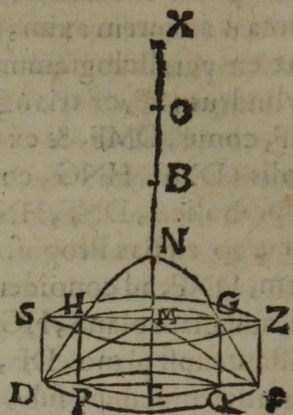
COROLLARIUM IV.

IN Prop. 4. iterum assumpta figura Coroll. 2. patebit cylindrum, SF, ad frustum hyperbolicum, HDFG, ab

I

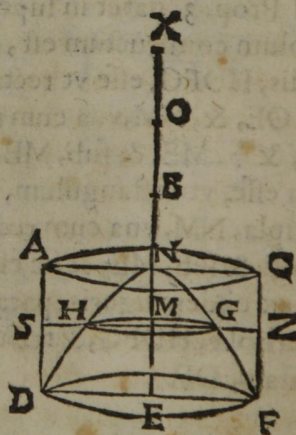
eo

eo dempto cylindro, HQ, esse
 vt rectangulū, OEN, ad rectan-
 gulū sub composita ex $\frac{1}{2}$. EM,
 integra, MN, & $\frac{1}{2}$. NO. Conū
 verò, DMF, ad idem frustum,
 dempto cylindro, HQ, esse vt
 rectangulum, OEN, ad rectan-
 gulum sub composita ex, EX, &
 dupla, NM: & sic esse quacūq;
 solida similia genita ex eisdē
 figuris .f. parallelogrammo, SF,
 frusto hyperbolæ, HDFG, dem-
 pto solido simili genito ex, H
 Q, & triangulo, DMF, iuxta communem regulam, DF.

C O R O L L A R I U M V.

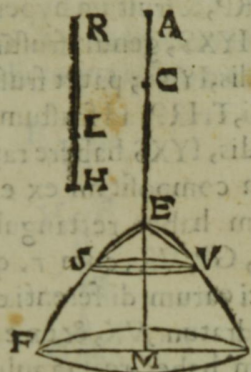
IN Prop. 5. assumpta iterum figura Prop. 2. dimissis re-
 ctis, CP, RQ, LK, & triangulo, DM, & vt fiat solitum
 exemplum, ea reuoluta circa
 axem, NE, vt ex, AF, fiat cy-
 lindrus, AF, ex hyperbola, D
 NF, conois, DNE, quæ solida
 sint secta plano, SZ, basi, DF,
 æquidistante, patet cylindrū,
 AF, dempta conoide, DNE,
 ad cylindrū, SF, dempto fru-
 sto conoidis, DHGF, esse vt
 parallelepipedū sub compo-
 sita ex, XE, EN; & sub quadra-
 to, NE, ad parallelepipedū
 sub cōposita ex, XE, EN, NM,
 & sub quadrato, ME; & sic esse quodlibet solidum simile
 genitum ex, AF, dempto solido simili genito ex hyper-
 bola,

bola, DNF, ad sibi simile genitum ex, SF, dempto solido simili genito ex frusto hyperbolæ, DHFG, iuxta communem regulam, DF.

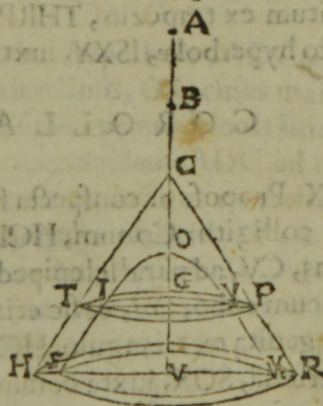
COROLLARIUM VI.

IN Prop. 6. exposita eius figura, & ut fiat nostrum exemplum eadem circa, EM, reuoluta, patet planum transiens per, SV, æquidistans basi, FG, à conoide, FEG, refecare conoidem, SEV, quæ ad conũ, SEV, habet rationem datam, quã nempe habet, HR, ad, RL, idq; discimus efficere quocunque solido simili existente, FEG, cuius figura genitrix sit, FEG, à quo. sc. sciemus abscindere per planum basi æquidistans solidũ sibi simile, quod nempe erit genitum ex hyperbola, SEV, quod ad solidum sibi simile genitum ex triangulo, SEV, habeat rationem datam, dummodo data ratio sit quidem maioris in æqualitatis, sed minor sexquialtera.

COROLL. VII.

IN Prop. 7. exposita eius figura, dimissis tamen rectis, ED, SO, XO, & parallelogrammis, GX, GR, eadem reuoluatur circa, manentem axim, CV, ut ex triangulo, HCR, fiat conus, HCR, & ex hyperbola, SOX, conois, SOX, patet

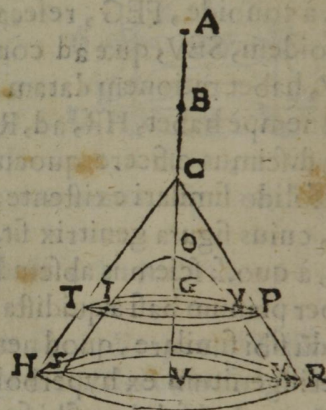
I 2

ergo

ergo conum, HCR, ad conoidem, SOX, esse in ratione composita ex ea, quam habet quadratum, SX, ad quadratum, HR, & rectangulum, AVO, ad rectangulum, BVC.

C O R O L L A R I V M VII.

IN Prop. 8. sumpto exemplo ex anteced. figura, in qua trapezium, THRP, in reuolutione gehuit frustum coni, THRP, & frustum hyperbolæ, IYXS, genuit fructu conoidis, IYXS; patet frustum coni, THRP, ad frustum conoidis, IYXS, habere rationem compositam ex ea, quam habet rectangulum sub, GP, VR, cum $\frac{1}{2}$. quadrati earum differentie ad quadratum, VX, & ex ea, quam habet rectangulum, BVO, ad rectangulum sub, BV, OG, vna cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. BO, & $\frac{1}{2}$. GV, & sub, GV; & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex trapezio, THRP, ad sibi simile genitum ex frusto hyperbolæ, ISXY, iuxta communem regulam, HR.

C O R O L L A R I V M IX.

EX Propos. 9. conspecta figura Corollarij 7. manifestò colligitur Conum, HCR, ad conoidem, SOX, esse vt cubus, CV, ad parallelepipedum ter sub, CO, & quadrato, OV, cum cubo, OV, & sic etiam esse quæcunq; solida similia genita ex triangulo, HCR, ad sibi similia genita ex hyperbola, SOX, iuxta communem regulam, HR.

CO-

LIBER V.
COROLLARIUM X.

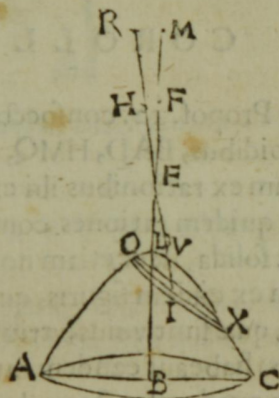
69

IN Propof. 10. colligimus folida fimilaria genita ex hyperbolis, AOC, OVX, habere inter fe rationem compositam ex rationibus ibi appofitis, quæ breuitatis gratia inibi recolantur.

COROLLARIUM XI.

IN Propof. 11. expofita eius figura, habemus conoides hyperbolicas ab eadem conoide diremptas, habere inter fe rationem compositam

ex duabus rationib. ibidem appofitis. Vt autem fiat no-
strum exemplum, intelliga-
tur in ipfa (in qua dimittan-
tur afymptoti, & rectæ, ad,
DC, OV, VX, PO, PX,) BD,
effe axem, circa quam reuo-
luatur figura, vt ex hyper-
bola, ADC, fiat conois
hyperbolica, ADC; vltre-
rius per, OX, traducatur pla-

num, OX, erectum plano genitricis hyperbolæ, ADC, cu-
ius pars in conoide concepta erit ellipsis, OX, cuius maior
diameter, OX, minor autem in figura propositionis linea,
PO, habemus igitur ex Prop. 11. conoidem, ADC, ad co-
noidem, OVX, habere rationem compositam ex ratione
rectanguli sub, MB, HI, ad rectangulum sub, RI, FB, & ex
ratione parallelepipedum sub altitudine hyperbolæ, ADC,
basi quadrato, AC, ad parallelepipedum sub altitudine hy-
perbolæ, OVX, basi autem rectangulo sub, XO, OP, veluti
sunt omnia quadrata hyperbolæ, ADC, regula, AC, ad om-
nia rectangula hyperbolæ, OVX, (regula, OX,) fimilia re-

stan-

43. l. 1.

Coro 44.
l. 1.

Corol. 1.
33. l. 2.

In angulo sub, XO, OP, siue omnes circuli eiusdem ad omnes ellipses hyperbolæ, OVX, similes ellipsi, cuius coniugati axes, vel diametri sunt, XO, OP, XO, maior, OP, minor, nam omnes dicti circuli sunt omnia plana conoidis, ADC, regula, AC, & dictæ omnes ellipses sunt omnia plana conoidis, OVX, eandem autem rationem supradictæ cōperiemus habere quæcunq; solida, non quidem similia, inter se, sed quorum omnia plana sunt omnes figuræ similes genitricium figurarum, ADC, OVX, à quibus genita dicuntur, quæ habeant inter se eandem rationem ei, quam habet quadratum, AC, ad rectangulum, XOP.

C O R O L L A R I V M XII.

IN Propos. 12. inspecta illius figura, & completis conoidibus, BAD, HMQ, patet eorum rationem esse cōpositam ex rationibus ibi explicatis, ubi videri poterunt. Quas quidem rationes comperiemus etiam habere quæcunq; solida, licet etiam non similia ad inuicem, genita tamen ex eisdem figuris, quarum omnes figuræ similes (inter se, quæ sunt vnius, vtriusq; tamen figuræ genitricis dissimiles) habeant eandem rationem, quam habent prædicta omnia quad. vel rectangula, vt supra ad inuicem cōparata.

C O R O L L A R I V M XIII.

Eliciturex
Corol. 50.
l. 1.

Corol. 50.
l. 1.

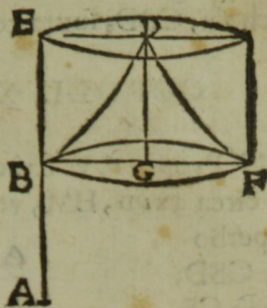
IN Prop. 13. habetur similes conoides hyperbolicas esse in tripla ratione axium, vel diametrorum earūdem, quippe quæ ex similibus hyperbolis nascuntur: Igitur in anteced. Corollarij figura, si supponantur similes hyperbolæ, BAD, HMQ, vt fiant ex illis similes conoides hyperbolicæ, FEG, HTS, istæ erunt inter se in tripla ratione axium, AC, MP, & sic erit quodlibet solidum simile genitum ex hyperbola, FEG, ad sibi simile genitum ex hyperbola, HTS, iuxta regulas, FG, HS.

CO-

LIBER V.
COROLLARIUM XIV.

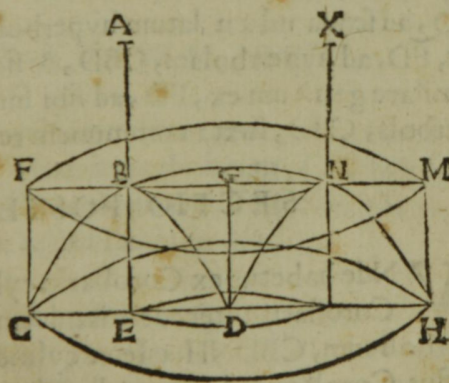
71

IN Prop. 14. exposita eius figura, ut fiat exemplum, re-
uoluatur circa axim, DG, ut ex, EG, fiat cylindrus, EF,
& ex trilineo, DGB, solidum, DB
GF, quod vocetur: Apex hyper-
bolicus; patet ergo cylindrū, EF,
ad apicem, BDF, esse ut, BD, ad
sui reliquum, dempta ab eodem
semihyperbola, BED, una cum
excessu, quo ipsa superat $\frac{1}{2}$. paral-
lelogrammi, BD, & $\frac{1}{2}$. BM; & sic
esse patet, quodlibet solidum si-
milare genitum ex, BD, ad sibi si-
milare genitum ex semihyperbola, BED, iuxta commu-
nem regulam, ED.

COROLLARIUM XV.

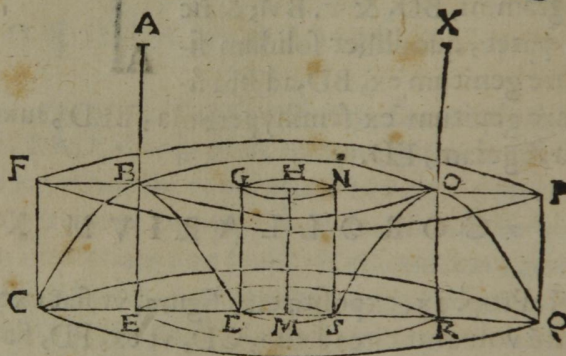
IN Prop. 15. exposita eius figura, ut fiat exemplum, ea-
dē uoluatur circa axim, GD, ut ex, FD, fiat cylindrus,
FH, & ex hyperbo-
la, CBD, solidum, C
BDNH, quod voce-
tur: Semianulus stri-
ctus hyperbolicus:
intelligentur autem
semper hæc solid.
fecari per axem, ut
in ijs producantur
figuræ, quæ in reuo-
lutione eadem ge-
nerant, nempe ex-
tenso plano, FD, per axem, GD, produci figurā, FH, com-
posi-

positam ex duobus parallelogramis, FD , DM , & figuram, $CBDNH$, compositam ex duabus hyperbolicis, CBD , DNH ; patet ergo cylindrum, FH , ad solidum, $CBDNH$, esse ut, FD , ad hyperbolicam, CBD , & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex, FD , ad sibi simile genitum ex hyperbola, CBD , iuxta communem regulam, CD .

COROLL. XVI. SECTIO PRIOR.

In Prop. 16. ut fiat exemplum, reuoluatur eius figura circa axim, HM , ut ex, FM , fiat cylindrus, FQ , & ex hyperbola, CBD , solidum, $CBDSOQ$, quod vocetur: Semianulus latus hyperbolicus: patet ergo cylindrum,

FQ , ad semianulum latus hyperbolicum, $CBDSOQ$, esse ut, FD , ad hyperbolicam, CBD , & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex, FD , ad sibi simile genitum ex hyperbola, CBD , iuxta communem regulam, CD .

SECTIO POSTERIOR.

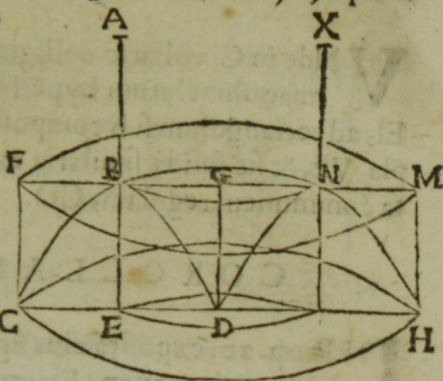
Vnde habetur ex Corollario cylindrum, FH , in figura Corollarij antecedentis ad semianulum strictum hyperbolicum, $CBDNH$, esse ut cylindrum, FQ , in figura huius Corollarij ad semianulum latus hyperbolicum, $CBDSOQ$, & sic solida similia &c.

CO-

LIBER V.
COROLLARIUM XVII.

73

IN Prop. 17. si, ducta parallela axi, vel diametro hyperbolæ, BE, sit, GD, patet in figura Corollarij 15. quã rationẽ habeat cylindrus, FH, ad solidum, CBNH, quod vocetur: Semibasis columnaris stricta hyperbolica: Si verò dicta parallela sit, HM, patet in figura Corollarij anteced. quã rationem habeat cylindrus, FQ, ad solidum, CBOQ, quod vocetur: Semibasis columnaris lata hyperbolica: si tandem sit, RS, voluto, FS, circa axim, RS, vt ex, FS, fiat cylindrus, FH, & ex figura, CBRs, solidum, CBDH, quod vocetur: Semibasis columnaris media hyperbolica: patet cylindrum, FH, ad semibasim, CBDH, esse vt quadratum, CS, ad quadratum, SE, quadratum, EL, & rectangulum bis sub, VE, ES, vt & solida similiaria ex eisdem genita iuxta communem regulam, CS.

COROLLARIUM XVIII.

IN Prop. 18. habetur, visis proximis antecedentibus figuris, semianulum latum hyperbolicum, CBDSOQ, ad semianulum strictum hyperbolicum, CBDNH, esse vt, CM, MD, ad, DC; & sic solida similiaria &c.

COROLL. XIX. SECTIO PRIOR.

IN Prop. 19. habetur, visa figura Corollarij 15. conoidem hyperbolicam genitam ex semihyperbolâ, CBE,
K ad

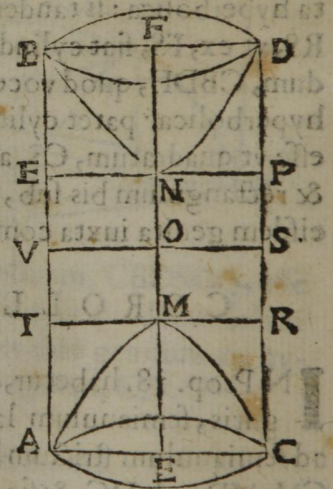
ad semianulum strictum hyperbolicum, CBDNH, esse vt quadratum, IE, ad rectangulum sub, CD, & dupla, VE.

SECTIO POSTERIOR.

VNde in Corollario colligitur eadem conoidem ad semianulum latum hyperbolicum esse vt quadratum, EI, ad rectangulum sub composita ex, CM, MD, & sub dupla, VE, & sic solida similia ex eisdem figuris genita iuxta communem regulam, CD.

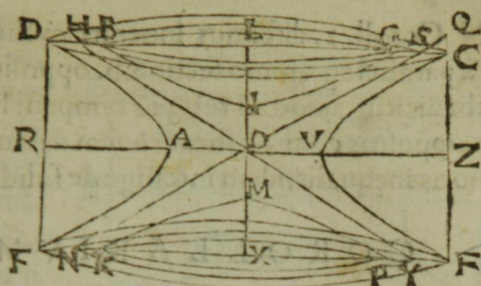
COROLLARIUM XX.

IN Prop. 20. exposita eius figura, & vt fiat solitū exemplum, ea circa axim, FE, reuoluta, vt ex, BE, fiat cylindrus, BC, & ex oppositis hyperbolis, BND, AMC, fiant conoides, BND, AMC, quæ pariter dicantur; Conoides oppositæ; patet cylindrum, BC, ad reliquum, demptis ab eodem oppositis conoidibus, AMC, BND, esse vt rectangulum, NEO, ad rectangulum, NOE, bis, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, ME; & sic esse quodlibet solidum simile genitū ex, BE, ad reliquū, demptis ab eodem solidis similibus genitis ex semihyperbolis, BNF, AME, vel sic solidum quodlibet simile genitū ex, BC, ad reliquū ab eodem, demptis solidis similibus genitis ex hyperbolis oppositis, BND, AMC, iuxta communem regulam, AC.

CO.

IN Prop. 21. exposita eius figura, & ea circa axim, LX, reuoluta, vt ex, DX, fiat cylindrus, DE, & ex figura, DAFEVC, solidum, DAFEVC, quod vocetur: Tympanum hyperbolicū: & ex triangulis, HLO, OXN, oppositi conī, HOS, NOY, patet cylindrum, DE, ad tympanum, DAFEVC, esse vt quadratum, FE, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HS. Vel (vt aliter ibi explicatur) vt quadratum, RZ, ad quadratum, AV, vna cum rectangulo sub, AZ, & sexquitercia, ZV, & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex, DE, ad sibi simile genitum ex figura, DAFEVC, iuxta cōem regulā, FE.

COROLL. XXII. SECTIO PRIMA.

IN Prop. 22. si in superioris figura supponamus, FR, esse æqualem ei, quæ tangens sectionem, DAF, in, A, concluditur inter, A, & asymptoton, ON, habetur cylindrum, DE, esse sexquialterum tympani hyperbolici, DAFEVC, & hoc tympanum esse quadruplum conorum, NOY, HOS, & sic esse solida similia ex eisdem figuris genita iuxta communem regulam, DC.

SECTIO II.

IN Coroll. 1. habetur cylindrum, DE, ad tympanū hyperbolicum, DAFEVC, demptis conis oppositis, HOS, NOY,

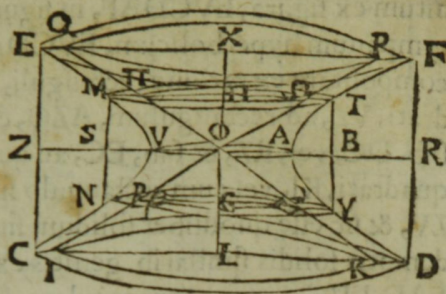
K 2

NOY,

LIBER V.
COROLLARIUM XXIV.

77

IN Prop. 24. exposita eius figura, & ut fiat exemplum, ea circa axem, XL, reuoluta, ut ex figura, EVCD AF, fiat tympanum hyperbolicum, EVCD AF, & ex figura, MVNYAT, fiat tympanum hyperbolicum. MVNYAT, patet tympanum, EVCD AF, ad tympanum, MVNYAT, esse ut parallelepipedum sub, XL, & quadrato, RZ, cum duplo quadrati, AV, ad parallelepipedum sub, HG, & quadrato, BS, cum duplo quadrati, AV; & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex figura, EVCD AF, ad sibi simile genitum ex figura, MVNYAT, iuxta communem regulam, CD.

COROLLARIUM XXV.

IN Prop. 25. visa figura anteced. Coroll. in qua ex triangulis, QOP, IOK, geniti sint conii oppositi, QOP, IOK, & ex triangulis, ΠΟΩ, ΡΟ&, conii oppositi, ΠΟΩ, ΡΟ&, patet tympanum, EVCD AF, demptis conis, QOP, IOK, ad tympanum, MVNYAT, demptis conis, ΠΟΩ, ΡΟ&, esse ut, XL, ad, HG; & sic esse solidum simile genitum ex figura, EVCD AF, demptis solidis similaribus genitis ex triangulis, QOP, IOK, ad solidum simile genitum ex figura, TAYNVM, demptis solidis similaribus genitis ex triangulis, &Ο&, ΩΟΠ, iuxta communem regulam, AV.

CO-

IN Prop. 26. visis figuris Corollarij 23. 24. & supposito, FC, esse idem parallelogrammum, in vtrisque figuris patet cylindrum FC, in figura Coroll. 23. demptis oppositis conoidibus, FAD, EVC, ad tympanum hyperbolicum genitum ex figura, EVCDAF, in figura Coroll. 24. scilicet ad tympanum hyperbolicum, EVCDAF, habere rationem compositam ex ratione rectanguli, AOZ, bis cum $\frac{2}{3}$. quadrati, VZ, ad rectangulum, AZO, & ex ratione rectanguli sub, DC, vel, RZ, & sub, EC, ad quadratum, AV, cum $\frac{1}{3}$. quadrati, KI, vel cum rectangulo sub, AZ, & sexquitercia, ZV, & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex, FC, demptis solidis similarib. genitis ex oppositis hyperbolis, FAD, EVC, iuxta cōem regulam, EC, ad solidum simile sibi genitum ex figura, EVCDAF, iuxta regulam, CD.

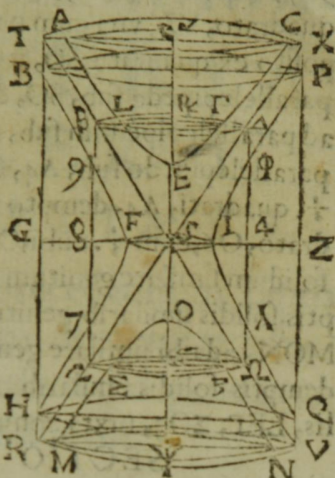
COROLLARIUM XXVII.

IN Prop. 27. conspecta figura Coroll. 21. intelligantur descriptæ sectiones, BIG, KMP, quæ dicuntur coniugatæ sectionibus, DAF, CVE, ex quibus in reuolutione genitæ fuerint oppositæ conoides, BIG, KMP, patet igitur cylindrum, DE, ad tympanum hyperbolicum, DAF, EVC, demptis oppositis conoidibus, BIG, KMP, esse vt parallelepipedum sub, ZC, & sub quadrato, ZQ, (quæ habetur extensa, ZC, ad asymptoton producta. scilicet, OS, cui occurrat in, Q,) ad parallelepipedum bis sub, XM, & quadrato, MO, cum cubo, MO, & amplius $\frac{1}{3}$. eiusdem cubi; & sic esse quodlibet solidum simile genitum ex, FC, ad sibi simile genitum ex figura, DAFEVC, demptis solidis similaribus genitis ex oppositis hyperbolis, BIG, KMP, iuxta communem regulam, FE, vel, AV.

CO-

COROLL. XXVIII. SECTIO PRIOR.

IN Prop. 28. illius assumpta figura, eadem reuoluatur circa axem, & Y, vel, GZ, sit autem reuolutio circa, & Y; patet ergo cylindrum genitum ex, TV, nempe, TV, ad reliquum, ab eodem demptis solidis genitis ex quatuor hyperbolis coniugatis, BFH; P IQ, AEC, MON, esse ut cubus, ZV, vel, SY, ad parallelepipedum sub, QV, & quad. ZV, vna cum parallelepipedo sub, ZQ, & sub composito ex $\frac{1}{4}$. quadrati, ZQ, & quadrato, SO, ab his tamen dempto parallelepipedo sub, SO, & quadrato, OY, cum $\frac{1}{4}$. cubi, OY, & sic esse solidum simile quodcumque genitum ex parallelogrammo, TV, ad sibi simile genitum ex figura, TBFHRVQIPX, demptis solidis similarib. genitis ex oppositis hyperbolis, AEC, MON, iuxta eandem regulam, RV; eadem vero esse ostendimus sumpta pro regula ipsa, VX, & reuolutione facta circa axem, GZ.

SECTIO POSTERIOR.

IN Coroll. colligitur cylindrum, TV, ad cylindrum, TP, & HV, cum tympano, BFHQIP, esse ut cubus, YS, ad parallelepipedum sub, KY, & quadrato, YS, vna cum parallelepipedo sub, KS, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, SK; & sic solida similia ex eisdem figuris genita iuxta ibi assumptam regulam, RV.

COROLL. XXIX. SECTIO PRIOR.

IN Propos. 29. visa eius figura, eaque reuoluta circa axem, & Y, ut in anteced. conspicitur, patet solidum in reuolutione descriptum à figura residua, demptis à parallelo-

lelogrammo, TV, quatuor hyperbolis, BFH, PIQ, AEC, MON, ad solidum descriptum in reuolutione ex figura residua, demptis à parallelogrammo, $\beta\Omega$, quatuor hyperbolis, $\gamma F7$, ΦA , LER, $\Sigma O3$, esse ut parallelepipedum sub, QV, & quadrato, VZ, vna cum parallelepipedo sub, QZ, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, QZ, ab his dempto parallelepipedo sub, SO, & quadrato, OY, & $\frac{1}{4}$. cubi, OY, ad parallelepipedum sub, $\Lambda\Omega$, & quadrato, $\Omega4$, vna cum parallelepipedo sub, $\Lambda4$, & composito ex quadrato, SO, & $\frac{1}{4}$. quadrati, $\Lambda4$, dempto parallelepipedo sub, SO, & quadrato, O6, cum $\frac{1}{4}$. cubi, O6: Sic etiam patet esse quodlibet solidum simile genitum ex figura, TBFHRVQIPX, demptis solidis similaribus genitis ex oppositis hyperbolis, AEC, MON, ad sibi simile genitum ex figura, $\beta\gamma F72\Omega A\Phi A$, demptis solidis similaribus genitis ex oppositis hyperbolis, LER, $\Sigma O3$, iuxta communem regulam, RV.

SECTIO POSTERIOR.

IN Coroll. colligitur eadem solida, genita nempe ex figuris, TBFHRVQIPX, $\beta\gamma F72\Omega A\Phi A$, iuxta communem regulam, RV, nihil ab eis dempto, esse ut dicta parallelepipeda, nihil pariter ab eisdem dempto.

S C H O L I V M.

SI verò intelligeremus, reuolutionem parallelogrammi, TV, non fieri circa, $\&T$, sed circa, XV, vel illi parallelam, seu circa, TX, aut illi parallelam, quoniam figura, TBFHRVQIPX, exempli gratia, talis est, qualem postulant Propos. 29 & 30. Lib. 3. ut facile patet, idè cylindrus, vel fascia cylindrica genita ex parallelogrammo, TV, ad solidum genitum in tali reuolutione ex dicta figura, TBFHRVQIPX, erit ut dictum parallelogrammum, TV, ad dictam figuram, TBFHRVQIPX. Mitto autem hic pariter quamplurima, qua adhuc circa hac indaganda supersunt, ut Lectori in his laborandi locus relinquatur. Hæc verò circa hyperbolam, & oppositas sectiones pro nunc adinuenisse sit satis.

Finis Quinti Libri.

GEOMETRIÆ
CAVALERII
LIBER SEPTIMVS.

In quo quæcumque in antecedenribus Libris
methodo indiuisibilium demonstrata fue-
re, alia ratione, ab eadem independente,
breuiter ostenduntur.

P R Æ F A T I O.

GEOMETRIÆ, in sex prioribus
Libris, per eam, quam indiuisibi-
lium methodum non incongruè
appellamus, hætenus promotæ,
talis fuit, qualis hucusq; uideri
potuit, structura, necnon talia,
qualia iacta sunt fundamenta.

Illa quidem adeò firma, atq; inconcussa, esse deuit, ut
velut adamantina summorum ingeniorum tamquam
arietum ietibus pulsata ne minimum quidem nutantia
agnoscerentur: Hoc enim Mathematicarum dignitati, ac
summae certitudini, quam præ omnibus alijs humanis

A

scien-

scientijs, nemine philosophorū reclamante, ipsa sibi vindicarunt, maximè conuenire manifestum est. An id ego sufficienter præstiterim aliorum iudicio relinquam; unicuique enim hæc perlegenti ex animi sui sententia iudicare licebit. Haud quidem me latet circa continui cōpositionem, necnon circa infinitum, plurima à philosophis disputari, quæ meis principijs obesse non paucis fortasse videbuntur, propterea nempe hesitantes, quod omnium linearum, seu omnium planorum, conceptus cimerijs veluti obscurior tenebris inapprehensibilis videatur: Vel quod in continui ex indiuisibilibus compositionem mea sententia prolatur: Vel tandem quod unum infinitum alio maius dari posse pro firmissimo Geometriæ sternere auferim fundamento, circa quæ millibus, quæ passim in scholis circūferuntur argumentis, ne Achillea quidem arma resistere posse existimantur. His tamen ego per ea, quæ Lib. 2. Prop. 1. ac illius Scholio præcipuè declarata, ac demonstrata sunt, satisfieri posse diiudicaui: quoad conceptum. n. omnium linearum, seu omnium planorum efformandum, facile hoc per negationem nos consequi posse existimaui, ita nempe ut nulla linearum, seu planorum, excludi intelligatur. Quoad continui autē compositionem manifestum est ex præostensis ad ipsum ex indiuisibilibus componendum nos minimè cogi, solum enim continua sequi indiuisibilium proportionem, & è conuerso, probare intentū fuit, quod quidem cum utraq; positione stare potest. Tandem verò dicta indiuisibilium aggregata nō ita pertractauimus ut infinitatis rationem, propter infinitas lineas, seu plana, subire videntur, sed quatenus

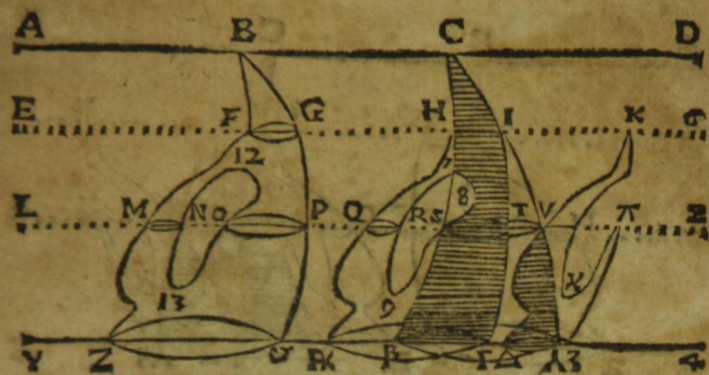
tenus finitatis quandam conditionem, & naturam sortiuntur, ut propterea & augeri, & diminui possint, ut ibidem ostensum fuit, si ipsa prout diffinita sunt accipiantur. Sed his nihilominus fortè obstrepent Philosophi, reclamabūtq; Geometrae, qui purissimos veritatis latices ex clarissimis haurire fontibus cōsuecunt sic obijcientes. Hic dicendi modus adhuc videtur subobscurus, durior quam par est evadit hic omnium linearum, seu omnium planorum conceptus, quapropter hunc tua Geometria ceu Gordium nodum aut auferas, aut saltem frangas, nisi dissolvas. Fregissem quidem fateor, ò Geometrae, vel omninò à prioribus Libris sustulissem, nisi indignum facinus mihi visum fuisset nova hac Geometria veluti mysteria sapientissimis abscondere viris; ut, his fundamentis, quibus tot conclusionum ab alijs quoq; ostensarum veritates adeò mirè concordant, alicuius industria melius fortè concinnatis, huiusce nodi exoptatam illis dissolutionem aliquando præstare possint. Interim qualiscumq; mea fuerit illius tentata dissolutio, ipsum tamen in præsentī Libro, novis alijs denuò stratis fundamentis, quibus ea omnia, quæ indivisibilium methodo in antecedentibus Libris iam ostensa sunt, alia ratione ab infinitatis exempta conceptu cōprobantur, omninò è medio tollendum esse censeui. Hoc verò præcipuè à nobis factum est, tum ut apud eos, quibus nostra hac indivisibilium methodus minus probabitur, non indignè nostram hanc de Continuis doctrinam Geometriae titulo insigniri clarius elucescat; tum etiam ut appareat, quod non levi ratione ducti, cum possemus cuncta per indivisibilium

methodum præstensa, tantum per huius Libri fundamenta demonstrare, illam quoque methodum tanquam nouam, ac consideratione dignam, fuimus prosequuti. Nodum verò ipsum, cui negotium facesseret, non inanis in præcedentibus Libris relictum esse, quin immo nos ipsum alicui Alexandro aut frangendum, aut iuxta scrupulosissimi cuiusq; Geometra vota dissoluendum, meritò reseruasse, non ineptè quispiam indicabit.

THEOREMA I. PROPOS. I.

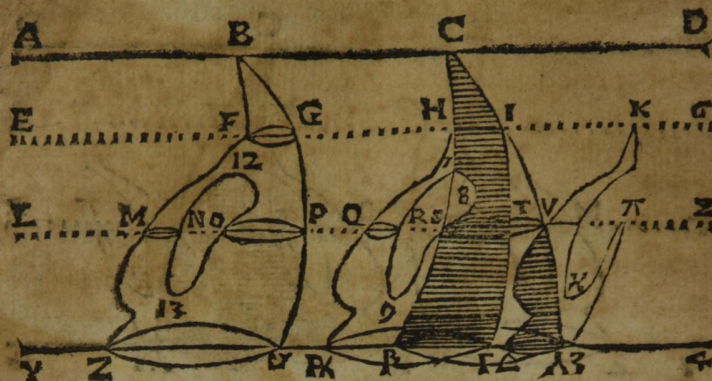
Figuræ planæ quæcunq; in eisdem parallelis constitutæ, in quibus, ductis quibuscunq; eisdem parallelis æquidistantibus rectis lineis, conceptæ cuiuscunq; rectæ lineæ portiones sunt æquales, etiam inter se æquales erunt. Et figuræ solidæ quæcunq; in eisdem planis parallelis constitutæ, in quibus, ductis quibuscunq; planis eisdem planis parallelis æquidistantibus, conceptæ cuiuscunq; sic ducti plani in ipsis solidis figuræ planæ sunt æquales, pariter inter se æquales erunt. Dicantur autem figuræ æqualiter analogæ, tum planæ, tum ipsæ solidæ inter se comparatæ, ac etiam iuxta regulas lineas, seu plana parallela, in quibus esse supponuntur, cum hoc fuerit opus explicare.

Sint quæcunq; planæ figuræ, $BZ\&$, $C\beta A$, in eisdem parallelis, AD , $Y4$, constitutæ, ductis autem ipsis, AD , $Y4$, quibuscunq; parallelis, $E6$, LZ , portiones ex. g. ipsius,
E6,

E6, in figuris cōceptæ, nempe, FG, HI, inter se sint æqua-
 les, necnon ipsius, LZ, portiones, MN, OP, simul sumptæ
 (sit enim figura, BZ&, ex.g. intus caua secundū ambitum,
 12, N, 13, O,) ipsi, SV, sint pariter æquales, & hoc contin-
 gat in quibuscunq; alijs ipsi, AD, æquidistantibus. Dico
 figuras, BZ&, CβA, inter se æquales esse. Assumpta ergo
 alterutra figurarum, BZ&, CβA, vt ipsa, BZ&, cum paral-
 lelarū, AD, Y4, portionibus ipsi conterminantibus, nem-
 pe cum, AB, Y&, superponatur reliquæ figuræ, CβA, ita
 tamen vt ipsæ, AB, Y&, cadant super, BD, & 4, vel ergo
 tota, BZ&, congruit toti, CβA, & ita cum sibi congruant
 æquales erunt, vel non, aliqua tamen pars esto, quod con-
 gruerit alicui parti, vt, CII 3587, pars figuræ, BZ&, ipsi,
 CII 3587, parti figuræ, CβA. Manifestum est autem su-
 perpositione figurarum taliter effecta, vt portiones paral-
 lelarum, AD, Y4, ipsis figuris cōterminantes sint inuicem
 superpositæ, quod quæcumq; rectæ lineæ in figuris conce-
 ptæ erant sibi in directum, manent etiam sibi in directum,
 vt ex.g. cum, MN, OP, essent in directum ipsi, SV, dictæ
 superpositione facta, manent etiam sibi in directum, nem-
 pe, QR, ST, in directum ipsi, SV, est .n. distantia ipsarum,
 MN, OP, ab, AD, æqualis distantia, SV, ab eadem, AD, vn-
 de

GEOMETRIA

de quotiescunque, AB, extendatur super, BD, vbicunque hoc fiat, semper, MN, OP, manebunt in directum ipsi, SV, quod & de cæteris quibuscunq; ipsi, AD, parallelis in vtraque figura liquidò apparet. Quod verò pars vnius figuræ, vt, BZ&, congruat necessariò parti figuræ, CBA, & non toti, dum fit superpositio tali lege, quali dictum est, sic demonstrabitur. Cum .n. ductis quibuscunq; ipsi, AD, parallelis conceptæ in figuris ipsarum portiones, quæ erant sibi in directum, adhuc post superpositionem maneant sibi in directum, illæ verò ante superpositionem essent ex hypotesi æquales, ergo post superpositionem portiones parallelarum ipsi, AD, in figuris superpositis conceptæ erunt pariter æquales, vt ex.g. QR, ST, simul sumptæ æquabuntur ipsi, SV, ergo nisi vtræque, QR, ST, cōgruant toti, SV, congruente parte alicui parti, vt, ST, ipsi, ST, erit, QR, æqualis ipsi, TV, &, QR, quidem erit in residuo figuræ, BZ&, superpositæ, TV, verò in residuo figuræ, CBA, cui fit superpositio. Eodem modo ostendemus cuicunq; parallelæ ipsi, AD, conceptæ in residuo figuræ, BZ&, superpositæ, quod sit, HB& 97, respondere in directū æqualem rectam lineam, quæ erit in residuo figuræ, CBA, cui fit superpositio, ergo superpositione hac lege facta, cum superest aliquid de figura

LIBER VII.

gura superposita, quod non cadat super figuram, cui fit superpositio, necesse est reliquæ figuræ aliquid etiam superesse, super quod nihil sit superpositum. Cum autem unicuique rectæ lineæ parallelæ, AD, conceptæ in residuo, vel residuis (quia possunt esse plures figuræ residuæ) figuræ, BZ&, siue, CB&T, superpositæ, respondeat in directum in residuo, vel residuis figuræ, CβA, alia recta lineæ, manifestum est has residuas figuras, siue residuarum aggregata, esse in eisdem parallelis, cum ergo residua figura, Hβ5 97, sit in parallelis, E6, Y4, etiam residua figura, vel residuarum aggregatum, ipsius, Cβλ, (quod sit ipsa frusta, ITλ, 785,) erit in eisdem parallelis; E6, Y4, si. n. non pertingeret hinc inde ad parallelas, E6, Y4, ut ex. g. si pertingeret quidem usque ad, E6, non tamen usque ad, Y4, sed tantum usque ad, LZ, conceptis rectis lineis in frusto, Qβ5 9R, ipsi, AD, parallelis non responderent in residuo figuræ, Cβλ, seu ex residuis aggregato, aliæ rectæ lineæ, ut superius necesse esse probatum est, sunt ergo hæc residua, vel residuorum aggregata in eisdem parallelis, & in illis conceptæ parallelarum ipsis, AD, Y4, portiones inter se sunt æquales, ut supra ostendimus, ergo residua, seu residuorum aggregata, sunt eius conditionis, cuius ipsas, BZ&, CβA, figuras iam esse suppositum fuit, idest æqualiter analogæ. Fiat ergo denuo residuorum superpositio, ita tamen ut parallelæ, GH, &β, super parallelas, HK, β4, sint constitutæ, & congruat pars, VΔλ, frusti, Hβ5 97, parti, VΔλ, frusti, ITλ, ostendimus ergo ut supra, dum unius habetur residuum haberi etiam alterius, & hæc residua, siue residuorum aggregata, esse in eisdem parallelis, sit autem ad figuram, BZ&, spectans residuum, KVλ3 PX, ad figuram autem, Cβλ, sint pertinentia residua, ITΔV, 785, quorum aggregatum est in eisdem parallelis cum residuo, KVλ3 PX, nempe in parallelis, E6, Y4, si ergo horum residuorum fiat denuo superpositio, ita tamen ut parallelæ, in quibus existunt, sint semper ad inui-

inuiçē superpositæ, & hoc semper fieri intelligatur, donec tota figura, $BZ\&$, fuerit superposita, dico totam debere ipsi, $C\beta\lambda$, congruere, alioquin si esset aliquod residuum vt figuræ, $C\beta\lambda$, cui nihil esset superpositum, esset etiam aliquod residuum figuræ, $BZ\&$, quod non esset superpositum, vt supra ostendimus necesse esse, ponitur autem totam, $BZ\&$, esse superpositam ipsi, $C\beta\lambda$, ergo ita sunt ad inuiçem superpositæ, vt neutrius residua habeantur, ergo ita sunt superpositæ, vt sibi congruant, ergo figuræ, $BZ\&$, $C\beta\lambda$, inter se sunt æquales.

Sint nunc in eodem schemate duæ figuræ solidæ quæcunque, $BZ\&$, $C\beta\lambda$, in eisdem planis parallelis, AD , Y_4 , constitutæ, ductis autem quibuscunq; planis, E_6 , L_2 , præfatis æquidistantibus, sint conceptæ in solidis figuræ, quæ iacent in eodem plano, semper inter se æquales, vt, FG , æqualis, HI , & MN , OP , simul sumptæ (sit .n. solida figura ex.g. $BZ\&$, intus vteunq; caua secundum superficiem, 1_2 , N , 1_3 , O ,) æquales ipsi, SV . Dico easdem solidas figuras æquales esse. Si .n. solidum, $BZ\&$, cum portionibus, AB , $Y\&$, planorum, AD , Y_4 , ipsi conterminantibus, solido, $C\beta\lambda$, ita superposuerimus, vt planum, AB , sit in plano, AD , & $Y\&$, in plano, Y_4 , ostendemus (vt fecimus superius circa parallelarum ipsi, AD , conceptas in figuris planis, $BZ\&$, $C\beta\lambda$, portiones) figuras in solidis, $BZ\&$, $C\beta\lambda$, conceptas, quæ erant in eodem plano, etiam post superpositionem manere in eodem plano, & idè adhuc æquales esse figuras in superpositis solidis conceptas, & ipsis, AD , Y_4 , parallelas. Nisi ergo totum solidum toti congruat in prima superpositione, relinquentur residua solida, vel ex residuis composita in vtroq; solido, quæ non erunt ad inuiçem superposita, cum .n. ex. g. figuræ, QR , ST , æquentur figuræ, SV , dempta communi figura, ST , reliqua, QR , æquabitur reliquæ, TV , hocq; continget in quouis alio plano ipsi, AD , parallelo occurrente solidis, $C\beta\lambda$, $C\beta\lambda$, ergo

LIBER VII.

ergo semper habentes residuum vnus solidi, habebimus etiam residuum alterius, & patebit, iuxta methodum adhibitam in priori parte huius Propositionis circa figuras planas, residua solida, vel residuorum aggregata semper esse in eisdem parallelis planis, vt residua, HB , 597 , IGA , 785 , esse in planis parallelis, $E6$, $Y4$, ac æqualiter analogæ: h ergo hæc residua adhuc superponantur, ita vt planum, EH , locetur in plano, $H6$, & $Y\beta$, in β_4 , & hoc semper fieri intelligatur, donec quod superponitur, vt, BZ , & totum fuerit assumptum, tandem ipsum totum, BZ , & congruet toti, $C\beta A$, nisi .n. toto solido, BZ , & ipsi, $C\beta A$, superposito, ipsa sibi congruerent, esset aliquod residuum vnus, vt solidi, $C\beta A$, ergo etiam esset aliquod residuum solidi, $C\beta\Gamma$, seu, BZ , & illudq; non esset superpositum, quod est absurdum, ponitur .n. iam totum solidum, BZ , & esse ipsi, $C\beta A$, superpositum, non ergo erit aliquod residuum in ipsis solidis, ergo sibi congruent, ergo dictæ figuræ solidæ, BZ , & $C\beta A$, inter se æquales erunt, quæ fuerunt demonstranda. Præfatæ autem figuræ, vt supra innuimus, dicatur æqualiter analogæ, & si opus erit, iuxta regulas lineas parallelas, seu plana parallela, AD , $Y4$.

SCHOLIUM.

Cum antecedens Prop. maximi sit momenti, vt in sequentibus apparebit, aliusq; modus priorem partem demonstrandi, stylo Archimedeo haud absimilis, menti succurrerit, id ipsum ne pereat in Lemmata distributum hic subiungere placuit.

LEMMA PRIMVM.

Si in eadem, vel æqualibus basibus, & in eisdem parallelis figuræ quæ æqualiter analogæ iuxta easdem bases fuerint constitutæ, ita tamen

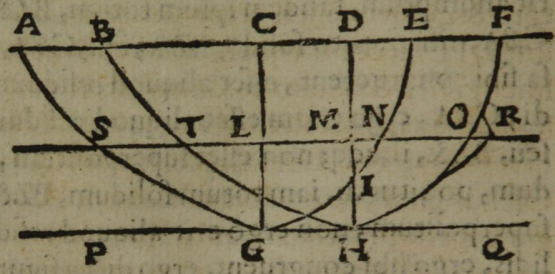
B

vt

ut quæcunq; æquidistantium basibus linearum, portiones in eisdem cōceptæ figuris integræ sint, ac eidem basi, vel basibus æquales, ipsæ pariter figuræ inter se æquales erunt.

Sint in eadem basi, GH, seu in æqualibus basibus, & in eisdem parallelis, AF, PQ, figuræ planæ, AGHB, EGHF, æqualiter ana-

logæ iuxta eandem basem, GH, seu bases æquales iā dictas, extēsa verò quæcunq; ipsis, PQ, AF, paral-

lela, SR, eiusdem portiones captæ in præfatis figuris, ut, ST, NO, integræ sint, ac æquales basi, GH, seu dictis æqualibus basibus. Dico etiam præfatas figuras inter se æquales esse. In eadem .n. basi, GH, seu in altera dictarum æqualium basium sit constitutum, & in eisdem parallelis, AF, PQ, quodcunq; parallelogrammum, CH, in quo portio concepta ipsius, SR, sit, LM, quæ erit æqualis ipsi, GH, & consequenter ipsi, NO, unde addita communi, MN, fiet, LN, æqualis, MO. Eodem modo autem ostendemus, CE, esse æqualem, DF, & reliquas huiusmodi similiter adæquari. Nunc assumpto trilineo, ECG, & posito, C, in, D, &, CG, in, DH, cadet, G, in, H, quia, CG, DH, sunt æquales, cadente verò trilineo, ECG, super, FDH, extendetur, CE, super, DF, cum angulus, FDH, exterior sit æqualis interiori, ECG, parallelarum, DH, CG, & punctum, E, erit in, F, ambitusque, ENG, cadet super ambitum, FOH, si enim non, esto quod aliquod punctum ambitus, ENG, non cadat

LIBER VII.

II

cadat super, FOH, cadet ergo vel extra trilineum, FDH, vel intra, cadat extra, ut in, R, ita ut ambitus, ENGH, cadat ut, FRH, erit ergo, MR, maior, MO, sed, MR, est æqualis, LN, ergo, LN, erit maior, MO, sed est etiam æqualis eidem, MO, ex demonstratis, ergo esset æqualis, & maior eadem, MO, quod est absurdū, non ergo aliquod punctum ambitus, ENG, cadit extra trilineum, FDH, eodem modo probabitur, nec cadere intra eundem trilineum, ergo ambitus, ENG, cadet super ambitum, FRH, congruens totus toti, & consequenter etiam trilineus, ECG, congruet trilineo, FDH, & illi æqualis erit, unde ablato communi trilineo, DIE, & addito communi trilineo, GIH, fiet, EGHE, figura æqualis parallelogrammo, CH. Eodem modo ostendemus figuram, AGHB, æquari eidem, CH, ergo figuræ, AGHB, EGHE, inter se æquales erunt. Cum autem dictæ figuræ fuerint in æqualibus basibus, tunc cōstituentes super vnamquamq; parallelogrammum in eisdem parallelis cum iisdem positum, concludemus etiam dictas figuras æquales esse, probantes eodem modo descriptis parallelogrammis adæquari, quæ quidem inter se erunt æqualia, quod demonstrare opus erat. Hæc autem vocentur parallelogramma curvilinea, cum, AG, BH, EG, FH, fuerint curvæ lineæ, cum verò fuerint rectæ lineæ, parallelogramma rectilinea ad illorum differentiam eadem appellabimus, sed utraq; in genere, si libuerit, nomine parallelogrammi tantum etiam nuncupabimus.

LEMMA II.

SI in æqualibus rectis lineis, tamquam in basibus, & in eisdem parallelis, fuerint quæcunq; planæ figuræ, æqualiter analogæ iuxta dictas bases; portiones autem æquidistantium

B 2

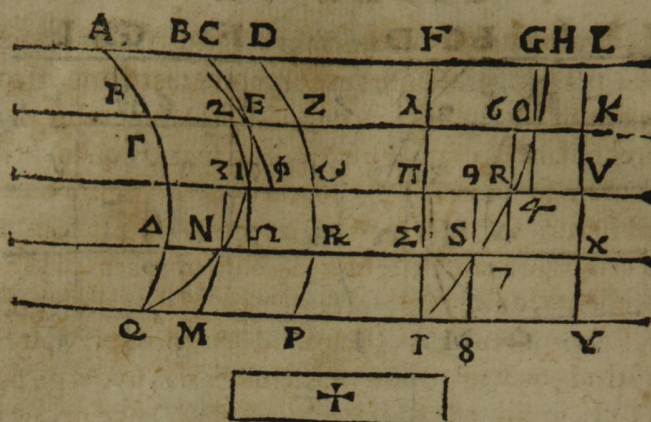
quot-

quocumq; ipsis basibus linearum in figuris conceptæ integræ fuerint, ac in altera dictarum figurarum sic se habentes, vt quælibet propinquior basi sit maior remotiori, dictæ figuræ inter se æquales erunt.

Sint in æqualibus rectis lineis, QP, TY , tamquam in basibus, & in eisdem parallelis, AL, QY , quæcunq; planæ figuræ, $CQPD, HTYL$, æqualiter analogæ iuxta dictas bases, QP, TY , ductis autem quocumq; basibus parallelis, vt, $\Delta X, TV, \beta K$, earum in figuris conceptæ portiones integræ sint, ac in altera figurarum propinquior basi maior remotiori, vt si conceptæ in, $CQPD$, sint, $NB, I&, EZ$, & in, $HTYL$, ipsæ, SX, RV, OK , istæ quidem integræ sint, necnon ex. g. in figura, $CQPD$, NB , maior, $I&$; $I&$, maior, EZ , & sic in cæteris (erit enim etiam, SX , maior, RV , & RV , maior, OK , & sic in cæteris, eum sint æqualiter analogæ iuxta bases, QP, TY .) Dico figuras, $CQPD, HTYL$, inter se æquales esse. Si. n. non sint æquales, altera earum maior erit, sit maior, $HTYL$, ipsa, $CQPD$, spatio, ϕ , tunc minoris figuræ basis, QP , moueatur versus, AD , semper ipsi, AD , æquidistanter, ac manente iugiter puncto, P , in linea, PD , donec congruat ipsi, AD , igitur punctum, Q , describet lineam, QFA , & QP , describet parallelogrammū, AP , rectilineum, seu curuilineum, prout, AQ, DP , fuerint rectæ, vel curuæ, erit autem, QFA , tota extra figuram, $CQPD$, cum parallelæ, QP , in figura, $CQPD$, ipsi, QP , propinquiores remotioribus sint semper maiores (quo pacto data basi, & curua linea, tota in eodem plano cū ipsa basi, ac vni extremorū eiusdem conterminante, parallelogrammum curuilineum, ab iisdem apprehensum, describere docemur) similiter compleatur parallelogrammum, FY , ducaturque, TV , parallela, QY , bisariam diuidens altitudi-

scm

Post. 1.
...

res remotioribus sint semper maiores, & subinde patebit figuram ex parallelogrammis, E&, I&, NP, compositam comprehendi à figura, CQPD. Tandem compleantur parallelogramma quoque, GK, 6V, 9X, ΣY, ex quibus compositam figuram spatium, HTYL, eadem methodo comprehendere demonstrabimus. Cum ergo figura comprehendens spatium, CQPD, superet ab eo comprehensam parallelogrammis, 6Z, 2Φ, 3Ω, ΔM, hoc est parallelogrammo, ΔP, quod est minus spatio, +, dicta comprehendens figura superabit, CQPD, multò minori spatio, quam sit, +, sed, HTYL, superat, CQPD, ex hypotesi spatio, +, ergo figura comprehendens, CQPD, minor est, HTYL, & multò minor figura ipsum, HTYL, comprehendente, quæ iam descripta fuit, hoc autem est absurdum, cum .n. parallelogrammum, BZ, æquetur ipsi, Gk, 2&, 6V, 3&, 9X, &, ΔP, ΣY, tota toti adæquatur contra prædemonstrata, non ergo figura, HTYL, maior est, CQPD.

Ex antec.
Lem.

Sit nunc eadem minor, si possibile est, eodem spatio, +, igitur descriptis circa, CQPD, eisdem figuris, ita vt comprehendens, CQPD, superet ab eo comprehensam minori spatio, quam sit, +, compleantur parallelogramma, OV, RX, SY, ex quibus compositam figuram, vt supra à spatio, HTYL,

HTYL, comprehendi ostendemus. Igitur si comprehens, CQPD, superat figuram comprehensam minori spatio, quam sit, +, ipsum spatium, CQPD, superabit ab eo comprehensam figuram multò minori spatio, quam sit, +, idem autem superat, HTYL, spatio, +, ergo figura cōprehensa à spatio, CQPD, maior erit spatio, HTYL, & multò maior erit figura iam descripta, ab eodem spatio, HTYL, comprehensa, quod est absurdum, cum .n. parallelogrammum, E&, æquetur, OV, IB, ipsi, RX, necnon, NP, ipsi, SY, tota toti adæquatur contra prædemonstrata, nec ergo figura, HTYL, minor esse potest figura, CQPD, sed neque eadem maior, ut ostensum est, ergo eidem æqualis erit, quod demonstrare oportebat. Vnamquamque autem dictarum figurarum, CQPD, HTYL, præfatas condiciones habentium, figuram in alterâ partem deficientem appellabimus, regula basi, seu quacunque illi æquidistante.

Ex anteq.
Lem.

L E M M A III.

SI curua linea quęcunque tota sit in eodem plano, cui occurrat recta in duobus punctis, aut rectis lineis, vel in recta, & puncto, poterimus aliam rectam lineam præfatæ æquidistantem ducere, quæ tangat portionem curvæ lineę inter duos prædictos occurfus continuatam.

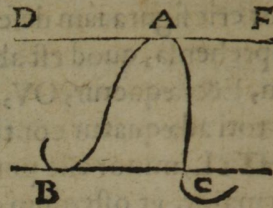
D E F I N I T I O. +

TAngere autem dico rectam lineam aliam quamcumque curvam totam in eodem plano cum ea existentem, cum ipsa recta linea siue in puncto, siue in recta linea, curvæ occurrente, eadem curvæ vel

scilicet

tota est ad eandem partem, vel illius nihil est ad alteram partem illi occurrentis recta linea.

Sit curua linea, BAC, tota in eodem existens plano, cui recta, BC, occurrat in duobus punctis, seu rectis lineis, vel in recta, & puncto, B, C. Dico nos aliam recta ipsi, BC, æquidistantem ducere posse, quæ tangat portionem curuæ lineæ inter duos occurfus, B, C, continuatam. Quoniam ergo recta est, BC, & curua, BAC, ideo inter se spatium comprehēdent, figuramque, vt, BAC, constituent, ergo possibile erit figuræ, BAC, respectu rectæ, BC, verticem inuenire, sit is punctum, A, per quod ducatur, DE, parallela, BC, igitur, BF, tanget figuram, BAC, ergo totus ambitus, BAC, est ad eandem partem rectæ, DE, vel nihil est saltem ad alteram partem, si enim aliqua illius portio esset ad alteram partem rectæ, DE, iam recta, DE, secaret figuram, BAC, quod est absurdum, ergo recta, DE, tangit curuam, BAC, igitur possibile est, &c.

1. lib. 1.

COROLLARIUM.

Hinc manifestum est quomodo ducenda sit recta linea data curuam totam in eodem plano cum ea existentem contingens, qua quidem data recta linea sit æquidistans.

LEMMA IV.

Si proposita quæcumque figura plana vni regulæ parallelis quocumque lineis ita secari possit, vt cōceptæ in figura rectæ lineæ integræ semper

cx1-

existent: Ipla ex parallelogrammis rectilineis, aut
curvilineis, seu ex figuris in alteram partem defi-
cientibus, regula eadem, componetur.

Sit quaecumque figura plana, SPFR, talis tamen, ut secunda quorcumque vni regulæ, ut, FE, parallelis, concepta in ipsa rectæ lineæ integræ sint. Dico ipsam vel ex parallelogrammis rectilineis, aut curuilineis, vel ex figuris in alteram partem deficientibus, reg. eadē, FE, cōponi. Sint. n. duæ, SA, FE, oppositæ tangentēs figuræ, SPFR, regulæ eadē, FE, quibus incidat quomodo cūmq; recta lineæ, AE, moueatur autem, FE, versus, SA, semper æquidistans eidem, SA, donec illi congruat, interm. vero punctū, E, ita in ipsa feratur, ut describat lineam, ENA, cum, AE, figuram, ANE, comprehendētē, quæ eidem, SPFR, sit æqualiter analoga iuxta regulam, FE, in eadē integris existētibus parallelis ipsi, FE, ad ambitum, ANE, terminantibus: rursus feratur recta lineæ, AE, versus ambitum, ANE, semper ipsi, AE, æquidistans donec totam pertransierit figuram, ANE, adnotentur autem contactus lineæ sic decurrentis in ambitu, ANE, vel enim tanget in lineæ, aut lineis, vel in punctis, & lineis, vel tantum in punctis, esto quod fiat contactus in recta, LM, & in puncto, N, transcantq; per puncta, L, M, N, rectæ lineæ regulæ, FE, parallelæ, HD, QC, PB, secantes ambitū figuræ, SPFR, in punctis, P, Q, H, I, O, R, & rectam, AE, in punctis, B, C, D, nullusque alius factus fuerit contactus in ambitu, ANMLE. Quoniam ergo à puncto, N, ad, A, nullus datur contactus, erit, ANB, figura in alteram

C

par-

Ex antec.
lem.

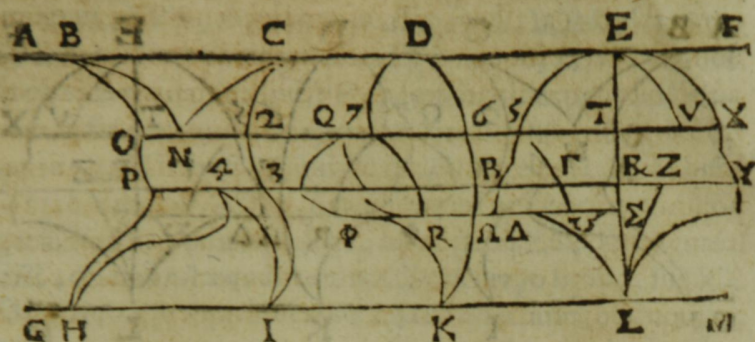
partem, nempe versus, A, deficiens, hoc est quælibet in figura, ANB, parallela, NB, erit maior remotiori, si enim non, esto quod aliqua vt, YT, non sit maior remotiori, XV, ad ambitum terminata, vel ergo erit illi æqualis, vel eadem maior, sit illi æqualis, & iungatur, YX, hæc ergo erit parallela, AE, & occurrit ambitui in duobus punctis, Y, X, ergo possibile erit ducere rectam lineam ipsi, YX, seu, AE, parallelam, tangentem portionem curvæ lineæ, hoc est ambitus, AN, inter duos occurfus, Y, X, continuatam, quod est contra suppositum: quod si dicatur, YT, esse minor, XV, multò magis cōvincetur præfatum absurdum, ergo, YT, erit maior, XV, & quælibet, NB, propinquior remotiore maior, ergo figura, ANB, erit in alteram partem deficiens: eodem modo autem ostendemus etiam, NMCB, LED, esse figuras in alteram partem deficientes, LMCD, autem manifestum est esse parallelogrammum rectilineum, ergo in figura, SPFR, ipsa, SPR, quæ est æqualiter analoga ipsi, ANB, erit figura in alteram partem deficiens, sic etiam, PQOR, HFI, QHIO, verò erit parallelogrammum rectilineum, seu curvilineum, prout, QH, OI, rectæ, vel curvæ, esse possunt, ergo figura, SPFR, componitur ex figuris in alteram partem deficientibus, ac ex parallelogrammo rectilineo, seu curvilineo, regula, FE, quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM.

Hinc habetur figuram, SPFR, ipsi, ANE, æqualem esse, & uniuersaliter figuras planas æqualiter analogas, in quibus earum regula æquidistantium quorūcūq; linearum concepta portiones integra sunt, inter se æquales esse.

Proposit. antecedens, aliter, quoad priorem partem, ostensa.

Sint

Sint quæcumque figuræ planæ æqualiter analogæ iuxta regulam, GM, ipsæ, BHIC, DQK, quarum oppositæ tangentæ, AF, GM, regula pariter, GM, parallelarum autem ipsi, GM, quotcumque portiones in vnaquaque dictarum figurarum integræ sint, siue non. Dico easdem æquales esse. Incidat ergo parallelis, AF, GM, quomodocumque recta linea, EL, in eisdem terminata, moueatur autem, GM, versus, AF, semper eidem, AF, æquididistanter donec illi congruerit, interim autem vnum punctum moueatur in eadem, GM, sic mota, describens ambitum, L β E, figuræ æqualiter analogæ ipsi, DQK, & aliud punctum in eadem motum ad aliam partem, EL, describat ambitum figuræ, EYL, æqualiter analogæ ipsi, BHIC, in quibus quidem sic descriptis figuris conceptæ ipsi, GM, parallelarum portiones quæcumque integræ sint. Erit ergo figura, E β L, æqualis figuræ, EYL, esto autem quod in figura, DQK, conceptæ portiones parallelarum ipsi, GM, non omnes sint integræ, sed aliquæ fractæ per interiorem ambitum, nempe, quæ intercipiuntur parallelis, Q ϕ , ϕ Ω , in quibus habeantur duæ figuræ frustra, ϕ 7R Ω , Q ϕ R, in quorum tamen vnoquoque dictæ parallelarum portiones integræ habeantur, sit autem in motu, GM, à quodam puncto descripta linea,

C 2

& 5,

Ex antec.
Lcm.

& T5, nempe ambitus figuræ, 5 & ST, eodem modo, quo
 descripti fuerunt ambitus, EβL, EYL, figuræ inquam,
 5 & ST, æqualiter analogæ frusto, 7RΩ6; erit ergo, reliqua
 figuræ, 5 Δ&, æqualiter analogæ frusto, QΦR, cū tota, TSΔΣ,
 sit toti composito ex frustis, QΦR, 7RΩ6, æqualiter analo-
 ga, & sunt portiones ipsi, GM, parallelarum in unaquaq;
 figuræ, 5 Δ&, 5 & ST, integræ omnes, sicut contingere sup-
 posuimus in frustis, QΦR, 7RΩ6; ergo cum, QΦR, 5 Δ&,
 sint figuræ etiā æqualiter analogæ, inter se æquales erunt:
 Eadē ratione patebit frustū, 7RΩ6, æquari figuræ, 5 & ST,
 ergo frusta, QΦR, 7RΩ6, simul sumpta æquabuntur figuræ
 T5βΔΣ, sed & figuram, 76D, ipsi, EST, adæquari, necnon,
 ΦKΩ, ipsi, ΔLΣ, pariter adæquari manifestum est, cum sint
 figuræ æqualiter analogæ, & portiones parallelarum ipsi,
 GM, in eisdem conceptarum integræ sint, ergo tota figuræ,
 DQK, toti, EβL, æqualis erit. Consimili modo in figuræ,
 BHIC, ducentes rectas lineas ipsi, GM, parallelas, nempe
 O2, P3, quibus ipsa distinguatur in frusta, capientia dictas
 parallelarum portiones integras scilicet in frusta, BON,
 CN2, PH4, 4I3, OP32, PH4, 4I3, easdem, O2, P3, produ-
 centes ut secant ambitum figuræ, EYL, velut in, T, X, RY,
 descriptisq; lineis, EV, ZL, ut fuit descripta, 5 Γ&, ut consti-
 tuatur

Ex antea.
 Lem.

Ex antea.
 Lem.

cusatur figura, ETV, æqualiter analoga frusto, CN₂, (ex quo remanet, EVX, æqualiter analoga ipsi, BON,) & figura, ZBL, æqualiter analoga ipsi, 4I₃, (ex quo, ZLY, remanet et æqualiter analoga ipsi, PH₄,) cum in his capte parallelarum dictæ portiones integræ sint, manifestum erit fig. ETV, æquari ipsi, CN₂, EVX, ipsi, BON, ZBL, ipsi, 4I₃, ZLY, ipsi, PH₄, & tandem, XTRY, ipsi, OP₃, ex quo cõcludemus figurâ, BHIC, æquari ipsi, EYL, hoc est ipsi, EBL, sed eidem, EBL, ostensa est æqualis etiam, DQK, ergo figuræ, BHIC, DQK, inter se æquales erunt, igitur quæcumq; planæ figuræ æqualiter analogæ inter se æquales erunt, quod ostendendum erat. Per hæc autem priori parti Propos. 1. huius iam satisfactum esse manifestum est.

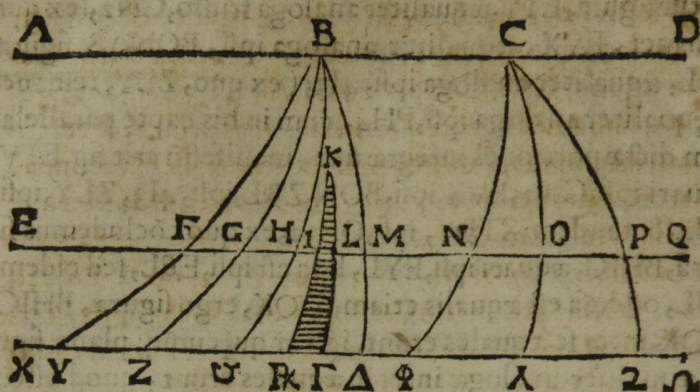
Ex anteq.
Lem.

THEOREMA II. PROPOS. II.

Figuræ planæ quæcumq; in eisdem parallelis constitutæ, in quibus, ductis quibuscumq; eisdem parallelis æquidistantibus rectis lineis, conceptæ cuiuscumq; rectæ lineæ portiones sunt inter se, vt cuiuslibet alterius in eisdem figuris conceptæ portiones (homologis tamen in eadem figura semper existentibus) eandem inter se proportionem habebunt, quam dictæ portiones. Dicantur autem proportionaliter analogæ, ac etiam, si libuerit, iuxta regulas ipsas parallelas, in quibus existunt.

Sint duæ quælibet figuræ planæ, B&KTA, CDA, inter parallelas, AD, XQ, constitutæ, ducta verò utriusq; EQ, prædictis parallela, eiusdem portiones in figura, B&A, conceptæ, quæ sint, HI, LM, simul sumptæ sint ad eam, seu ad eas,

quæ

quæ concipiuntur in figura, $C\Phi\lambda$, ut aliæ quælibet similiter sumptæ, nempe ex. g. ut, & $B\Gamma\Delta$, ad, $\Phi\lambda$. Dico figuram, $B\&B\Gamma\Delta$, ad figuram, $C\Phi\lambda$, esse ut, HI, LM , ad, NO , vel ut. & $B, \Gamma\Delta$, ad, $\Phi\lambda$, vel ut quælibet aliæ similiter sumptæ. Accipiantur in, $\Phi\lambda$, producta versus, λ , quotcumq; eidem, $\Phi\lambda$, æquales, ut, λ_2 , similiter quælibet linearum figuræ, $C\Phi\lambda$, producat, & in ipsa intelligantur tot assumptæ æquales unicuiq; productarum, quot assumptæ sunt æquales ipsi, $\Phi\lambda$, ex. g. vnica tantum, & per omnium terminos ex parte, 2 , transeat linea, CP_2 , similiter in alia figura, $B\&\Delta$, sumantur quotcumq; in ipsa, $\Delta\&$, producta versus, $\&$, æquales ipsis, & $B, \Gamma\Delta$, simul sumptis, & productis reliquis in fig. $B\&\Delta$, ipsi, & Δ , parallelis, aliæ tot æquales suis productis in directu capiantur, per quorum omnium terminos transeant lineæ, BGZ, BFY . Quoniam ergo figure, $BFYZG, BGZ\&H, B\&B\Gamma\Delta$, sunt in eisdē parallelis, $AD, X\Omega$; & ductis in eisdem quomodocūq; ipsis, $AD, X\Omega$, parallelis, interceptæ in figuris portiones sūt æquales, ideo ipsæ figuræ, $BYZ, BZ\&, B\&B\Gamma\Delta$, æqualiter analogæ, & subinde æquales, erunt: Quo pacto etiam ostendemus figuras, $\Phi C\lambda, \lambda C_2$, æquales esse: Quotuplex ergo est aggregatum ex, $YB, \Gamma\Delta$, aggregati ex, & $B, \Gamma\Delta$, totuplex erit aggregatum ex figuris, $BYZ, BZ\&$,

Per ant.

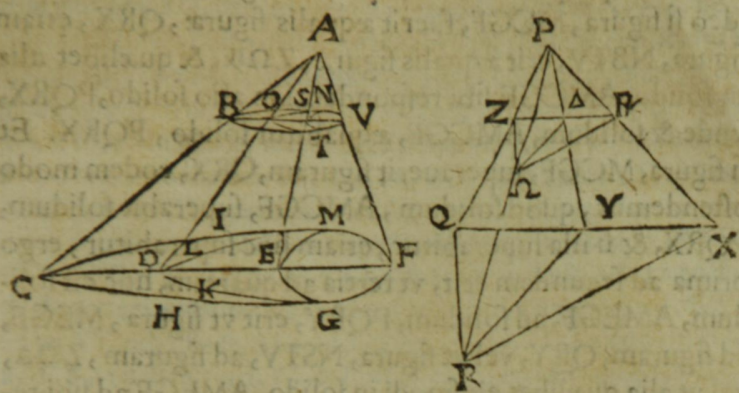
BZ&, B&B&KΓΔ, seu figura, BY&KΓΔ, figura, B&B&KΓΔ; similiter quoduplex erit, φ2, ipsius, φλ, totuplex erit aggregatū ex figuris, Cφλ, Cλ2, hoc est figura, Cφ2, ipsius figuræ, Cφλ, habemus ergo æquæ multiplices primæ, & tertiæ utcumq; assumptas, similiter & æquæ multiplices secundæ, & quartæ. Quoniam verò ex.g. Y&, ΓΔ; FI, LM, sunt æquæ multiplices ipsarum, & B&, ΓΔ; HI, LM, similiter, 2φ, PN, sūt æquæ multiplices ipsarum, φλ, NO, ipsæ verò, & B&, ΓΔ; HI, LM; φλ, NO, sūt proportionales, ideo si aggregatū ex, Y&, ΓΔ, adæquabitur ipsi, φ2, ē aggregatū ex, FI, LM, adæquabitur ipsi, NP, ut & reliquæ omnes similiter sumptæ, & consequenter etiam figura, BY&KΓΔ, adæquabitur figuræ, Cφ2, si verò aggregatū ex, Y&, ΓΔ; superet, φ2, eodem modo patebit figurā, BI&KΓΔ, superare figuram, Cφ2, vel superari ab eadem, si, Y&, ΓΔ; superetur à, φ2, ergo prima ad secundam erit, ut tertia ad quartam. f. figura, B&B&KΓΔ, ad figuram, Cφλ, erit, ut aggregatū ex, & B&, ΓΔ; ad, φλ, vel ut aggregatū ex, HI, LM, ad, NO, seu ut quælibet aliæ duæ similiter sumptæ, quod erat ostendendum. Dicantur autem dictæ figuræ proportionaliter analogæ iuxta regulam, AD, vel, XΩ.

THEOREMA III. PROPOS. III.

Figura solidæ quæcumq; in eisdem planis parallelis constituta, in quibus ductis quibuscumque planis dictis parallelis æquidistantibus, conceptæ cuiuscumq; sic ducti plani in ipsis solidis figuræ planæ sunt inter se, ut eiusmodi cuiuslibet alterius plani in eisdem solis conceptæ figuræ (homologis tamē in eodem solido semper existentibus) eandem inter se, quam dictæ iam conceptæ cuiuscumq; plani figuræ, rationem habebunt.

bunt. Dicantur autem figurae proportionaliter analogae, iuxta regulas ipsa plana parallela, in quibus existunt.

Sint duae quaelibet fig. solidae, AMEGF, PQRY, in eisdem planis parallelis constitutae; ductis vero quibuscumque planis praefatis parallelis aequidistantibus, eorum conceptae in solidis figurae sint unius plani ex. g. figurae, NSTV, Z Δ , alterius autem, MEGF, QRY, vel contingat has esse solidorum bases, ac in altero planorum parallelorum, solida, AMEGF, PQRY, contingentium, sit vero figura, MEGF, ad figuram, QRY, ut figura, NSTV, ad ad figuram, Z Δ , homologis nempe in eodem solido existentibus. Dico solidum, AMEGF, ad solidum, PQRY, esse ut, NSTV, figura, ad figuram, Z Δ , vel ut figura, MEGF, ad figuram, QRY. Ducatur, n. in figura, MEGF, utcumque recta, EF, ad illius ambitum terminata, cui ducta parallela, SV, in figura, NSTV, producantur ambae indefinitè versus puncta, S, E, in quibus sumantur utcumque aequè multiplices, BS, CE, similiter in eisdem figuris ductis alijs eisdem, SV, EF, aequidistantibus, sumantur earum pariter aequè multiplices iuxta praedictarum multiplicitatè, & omnium termini sint in lineis, NBT, MICHG, sicut ipsarum partium termini sint in lineis, NST, NOT, NBT, MEG, MDG, MCG, traductis vero alijs quocumque planis praefatis parallelis, ac ipsa solida secantibus, hoc idem fiat circa ipsorum figuras in ipsis solidis conceptas, omnium vero ita resultantium figurarum termini sint in superficiebus, AMCG, AMDG, AMEG; similiter in alio solido esto quod plana, quae prodixerunt in solido, AMEGF, figuras, MEGF, NSTV, genuerint figuras, QRY, Z Δ , ad quas illae habent eandem rationem, ductis autem, vel assumptis rectis, QY, Z Δ , inter se parallelis, illae producantur versus eandem partem, Δ Y, in ipsiq; productis accipiantur quaecumque aequè multiplices, vel aequales, YX, Δ B, & idem fiat in ceteris ipsis parallelis in
figu-

figuris, QRY , $Z\Omega\Delta$, sic productis, & omnium termini sint
 in lineis, YXR , $\Delta R\Omega$, hæc verò lineæ, sicut & reliquarum fi-
 gurarum eodem modo producibilium, sint in superficiebus
 PYR , $PYXR$. Manifestum est autem figuræ, $MEGF$, $MDGE$,
 $MCGD$, esse æqualiter analogas, & ideo inter se æquales, Ex antec.
 sicut etiam figuræ, $NSTV$, $NOTS$, $NBTO$, pariter inter se
 sunt æquales, & quæcunque aliæ sunt in eodem plano, ex quo
 habemus etiam solida, $AMEGF$, $AMDGE$, $AMCGD$, esse
 æqualiter analogæ, & ideo inter se æqualia. Eodem modo
 ostendemus solida, $PQRY$, $PRXY$, pariter inter se æqualia
 esse. Quotuplex est ergo solidum, $AMCGF$, ex tribus, A
 $MCGD$, $AMDGE$, $AMEGF$, compositum; totuplex est fi-
 gura, $MCGF$, ex tribus, $MCGD$, $MDGE$, $MEGF$, cõpo-
 sita, figuræ, $MEGF$. Similiter quotuplex est solidum, $PQRX$,
 ex duobus, $PQRY$, $PYRX$, cõpositum ipsius, $PQRY$, totu-
 plex est basis, QRX , ex duabus, QRY , YRX , cõposita, fig. Q
 RY ; ita ut habeamus æquæ multiplices primæ, & tertie, nec-
 non secundæ, & quartæ magnitudinis. Cum autem figuræ, FM
 CG , $VNBT$, sint æquæ multiplices figurarum, $MEGF$, NS
 TV , & pariter figuræ, QRX , $Z\Omega\Delta$, sint æquæ multiplices fi-
 gurarum, QRY , $Z\Omega\Delta$, ipsæ verò figuræ, $MEGF$, QRY , $NSTV$,
 D $Z\Omega\Delta$,

Conuerf.
Defin. 5.
Qui. El.

$Z\Omega\Delta$, ſint proportionales, & homologæ, $MEGF$, $NSTV$, idè ſi figura, $MCGF$, fuerit æqualis figuræ, QRX , etiam figura, $NBTV$, erit æqualis figuræ, $Z\Omega\Delta$, & quælibet alia in ſolido, $AMCGF$, ſibi reſpondenti in alio ſolido, $PQRX$, unde & ſolidum, $AMCGF$, æquabitur ſolido, $PQRX$. Et ſi figura, $MCGF$, ſuperauerit figuram, QRX , eodem modo oſtendemus, quod ſolidum, $AMCGF$, ſuperabit ſolidum, $PQRX$, & ſi illa ſuperabitur, etiam hoc ſuperabitur, ergo prima ad ſecundam erit, vt tertia ad quartam, hoc eſt ſolidum, $AMEGF$, ad ſolidum, $PQRY$, erit vt figura, $MEGF$, ad figuram, QRY , vel vt figura, $NSTV$, ad figuram, $Z\Omega\Delta$, vel vt alia quælibet eiufmodi in ſolido, $AMEGF$, ad ſibi reſpondentem in alio ſolido, $PQRY$, hoc eſt ad exiſtentem in eodem cum ipſa plano, quod oſtendere opus erat. Dicantur autem figuræ proportionaliter analogæ, iuxta regulas, $MEGF$, QRY .

Ex 1. huius.

Defin. 5.
Qui. El.

A N N O T A T I O.

HÆc, & antecedeſ methodo Indiuiſibilium oſenſæ quoq; fuerunt Lib. 2. Prop. 4. cū verò prima, ſecunda, & tertia Prop. eiufdem libri ſint illius methodi fundamenta, hi nunc opus erit in præſenti Lib. quaſcumq; illas ſubſequentes, & ex dicta Indiuiſibilium methodo Propositiones dependētes, aliter demōſtrare, vt vel ſcrupuloſo cuiq; Geometræ ſatiſſiat. Igitur ab hac Lib. 2. Propoſ. 4. incipientes, curabimus, vt, quæ per illam methodum vera eſſe demōſtrata ſunt, etiam per noua hæc fundamenta confirmētur. Primi Lib. autem Prop. nullatenus à dicta methodo pendere manifeſtum eſt circa nonnullas tamen obiter prius hæc pauca maioris facilitatis gratia libuit declarare.

In Prop. 4. igitur Lib. primi ſciat Lector tacitè ſupponi omnes vertices datæ figuræ, reſpectu eiufdem regulæ aſſumptos, eſſe in eadem recta linea regulæ parallela; ſeu, pro figuris ſolidis, in eodem plano regulæ æquidistante, diſſinitionibus conformiter; quod ob ſui claritatem inter axiomata poterat recenſeri.

In prop. 26. prætermiffa fuit demonftratio præfentis cafus, cum nempe, AG, contingit eſſe perpendiculararem, GV, & hoc cum facile, intelle&to difficiliori cafu (qui ibidem explicatur) hoc probari poſſet; cõcludetur aut̃ hoc modo, quod prætendimus, nempe in tali cafu etiam, KY, eſſe perpendiculararem ipſi, YΔ, & ſecunda plana, AV, KΔ, ad plana, HV, & Δ, æquẽ ad eandem partem inclinari. Sit, AG, ad, GP, vt, KY, ad, YX, iũctis, AP, PE, KX, XT, & cæteris vt ibidem conſtru&is, eodem modo prius oftendimus vt ibi triangula, AFE, KZT, necnon, AFG, KZY, EFG, TZY, & AGE, KYT, eſſe inter ſe ſimilia, & angulũ, PGE, æquari angulo, XYT. Hoc ſuppoſito, cum, PG, ad, GA, ſit vt, XY, ad, YK, & AG, ad, GE, vt, KY, ad, YT, ex æquali, PG, ad, GE, rit vt, XY, ad, YT, & ſunt ci. ca æquales angulos, PGE, XYT, ergo triangula, PGE, XYT, ſunt ſimilia, ergo, PE, ad, EG, eſt vt, XT, ad, TY, & GE, ad, EA, vt, YT, ad, TK, ergo, PE, ad, EA, eſt vt, XT, ad, TH, & ſunt circa rectos, PEA, XTK, ergo triangula, PEA, XTK, ſunt ſimilia, ergo, AP, ad, PE, erit vt, KX, ad, XT, ſed & PE, ad, IG, eſt vt, XT, ad, XY, ergo, AP, ad, PG, erit vt, KX, ad, XY, & PG, ad, GA, eſt vt, XY, ad, YK, ergo triangula, APG, KXY, ſunt ſimilia, re&us autem eſt angulus, AGP, cum re&us ponatur, AGV, ergo, KXY, & KYΔ, re&us erit, vnde anguli, AGV, KYΔ, æquales erunt. Cum verò quadratum, PA, æquetur quadratis, PG, GA, ſeu quadratis, PG, GE, EA, & quadratum PA, æquetur etiam quadratis, PE, EA, duo quadrata, PE, EA, æquabuntur tribus quadratis, PG, GE, EA, & ablato communi quadrato, EA, erit quadratum, PE, æquale quadratis, PG, GE, vnde angulus, PGE, re&us erit, & conſequenter etiam re&us ipſe, XYT, vnde anguli, AGE, KYT, erunt inclinationes ſecundorum planorum, AV, KΔ, cum ſubiectis planis, HV, & Δ, & inter ſe æquales, per quæ ſuppoſito cafui ſatisfieri manifeſtum eſt.

6. Sex. Ele.

6. Sex. Ele.

5. Sex. Ele.

47. Primi
Elem.48. Primi
Elem.
Defin. 6.
Vnd. Ele.

In Lemmate 5. poſt Prop. 28. prætermiffa fuit demonſtratio præfentis cafus, cum eadẽ facilis exiſtimaretur, nempe quando, FE, FG, cum, AE, AG, & LI, LM, cũ, HI, HM, concurrere minime poſſe contingat, vt cum angulos, EAF, GAF, IHL, MHL, re&os, vel re&os maiores acciderit eſſe: Sic autem tum hic, tum ſuppoſitus ibi cafus poterit vniuerſaliter demonſtrari. Intelligantur ipſæ, AE, AF, AG, HI, HL, HM, inter ſe æquales,

D o

& iun.

4. Primi
Elem.] & iungantur, EF, FG, EG, IL, LM, IM: Cum ergo anguli, FAG,
LHM, supponantur æquales, & latera, FA, LH, & AG, HM,
æqualia, erunt pariter bases, FG, LM, æquales: Sic autem pro-
babimus tum, EF, IL, tum, EG, IM, inter se æquales esse. Rursus
suspenda pyramide, AEFG, ponatur, F, in, L, demittaturq; FG,
super, LM, cui congruet, & triangulo, EFG, cadente super,
7. Primi
Elem.] ILM, punctum, E, pariter erit in, I; Sed & punctum, A, dico
fore in, H, tres enim sphericæ superficies super centris, I, L, M,
radijs inuicem se secantibus descriptæ, nempe radijs, HI, HL,
HM, seu, AE, AF, AG, in duobus tantum punctis sese decussare
possunt, ut facile ostendi potest, duæ .n. quælibet sphericæ su-
perficies in circuli periphæria se secabûnt, tertia verò hanc peri-
phæriam diuidet in duobus punctis, quæ sunt ad ambas partes
plani, ILM, nempe vnum supra alterum infra ipsum, quare non
ad aliud punctum, quam ad, H, concurrent tres rectæ lineæ,
AE, AF, AG, ad eandem partem plani, ILM, cum ipsis, HI, HL,
HM, constitutæ, ergo, AF, cadet in, HL, AE, in, HI, & AG,
in, HM, quibus præostensis, reliquum demonstrationis, ut ibi,
prosequemur.

THEOREMA IV. PROPOS. IV.

Parallelogramma in eadem altitudine existē-
tia inter se sunt ut bases.

Ex 2. huius.] Sint in figura Prop. 5. lib. 2. parallelogramma, AM, MC,
in eadem altitudine. Dico eadē esse inter se, ut bases, GM,
MH. Hoc autem manifestum est, sunt .n. dicta parallelo-
gramma figuræ proportionaliter analogæ, iuxta ipsas ba-
ses, cum sit, GM, ad, MH, ut, DE, ad, EI, & DI, ducta sit
utcumque, unde patet propositum etiam independentē
à methodo Indivisibilium.

A N N O T A T I O.

Idem Propositionis 5. Lib. 2. prior pars tendet quidem ad To-
dum. Illam methodum, secundum prædictam, necesse
est.

Prop. 6. 7. & 8. absq; illa methodo, vt intuēti apparebit, ostenduntur, quapropter, cum ab eadem exemptæ sint, nō indigent vt restarentur, sed illas tamquam stylo veteri demonstratas, vt veras in hoc libro quoq; vsurpabimus, quod etiam de alijs Propositionibus fiet, quæ à methodo Indiuisibilium immediatè dependere non conspiciuntur, etiam si mediatè ab eadem utiq; dependere comperiantur, sufficiet. n. illas Prop. de nouo ostendere, quæ immediatè ab ipsa methodo Indiuisibilium fidem sumpsisse videbuntur. Cum verò subsequentes Propositiones, in quibus parallelogrammorum omnia quadrata, seu omnes figuræ similes, regulis basibus, examinātur, sint in gratiam cylindricorū, prima verò tantū pendeat ex methodo Indiuisibilium, propterea illa erit denuò ostendēda, quam nunc subiūgo.

THEOREMA V. PROPOS. V.

Cylindrici in eadem altitudine existentes inter se sunt vt bases.

Manifesta est similiter hæc Prop. cum .n. secto quolibet cylindrico plano æquidistanter basi, producat in eo figura æqualis ipsi basi, propterea vt basis ad basim, sic erit figura ad figuram ab eodem plano basibus æquidistante vt-cumq; productam, ergo hi cylindrici erunt figuræ proportionaliter analogæ, iuxta ipsas bases, ergo cylindrici æquæ alti erunt inter se vt bases.

Corol. 12.
lib. 1.

3. huius.

ANNOTATIO.

Hoc demonstrato haud difficile erit stylo veteri ostendere cylindricas existentes in eadem basi esse inter se vt altitudines, vel vt latera æqualiter basibus inclinata.

Similiter eosdem habere inter se rationem compositam ex ratione basium, & altitudinum, vel laterum æqualiter basibus inclinatorū. Et eos qui habēt bases altitudinibus, vel lateribus æqualiter basibus inclinatis, recipere s. æquales esse. Vel æqua-

I. s

4. s. bases haberet altitudinibus, seu lateribus equaliter basibus inclinatis, reciprocas atq; similes cylindricos esse in tripla ratione laterum homologorum. Sufficiet namq; nos methodum imitari, qua demonstrata Prop. 9. lib. 2. postmodum reliquæ usq; ad Prop. 14. ostensæ fuerunt, probando circa cylindricos, quod ibi circa omnia quadrata datorum parallelogram. ostendebatur. Hæc autem pro cylindricis postea collecta sunt in eodem lib. 2. Prop. 34. Cor. 4. generali à sec. B. usq; ad sec. G. quæ quidem an. maduertere opuserat.

In Prop. 15. eiusdem lib. 2. hæc supplenda videntur. In Sec. A. probatur figuram, KQM, ipsi, ABD, & $\Pi T\Omega$, ipsi, $\varphi\Delta$, æqualem esse ex Prop. 3. eiusdem, nempe ex methodo Indivisibilium, hoc autem patebit etiam ex prop. prima huius, sunt n. di & æ figuræ æqualiter analogæ. In sec. B. figuram, MZP, ad æquari ipsi, KQM, & $\Omega B\&$, ipsi, $\Pi T\Omega$, eodem modo deducetur ex prima huius. In sec. C. probabitur ut, MP, ad, PO, ita esse figuram, MZP, ad, OZP, ex prop. 2. huius. In sec. D. similiter ostendemus figuram, OZP, ad figuram, $\Omega B\&$, esse ut, ZP, ad, $B\&$, similiter ex prop. 2. huius. Cætera vero absq; methodo indivisibilium subsistunt; ut & Corollaria, & prop. 16.

In Prop. 17. eiusdem lib. 2. hæc pariter supplenda sunt. In sec. A. elicitur ex 3. pariter lib. 2. solidum, HZ ∞ , æquari solidum, ABPC, & ΣT_2 , solidum, $V\Pi\&\Omega$, cum verò hæc solida sit figuræ æqualiter analogæ ut eorum conditiones expendenti patebit, ideo quod ibi ex 3. lib. 2. hic ex prima huius deducemus. In sec. B. solidum, LDGF, æquari ipsi, HZ ∞ , & 3687, solidum, ΣT_2 , pariter ex prima huius colligemus. In sec. D. quod figura, LED, ad, OED, sit ut, LE, ad, EO, seu quod figura, QAMY, ad, TIMY, sit ut, QY, ad, YT, idest ut, LE, ad, EO, vel quod figura, LFE, ad, OFE, sit ut, LE, ad, EO, patet, ex prop. 2. huius. Quod verò solidum, LDFE, ad solidum, ODFE, sit ut figura, LEF, ad figuram, OEF, idest ut, LE, ad, EO, manifestum est pariter ex 3. huius. In sec. F. solidum, ODFE, ad solidum, 3674, esse ut figura, EDF, ad figuram, 467, patebit ex 3. huius, sunt n. dicta solida figuræ proportionaliter analogæ ut consideranti manifestum erit. Cætera huius prop. cum Cor. & prop. 18. absq; methodo Indivisibilium subsistunt, ut examinanti facile apparebit.

THEO.

THEOREMA VI. PROPOS. VI.

QUæcunq; de parallelogrammis ostenduntur in Prop. 5. 6. 7. & 8. Lib. 2. eadem etiam de triangulis, conditiones ibi suppositas circa suas bases, & altitudines, seu latera æqualiter basibus inclinata, habentibus, verificantur.

Hæc Propositio manifesta est, cum.n.exposito quocunq; triangulo, & assumptis duobus quibuscumq; lateribus angulum quemlibet continentibus parallelogrammum compleri possit in illo angulo, cuius triangulum erit dimidium, ideò quæcunq; triacula erunt, vt eorum completa parallelogramma, habentibus autem triangulis circa bases, & altitudines, seu latera æqualiter basibus inclinata, præfatas conditiones, eam pariter habent completa parallelogramma, & de illis verificantur ea, quæ in dictis propositionibus fuerunt proposita, ergo eadem de eorum medietatibus, hoc est de dictis triangulis verificabuntur. Triacula ergo, quæ sunt in eadem altitudine inter se sunt vt bases; Et quæ sunt in eadem, vel æqualibus basibus, vt altitudines, vel vt latera, quæ æqualiter basi, seu basibus, inclinantur. Habent inter se rationem compositam ex ratione basium, & altitudinum, vel laterum æqualiter basibus inclinatorum. Habentia bases altitudinibus, vel lateribus basibus æqualiter inclinatis, reciprocas, sunt æqualia; Et quæ sunt æqualia bases habent altitudinibus, vel lateribus æqualiter basibus inclinatis, reciprocas. Et tandem similia triacula sunt in dupla ratione laterum homologorum; Quæ omnia etiam Lib. 2. Prop. 19. Coroll. 1. ex methodo Indiuisibilium colligebantur. Corol. 2. autem spectat ad dictam methodum pertractandam, propterea non opus est,

34. Primi
Elem.

4. huius,
cū Annot.

est, quod aliter ostendatur: Lemma verò antecedens Prop. 20. stylo veteri demonstratur, sicut & ipsa Prop. 20. & 21. quorum Corollaria haud nobis opus est aliter demonstrare, cum eorum usus non sit, nisi pro methodo Indivisibilium.

THEOREMA VII. PROPOS. VII.

Conici in eadem, vel æqualibus altitudinibus, existentes inter se sunt bases.

Sint quicunq; conici in eadem, vel æqualibus altitudinibus, AE, BF, existentes, AKLM, BSQTR. Dico hos esse inter se, ut ipsorum bases, KLM, SQTR. Abscissis enim ab altitudinibus, AE, BF, utcunq; partibus æqualibus versus, A, B, ipsis, AC, BD, per, C, ducatur planū basi, KLM, æquidistans, & per, D, similiter planum basi, SQTR, æquidistans, quibus in conicis producantur figuræ, GIO, X

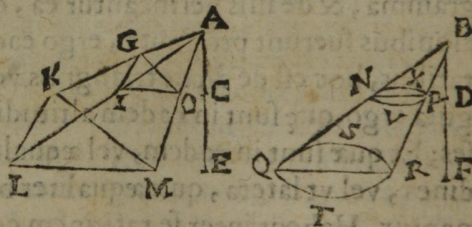
19. lib. 1.
21. lib. 1.

NVP, erit ergo, GIO, similis ipsi, KLM, quarum latera homologa, IO, LM, similiter, XNVP, erit similis basi, SQT

R, ducto autem plano transeunte per altitudinem, BF, secetur basis in recta, QR, utcunque, & figura, XNVP, in recta, NP, superficies verò conicularis in rectis, BQ, BR, erunt ergo hæc similiter secta in punctis, N, P, ac, BF, in D, sicut etiam, AK, AL, AM, erunt similiter secta in punctis, G, I, O, ac, AE, in, C, & QR, NP, latera homologa similium figurarum, SQTR, XNVP, sunt autem etiam, AE, BF, altitudines æquales similiter sectæ in punctis, C, D.

17c Vnde.
Elem.
22. lib. 1.

Cum

Cum ergo figura, KLM, similis sit ipsi, GIO, habebit, KLM, ad, GIO, duplam proportionem eius, quam, LM, ad, IO, 15. lib. 2.
 vel, MA, ad, AO, vel, EA, ad, AC, seu, FB, ad, BD, vel, RB, ad, BP, vel tandem eius, quam habet, QR, ad, NP, sed etiam figura, SQTR, ad, XNVP, habet duplam rationem eius, quam habet, QR, ad, NP, ergo figura, KLM, ad, GIO, est vt, SQTR, ad, XNVP, & permutando figura, KLM, ad, SQTR, erit vt figura, GIO, ad figuram, XNVP, & puncta, C, D, sumpta sunt vtcunque, ac conici, AKLM, BSQTR, sunt in æqualibus altitudinibus, AE, BF, respectu basium, KLM, SQTR, assumptis, ergo sunt figuræ proportionaliter analogæ, ergo dicti cylindrici erunt inter se, vt bases, KLM, 9. huius.
 SQTR, quod erat demonstrandum.

COROLLARIUM.

Cum verò etiam cylindrici in eisdem basibus, & altitudinibus prædictis æqualibus, sint inter se vt ipse bases, propterea erunt etiam inter se vt ipsi conici, unde si in vna specie cylindricorum, & conicorum ostensum fuerit, cylindricum triplum esse conici in eadem basi, & altitudine cum eo existentis, illicò hoc etiam de reliquis speciebus cylindricorum, & conicorum facile colligemus. 5. huius.

THEOREMA VIII. PROPOS. VIII.

Quilibet Cylindricus triplus est Conici in eadem basi, & altitudine, cum eo existētis.

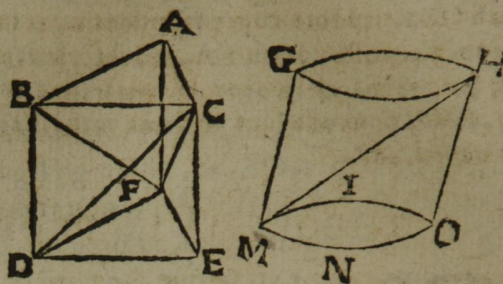
Sit quicunq; cylindricus, GO, & conicus in eadem basi, IMNO, & eadem altitudine cum ipso. Dico cylindricum, GO, triplum esse conici, HIMNO. Exponatur .n. prisma, AFDE, triangulares habens bases, ABC, FDE; altitudinis æqualis altitudini cylindrici, GO, in basi verò, FDE, sit pyramis,

E

ramis,

ramis, CDFE; erit ergo prisma, ADEF, triplum pyramidis, CDEF, cū resoluatur in tres pyramides æquales, FDBC, FDEC, FBA C, ut ostēdit Euclides Vnd. Element. Prop. 7. ut autem se habet prisma, ADEF, ad pyramidem, CDEF, ita se habet cylindricus, GO, ad conicum, HIMNO, ergo, GO, triplus est conici, HMO, vnde omnis cylindricus triplus est conici in eadem basi, & altitudine cum eo constituti, illi enim conici, qui sunt in eadem basi, & altitudine ex ant. omnes inter se sunt æquales, quod ostendendum erat.

Ex ant.

ANNOTATIO.

P Er ant. prop. satisfiit prop. 22. lib. 2. ex ea enim pariter habetur omnes cylindricos eandem rationem habere ad conicos in eadem basi, & altitudine cum ipsis existentes, cum eorum esse triplos fuerit demonstratum, & eadem, quæ ex ipsa deducebantur, hic pariter colliguntur, proprietates inquam illæ, quas cylindricis competere dictum est in Annot. prop. 3. huius. Sic ergo ratum, ac firmum est, Conicos in eadem, vel æqualibus basibus existentes, esse inter se ut altitudines. Habeatq; rationem compositam ex ratione basium, & altitudinum. His verò, quorum bases altitudinibus reciprocantur, æquales esse, & æqualium bases altitudinibus reciprocari. Ac tandem similes conicos esse in tripla ratione linearum, vel laterum homologorum eorūdem basium, seu similium triangulorum per verticē traseūtium, quæ in ipsius prop. 22. Cor. Sectionibus, in gratiam Conicorum pariter colligebātur. Per hanc etiam satisfiit prop. 24. eiusdem lib. 2. cum per eam ibi demonstrari intendat.

tendatur cylindricum quęcumq; triplum esse conici in eadem basi, & altitudine cum eo existentis, vt in Sec. I. Cor. 4. gen. prop. 34. postea declaratur. Aduerte autem, quod pag. 79. lin. 15. hæc verba, *et cum omnibus quadratis duorum triangulorum, CBM, EMF, ponenda sunt post hæc verba, dupla erunt omnium quadratorum, AF.*

THEOREMA IX. PROPOS. IX.

Conicorum frusta æquę alta, & in basibus æquę altorum conicorū, à quibus absci-
duntur, constituta; inter se sunt vt bases.

Videatur schema prop. 7. huius, in quo sint conicorum æquę altorum, AKLM, BSQTR, frusta, GIOLKM, XVTS, in eisdem cum illis basibus, KLM, SQTR, & in æqualibus altitudinibus, CE, DF, existentia, igitur abscissis versus puncta, C, D, altitudinum partibus æqualibus, & per earum terminos ductis planis basibus parallelis, ostendemus ab iisdem productas in frustis figuras esse inter se vt ipsę bases, eodem modo, quo ibi factum est, vnde patebit dicta frusta esse figuras proportionaliter analogas, quapropter ipsa esse inter se vt bases pariter concludemus, quod erat demonstrandum. 1. huius.

COROLLARIUM.

Cum verò etiam cylindrici in basibus dictorum frustorum, & in æqualibus cum eisdem altitudinibus constituti, sint inter se vt bases, erunt etiam inter se vt dicta frusta, & permutando habebunt eandē rationem ad dicta frusta, vnde proposito quocunq; frusto conico, & cylindrico in eadem basi, & altitudine, cum eo existente, vt rationem cylindrici ad frustum conicū inueniamus, sufficies alicuius cylindrici præfata altitudinis rationem ad frustum conicū in eadem basi, & altitudine, cum eo existens inuenire, 1. huius.

nire, ex ea .n. propositi cylindrici, & frusti conici ratio illico apparebit. Per hanc autem Propos. satisfi etiam Prop. 27. Lib. 2. & Sect. K. Cor. 4. gen. 34. eiusdem Lib. 2. ubi contenditur probare, conicorum frusta in eadem basi, & altitudine existentia, esse invicem equalia, hoc .n. per hanc Prop. manifestum est.

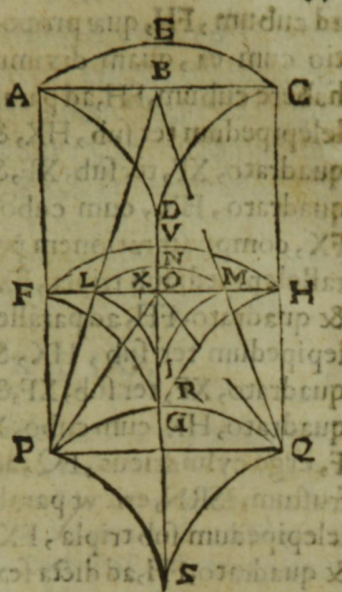
THEOREMA X. PROPOS. X.

Cylindricus ad frustum conicum quodcūq; in eadem basi, & altitudine cum eo constitutum (sumptis duabus homologis in oppositis basibus frusti conici) eam habet rationem, quam quadratum maioris homologarum ad rectangulum sub ambabus homologis, vna cum tertia parte quadrati differentiae earūdem. Idem verò frustum ad conicum in eadem basi, & altitudine, cum eo existentem, erit vt rectangulum sub maiori, & tripla minoris, vna cum quadrato differentiae earundem homologarum, ad maioris quadratum.

Corol. 21.
l. 1.

Sint in quacunque basi, PRQS, & eadem altitudine cylindricus, FQ, frustū conici, BPRQS, nempe, LNMISR, in basi minori quoque, LNMI, & conicus, OPRQS, secto autem quomodocūq; conico plano per verticem acto, producatr triangulum, BPQ, secans oppositas bases frusti conici in rectis, LM, PQ, quæ erunt homologæ similium figurarum, LNMI, PRQS, similiter, eodem extenso plano, ac completo cylindrico in eadem altitudine cum conico, BRS, secentur eius opposita bases, necnon figura, FVHG, ab eodem plano in rectis, AC, FH, PQ. Dico ergo cylindricum, FQ, ad frustum conici, NISR, eandem rationem habere

habere, quam quadratum, PQ, ad rectangulum, sub, P Q, LM, vna cum $\frac{1}{4}$, quadra-
differentia earundem. Idem
verò frustum ad conicum,
OPQ, esse vt rectangulum
sub, PQ, & tripla, LM, vna
cū quadrato differentia e-
arundem, ad idem quadratū,
PQ. Etenim cylindricus, F
Q, ad frustum conici, NISR,
habet rationem cōpositam
ex ratione cylindrici, FQ,
ad cylindricum, AQ, idest
ex ratione, FP, ad, PA, vel,
LP, ad, BP, vel excessus, PQ,
super, LM, (qui sit, FX,) ad,
PQ, & ex ratione cylindrici,
AQ, ad conicum, BSR, idest
ex ea, quam habet, PQ, ad $\frac{1}{4}$, PQ, & tandem ex ratione
conici, BSR, ad frustum, ISRN, quæ est eadem ei, quam
habet cubus, PQ, vel, FH, ad parallelepipedum ter sub,
HX, & quadrato, XF, ter sub, FX, & quadrato XH, cum
cubo, FX, est. n. conicus, BSR, similis conico, BIN, & idest,
BSR, ad, BIN, est vt cubus, PQ, vel, FH, ad cubum, LM, seu
ad cubum, XH, vnde cum cubus, FH, æquetur cubis, FX,
XH, cum parallelepipedis ter sub, FX, & quadrato XH, &
ter sub, HX, & quadrato, XF, idest per conuersionem ratio-
nis conicus, BSR, ad frustum, ISRN, erit vt cubus, FH, ad
parallelepipedum ter sub, HX, & quadrato, XF, ter sub, XF,
& quadrato, HX, cum cubo, HX. Duæ rationes autem nem-
pe, quam habet, FX, ad, PQ, & PQ, ad sui $\frac{1}{4}$, componunt ra-
tionem, FX, ad $\frac{1}{4}$, PQ, vel tripla, FX, ad, PQ, seu, FH, vel,
sumpto pro communi basi quadrato, FH, componunt ra-
tionem parallelepipedi sub tripla, FX, & sub quadrato, FH,
ad

Annot. p.
1. huius.

8. huius.

Ex diff. 7.

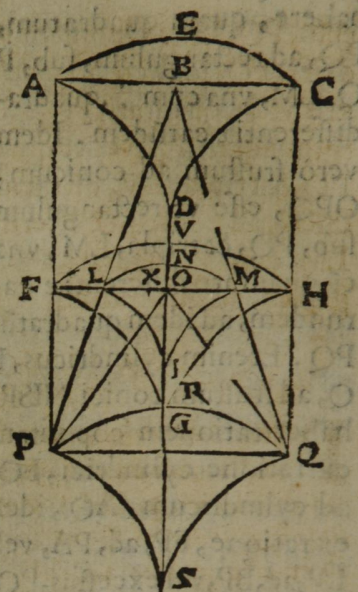
l. 1.

Annot. p.

8. huius.

38. lib. 2.

ad cubum, FH, quæ propor-
 tio cum ea, quam diximus
 habere cubum, FH, ad paral-
 lelepipedum ter sub, HX, &
 quadrato, XF, ter sub, XF, &
 quadrato, HX, cum cubo,
 FX, componit rationem pa-
 rallelepipedum sub tripla, FX,
 & quadrato, FH, ad paral-
 lelepipedum ter sub, HX, &
 quadrato, XF, ter sub, XF, &
 quadrato, HX, cum cubo, X
 F, ergo cylindricus, FQ, ad
 frustum, ISRN, erit vt paral-
 lelepipedum sub tripla, FX,
 & quadrato, FH, ad dicta sex
 parallelepipeda cum cubo,
 FX, vel vt eorum sub tripla, idest vt parallelepipedum sub,
 FX, & quadrato, FH, ad parallelepipedum sub, FX, & qua-
 drato, XH, sub, HX, & quadrato, XF, cū $\frac{1}{4}$. cubi, XF, hæc
 tria verò æquantur parallelepipedo sub, FX, & rectangulo,
 FHX, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, FX, nam parallelepipedū sub, HX,
 & quadrato, XF, idem est cum parallelepipedo sub, FX, &
 rectangulo, FXH, quod si ipsum iunxeris parallelepipedo
 sub, FX, & quadrato, XH, simul cum $\frac{1}{4}$. cubi, FX, idest vna
 cum parallelepipedo sub, FX, & $\frac{1}{4}$. quadrati, FX, (cum sit
 communis altitudo) fiet parallelepipedum sub, FX, & re-
 ctangulo, FXH, cū quadrato, XH, idest sub, FX, & rectan-
 gulo, FHX, & sub $\frac{1}{4}$. quadrati, FX, igitur cylindricus, FQ,
 ad frustum, ISRN, erit vt parallelepipedum sub, XF, & qua-
 drato, FH, ad parallelepipedum sub, XF, & rectangulo, F
 HX, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, FX, idest vt quadratum, FH, vel qua-
 dratum, PQ, ad rectangulum sub, FH, HX, vel sub, PQ, LM,
 vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, FX, differentia ipsarum homologa-
 rum,

rum, PQ, LM. Quoniam verò conicus, OSR, est $\frac{1}{4}$. cylindrici, FQ, idcirco ad idem frustum, ISRN, conicus, OSR, erit vt $\frac{1}{4}$. quadrati, PQ, ad rectangulum sub, PQ, LM, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, FX, vel vt quadratum, PQ, ad rectangulum sub, PQ, & tripla, LM, cū quadrato, FX, & conuertendo frustum, ISRN, ad conicum, OSR, erit vt rectangulum sub, PQ, & tripla, LM, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, FX, differentie earundem homologarum, ad quadratum, PQ, quæ ostendere opus erat.

s. huius.

ANNOTATIO.

PER superiorem autem demonstrationem suppletur prop. 28. l. 1. necnon ei, quod colligitur in sec. L. & M. Cor. 4. gen. 34. eiusdem l. 1. Cor. autem prop. 28. est in gratiam methodi indiuisibilium. Quoad prop. 29. eiusdem l. 1. si intelligamus in eius figura latera, CD, DB, describere similes figuras planas, in quibus tanquam in basibus cylindrici consistant, quorum latera sint, CD, pro figura, DB, & DB, pro figura, CD, ostendemus consimili ibi traditæ demonstrationi cylindricum sub latere, DB, basi figura, DC, ad cylindricum sub latere, DC, basi figura, BD, predictæ simili esse vt, DC, ad, DB, & sic etiam esse conicum sub lateribus, CB, BD, basi figura, CD, ad conicum sub lateribus, BC, CD, basi figura ipsius, DB, habent. n. cylindrici inter se, necnon & conici, rationem compositam ex ratione basium, & altitudinum, seu laterum æqualiter basibus inclinatum, vt superius denudò animaduersum est: Per hæc autem satisfiat etiam Sec. N. Cor. 4. gen. 34. eiusdem lib. 1. Circa verò prop. 25. & 26. cum Corollaris nihil dictum fuit, cū sint lemmaticæ pro methodo indiuisibilium, quapropter restauratio ne minimè indigere visæ fuerunt; Prop. 33. autem recoletur in examine lib. 3. cū Cor. Prop. 34. consistit independenter à methodo indiuisibilium, vt illius etiam Corollaria, vnde nec ipsa restauranda visæ sunt. Veruntamen circa Cor. 4. generale eiusdem prop. 34. superius suis locis adnotata fuerunt, quæ animaduertenda erant. Reliquæ tandem propositiones à 35. vsq; ad finem lib. 2. non pendent ab indiuisibilium methodo, & propterea circa illas nihil nobis dicendum occurrit. Relicta deniq;

Annot. p. 1. & s. huius.

deniq; fuit ultimo loco prop. 23. cum Corollarij sectionibus, ac prop. 30. 31. & 32. a 23. præcipue dependentibus cum paulo diligentiore animadversionem poposcere videretur, præsertim vero cum propositione 23. restaurata, alia quædam propositiones lemmaticæ, ad rem nostram pertinentes, forent superexstruenda, ut in sequentibus manifestum erit.

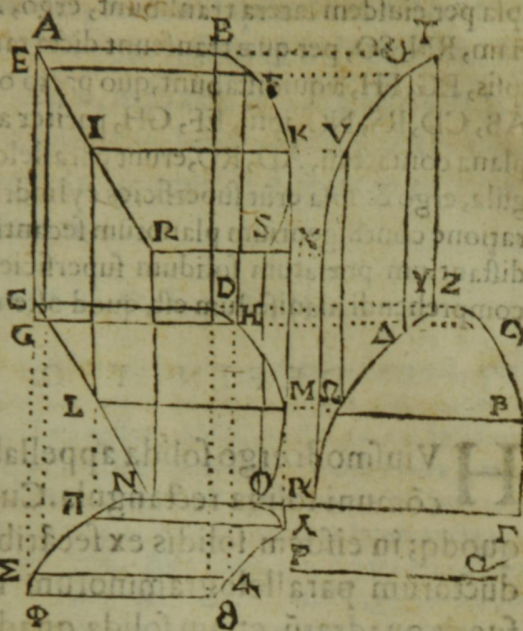
THEOREMA XI. PROPOS. XII.

SI propositum quodcumq; solidum parallelis quotcumq; planis ita secari possit, ut conceptæ ex secantibus planis in eo figuræ sint semper parallelogramma rectangula, latera vero eadem describentia sint omnia uni cuidam lateri ut regulæ æquidistantia: Illud superficiebus cylindraceis comprehensum erit.

Defn. 3.
lib. 1. cap. 1.

Sit propositum quodcūq; solidū, ASOC, quod quidem parallelis quotcūq; planis sectum esse supponatur, efficiētib; in eo parallelogramma rectangula, EH, IM, latera vero hæc describentia, GH, LM, ut & reliqua omnia præfata parallelogramma pariter describentia, sint uni cuidam regulæ, PQ, æquidistantia. Dico solidum, ASOC, superficiebus cylindraceis cōprehendi. Quod enim superficies, in qua iacent omnia prædicta latera, quæ rectangula describunt (quæ sit, CNOD,) sit cylindracea, manifestum est ex eo, quod omnia uni regulæ, PQ, sint parallela, & eadem ratione superficies, in qua iacent latera rectangulorū prædictis opposita (quæ sit, ARSB,) erit cylindracea. Similiter cum planum, EH, æquidistet plano, IM, & GH, ipsi, LM, etiam, EG, ipsi, LI, æquidistabit, eodem modo autem etiam ostendemus reliqua latera, quæ præfatis rectangula describentibus lateribus perpendiculariter insistant, eidem, LI, æqui-

æquidistare, ex quo con-
 cludem^r hæc omnia pari-
 ter in super-
 ficie cylindra-
 cea coexten-
 di, quæ sit, A
 CNR, quæ
 methodo pa-
 tebit etiã su-
 perficiem, BS
 OD, esse cy-
 lindraceã, in
 qua quidem
 iacent latera
 rectangulorũ
 prædictis op-
 posita. Nunc
 si ducta intelligantur opposita plana solidum, AO, tan-
 gentia, ac præfatis secantibus planis æquidistantia, con-
 tingere potest vt ipsorum planorum contactus sit ex v-
 traq; parte vel in puncto, vel in linea, vel in plano, vel ex
 vna parte contactus in vno istorum, ex altera verò in alio
 promiscuè, vt consideranti faciliè innotescet, attamen quo-
 modocunq; res se habeat etiam ratione istorũ cõtactuum
 fiet, vt dictum solidum cylindraceis superficiebus cõpre-
 hendatur, si .n. contactus ex neutra parte fiat in plano, di-
 ctum solidum non alijs superficiebus cylindraceis, quam
 ijs, quæ dictæ sunt comprehendetur, vt manifestum est, si
 verò contactus sit in plano, illud erit parallelogrammum
 rectangulum, vt, AD, RO, cum .n. hæc tangentia plana
 æquidistant planis secantibus, quæ transeunt per latera
 cylindrici, cuius, ACNR, BDOS, sunt superficies, etiam
 F ipsa

ipsa per eiusdem latera transibunt, ergo, AC, BD, sicut etiam, RN, SO, per quæ transeunt dicta tangentia plana, ipsis, EG, FH, æquidistant, quo pacto ostendemus etiam, AB, CD, RS, NO, ipsi, EF, GH, pariter æquidistare, ergo plana contactu, AD, RO, erunt parallelogramma rectangula, ergo & ipsa erunt superficies cylindraceæ, ergo etiam ratione contingentium planorum secantibus planis æquidistantium præfatum solidum superficiebus cylindraceis comprehendi manifestum est, quod ostendere opus erat.

D E F I N I T I O. A.

Huiusmodi ergo solida appellabimus nomine cõmuni solida rectangula. Cum verò vnumquodq; in eisdem solidis ex secantibus planis productorum parallelogrammorum rectangulorum fuerit quadratũ, etiam solida quadrata vocabuntur. Et ipsorum regulæ, quibus latera plana rectangula continentia, æquidistant.

D E F I N I T I O. B.

Insuper solidum quodcunque rectangulum sub duabus quibuscunque superficiebus dicetur contineri (regulis iisdem supradictis) in quibus vnumquodq; æquidistantium planorum, ipsum solidum rectangulum ita secantium, vt dictũ fuit, equalia latera per sectionem iisdem designauerit, sub quibus parallelogrammum rectangulum, ab eodem plano secante in solido productum, continetur. Et cum fuerit solidum quadratum poterit

sic etiam appellari, solidum quadratū alterutrius dictarum superficierum ipsum continentium. Ipsas verò superficies, æqualia rectangulorum planorum latera capientes, homologas pariter nuncupabimus, regula quocunq; dictorum easdem secantium planorum.

ANNOTATIO.

Iuxta ergo suprapositas definitiones manifestum est, quanam condiciones habere debeant ea solida, quæ vocantur solida rectangula: Erit igitur, ASOC, rectangulum solidum, quod si, AD, EH, IM, RO, & cætera huiusmodi plana fuerint quadrata, poterit etiam dici, ASOC, quadratum solidum. Ipsius autem regulæ erunt ex.g. NO, OS, quibus latera rectangula continentia æquidistant. Esto nunc, quod parallela plana, quæ in solido, AO, rectangula, AD, EH, IM, RO, generant, indefinitè producta occurrerint ex. gratia tribus superficieribus, TXR₂Y, DORZ, & NOA₈, in quibus per sectionem designauerint, TY, æqualem ipsi, BD, & OS, æqualem, CD, similiter, & VA₉, XB₂, deinceps æquales ipsis, FH, KM, SO, sicut etiam, Σ₄, ΠA₇, NO, deinceps æquales ipsis, GH, LM, NO, & in superficie, DZRO, ipsas, DZ, H₉M₈, OR, deinceps æquales eisdem, BD, FH, KM, SO, & cætera plana parallela similiter se habuerint (ipsæ autem superficies, BO, DR, TR₂, inter se, uti etiam, CO, & O, inter se, erunt homologæ, regula quocunq; dictorum easdem secantium planorum inter se æquidistantium.) Dicimus ergo solidum rectangulum, AO, nedum contineri ex.g. sub superficieribus, BDOS, CDON, in quibus iacent latera præfata rectangula continentia, sed et sub superficieribus TR₂, CO, vel TR₂, & O, vel sub superficieribus FZDO, ODCN, vel sub, FZDO, & NOA₈, in his. n. plana parallela produxerunt latera ijs æqualia, sub quibus parallelograma rectangula, AD, EH, IM, RO, & cætera huiusmodi continentur, ut dictum fuit, in quo nonnihil à modo loquendi in planis discedere videmur, dicitur .n. ex.g. rectangulū planum, AD, contineri sub, BD, DC, quæ rectum angulum

Pri. Def.
Sec. Elem.

constituunt, & non sub TY, 08, quæ ipsius rectum angulum non constituunt, hoc tamen loquendi modo usus sum, potius soliditatis determinationem respiciens, quam continentiam, quæ fit à superficiebus in ambitu contentorum solidorum existentibus, cum. n. cererem non omnes superficies solidum rectangulum ut sic continentem, posse in ipsius contenti solidi ambitu reperiri (ut ex. g. cum contineretur duabus superficiebus planis in illius ambitu existentibus, aliæ autem illis homologæ essent curvæ) & tamen latera in his concepta viderem adæquari lateribus rectangula plana continentibus, & cōsequenter eorundem areæ quantitatem præscribere, unde & istæ prædictis homologæ superficies viderentur ipsius contenti soliditatem determinare (quæcumq; n. solida sub ipsis contineantur inter se erunt æqualia, ut infra ostēdemus) idēd volui præfatā solida rectangula dici sub omnibus his superficiebus homologis secundum eandem regulam cōtineri. Quemadmodum, si quis aliter ab Euclide diceret parallelogrammum rectangulum nedum sub lateribus ipsius angulum rectum constituentibus, sed etiam sub quibuscumq; alijs lateribus prædictis æqualibus contineri, subintelligendo non hoc parallelogrammum in ipsius ambitu necessariō ipsa latera continentia habere, sed per ea siue sint in ambitu, siue nō, ipsius areæ quantitatem determinari, parallelogrammum. n. rectangulum contentum sub duobus lateribus, iuxta modum loquendi Euclidianum, æquatur cuicumq; parallelogrammo rectangulo sub alijs duobus prædictis æqualibus contento. Quod si quis attendat demonstrationes sec. Elem. à prima illius def. dependentes, animadvertet suam sortiri veritatem siue secundum hanc, siue secundū adductam definitionem intelligantur; cōsimilem autem demonstrationum seriē ex superioribus definitionibus emanantem, inferius & ipse subiungam.

THEOREMA XII. PROPOS. XII.

Proposito quocumq; solido rectangulo iuxta-
 datas regulas, ac sub duabus quibusdam su-
 per-

perficiebus contento; indefinita numero solida rectangula pariter dari possunt, iuxta easdem regulas, quorum vnumquodq; proposito solido æquale erit, ac sub eisdem superficiebus cõtinebitur.

Sit propositum quodecunq; solidum rectangulũ, POIS, sub duabus superficiebus, QSIB, OBIH, contentũ, cuius regulæ sint, HI, IS. Dico indefinita numero solida rectangula regulis eisdem pariter dari posse, quorum vnũquodq;

ipsi, POIS, æquale

erit, ac sub eisdem superficiebus, QSIB, OBIH, cõtinebitur. Igitur

rectangulum solidũ, POIS, superficiebus cylindraceis com

prehendetur, illæ ergo superficies indefinitè hinc inde produ

ci intelligantur, in quibus latera signata

per plana parallela, in

solido parallelogramma rectangula gignentia, vni regulæ, vt ipsi, HI, æquidistant, tales autem sunt superficies, PS,

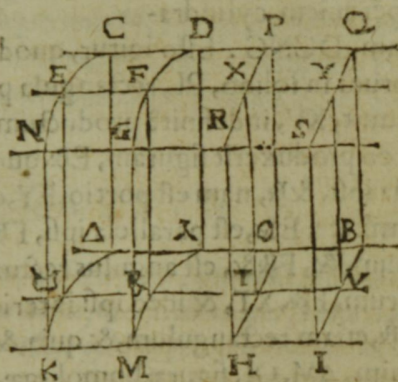
SH, HB, BP, sicut et, PH, HS, SB, BP, quarum est pariter

regula, SI, cũ .n. RI, PB, fuerint parallelogramma rectangula, tam iuxta regulam, HI, quam iuxta, SI, possunt in

ipsis rectæ lineæ vni cuiusdam parallelæ designari: Producatur autem ipsæ, PS, SH, HB, BP, hinc inde indefinitè, in

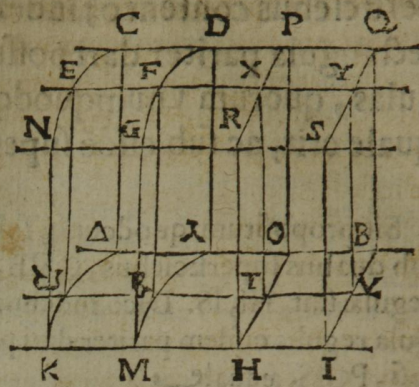
telligaturq; similiter in quacunq; productarũ superficierũ, vt in, OL, producta, existere figura quæcunque, $\Delta K M \lambda$, ho

mologa, iuxta regulam, RI, ipsi, OHIB, in eadem superficie existenti, deinde per illius ambitum, $\Delta K M \lambda$, feratur quæ-

11. huius.

quædam recta linea,
indefinitè hinc inde
producta, semper ipsi,
SI, æquidistanter, do-
nec omnem illius per-
currerit ambitum, gi-
gnens superficies cy-
lindraceas, CAKN, N
M, GMAD, DA, abscin-
dēsq; à superficie, QR,
indefinitè producta,
superficiem cylindra-

ceam, DCNG. Esto igitur, quod vnum parallelorum pla-
norum in solido, PI, rectangula plana gignentium, vt, quod
genuit, XV, indefinitè productum, ita vt secet solidū, CM,
in eo produxerit figuram, EB, quoniam ergo, EF, est paral-
lela ipsi, & B, nam est portio, EY, quæ est parallela ipsi, & V,
similiter, E&, est parallela ipsi, FB, erit, EB, parallelogra-
mum, & FB&, est angulus rectus, est .n. exterior paral-
larum, FB, XT, & ideo ipsi interiori, XT&, æqualis, erit,
EB, etiam rectangulum, & quia, & B, æquatur ipsi, TV, sunt
enim, ΔM, OL, figuræ homologæ, sicut etiam, FB, æquatur
ipsi, YV, ideo rectangulū, EB, erit æquale rectangulo, XV.
Eadem ratione ostendemus, quæcunq; alia duo rectangu-
la ab eodem dictorum æquidistantium plano in ipsis solidis
producta æqualia esse, ergo cum solida, CM, PI, sint in ea-
dem altitudine sumpta regulis eisdem equalibus rectangu-
lis, concluduntur .n. inter extrema plana parallela, quo-
rum contactus est in planis, NM, RI; CA, PB, ideo dicta
solida erunt æqualiter analoga iuxta dictas regulas, ergo
inter se æqualia erunt; & cum superficies, ΔM, sit homolo-
ga ipsi, OL, & DM, ipsi, QI, regula plano, RI, propterea &
erit, CM, solidum rectangulum æquale ipsi, PI, & sub eis-
dem superficiebus, QI, IO, continebitur, & eius regulæ e-
runt

1. hinc.

runt pariter ipsæ, HI, IS. Cum verò in superficie, OI, indefinitè producta, indefinitæ numero figuræ ipsi, OI, homologæ, regula plano, RI, supponi possint, vt facillimè apparet, idèò supradicta methòdo tot solida rectangula iisdem superextrui poterunt, regulis eisdem, quot erūt figuræ ipsi, HP, homologæ, iuxta dictas regulas, idèst numero indefinitè, quorum vnumquodq; ipsi, PI, adæquari, ac sub eisdem superficiebus, QI, IO, contineri, vt supra ostendimus. Quemadmodū si etiam indefinitè superficies, PH, HS, SB, BP, supra, vel infra producerentur, alia indefinita numero solida rectangula inueniri eodem modo possent, quorum vnumquodque ipsi, PI, adæquari, ac sub eisdem superficiebus, QI, IO, contineri, regulis eisdem, HI, IS, pari ratione probaremus. Hæc autem ostendenda proponebantur.

COROLLARIUM I.

EX supra demonstratis manifestum est, quomodo solidum rectangulum sub duabus datis superficiebus contentum, iuxta datas regulas, in data superficie cylindræa, qua continentium alteri sit homologa, describi possit, superficies .n. CG, describetur & ipsa latera, NG, moto per lineam, NEC, semper ipsi, HI, æquidistant.

COROLLARIUM II.

INsuper innotescit solidum rectangulum quodcunq; esse semper portionem solidam duobus cylindricis se se inuicem per suas superficies cylindræas decussantibus communem, quorum laterum regula si simul ad vnum punctum componantur, sibi inuicem perpendiculares erunt, vt regula, HI, cui æquidistant latera superficie cylindrææ, PSH BP, est ad angulum rectum cum regula, IS, cui æquidistant latera superficie cylindrææ, PH SBP, quod

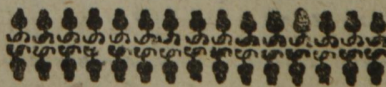
quod quidem solidum, PI , patet gigni ex cōcursu dictarum superficierum, sicut, CM , ex concursu earundem, $PSHBP$, indefinite productarum, necnon ipsarum, $CKGAC$, hoc est unumquodq; ipsorum, CM , PI , esse portionem solidam communem duobus cylindricis, quorum laterum regulae sunt ipsae, HI , IS , adinuicem perpendiculares.

COROLLARIUM III.

Vltius patet, quod solida rectangula sub superficiebus homologis iuxta easdem regulas contenta, inter se sunt equalia: Etenim si proposita ex. g. essent superficies, QI , IO , homologae ipsis, DM , $MΔ$, regula plano, RI , & completa fuissent solida rectangula, PI , CM , eodem modo ostensum fuisset ipsa inter se equalia esse.

COROLLARIUM IV.

Ex hac Prop. & Cor. ant. deniq; apparet, quam congruenter dictum fueris solidum rectangulum nedum sub duabus superficiebus in eiusdem ambitu existentibus contineri, sed etiam sub duabus alijs quibuscumq; predictis homologis, iuxta easdem regulas, licet. n. diuersis superficiebus ipsa solida comprehendantur, tamen eadem semper soliditatis quantitas conseruatur, retentis eisdem regulis, cuius determinatio cum ex lateribus habeatur, vel rectangula plana dictorum solidorum continentibus, vel equalia ijs, quae eadem continent, iaceant verò hac in dictis superficiebus, propterea non incongruè, puto, dictam fuisse praefata solida sub talibus quibuscumque homologis superficiebus, regulis eisdem, contineri.

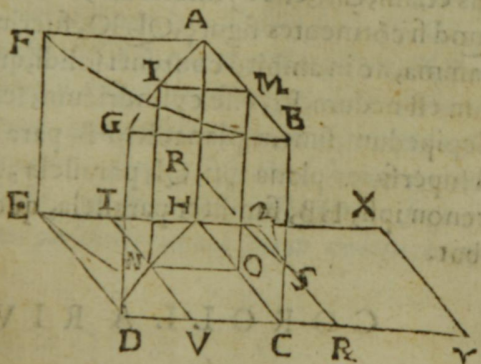

THEO-

THEOREMA XIII. PROPOS. XIII.

SI, expositis duabus quibuscumq; solidorum
rectangulorum descriptibilium regulis, ad
vnum punctum compositis, iuxta easdem
solidum rectangulum contineatur sub parallelo-
grammo, & alia quacumq; figura plana in ambi-
tu contenti solidi existente, ipsum solidū rectan-
gulum erit cylindricus, & figura plana superius
dicta erit illius basis. Quod si etiam prædicta fi-
gura fuerit parallelogrammum, & ambo in illius
ambitu, contentum iisdem solidum rectangulum
erit parallelepipedum.

Exponentur duæ inuicem perpendiculares regulæ, BC,
CD, solidorum descriptibilium sub parallelogrammo, AC,
& figura plana
quacumque, HD
C, sit autem de-
scriptū solidum
rectangulum sub
eisdem conten-
tū, AGCH, iux-
ta regulas, BC,
CD, ita tamen
vt figura plana,
HDC, sit in am-
bitu ipsius contenti solidi. Dico, AGCH, esse cylindricū.
Quod. n. AC, CG, GH, sint superficies cylindræ, quarū
regula, BC, manifestum est, quod verò latera per secantia
parallela plana in ipsis designata sint æqualia ipsi, BC, late-
ri parallelogrammi, AC, ex dictis etiam comitare potest,

G

sed

sed maioris dilucidationis gratia sit ab aliquo dictorum secantium planorum in solido, AGHC, productum rectangulum, IMON, est ergo, IN, æqualis, MO, hoc est ipsi, BC, quo pacto idem de cæteris ostendemus, in parallelogramo autem, GC, eadem verificantur, & in illi opposito, si contractus plani ipsi, GC, oppositi essent in plano, ut manifestum est, ergo perinde est ac si latus æquale, BC, ambitum figuræ, HDC, extremo sui puncto semper ipsi, BC, æquidistanter percurrisset ipsam superficiem, ADBH, describendo, erit ergo, AGCH, cylindricus, cuius basis est, HDC, figura. Præfatum quidem solidum habet in ambitu figuras ipsum continentes, sed si velimus etiam casum intelligere cum tantum figura plana est in illius ambitu; hoc in schemate ant. prop. facile percipiemus, in qua sint regulæ, SI, IH, continentes verò figuræ, QI, ΔM, quarum, QI, supponatur esse parallelogramum, sed non in ambitu contenti eisdem solidi, quod sit, CM, ΔM, verò sit figura plana, quæ debet in ambitu solidi reperiri, igitur consimili methodo ostendemus etiam, CM, esse cylindricum, in basi, ΔM, constitutum. Quod si continentes figuræ, QI, IO, fuerint ambo parallelogramma, ac in ambitu contenti solidi, quod sit, PI, manifestum est nedum, PI, esse cylindricum, sed etiam esse parallelepipedum, sunt n. plana, RI, PB, parallella, necnon, PH, est superficies plana ipsi, QI, parallella, AC, PS, est plana, necnon ipsi, HB, similiter parallella, quod ostendere oportebat.

C O R O L L A R I U M I.

EX hoc colligitur, si, ducta, EH, per, H, parallela, DC, in parallelis, EN, DC, indefinîtè productis, reperiaturs alia quacūq; plana figura, ut, EHC, solidum rectangulum sub parallelogramo propositu, AC, seu illi analoga superficie secundum regulam planum, GC, & sub figura, EHC, in ambitu contenti solidi existente, quod

quod sit, AFCH, ad consentum sub eodem parallelogrammo, AC, sem illi analogâ superficie secundum dictam regulam, & sub figura, HDC, dummodo ea sit in ambitu pariter contenti solidi, esse ut figura, EHC, ad figuram, HDC, sunt. n. hac solida, ABFHC, ABGHC, cylindrici in eadem altitudine sumpta respectu basium, EHC, DHC, & idè sunt inter se ut ipsæ bases, unde cum ipse fuerint æquales etiam dicta solida rectangula æqualia erunt.

COROLLARIUM II.

Habetur insuper si in eodem schemate ducatur in parallelogrammo, AC, quacumq; parallela, RC, constituens parallelogrammum, RC, rectangulum solidum sub, AC, & figura plana ex. g. HDC, contentum, dummodo hac sit in ipsius ambitu, ad rectangulum solidum sub, RC, & eadem figura, HDC, in huius etiam ambitu existente, seu sub quacumq; alia plana figura in eisdem parallelis cum, HDC, existente, dummodo sit in ipsius ambitu, regulis ipsdem, BC, CD, esse ut parallelogrammum, AC, ad parallelogrammum, CR, seu ut, BC, ad, CS; Et si sint etiam parallelogramma, HV, HD, habetur etiam rectangulum solidum sub, AC, CE, ad rectangulum solidum sub, RC, CT, esse ut rectangulum, BCD, ad rectangulum, SCV, sunt. n. hac plana rectangula bases dictorum rectangulorum solidorum, quæ ex dictis sunt parallelepipedæ, seu cylindrici eiusdem altitudinis sumpta respectu dictarum basium, & idè sunt ut ipsæ bases, hoc est ut dicta rectangula, supposito tamen quod continentia parallelogramma sint in ambitu contentorum solidorum.

ANNOTATIO.

Poterant quidem exhiberi parallelogramma, AC, RC, in eodem plano cum figuris, EHC, CHD, & in eisdem cum ipsis parallelis, ut, HY, pro ipso, AC, & HR, pro ipso, RC, & intelligi mentaliter descripta solida rectang. iâ dicta sub istis in eodem plano iacentibus fig. prout dictum est, quo pacto eadem intelligi

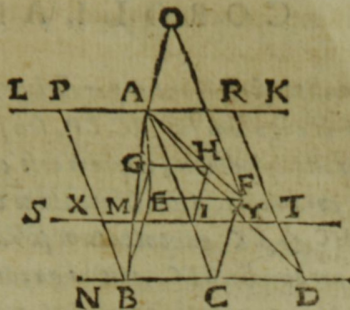
potuissent, sed cum nonnihil difficile capto initio huius nouæ doctrinæ hoc mihi fore videretur, eadem vt supra exhibere malui, verumtamen valde expediet pro sequentibus assueferi dictorū solidorū mentali descriptioni, exhibitis continētibus eadem fig. (quæ, puto, semper planæ erunt) in eisdem parallelis constitutis, quemadmodum duabus quibuscumq; rectis lineis exhibitis, illico rectangulum sub ipsis mentaliter describere solemus, sicuti & quadratum datæ rectæ lineæ cuiuscumq; absque eo, quod semper in schematibus ipsa descripta exhibeantur, sic ergo & solida rectangula, & solida quadrata, sub duabus planis figuris in eisdem parallelis existentibus iuxta datas regulas cōtenta, ad figurarum confusionem evitandam & nos quoq; mentaliter vt plurimum describemus.

THEOREMA XIV. PROPOS. XIV.

SI duo triangula fuerint in eisdem parallelis constituta. Solidum rectangulum sub eisdem contentum, regula altera dictarum parallelarum, ac alia quadam illi in sublimi perpendiculari, erit pyramis, habens in basi parallelogrammum rectangulum, sub dictorum triangulorum, basibus contentum, dummodo alterum dictorum triangulorum sit in ambitu contenti solidi.

Sint duo triangula in eisdem parallelis constituta, LK, ND, nempe, ABC, ACD, in basibus, BC, CD, in parallela, ND, dispositis, eleuetur autem à puncto, C, quædam, CF, perpendicularis ipsi, CB. Dico solidam rectangulum sub duobus triangulis, ABC, ACD, contentum, regulis, BC, CF, esse pyramidem, cuius basis erit parallelogrammum rectangulum sub prædictis basibus, BC, CD, pariter contentum, dummodo alterum dictorum triangulorum sit in ambitu ipsius contenti solidi. Sit n. descriptura ipsum solidum rectangulum sub triangulis, ABC, ACD, contentum,

cum, nempe, AEBCF, sit tamē alterum ipso-
rum, vt, ABC, in ambi-
tu ipsius contenti soli-
di, & AFC, superficies
homologa ipsi, ACD,
iuxta regulā planum,
BCF, erit ergo, ACE,
triangulum, esto enim,

quod vnum parallelorum ipsi, BF, planorum, solidum,
AEC, secantium, in eo effecerint parallelogrammum re-
ctangulum, GMIH, & in triangulo, ACD, rectam, IY, iam
scimus, quod, HI, est in eodem plano cum, FC, cui est pa-
rallela, & ambo sunt in eodem plano cum, AC, quod ē de
reliquis in superficie, ACF, ipsi, FC, parallelis existentibus
eodem modo ostendetur, ergo iacent omnes in plano ip-
sorum, AC, CF, ergo, ACE, est superficies plana, cum ve-
ro vt, CD, ad, IY, ita sit, CA, ad, AI, & ita etiam, CF, ad,
IH, erit, CF, ad, IH, vt, CA, ad, AI, ergo tria puncta, FHA,
erunt in recta linea, in eadē autem esse ostendemus etiam
reliquarum ipsi, CF, parallelarum extrema puncta ex hac
parte, ergo, ACE, erit triangulum: Consimili autem mo-
do pariter demonstrabimus, ABE, AEF, esse triangula, &
est, BF, parallelogrammum rectangulum, ergo solidum,
ABF, est pyramis, & eius basis parallelogrammum, BF,
quod ostendere opus erat.

Lemma 1;
22. l. 1.

COROLLARIUM I.

Ex hoc pariter intelligi potest, quod solidum rectang. contentum
sub trapezys ex g. MBCI, ICDT, in eisdem parallelis, ST,
ND, existentibus, regulis ipsarum, BC, CF, est frustum pyramidis
abscissa per planū basi, BF, aequidistans, vt, GECI, dummodo al-
terum dictorum trapeziorum in ambitu contenti solidi consistat.

CO-

Similiter si cōpleantur parallelogramma, PC, CR, CO , solidum rectangulum sub, RC, CP , seu sub, OC, CP , contentum, quod est parallelepipedum, triplum erit contenti sub triangulis prædictis. i. pyramidis, AEC . Contentum verò sub parallelogrammis, TC , vel, $HC, \&, CX$, ad contentum sub dictis trapezys hoc est ad frustum pyramidis, $GECI$, erit ut quadratum, BC , rectangulum sub, XC, IM , una cum $\frac{1}{4}$. quad. XM , retentis semper hysdem reg. BC, CF . Hæc autem vera sunt siue latus, AC , sit commune præfatis triangulis, seu parallelogrammis, siue non, ac siue latus, IC , sit commune prædictis trapezys, seu parallelogrammis, siue non, ut facile insuenti innotescet.

COROLLARIUM III.

Patet ultimo solida rectangula sub dictis triangulis, regulis iam dictis, contenta, se habere inter se ut ipsa pyramides, nempe æquæ altæ esse in proportionem basium, & in eadem, vel æqualibus basibus existentia esse in proportionem altitudinem respectu basium assumptarum, quod est simile illi, quod animaduersum est in Cor. 2. & 2. prop. ant. circa parallelogramma solida rectangula continentia.

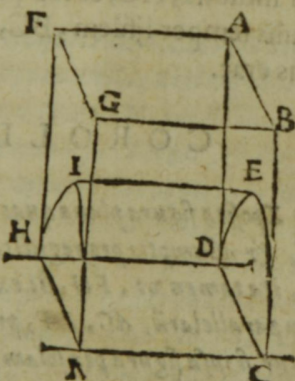
ANNOTATIO.

Aduerte autem cum solidum rectangulum fuerit quadratum, tunc unam sufficere exponi figuram, ut ex. g. triangulum, ABC , quod tunc æquipollet duobus expositis, ABC, ACD ; & contentum solidum sub, ABC, ACD , tunc etiam dicimus quadratum solidum ipsius, ABC , regulis, BC, CF , hæc autem planarum figurarum quadrata solida mentaliter quoque ut plurimum descripta esse intelligemus, ut etiam superius animaduersum fuit. His autem præpositis, nunc illa subiungemus, quæ assimilantur Prop. Sec. Elem. ac iuxta methodum indiuisibilem lib. 2. prop. 23. ostensa fuere.

THEO.

SI duæ expositæ fuerint superficies solidum rectangulum iuxta datas regulas continentes, altera autem earum fuerit in quocumque partes diuisa per lineas secantes quascumque suæ regulæ intra dictam superficiem parallelas, altera autem fuerit indiuisa: Solidum rectangulum sub indiuisa, & sub diuisa contentum, æquabitur solidis rectangulis sub eadem indiuisa, & sub partibus diuisæ, regulis iisdem, contentis.

Sint duæ expositæ superficies, AC, CH, solidum rectangulum, FC, iuxta regulas, KC, CB, continentes, earum autem altera, vt, AC, sit diuisa in quocumque partes, vt per lineam, DEC, secantem quascumque intra superficiem, AC, ipsi regulæ, BC, parallelas, in duas partes, DEC, ADECB, ipsa verò, HC, sit indiuisa. Dico solidum contentum sub indiuisa, HC, & sub diuisa, AC, idest, FC, æquari solidis contentis sub, DEC, CH, & sub, DECBA, & sub eadem, CH. Intelligatur ergo quandam rectam lineam ferri per ipsam, CED, indefinite productam, donec totam percurret, ac semper moueri ipsi regulæ, KC, æquidistanter, describet ergo superficiem cylindraceam, quæ sit, KEH, & abscindet à superficiebus, FK, AC, superficies cylindraceas, HIK, DEC, & HC, est cylindracea, & hoc siue sit in ambi-

tu

tu contenti solidi, siue non, alioquin non possent latera, quæ per solidum, FC , secantia plana, ipsi, GC , æquidistantia, signantur in ipsa superficie, HC , omnia vni regulæ, KC , æquidistare, ergo solidum, $HIKCED$, superficiebus cylindræis comprehenditur, quarum regulæ sunt, KC , CB , inuicem perpendiculares ergo si solidum, $HIKCED$, sece-
tur planis ipsi, KB , parallelis fient in solido parallelogramma ipsi, KB , æquiangula, hoc est rectangula, & ideo dictum solidum erit solidum rectangulum contentum sub, HC , CED , superficiebus: Eodem modo ostendemus, $HIKCEDAG$, esse solidum rectangulum contentum sub superficie, DIC , hoc est, DK , illi homologa iuxta planum, BK , ac sub, $DECBA$, est autem solidum, FC , æquale duobus solidis, HIC , $CIHFB$, simul sumptis, ergo solidum rectangulum contentum sub indiuisa superficie, HI , & sub diuisa, AC , æquale est solidis rectangulis contentis sub eadem indiuisa, HC , & sub partibus diuisæ, DEC , $DECBA$, regulis semper iisdem, BC , CK , retentis, quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM I.

Exposita figura plana quacumq; $BGEO$, in parallelis, AC , DF , & assumptis pro regulis, DF , FH , inuicem perpendicularibus, ita tamen ut, FH , sit extra planum parallelarum, AC , DF , primò colligitur, si ipsa figura per solam lineam, BE , (secantem quascumq; intra eandem figuram, ipsi regulæ, DF , parallelas describibles) diuidatur utriusq; quadratum solidum sub indiuisa, $BGEO$, & sub eadem, $BGEO$, quatenus diuisa, aquari rectangulis solidis sub eadem indiuisa, $BGEO$, & sub partibus, BGE , BOE .

CO-

LIBER VII.
COROLLARIUM II.

57

Colligitur secundo rectangulum solidum subindivisa, BEO, & subdivisa, BGEO, aequari rectangulis solidis sub eadem indivisa, BEO, & sub parte, BEO, hoc est quadrato solido, BEO, & rectangulo solido sub, BEO, BEG.

COROLLARIUM III.

Colligitur tertio quadratum solidum ipsius, BGEO, aequari rectangulis solidis sub, BGEO, ac, utriusque partibus, BEG, BEO, per Cor. PM, & subinde aequari quadratis partium, BEG, BEO, una cum rectangulo bis sub eisdem partibus, BEG, BEO, per Cor. ant.

COROLLARIUM IV.

Colligitur quarto, si linea, BIE, bifariam, BNE, verò non bifariam secens dictas ipsi, DF, parallelas: Rectangulum solidum subindivisa, BNEO, & subdivisa, BGEN, per ipsam, BIE, aequari rectangulo solido sub eadem indivisa, BNEO, & sub partibus, BIEN, BGEI, divisa, hoc est aequari rectangulo sub eadem, BNEO, & sub, BIEO, cum solido rectangulo sub, BOEN, BNEI, cui si addatur quad. solidum, BIEN, (ex quibus integratur rectang. solidum sub, BIEO, BIEN, per Cor. primum) fiet quadratum solidum, BEO, cui aequabitur rectangulum solidum sub, BGEN, BNEO, cum quadrato solido figura, BIEN, intermedia secantibus lineis, BIE, BNE, liceat autem, cum dicimus rectangulum solidum sub duabus figuris, subintelligere semper consentum, brevitatis gratia, etiam si non exprimitur, ut in planis fieri consuevit.

H

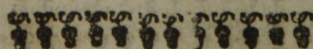
CO-

GEOMETRIÆ
COROLLARIUM V.

Colligitur quintò, si supponamus, BIE , bisariam secare dictas ipsi, DF , parallelas in figura, $BGEN$, & deinde illis adiungi, $BNEO$, figuram in eisdem parallelis cum, $BGEN$, constitutam; rectangulum solidum sub, $BGEO$, & sub, $BNEO$, hoc est unum sub, $BGEI$, seu, $BIEN$, & sub, $BNEO$, indivisa, aliud sub, $BIEO$, & sub, $BNEO$, cum quadrato solido, $BIEN$, (quod iunctum rectangulo solido sub, $BIEN$, $BNEO$, facit rectangulum solidum sub, $BIEN$, $BIEO$, per Cor. 2.) aequari quadrato solido, $BIEO$, per Cor. 1. hoc est rectangulum solidum sub figura composita ex proposita, $BGEN$, & adiecta, $BNEO$, & sub adiecta, $BNEO$, cum quadrato solido, $BIEN$, dimidia ipsius proposita, aequari quadrato solido, $BIEO$, composita ex dimidia, $BIEN$, & adiecta, $BNEO$.

COROLLARIUM VI.

Colligitur sextò in eadē fig. $BGEO$, posito, quod per lineam tantum, BNE , secetur dicta parallela ipsi, DF , quad. solidum figura, $BGEO$, cum quadrato solido figura, $BNEO$, aequari rectangulo solido his sub, $BGEO$, & $BNEO$, figuris cōtinento, cum quadrato solido reliqua figura, $BGEN$. Nam quadratum solidum, $BGEO$, aequatur quadratis solidis, $BGEN$, $BNEO$, cum duobus rectangulis solidis sub eisdem figuris, addito ergo quadrato solido communi, $BNEO$, fiens quadrata solida figurarum, $BGEO$, $BNEO$, aequalia duobus rectangulis solidis sub figuris, $BGEN$, $BNEO$, cum duobus quadratis solidis, $BNEO$, hoc est duobus rectangulis solidis sub, $BGEO$, $BNEO$, cum quadrato solido, $BGEN$.

CO-

LIBER VII.
COROLLARIUM VII.

Colligitur septimò, si proposita figura, $BGEN$, diuidatur per lineam, BIE , diclas quoq; parallelas ipsi. DF , secanti, rectangulum solidum quater sub, $BGEN$, $BIEN$, cum quadrato solido, $BGEI$, aequari quadrato solido figura composita ex, $BGEN$, & figura, $BIEN$, seu illi homologa, qua sit, $BNEO$. Duo. n. rectangula solida sub, $BGEN$, $BIEN$, cum quadrato solido, $BGEI$, aquantur duobus quadratis solidis, $BGEN$, $BIEN$, ex Cor. ant. hoc est quadratis solidis, $BGEN$, $BNEO$. additis communibus duobus adhuc rectangulis sub, $BGEN$, $BIEN$, seu, $BNEO$, qua supersunt, fiens quatuor rectangula solida sub, $BGEN$, $BIEN$, cum quadrato solido, $BGEI$, aequalia duobus quadratis solidis, $BGEN$, $BNEO$, cum duobus rectangulis solidis sub, $BGEN$, $BNEO$, hoc est quadrato solido, $BGEO$, per Cor. Tertium.

COROLLARIUM VIII.

Colligitur octauò, si figura, $BGEO$, secetur ut in Cor. 4. quadrata solida figurarum, $BGEN$, $BNEO$, dupla esse quadratorum solidorum, $BGEI$, $BIEN$. Nam quad. solidum, $BGEN$, aquantur quadratis solidis, $BGEI$, $BIEN$, cum duobus rectangulis solidis sub, $BGEI$, $BIEN$, per Cor. Tertium, id est cum duobus rectangulis solidis sub, $BIEO$, (homologa ipsi, $BGEI$,) & $BIEN$, quibus si addatur residuum quadratum solidum, $BNEO$, fiens duo rectangula solida sub, $BIEO$, $BIEN$, cum quadrato solido, $BNEO$, aequalia quadrato solido, $BIEO$, seu, $BGEI$, cum quadrato solido, $BIEN$, igitur quadrata solida, $BGEN$, $BNEO$, dupla sunt quadratorum solidorum, $BGEI$, $BIEN$.

COROLLARIUM IX.

Colligitur nonò, suppositis in figura sectionibus ipsius Cor. 5. quadrata solida, $BGEO$, $BNEO$, dupla esse quadratorum solidorum, $BGEI$, $BIEN$.

lidorum, $BGEI, BIEO$. Etenim quadratum solidum, $BGEO$, aquatur per Cor. 3. quadratis solidis, $BGEI, BIEO$, cum duobus re-
ctangulis solidis sub, $BGEI$, seu, $BIEN$, illi homologa, & $BIEO$,
quæ duo reſt angula ſolida faciunt cum quadrato ſolido, $BNEO$, re-
ſt. lnc, quadrata ſolida, $BIEO, BIEN$, ſeu, $BGEI, BIEO$, ergo qua-
drata ſolida, $BGEO, BNEO$, dupla ſunt quadratorum ſolidorum,
 $BGEI, BIEO$,

COROLLARIUM X.

Coligitur decimò, & ultimò, ſi tandem ex.g. linea, BNE , ſe-
cet quaſcumq; intra figurã, BNE , ipſi, DF , æquidistantes,
ſecundum extremam, ac mediam rationem, ita ut maior portio
cuius. umq; ſectæ linea ſit ex.g. in figura, $BGEN$, reſt angulum ſo-
lidum ſub, $BGEO, BNEO$, æuari quadrato ſolido, $BGEN$, hæc.n.
ſolida erunt æqualiter analoga iuxta regulam planarum, DFH , ex
eo quod in unoquoque eideſm parallelorum planorum ipſa ſolida ſe-
cantium, ac capientium unum reſt angulum, & unum quadratum,
ſemper reſt angulũ eſt æquale, quæ ratio in eodem plano exiſtente.

ANNOTATIO.

Aduertatur autem me in omnibus ſupra poſitis Corolla-
rijs ſupponere ſecantes lineas, parallelas ipſi, DF , in di-
ctis figuris, non niſi ſemel occurrere eidem reſtæ lineæ, vt, BI ,
ſemel, ac, BNE , ſecum ſemel tantum; ipſas verò parallelas ad
ambitũ figuræ terminari, ac ſingulas integras eſſe, quod etiam
ſuppono in prop. 23. lib. 2. integras autẽ eſſe ſubintelligo; cum
in plures reſt as lineas, aliquo intervallo ſeparatas, per ambitũ
figuræ, quæ ab eadem regulæ parallela efficiuntur, diſiungi mi-
nimè competientur, in quo ſenſu ſciat lector (ne quis circa hoc
hæſitaret) me ſemper in his libris hunc terminum uſurpare,
ſciat inſuper eaſdẽ regulas, DF, FH , pro omnibus ſemper reti-
neri. Hæc autem ſignus, quæ forte par erat, à me nunc expli-
cata ſunt, ſed cum Propositiones Lib. Sec. Elem. hæc imitari en-
tur, & inſuper conſimilis doctrina, adhibita tamen indiſcrib-
lium

lium methodo, tradita iam fuisset Lib. 2. prop. 23. idè ne rerum similitudo fastidium pareret, currenti, vt ita dicam, calamo adnotata sunt. Ex supradictis autem facile est intelligere nomen quadrati solidi alicuius figuræ planæ æquipollere nomini omnium quadratorum eiusdem figuræ, & nomen rectanguli solidi sub duabus figuris æquipollere nomini rectangulorum sub eisdem figuris, quibus quidem in methodo indivisibili vtebamur, ex quo patet, vt sic nos indefinitum planorum numerum evitare, cui ipsorum, quæ rectangula solida appellauimus, soliditatē satis concinne puto substituiamus. His aut paratis, sequentium propositionum demonstrationes tum quæ supersunt lib. 2. tum lib. 3. 4. ac 5. paucis mutatis compendio sissimè per hanc nouam methodum, absq; solidarum figurarum circumscriptione, & inscriptione, vt alij consueuerunt, necnon facile, ostendemus, per hæc verò Prop. 23. Lib. 2. iam satisfactum esse manifestò apparet.

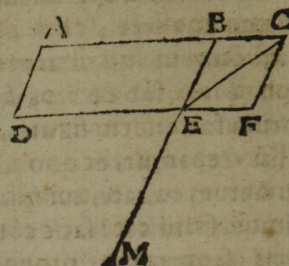
THEOREMA XVI. PROPOS. XVI.

Conspecta denuò figura Prop. 30. Lib. 2. & assumpta regula, FD, & alia, quæ à puncto, F, quomodocunq; intelligatur eleuata super planum, AF, perpendiculariter ipsi, FD. Rectangulum solidum sub, AE, EC, ad rectangulum solidum sub, ADEC, trapezio, & triangulo, CEF, regulis iam dictis, contentum, erit vt, DE, ad compositam ex $\frac{1}{2}$. DE, & $\frac{1}{6}$. EF.

Hoc ostendetur eodem modo, ac in supradicta prop. 30. lib. 3. mutatis tantum supradictis nominibus, nempe si vbi dicimus rectangula sub duabus quibusdam figuris, hic dicamus rectangulum solidum sub eisdem figuris, sicuti etiam cum dicuntur omnia quadrata cuiusdam figuræ, nos illius vice nunc substituemus nomen quadrati solidi eiusdem figuræ,

§1. huius.

gura, ut supra dicebatur. Igitur cum rectangulum solidum sub trapezio, ADEC, diuiso per lineam, BE, & sub triangulo, CEF, indiuiso, æquetur rectangulo solido sub, AE, & triangulo, CEF, vel triangulo, BEC, & rectangulo solido sub triangulo, BEC, & triangulo, CEF, primò pater rectangulum solidum sub, AE, EC, ad rectáng. solidū sub, AE, & triangulo, BEC, esse vt, BF,

Cor. 1. 13. huius.

Cor. 2. 13. huius.

Cor. 2. 14. huius.

Cor. 15. huius.

ad, BEC, idest vt, DE, ad $\frac{1}{2}$. DE, est enim, BF, duplum trianguli, BEC. Similiter rectangulum solidum sub, AE, EC, ad quadratum solidum, BF, est vt rectangulum, DEF, ad quadratum, EF, idest vt, DE, ad EF, quadratum verò solidum, BF, cum sit triplum quadrati solidi, CEF, & quadrati solidi, BEC, erit etiam triplum duorum rectangulorum solidorum sub, BEC, CEF, (quadratum solidum. n. BF, ostensum est æquari quadratis solidis, BEC, CEF, cum duobus rectang. solidis sub, BEC, CEF,) & ideo erit sexcuplum rectanguli solidi, sub, BEC, CEF, idest erit ad illud vt, EF, ad sui $\frac{1}{6}$. ergo ex æquali rectangulū solidum sub, AE, EC, ad rectangulum solidum sub, BEC, CEF, erit vt, DE, ad $\frac{1}{6}$. EF, & ad rectangulum solidum sub, AE, & triangulo, BEC, seu, CEF, ostensum est esse vt, DE, ad $\frac{1}{2}$. DE, ergo colligendo rectangulum solidum sub, AE, EC, ad rectangulum solidum sub, AE, CEF, & sub, CBE, CEF, idest sub trapezio, CADE, & triangulo, CEF, erit vt, DE, ad compositam ex $\frac{1}{2}$. DE, & $\frac{1}{6}$. EF, quod ostendere opuserat.

ANNOTATIO.

Presentem propositionem denuò secundum hanc nouam methodum ostēdere volui, vt ad huius imitationem, reliquæ suppleri possint, in quibus, non alia, quam supradictorum nominum mutatione facta, demonstratio simillima fit, cum

ca

ea pariter fuerint stabilita principia, ut in antecedentibus posuit studiosus animadvertere, quæ principijs methodi indivisibilium similia apparebāt, sufficit ergo tales propositiones, tantum inuere, cum illæ non aliam mutationem, quam prædictam in suis demonstrationibus, poposcere videbuntur. Quoad regulas autem, iuxta quas dicimus solida rectangula contineri, poterimus etiam vice duarum vnā tantum retinere, pro ut in methodo indivisibilium effectum est, ut ex. g. in fig. huius prop. poterat sufficere ipsa, DF, altera. n. regula non alio fungitur officio, quā determinandi cū priori regula vnum planum, cui plana solida rectangula secantia, ac in illis rectangula plana producentia, æquidistant, & hoc in antecedentibus effectum est, ut clarior solidorum rectangulorum descriptio haberetur, in posterum tamen vnā tantum regulam innuemus, alteram tacite subintelligentes, dum præfata vni cuidam esse parallela semper supponere debeamus, erunt autem eadem regulæ, quæ in propositionibus infra citandis adhibita fuerūt, nisi alias regulas inuendi quādoq; necessitatem habuerimus.

THEOREMA XVII. PROPOS. XVII.

IN eodem Prop. 30. Lib. 2. schemate, regula eadem ibi assumpta, rectangulum solidum sub, AF, FB, ad rectangulum solidū sub trapezio, ADEC, & triangulo, BEC, erit vt, DF, ad compositam ex, $\frac{1}{2}$. DE, & $\frac{1}{3}$. EF.

Hæc ostendetur ut ibi, prædicta tantum nominum mutatione facta, ut meditati innotescet.

THEOREMA XVIII. PROPOS. XVIII.

IN schemate Prop. 31. eiusdem Lib. 2. regula eadem, rectangulum solidum sub, AO, OB, ad rectangulū solidū sub trapezijs, HACN, MBCN, est vt rectangulum, HQM, ad rectangulum

lum sub, HO, MN, cum rectangulo sub composito ex $\frac{1}{2}$. HM, & $\frac{1}{2}$. NO, & sub, NO.

Hæc similiter vt antecedens expedietur.

THEOREMA XIX. PROPOS. XIX.

IN fchemate Prop. 32. Lib. 2. similiter, regula eadem retenta, rectangulum solidum sub, AE, ER, ad rectangulum solidum sub trapeziji, ADEC, CESR, erit vt rectangulum, DES, ad rectangulum sub, DE, & composita ex, SF, & $\frac{1}{2}$, FE, vna cum rectangulo sub, EF, & composita ex $\frac{1}{6}$, EF, & $\frac{1}{2}$, FS,

Hæc etiam vt antecedentes absoluetur.

ANNOTATIO.

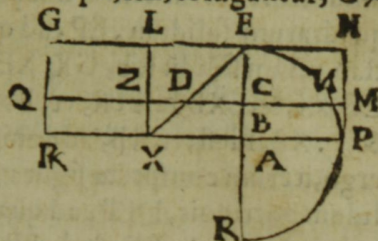
HVcusq; Propositionibus Lib. 2. que restauratione indigere videbantur satisfactum esse manifesto apparet. Reliquum est, vt & sequentium Librorum Propositiones de nouo perpendentes, per hanc nouam methodum à nobis quoq; & ipsæ restaurentur, quod maiori, qua fieri poterit, breuitate, ac facilitate, nunc præstare conabimur.

THEOREMA XX. PROPOS. XX.

Assumpto ex Schemate Prop. 1. Lib. 3. semicirculo, vel semiellipsi, EPR, circa diametrum, ER, simul cum applicata, BP, quæ etiam sit regula, & parallelogrammo, HB, iuxta quemlibet trium ibi aliorum casuum nunc ostendemus, conspecta etiam illa figura, quadratum solidum

lidum portionis, DEP, ad quadratum solidum
parallelogrammi, FP, esse vt composita ex $\frac{7}{6}$. EB,
& $\frac{1}{6}$. BR, ad ipsam, BR.

Productantur enim indefinitè versus, B,E, ipsæ,PB,HE,
 & fiant,BB,EG, singulæ æquales ipsi,RE,& iunguntur, GB,
 capiaturq;BX,æqualis ipsi,
 BE,& per ,X, agatur,XL,
 parallela ,ER,& iungatur,
 XE,ac sit quæcumque,CN,
 applicata in semiportione,
 EPB, quæ producat in-
 definitè hinc inde vt fecer,

HP, vt in, M, EX, vt in, D, LX, vt in, Z, & GB, vt in, Q; sunt ergo, GB, LB, GX, parallelogramma, & BXX, est æqualis, RB, XB, autem ipsi, BE, vnde rectangulum, BXB, est æquale rectangulo, RBE, hoc est, in circulo, quadrato, BP: eadem ratione ostendemus, tum rectangulum, QZC, æquari quadrato, CM, tum rectangulum, QDC, æquari quadrato, CN, & hoc idem probabimus circa alias quascunque applicatas. In ellipsi verò ostendemus rectangula, BXB, QDC, esse vt quadrata, BP, CN, sicut rectangula, BXB, QZC, vt quadrata, BP, CM. Ergo si intelligamus solidum rectangulum fieri sub parallelogrammis, GX, XE, & quadratum solidum, EP, communi regula, BP, erunt hæc solida inter se æqualiter, vel proportionaliter, analoga, cum sint in eisdem planis parallelis, nempe traseuntibus per lineas, BP, GH, & quæcûq; plana his parallela præfata solida secantia, producant in ipsis æquales figuras planas, vel saltem proportionales, sicut patuit de rectangulo, QZC, æquali quadrato, CM, vel ad idem existente, vt rectangulum, BXB, ad quadratum, BP. Eadem ratione, quia probauimus rectangulum, QDC, æquari quadrato, CN, vel ad idem esse vt rectangulum, BXB, ad quadratum, BP, concludemus solidum

1. huius
3. huius.

16. huius.

Cor. 3. 15.
huius.

rectangulum sub trapezio, $EGRX$, & triangulo, EXB , esse æqualiter, vel proportionaliter, analogum quadr. solido, EBP , iuxta communem regulam, BP , igitur rectangulum solidum sub, GX, XE , æquabitur quadrato solido, EP , & rectangulum solidum sub, $EGRX, EXB$, æquabitur quadrato solido, EBP , vel saltem erunt proportionalia in ellipsi, ergo quadratum solidum, EP , ad quad. solidū, EBP , erit vt rectangulum solidū sub, GX, XE , ad rectangulum solidū sub, $EGRX$, & EXB , hoc est, vt, RX , ad compositam ex $\frac{1}{2}.RX$, & $\frac{1}{6}.XB$, idest, vt, RB , ad compositam ex $\frac{1}{2}.RB$, & $\frac{1}{6}.BE$, ergo, iterum conspecta figura prop. 1. lib. 3. quadratum solidum portionis, DEP , ad quadratum solidum, FP , erit vt composita ex $\frac{1}{6}.BE$, & $\frac{1}{2}.BR$, ad ipsam, BR , cum .n. semiportiones, DEB, BEP , sint homologue secundū regulam planū transiens per regulam, BP , cui æquidistant plana solida secantia, sicut etiam, FB, BH , & cum quadratum solidum figuræ, FP , diuisæ per lineam, EB , æquetur quadratis solidis, FB, BH , & duobus rectangulis solidis sub, FB, BH , idest quatuor quadratis solidis, BH , ideò quadratum solidum, FP , quadruplum erit quadrati solidi, BH , sicut etiam patebit quadratum solidum portionis, DEP , quadruplum esse quadrati solidi semiportionis, EBP , ergo, vt quadratum solidum, EBP , ad quadratum solidum, BH , ita est quadratum solidum portionis, DEP , ad quadratum solidum, DH , idest vt composita ex $\frac{1}{6}.BE$, & $\frac{1}{2}.BR$, ad ipsam, BR , quod ostendendum erat.

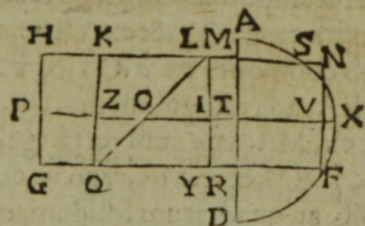
C O R O L L A R I V M.

EX proximè dictis manifestum esse potest quadratum solidum cuiuscumq; figura circa diametrum, regula basi, quadruplum esse quadrati solidi cuiusvis eiusdem portionum, qua ab ipsa diametro separantur.

ANNO-

THEOREMA XXI. PROPOS. XXI.

Producantur .n. indefinitè ipsæ applicatae, SM, FR, ver-
sus, MR, à quibus absceindatur, GR, HM, singillatim ipsi, DA,
æquales, vt etiam, GQ,
HK, singillatim pariter
æquales ipsi, DR, & YR,
LM, æquales ipsi, MA, &
iungantur, HG, KQ, LY,
QL, & sit, TX, quæcumq;
inter, RF, MS, diametro,
AD, similiter applicata, quæ indefinitè hincinde extendat-
ur secans, NF, in, V, AD, in, T, LY, in, I, LQ, in, O, KQ, in, Z,
& HG, in, P. Erunt ergo, HQ, KY, LR, parallelogramma, &
rectangulum, GQR, æquabitur rectangulo, DRA, cum au-
tem, GQ, sit æqualis, DR, & YR, ipsi, MA, erit, QY, æqualis,
RM, hoc est ipsi, YL, est autem, QY, ad, YL, vt, OL, ad, IL, er-
go, OL, æquatur, IL, .i. TM, & ZI, ipsi, RM, ergo, ZO, æquatur
I 2 RT,

RT, ergo rectangulum, POT, æquatur quoq; rectangulo, DTA, ergo vt rectangulum, GQR, ad rectangulum, POT, ita rectangulum, DRA, erit ad rectangulum, DTA, hoc est ita quadratum, RF, ad quadratum, TX, ergo permutando rectangulum, GQR, ad quadratum, RF, erit vt rectangulum, POT, ad quadratum, TX, quod & in reliquis huiusmodi ostendetur spatijs, ergo rectangulum solidum sub trapezijs, LHGQ, LMRQ, & quadratum solidum, MSXFR, erunt vel æqualiter in circulo, vel proportionaliter analoga in ellipsi, ergo erunt inter se vt rectangulum, GQR, & quadratum, RF, sunt quoq; inter se, sed vt rectangulum, GQR, ad quadratum, RF, sic etiam esse ostendemus rectangulum solidum sub, HQ, QM, ad quadratum solidum, NR, ergo rectangulum solidum sub, HQ, QM, ad quadratum solidum, NR, erit vt rectang. solidum sub, LHGQ, LMRQ, ad quadratum solidum, MSXFR, & permutando rectangulum solidum sub, HQ, QM, ad rectangulum solidum sub, LHGQ, LMRQ, erit vt quadratum solidum, NR, ad quadratum solidum, MSXFR, est autem rectangulum solidum sub, HQ, QM, ad rectangulum solidum sub, HGQL, LQRM, vt rectangulum, GQR, ad rectangulum sub, GQ, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. QY, & ex, YR, vna cum rectangulo sub, QY, & sub composita ex $\frac{1}{6}$. QY, & $\frac{1}{2}$. YR, hoc est vt rectangulum, DRA, ad rectangulum sub, DR, & sub composita ex $\frac{1}{2}$. RM, & ex, MA, vna cum rectangulo sub, RM, & sub composita ex $\frac{1}{6}$. RM, & $\frac{1}{2}$. MA, ergo sic etiam erit quadratum solidum NR, ad quadratum solidum semiportionis, MSXFR, & ita etiam quadratum solidum, BF, ad quadratum solidum ipsius, ICFS, conspecta figura dictæ prop. 3. quod ostendere opus erat.

3. huius.

Cor. 2. 13.
huius.

19. huius.

A N N O T A T I O.

Posterior pars dictæ Prop. 3. ostendetur vt ibi, solita nominum mutatione facta, sicut etiam Prop. 4. Prop. 5. restat.

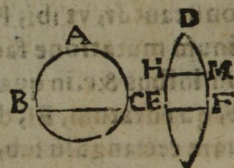
stauratione non indiget; Cor. autem deducetur eodem modo,
 ut ibi mutatis tantum dictis nominibus, si ut. n. quadrata solida
 figurarum iisdem parallelis in eiusdem schemate intercepta-
 rum, figuræ solidæ æqualiter analogæ, unde etiā sunt æquales, 3. huius.
 ex quo concluditur deinde Corollarium eodem modo, quo ibi
 factum est. Prop. 6. cum Cor. Prop. 7. 8. 9. cum Cor. pariter ut ibi
 ostenduntur, mutatis nominibus, ut supra Prop. 10. sic patebit
 probabuntur. n. figuræ, AFH, AGH, esse proportionaliter analo-
 gæ, & idè esse inter se, ut, FH, HG, eodem modo, quo ibi fa-
 ctū est, ex quo similiter cōcludetur, AFVT, ad, AGVS, esse ut, FT,
 ad, GS; & non dissimiliter in Cor. colligemus quadratum soli-
 dum, AFVT, ad quad. solidū, AGVS, esse ut quadratum, FT, ad
 quadratum, GS, subaudi tamen in illius schemate secundas dia-
 metros, FT, GS, esse in eadem recta linea. Prop. 11. cum Cor. de-
 monstrantur, ut ibi, Prop. verò 12. similiter, solita tantum no-
 minum mutatione facta. Prop. 13. ostendetur quoque mutatis
 nominibus &c. in qua aduerte pag. 27. lin. 22. superflue dici in,
 EF, quadratum, EI, detractum a rectangulo sub, IE, EF, relin-
 quere rectangulū sub, EI, IF, ut concludatur detractis omnibus
 quadratis semiportionis, OCD, a rectangulis sub parallelo-
 grammo, OV, & semiportione, OCD, relinqui rectangula sub,
 OCD, DCV, hoc. n. constat ex C. 23. l. 2. ut citatur in margine,
 illud tamen ad maiorem declarationem appositum erat. Co-
 rollariū eiusdē pariter declarabitur mutatis, &c. Prop. 14. simi-
 liter probabitur, cum Cor. mutatis nominibus &c. Sic etiam
 Prop. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. cum Cor. in qua patebit rectan-
 gula sub, ASB, AHTFB, æquari rectangulis sub triangulis, AB
 D, AVD, cum sint solida æqualiter analogæ, & hoc in figura cir-
 culi, in figura autem ellipsis dicta solida ostenduntur esse pro-
 portionaliter analogæ, ac inter se ut coniugarum diametro-
 rum quadrata. Sic etiam Prop. 22. 23. 24. 25. 26. in qua schema
 antecedentis reponendum est. Propos. 27. 28. 29. 30. 31. cum
 Cor. Prop. 32. cum Cor. ac tandem Prop. 33. pariter cum Cor.

THEO:

EXpositis duabus quibuscumq; figuris planis, & in earum vnaquaq; sumpta utcumq; regula, vt quadrata solida earundem figurarum iuxta dictas regulas, ita erūt solida quęcumq; ad inuicem similiaria ex eisdem genita figuris, iuxta easdem regulas.

Sint duę quęcumq; figurę planę, ABC, DEF, in quibus duę utcumq; sint sumptę, BC, EF, rectę linę. Dico igitur vt quadratum solidum figurę, ABC, ad quadratum solidum figurę, DEF, regulis iam dictis ita esse quodcūq; solidum simile genitum ex, ABC, ad sibi simile genitum ex, DEF, iuxta easdem regulas. Ducatur in al-

15. l. 2.

15. l. 2.

3. huius.

tera figurarum, vt in, DEF, utcumq; regulę, EF, parallela, HM. Igitur quadratum, EF, ad quadratum, HM, habet duplicatam rationē eius, quam habet, EF, ad, HN, sed etiam alia quęlibet figura plana descripta ab, EF, ad sibi similem descriptam ab, HM, prædictę homologa, habet duplicatam rationē eius, quam, EF, habet ad, HM, ergo vt quadratum, EF, ad quadratum, HM, ita est figura, EF, ad sibi similem figuram descriptam ab, HM, & permutando vt quadratum, EF, ad figuram quamcumq; aliam descriptam ab, EF, ita erit quadratum, HM, ad figuram prædictę similem descriptam ab, HM, prædictę homologa, ergo quadratum solidum figurę, DEF, & solidum simile quodcumq; genitum ex figura, DEF, iuxta communem regulam, EF, sunt solida proportionaliter analoga secundum communem regulam, EF, ergo erunt inter se vt figurę planę ab eodem latere, vt ab, EF, descriptę. Eodem modo ostendemus quadratum solidum,

lidum, ABC, & solidum aliud quodcumq; simile genitum ex figura, ABC, iuxta communem regulam, BC, esse inter se, ut figuræ à, BC, descriptæ, sunt autem duo quadrata, BC, EF, & duæ aliæ quæcumq; similes figuræ planæ descriptæ ab homologis, BC, EF, proportionales, ergo & dicta solida proportionalia erunt, nempe ut quadratum, BC, ad figuram, BC, sic erat quadratum solidum, ABC, ad solidum simile genitum ex, ABC, sed ut quadratum, BC, ad figuram, BC, ita est quadratum, EF, ad figuram, EF, prædictæ similem, & ita etiam quadratum solidum, DEF, ad solidum prædicto simile genitum ex, DEF, ergo quadratum solidum, ABC, ad solidum simile, ABC, est ut quadratum solidum, DEF, ad solidum prædicto simile genitum ex, DEF, & permutando quadratum solidum, ABC, ad quadratum solidum, DEF, erit ut solidum quodcumq; simile genitum ex, ABC, ad sibi simile genitum ex, DEF, iuxta dictas regulas, quod ostendere opus erat.

A N N O T A T I O.

H Vius demonstratio similis est demonstrationi Prop. 33. l. 2. cui per hanc suppletur, Corollaria autem iuxta methodum ibi adhibitam facile quoq; deducuntur, illam verò huc referuimus, ut promptiorem pro colligendis sequentibus Corollarijs lib. 3. ex hac pendentibus eam haberemus. Adhibui quidem nomen solidi similis, quod per indefinitum numerum parallelorum planorum fuit pariter explicatum lib. 2. ad B. Defin. 8. attamen si vice omnium planorum, seu descriptarum figurarum, substituamus quodcumq; plana, seu descriptas figuras, ita ut perimetri descriptarum figurarum iacere intelligantur in superficie ipsum solidum ambiente, intelligemus nihilominus, licet nonnihil diuerso modo, esse idē solidum, quod dicitur simile, ac a propria genitrice descriptum, iuxta datam regulam, siue secundam illam definitionem absolutè, siue per eandem sic modificatā, ut hæc similia solida ab infinitatis conceptu, seu ab indiuisibilium methodo, eximerentur; Non est

est autem difficile insuper intelligere quadrata solida quarumcumque planarum figurarum, in ambitu eorundem existentium, esse etiam solida similia, genita ex eisdem figuris, quarum dicuntur quadrata solida, iuxta easdem regulas, iuxta quas quadrata solida dicebantur: & è conuerso solida similia, genita ex quibuscumque figuris iuxta quasuis regulas, quarum figurarum genitricium lineis homologis descripta tamquam à lateribus, sunt quadrata, esse pariter quadrata solida eorundem figurarum iuxta easdem regulas. Igitur ad rem nostram manifestum est, quod quæcumque solida ad inuicem similia, genita ex figuris lib. 3. hic denuò consideratis, iuxta assumptas regulas (quarum patefacta est ratio quadratorum solidorum) habebunt rationem notam, per quod suppletur Proposit. 34. lib. 3. colligentur autem ut ibi factum est sequentia Corollaria usque ad finem eiusdem lib. 3. mutatis tantum sæpè dictis nominibus, ubi necesse fuerit, quod .n. ibi per omnia quadrata hic per quadrata solida consideratarum figurarum colligetur. Doctrina autem scholij subsequētis etiam pro hac noua methodo subsistit, si tamen vice omnium figurarum, seu omnium planorum, substitutas intelligamus quocumque figuras, seu quocumque plana, cætera .n. à methodo indiuisibilium exempta sunt, & hæc sufficiant circa examen lib. 3. nunc autem Prop. lib. 4. similiter perlustrabimus.

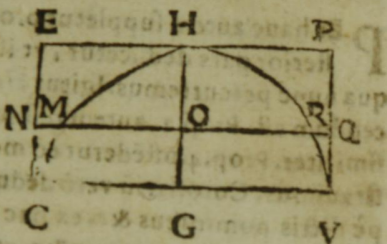
THEOREMA XXIII. PROPOS. XXIII.

Assumpta ex schemate Prop. 1. Lib. 4. semiparabola, CHG, cum parallelogrammo, EG, visa tamen etiam illa figura, ostendamus parallelogrammum, EF, sexquialterum esse parabola, HCF.

Producta .n. diametro, CG, utcumque in, V, describatur quadrans circuli, vel ellipsis, HGV, iuxta duas semidiametros coniugatas, HG, GV, & per, H, ducta, EP, parallela, CV, & indefinitè extensa, agantur similiter à punctis, C, V,

pa.

parallelæ, HG, ipsæ, EC, PV, erunt ergo parallelogramma,
EG, GP, EG, quidem circumscriptū semiparabolæ, HCG,
& PG, quadrantis, HGV, sit insuper quæcumq; MO, ordi-
natim ad, HG, applicata, regula, CG, q̄ pro alijs in hac pro-
positione sit pariter regula, extēdaturq; hinc inde, vt secet,
EC, vt in, N, HV, vt in, R, & PV, vt in, Q, ergo, CG, ad, MO,
erit vt quadratum, GH, ad rectangulum sub composita ex,
HG, GO, & sub, OH, (hoc enim deducitur ex prop. 3. lib. 4.
quæ non dependet à prop. 1. neq; indiget, quod denuò de-
monstretur) idest vt quadratum, GV, ad quadratum, OR,
sed vt, CG, ad, MO, ita est
quadratum, CG, ad rectan-
gulum sub, CG, seu, NO, &
OM, ergo quadratum, CG,
ad rectangulum, NOM, erit
vt quadratum, GV, ad qua-
dratum, OR, & permutādo
quadrātū, CG, ad quadra-
tum, GV, erit vt rectangulum, NOM, ad quadratum, OR, sic
ductis alijs parallelis euenire ostēdemus; ergo solidum re-
ctangulum sub, EG, parallelogrammo, & semiparabola,
CHG, erit proportionaliter analogum quadrato solido
quadrantis, HVG, secundum regulam, CV, secundum ean-
dem autem ostendemus etiā quadratum solidum, EG, ef-
se proportionaliter analogū quadrato solido, HV, etenim
quadratum, CG, ad quadratum, GV, est vt quadratum, NO,
ad quadrātū, OQ, vnde vt quadratum, CG, ad quadratum,
GV, sic erit quadrātū solidum, EG, ad quadratum solidum,
GP, & sic etiā rectangulum solidum sub, EG, HCG, ad
quadratum solidum, HGV, ergo quadratum solidum, EG,
ad quadratum solidum, HV, erit vt rectangulum solidum
sub, EG, HCG, ad quadratum solidum, HGV, ergo permuta-
ndo quadratum solidū, EG, ad rectangulum solidum sub,
EG, HCG, erit vt quadratum solidum, HV, ad quadratum

Elicitur ex
20 huius

Cor. 1. 13.
huius.

solidum, HGV, sed quadratum solidum, HV, sequialterum
est quadrati solidi, HGV, cum, VG, transeat per centrum,
G, ergo quadratum solidum, EG, sexquialterum erit re-
ctanguli solidi sub, EG, HCG, sed ut quadratum solidum,
EG, ad rectangulum solidum sub, EG, HCG, ita basis, EG,
ad basim, HCG, ergo, EG, erit sexquialtera, HCG, & con-
sequenter, visa figura prop. 1. lib. 4. erit parallelogramum,
AH, sequialterum parabolæ, FCH, quod ostendendum erat.

A N N O T A T I O.

Per hanc autem suppletur prop. 1. lib. 4. etenim illius po-
sterior pars deducetur, ut ibi, hac verò demonstrata reli-
qua nunc percurramus. Igitur circa Corollarium p. 1. nihil di-
cendum est. Prop. 2. autem restauratione non indiget. Prop. 3.
similiter. Prop. 4. ostēderur eo modo, quo nos primam demon-
stravimus, Corollarium verò deducetur ut ibi, mutatis tamen se-
pè dictis nominibus &c. ex hac autem ostēsa facile deducetur
prop. 5. cum Cor. mutatis &c. ut etiam prop. 6. cum Cor. p. 7.
8. cum dictis in Scholio. Similiter Prop. 9. 10. cum Cor. mutatis
&c. Prop. 11. cum Cor. p. 12. 13. 14. 15. 16. 17. cum Cor. 18. 19.
cum Cor. 20. cum Cor. restaurationem minime postulant, cum
a methodo indivisibilium non dependant.

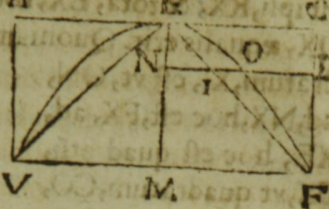
THEOREMA XXIV. PROPOS. XXIV

Exposito denuò Schemate prop. 21. eiusdem
lib. 4. regula eadem, VF, retenta, ostende-
mus quadratum solidum, AF, duplum esse
quadrati solidi parabolæ, VEF, & hoc esse sex-
quialterum quadrati solidi trianguli, VEF.

18. 1. 4.

Estò quod, ND, secet, EF, in, I, igitur rectangulum, DNI,
est æquale quadrato, NO, quod & circa quascumq; applica-
tas contingere concludemus, ergo rectangulum solidum
sub

sub parallelogrammo, CM, & triangulo, EMF, erit æqualiter analogū quadrato solido semiparabolæ, EMF, quadratum solidum autem, CM, ad rectangulum solidum sub eodem parallelogrammo, CM, & sub triangulo, EMF, est vt, CM, ad, EMF, id est duplū, ergo quadratum solidum, CM, duplum erit quadrati solidi, EMF, & consequenter quadratum solidum, AF, duplum etiam erit quadrati solidi parabolæ, VEF, vnde & quadratum solidum, VEF, sexquialterum erit quadrati solidi, EVE, quod &c.

Cor. 1. 13.
huius.

ANNO TATIO.

Per suprapositam prop. suppletur prop. 21. prop. 22. vero deducetur eodem modo mutatis nominibus &c.

THEOREMA XXV. PROPOS. XXV.

Assumpta ex Schemate prop. 23. semiparabola, NOH, cum frusto, MROH, & parallelogrammo, VO, ac recta, TX, secante curuam, MH, in, I, regula, OH, ostēdemus quadratum solidum, PH, visa dicta figura, ad quadratum solidum, ABHM, esse vt, ON, ad compositam ex, NR, & $\frac{1}{2}$. RO.

Extēdantur, n. HO, VR, versus, OR, & fiant, OC, RA, singulæ æquales ipsi, ON, & DO, BR, capiantur singulæ æquales ipsi, RN, & iungantur, AC, BD, CB, quas extensa indefinita, TX, secet in, F, P, E. Erunt ergo, AO, BO, AD, parallelogramma. Cum verò, CO, æquetur, ON, & DO, ipsi, RN, erit, CD, æqualis, OR. i. ipsi, DB, vnde etiā, EP, ipsi, PB, hoc

K 2

est

est ipsi, RX, & rota, EX, toti, NX, & reliqua, FE, reliqua,
OX, æqualis erit. Quoniam verò quadratum, OH, ad qua-
dratum, XI, est vt, ON,
ad, NX, hoc est, FX, ad,
XE, hoc est quadratū,
FX, vt quadratum, CO,
ad rectangulum, FXE,
ideo permutando qua-
dratum, HO, ad qua-
dratum, OC, erit vt quadratum, IX, ad rectangulum, FXE,
ex quo concludemus, vt in superioribus rectangulum so-
lidum sub, AO, & trapezio, BCOR, esse proportionaliter
analogum quadrato solido, RMHO. Similiter ostendemus
quadrata solida, AO, OV, esse proportionaliter analogā, &
consequenter prædictis duobus solidis esse proportionalia
cōlligemus, vnde permutando quadratum solidum, VO,
ad quadratum solidum, MORH, seu (conspēcta figura prop.
23. lib. 4.) quadratum solidum, PH, ad quadratum solidum
frusti, ABHM, erit vt quadratum solidum, AO, ad rectan-
gulum solidum sub, AO, & trapezio, BCOR. i. vt, AO, ad,
BCOR. i. vt, CO, ad compositam ex, OD, & $\frac{1}{2}$. DC, i. vt,
ON, ad compositam ex, NR, & $\frac{1}{2}$. RO, quod &c.

Cor. I. 13^a
huius, 2 Co
h. 2.

ANNOTATIO.

P Et hanc similiter suppletur prop. 23. posterior. n. pars, cum Cor. deducetur ut ibi, mutatis nominibus &c. Prop. 24. restauratione non indiget, sicut etiā p. 25. cum Cor. Prop. 26. ostendetur etiam ut ibi, mutatis &c. sicut & p. 27. cum Cor. similiter p. 28. cum Cor. p. 29. cum Corollarijs, p. 30. cum Corollarijs, p. 31. 32. cum Cor. p. 33. 34. cum Cor. p. 35. cum Cor. p. 36. 37. 38. 39. 40. cum Cor. 41. 42. 43. 44. 45. p. 46. autem est nobis restauranda.

THEO-

THEOREMA XXVI. PROPOS. XXVI.

IN figura prop. 46. ostendemus, regula eadem retenta, rectangulum solidum sub, HP, PE, duplū esse rectāguli solidi sub, BZPD, DPG.

Sumatur .n. de illius schemate parallelogrammū, HG, cum frusto parabola, BZGD, & rectis, RF, DP, fiat autem insuper, AP, aequalis, PD, & ducta, AM, parallela, DP, iungatur, AD, secans, CT, in, N. Cū ergo in dicta prop. independenter ab indivisibilium methodo, cōcludatur rectangulum, RTF, ad, SH, esse vt, PD, ad, DT, idipsum & hic tanquam demonstratum recipiemus, sed, PD, ad, DT, hoc est, CT, ad, TN, est vt quadratum, CT, ad rectangulum, CTN, ergo rectangulum, RTF, ad, STI, erit vt quadratum, CT, ad rectangulum, CTN, est autem, RF, vtcumq; ducta parallela, ZG, ergo modo consueto ostendemus solidum rectangulum sub, HP, PE, esse proportionaliter analogum quadrato solido, MP, sicut rectangulum solidum sub, BZPD, DPG, esse proportionaliter analogum rectangulo solido sub, MP, PAD, & tandem cōcludemus hęc solida esse proportionalia, idest rectangulum solidum sub, HP, PE, ad rectang. solidum sub, BZPD, DPG, esse vt quadratū solidum MP, ad rectangulum solidum sub, MP, PDA, idest vt, MP, ad, PDA, idest concludemus rectangulum solidum sub, HP, PE, duplum esse rectanguli solidi sub, BZPD, PDG, Cor. 1 13.
huius. quod ostendendum erat.

ANNOTATIO.

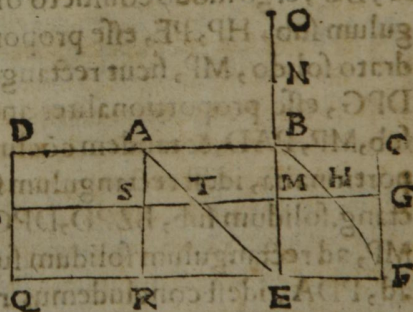
Prop. 46. igitur restaurata, stylo nostro sequentium propositionū demonstrationes prosequemur ab hac vsq; ad 51. inclu-

inclusiue, quæ quidem veritatem habere comperitur ex prop.
22. huius. Scholium autem sequens retineatur vt ibi, substi-
tuendo tamen nomini omnis similitum figurarum, hoc aliud,
nempe quotcumq; similes figuras &c. vt in examib. lib. 3. ani-
maduersum est. His vero prædemonstratis subsequenti Cor-
rollaria vsq; ad finem lib. 4. solita nominum mutatione facta,
cuncta facillimè deducetur per iam ostensa circa quadrata, seu
rectangula solida sub talibus, & talibus figuris, in antecedenti-
bus prop. consideratis. Appendix autem Cor. 6. restauratione
minimè indigere manifestum est. Et hæc circa prop. lib. 4. ad-
notasse sufficiat, reliquum est, vt ad lib. 5. examinandum nos
conferamus.

THEOREMA XXVII. PROPOS. XXVII.

IN Schemate prop. 1. lib. 5. regula eadem re-
tentā, ostendemus quadratum solidum pa-
rallelogrammi, AF, ad quadratum solidum
hyperbolæ, DBF, esse vt, OE, ad compositam ex,
NB, & $\frac{1}{2}$. BE.

Assumatur .n. ex eo
parallelogrammū, CE, cū
semihyperbola, BEF, &
recta, OE, necnon, MG,
quæcūq; ex ordinatim
applicatis ad diametrū,
BE, extendantur autem,
CB, FE, & fiant BD, EQ,
singulæ æquales ipsi, E
O, necnon, RE, AB, sin-
gulæ æquales ipsi, EB, & iungantur, DQ, AR, AE, quas, GM,
indefinitè quoq; producta, secet in punctis, P, S, T. Erunt
ergo, DR, DE, AE, parallelogramma. Quoniam verò quad.
EF, ad quad. MH, est vt rectan g. OEB, ad, OMB, hoc est vt
rectan-

rectangulum, QER, ad rectangulum, PTS, permutando
 quadratum, FE, ad rectangulum, QER, erit ut quadratum,
 HM, ad rectangulum, PTS, quod & in ceteris ostendemus,
 ergo quadratum solidum, BEF, & rectangulum solidum sub,
 trapezio, DQEA, & triangulo, AER, erunt proportionali-
 ter analogi, ac in proportione quadrati, FE, & rectanguli,
 QER. Confimili modo probabimus quadratum solidum,
 CE, esse aequaliter analogum rectangulo solidum sub, QB, BR,
 & ad ipsum pariter esse in proportione quadrati, EF, ad re-
 ctangulum, QER, ergo dicta solida proportionalia erunt, &
 permutando quadratum solidum, CE, ad quadratum soli-
 dum, BEF, erit ut rectangulum solidum sub, QB, BR, ad re-
 ctangulum solidum sub, DQEA, ARE, hoc est ut, QE, ad
 compositam ex $\frac{1}{2}$. QR, & $\frac{1}{2}$. RE, hoc est ut, OE, ad compo-
 sitam ex, NB, (quae est dimidia, BO,) & $\frac{1}{2}$. BE, igitur, viso
 17. huius.
 schemate dictae prop. 1. quadratum solidum, AF, ad quadra-
 tum solidum, DBF, erit ut, OE, ad compositam ex, NB, &
 $\frac{1}{2}$. BE, quod demonstrare oportebat.

ANNO TATIO.

Per hanc suppletur prior pars prop. 1. posterior vero ostē-
 detur ut ibi, mutatis consuetis nominibus &c. sicut etiam
 prop. 2. Confimili autem methodo adhibita in praesenti prop.
 ostendemus quad. solidū, GE, ad quadratum solidum, HMEF,
 in superiori fig. (hoc est in figura p. 3. lib. 5. quadratū solidum,
 SF, ad quadratum solidum, HDEF,) esse ut rectangulum solidum
 sub, QM, MR, ad rectangulum solidum sub trapezijs, PQET,
 SRET, hoc est ut rectangulum, QER, ad rectangulum sub, QE,
 ST, una cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$. PS, & $\frac{1}{2}$. TM, & sub,
 TM, id est viso schemate p. 3. ut rectangulum, OEN, ad rectangu-
 lum sub, OE, & NM, una cum rectangulo sub composita ex $\frac{1}{2}$.
 NO, & $\frac{1}{2}$. ME, & sub, ME; posterior pars autem eiusdem prop.
 3. deducetur ut ibidem, mutatis nominibus &c. Sicut & omnes
 prop. a 4. usque ad 20. inclusivē, cum earum Corollarijs. In
 prop. 21. verò patebit quadratum solidum, OP, visa illius fig-
 gura
 18. huius.

gura æquari rectangulo solido sub, OLS, OVCS, figuris, regula, DC, etenim ex ibi demonstratis liquidò apparet hæc esse solida equaliter analogæ iuxta dictam regulam, ex quo deinde reliqua concludentur mutatis nominibus &c. sicuti & Cor. In prop. 22. figura sic est corrigenda, debet enim, EC, hinc inde produci, ut incidat asymptotis, OY, OP, versus eam productis, in, S, I, quæ litteræ desunt, cæterum prop. ostendetur ut ibidem mutatis &c. simul cum Corollarijs, necnon prop. 23. 24. 25. 26. 27. 28. cum Cor. & 29. cum Cor. Prop. 30. autem patet ex dictis.

21. huius.
Annot. 22.
& 26. huius.

His deniq; restauratis, ac sequenti scholio modificato, iuxta quod dictum fuit in examine lib. 3. & 4. sequentia Corollaria usq; ad finem eiusdem lib. 5. per quadratorum solidorum prædemonstrata, similiter, ut in præfatis libris, colligentur, hæc autem pro restauratione lib. 5. dicta sint satis.

Quoad lib. 6. verò patet in contradictas demonstrationes, quæ ex methodo indivisibilium dependebat, ibidem fuisse restauratas. Illæ autem propositiones, in quibus adhibentur aliquando nomina omnium quadratorum talium, vel talium figurarum, adhuc subsistent, si illis nomina quadratorum solidorum eorundem figurarum substituamus, hac. n. sola mutatione facta, cætera omnia manent in suo robore, ut in eo libro innuitur in scholio prop. 20. ac superius sæpè sæpius repetitum fuit.

Finis Septimi Libri.

I

GEOMETRIÆ
CAVALERII
LIBER SEXTVS.

In quo de Spatijs Helicis, & Solidis inde gen-
nitis, ac alijs quibusdam ex superioribus
deductis, speculatio instituitur.

DEFINITIONES.

I.

I, dato quocumque circulo,
super eiusdem centro, ad di-
stantiam omnium puncto-
rum recti transitus ipsius se-
midiametri, circulatorum cir-
cumferentiæ describi intel-
ligantur; prædictæ circum-
ferentiæ simul sumptæ dicantur.

Diffin. 3.
1.2.

tur. Omnes circumferentiæ dati circuli.

II.

ET si à præfato circulo quæcumq; figura ab-
scissa intelligatur; portiones omnium cir-
cumferentiarum dicti circuli, conceptæ in

A

ab-

abscissa figura, dicentur. Omnes circumferentiæ eiusdem abscissæ figuræ.

III.

Spatium Helicum voco, quod comprehenditur sub spirali, vel eius quacumq; portione, & rectis, quæ à terminis eiusdem spiralis, seu illius portionis, ad initium reuolutionis ducuntur.

IV.

Spiralem verò intelligo iuxta diffinitionem Archimedis lib. de Spiralibus, nempe, si cuiuscumque circuli radius æquali celeritate, moueatur circa ipsius centrum (cuius aliud extremum punctum periphæriam describet) initio autem circulationis discedat à centro punctū æque-velociter motum super radio, taliter vt eodem tempore prædictum punctum percurrat circumferentiam, & hoc ipsum radium, quod ex compositione duorum motuum descripta à puncto, quod radium percurrit, ipsa linea, sit ea, quam voco spiralem, cuius initium dicitur ipsum centrum, terminus verò aliud extremum punctum ipsius radij; & initium circulationis, siue voluta ipse radius: Appellatur autem hæc, spiralis in prima reuolutione genita, sicuti aliæ etiam sunt in alijs reuolutionibus descriptibiles, producto radio, & continuato motu, vt in secunda, in tertia, in quarta reuolutione, & sic deinceps, vnde & descripti circuli dicuntur primi, secundi, tertij, &c. quæ Archimedes lib. de Spiralibus recolenti melius innot-

te-

rescent, eiusdem enim terminos in hoc Libro passim usurpabimus.

SCHOLIUM.

Aspice Schema Prop. 9. huius, in quo est circuli radius, AE , qui aequae velociter motus circa, A , describit circulum, SME , ipsum vero, E , circumferentiam, MSE , initio autem revolutionis discedat ab, A , punctum motum aequae velociter super, AE , quam percurrat eo tempore, quo punctum, E , pertransit circumferentiam, MSE , designans curvam, AIE , hac igitur dicitur spiralis in prima revolutione orta, cuius initium, A , terminus, E , & AE , vocatur circulationis initium: Exempla autem spiraliū in alijs revolutionibus genitarum habes in Schemate Cor. Prop. 20. huius, etenim, LSO , in secunda, OTP , in tertia, PVG , autem in quarta revolutione genita dicuntur.

THEOREMA I. PROPOS. I.

Circulorum æqualium, necnon sectorum æqualium, & ab eodem, vel æqualibus circulis abscissorum, omnes circumferentiæ sunt æquales.

Hec Propositio facile per superpositionem ostendetur. Si enim circuli æquales ad inuicem superponentur, ita ut centrū centro congruat, etiam ipsi circuli congruent, cum supponentur æquales, unde & eorū radij sint æquales, congruentibus autem circulis, etiam omnes vnius circumferentię congruent omnibus alterius circumferentijs, & ideo inter se æquales erunt. Eadem pariter superpositionis adhibita via, ostendemus sectorum æqualium, ab eodem, vel æqualibus circulis abscissorum omnes circumferentias inter se æquales esse, quod erat demonstrandum.

A

2

THEO-

GEOMETRIÆ
THEOREMA II. PROPOS. II.

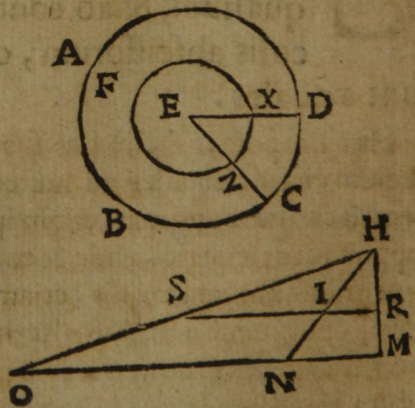
Omnis circulus æqualis est triangulo rectangulo, cuius radius est par vni eorum, quæ sunt circa rectum angulum, circumferentia verò basi.

Hæc ostenditur ab Archimede lib. de Dimensione Circuli, Prop. 1. propterea ibi recolatur.

THEOREMA III. PROPOS. III.

Omnis sector circuli æqualis est triângulo rectangulo, cuius circuli radius est par vni eorum, quæ sunt circa rectum, circumferentia verò basi illius sectoris.

Sit circulus, ABCD, cuius radius, ED, & sector, EDC, exposito verò triangulo, HOM, cuius angulus, HMO, sit rectus, & latus, HM, æquale ipsi, ED, &, MO, circumferentiæ, ABCD, sit, MN, æqualis circumferentiæ, CD; & iungatur, HN. Dico ergo sectorem, EDC, æquari triangulo, HNM. Nam circulus, A

33. Sexti
Elem.
Ex antec.

BCD, ad sectorē, CED, est vt circūferentia, ABCD, ad circūferentiam, CD, est aut circulus, ABCD, æqualis triang. HOM, ergo triangulus, HOM, ad sectorem, ECD, est vt circū-

cumferentia, $ABCD$, ad circumferentiam, CD , idest vt, OM , ad MN , idest vt triangulus, HOM , ad HNM , igitur idem triangulus, HOM , ad sectorem, ECD , & ad triangulum, HNM , eandem habet rationem, ergo sector, ECD , est æqualis triangulo, HNM , quod ostendere opus erat.

COROLLARIUM I.

Hinc patet, si sumpto utcumq; puncto in, ED , vt, X , centro, E , ad distantia, X , circumferentia, FZX , descripta fuerit, insuper abscissa, HR , aequali ipsi, EX , per, R , ducta fuerit, SR , parallela ipsi, OM , secans, HN , in, I , trapezium, $OSRM$, aequari residuo circuli, $ABCD$, ab eo dempto circulo, FZX , quod residuum dicatur fascia circulorum, BD , FX , nam circulus, BD , ad circumulum, FX , est vt quadratum, DE , ad quadratum, EX , idest vt quadratum, MH , ad quadratum, HR , idest vt triangulus, HOM , ad triangulum, HSR , unde quia circulus, BD , aequatur triangulo, HOM , etiam circulus, FZX , aequatur triangulo, HSR , unde fascia, BF , aequatur trapezio, $OSRM$; eodem modo colligemus residuum sectoris, DEC , ab eo dempto sectore, XEZ , quod dicatur eorundem sectorum fascia, ipsū, $ZXDC$, aequari trapezio, $LRMN$.

Coroll. 1.

11. l. 3.

Coroll. 1.

19. l. 2.

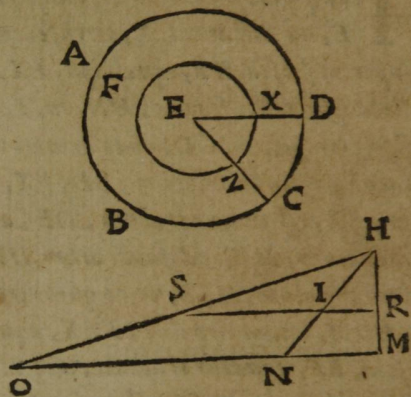
COROLLARIUM II.

Patet insuper, quia circulus, CDB , aequatur triangulo, HOM , & circulus, FZX , triang. HSK , item circumferentia, $ABCD$, ipsi, OM , & FZX , ipsi, SR , (vā, DE , aequatur ipsi, MH , & EX , ipsi, RH ,) quod veluti, OM , ad, SR , est vt, MH , ad, HR , ita circumferentia, $ABCD$, ad, FZX , erit vt, DE , ad, EX . Sic etiam ostendimus similium sectorū, CED , ZEX , circumferentias, CD , ZX , esse vt semidiametri, DE , EX , & ipsos similes sectores esse vt quadrata semidiametrorum, DE , EX , quoniam sunt circulorum, a quibus abscinduntur partes proportionales, ipsi autem circuli sunt, vt diametrorum quadrata.

THEO-

Dati circuli, necnon similes sectores inter se sunt, vt omnes eorundem circumferentiæ.

Sint in eadem antecedentis figura circuli quicunque, BADC, FXZ, descripti super eodem centro, E, & ab iisdem intelligantur abscissi similes sectores, DED, XEZ. Dico circulos, DABC, FZX, necnon sectores, DEC, XEZ, inter se esse, vt omnes ipsorum circumferentiæ. Sit denuò expositum triangulum, HOM, cuius sit angulus rectus, HMO, latus, HM, æquale radio, E

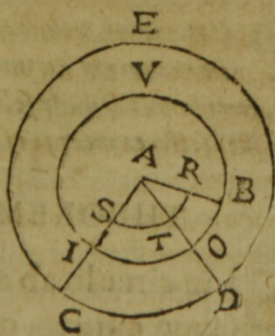
D, & MO, circumferentiæ, DCBA, abscissa autem, HR, æquali ipsi, EX, & per, R, ducta parallela ipsi, OM, quæ sit, SR, intercepta lateribus, HO, HM, patet, vt dicebatur in Corol. 2. ant. Propos. quod circumferentiæ, FZX, æquatur ipsi, SR, eodem modo abscindentes ab ipsis, HM, ED, versus, H, E, puncta æquales quascunque rectas lineas, & per earum terminos ducentes parallelam quidem ipsi, OM, in triangulo, & circumferentiæ super centro, E, in circulo, ABCD, manifestum erit prædictam circumferentiæ æquari prædictæ parallelæ, lateribus, HO, HM, interceptæ, & unicuique circumferentiæ in circulo, ABCD, sic descriptæ respondere suam parallelam in triangulo, HOM, cum sint rectæ, HM, ED, æquales, igitur concludemus omnes circumferentiæ circuli, DABC, æquari omnibus lineis trianguli,

guli, HOM, regula, OM, sicut etiam omnes circumferentias circuli, FZX, æquari omnibus lineis trianguli, HSR, regula eadem, OM, quapropter, ut omnes lineæ trianguli, HOM, ad omnes lineas trianguli, HSR, idest ut triangulum, 3 l. 2. HOM, ad, HSR, idest ut circulus, DABC, ad circuli, FZX, ita omnes circumferentiæ circuli, ABCD, erunt ad omnes circumferentias circuli eiusdem, FZX; quod & simili methodo de sectoribus ex. g. DEC, XEZ, ducta, HN, quæ abscindat, NM, æqualem circumferentiæ, CD, facile ostendimus, hæc autem erant demonstranda.

THEOREMA V. PROPOS. V.

Q Vicumque sectores inter se comparati, seu quæcumq; figuræ ex sectoribus compositæ ad sectores, vel ad figuras ex sectoribus compositas cōparatæ, habent eandem rationem, quam omnes ipsarum circumferentiæ ad omnes illarum circumferentias.

Sint quicumque circuli super centro, A, nempe, ECD, maior, & VIO, minor, & in, ECD, sit sector quicumque, CAD, & similiter in, VIO, quilibet sector, OAB. Dico sectorem, CAD, ad sectorem, OAB, esse ut omnes circumferentias, C AD, ad omnes circumferentias, O AB. Secent radij, CA, AD, circumferentiam, VIO, in punctis, I, O; Est ergo sector, CAD, similis sectori, IAO, & ideo est ad illum, ut omnes circumferentiæ ad omnes circumferentias, sed & ut sector, IAO, ad sectorem, OAB, ita

Ex anteq.

om-

Coroll. 2.
7. huius.

omnes circumferentiæ ad omnes circumferentias, nam sector, IAO , ad, OAB , est vt circumferentia, IO , ad, OB , vt verò, IO , ad, OB , sic, descripta circumferentia, STR , vtcumque, ipsa, ST , ad, TR , est enim, IO , ad, ST , vt, OA , ad, AT , idest vt, OB , ad, TR , vnde, permutando, vt, IO , ad, OB , sic, ST , ad, SR , & vt vnum ad vnum, ita omnia ad omnia, idest vt, IO , ad, OB , ita omnes circumferentiæ, IAO , sectoris ad omnes circumferentias sectoris, OAB , sed vt, IO , ad, OB , sic, vt dictum est, se habet sector, IAO , ad, OAB , ergo, IAO , ad, OAB , est vt omnes circumferentiæ, IAO , ad omnes circumferentias, OAB , sed & sectorem, CAD , ad, IAO , esse ostensum est, vt omnes circumferentiæ, CAD , ad omnes circumferentias, IAO , ergo ex æquali sector, CAD , ad sectorem, OAB , est vt omnes circumferentiæ, CAD , ad omnes circumferentias, OAB . Et componendo figura composita ex sectoribus, CAD , OAB , ad sectorem, OAB , erit vt omnes circumferentiæ figuræ eiusdem, ad omnes circumferentias sectoris, OAB , veluti etiam si prædicta figura non ad sectorem, sed ad aliam quamcumq; figuram ex sectoribus compositam compararetur, ostenderemus, easdem figuras esse inter se, vt omnes earundem circumferentiæ, quod demonstrare opus erat.

C O R O L L A R I V M.

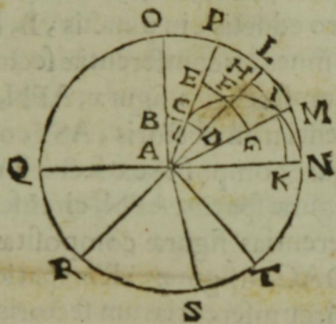
Paret autem, veluti ostensum est sectores, AIO , AOB , esse vt omnes eorum circumferentia eodem modo demonstrari posse, circulum, VOB , & sectorem, AOB , & in vniuersam circulos, & suos sectores inter se esse, vt omnes eorum circumferentiæ.

THEOREMA VI. PROPOS. VI.

Si in circulo ab eiusdem cetro ad circumferentiam curuam quedam linea illius conditionis
pro-

producatur, ut quaecunq; rectæ lineæ à centro ad ipsam pertingentes (præter illius extrema iungentem) intra illud spatium cadant, quod comprehenditur ducta curua, & illius extrema iungente: Erit dictum spatium ad propositum circulum, vel quemcunq; sectorem, ut omnes eiusdem circumferentiæ ad omnes illius circumferentias.

Sit quicumque circulus, NOQT, & centrum, A, curua, AFN, ducta à centro, A, ad peripheriam, cui incidat in, N, & sit eius conditionis, qualis suppositum est, sitq; iuncta, AN. Dico igitur spatium, seu figuram, AFN, ad circulum, NOQT, vel ad quemcunq; sectorem, esse ut omnes eiusdem circumferentiæ ad omnes illius circumferentias. Fiat ut circulus, NOQT, ad figuram, NFA, ita circumferen-

tia, NOQT, ad circumferentiam, QR, ita enim erit & circulus, NOQT, ad sectorem, QAR, iunctis, QA, AR, unde sector, QAR, erit æqualis figuræ, AFN, vel ergo omnes circumferentiæ, QAR, æquantur etiam omnibus circumferentijs figuræ, AFN, & sic quia sector, QAR, ad circulum, NOQT, est ut omnes eisdem circumferentiæ ad omnes illius circumfer. etiam figura, AFN, ad circulum, NOQT, & consequenter etiam ad quemcunq; illius sectorem perant. Prop. & Cor. erit ut omnes circûfer. ad oēs circûferentias: Vel, nisi omnes circumferentiæ, QAR, æquantur omnibus circûferentijs figuræ, AFN, erunt eisdem maiores, vel minores, sint primò maiores, quantitate omnium circumfe-

B

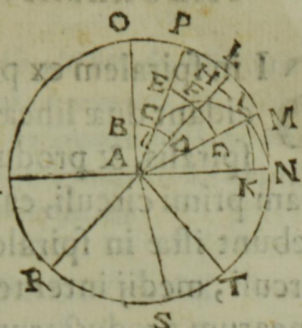
ren-

r. Decimi
Elem.

rentiarum sectoris, AST, intellecta autem à centro, A, ducta ipsa, AO, tangente curuam, AFN, in puncto, A, quæ circumferentiæ incidat in, O, secetur circumferentia, ON, bifariam in, L, & rursus partes, OL, LN, bifariam in punctis, P, M, & hoc semper fiat donec ad circumferentias deuentum sit, quarum vnaquæque sit minor, ST, scilicet ipsa, OP, PL, LM, MN, & à centro, A, ad puncta, P, L, M, extendantur rectæ, AP, AL, AM, quæ secabunt curuam, AFN, earum .n. portiones inter centrum, & curuam interceptæ, ex hypotesi cadunt intra spatium, ANFA, secant in, C, F, I, & centro, A, interuallis, AC, AF, AI, arcus describantur, BCD, EFG, HIK, incidentes proximis rectis lineis, à centroeductis, in punctis, B, D; E, G; H, K. Quoniam ergo omnes circumferentiæ sectoris, QAR, superant omnes circumferentias figuræ, AFN, quantitate omnium circumferentiarum sectoris, AST, omnes autem circumferentiæ figuræ compositæ ex sectoribus, NAM, IAH, FAE, CAB, idest figuræ spatio, AFN, circumscriptæ, superant omnes circumferentias figuræ compositæ ex sectoribus, KAI, GAF, DAC, .i. figuræ eidem spatio inscriptæ, quantitate omnium circumferentiarum sectoris, BAC, & quæ adrilineorum, ECDF, HFGL, MIKN, quæ simul adæquantur omnibus circumferentijs sectoris, MAN, vt facile ostendi potest, propterea omnes circumferentiæ figuræ circumscriptæ superant omnes circumferentias inscriptæ quantitate omnium circumferentiarum sectoris, MAN, quæ cum sint minores omnibus circumferentijs sectoris, TAS, idè omnes circumferentiæ figuræ circumscriptæ superabant omnes circumferentias inscriptæ minori quantitate, & eadem multò minori quantitate superabunt omnes circumferentias spatij, AFN, quam omnes circumferentiæ sectoris, AQR, superent omnes circumferentias spatij, AFN, ergo omnes circumferentiæ figuræ circumscriptæ minores erunt omnibus circumferentijs sectoris, QAR, cum verò figura ex sectoribus

cto-

toribus cōposita ad secto-
 rem, sit vt omnes circumfe-
 rentiæ ad omnes circumfe-
 rentias, idē etiam figura
 circūscripta minor erit se-
 ctore, QAR, & multō mi-
 nor erit figura, AFN, sector,
 QAR, sed & æqualis illi o-
 stensa fuit, quod est absur-
 dum, igitur absurdū etiam
 est dicere omnes circumfe-
 rentias sectoris, QAR, maiores esse omnibus circumferen-
 tijs spatij, AFN. Dico nunc neque esse minores, si hoc ve-
 rum est, sint minores omnibus circumferentijs sectoris,
 SAT, & repetita eadem constructione, sit spatium, AFN, cir-
 cūscripta figura ex sectoribus cōposita, & alia inscripta,
 ita vt circūscriptæ figuræ omnes circumferentiæ superent
 omnes circumferentias inscriptæ minori quantitate, quam
 sint omnes circumferentiæ sectoris, SAT, ergo omnes cir-
 cumferentiæ figuræ, AFN, superabunt omnes circumferen-
 tias figuræ inscriptæ multō minori quantitate, quam eā-
 dem superent omnes circumferentias, QAR, ergo omnes
 circūferentiæ inscriptæ figuræ maiores erunt omnibus cir-
 cumferentijs sectoris, QAR, ergo figura inscripta maior e-
 tiam erit sectore, QAR, & eodem multō maior erit figura,
 AFN, contra hypotesim, est .n. illi æqualis, quod est absur-
 dum, igitur absurdum etiam est omnes circumferentias se-
 ctoris, QAR, minores esse omnibus circumferentijs figuræ,
 AFN, sed neq; sunt illis maiores, vt ostensum est, ergo sunt
 eisdem æquales, sed omnes circumferentiæ sectoris, AQR,
 ad circulum, OQSN, vel quemcunq; sectorem comparatæ
 sunt, vt spatium ad spatium, ergo spatium quoque, AFN, Ex antea.
 ad circulum, OQSN, vel ad quemcunq; sectorem, erit vt
 oēs illius circumfer. ad oēs istius circūferentias, quod, &c.

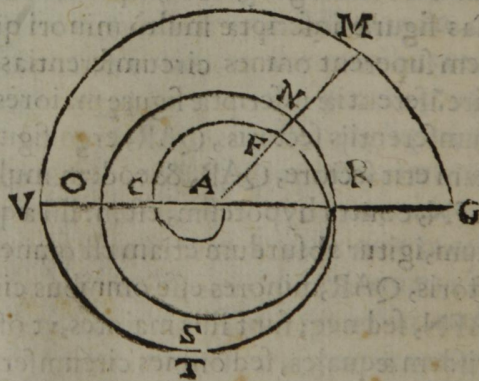

THEOREMA VII. PROPOS. VII.

SI in spiralem ex prima reuolutione ortam incidant duæ lineæ à puncto, quod est initium spiralis, & producatur vsq; ad circumferentiam primi circuli, eandem rationem inter se habebunt istæ in spiralem incidentes, quam arcus circuli, medij inter terminum spiralis, & limites linearum productarum in circumferentia factos, sumptis in consequentia arcubus à fine spiralis.

THEOREMA VIII. PROPOS. VIII.

SI in spirales in alijs reuolutionibus genitas, quam in prima incidant duæ lineæ ab initio spiralis, habebunt illæ inter se eandem rationem, quam arcus circuli primi, intercepti, veluti dicitur in antecedente, cum integra circumferentia toties assumpta, quotus est vnitate minor reuolutionum numerus.

Hæ duæ Propositiones ostenduntur ab Archimede lib de Spir. Prop. 14. & 15.

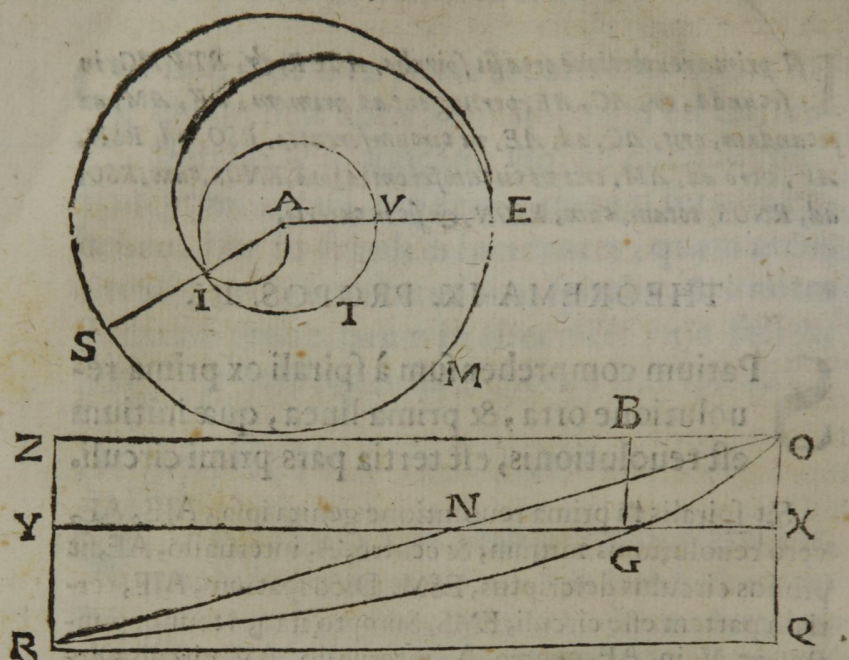
SCHO.

IN primareuolutione orta sit spiralis, ACER, & RTVMG, in secunda, & AC, AE, pertingant ad primam, AV, AM, ad secundam, erit, AC, ad, AE, ut circumferentia, RSO, ad, RSN, AV, verò ad, AM, erit ut circumferentia tota, RNOS, cum, RSO, ad, RNOS, totam, cum, RSON, & sic in cæteris.

THEOREMA IX. PROPOS. IX.

Spatium comprehensum à spirali ex prima reuolutione orta, & prima linea, quæ initium est reuolutionis, est tertia pars primi circuli.

Sit spiralis in prima reuolutione genita ipsa, AIE, AE, verò reuolutionis initium, & centro, A, interuallo, AE, sit primus circulus descriptus, ESM. Dico spatium, AIE, tertiam partem esse circuli, EMS. Sumpto itaq; vtcunq; puncto, vt, V, in, AE, centro, A, interuallo, AV, circulus describatur, VIT, & iuncta, AI, producat ad, S, deinde exponatur triangulum rectangulum, OQR, cuius latus, OQ, circa rectum, OQR, sit æquale ipsi, AE, & QR, circumferentiæ, SME, & compleatur rectangulum, QZ, abscindatur autem, OX, æqualis, AV, & per, X, ducatur, XY, parallela, RQ, secans, ZR, in, Y, & OR, in, N, & vertice, O, per punctum, R, describatur semiparabola, RGO, circa axem, OZ, quam secet, YX, in, G, & per, G, agatur, GB, parallela, OQ, incidens ipsi, ZO, in, B. Quoniam ergo quadratum, ZR, ad quadratum, BG, est vt, ZO, ad, OB, ideò, RQ, ad, GX, erit vt quadratum, QO, ad quadratum, OX, idest vt quadratum, EA, ad quadratum, AV, sed sic etiam est circumferentia, ESM, ad circumferentiā, ITV, etenim ad eam habet rationem compositam ex ratione circumferentiæ, ESM, ad circumferentiā, IVT, idest ex ea, quam habet,

C. Cor. 2. habet, EA, ad, AV, & ex ratione circumferentiæ, IVT, ad
3. huius. circumferentiam, ITV, idest circumferentiæ, MSE, ad cir-
7. huius. cumferentiam, SME, idest ex ratione, EA, ad, AI, vel ad,
E. 23. Sex. AV, duæ verò rationes, EA, ad, AV, componunt rationem
Elem. quadrati, EA, ad quadratum, AV, ergo circumferentiæ,
 MSE, ad circumferentiam, ITV, est vt quadratum, EA, ad
 quadratū, AV, idest vt, RQ, ad, XG, est autem, RQ, æqua-
 lis circumferentiæ, MSE, ergo & GX, circumferentiæ, ITV,
 æqualis erit, & sic ostendemus quamlibet circumferentiam
 ipsi, A, concentricam, & interceptam inter spiralem, AIE,
 & rectam, AE, tamen extra spatium helicū, AIE, adæqua-
 ri ductæ in trilineo, OGRQ, ipsi, RQ, ductæ parallelæ, quæ
 nempe abscindunt versus puncta, O, A, ipsarum, OQ, AE,
 partes æquales, & quia, OQ, AE, supponuntur æquales,
 idcò

ideò omnes lineæ trilinei, OGRQ, regula, RQ, omnibus circumferentijs trilinei recta, AE, spirali, AIE, & circumferentia, MSE, comprehensi æquales erunt. Similiter, quia est, RQ, ad, NX, vt, QQ, ad, OX, vel, EA, ad, AV, vel circumferentia, MSE, ad, TIV, æquatur autem, RQ, ipsi, MSE, ergo, NX, æquatur circumferentiæ, TIV, & sic ostendimus omnes lineas trianguli, ORQ, adæquari omnibus circumferentijs circuli, MSE, ergo vt trianguli, ORQ, omnes lineæ ad omnes lineas trilinei, OGRQ, vel vt triangulum, ORQ, ad trilineum, OGRQ, ita omnes circumferentiæ circuli, MSE, erunt ad omnes circumferentias figuræ spirali, AIE, recta, AE, & circumferentia, MSE, conclusæ, & per conuersionem rationis triangulum, ORQ, vel, OZR, ad figuram, OGR, erit vt omnes circumferentiæ circuli, MSE, ad omnes circumferentias spatij helici, AIE, idest vt circulus ad spatium, AIE, (quia curua, AIE, est talis cōditionis, qualem postulat Prop. 6. vt elicitur ex Prop. 7. huius) cum verò semiparabola, OGRZ, sit sexquiertia trianguli, OZR, unde diuidendo figura, OGR, sit tertia pars trianguli, OZR, ideò & spatium helicum, AIE, tertia pars erit circuli, MSE, quod demonstrare oportebat.

SCHOLIUM.

Hucusq; per methodum indiuisibilium etiam in hoc Libro libuit procedere, vt innotesceret nos posse, qua Archimedes ostendit Lib. de Spiralibus, circa spatiorum mensuram, etiam tali artificio demonstrare, etenim si quis hoc attentauerit circa sequentes Propositiones, id ipsum obtineri posse facile animaduertet, verumtamen hoc arbitrio, ac iudicio Lectoris relinquendo, placuit etiam stylo veteri, aliter tamen ab Archimede, easdem propositiones demonstrare.

Pro-

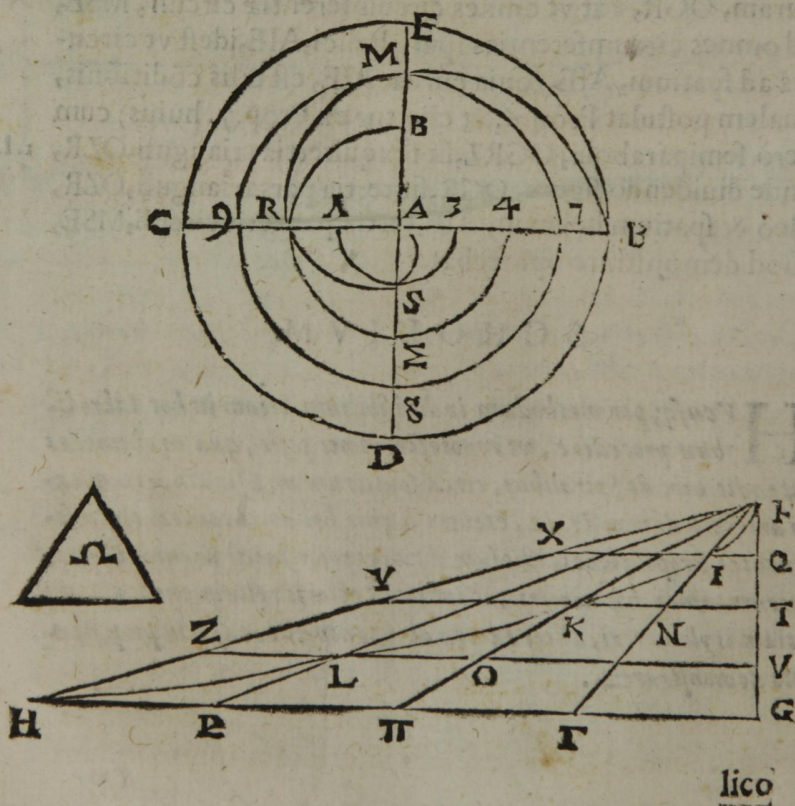
Prefata Propos. alia demonstratio.

2. huius

20. l. 4.

17. Primi
Conic.

S It alia spiralis ex prima reuolutione orta, ASRMB, AB, verò initiū reuolutionis, & centro, A, interuallo, AB, fit primus circulus descriptus, ECDB, deinde exponatur triangulus, FHG, rectum habens angulum ad, G, cuius latus, FG, sit æquale ipsi, AB, &, HG, circūferentiæ, ECDB, erit ergo triangulus, FHG, æqualis circulo, ECDB, intelligatur deinde in eiusdem trianguli plano transire parabolam, HLF, cuius vertex sit, F, &, HG, parallela eiusdem axi, ad quem ipsa, GF, sit ordinatim applicata, quæ tanget sectionem in puncto, F. Dico igitur, FLHG, trilineum æquari spatio residuo, dempto à circulo, ECDB, spatio he-

co sub spirali, ASRMB, &, AB, si enim non est illi æquale, erit eodem vel maius, vel minus, sit primò maius quantitate spatij, quod vocetur, Ω , rursus diuidatur, HG, bifariam in, Π , & iungantur, $\Pi\Gamma$, & sic ipsæ, $\Lambda\Pi$, ΠG , diuidantur bifariam in, P , T , & iungantur, PF , TF , sicque semper fiat donec deuentum sit, ut ad triangulum, FTG , quod sit minus spatium, Ω , deueniemus autem, nam à magnitudine proposita, & his, quæ relinquuntur, semper aufertur dimidium, secant autem iungentes, F , cum diuisionum punctis curuam parabolæ in punctis, I , K , L , per quæ ipsi, HG , parallelæ ducantur, XQ , YKT , ZLV , secantes, FG , in punctis, Q , T , V , dico, FG , per hæc secari in partes æquales, nam, HG , ad, GF , habet rationem compositam ex ea, quam habet, HG , ad, IQ , &, IQ , ad FG , sed, AG , ad, IQ , est ut quadratum, GF , ad quadratum, FQ , &, IQ , ad, FG , ut, QE , ad, FG , idest ut quadratum, QE , ad rectangulum, QFG , ergo, HG , ad, GF , habebit rationem compositam ex ea, quam habet quadratum, GF , ad quadratum, FQ , & quadratum, FQ , ad rectangulum, QFG , quæ erit eadem ei, quam habet quadratum, GF , ad rectangulum, GFQ , idest ei, quam habet, GF , ad, FQ , igitur, HG , ad, GF , erit ut, GF , ad, FQ , eodem modo ostendemus, HG , ad, $G\Pi$, esse ut, GF , ad, FT , &, HG , ad, GP , ut, GF , ad, FV , unde, FG , diuisa erit in partes æquales; habemus ergo spatium, $FLHG$, circumscriptam figuram ex triangulo, FLQ , & ex trapezijs, KQ , LT , HV , compositam, & aliam inscriptam ex trapezijs, PV , OT , NQ , compositam, & excessus circumscriptæ super inscriptam sunt trapezia, HL , LK , KI , cum triangulo, IFQ , quæ, quia æquantur trapezijs, IV , VN , NQ , & triangulo, IFQ , (nam dicta trapezia sunt residua triagulorum in æqualibus basibus, & altitudinibus constitutorum) idest triangulo, FTG , subinde sunt minora spatium, Ω , & ideo circumscripta superat inscriptam minori spatium, quam sit, Ω , ergo trilineum, $FLHG$, excedit inscriptam multò minori

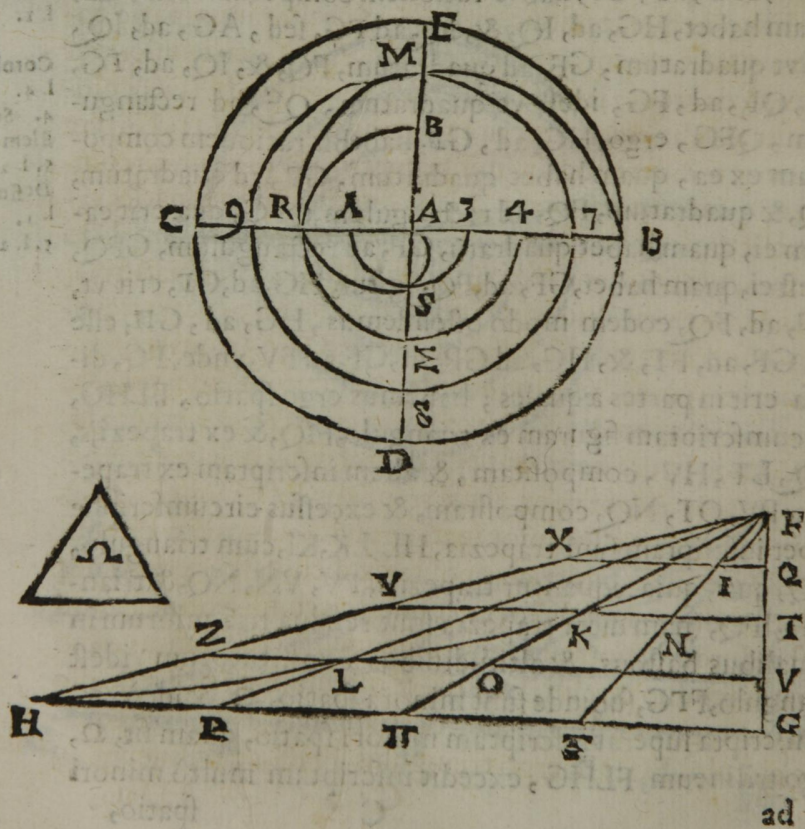
C

spatio,

Defin. 3.
huius.r. Decimi
Elem.Defin. 12.
l. 1.Coroll. 1.
l. 4.4. Sexti
Elem.5. l. 2.
Defin. 12.l. 1.
5. l. 2.

spatio, excedit autem spatium residuum circuli, ECDB, iam dictum spatio, Ω , ergo figura inscripta erit maior dicto spatio residuo; quod serua.

Diuidatur nunc, AB, similiter, ac diuiditur, FG, in punctis, 3, 4, 7; centro autem communi, A, ad distantiam punctorum, 3, 4, 7, describantur circumferentia, 3 5 A, 4 2 R 6, 7 8 M, secantes spiralem in punctis, S, R, M, per quæ transeant eductæ à centro, A, productæque vsque ad circumferentiam, ECDB, rectæ, AD, AC, AE, vt igitur in præhabita demonstratione ostēdemus circumfer. 5 3, & rectā, IQ, inter se æquales esse, & similiter circumferentiam, R 2 4, æquari rectæ, KT, & M 9 8 7, ipsi, LV, & quia, 5 3, circumferentia

ad circumfer. $\Sigma 4$, est vt $3A$, ad $A4$, .i. vt, QF , ad, FT , .i. vt, IQ , ad, NT , est aut æqualis, 53 , ipsi, IQ , ergo, $\Sigma 4$, erit æqualis ipsi, NT , & est, 34 , æqualis ipsi, QT , ergo fascia, 534Σ , erit æqualis trapezio, $IQTN$; eodem modo ostendemus fasciam, $R9874$, æquari trapezio, KV , & fasciam, $MECDB7$, æquari trapezio, $PLVG$, & ideo figura composita ex dictis fasciis æqualis erit figuræ compositæ ex his trapezijs inscriptæ trilineo, $FLHG$, est autem hæc figura inscripta maior spatio residuo circuli, $ECDB$, ab eo dempto spatio sub spirali, & voluta, AB , ergo figura composita ex dictis spatijs erit maior spatio dicto residuo, cui tamen est inscripta, quod est absurdum, non ergo trilineum, $FLHG$, maius est dicto residuo.

Coroll. 1.
3. huius.

Dico neq; esse minus. Sit, si fieri potest, minus spatio eodem, Ω , sit autem vt supra trilineo, $FLHG$, circumscripta figura, ex trapezijs, KQ , LT , HV , & triangulo, IFK , composita, & alia eidem inscripta ex trapezijs, PO , OT , NQ , ita vt earum differentia sit minor spatio, Ω , igitur circumscripta excedet trilineum, $FLHG$, multò minori spatio, ergo circumscripta figura minor erit spatio residuo iam dicto circuli, $ECDB$, quod excedit trilineum, $FLHG$, spatio, Ω ; quod tamen est absurdū, nam sectorem, $AS3$, patet æqualem esse triangulo, FIQ , fasciæque, $AR\Sigma 43$, æquari ostendemus trapezio, KQ , modo supra adhibito, & fasciam, $\beta M874$, ipsi trapezio, LT , & totam fasciam, $679C$, trapezio, HV , unde figura composita ex dictis fasciis, & sectore, $A53$, erit æqualis cōpositæ ex dictis trapezijs, & triangulo, FIQ , quæ ostensa est esse minor spatio residuo iam dicto circuli, $ECDB$, & ideo figura composita ex dictis fasciis erit minor spatio residuo iam dicto, cui tamen circumscribitur, quod est absurdum, uon est ergo trilineum, $FLHG$, minus dicto spatio residuo circuli, $ECDB$, & ostensum est neq; esse illo maius, ergo erit illi æquale, & triangulus, FHG , est æqualis circulo, $ECDB$, ergo triangulus, FHG , ad trilineum,

C 2

FLHG,

FLHG, erit vt circulus, ECDB, ad residuum spatium ab eo dempto spatio sub spirali, A 3 MB, & voluta, AB, sed triangulus, FHG, est sexquialter trilinei, FLHG, ergo circulus, ECDB, erit sexquialter spatij residui iā dicti, & consequenter erit triplus spatij, quod comprehenditur sub spirali, A 3 MB, & voluta, AB, quod erat ostendendum.

COROLLARIUM.

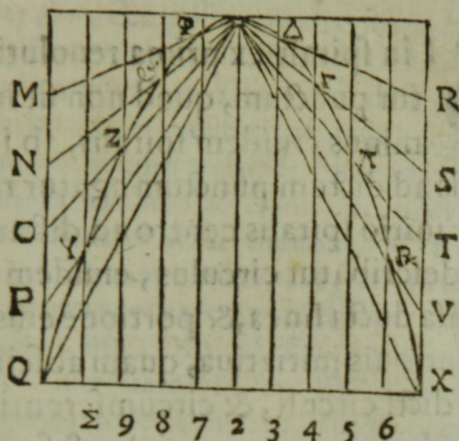
Hinc patet eductas à vertice parabola ad secantem quamcunq; diametro eiusdem parallelam, parabola, ac tangente ibidem interceptam, similiter secare eādem, ac transiens per punctum curuæ parabola, in quo prædicta eam diuidit, eidemq; parallela, secat ipsam tangentem, ostensum .n. est, ex. g. HG, ad, GT, esse vs, GF, ad, FQ, ex quo nouus, ni fallor, ac pulcherrimus describendi parabolam elicitur modus.

SCHOLIUM.

Si describenda parabola diameter, A2, basis, QX, cui per, A, sit ducta parallela, LF, sintque, AF, AL, aequales ipsis, 2X, 2Q, equalibus, secta autem, AF, in quocunq; partes aequales, vt in quinque, veluti etiam, LA, in punctis, K, I, H, G, B, C, D, E, per ipsa ducantur diametro, A2, æquidistantes, KΣ, I9, H8, G7, 63, C4, D5, E6, secantes similiter basim, QX, in aquas partes in punctis, Σ, 9, 8, 7, 3, 4, 5, 6, eandem iunctis, LQ, FX, ipsa similiter secantur ac, AF, vel, AL, scilicet in quinque partes aequales in punctis, R, S, T, V, M, N, O, P, & ad hæc puncta ducantur ab, A, rectæ lineæ, AR, AS, AT, AV, AM, AN, AO, AP, necnon, AQ, AX, notentur autem puncta, in quibus educta ab, A, secant parallelas diametro, A2, eādem, in quibus educta diuidunt eas parallelas, quæ vicissim abscindunt de ipsis, AL, AF, versus, A, eandem partem, quam ab ipsis, QL, XF, abscindunt educta, versus tamen puncta, L, F, vt ex. g. notabitur punctum, T,

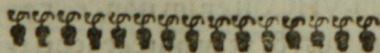
in quoeducta, AP,
abscindit $\frac{1}{2}$ ipsius,
QL, versus, L, si-
cut etiam paral-
la, KΣ, abscindit
ab, LA, versus, A,
 $\frac{1}{2}$ ipsius, LA, sic
ergo puncta notata
erunt Q, X, Z, Φ,
Φ, Δ, Γ, Π, B, X,
per quæ si extenda-
tur curva linea, di-
co propinquissimè
sic Parabolam deli-

L K I H G A B C D E F

neari, prædicta nempe puncta esse in Parabola, cuius diameter,
AZ, & basis, ZX, etenim habet hac proprietatem in præhabito
Corollario declaratam, vel, ut clarius loquar, XF, ad, EB, ex m-
pli gratia, habet rationem compositam ex ratione, XF, ad, FV,
idest, propter constructionem, ex ratione, FA, ad, AE, & ex ra-
tione, VF, ad, EB, hic est adhuc ex ratione, FA, ad, AE, duæ au-
tem rationes, FA, ad, AE, componunt ratione quadrati, FA, ad
quadratum, AE, ergo, XF, ad, EB, est ut quadratum, FA, ad
quadratum, AE, sed sic etiam est, FX, ad parallelam ipsi, AZ, in-
teriectam inter, AF, & Parabolam circa diametrum, AZ, in basi,
ZX, ergo punctum, B, est in tali parabola: Hoc idem ostendemus
eodem modo de cæteris punctis, Π, Γ, Δ, Φ, & Z, T, ergo dicta
puncta sunt omnia in dicta parabola. Hic quidem modus debui-
set poni Lib. 4. siue in meo Tractatu de Speculo Vstorio iam in lu-
cem edito, sed quia oritur hic ex proprietate proximè demonstra-
ta, nec illud prius menti subuenit, propterea id ipsum hic subtra-
gere libuit.

Coroll. 1.
l. 4.

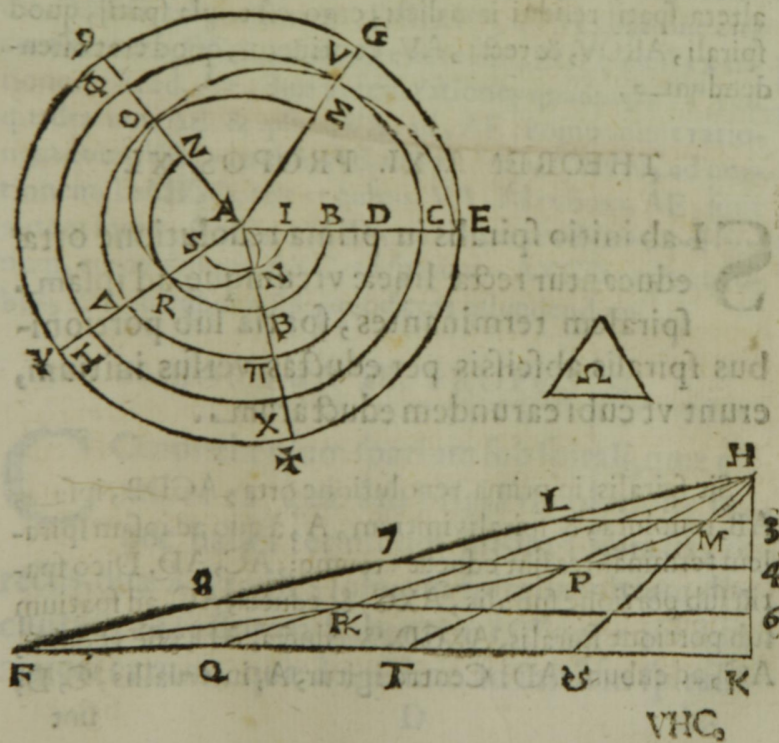

THEO-

SI in spirali ex prima reuolutione orta sumatur punctum, quod non sit initium, nec terminus eiusdem spiralis, ab initio autem spiralis ad dictum punctum agatur recta linea, & super initio spiralis centro ad distantiam dicti puncti describatur circulus, eiusdem portio comprehensa ducta linea, & portione eius, quæ dicitur reuolutionis initiatiua, quam abscindit circumferentia dicti circuli, & circumferentia eiusdem, quæ est ad consequentia, tripla est figuræ comprehensæ ducta linea, & portione spiralis, quæ est ad consequentia vsque ad initium spiralis.

Sit spiralis ex prima reuolutione orta, AOVE, primus circulus, EYG, sumptum in spirali vtcumq; punctum, V, & centro, A, interuallo autem, AV, circulus descriptus, VHXC. Dico portionem, AOVA, comprehensam spiralis portione, AOV, & recta, AV, esse $\frac{1}{3}$. portionis eiusdem circuli comprehensæ rectis, AV, AC, & circumferentiâ, VHXC. Exponatur triangulus rectangulus, HKF, rectum habens angulum, FKH, cuius latus, HK, æquale sit ipsi, AC, &, KF, circumferentiâ, CXHV, erit ergo triangulus, HFK, æqualis portioni circuli, cuius basis est circumferentia, CXHV; descripta deinde intelligatur parabola, FBH, cuius vertex, H, quam tangat, KH, in, H, & FK, sit axi eiusdem æquidistans. Dico trilineum, HBFK, esse æqualem spatio circumferentiâ, VHXC, spirali, VOA, & recta, AC, contento (quod spatium breuitatis causa dicatur residuum portionis circuli, VHC,) si enim non, erit eo maius, vel minus, sit primò maius, & vt in antecedenti trilineo, HBFK, figu-

figura circumscripta intelligatur ex triangulo, HM_3 , & ex trapezijs, P_3 , R_4 , F_6 , composita, & alia inscripta ex trapezijs, M_4 , P_6 , R_K , pariter composita, ita ut circumscripta superet inscriptam minori spatio, quam sit differentia dictarum figurarum (quæ differentia sit spatium, Ω), igitur trilineum, $H\&FK$, minori quantitate superabit figuram inscriptam, quam spatium residuum portionis circuli, VHC , ergo figura inscripta erit maior dicto residuo, quod est absurdum, nam si, AC , diuidamus similiter, ut, KH , in punctis, IBD , & describerimus per eadem puncta super cetro, A , circumferentias, INS , BRZ , $D\Pi O\Sigma$, ostendemus, ut in antecedenti figuram compositam ex fascijs, $IB\beta$, BDA , $DCX\Phi$, esse æqualem figuræ inscriptæ trilineo, $H\&FK$, & consequenter esse maiorem spatio residuo portionis circuli,

VHC, cui tamen inscribitur, quod est absurdum.

Sit nunc trilineum, H $\&$ FK, minus eodem, Ω , dicto residuo, & cætera, vt prius constructa, quia ergo circumscripta figura superat inscriptam minori quantitate, quam sit, Ω , superabit ipsum trilineum, H $\&$ FK, multò minori quantitate, ergo figura circumscripta minor erit spatio residuo portionis circuli, VHC, ostendemus autem, vt supra figuram compositam ex sectore, ANI, & ex fascijs, IBR, BDO, DCV, esse æqualem figuræ circumscriptæ trilineo, H $\&$ FK, ergo erit minor spatio residuo iam dicto, cui tamen circumscribitur, quod est absurdum, trilineum ergo, H $\&$ FK, neq; maius, neq; minus est spatio residuo iam dicto, ergo illi æquale, sicut triangulus, HFK, est æqualis portioni circuli, cuius basis est circumferentia, CHV, sed triangulus, HFK, est sexquialter trilinei, H $\&$ FK, ergo talis portio est sexquialtera spatij residui iam dicti, ergo est tripla spatij, quod spirali, AROV, & recta, AV, continetur, quod erat ostendendum.

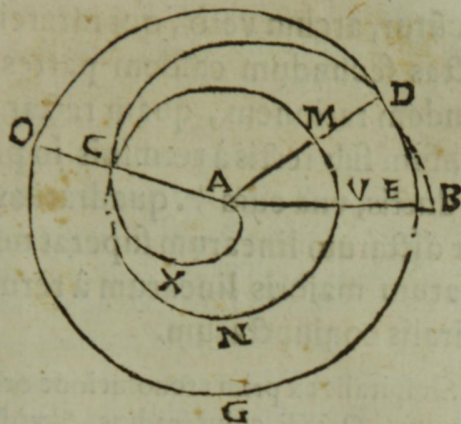
Elicitur ex
prima l. 4.

THEOREMA XI. PROPOS. XI.

SI ab initio spiralis in prima reuolutione ortæ educantur rectæ lineæ vtcumque ad ipsam spiralem terminantes, spatia sub portionibus spiralis abscissis pereductas versus initium, erunt vt cubi earundem eductarum.

Sit spiralis in prima reuolutione orta, ACDB, ipsa, AB, reuoluta, & spiralis initium, A, à quo ad ipsam spiralem terminantes sint eductæ vtcumq; AC, AD. Dico spatium sub portione spiralis, AXC, & educta, AC, ad spatium sub portione spiralis, AXCD, & educta, AD, esse vt cubum, AC, ad cubum, AD. Centro igitur, A, interuallis, C, D, sint

sint descripti
circuli, CMV
N, DGE, & sit
producta, AC,
vsq; ad circū-
ferentiam cir-
culi, DG, cui
incidat in, O,
portio igitur
circuli, CAV
N, ad portio-
nem circuli,

DAEGO, habet rationem compositam ex ea, quam ha-
bet portio, CAVN, ad portionem, OAEG, idest ex ratio-
ne quadrati, VA, ad quadratum, AE, & ex ratione portio-
nis, OAEG, ad portionem, DAEGO, idest ex ratione cir-
cumferentiae, EGO, ad circumferentiam, EGD, idest ex ra-
tione, VA, ad, AE, duæ autem rationes quadrati, VA, ad
quadratum, AE, & ipsius, VA, ad, AE, componunt ratio-
nem cubi, VA, ad cubum, AE, ergo portio, CAVN, ad por-
tionem, DAEGO, erit vt cubus, VA, ad cubum, AE, sunt
autem spatia, AXC, AXCD, tertie partes dictarum portio-
num, ergo spatium, AXC, ad spatium, AXCD, erit vt cu-
bus, VA, ad cubum, AE, quod erat ostendendum.

Defin. 12.

l. 1.

Coroll. 2.

3. huius.

33. Sexti

Elem.

7. huius.

Ex ant.

THEOREMA XII. PROPOS. XII.

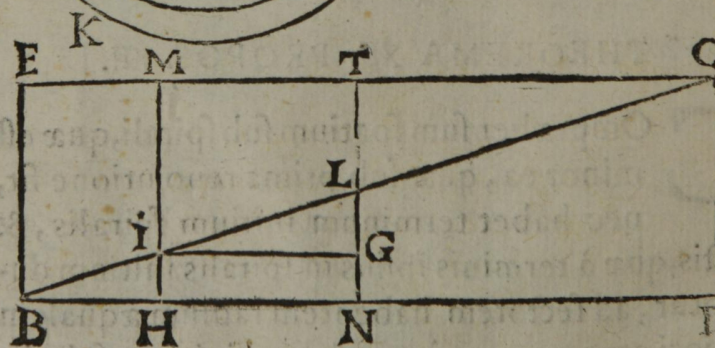
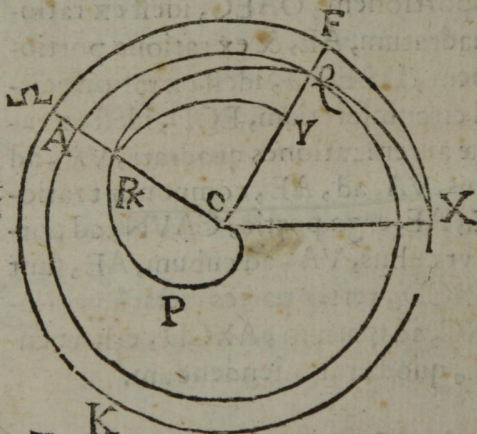
Compræhensum spatium sub spirali, quæ est
minor ea, quæ sub prima reuolutione fit,
nec habet terminum initium spiralis, &
rectis, quæ à terminis ipsius in spiralis initium du-
cuntur, ad sectorem habentem radium æqualem
maiori earum, quæ à termino ad initium spiralis
du-

D

du-

ducuntur, arcum verò, qui intercipitur inter duas rectas secundum easdem partes spiralis, habet eandem rationem, quam rectangulum comprehensum sub rectis à terminis in principium spiralis ductis, vna cum $\frac{1}{2}$. quadrati excessus, quo maior dictarum linearum superat minorem, ad quadratum maioris linearum à terminis ad initium spiralis coniunctarum.

Sit spiralis ex prima reuolutione orta, $OPQX$, primus circulus, $OKXF$, cuius, radius, & voluta sit, OX , spiralis, RQ , minor ea, quæ sub prima reuolutione sit, nec habet

ter-

terminum initium spiralis, iunctis autem, OA, OQ, & ijs
 vsque ad circumferentiam, FΩKX, productis, cui incidant
 in, Ω, F. Dico trilineum, BΩQ, ad sectorem, AOQ, esse
 vt rectangulum, AOR, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, AR, ad quadra-
 tum, AO. Exponatur parallelogrammum rectangulum,
 ED, cuius latus, CD, sit æquale ipsi, OX, & BD, circum-
 ferentiæ, FΩKX, & sit iuncta, BC, & CT, sit æqualis cir-
 cumferentiæ, XKΩ, TM, circumferentiæ, ΩF, & ME, cir-
 cumferentiæ, FX, & per puncta, M, T, ducantur ipsi, CD,
 parallelæ, MH, TN, quarum, MH, secet, BC, in, I, & per,
 I, ipsi, EC, parallela ducatur, IG, erit ergo, MC, æqualis
 circumferentiæ, XKΩF, & quia circumferentia, XFΩK,
 ad circumferentiam, FΩKX, est vt, XO, ad, OQ, idest, EC,
 ad, CM, est vt, XO, ad, OQ, est autem, EC, ad, CM, vt, EB,
 ad, MI, ergo, EB, ad, MI, erit vt, XO, ad, OQ, sunt autem
 ipsæ, XO, EB, æquales, ergo etiam æquales erunt ipsæ, MI,
 QQ, sic ostendemus esse æquales ipsas, OR, TL, quia ergo
 sector, AOQ, ad sectorem, ΩOF, est vt quadratum, QQ, ad
 quadratum, OF, idest vt quadratum, IM, ad quadratum, MI,
 idest vt omnia quadrata, MG, regula, EB, ad omnia qua-
 drata, MN, & sector, ΩOF, ad circulum, FK, est vt circumi-
 ferentia, ΩF, ad circumferentiam, FΩKX, idest vt, MT, ad,
 EC, idest vt omnia quadrata, MN, regula, EB, ad omnia
 quadrata, ED, & circulus, ΩKXF, spatij, OXQBPO, tri-
 plus est, idest, se habet ad illud, vt omnia quadrata, ED, ad
 omnia quadrata trianguli, EBC, regula, EB, item spatium,
 OXQBPO, ad spatium, OQBPO, est vt cubus, OX, ad cubum,
 OQ, idest vt cubus, EB, ad cubum, MI, idest vt omnia qua-
 drata trianguli, EBC, ad omnia quadrata trianguli, MIC,
 ergo ex æquali sector, AOQ, ad spatium, OQBPO, erit vt
 omnia quadrata, MG, ad omnia quadrata trianguli, MIC,
 & quia spatium, OQBPO, ad spatium, BPO, est vt cubus,
 OQ, ad cubum, OR, idest vt cubus, MI, ad cubum, TL, idest
 vt omnia quadrata trianguli, MIC, ad omnia quadrata

7. huius.

4. Sexti
Elem.Coroll. 2.
3. huius.

10. l. 2.

9 huius.
24. l. 2.

Ex ant.

Corol. 22.
l. 2.F. Cor. 22.
l. 2.

D 2

trian-

28. L. 2.

trianguli, TLC, ergo sector, AOQ, ad spatium, OPB, erit
 vt omnia quadrata, MG, regula, MI, ad omnia quadrata
 trianguli, TLC, est autem idem sector, AOQ, ad spatium,
 OPBQ, vt omnia quadrata, MG, ad omnia quadrata trian-
 guli, MIC, regula eadem, ergo sector, AOQ, ad reliquum
 spatium, dempto spatio, OPB, à spatio, OPBQ, erit vt om-
 nia quadrata, MG, regula, MI, ad omnia quadrata trape-
 zij, MILT, sed hæc sunt, vt quadratum, GT, ad rectangu-
 lum, GTL, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, LG, ergo, conuertendo, spa-
 tium, BQO, ad sectorem, AOQ, erit vt rectangulū, AOB,
 cum tertia parte quadrati, AB, ad quadratum, AO, quod
 erat ostendendum.

THEOREMA XIII. PROPOS. XIII.

IN eadem antecedentis figura centro, O, di-
 stantia, OB, descripta circumferentia, BY,
 ostendemus trilineum, ABQ, ad trilineum,
 BQY, esse vt, BO, cum $\frac{2}{3}$. BA, ad, BO, cum ter-
 tia parte ipsius, BA.

Quia enim ex antecedente sector, AOQ, ad spatium,
 QBO, est vt quadratum, AO, ad rectangulum, AOB, cum
 $\frac{1}{4}$. quadrati, AB, per conuersionem rationis, idem sector
 ad trilineum, ABQ, erit vt quadratum, AO, ad rectangu-
 lum, OBA, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, BA, nam dempto rectangu-
 lo, AOB, à quadrato, AO, remanet rectangulum, OAB,
 .i. rectangulum, OBA, cum quadrato, BA, à quo ablato .i.
 remanet rectangulum, OBA, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, BA, idest
 cum rectangulo sub $\frac{2}{3}$. BA, & sub, BA, quod cum rectan-
 gulo, OBA, conficit rectangulum sub composita ex, CB,
 & $\frac{2}{3}$. BA, & sub, BA, conuertendo igitur trilineū, ABQ,
 ad sectorem, AOQ, erit vt rectangulum sub composita ex,
 OB,

1. Secundi
 Elem.

OR , & $\frac{2}{3} \cdot BA$, & sub, BA , ad quadratum, OA , in super se-
 ctor, AOQ , ad sectorem, ROY , est vt quadratum, AO , ad Coroll. 2.
3. huius.
 quadratum, OR , & quia idem sector, AOQ , ad spatium, QRO ,
 est vt quadratum, AO , ad rectangulum, AOB , cum
 $\frac{1}{3}$ quadrati, BA , idem sector, AOQ , ad reliquum dempto
 à spatio, ROQ , sectore, ROY , .i. ad trilineum, QRY , erit
 vt quadratum, AO , ad reliquum rectanguli, AOB , cum $\frac{1}{3}$.
 quadrati, BA , ab eo dempto quadrato, RO , .i. ad rectan- 3. Secundi
Elem.
 gulum, ORA , cū $\frac{1}{3}$ quadrati, BA , erat autem trilineum,
 ABQ , ad sectorem, AOQ , vt rectangulum sub composita
 ex, OR , & $\frac{2}{3} \cdot BA$, ad quadratum, AO , ergo ex æquali tri-
 lineum, ABQ , ad trilineum, ROY , erit vt rectangulū sub
 composita ex, OR , & $\frac{2}{3} \cdot BA$, & sub, BA , ad rectangulum,
 ORA , cum 3. parte quadrati, BA , .i. ad rectang. sub com-
 posita ex, OR , & $\frac{1}{3} \cdot BA$, & sub, BA , & quia horū rectan- 5. l. 2.
 gulorum altitudines sunt æquales, idem trilineum, ABQ ,
 ad trilineum, ROY , erit vt, OR , cum $\frac{2}{3} \cdot BA$, ad, OR , cum
 tertia parte, BA , quod ostendere opus erat.

THEOREMA XIV. PROPOS. XIV.

SI duæ rectæ lineæ ducantur, quarum altera
 parabolam tangat, altera verò ducta axi, vel
 diametro eiusdē æquidistans, eandem secet,
 iuncto verò puncto contactus cum hoc sectionis
 puncto, rursus ab hoc puncto ad latus illi oppo-
 situm in factō triangulo recta producat, quæ
 curuam secabit parabolæ, à quo sectionis puncto
 ducatur axi, vel diametro parallela quousq; inci-
 dat in tangentem: Triangulum sub eductis ad se-
 cantem à puncto contactus, ad portionem para-
 bolæ eisdem interceptam erit, vt quadratū totius
 tan-

tangentis ad rectangulum sub eadem, & sub illius
abscissa per eam versus punctum contactus per se-
cundò ductam axi, vel diametro parallelam, vna
cum $\frac{1}{2}$. quadrati differentia dictarum tangentium.

Sit parabola curua, BIA, quam tangat, DA, in puncto,
A, DB, verò axi, vel diametro eiusdem parallela eandem
fecet in puncto, B, iunctis verò, BA, à puncto, A, ducatur
intra triangulum, ABD, ad latus oppositum, BD, ut cūque,
AC, secans curuam, AIB, in, I, à quo versus tangentem,
AD, ducatur, IE, axi, vel diametro iam dicto æquidistans.
Dico igitur triangulum, ABC, ad trilineum, ABI, esse vt
quadratum, DA, ad rectangulum, DAE, vna cum $\frac{1}{2}$. qua-
drati, DE. Exponatur parallelogrammum, FP, cuius an-
gulus, OPH, sit æqualis angulo, ADB, &, OP, æqualis ipsi,
AD, &, HP, ipsi, BD, abscindatur deinde ab, OP, versus,
O, ipsa, ON, æqualis ipsi, AE, & per, N, ducatur, GN, pa-
rallela ipsi, HP, secans iungentem, HO, in, M, (sint. n. iun-
cta, H, O, puncta recta, HO,) sit verò regula, HP. Quia er-
go, BD, ad, DC, est vt, DA, ad, AE, per conuersionem ra-
tionis, & conuertendo, CB, ad, BD, erit vt, ED, ad, DA,
.i. vt, NP, ad, PO, .i. vt omnia quadrata, GP, ad omnia,
quadrata, FP, regula, HP, sed vt, CB, ad, BD, sic triangu-
lus, ABC, ad triangulum, ABD, ergo vt omnia quadrata,
GP, ad omnia quadrata, FP, sic erit triangulus, ABC, ad
triangulum, ABD, quod serua.

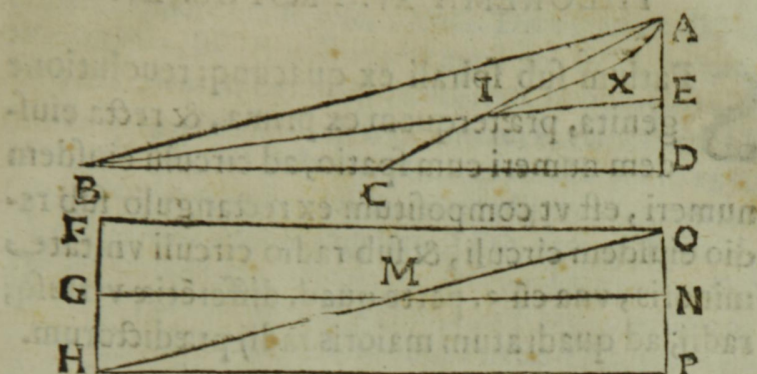
Coroll. 9.
huius, ad
posteriorē
demonst.
10. l. 2.

24. l. 2.

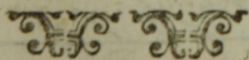
Elicitur ex
prima l. 4.

F. Cor. 22.
l. 2.

Insuper omnia quadrata, FP, sunt tripla omnium qua-
dratorum trianguli, OHP, & ideò sunt ad illa, vt triangu-
lus, ABD, ad sectionem, AIB, cuius est triplus, quod etiam
serua. Vtius omnia quadrata trianguli, OHP, ad omnia
quadrata trianguli, OMN, sunt vt cubus, PO, ad cubum, ON,
.i. vt cubus, DA, ad cubum, AE, .i. vt sectio, AIB, ad se-
ctionem, AXI, (sunt .n. tertiæ partes triangulorum, ABD,
AIE,

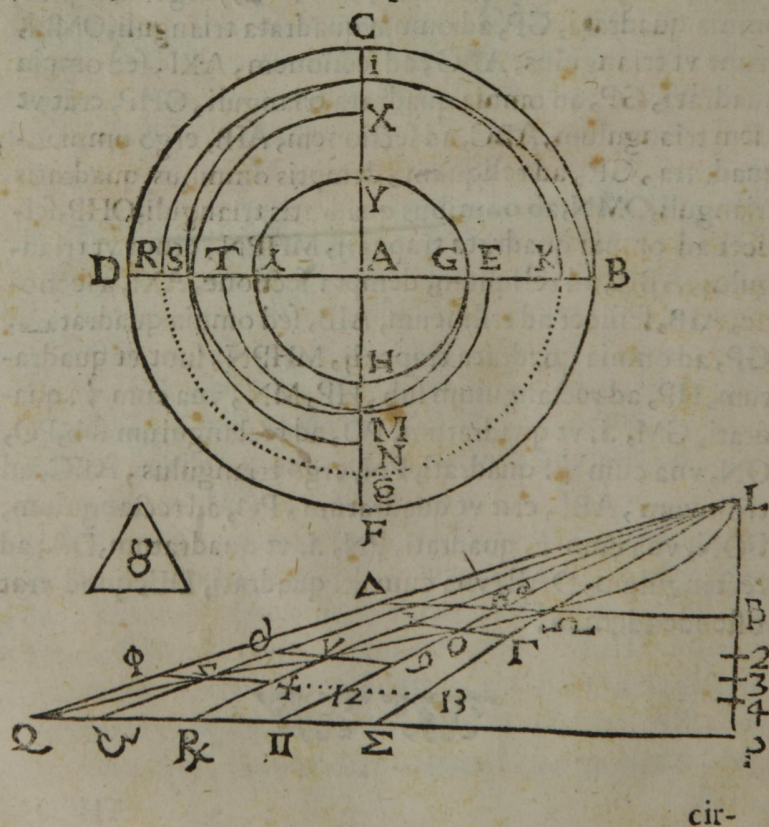
AIE, qui inter se sunt, vt cubi, DA, AE,) ergo ex æquali
omnia quadrata, GP, ad omnia quadrata trianguli, OMN,
erunt vt triangulus, ABC, ad sectionem, AXI, sed omnia
quadrata, GP, ad omnia quadrata trianguli, OHP, erāt vt
idem triangulum, ABC, ad sectionem, AIB, ergo omnia
quadrata, GP, ad reliquum, demptis omnibus quadratis 12. l. 2.
trianguli, OMN, ab omnibus quadratis trianguli, OHP, sci-
licet ad omnia quadrata trapezij, MHPN, erunt vt trian-
gulus, ABC, ad reliquum, dempta sectione, AXI, à se-
ctione, AIB, scilicet ad trilineum, AIB, sed omnia quadrata,
GP, ad omnia quadrata trapezij, MHPN, sunt vt quadra-
tum, HP, ad rectangulum sub, HP, MN, vna cum $\frac{1}{4}$. qua-
drati, GM, .i. vt quadratum, PO, ad rectangulum sub, PO,
ON, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, PN, ergo triangulus, ABC, ad
trilineum, ABI, erit vt quadratum, PO, ad rectangulum,
PON, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, PN, .i. vt quadratum, DA, ad
rectangulum, DAE, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, DE, quod erat
ostendendum.

THEO-

Spatium sub spirali ex quacunq; reuolutione genita, præterquam ex prima, & recta eiusdem numeri cum spatio, ad circulū eiusdem numeri, est vt compositum ex rectangulo sub radio eiusdem circuli, & sub radio circuli vnitatis minoris, vna cū 3. parte quad. differētiæ vtriusq; radij, ad quadratum maioris radij prædictorum.

Sit quicunq; circulus, CDFB, spatium eiusdem numeri cū eo, quod continetur sub spirali, GMSIB, & voluta, GB;

cir-

circulus unitate minor ipse, $YAHG$. Dico spatium dictum
 ad circulum, $BCDF$, esse ut rectangulum, BAG , cum ter-
 tia parte quadrati, GB , ad quadratum, AB . Exponatur trian-
 gulus, LPQ , rectum habens angulum ad P , cuius latus, LP ,
 sit æquale ipsi, AB , & latus, PQ , æquale composito ex tot
 circumferentijs circuli, $CDFB$, quot radij primi circuli sunt
 in, AB , deinde intra triangulum, LPQ , vertice, L , descri-
 pta sit parabola, cuius curua transeat per, Q , quæ sit, $L\Omega Q$, 20. l. 4.
 ita ut, LP , sit eandem tangens in, L , & secans parallela axi
 ipsa, QP , abscindatur deinde ab, LP , recta, $L\beta$, æqualis ipsi,
 AG , & per, β , ducatur, $\beta\Delta$, parallela ipsi, QP , secans cu-
 ruam parabolæ in, Ω , & iunctis, $L\Omega$, producat, $L\Omega$, usque
 ad, QP , cui incidat in, Σ . Quia igitur est, QP , ad, $P\Sigma$, ut, PL ,
 ad, $L\beta$, per conuersionem rationis, PQ , ad, $Q\Sigma$, erit ut, LP ,
 ad, $P\beta$, quod duplex ergo est, LP , ipsius, $P\beta$, radio primi cir-
 culi æqualis, totuplex erit, QP , ipsius, $Q\Sigma$, est autem etiam
 totuplex, QP , circumferentiæ, $CDFB$, ergo, $Q\Sigma$, erit æqua-
 lis circumferentiæ, $CDFB$, est autem, LP , æqualis ipsi, AB ,
 ergo triangulus, $LQ\Sigma$, circulo, $CDFB$, æqualis erit. Dico
 ulterius trilineum, $LQ\Omega$, æquari spatio circuli, $CDFB$, nem-
 pè contento sub spirali, $GSIB$, & voluta, GB , si n. non, e-
 rit eo maior, vel minor, sit primò maior quantitate spatij
 seorsim expositi, 8, diuisa autem bifariam, $Q\Sigma$, in, B , iun-
 gatur, $L\beta$, rursus bifariam diuidantur, $Q\beta$, $B\Sigma$, in punctis,
 & Π , & iungantur, & L , ΠL , & sic semper fiat donec deuen-
 tum sit ad triangulum minorem spatio, 8, sit is triangulus,
 $L\Pi\Sigma$, per puncta autem, in quibus, $L\Pi$, $L\beta$, $L\&$, secant cu-
 ruam, $Q\Omega$, scilicet per, O , V , Z , ducantur, QP , parallelæ,
 7 Γ , 69, Φ , quæ si producantur secant, βP , in punctis, 2, 3,
 4, quia ergo, $Q\&$, & β , $B\Pi$, $\Pi\Sigma$, sunt æquales facillè osten-
 demus per Coroll. Prop. 9. huius, etiam, $P4$, 43, 32, 2 β ,
 esse æquales, similiter facillè ostendemus, trapezia, QZ , ZV ,
 VO , & triangulum, LOT , simul collecta æquari triangulo,
 $L\Pi\Sigma$, .i. esse minora spatio, 8, habemus ergo spatio, $LQ\Omega$,
 E cir-

Coroll. 9
 huius, ad
 poster. de-
 monst.

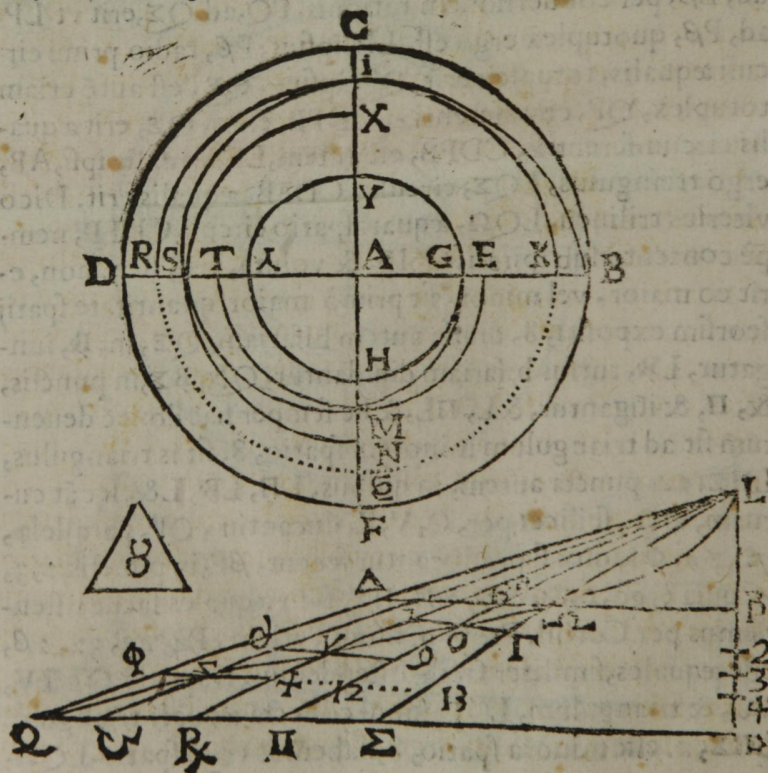
Iuxta 2.
 huius.

Iuxta pri.
 10. Elem.

Iux. Cor.
 1. tertie
 huius.

circumscriptam figuram ex triangulis, $LQ\&$, $L\&Z$, $L\&V$, $L\&O$, & aliam eidem inscriptam ex triangulis, $LZ\&$, $LV\&$, $LO\&$, $L\&\Sigma$, compositam, quam circumscripta excedit minori spatio, quam sit, 8, ergo trilineum, $LQ\&$, excedet inscriptam multò minori spatio, ergo inscripta erit maior spatium, $GMSIB$, quod est absurdum, nam si centro, A , semidiamentris æqualibus ipsis, L_4 , L_3 , L_2 , describantur sectores, vel sectorum residua, $AKIR$, XSN , TME , habebimus spatium, $BISMG$, inscriptant figuram ex sectoribus, vel sectorum residuis iam dictis compositam, & aliam circumscriptam ex sectoribus, vel sectorum residuis, BAC , IAR , SAN , MAE , compositam, & quia, ΣQ , ad, QP , est vt, βP , ad, PL , & PQ , ad, $Q\&$, est vt, LP , ad, P_4 , ex æquali, ΣQ , ad, $Q\&$,

Coroll. 9.
huius, ad
posteriores
demonst.

erit

erit vt, βP , ad, P_4 , idest vt, GB , ad, BK , idest vt circumferentia, $CDFB$, ad circumferentiam, CB , (nam dum pūctus, B , describit totam circumferentiam, $CDFB$, pūctus describens spiralem percurrit ipsam, GB , & dum, B , descripsit circumferentiam, CB , idem pūctus percurrit ipsam, BK ,) est autem, $Q\&$, æqualis circumferentiæ, $CDFB$, ergo, $Q\&$, æqualis erit circumfer. CB , est verò, $Q\&$, ad, ϕZ , vt, PL , ad, L_4 , idest vt, BA , ad, AK , idest vt circumferentia, CB , ad circumferentiam, IK , ergo, ϕZ , erit æqualis circumferentiæ, IK , & est altitudo trianguli, $L\phi Z$, .i. L_4 , æqualis ipsi, KA , ergo triangulus, $L\phi Z$, sectori, KAI , æqualis erit. Eodem modo ostendemus triangulum, LVB , æquari sectori, AXS , & triangulum, LO_7 , sectori, ATM , & tandem triangulum, $Ab'\Omega$, sectori, AHG , ergo figura inscripta trilinea, $LQ\Omega$, æqualis erit inscriptæ spatio, $GMSIB$, est autem illa maior spatio, $GMSIB$, ergo figura inscripta spatio, $GMSIB$, erit eodem spatio, $GMSIB$, maior, quod est absurdum, non ergo trilineus, $LQ\Omega$, maior est spatio, $GMSIB$.

Sed dico neq; esse minorem eodem spatio, $GMSIB$, si enim est sit adhuc defectus spatium, 8 , modo autem supra, adhibito circumscribatur trilinea, $LQ\Omega$, figura, & alia inscribatur ex triangulis composita, ita vt circumscripta superet inscriptam minori spatio, quam sit, 8 , deseruiant autem nobis iam in prima parte descriptæ figuræ, tum intra, & extra trilineum, $LQ\Omega$, tum intra, vel extra spatium, $GMSIB$. Igitur figura circumscripta trilinea, $LQ\Omega$, superabit eundem trilineum multò minori spatio, quam sit, 8 , nempe quam spatium, $GMSIB$, excedat trilineum, $LQ\Omega$, ergo figura huic trilinea circumscripta erit minor spatio, $GMSIB$, ostendemus autem eandem æquari figuræ circumscriptæ eidem spatio, $GMSIB$, modo supraposito, ergo figura circumscripta spatio, $GMSIB$, erit eodem minor, quod est absurdum, igitur trilineus, $LQ\Omega$, neq; est maior, neq; minor spatio, $GMSIB$, ergo est eidem æqualis, & est trian-

E 2

gulus,

Eliciturex
4 Sexti
Elem.

Coroll. 2.
3 huius.

Elicietur
ex Cor. 1.
3. huius.

Exant.

gulus, LQZ , æqualis circulo, $CDFB$, ergo circulus, $CDFB$, ad spatium, $GMSIB$, erit vt triangulus, LQZ , ad trilineum, $LQ\Omega$, est aut triangulus, LQZ , ad trilineum, $LQ\Omega$, vt quadratum, PL , ad rectangulum, $PL\beta$, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, $P\beta$, ergo circulus, $CDFB$, ad spatium, $GMSIB$, erit vt quadratum, PL , ad rectangulum, $PL\beta$, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, $P\beta$, .i. vt quadratum, BA , ad rectangulum, BAG , vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, GB , quod erat nobis ostendendum.

S C H O L I V M.

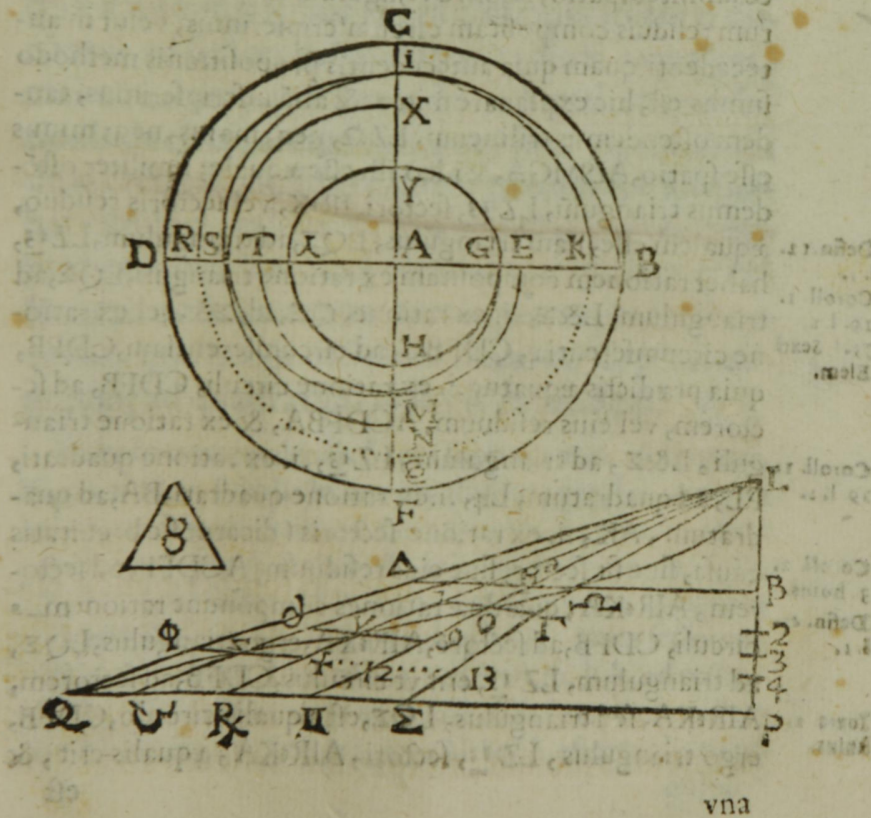
Poterant autem, vt in Prop. 5. & 6. huius, componi figura, que circumscribuntur, & inscribuntur, ex trapezijs, in quo casu circumscriptio, & inscriptio intelligi debuisset circa trilineum, LQZ , vel in supra demonstratis propositionibus poterant dicta figura ex triangulis componi, veluti in hac effectum est, & tunc circumscriptio, & inscriptio sectionibus, FLH , in Schemate posterioris demonstrationis Prop. 9. & HBF , in Propos. 10. fieri debuisset intelligi, hanc tamen varietatem prosequutus sum, vt pateat utroque modo nos, quod inquirimus, obtinere posse.

THEOREMA XVI. PROPOS. XVI.

SI in spirali ex quacunque reuolutione genita, sumatur punctum, quod non sit initium, nec terminus eiusdem spiralis, & iungatur cum puncto, quod est initium reuolutionis, quo tamquam centro ad distantiam sumpti puncti circulus sit descriptus, huius sector, vel sectoris residuum, cuius basis sit circumferentia inter hoc punctum, & principium circulationis ad partes consequentes inclusa, ad spatium helicum ab eodem
se-

sectore, vel sectoris residuo, apprehensum, erit ut
quadratum semidiametri descripti circuli, ad re-
ctangulum sub eodem, & sub radio circuli eiusdem
numeri cum spirali unitate prædicta minoris, una
cum tertia parte quadrati excessus utriusq; radij.

Conspiciatur antecedentis figura, in qua sumpto utroq;
puncto in spirali, GMSIB, quod sit, I, intelligatur descriptus
circulus, IRK. Dico igitur sectorem, vel eius residuum,
cuius basis est circumferentia, IRK, ad rectas, IA, AK, ter-
minata, ad spatium sub spirali portiones, ISMG, & rectis,
IA, AG, esse ut quadratum, IA, ad rectangulum sub, IA, AG,

vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, CK ; in ipsa enim, QZ , iam habemus, & Σ , æqualem circumferentiæ, $CDFB$, terminanti ad, C , B , producat, Φ , quousque secet ambas, $L\P$, $L\Sigma$, vt in, 12 , 13 , & quia, & Σ , ad, Z 13 , est vt, ΣL , ad, L 12 , vel vt, PL , ad, L 4 , siue, BA , ad, AK , siue circumferentia, $CDFB$, ad circumferentiam, $IR\epsilon K$, idè circumferentia, $IR\epsilon K$, erit æqualis ipsi, Z 13 , si ergo diuidamus, Z 13 , bifariam, & factas portiones adhuc bifariam, & sic semper fiat, iungentes diuisionum puncta cum, L , & per puncta, in quibus istæ iungentes secant curuam parabolæ, $Z\Omega$, ductis ipsi, Z 13 , parallelis, vt in antecedenti circumscripserimus trilineo, $LZ\Omega$, figuram, & aliam inscripserimus, ex triangulis cõpositam, & similiter spatio, $AISMGA$, figuram ex sectoribus, vel eorum residuis compositam circumscripserimus, velut in antecedenti (quam quia antecedentis propositionis methodo similis est, hic explanare mitto) & aliâ inscripserimus, tandem ostendemus trilineum, $LZ\Omega$, neq; maius, neq; minus esse spatio, $AISMGA$, & idè illi esse æquale; similiter ostendemus triangulũ, LZ 13 , sectori, $IR\epsilon K$, vel sectoris residuo, æqualem esse, nam triangulus, $LQ\Sigma$, ad triangulum, LZ 13 , l. 1. habet rationem compositam ex ratione trianguli, $LQ\Sigma$, ad Coroll. 1. triangulum, $L&\Sigma$, .i. ex ratione, $Q\Sigma$, ad, $\Sigma&$, vel ex ratione 19. l. 2. circumferentiæ, $CDFBC$, ad circumferentiam, $CDFB$, 33. l. Sexti Elem. quia prædictis æquatur .i. ex ratione circuli, $CDFB$, ad sectorem, vel eius residuum, $ACDFBA$, & ex ratione trianguli, $L&\Sigma$, ad triangulum, LZ 13 , .i. ex ratione quadrati, Coroll. 1. 19. l. 2. PL , ad quadratum, L 4 , .i. ex ratione quadrati, BA , ad quadratum, AK , .i. ex ratione sectoris (dicatur sic breuitatis causa, siue sit sector, siue eius residuum) $ACDFB$, ad sectorem, $AIR\epsilon KA$, quæ duæ rationes componunt rationem m. 3. huius. Defin. 12. l. 1. circuli, $CDFB$, ad sectorẽ, $AIR\epsilon KA$, ergo triangulus, $LQ\Sigma$, ad triangulum, LZ 13 , erit vt circulus, $CDFB$, ad sectorem, Iuxta 2. $AIR\epsilon KA$, sed triangulus, $LQ\Sigma$, est æqualis circulo, $CDFB$, huius. ergo triangulus, LZ 13 , sectori, $AIR\epsilon KA$, æqualis erit, & est

est trilineus, $LZ\Omega$, æqualis spatio, $AI\text{Re}KA$, ergo sector, $AI\text{Re}KA$, ad spatium, $AI\text{SMGA}$, erit vt triangulus, LZ , ad trilineum, $LZ\Omega$, .i. vt quadratum, $4L$, ad rectangulum sub, $4L$, $L\beta$, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, 4β , .i. vt quadratum, IA , ad rectangulum sub, IA , AG , cum $\frac{1}{4}$. quadrati, GK , quod erat ostendendum.

THEOREMA XVII. PROPOS. XVII.

Comprehensum spatium sub spirali, quæ est minor ea, quæ sub vna reuolutione fit, nec habet terminum initium spiralis, & rectis, quæ à terminis ipsius in reuolutionis initium ducuntur ad sectorem habentem radium æqualem maiori earum, quæ à termino ad initium reuolutionis ducitur, arcum verò, qui intercipitur inter duas rectas secundum easdem partem spiralis; habet eandem rationem, quam rectangulum comprehensum sub rectis à terminis ad initium reuolutionis ductis, vna cum tertia parte quadrati excessus, quo maior dictarum linearum superat minorem, ad quadratum maioris earundem.

In eadem antecedentis figura supponamus assumptam, IS , portionem spiralis in vna reuolutione genitæ, quæ non habeat terminum initium talis spiralis, à cuius extremis punctis, I , S , sint ductæ ad, A , initium reuolutionis ipsæ, SA , IA , & sit sector, IAR , cuius semidiameter sit æqualis maiori ductarum, IA , AS , nempe ipsi, IA . Dico sectorem, IAR , ad trilineum, IAS , esse vt quadratum, RA , ad rectangulum, RAS , vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, RS , (vtamur constructis in eadē figura) Sector igitur, $AI\text{Re}KA$, est æqualis triangulo,

gulo, LZ_{13} , vt in antecedenti ostensum est, eodem modo probabimus triangulum, L_{13} , esse æqualem sectori, $AR_{13}KA$, ergo reliquus triangulus, LZ_{13} , erit æqualis reliquo sectori, IAR ; similiter iuxta antecedentem ostendemus spatium, $ASMGA$, esse æqualem trilineo, $LZ\Omega$, & spatium, $ASMGA$, esse æqualem trilineo, $LV\Omega$, ergo reliquum spatium, IAS , erit æquale trilineo, LZV , ergo sector, IAR , ad trilineum, LZV , erit vt triangulus, LZ_{13} , ad trilineum, LZV , .i. vt quadratum, L_4 , ad rectangulum sub, $4L_3$, cū $\frac{1}{4}$. quadrati, 34 , .i. vt quadratum, IA , vel, RA , ad rectangulum sub, RA , AS , vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, RS , quod ostendere opus erat.

THEOREMA XVIII. PROPOS. XVIII.

T Rilineum, IRS , ad trilineum, ISX , erit vt, SA , cum $\frac{2}{3}$. SR , ad, SA , cum $\frac{1}{3}$. SR .

Huius demonstratio non erit alia à demonstratione 13. huius, propterea ibi recolatur.

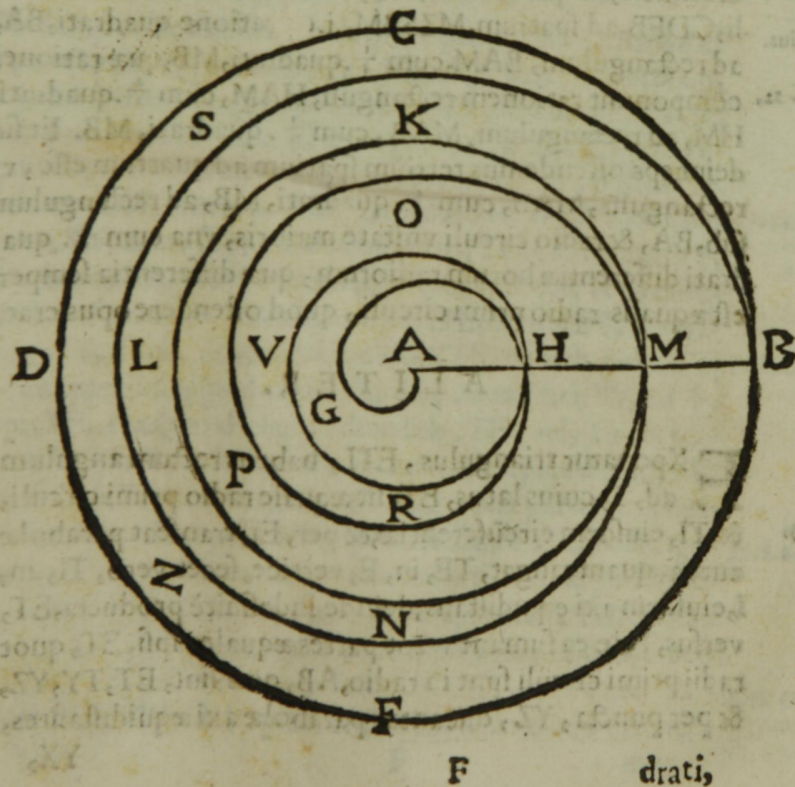
THEOREMA XIX. PROPOS. XIX.

P Rimi circuli spatium helicum ad spatium helicum secundi circuli erit, vt tertia pars quadrati radij primi circuli ad rectangulum sub radio primi, & secundi circuli, vna cum tertia parte quadrati excessus radij secundi circuli super radium primi. Spatium verò secundi circuli ad spatium terrij erit, vt rectangulum sub radio eiusdem, & sub radio circuli vnitare minoris, idest primi, vna cum tertia parte quadrati differ-

ren-

rentiæ horum radorum, ad rectangulum sub radio eiusdem, & sub radio circuli unitate maioris, idest tertij, vna cum tertia parte quadrati differentiæ istorû radorû, & sic deinceps in reliquis.

Exponentur super eodem centro, A, circuli, primus, HRVO, secundus, KLMN, tertius autem, CDFB, cum spatijs sub spiralibus eiusdem numeri cû circulis, primo, AGHA, secundo, HPKMH, tertio autem, MZSBM. Dico spatium primum ad secundum esse vt $\frac{1}{4}$. quadrati, HA, ad rectangulum sub, HA, AM, vna cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HM, secundum verò ad tertium esse vt rectangulum sub, HA, AM, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HM, ad rectangulû sub, MA, AB, vna cû $\frac{1}{4}$. qua-

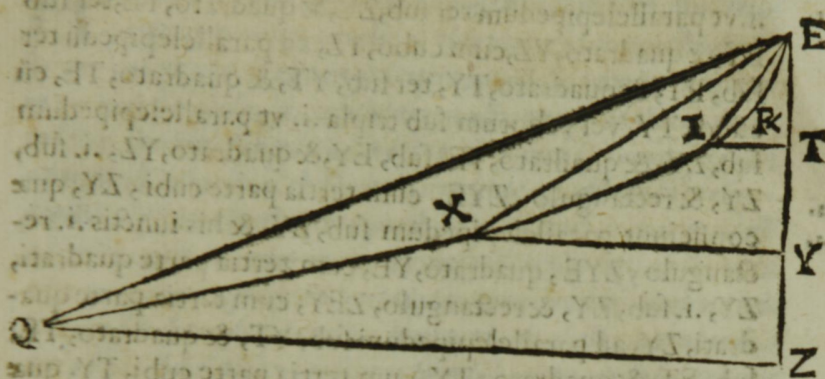
F

drati,

drati, MB. Nam spatium, AGH, ad spatium, HPKM, habet
 rationem compositam ex ratione spatij AGH, ad circulum,
 9. huius. OVRH, .i. ex ratione $\frac{1}{4}$. quadrati, HA, ad quadratum, HA,
 & ex ratione circuli, OVRH, ad circulum, MKLN, .i. ex
 Coroll. 2. ratione quadrati, HA, ad quadratum, AM, & ex ratione
 11. l. 3. circuli, CDFB, ad spatium, HPMH, .i. ex ratione quadra-
 15. huius. ti, MA, ad rectangulum, MAH, una cum $\frac{1}{4}$. quadrati, MH,
 Defin. 12. quæ rationes componunt rationem $\frac{1}{4}$. quadrati, AH, ad re-
 1. tang. MAH, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HM. Item spatium, HPMH,
 ad spatium, MZSBM, habet rationem compositam ex ra-
 15. huius. tione spatij, HPMH, ad circulum, KLN, .i. ex ratione re-
 & tanguli, HAM, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, HM, ad quadratum, AM,
 & ex ratione circuli, KLN, ad circulum, CDFB, .i. qua-
 Coroll. 2. drati, MA, ad quadratum, AB, & tandem ex ratione circu-
 11. l. 3. li, CDFB, ad spatium, MZSBM, .i. ex ratione quadrati, BA,
 15. huius. ad rectangulum, BAM, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, MB, quæ rationes
 Defin. 12. componunt rationem rectanguli, HAM, cum $\frac{1}{4}$. quadrati,
 1. HM, ad rectangulum, MAB, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, MB. Et sic
 deinceps ostendemus tertium spatium ad quartum esse, vt
 rectangulū, MAB, cum $\frac{1}{4}$. quadrati, MB, ad rectangulum
 sub, BA, & radio circuli unitate maioris, una cum $\frac{1}{4}$. qua-
 drati differentia horum radiorum, quæ differentia semper
 est æqualis radio primi circuli, quod ostendere opus erat.

A L I T E R.

20. l. 4. **E**Xponatur triangulus, ETI, habens rectum angulum
 ad, T, cuius latus, ET, sit æquale radio primi circuli,
 & TI, eiusdem circūferentia, & per, EI, transeat parabolæ
 curua, quam tangat, TE, in, E, vertice, secet verò, TI, in,
 L, eiusdem axi æquidistans, deinde indefinitè producta, ET,
 versus, T, in ea sumantur tot partes æquales ipsi, ET, quot
 radij primi circuli sunt in radio, AB, quæ sint, ET, TY, YZ,
 & per puncta, YZ, ducantur parabolæ axi æquidistantes,
 YX,

YX, ZQ, curvæ eiusdem indefinitè productæ occurrentes
 in punctis, X, Q, & iungantur, EX, EQ. Erit igitur sectio,
 EIX, ad sectionem, EBI, vt cubus, YE, ad cubum, ET, sic
 enim sunt eorum tripla .i. triangula, EIT, EXY, quod eli-
 citur ex prima Lib. 4. & diuidendo, trilineum, EXI, ad se-
 ctionem, EBI, erit vt parallelepipedum ter sub, ET, ac qua-
 drato, TY, & ter sub, YT, & quadrato, TE, cum cubo, TY,
 ad cubum, TE, vel vt horum subtripla, scilicet, vt paralle-
 lepidum semel sub, YT, & quadrato, TE, & sub, ET, & qua-
 drato, TY, .i. sub, YT, & rectangulo, YTE, cum $\frac{1}{3}$ cubi, TY,
 .i. cum parallelepipedo sub, TY, & $\frac{1}{3}$ quadrati, TY, ad $\frac{1}{3}$
 cubi, TE, .i. ad parallelepipedum sub, TE, vel, TY, & ter-
 tia parte quadrati, TE, nempè vt parallelepipedum sub, TY,
 & quadr. ET, & rectangulo, YTE, & tertia parte quadrati,
 YT, quod conficit parallelepipedum sub, YT, & rectangu-
 lo sub, YET, & sub tertia parte quadrati, YT, ad parallele-
 pipedum sub, YT, & sub tertia parte quadrati, TE, & quia
 horum parallelepipedorum altitudines sunt eadem, idè
 erunt, vt bases. .i. vt rectangulum sub, YET, cum tertia par-
 te quadrati, TY, ad $\frac{1}{3}$ quadrati, ET. Eodem modo ostende-
 mus

F 2

mus

 B.G. Cor.
 4. gener.
 34. l. 2.

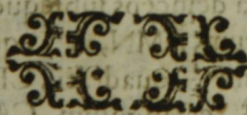
mus trilineum, EQX, ad trilineū, EXI, esse vt excessus cubi, ZE, super cubū, YE, ad excessum cubi, YE, super cubū, TE, .i. vt parallelepipedum ter sub, ZY, & quadrato, YE, ter sub EY, & quadrato, YZ, cum cubo, YZ, ad parallelepipedū ter sub, ET, & quadrato, TY, ter sub, YT, & quadrato, TE, cū cubo, TY, vel vt horum sub tripla .i. vt parallelepipedum sub, ZY, & quadrato, YE, sub, EY, & quadrato, YZ, .i. sub, ZY, & rectangulo, ZYE, cum tertia parte cubi, ZY, quæ conficiunt parallelepipedum sub, ZY, & his iunctis .i. rectangulo, ZYE, quadrato, YE, cum tertia parte quadrati, ZY, .i. sub, ZY, & rectangulo, ZEY, cum tertia parte quadrati, ZY, ad parallelepipedum sub, YT, & quadrato, TE, sub, ET, & quadrato, TY, cum tertia parte cubi, TY, quæ esse æqualia ostendemus parallelepipedo sub, YT, & rectangulo, YET, cum tertia parte quadrati, YT, igitur trilineum, EQX, ad trilineum, EXI, erit vt parallelepipedum sub, ZY, & rectangulo, ZEY, cum tertia parte quadrati, ZY, ad parallelepipedum sub, YT, .i. sub, ZY, & sub rectangulo, YET, cum tertia parte quadrati, TY, & quia hæc parallelepipeda sunt in eadem altitudine, ideò sunt vt bases, igitur trilineum, EQX, ad trilineum, EXI, erit vt rectangulum, ZEY, cum tertia parte quadrati, YZ, ad rectangulum, YET, cum tertia parte quadrati, YT, est autem sectio, EXI, æqualis spatium, AGH, & trilineum, EXI, spatium, HPMH, & trilineum, EQX, spatium, MZSBM, ergo spatium, AGH, ad spatium, HPMH, erit vt tertia pars quadrati, TE, ad rectangulum, TEY, cum tertia parte quadrati, TY, .i. vt tertia pars quadrati, HA, ad rectangulum, HAM, cū tertia parte quadrati, HM. Similiter concludemus spatium, HPMH, ad spatium, MZSBM, esse vt rectangulum, HAM, cum tertia parte quadrati, HM, ad rectangulum, MAB, cum tertia parte quadrati, MB, quod ostendere opus erat.

B. G. Cor.
4. gener.
34. h. 2.

Ellicitur ex
9. huius.
Ellicitur ex
25. huius.

CO-

Hinc patet si ducatur quadam tangens parabolam, qua in partes quoscunque aequales diuidatur. & per puncta diuisionum ducantur rectae lineae diametro parallelae, quousque incidant in curuam parabolae, his incidentiae punctis cum contactus puncto iunctis, spatium sub prima iungente, & subiecta curua parabola ad trilineum sub prima, & secunda iungente, & ab illis appropinquata curua, esse ut tertia pars quadrati prima partis tangentis est ad rectangulum sub prima parte, & compositum ex prima, & secunda cum tertia parte quadrati secunda. Similiter hoc trilineum ad trilineum sub secunda, & tertia iungente, & ab illis appropinquata curua parabola, esse ut rectangulum sub prima, & sub composita ex prima, & secunda parte tangentis (enumeratione semper à puncto contactus incipit) una cum tertia parte quadrati secunda ad rectangulum sub composita ex prima, & secunda, & sub composita ex prima, secunda, & tertia parte, una cum tertia parte quadrati tertiae partis, & sic trilinea deinceps sequentia esse, ut haec rectangula deinceps sequentia cum tertia parte dictorum quadratorum, eodem enim modo supra adhibito hoc ostendetur. Quotiescunque autem tangens sit aequalis radio circuli spiralem aliquam numeri, veluti fuit, EZ, aequalis ipsi, AB, & diuidatur in tot partes aequales, in quot radius talis circuli diuiditur à circumferentijs inferiorum circulorum, tunc nedum in parabola dicta spatia se habent, ut dictum est, sed etiam sunt aequalia spatia dictorum circulorum, primum nempe primo, secundum secundo, & sic deinceps à puncto contactus parabola dictorum spatiorum enumeratio facta, quod est admirabile, hac autem ex supradictis manifestum sunt.

THEO-

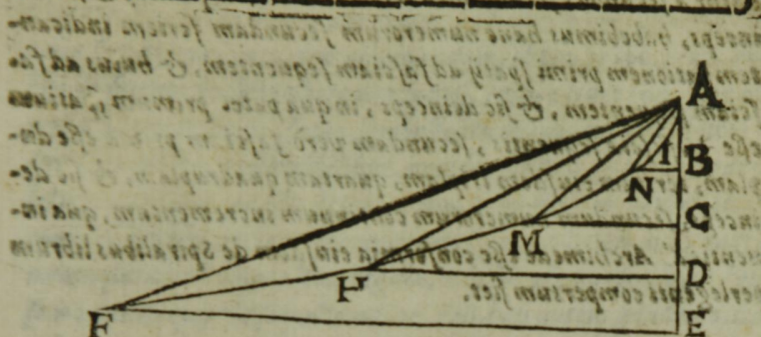
SI parabolam tetigerit recta linea, quæ diuidatur in quotcunq; partes æquales, per puncta autem diuisionum, & extremum ducantur rectæ lineæ diametro parabolæ æquidistantes, quousq; in eiusdem curuam incidant, iungantur autem puncta incidentiæ cum puncto contactus. Spatiū sub prima iungente, & subtensa ab eadem curua erit septima pars spatij sub prima, & secunda iungente, & ab ijs appræhensa curua comprehensū. Hoc verò ad spatium sub secunda, & tertia iungente, & appræhensa curua, erit vt 7. ad 19. Hoc autem ad spatium sub tertia, & quarta iungente, & ab ijs inclusa curua, vt 19. ad 37. & sic deinceps, prout indicat appposita numerorū series.

Sit tangens parabolam, AHF, ipsa, AE, diuisa in quotcunq; partes æquales, AB, BC, CD, DE, ductis autem à punctis, B, C, D, E, diametro parallelis, quousq; incidant curuam, AHF, ipsa, BN, CM, DH, EF, iungantur puncta incidentiæ, quæ sunt, F, H, M, N, cum puncto, A, & AN, dicatur prima iungens, AM, secunda, AH, tertia, & sic deinceps. Dico spatium sub, AN, & ab ea subtensa curua, esse ad spatium sub, NA, AM, & curua, MN, .i. ad trilineum, AMN, vt 1. ad 7. hoc verò ad trilineum, AHM, vt 7. ad 19. & sic deinceps, prout indicat appposita numerorum series se habere trilinea deinceps subsequētia. Est enim spatium, AIN, ad trilineum, AMN, vt 1. quadrati, AB, ad rectangulum, CAB, cum $\frac{1}{4}$ quadrati, CB, si ergo, AB, statuatur 3. erit, AC, 6. rectangulum, CAB, 18. tertia pars qua-

Ex Corol.
ante.

Series spatiorum .1. .2. .3. .4. .5. .6. .7.

Series numerorū 1. 7. 19. 37. 61. 91. 127.

quadrati, BC, erit 3. quæ iuncta ipsi 18. efficit 21. erit ergo qualium partium quadratum, AB, est 9. rectangulum, CAB, cū tertia parte quadrati, BC, 21. & tertia pars quadrati, AB, est 3. est igitur spatium, AIN, ad trilineū, AMN, ut 3. ad 21. idest ut 1. ad 7. Eodem modo reperiemus trilineum, ANM, ad, AMH, esse ut 7. ad 19. & hoc ad trilineum, AHF, ut 19. ad 37. & sic deinceps, prout indicat series numerorum supra posita, quod demonstrandum erat.

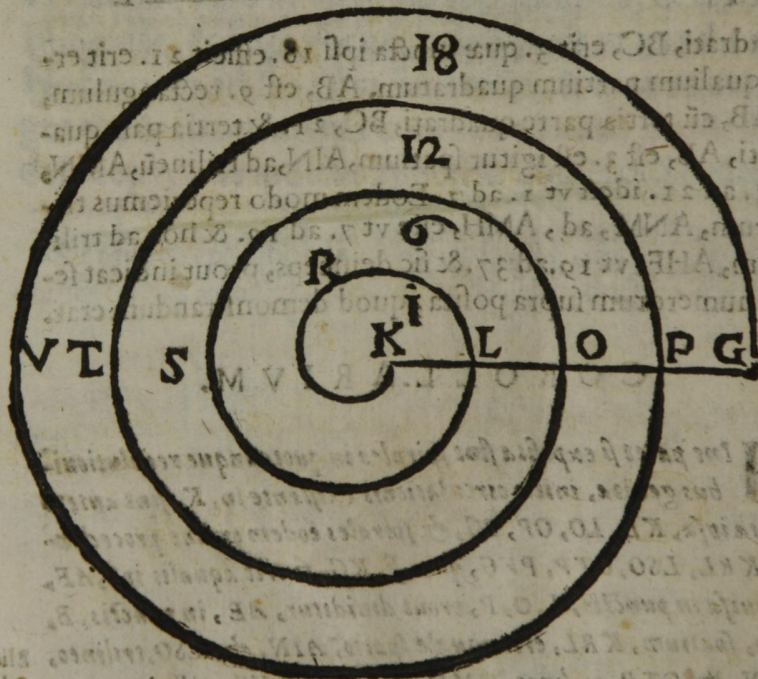
COROLLARIUM.

Hinc patet si exposita sint spirales in quocunque revolutionibus genita, initio circulationis existente in, K, sint autem voluta ipsa, KL, LO, OP, PG, & spirales eodem ordine procedentes, KRL, LSO, OTP, PVG, quod si, KG, fuerit aequalis ipsi, AE, & diuisa in punctis, L, O, P, prout diuiditur, AE, in punctis, B, C, D, spatium, KRL, erit aequale spatio, AIN, & LSO, trilineo, AMN, & OTP, trilineo, AMH, & ita dem, PVG, trilineo, AHF, & sic deinceps, unde etiam hæc spatia se habebunt, prout indicat supra posita series numerorum. Si autem primum spatium subtrahatur

Eligitur
9. huius.
Eligitur
15. huius.

Secunda series num. 1. 6. 12. 18. 24. 30. 36.

batur à secundo. secundum à tertio, tertium à quarto, & sic deinceps, habebimus hanc numerorum secundam seriem indicantem rationem primi spatij ad fasciam sequentem, & huius ad fasciam sequentem, & sic deinceps, in qua patet primum spatium esse $\frac{1}{6}$ fascie sequentis, secundam verò fasciam prima esse duplam, tertiam eiusdem triplam, quartam quadruplam, & sic deinceps, secundum numerorum continuum incrementum, qua inuentis ab Archimede esse conformia eiusdem de Spiralibus librum perlegenti compertum fies.

SCHO

HAcc libris apponere, tum quia adhibita methodus ab Archimede diuersa est, tum etiam, ut admirabilem connexionem, & ut ita dicam parabolici, ac helici spatij, affinitatem, talia speculanti, puto, non aspernendam, ob oculos poncrem; quibus & sequentia subnectere non inutile mihi visum fuit. Hoc autem tantum circa prefatas demonstrationes dicam, quod licet in Prop. 12. & 14. indiuisibilibus, nempe omnibus quadratis parallelogrammorum, quae ibi describuntur, usus fuerim, tamen etiam modo consueto potuissent demonstrari, si ex.g. vice omnium quadratorum parallelogrammi, ED, regula, EB, ibi assumpta, usus fuisset parallelepipedo sub altitudine, DB, basi autem quadrato, EB, vel pro omnibus quadratis trianguli, CBE, regula eadem, EB, usus essem pyramide sub altitudine, CE, basi eodem quadrato, EB, etenim similiter demonstratio absolui potuisset, hac omnium quadratorum parallelogrammorum ibidem consideratorum dimissa congerie, & subitit utis parallelepipedis, vel pyramidibus, aut earum frustis, ubi opus erat. Hac inuenire volui, ut praedicta omnia stylo veteri demonstrabilia esse, etiam aliter ab Archimede patefiant.

THEOREMA XXI. PROPOS. XXI.

SI exponatur series spiralium, & circulorum deinceps à primis, in spatijs verò sub spirali-
bus, & volutis, cylindrici, & conici in eadem altitudine stantes intelligantur constituti tamquam in basibus, similiter & in circulis constituti esse cylindri, & conici intelligantur: Cylindri inter se, & cylindrici pariter inter se, siue ad cylindros comparati, siue conici inter se, & conici inter se,

G

siue

siue ad conos comparati eandem rationem, quam bases habebunt.

B. G. H.
Coroll. 4.
gener. 34.
l. 2.

Patet hæc propositio, nam cylindrici, & conici in eadem altitudine constituti sunt inter se, vt bases; sunt autem prædicta solida per constructionem in eadem altitudine posita, ergo erunt inter se, vt ipsæ bases; Vocentur autem Cylindri, & Cylindrici, ne non Conici eiusdem numeri cum spatijs, quibus insistant. i. primus cylindrus, vel conus, qui est in primo circulo, secundus cylindrus, vel conus, qui est in secundo circulo tamquam in basi; primus cylindricus, vel conicus, qui est in spatio helico primi circuli tamquam in basi, secundus cylindricus, vel conicus, qui est in spatio secundi circuli, & sic deinceps.

C O R O L L A R I V M.

E*T quia in suprapositis Propositionibus basium prædictorum solidorum ratio fuit adinuersa, ideo eandem prædictis solidis rationem inde colligemus.*

T H E O R E M A XXII. P R O P O S. XXII.

Primus cylindrus nonuplus est primi conici.

7. Coro. 4.
gener. 34.
l. 2.

Hæc Propositio pariter manifesta est, nam primus cylindrus ad primum cylindricum est, vt primus circulus ad suum spatium. i. in ratione tripla, primus vero cylindricus ad primum conicum est in ratione tripla, quia sunt in eadem basi, quod est spatium primi circuli, & in eadem altitudine, & ideo primus cylindrus ad primum conicum est in ratione nonupla, quæ ex duabus triplis conflatur.

T H E O-

THEOREMA XXIII. PROPOS. XXIII.

Secundus cylindrus ad secundum conicum est, vt triplum quadrati radij secundi circuli, ad rectangulum sub radio eiusdem secundi, & radio primi circuli, vna cum tertia parte quadrati differentiae eorundem radiorum.

Secundus enim cylindrus ad secundum cylindricum est, vt secundus circulus ad suum spatium .i. vt quadratum radij secundi circuli ad rectangulum sub radio eiusdem, & sub radio primi vna cum tertia parte quadrati differentiae eorundem radiorum, secundus vero cylindricus triplus est conici secundi, quoniam in eadem basi, & altitudine cum eo constituitur, ergo est ad illum, vt dictum rectangulum sub radijs primi, & secundi circuli, vna cum tertia parte quadrati differentiae eorundem ad horum coniunctorum tertiam partē, & ex equali secundus cylindrus ad secundum conicum erit, vt quadratum radij primi circuli ad tertiam partem rectanguli sub radijs primi, & secundi circuli, cum nona parte quadrati differentiae eorundem radiorum, id est, vt triplum quadrati radij secundi circuli ad rectangulum sub radijs primi, & secundi circuli, vna cum tertia parte quadrati differentiae eorundem radiorum.

15. huius.

I. Coro. 4.
gener. 34.
l. 2.

COROLLARIUM I.

Hinc patet reliquorum cylindrorum ad conicos eiusdem numeri rationem eandem esse illi, quam habet triplum quadrati radij circuli, qui est basis talis cylindri, ad rectangulum sub eodem radio, & radio circuli unitate minoris, vna cum tertia parte quadrati differentiae utriusque radij, quod eod. modo ostenditur.

P Atet in super. quod eadem methodo facile inueniemus rationem cuiuscunq; cylindri, vel frusti cylindri, & conici, vel frusti conici, in basibus aliquibus ex iam consideratis spatijs constitutis, quæ ob facilitatem dimittis; ut ad aliqua ex antecessariorum librorum, & huius propositionibus constructa Problemata, siue Theoremata, speculationem nostram conuerteres, utilitatis extimes, quam superius tradita doctrina, etiam ad praxim deducta, afferre possit, illustriora quædam præbeamus argumenta.

PROBLEMA I. PROPOS. XXIV.

Cylindrum, vel conum constituere æqualem datæ sphaeræ, vel sphaeroidi, vel eiusdem portioni.

Sit sphaera, vel sphaeroides, ACEG, circa diametrum, AE, oportet illi cylindrum, vel conum æqualem constituere.
 Coroll. 1. Exponatur cylindrus, RQ, & conus, SPQ, quorum altitudo, vt, SV, sit æqualis ipsi, AE, & basis æqualis circulo transeunti per centrum, N, qui sit, CG, rectè axem secans, seu pro sphaeroide, si, AE, non sit axis, RQ, altitudinem habeat æqualem altitudini sphaeroidis iuxta planum, CG, assumptæ, & sit in basi æquali ellipsi, CG. Erit ergo cylindrus, RQ, sexquialter sphaeræ, vel sphaeroidis, ACEG, & conus subduplus eiusdem, si igitur in eadem basi fiat cylindrus, cuius altitudo sit $\frac{2}{3}$. ipsius, SV, hic erit æqualis datæ sphaeræ, vel sphaeroidi, ACEG, si verò fiat conus altitudinis duplæ ipsius, VS, in eadem pariter basi, ille eidem sphaeræ, vel sphaeroidi æqualis erit, conus enim, & cylindri in eadem basi constituti sunt, vt altitudines.

C. G. H.
Coroll. 4.
gener. 34.
l. 2.

Sit rursus constituendus cylindrus, vel conus, æqualis eiusdem sphaeræ, vel sphaeroidis, portioni, BAH, vel, DAF, sup-

Sit solidum quodcunque, DAF, ad quod cylindrus, BF, in eadem basi, DF, & eadem altitudine cum eodem constitutus, habeat notam rationem.

Oportet cylindrum inuenire, & conum, æqualem dato solido.

Fiat ergo, vt cylindrus, BF, ad solidum, DAF, sic altitudo, quæ sit, AE, ad altitudinem, EI, & per, I, ducatur planum produ-

cens in cylindro, BF, circulum, GK, constituensque cylindrum, GF, igitur, vt, AE, ad, EI, sic erit cylindrus, BF, ad cylindrum, GF, & sic cylindrus, BF, ad solidum, DAF, vnde cylindrus, GF, erit æqualis solido, DAF. Rursus triplicetur altitudo, EI, & fiat conus eiusdem altitudinis in basi, DF, hic igitur conus erit æqualis cylindro, GF, & subinde solido, DAF, quod inuenire opus erat.

COROLLARIUM I.

Hinc patet nos etiam posse inuenire cylindrum, & conum, nedum æqualem dicto solido, sed qui ad ipsum habeat datam rationem, si enim altitudo inuenti cylindri, vel conus æqualis dicto solido, fiat ad aliam altitudinem in data ratione, tamen conuersa, & harum altitudinum ultimò inuentarum in eisdem basibus cum prædictis fiant cylindrus, & conus, habebunt isti ad dictum solidum datam rationem, vt faciliè apparet.

COROLL. II. SECTIO I.

Hinc etiam patet cylindrum in basi apicis spheræ, vel spheroidalis, constitutum cuius altitudo ad
alti-

altitudinem eiusdem apicis sit, ut 2. ad 21. esse equalem eidem apici. Corol. 11.
34 l. 3.

SECTIO II.

B

Vterius habetur quoque cylindrum, ad cuius altitudinem altitudo tympani sphaeralis, vel sphaeroidalis sit, ut semidiameter basis tympani ad reliquum, dempta ab eadem recta linea, ad quam dimidia secunda diametri circuli, vel ellipsis sit, ut circulus ad quadratum, cui circumscribitur simul cum excessu, quo dicta linea excedit $\frac{1}{2}$. tertiae proportionalis semidiametri basis tympani, & dimidia secunda diametri dicti circuli, vel ellipsis, esse equalem dato tympano sphaerali, vel sphaeroidali, si sit in basi eiusdem tympani. Corol. 12.
34 l. 3.

SECTIO III.

C

ET cylindrum, ad cuius altitudinem, altitudo anuli stricti circularis, vel elliptici, sit ut quadratum ad circulum, cui circumscribitur, in basi existentem circulo, cuius radius sit equalis secunda diametro circuli, vel ellipsis, quae reuoluitur, esse equalem dicto anulo stricto. Consimiliter autem inueniemus cylindrum equalem anulo lato circulari, vel elliptico; & eius portionibus, abscissis planis ad axem reuolutionis rectis: siue cuiusque ex figuris Corollariorum 26. 27. 28. 29. Lib. 3. Similiter inueniemus cylindrum equalem Malo Roseo, vel Cotoneo, vel Citrio, vel Oliuae; Conoidi Parabolico, vel hyperbolico, eiusdem frusto, Apici parabolico, Semianulo
stri-

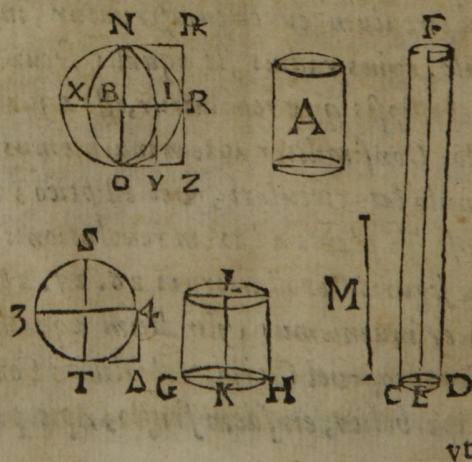
stricto, vel lato, & semibasibus strictis, medijs, vel latis, Aceruis minori, vel maiori parabolicis. Tympano hyperbolico, & portionibus eorundem supra cōsideratis, & cylindricis, vel conicis, qui in basibus spatijs sub spiralis, & volutis constituuntur. Triplicatis autem altitudinibus inuentorum cylindrorum, in quibus, & eisdem basibus cum cylindris, constituantur coni, isti prædictis solidis æquales erunt, & iuxta Coroll. 1. antecedentis inueniemus pariter cylindrum, vel conum, qui ad quoduis ex prædictis solidis datam rationem habeat.

PROBLEMA III. PROPOS. XXVI.

Sphæram inuenire æqualem dato cylindro. Similiter & sphæroidem circa datum axim, æqualem dato cylindro.

Vide Da
uidem Ri
ualum in
Commēt.
in Arch.
ad prop. 1.
secundi de
Sphæra, &
Cylindro.

Sit cylindrus datus, A, oportet illi æqualem sphæram inuenire. Fiat cylindrus rectus, CFD, sexquialter cylindri, A, deinde inter altitudinem, FE, & basis diametrum, CD, duæ mediæ cōtinuè proportionales, iuxta methodum ab alijs traditam, inueniantur, quæ sint, M, GH, descripto autem circulo circa alteram dictarum mediarum tanquam diametrum,

vt

LIBER VI.

57

ut circa, GH, fiat is basis cuiusdam cylindri altitudinis æqualis ipsi, GH, & sit tandem sphaera, B, circa diametrum æqualem ipsi, GH, constituta. Dico sphaeram, B, esse æqualem cylindro, A. Est enim, CD, ad, GH, vt, M, ad, FE, permutando, CD, ad, M, est vt, GH, vel, LK, altitudo, ad, FE, vt verò, CD, ad, M, ita quadratū, CD, ad quadratum, GH, vel circulus, CD, ad circulum, GH, ergo vt, LK, ad, FE, sic circulus, CD, ad circulū, GH, ergo cylindri, CFD, GLH, sunt æquales, est autem cylindrus, CFD, sexquialter cylindri, A, ergo cylindrus, GLH, erit sexquialter cylindri, A, est autem cylindrus, GLH, etiam sexquialter sphaeræ circa diametrum, GH, vel illi æqualem, NO, descriptæ .i. sphaeræ, B, ergo sphaera, B, erit æqualis dato cylindro, A.

E. G.
Coroll. 14.
gener. 34.
L. 1.

Coroll. 1.
34 l. 3.

Sit nunc datus axis, NO, circa quem sit constituenda sphaeroidis æqualis dato cylindro, A, si igitur sphaera circa diametrum, NO, esset æqualis dato cylindro, non posset circa hanc diametrum fieri alia sphaeroidis æqualis dato cylindro, sed talis sphaeroidis esset eadem sphaera. Non sit autem æqualis sphaera, B, cylindro, A, tunc fiat sphaera æqualis cylindro, A, quæ sit circa diametrum, ST, deinde fiat, vt, NO, ad, ST, sic quadratum, ST, ad, XI, bifariam diuisam in, B, centros, & fiat sphaeroidis circa diametros, NO, XI, igitur primi axes, NO, ST, reciprocè respondent secundorum axium, ST, vel, 34, XI, quadratis ergo sphaera, ST, erit æqualis sphaeroidi, NXOI, ergo sphaeroidis, NXOI, circa datum axim, erit æqualis dato cylindro, A, quod erat inueniendum.

Corol. 10.
Prop. 34.
l. 3. sect. 4.

COROLLARIUM.

Hinc colligitur cuiusq; ex solidis in antecedenti, & Corollarijs eiusdem nominatis sphaeram æqualem nos scire constitutere, necnon sphaeroidem æqualem circa datum axem, sphae-

H

7171-

21. huius

ramque, ac spheroidem, quæ ad quodcunque ex ipsis datam rationem habeat. Propositio enim ex illis quocunque solido, inuenietur primò cylindrus, qui ad ipsum datam rationem habeat, deinde fiet sphaera, vel sphaeroidis circa datum axem, æqualis inuenito cylindro, quæ subinde ad datam solidum datam rationem habebit: Et vniuersaliter patet si discamus, dato cylindro æquale solidum ex iam consideratorum genere construere, consequenter eiusmodi solidum nos scire construere, quod ad aliquod ex nominatis in antecedenti Propositione, & eiusdem Corollaris, datam rationem habeat.

PROBLEMA IV. PROPOS. XXVII.

Dato cylindro apicem sphaeralem æqualem constituere, vel sphaeroidalem, & hunc circa datum axem.

Vtatur antecedentis figura, in qua supponamus dato cylindro, A, constituendum esse æqualem apicem sphaeralem, vel sphaeroidalem, & hunc circa datum axem. Exponatur autem cylindrus, FCD, qui ad cylindrum, A, fit, vt 21. ad 1. deinde inter, CD, FE, sumantur duæ mediæ continnè proportionales, GH, M, & fiat cylindrus altitudinis, GH, qui sit, GLH, ac supponatur ipsi, LK, assumptam esse æqualem ipsam, NO, igitur ductis tangentibus circulum circa, NO, in punctis, O, R, N, quæ sint, OZ, ZR, RN, concurrentibus in, Z, R, patet, OZ, esse æqualem ipsi, GK, & RZ, æquatur ipsi, LK, ergo cylindrus, qui nasceretur ex reuolutione parallelogrammi, NZ, circa manentem axem, RZ, esset æqualis cylindro, GLH, ostendemus autem, vt in antecedenti cylindro, GLH, esse æqualem cylindro, CFD, vnde patebit cylindrum genitum ex, NZ, ad cylindrum, A, esse vt 21. ad 1. sed idem ad apicem, qui nasceretur ex reuolutione trilinei, OZR, circa, RZ, est vt 21. ad 1. nam cylindrus ex, NZ, duplus est cylindri ex, BZ, ergo apicem
geni-

Corol. 12.
34.13.

genitus ex trilineo, OZR, æqualis erit cylindro, A.

Sic nunc inueniendus apex spheroidalis circa datū axem, RZ, vel illi æqualem, qui sit æqualis cylindro, A, si ergo talis esset apex spheræalis, qui sit ex, OZR, non esset alius apex spheroidalis circa, RZ, vel illi æqualē, qui esset æqualis cylindro, A; si verò nō sit, inueniatur apex spheræalis, vt, TΔ₄, æqualis cylindro, A, deinde vt, RZ, ad huius facti apicis axim, 4Δ, ita fiat dimidij diametri basis eiusdē, idest, TΔ, quadratum ad quadratum, OY, siue, BI, & per, I, transeat ellipsis, NIO, & ducatur eandem tangens in, I, quæ sit, IY, igitur quia, RZ, ad, 4Δ, axim facti apicis spheræalis est, vt quadratum, TΔ, dimidij diametri basis, ad quadratum, OY, idest, vt circulus, qui est basis facti apicis spheræalis, TΔ₄, ad circulum, qui est basis alterius, idē isti apices erunt æquales: nam se habebunt, vt cylindri in eisdem cum illis basibus, & circa eosdem axes existentes, qui cylindrici erūt æquales, nam axes basibus reciprocè respondent; ergo apex spheroidalis, qui fiet ex, OYI, & est circa axim, IY, æqualem ipsi, RZ, data, erit æqualis cylindro, A, quæ inuenienda erant.

COROLLARIUM.

Patet autem, quod iuxta Corollarium antecedentis poterimus etiam inuenire apices spheræales, vel spheroidales circa datum axim, ad datum quodcunq; solidum ex enumeratis in dicto Corollario datam rationem habentes.

PROBLEMA V. PROPOS. XXVIII.

Dato cylindro tympanum spheræale eidem æquale constituere, cuius axis semidiametro basis sit æqualis.

bisariam fecabitur à circumferentia, SYB, vt in, Y, cum, 8B, sit æqualis, BS, & ipsi, XZ, SB, autem sit dupla, XY, unde si secetur, B8, bisariam in, 4, erit, B4, æqualis ipsi, XY, sit autem ab ea dempta, B3, ad quam, 4B, sit vt quadratum ad inscriptum circulum, & in, B8, sumpta, 37, æqualis excessui, quo, 3B, superat $\frac{2}{3}$. tertiæ proportionalis duarum, 8B, B4, patet ergo, quod cylindrus, SØ, ad tympanum, SYØ, est vt, B8, ad, 87. Quoniam verò, vt, LO, ad, OQ, sic est, QO, ad, OR, idè vt, LO, ad, OR, vel, T8, ipsi æqualem, ita quadratum, LO, ad quadratum, OQ, vel ita quadratum, RO, seu quadratum, B8, ad quadratum, NO, vel ita circulus, BØ, ad circulum, NP, ergo duo cylindri, SØ, KP, quorum axes reciproce basibus respondent, erunt æquales, quod seruat. Vt, IE, ad, EG, sic est, 8B, ad, B4, & vt, EG, ad, EF, sic quadratū ad inscriptum circulum, & ita etiam, B4, ad, B3, ergo ex æquali, IE, ad, EF, erit vt, 8B, ad, B3. Similiter quia, IE, ad, EG, est vt, 8B, ad, B4, & EG, ad $\frac{2}{3}$. tertiæ proportionalis duarum, IE, EG, est vt, 4B, ad $\frac{2}{3}$. tertiæ proportionalis duarum, 8B, B4, idè ex æquali, vt, IE, ad $\frac{2}{3}$. tertiæ proportionalis duarum, IE, EG, ita, 8B, erit ad $\frac{2}{3}$. tertiæ proportionalis duarum, 8B, B4, eadem autem, IE, 8B, ad, FE, 3B, erant in eadem ratione, ergo ad excessus duarum, EF, B3, super $\frac{2}{3}$. tertiarum proportionalium, IE, EG, ex vna parte, & 8B, B4, ex alia, erunt in eadem ratione. i. vt, IE, ad, FH, ita erit, 8B, ad, 37, sed etiam, vt, IE, ad, EF, sic esse ostensum est, 8B, ad, B3, ergo, colligendo, vt, IE, ad, EH, ita, 8B, ad, B7, & per conuersionem rationis, & conuertendo, vt, H, ad, IE, idè vt, AD, ad, LO, idè vt cylindrus, BAC, ad cylindrum, NLP, vel illi æqualem, SØ, (vt ostensum est) ita, 78, ad, 8B, sed vt, 78, ad, 8B, ita tympanum, SYØ, ad cylindrum, SØ, ergo, vt cylindrus, BAC, ad cylindrum, SØ, ita tympanum, SYØ, ad cylindrum, SØ, ergo cylindrus, BAC, æquatur tympano, SYØ, cuius axis, T8, semidiametro basis, B3, est æqualis, quod, &c. CO-

Corol. 12.
34 l. 3.

E. Cor. 4.
gener. 34.
l. 1.

Corol. 12.
3 l. 1.

Colligitur autem iuxta Corollarium Proposit. 26. huius, nos posse inuenire tympana sphaeralia, quorum axes semidiametris basium sint æquales, quæ ad datam quodcunque ex solidis in Sectione 3. Coroll. 2. Propos. 25. huius enumeratis, datam rationem habeant.

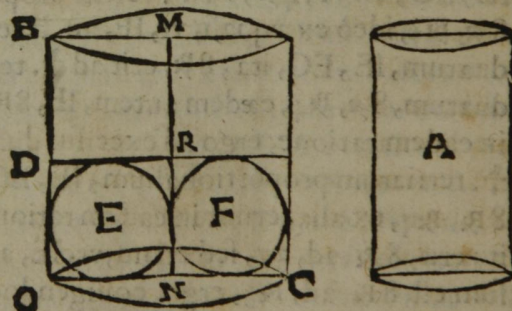
PROBLEMA VI. PROPOS. XIX.

Dato cylindro anulum strictum circulem æqualem inuenire.

Sit, datus cylindrus, A, oportet illi anulum strictum circulem æqualem inuenire. Reperiamus ergo cylindrum, qui ad cylindrum, A, sit, ut duplum cuiusvis quadrati ad circulum dicto quadrato inscriptum, & deinde huic inuen-

Vi in Pro-
pos. 26. hu-
ius.)

to cylindro alius inueniatur æqualis, BC, cuius axis sit æqualis diametro basis. s. MN, ipsi, OC, qui diuidatur bifaria in, R, & per, R, ducto plano, oppositis basibus æquidistate, sit constitutus cylindrus

DC, in quo planum per axem ductum produxerit parallelogrammum, DC, quod in duo separabitur quadrata per ipsam, RN, sint illis inscripti æquales circuli, E, F, ex quorum reuolutione circa, RN, intelligatur effectus anulus strictus circularis, EF. Dico hunc esse æqualem cylindro, A, nam,

A. Nam, BC, ad, A, est vt parallelogrammū, BN, .i. vt duplum quadrati, DN, ad circulum, E, sic autem est, BC, ad anulum strictum genitum ex, E, igitur hic anulus cylindro, A, æqualis erit, quod inuenire opus erat.

Elicite 68
Coroll 13
34.1.3.

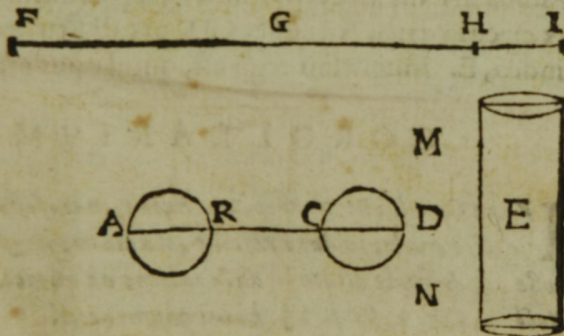
PROBLEMA VII. PROPOS. XXX.

Dato cyiindro anulum latum circularem æqualem inuenire, dato circulo, qui per reuolutionem ipsum generat; oportet autem datum cylindrum maiorem esse anulo stricto ab eodem circulo per reuolutionem genito.

Sit datus cylindrus, E, datus circulus, CD, sit autem datus cylindrus, E, maior anulo stricto per reuolutionem

dati circuli circa ipsum rectā tangentem genito. Oportet anulum latum circularem inuenire ab eodem circulo per

reuolutionem genitum, æqualem dato cylindro, E. Sit tangens circulum, CD, in puncto, D, ipsa, MN, circa quam fieri intelligatur reuolutio, vt describatur anulus strictus circularis ex, CD, fiat deinde, vt anulus strictus ab eo genitus ad cylindrū, E, ita, DC, diameter eiusdem ad aliam, FH, (quæ erit eadem maior, quia etiam cylindrus, E, est maior dicto anulo stricto) cui adijciatur in directum, HI, ipsi,

ipsi, DC, æqualis, deinde tota, FI, bifariam diuidatur in, G, & producta, DC, versus, C, indefinitè in ea sumatur, AD, æqualis ipsi, GI, & abscissa ab eadem ad punctum, A, ipsa, AR, eidem, CD, æquali, intelligatur circa, AR, diametrum descriptus circulus, AR, æqualis, CD. Dico anulum latum circulem descriptum per, AR, reuolutum circa, MN, in tali situ, cylindro, E, æqualem esse. Nam strictus anulus descriptus à, CD, ad cylindrum, E, est vt, DC, ad, FH, & quia, GI, est æqualis ipsi, AD, & CD, ipsi, HI, erit, GH, æqualis ipsi, AC, ergo vt, DC, ad, FH, ita est eadem, DC, ad, IGH, vel ad, DAC, siue, AR, ad, ADR, (nam composita ex, AD, DR, est æqualis compositæ ex, DA, AC,) est autem vt, AR, ad compositam ex, AD, DR, ita anulus strictus genitus ex circulo, CD, ad anulum latum genitum ex circulo, AR, ergo anulus strictus genitus ex circulo, C D, ad anulum latum genitum ex circulo, AR, erit, vt idem anulus strictus ad cylindrum, E, ergo anulus latus genitus ex circulo dato, AR, siue, CD, in tali situ, æqualis erit cylindro, E. Inuentum ergo est, quod opus erat.

Eligitur ex
dictis in
Corol. 29.
34. lib. 3.
Sect. 2. si
ea circulis
applicetur

C O R O L L A R I V M I.

Iuxta Coroll. autem Prop. 26. huius, manifestum est nos etiam dictos anulos in data ratione ad datum cylindrum inuenire posse. & subinde etiam in data ratione ad quodcunq; ex solidis in Sect. 3. Cor. 2. Prop. 25. huius enumeratis.

C O R O L L A R I V M II.

Habetur in super si in recta, DA, indefinitè producta, continentur à puncto, D, æquales circularum diametri; ab eisdem circulis per reuolutionem circa, MN, deinceps genitos anulos sese habere, vt numeros impares ab unitate continuo progredientes. Quod si in eadem recta linea perpendiculari ipsi, MN, vt in

ea.

eadem, *DA*, indefinide producta, continuentur à puncto, *D*, parallelogrammorum rectangulorum, in eademq; altitudine existentium, aequales bases, qsq; bifariam sectis, ab effectis punctis educantur parallelogrammorum dictorum diametri, circa quas existant alie plana figura eius conditionis, ut ducta quacundq; parallela, *AD*, illius portiones in his figuris concepta sint aequales, tum anuli descripti à dictis parallelogrammis se habebunt ut numeri impares ab unitate deinceps expositi, tū etiam anuli geniti à prædictis figuris: Etenim isti anuli deinceps se habebunt, ut quadratum primæ aequalium rectarum linearum, in ipsa, *DA*, assumptarum, & excessus quadratorum deinceps subsequentium aequalium linearum, ut facile innotescet, si in memoriam revocetur, quæ dicta sunt in Coroll. 29. 34. Lib. 3. præ ibi consideratis figuris, quibus hæc quoq; adaptantur.

COROLLARIUM III.

Manifestum etiam est nos posse iuxta supradictam methodum cætera solida attentare, ut eadem dato cylindro tum aequalia, tum etiam in data ratione inueniamus, veluti ex. g. basim columnarem strictam, latam, ac mediam, Malum Roseum, Cistrium, & reliqua, quæ in Sect. 3. Cor. 2. Prop. 25. huius enumerantur, ut subinde cuilibet ex consideratis in hoc volumine solidis inueniamus ex genere cuiuslibet nedū æquale, sed etiam in data ratione, quæ vnum singillatim prosequi minimè valeo, tū ad vitandam prolixitatem, tū etiam, ut alijs incundi exercitij occasionem non eripiam, veluti & centri gravitatis nonnorum solidorum inuentionem, nemini, quod sciam adhuc tentatam, alijs pro nunc relinquam, sufficiat. n. in præsentî prædicta solida inveniendi rationem aliquantisper declarasse, centriq; gravitatis dictorum solidorum investigandi materiam præbuisse.

SCHOLIUM.

Aduertendum est autem circa supradicta solida, quorū mensuram præcisè non inuenimus, ut ex. g. patet de apicibus sphaeralibus, tympanis, anulis, & alijs plurimis, neq; inuentionem prædictam esse, vel fore præcisam, non tamen aspernendam, cum proximè ad veritatem accedat.

I

THEO-

SI in spatio helico primi circuli spiraliū conicus in eadem altitudine cum apice parabolico, in basi dicto circulo existente, sit constitutus; apex parabolicus erit sexquialter dicti conici.

Patet hæc Propositio, nam si in dicto circulo, vt in basi, & circa eundem axim cum dictis solidis sit cylindrus constitutus, hic erit sexcuplus apicis parabolici, & nonuplus dicti primi conici, ergo apex parabolicus ad cylindrū erit, vt 3. ad 18. & conicus ad ipsum, vt 2. ad 18. vnde apex ad conicum erit, vt 3. ad 2. idest in ratione sexquialtera, quod erat ostendendum.

THEOREMA XXV. PROPOS. XXXII.

SI circa diametrum basis semianuli stricti parabolici tāquam circa propriam diametrum sphaera, vel sphærois, fuerit constituta, cuius secunda diameter sit æqualis altitudini, siue axi, eiusdem semianuli; dicta sphaera, vel sphærois ipsi semianulo æqualis erit.

Hæc etiam patet, nam cylindrus in eadem basi cum semianulo dicto, & eadem altitudine, est eiusdem sexquialter, est autem etiam sexquialter dictæ sphaeræ, vel sphæroidis, & ideo dicta sphaera, vel sphærois, erit æqualis dicto semianulo, quod ostendendum erat.

THEO-

THEOREMA XXVI. PROPOS. XXXIII.

SI cylindrus, & conus, hæmisphærium, vel hæmisphæroides, conoides parabolicum, apex parabolicus, & sphæralis, fuerint in basi eodem circulo, & circa eundem axim, infra scriptam rationem inter se habebunt.

Sit cylindrus, BE, in basi circulo, CE, circa axem, FD, in quibus sint etiam hæmisphærium, vel hæmisphæroides, CFE, conoides parabolicum, CRFKE, conus, CFE, apex parabolicus, CVFZE, & apex sphæralis, vel sphæroidalis, CXYE, qualium igitur partium cylindrus, BE, est 126. talium hæmisphæ-

rium est 84. conoides 63. conus 42. apex parabolicus 21. apex sphæralis 12. vnde patet hæmisphærium, vel hæmisphæroides sexquitercium esse conoidis parabolici, quadruplum apicis parabolici, & septuplum apicis sphæralis. Conoides verò parabolicum triplum esse apicis parabolici, & quintuplum sexquiquartum apicis sphæralis, quæ ex ipsis numeris colliguntur, similiter conum, FCE, duplum esse apicis parabolici, triplum sexquialterum proximè apicis sphæralis, quoad apicem sphæralem enim semper proximam dictam rationem intellige, & tandem apex parabolicus ad sphæralem erit sexquisupertripartiens quartas.

Corol. 10.
§ 1. l. 4. sec.
posterior.
Coroll. 1.
§ 1. l. 4.
1. Corol. 4.
gener. § 4.
l. 2.
Coroll. § 8.
§ 1. l. 4. se-
ctio 1.
Coroll. 11.
§ 4. l. 3.

THEOREMA XXVII. PROPOS. XXXIV.

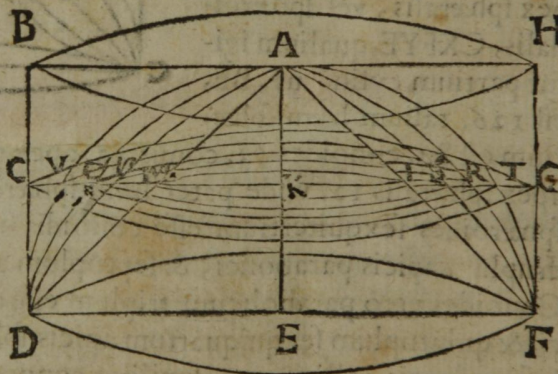
SI in basi cylindri, & circa eundem axim, fuerint hæmisphærium, vel hæmisphæroides, co-

I 2 noi-

noides parabolicum, hyperbolicum, & conus, secto verò axi utcumque, ducatur planum per punctum sectionis basi æquidistans. Abscissæ per ductum planum à dictis solidis portiones erūt ad solida, à quibus abscinduntur in ratione infra scripta. Similiter demptis dictis solidis singillatim à cylindro, abscissæ per ductum planum portiones ad residuum cylindri, demptis solidis iam dictis, erunt in ratione infra scripta.

Sit cylindrus, BF, in basi circulo, DF, & circa axim, AE, circa quem in eadem basi sit hæmisphærium, vel hæmisphæ-

roides, DVA
TE, conoides
parabolicum
DOARF, hy-
perbolicum,
DNASF, &
conus, DMA
IF, sūpto au-
tem utcunq;
pūcto in, AE,
quod sit, K,

Coroll. 7.
34.1.3.

erit ut parallelepipedum sub dupla, AE, & quadrato, AE, ad parallelepipedum sub cōposita ex dupla, AE, & ex, EK, & sub quadrato, KA. Conoides parabolicum, DOARF, ad

Coroll. 3.
31.1.4.

conoides, OAR, erit ut quadratum, EA, ad quadratū, AK.

Coroll. 2.
30.1.5.

Conoides hyperbolicum, DNASF, ad conoides, NAS, ut parallelepipedum sub composita ex sexquialtera trāsuersi eius-

eiusdem lateris, & EA, & sub quadrato, EA, ad parallelepipedum sub composita ex sexquialtera eiusdem transuersi lateris, & KA, & quadrato, KA. Conus verò, DAF, ad conum, MAI, vt cubus, EA, ad cubum, AK.

Nunc intelligatur demptum à cylindro, BE, hæmisphæ-
rium, vel hæmisphæroides, DVATF. Igitur per demonstra-
ta patet reliquum cylindri ad abscissam ab eo portionem

per ductum planum esse, vt cubus, AE, est ad cubum, EK. Dempto autem conoide parabolico ab eodem cylindro

reliquum cylindri ad abscissam portionem erit, vt quadratum, AE, ad quadratum, EK. Dempto verò conoide hy-
perbolico ab eodem cylindro, reliquum cylindri ad abscis-

sam portionem erit, vt parallelepipedum sub composita ex sexquialtera transuersi lateris, & dupla axis eiusdem, & sub quadrato eiusdem axis, ad parallelepipedum sub com-

posita ex sexquialtera eiusdem transuersi lateris, & axibus vtriusq; portionis, & sub quadrato excessus maioris axis super minorem. Tandem dempto cono, DAF, à cylindro,

BE, residuum cylindri ad abscissam portionem erit, vt cubus, AE, ad parallelepipedum sub sexquialtera, KE, & sub rectangulo, AKE, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, KE. Nam cylindrus,

BE, ad reliquum cylindri, CF, dempto frusto cono, DMIF, habet rationem compositam ex ea, quam habet cylindrus, BF, ad cylindrum, CF, idest ex ea, quam habet, AE, ad, EK,

& ex ratione cylindri, CF, ad reliquum, dempto à cylindro, CF, frusto, DMIF, quæ est ea, quam habet quadratum, DE, ad rectangulum, CMK, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, CM, vel quadratum, EA, ad rectangulum, EKA, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, EK, est

autem reliquum cylindri, BE, dempto cono, DAF, $\frac{2}{3}$. eiusdem cylindri, ergo reliquum cylindri, BE, dempto cono, DAF, ad reliquum cylindri, CF, dempto frusto, DMIF, erit

in ratione composita ex ea, quam habent $\frac{2}{3}$. AE, ad, EK, idest, AE, ad sexquialteram, EK, & quadratum, AE, ad re-

ctangulum, AKE, cum $\frac{2}{3}$. quadrati, KE, quæ duæ rationes com-

F. H.

Cor. gen.
34. l. 2.Coroll. 5.
34. l. 3.Coroll. 9.
51. l. 4.Coroll. 53.
30. l. 5.Defin. 12.
l. 1.C. Cor. 4.
gener. 34.l. 2.
Collig. exL. Coroll.
4. gener.
34. l. 2.

LIBER VI.

71

huius solidi genitrix figura, & eodem modo in ceteris
mutationem prosequi, assumptis quibuscumque simili figuris
genitricium figurarum, ex quibus dicta solida ad invicem simila-
ria genita dicuntur, quam varietatem, ut & alia quod plurima
rum Problemata, sum Theoremata, qua ex hactenus opus de-
duci possent, quaeque Lectoris industria relinquuntur, ut
licebit iuxta propositam methodum facile medi-
tari, & propterea circa hac non amplius
immorandum mihi esse
censui.

Finis Sexti Libri.

